This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

6000909788

13841. f. 59

P

BREVIARIUM

FOROJULIENSE.

PARS VERNA.

TOUSSAINT

BREVIARIUM

FOROJULIENSE,

ILLUSTRISS. ET REVEREND. IN CHRISTO PATRIS,

DD. EMMANUEL-FRANCISCI

DE BAUSSET-ROQUEFORT,

EPISCOPI FOROJULIENSIS AUCTORITATE,

NEC NON VENERABILIS EJUSD. ECCLESIÆ CAPITULI CONSENSU,

EDITUM.

PARS VERNA.

VESONTIONE,

EX TYPIS L. GAUTHIER.

1833.

TABULA

CONTINENS OFFICIORUM GRADUS ET DIVERSITATEM.

Annuale-majus.
Annuale-minus.
Solemne-majus.
Solemne-minus.
Duplex-majus.
Dominica.

Hæc officia extra Tempus Paschale sunt novem Lectionum.

Duplex-minus.
Semiduplex.
Simplex.
Vigilia.
Feria.

Hæc Officia quocumque tempore sunt trium Lectionum.

ANNUALIA MAJORA.

NATALE Domini.
Epiphania Domini.
Pascha.
Ascensio Domini.
Pentecoste.
Festum Corporis Christi.
Assumptio B. M. V.

Hæc Festa nulli cedunt Festo.

Ipsa Dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.

Festum principale Patroni Primarii, et Titularis Ecclesiæ.

Demùm omnia Festa quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox : ANNUALE-MAJUS.

ANNUALIA-MINORA.

DIES Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, ANNUALE-MINUS.

Annualia-minora Domini nulli cedunt Festo.

SOLEMN. MAJ. DOMINI ET B. M. V.

FESTUM primarium sancti Institutoris in proprio Ordine.

Festa Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE MAJUS.

SOLEMNIA-MINORA.

FESTUM Patroni secundarii.

Feria secunda intra Octavas Paschæ et Pentecostes.

Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MINUS.

DUPLICIA-MAJORA.

DOMINICA prima Adventûs.
Dominica prima Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Feria tertia intra Octavas Paschæ et Pentecostes.
Dies Octavæ quorumcumque Annualium et Solemnium-majorum Domini, si quæ hoc ritu celebrentur alicubi.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox DUPLEX-MAJUS.

DUPLICIA-MINORA.

DOMINICÆ per annum superiùs non memoratæ.
Feria quarta intra Octavas Paschæ et Pentecostes.
Officium Beatæ Mariæ in Sabbato, à Circumcisione ad Præsentationem Domini.
Omnia Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, DUPLEX-MINUS.

SEMIDUPLICIA.

DIES intra Octavas quaslibet.
Officium de Beata Maria Virgine in Sabbato per annum.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex*.

SIMPLICIA.

VIGILIÆ minores quæ anticipari possunt.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex*.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ PRIMÆ CLASSIS,

Quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia.

DOMINICA prima Adventûs.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica Paschæ.
Dominica in Albis.
Dominica Pentecostes.
Dominica prima post Pentecosten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ SECUNDÆ CLASSIS,

Quæ admittunt Annualia et Solemnia-majora.

DOMINICÆ II, III et IV Adventûs.
Dominicæ II, III et IV Quadragesimæ.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ TERTIÆ CLASSIS,

Quæ admittunt Solemnia-majora et supra.

DOMINICÆ Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.

DOMINICÆ QUARTÆ CLASSIS

In quibus fit de Duplicibus-majoribus et supra.

RELIQUÆ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

VIGILIA Natalis Domini.
Feria IV Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Duplici-minori.

Feriæ Quatuor Temporum.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Semiduplici.

FERIÆ Adventûs.
Feriæ Rogationum.
Feria VI post Octav. Ascens.
Vigiliæ non Privilegiatæ etiam Minores.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, sunt aliæ omnes Feriæ per annum.

EXCERPTA E RUBRICIS.

1. In primis Vesperis Festorum quorumcumque (nisi aliter notetur) dicuntur Psalmi de Feria ut in Psalterio, sub quinque Antiphonis, in Dupticibus et suprà; sub unica verò in Semiduplicibus; dicuntur etiam Psalmi Feriales ad Completorium quod has Vesperas sequitur, cum Antiphonis tamen propriis, si proprias Festum habeat.

2. In Festis Annualibus et Solemnibus-majoribus, ubi ad Officium Nocturnum Psalmi proprii non assignantur, sumuntur de Dominica. In Solemnibus-minoribus et infra, Psalmi omnes sunt de Feria (nisi aliter notetur in Breviario.) Quoties autem ad Officium Nocturnum Psalmi proprii vel de Dominica dicuntur, ad reliquas Horas Psalmi sunt de Dominica.

3. Festa Duplicia minora ac Semiduplicia unicum habent Nocturnum, in quo novem Psalmi (extra Tempus Paschale) de Feria sub tribus Antiphonis, quarum unaquæque post tres Psalmos, cum Versiculo, tribus Lectionibus et tribus Responsoriis. Lectio prima semper est de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; secunda et tertia de Festo. Tres autem Antiphonæ, Vers. et Respons. sumenda sunt secundùm Feriarum ordinem, id est, Feria secunda et quinta, de primo Nocturno; Feria tertia et sexta de secundo; Feria quarta et Sabbato de tertio Nocturno. Ad Laudes quinque dicuntur Antiphonæ, exceptis diebus intra Octavas, in quibus (nisi aliter notetur) unica dicitur Antiphona, scilicèt quarta de Laudibus Festi.

4. Officium Simplex incipit à Capitulo primarum Vesperarum et terminatur ad Nonam. Unicum habet Nocturnum cum tribus Lectionibus, quarum duæ priores sunt de Scriptura occurrente; scilicèt prima sola, secunda verò è duabus in unam junctis, tertia de Festo. Laudes sub sola quarta Antiphona de Laudibus ut in Communi. Fiunt Suffragia tam in primis Vesperis quàm in Laudibus, et dicuntur Preces ad Primam et ad Completorium.

5. Circa Responsoria tam Vesperarum quàm Officii Nocturni, hæc sunt observanda: In Annualibus quibuscumque ad primas Vesperas post *Gloria Patri*, fit reclamatio ab Asterico ✱ vel ✝; et repetitur ℟. integrum usque ad ℣. et sic ad III, VI et IX Officii Nocturni, in Annualibus-majoribus tantùm; præterea dicitur in iisdem Annualibus-majoribus *Gloria Patri* ad omnia ℟℟℟.; sed in duobus prioribus cujusque Nocturni fit tantùm reclamatio.

In Solemnibus quibuscumque ad primas Vesperas, post *Gloria Patri*, omissâ reclamatione repetitur ℟. integrum usque ad ℣.

In Solemnibus-minoribus ℟. ultimum Officii Nocturni repetitur post *Gloria* usque ad ℣.

In Annualibus-minoribus et Solemnibus-majoribus, ℟℟. III, VI et IX Officii Nocturni resumuntur post *Gloria* usque ad ℣.

6. Antiphonæ ad *Magnificat* et ad *Benedictus*, dicuntur integræ ante et post Canticum in Solemnibus-minoribus et supra.

7. Intra Octavas Domini, si fiat de Festo quod non habeat Canticum proprium, dicitur Canticum de Octava. Intra alias Octavas dicitur in Festis occurrentibus Canticum de Psalterio pro Festis.

8. In Festis occurrentibus intra Octavas Domini aut Assumptionis Beatæ Mariæ, dicuntur ad Completorium Antiphonæ ut in die Festi, nisi Festum occurrens proprias habeat; dicitur etiam Hymnus aut Doxologia de Festo, si non adsit propria. Intra alias Octavas, si occurrat aliquod Festum, dicuntur Antiphonæ de Psalterio, cum Doxologia de Octava, si propriam habeat: idem servabitur in Dominicis intra Octavas, ubi Officium fit de Dominica.

9. Intra Octavas Annualium (et Solemnium-majorum Domini, si quæ in aliquibus Ecclesiis eo ritu celebrentur, ut v. gr. Festa Crucis, Transfiguratio, etc.) additur duplex *Alleluia* ℟℟℟. br. Tertiæ, Sextæ et Nonæ, etiam in Festis occurrentibus; excipiendum tamen tempus Septuagesimæ.

10. In Festis quæ celebrantur in Dominica, fit semper Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus; et in Officio Nocturno, omissâ nonâ Lectione Festi, legitur ejus loco Evangelium cum prima Lectione de Homilia Dominicæ.

Anni Domini.	Aureus num.	Epacta.	Indictio.	Litt. Dom.	Domin. post Epiph.	Septuagesima.	Dies Cinerum. Simplex.
1832	9	XXVIII	5	A g	6	19 Febr.	7 Mart.
1833	10	IX	6	f	4	3 Febr.	20 Febr.
1834	11	XX	7	e	2 †	16 Janu.	12 Febr.
1835	12	I	8	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1836	13	XII	9	c b	3 †	31 Janu.	17 Febr.
1837	14	XXIII	10	A	2	22 Janu.	8 Febr.
1838	15	IV	11	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1839	16	XV	12	f	2 †	27 Janu.	13 Febr.
1840	17	XXVI	13	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1841	18	VII	14	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1842	19	XVIII	15	b	2 †	23 Janu.	9 Febr.
1843	1	✿	1	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1844	2	XI	2.	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1845	3	XXII	3	e	1 †	19 Janu.	5 Febr.
1846	4	III	4	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1847	5	XIV	5	c	3 †	31 Janu.	17 Febr.
1848	6	XXV	6	b A	6	20 Febr.	8 Mart.
1849	7	VI	7	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1850	8	XVII	8	f	2 †	27 Janu.	13 Febr.
1851	9	XXVIII	9	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1852	10	IX	10	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1853	11	XX	11	b	2 †	23 Janu.	9 Febr.
1854	12	I	12	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1855	13	XII	13	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1856	14	XXIII	14	f e	1 †	20 Janu.	6 Febr.
1857	15	IV	15	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1858	16	XV	1	c	3 †	31 Janu.	17 Febr.
1859	17	XXVI	2	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1860	18	VII	3	A g	4	5 Febr.	22 Febr.
1861	19	XVIII	4	f	2 †	27 Janu.	13 Febr.
1862	1	✿	5	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1863	2	XI	6	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1864	3	XXII	7	c b	2 †	24 Janu.	10 Febr.
1865	4	III	8	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1866	5	XIV	9	g	3	28 Janu.	14 Febr.
1867	6	XXV	10	f	5 †	17 Febr.	6 Mart.
1868	7	VI	11	e d	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1869	8	XVII	12	c	2 †	24 Janu.	10 Febr.
1870	9	XXVIII	13	b	5 †	13 Febr.	2 Mart.

Anni Domini.	Pascha. Annuale.	Ascensio Domini. Sol. maj.	Pentecostes. Annuale.	Fest. Corp. Christi. Sol. maj.	Domin. post Pentec.	Dominica Adventûs Domini.
1832	22 April.	31 Maii.	10 Juni.	21 Juni.	24	2 Dec.
1833	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Juni.	26	1 Dec.
1834	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1835	19 April.	28 Maii.	7 Juni.	18 Juni.	24	29 Nov.
1836	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Juni.	26	27 Nov.
1837	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1838	15 April.	24 Maii.	3 Juni.	14 Juni.	25	2 Dec.
1839	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1840	19 April.	28 Maii.	7 Juni.	18 Juni.	24	29 Nov.
1841	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Juni.	25	28 Nov.
1842	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1843	16 April.	25 Maii.	4 Juni.	15 Juni.	25	3 Dec.
1844	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Juni.	26	1 Dec.
1845	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1846	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Juni.	25	29 Nov.
1847	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Juni.	26	28 Nov.
1848	23 April.	1 Jun.	11 Juni.	22 Juni.	24	3 Dec.
1849	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Juni.	26	2 Dec.
1850	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1851	20 April.	29 Maii.	8 Juni.	19 Juni.	24	30 Nov.
1852	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Juni.	25	28 Nov.
1853	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1854	16 April.	25 Maii.	4 Juni.	15 Juni.	25	3 Dec.
1855	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Juni.	26	2 Dec.
1856	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1857	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Juni.	25	29 Nov.
1858	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Juni.	26	28 Nov.
1859	24 April.	2 Juni.	12 Juni.	23 Juni.	23	27 Nov.
1860	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Juni.	26	2 Dec.
1861	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1862	20 April.	29 Maii.	8 Juni.	19 Juni.	24	30 Nov.
1863	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Juni.	26	29 Nov.
1864	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1865	16 April.	25 Maii.	4 Juni.	15 Juni.	25	3 Dec.
1866	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1867	21 April.	30 Maii.	9 Juni.	20 Juni.	24	1 Dec.
1868	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Juni.	25	29 Nov.
1869	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
1870	17 April.	26 Maii.	5 Juni.	16 Juni.	24	27 Nov.

CALENDARIUM (1)

JANUARIUS.

Cycl. Epactæ.	Lift. Dom.	Dies Mensis.		
✠	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, et Octava Natalis ejus, *Solemne-majus.*
XXIX	b	IV	2	Basilii magni, Cesareæ in Cappadocia Episc. et Eccl. Doct. *Duplex-minus; an.* 379. (*In Cathedr.* Octava S. Stephani, *Duplex-minus.*)
XXVIII	c	III	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis: *Semid. an.* 512. (*In Cathedr.* Basilii Magni, Episc. et Eccl. Doct. *Duplex-minus. Commem.* S. Genovefæ, Virg.)
XXVII	d	Prid.	4	Simeonis Stylitæ, Anachoretæ prope Antiochiam; *Semid. c. an.* 460.
XXVI	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio, Simplex.*
25. XXV	f	VIII	6	EPIPHANIA DOMINI, *Annuale-maj.*
XXIV	g	VII	7	
XXIII	A	VI	8	
XXII	b	V	9	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
XXI	c	IV	10	
XX	d	III	11	
XIX	e	Prid.	12	
XVIII	f	Idib.	13	Octav. Epiph. et Bapt. Domini, *Duplex-majus.* Dominica II post Epiphan. (*nisi occurrat Septuagesima*) fit de SS. Nomine JESU, *Solemne-minus.*
XVII	g	XIX	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi et Ecclesiæ Doctor. (è 13.) *Duplex-minus; circa annum* 368, cum *Commem.* sancti Felicis, Presb. Nolani, *c. an.* 265.

(1) In hoc Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit: *an.* significat anno: *c. an.* circa annum: *s.* seculo: *c. med. s.* circa medium seculi; *c. fin. s.* circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis plane incertum.

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, olim feriabantur apud populum.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XVI	A	XVIII	15	Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, *Semid. c. an.* 341. *Commem.* S. Mauri, Glannofoliensis Abb. *c. fin.* VIS.
XV	b	XVII	16	Honorati, Arelatensis Episc. *Semiduplex; an.* 429.
XIV	c	XVI	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Dupl. min. an.* 356.
XIII	d	XV	18	Pontificatûs, seu Cathedræ sancti Petri Apostoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ sedit, *Dupl. min.*
				Prima sedes Septuagesimæ, 18.
XII	e	XIV	19	Sulpitii Pii, Bituricensis Episc. (*è* 17.) *Semiduplex; an.* 644.
XI	f	XIII	20	Fabiani, Papæ ✪, et Sebastiani ✪✪, Romæ Mart. *Dupl. min.* ✪ *an.* 260. ✪✪ *an.* 288.
X	g	XII	21	Agnetis, Virg. et Mart. *Semid. an.* 303 *vel* 304.
IX	A	XI	22	Vincentii, Cæsar-Augustani, Diaconi et Martyr. Valentiæ in Hispania, *Semid. an.* 303 *vel* 304.
VIII	b	X	23	Marcelli, Diensis Episc. *Semidupl. circa an.* 500.
VII	c	IX	24	Timothei, Ephes. Episcopi et Martyris, *Semid.* (*è* 22) *an.* 97, cum *Commem.* sancti Titi, Cretensis Episc. (*è* 4) I *s.*
VI	d	VIII	25	Conversio sancti Pauli, Apostoli, *Duplex-majus: an.* quibusdam 30 *vel* 31; aliis 34 *vel* 35, cum *Commem.* S. Præjecti, Claromontani Episc. et Mart. *an.* 673.
V	e	VII	26	Ausilii, Foroj. Episc. et Mart. *Dupl. min. c. an.* 483. *Commem.* sanctæ Paulæ, viduæ Romanæ, *Simpl. an.* 404.
IV	f	VI	27	Martyrum, qui pro libris sacris interierunt, *Semid. an.* 303. *Commem.* S. Juliani, primi Cenomanensis Episc. III *vel* IV *s.*
III	g	V	28	Cyrilli, Alexandrini Episcopi et Ecclesiæ Doctoris, *Semiduplex; an.* 445.
II	A	IV	29	Francisci Salesii, Genev. Episcopi, (*è* 28 *Dec.*) *Dupl. min. an.* 1622.
I	b	III	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid. c. an.* 680.
●	c	Prid.	31	Petri Nolasci, Ordinis B. M. de Mercede Fundatoris, *Semid. c. an.* 1256.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XXIX	d	Cal.	1	Ignatii, Antiochiæ Episcopi, et Martyri. Romæ (*è* 20 *Dec.*) *Semid. an.* 107. *Commem.* S. Brigidæ, Virg. et Abbat. in Hibernia: *c. an.* 520.
XXVIII	e	IV	2	PRAESENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. M. VIRGINIS, *Annuale-minus.*
XXVII	f	III	3	Blasii, Sebast. in Armenia Episc. et Mart. *Simplex: circa an.* 316.
25. XXVI	g	Prid.	4	Joannæ Valesiæ, Viduæ, Reginæ Franciæ, et Monial. Annuntiationis Fundatric. *Semiduplex: an.* 1505.
				Prima sedes Cinerum, 4.
XXV. XXIV	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis et Martyris, *Semid. an.* 251. (*In Quadragesima Commemoratio, et sic de sequentibus Semiduplicibus*),
XXIII	b	VIII	6	Vedasti, primi Atrebatensis Episcopi, *Simplex: c. an.* 539. (*In Quadragesima Commemoratio, et sic de sequentibus Simplicibus.*)
XXII	c	VII	7	
XXI	d	VI	8	Joannis de Matha, Presbyt. Paris. Ord. SS. Trinit. Fund. (*è* 21 *Dec.*) *Semid. an.* 1213.
XX	e	V	9	Apolloniæ Alex. Virg. et Mart. *Simplex: an.* 249.
XIX	f	IV	10	Scholasticæ Cassinensis, Virg. *Semid. c. an.* 543.
XVIII	g	III	11	Benedicti, Anianensis Abbatis, *Semid. c. an.* 821.
XVII	A	Prid.	12	
XVI	b	Idib.	13	
XV	c	XVI	14	
XIV	d	XV	15	
XIII	e	XIV	16	Onesimi, apud gentes Apostoli, *Simplex: 1 s.*
XII	f	XIII	17	
XI	g	XII	18	Simeonis, Hierosolymitani Episcopi, et Martyris, *Semiduplex: an.* 107.
X	A	XI	19	Flaviani, Constantinopol. Episc. et Mart. *Simpl. an.* 449.
IX	b	X	20	
VIII	c	IX	21	*Ultima sedes Septuagesimæ*, 21.
VII	d	VIII	22	

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
VI	e	VII	23	
✱	✱	✱	✱	*Dies intercalaris addendus in anno Bissextili.*
V	f	VI	24	*In anno communi.* Matthiæ, Apostoli,
IV	g	V	25	*In anno bissextili.* *Dupl. maj.* I. *s.*
III	A	IV	26	
II	b	III	27	
I	c	Prid.	28	*An. Comm.* Martyrum, qui obiere in Caritatis Officio, erga pestilentiâ afflictatos Alexandriæ, *Simpl.* III *s.*
			29	*An. Bissext.*

In Anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum sancti Matthiæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur *sexto Calendas*, id est, 24 et 25. Festum verò SS. Martyrum, fit die 28, et Littera Dominicalis quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g; et sic de aliis, Littera autem f bis inservit, 24 et 25.

Feria VI post Cineres fit Officium Quinque Plagarum Christi, *Dupl. majus.*

Feria VI post Dominicam I Quadrages. fit Officium SS. Christi Faciei in Passione ejus deformatæ, *Duplex-majus.*

Feria VI post Dom. II Quadrages. fit Officium Sanctæ Crucis Domini, *Duplex-majus.*

Feria VI post Dom. III Quadrages. fit Officium Sanctæ Coronæ Spineæ, *Duplex-majus.*

Feria VI post Dom. IV Quadrag. fit Officium Pretiosi Sanguinis Christi, *Duplex-majus.*

Feria IV et VI, et Sabbato post Domin. I Quadrag. Quatuor Temp.

MARTIUS.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
✱	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, *Simpl. an.* 55.
XXIX	e	VI	2	
XXVIII	f	V	3	
XXVII	g	IV	4	
XXVI	A	III	5	
25. XXV	b	Prid.	6	
XXIV	c	Non.	7	Perpetuæ et Felicitatis, et Socior. Mart. *Simplex: c. an.* 204.
XXIII	d	VIII	8	Joannis de Deo, Ordinis Fratr. Caritatis Institutoris, *Simplex: an.* 1550.
				Primum Novilunium Paschale, 8.
XXII	e	VII	9	Franciscæ, Vid. Roman. *Simpl. an.* 1440.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XXI	f	VI	10	Quadraginta Militum Sebastensium, Martyrum, *Commem. c. an.* 320. *Ultima sedes Cinerum*, 10.
XX	g	V	11	
XIX	A	IV	12	
XVIII	b	III	13	
XVII	c	Prid.	14	Eupergii, è territorio Forojul. *Commem.*
XVI	d	Idib.	15	
XV	e	XVII	16	
XIV	f	XVI	17	Patritii, Hibernorum Apost. *Commem. c. fin.* V *s.*
XIII	g	XV	18	Alexandri, Episc. Hierosolym. et Mart. *Commem. an.* 250.
XII	A	XIV	19	Joseph, Sponsi B. M. V. *Solemne-min.* I *s.*; cum *Commem.* S. Cyrilli, Hierosolym. Episc. et Eccl. Doct. *c. an.* 388.
XI	b	XIII	20	
X	c	XII	21	
IX	d	XI	22	*Prima sedes Paschæ*, 22.
VIII	e	X	23	
VII	f	IX	24	
VI	g	VIII	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI, AD B. M. V. *Annuale-minus.*
V	A	VII	26	
IV	b	VI	27	
III	c	V	28	
II	d	IV	29	
I	e	III	30	
☉	f	Prid.	31	De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit die 22 Martii.

Feria VI post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione Beatæ Mariæ, *Duplex-majus*, nisi occurrat die 25 Martii, tunc enim transfertur in diem sequentem.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XXIX	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis modò Pascha occurrat 22 *vel* 23 Martii, *Duplex-majus.*
XXVIII	A	IV	2	Francisci de Paula, Cœnobitæ et Instit. Ordin. Minimorum, *Semiduplex; an.* 1507.
XXVII	b	III	3	
25. XXVI	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, et Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-majus: an.* 397. (*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima, transfertur post Pascha, et sic de Duplicibus-majoribus, et supra.*)
XXV. XXIV	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii, Presbyteri, Ordinis Prædicatorum, *Semid. an.* 1419. *Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
XXIII	e	VIII	6	Isidori, Hispalensis Episcopi et Ecclesiæ Doctoris, *Semid. an.* 636.
XXII	f	VII	7	
XXI	g	VI	8	
XX	A	V	9	
XIX	b	IV	10	
XVIII	c	III	11	
XVII	d	Prid.	12	
XVI	e	Idib.	13	Justini, Romæ Christianæ Religionis Apologistæ et Martyr. *Semiduplex: an.* 167 *vel* 168.
XV	f	XVIII	14	
XIV	g	XVII	15	
XIII	A	XVI	16	¶ Dominica II post Pascha, fit de translatione S. Felicis, Mart. *Solemn. min.*
XII	b	XV	17	
XI	c	XIV	18	
X	d	XIII	19	
IX	e	XII	20	
VIII	f	XI	21	Anselmi, Cantuariens. Episc. et Eccles. Doct. *Simplex: an.* 1109.
VII	g	X	22	Martyrum pro Solemnitate Paschali occisorum in Africa, *Simplex: an.* 459.
VI	A	IX	23	Georgii, Martyris, in Oriente, *Semiduplex.*
V	b	VIII	24	Phœbadii, Aginnensis Episc. *Simplex: c. fin.* IV *s.*
IV	c	VII	25	Marci, Evang. *Dupl. maj. c. an.* 68. *Ultima sedes Paschæ*, 25.
III	d	VI	26	Cleti seu Anacleti, Papæ et Martyris, *Simplex; c. an.* 91.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
II	e	V	27	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi, et Martyris, (*è* 26 *Mart.*) *Semiduplex: an.* 169.
I	f	IV	28	
✱	g	III	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, *Semid.* V *vel* VI *s.*
XXIX	A	Prid.	30	Eutropii, primi Santonensis Episcopi et Mart. *Semid.* III *s.* *Prima Sedes Ascensionis* DOMINI, 30. *Et celebratur hoc Festum Feria V Hebdom. V post Pascha. Annuale-maj.*

MAIUS.

XXVIII	b	Cal.	1	Philippi ✱ et Jacobi ✱✱ (Alphæi) Apost. *Dupl. maj.* ✱ *post* 81. ✱✱ 62.
XXVII	c	VI	2	Athanasii, Alexandr. Episc. et Eccl. Doct. *Duplex-minus: an.* 373.
XXVI	d	V	3	Inventio sanctæ Crucis, *Solemne-minus: an.* 326 *vel* 327.
25. XXV	e	IV	4	Monicæ, Tagastensis Viduæ, *Semidupl. an.* 387.
XXIV	f	III.	5	Hilarii, Arelatensis Episcopi, *Semid. an.* 449.
XXIII	g	Prid.	6	Joannis, Apost. et Evang. ante Portam Latinam, *Dupl. min. an.* 95.
XXII	A	Non.	7	Fulgentii, Ruspensis Episc. et Eccl. Doct. *Semid. an.* 533.
XXI	b	VIII	8	Gabrielis, Archangeli, *Dupl. maj.*
XX	c	VII	9	Gregorii Nazianzeni, Constantin. Episc. et Eccl. Doct. *Dupl. min. an.* 391.
XIX	d	VI	10	*Prima sedes Pentecostes,* 10.
XVIII	e	V	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Simpl. post an.* 475.
XVII	f	IV	12	Pancratii, Romæ Mart. *Semid. an.* 304. *Commemor.* S. Epiphanii, Salaminæ Episc. et Eccl. Doct. *an.* 403.
XVI	g	III	13	
XV	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbat. *Semid. an.* 348 *vel* 349.
XIV	b	Idib.	15	Mariæ Jacobi, et Salomes, *Semiduplex:* I *s.*
XIII	c	XVII	16	Maximæ, Forojuliensis Virginis, *Semid.* VIII *s.*

Cycl. pactæ.	Lit. Dom.	Dies	Mensis.	
XII	d	XVI	17	Torpetis, Mart. *Semid.* I *s. Commemor.* S. Joannis Nepomuceni, Canonici Pragensis in Bohemiâ et Martyr. *Simpl. an.* 1383.
XI	e	XV	18	
X	f	XIV	19	Petri Cœlestini V Papæ, Instit. Congreg. Cœlest. *Semiduplex : an.* 1296, cum *Commem.* sancti Yvonis, Trecorensis Presb. *an.* 1303.
IX	g	XIII	20	Baudilii, Nemausensis Mart. *Simpl.* III *vel* IV *s.*
VIII	A	XII	21	
VII	b	XI	22	
VI	c	X	23	
V	d	IX	24	Vincentii, Lirinensis Presb. et Monachi, *Semid. c. an.* 448. *Commem.* SS. Donationi et Rogatiani, Martyr. Nannetensium, *c. an.* 287.
IV	e	VIII	25	Joannis Francisci Regis, Presb. *Semid. an.* 1640. *Commem.* S. Urbani, Papæ et Mart. *Simpl. an.* 330.
III	f	VII	26	Augustini, Cantuariensis Episc. *Simpl. an.* 608.
II	g	VI	27	
I	A	V	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolos. demùm Monachi, *Semiduplex : an.* 812.
☉	b	IV	29	Germani, Parisiensis Episc. *Simplex : an.* 576.
XXIX	c	III	30	
XXVIII	d	Prid.	31	

Dominica infra Octavam Ascensionis, festum sancti Maximi, primi Aquensis Episcopi, *Solemne-minus.*

Feria IV, VI et Sabbato Hebdomadæ Pentecostes, Quatuor Tempora.

Dominica prima post Pentec. Festum SS. TRINITATIS, *Solemne-majus.*

Feria V post Festum SS. Trinitatis, Festum CORPORIS CHRISTI, *Annuale-majus.*

Dominica III post Pentecost. Festum SS. CORDIS JESU, *Solemne-majus.*

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XXVII	e	Cal.	1	Caprasii, Lirinensis Monachi, *Semid. an.* 430.
25. XXVI	f	IV	2	Pothini, Lugd. Episc. Blandinæ Virg. et quadraginta sex Martyr. *Semidupl. an.* 177; cum *Commem.* SS. Marcellini, Presb. et Petri Exorcistæ, Romæ Mart. *an.* 304.
XXV. XXIV	g	III	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid. post* 537. *Ultima sedes Ascensionis Domini*, 3.
XXIII	A	Prid.	4	
XXII	b	Non.	5	
XXI	c	VIII	6	Norberti, Magdeburg. Episc. Instit. Ord. Præmonstratensis, *Semid. an.* 1154.
XX	d	VII	7	Claudii, Bisuntini Ep. *Semid. an.* 581.
XIX	e	VI	8	Medardi, Noviom. Episcopi, *Simplex: c. an.* 545.
XVIII	f	V	9	
XVII	g	IV	10	
XVI	A	III	11	Barnabæ, Gentium Apost. *Dupl. maj. c. fin.* 1 *s.*
XV	b	Prid.	12	
XIV	c	Idib.	13	Antonii, Lirinensis Monachi. *Simplex: c. an.* 526. *Ultima sedes Pentecostes*, 13.
XIII	d	XVIII	14	
XII	e	XVII	15	Crescentis, primi Viennensis Episcopi, *Simplex:* 1 *s.*
XI	f	XVI	16	Cyrici et Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia Mart. *Simplex: c. an.* 305.
X	g	XV	17	
IX	A	XIV	18	
VIII	b	XIII	19	Gervasii et Protasii, Fratrum Mediolan. Mart. *Semid.* 1 *vel* II *s.* cum *Commem.* sancti Romualdi, Abbatis, Instit. Ord. Camaldulensis; *c. an.* 1207.
VII	c	XII	20	
VI	d	XI	21	Sylvestri, Papæ (*è* 31 *Dec.*) *Semiduplex: an.* 335.
V	e	X	22	Paulini, Nolani Episc. *Semid. an.* 431.
IV	f	IX	23	Vigilia, *cum jejunio.*
III	g	VIII	24	NATIVITAS SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-majus.*
II	A	VII	25	Eligii, Noviomensis Ep. *Semid. an.* 659. *Translatio hâc die. Commemor.* Oct. S. Joannis-Baptistæ.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
I	b	VI	26	De Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, *Semid. Commem.* SS. Joannis et Pauli, Fratr. Romæ Mart. *c. an.* 362 *vel* 363.
✪	c	V	27	Lamberti, Venciensis Ep. *Semid. an.* 1154. *Commem.* Oct. S. Joannis-Baptistæ.
XXIX	d	IV	28	Irenæi, Lugd. Episc. et Eccl. Doct. ac Soc. Mart. *Dupl. min. c. an.* 202. *Commem.* Oct. S. Joannis Baptistæ, ac Vigiliæ SS. Petri et Pauli, Apost. *cum jejunio.*
XXVIII	e	III	29	PETRI ET PAULI, APOST. *Solemne-majus, c. an.* 66.
XXVII	f	Prid.	30	Commemoratio sancti Pauli, Apostoli, *Dupl. maj. Commem.* Octavæ sancti Joannis, et sancti Petri, Apost.

JULIUS.

XXVI	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et Festum Decollationis ejusdem, *Duplex-minus : an.* 32. *Commemor.* Octavæ sanctorum Petri et Pauli.
25. XXV	A	VI	2	Visitatio Beatæ Mariæ Virg. *Solemne-minus ; Commem.* Octavæ SS. Petri et Pauli.
XXIV	b	V	3	Martialis, primi Lemovicensis Episcopi, *Semid.* III *s. Commem.* Oct. sanctorum Petri et Pauli.
XXIII	c	IV	4	Ordinatio ✪ et ✪✪ Translatio S. Martini, Turonensis Episc. *Semid.* ✪ *an.* 372. ✪✪ *an.* 473. *Commem.* Oct. SS. Petri et Pauli.
XXII	d	III	5	De Octavâ SS. Petri et Pauli, *Semid.*
XXI	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, et Festum omnium sanctorum Pontificum in Sede romana Petri successorum, *Dupl. maj.*
XX	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. et Mart. (*è* 29 *Dec.*) *Semiduplex : an.* 1170. Translat. hâc die : *an.* 1222.
XIX	g	VIII	8	Prosperi, Aquitani, Ecclesiæ Doctoris, *Semid. c. an.* 456.
XVIII	A	VII	9	Ephrem, Diaconi Edesseni, Monachi, *Simpl. c. an.* 381.
XVII	b	VI	10	Septem Fratrum, et sanctæ Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. *Simplex : c. an.* 150.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom	Dies Mensis.		
XVI	c	V	11	Benedicti, Cassinensis Abb. (*è* 21 *Mart.*) *Semiduplex*, *an.* 543. Transl. hâc die: *c. an.* 653.
XV	d	IV	12	
XIV	e	III	13	Silæ, Gentium Apost. *Semid.* III *s.*
XIII	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. Card. et Eccl. Doct. *Semid. an.* 1274.
XII	g	Idib.	15	Henrici II Imperatoris, *Simpl. an.* 1024.
XI	A	XVII	16	
X	b	XVI	17	Sperati et Sociorum, Mart. Scillitanorum, *Simplex: an.* 200.
IX	c	XV	18	Thomæ Aquinatis, Doctor. (*è* 7 *Mart.*) *Duplex-minus: an.* 1274. Canonisatio hâc die: *an.* 1323.
VIII	d	XIV	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, et Congregationis Missionis in Gallia Institut. *Dupl. min.* (*è* 27 *Sept.*) *an.* 1660.
VII	e	XIII	20	Margaritæ, Virg. et Mart. *Semiduplex: Commem.* sancti Arsenii, Romani Diaconi, Scetis Solitarii, *an.* 445.
VI	f	XII	21	Victoris, Massiliensis Mart. *Semiduplex: c. an.* 290.
V	g	XI	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. maj.* I *s.*
IV	A	X	23	Joannis Cassiani, Monasterii S. Victoris Massiliensis Fundat. et Abb. *Semid. circa an.* 448; *Commemor.* sancti Apollinaris, Ravennensis Ep. et Mart. I *vel* II *s.*
III	b	IX	24	
II	c	VIII	25	Jacobi (Zebed.) Apost. *Duplex-majus: an.* 44; cum *Commem.* sancti Christophori, Mart. in Lyciâ, III *s.*
I	d	VII	26	Joachim et Annæ, parentum B. M. Virg. *Dupl. maj.*
☉	e	VI	27	Pantaleonis, Nicomediensis Mart. *Simpl. an.* 305.
XXIX	f	V	28	
XXVIII	g	IV	29	Lupi, Trecensis Episcopi, *Semidupl. c. an.* 479.
XXVII	A	III	30	Ignatii Loyolæ, Presbyt. Institut. Societatis Jesu, *Semiduplex: an.* 1556.
25. XXVI	b	Prid.	31	Germani, Autissiodorensis Episc. *Semid. an.* 448.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XIV XXIV	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (*è* 20 *Apr.*) *Duplex-minus; an.* 44 *et* 65. Dedic. Basilicæ ejusdem hâc die; *an.* 439 *vel* 451; cum *Commem.* Septem SS. Fratr. Machabæorum et eorum Matris, Mart. *circa an.* 167 *ante Christum natum.*
XXIII	d	IV	2	Stephani I, Papæ et Martyr. *Simplex; an.* 257.
XXII	e	III	3	Revelatio *seu* Inventio Corporis sancti Stephani, Diaconi et Protomart. (*è* 19 *Dec.*) *Dupl. min. an.* 415.
XXI	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Instit. Ord. Fratrum Prædic. (*è* 6.) *Semid. an.* 1221.
XX	g	Non.	5	Xisti, Papæ et Martyris, *Semiduplex; an.* 258.
XIX	A	VIII	6	Transfiguratio Domini, *Solemne-min. an.* 28 *vel* 32.
XVIII	b	VII	7	Donati, Arretii in Etruria Episc. *Semid. c. an.* 303.
XVII	c	VI	8	
XVI	d	V	9	Romani, Romæ Mart. *Simplex: an.* 258.
XV	e	IV	10	Laurentii, Romani Diaconi et Martyris, *Dupl. maj. an.* 258.
XIV	f	III	11	Claræ, Assisii in Umbria Virginis, primæ Clarissarum Abbatissæ, *Semiduplex: an.* 1253.
XIII	g	Prid.	12	Porcarii, Lirinensis Abb. et Soc. Martyr. *Semid. an.* 731.
XII	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex: an.* 587.
XI	b	XIX	14	Vigilia *cum jejunio.*
X	c	XVIII	15	ASSUMPTIO BEATÆ M. VIRGINIS, totius regni Patronæ, *Annuale-majus.*
IX	d	XVII	16	Rochi, laici, apud Montem-Pessulanum, *Duplex-minus: an.* 1327. *Commem.* Octavæ Assumptionis.
VIII	e	XVI	17	De Octavâ, *Semid.*
VII	f	XV	18	
VI	g	XIV	19	Ludovici, Episcopi Tolosani, *Dupl. min. an.* 1297. *Commem.* Octavæ Assumpt.
V	A	XIII	20	Bernardi, primi Claravall. Abb. et Eccl. Doct. *Dupl. min. an.* 1158; cum *Commem.* Octavæ.
IV	b	XII	21	De Octavâ, *Semid. Commem.* S. Privati, Gabalitani Episcopi et Martyris, *circa an.* 265.

AUGUSTUS.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
III	c	XI	22	Octava Assumptionis B. M. et *Commem.* voti Ludovici XIII Regis Christianissimi, *Dupl. maj. an.* 1638. *Commem.* sancti Symphoriani, Augustodunensis Mart. *c. an.* 179.
II	d	X	23	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ, Monialium Visitationis S. M. Fundatric. (*è* 13 *Dec.*) *Semiduplex: an.* 1641.
I	e	IX	24	Bartholomæi, Apost. *Dupl. maj.* I *s.*
✿	f	VIII	25	Ludovici IX, Regis Franciæ, *Duplex-majus: an.* 1270.
XXIX	g	VII	26	
XXVIII	A	VI	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. et Eccl. Doct. *Duplex-minus; an.* 542.
XXVII	b	V	28	Augustini, Hippon. Episc. et Eccl. Doct. *Dupl. maj. an.* 430, cum *Commem.* S. Juliani Brivatensis, Martyr. *circa an.* 304.
XXVI	c	IV	29	
25. XXV	d	III	30	
XXIV	e	Prid.	31	Lupi, Senonensis Episc. *Semid. an.* 623. *Commem.* S. Paulini, Trevirens. Ep. et Confessoris Christi: *an.* 358.

SEPTEMBER.

XXIII	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semidupl. c. med.* VI *s.*
XXII	g	IV	2	Lazari, à Christo suscitati, et SS. Mariæ et Marthæ sororum, Christi hospitum, *Dupl. min.* cum *Commem.* S. Antonini, Mart. Apamiarum patroni: III *s.*
IXX	A	III	3	Gregorii Magni, Papæ et Eccl. Doctoris, (*è* 12 *Mart.*) *Dupl. maj. an.* 604. Ordinatio hâc die, *an.* 590.
XX	b	Prid.	4	Aigulphi, Lirinensis Abb. et Soc. Mart. *Semid. c. an.* 675. *Commem.* sancti Marcelli, Cabilonensis Mart. *an.* 590.
XIX	c	Non.	5	
XVIII	d	VIII	6	
XVII	e	VII	7	Clodoaldi, Presbyt. *Semid. an.* 568.
XVI	f	VI	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
XV	g	V	9	De Octava, *Semid. Commemor.* S. Gorgonii, Nicomediæ Martyr. *c. an.* 303.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies mensis.		
XIV	A	IV	10	De Octava, *Semid. Commem.* sancti Nicolai Tolentinatis, Erem. S. August. *an.* 1309.
XIII	b	III	11	De Octavâ, *Semid. Commem.* sanctorum Proti et Hyacinthi, Romæ Mart. III *s.*
XII	c	Prid.	12	De Octavâ, *Semid. Commemor.* sancti Maximini, Trevirensis Episc. *an.* 349.
XI	d	Idib.	13	De Octavâ, *Semid. Commem.* sancti Eusebii, Vercellensis Episc. et Confessoris Christi: *c. an.* 370.
X	e	XVIII	14	Exaltatio S. Crucis, imperante Constantino, *an.* 326 *vel* 327; imperante Heraclio, *an.* 629; *Solemne-minus: Commem.* Octavæ.
IX	f	XVII	15	Octava Nativitatis et Festum Nominis B. M. V. *Dupl. maj. Commem.* sancti Arnulphi, Vapicensis Episc. *an.* 1063.
VIII	g	XVI	16	Cornelii, Papæ, ✪ et Cypriani, Carthag. Episc. ✪✪ Martyr. *Semid.* ✪ *an.* 252, ✪✪ *an.* 258. *Commem.* S. Euphemiæ, Chalcedonensis Virg. et Mart. *circa an.* 307.
VII	A	XV	17	Lamberti, Traject. Episc. et Mart. *Simpl. c. an.* 708.
VI	b	XIV	18	Joannis Chrysostomi, Constantinopolit. Episc. et Eccl. Doct. (*è* 14.) *Duplex-minus: an.* 407.
V	c	XIII	19	
IV	d	XII	20	
III	e	XI	21	Matthæi, Apost. et Evang. *Dupl. maj.* I *s.*
II	f	X	22	Mauricii et Socior. Agauni Mart. *Semid. an.* 286.
I	g	IX	23	Theclæ, Virgin. et Protomart. apud Iconium, *Semid. c. fin.* I *s.*
✪	A	VIII	24	Andochii, Presbyt. Thirsi Diac. Felicis, et ✪ Andeoli, Mart. *Simplex; circa an.* 178. ✪ 208.
XXIX	b	VII	25	Castoris, Aptensis Episc. *Dupl. min. an.* 431.
XXVIII	c	VI	26	Elzearii ✪, Comitis Ariani, ✪✪ et Delphinæ, uxoris, Virg. *Semid.* ✪ *an.* 1323. ✪✪ 1369.
XXVII	d	V	27	Cosmæ et Damiani, fratrum, Martyrum, *Semidupl. c. init.* IV *s.*
25. XXVI	e	IV	28	Exuperii, Tolosani Episcopi, *Simplex: c. an.* 416.

Dies Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XXV. XXIV	f	III	29	¶ Dominicâ ultimâ Septembris celebratur Festum S. Michaelis, Archangeli, *Solemne-majus.* *Hoc Festum in Apulia sumpsit initium an.* 493 *vel* 536.
XXIII	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. et Ecclesiæ Doct. *Dupl. maj. an.* 420.

Sabbato ante Dominicam primam Octobris, celebratur Festum S. Raphaelis, Archangeli, et omnium Angelorum. *Duplex-majus.*

Si autem occurrat Festum Angelorum Custodum, omittitur hoc anno Officium sancti Raphaelis.

OCTOBER.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				¶ Dominicâ primâ hujus mensis, fit Officium de SS. Rosario B. M. Virginis, *Duplex-majus.*
XXII	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. Francorum Apost. (*è* 13 *Januar.*) *Dupl. min. c. an.* 533. Translatio prima hâc die, *ante an.* 585.
XXI	b	VI	2	Angelorum Custodum, *Duplex-majus.* Instit. Paris. *an.* 1680, cum *Commem.* sancti Leodegarii, Augustod. Episc. et Mart. *an.* 678.
XX	c	V	3	Cypriani, Telonensis Episc. *Semiduplex; c. an.* 545. *Commem.* sancti Dionysii, Areopagitæ, primi Athenarum Episc. et Martyris, *circa an.* 95.
XIX	d	IV	4	Francisci Assisinatis in Umbriâ, Diac. et Instit. Ordin. Fratr. Minor. *Semid. an.* 1226.
XVIII	e	III	5	Trophimi, primi Arelatensis Episcopi, *Semid. aliis* I, *aliis* III *s. Commemor.* S. Fidis, Aginnensis Virg. et Martyr. *c. an.* 287 *vel* 290.
XVII	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Instit. Ordin. Carthusian. *Semiduplex: an.* 1101.
XVI	g	Non.	7	
XV	A	VIII	8	
XIV	h	VII	9	Dionysii, Primi Parisiorum Episcopi et Sociorum, Mart. *Dupl. min.* III *s.*
XIII	c	VI	10	Virgilii, Arelatensis Episcopi, *Semid. c. an.* 654.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies mensis.		
XII	d	V	11	Eusebiæ, Abbat. et Sociarum ejus, Virg. et Mart. *Semid.*
XI	e	IV	12	Verani, Vinciensis Ep. *Semid. c. an.* 480.
X	f	III	13	
IX	g	Prid.	14	Callisti, Papæ et Mart. *Simpl. an.* 223.
VIII	A	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis Virg. Instauratricis Ord. Carmelitar. *Semid. an.* 1582.
VII	b	XVII	16	Rossolinæ, Virg. Carthusianæ, *Semid. an.* 1329.
VI	c	XVI	17	
V	d	XV	18	Lucæ, Evangelistæ, *Dupl. maj.* 1 s.
IV	e	XIV	19	
III	f	XIII	20	
II	g	XII	21	Ursulæ et Soc. ejus, Virg. et Mart. *Semid. an.* 450. *Commemor.* S. Hilarionis, Abbatis in Palæstina: *an.* 371.
I	A	XI	22	
●	b	X	23	
XXIX	c	IX	24	
XXVIII	d	VIII	25	Crispini et Crispiniani, Fratrum, apud Suessiones Martyr. *Simplex: an.* 288.
XXVII	e	VII	26	
XXVI	f	VI	27	
25. XXV	g	V	28	Simonis et Judæ, Apost. *Dupl. maj.* 1 s.
XXIV	A	IV	29	Quintini, apud Viromanduenses Martyr. *Simplex: c. an.* 286.
XXIII	b	III	30	Leonis I, Papæ et Eccl. Doct. *Dupl. min. an.* 461.
XXII	c	Prid.	31	Vigilia Omnium Sanctorum *cum jejunio.*

NOVEMBER.

XXI	d	CaL.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Annuale-majus*, institut. *c. an.* 835.
XX	e	IV	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *Solemne-minus*: instituta *an.* 998.
XIX	f	III	3	De Octava omnium Sanctorum, *Semid.*
XVIII	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediol. Episc. Card. (*è* 3.) *Duplex-min. an.* 1584.
XVII	A	Non.	5	
XVI	b	VIII	6	De Octava omnium Sanctorum, *Semid.*
XV	c	VII	7	
XIV	d	VI	8	Octava Omnium SS. et Veneratio SS. Reliquiarum, *Dupl. maj.*

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.		Dies Mensis.	
				Dominicâ post Octavam Omnium Sanctorum, fit DE ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ FOROJULIENSIS, et omnium Ecclesiarum per totam Diœcesim, *Annuale-minus*. (*Reperitur cum Octava, ad calcem Proprii SS. in parte Autumnali.*)
XIII	e	V	9	Theodori, Mart. *Simplex*.
XII	f	IV	10	Martini, Papæ et Mart. *Semid.* (*è* 16 *Sept.*) *an.* 655.
XI	g	III	11	Martini, Turonensis Episc. *Dupl. maj. an.* 397 *vel* 400.
X	A	Prid.	12	Armentarii, Antipolitani Episc. *Semid. c. med.* V *s.*
IX	b	Idib.	13	Mitrii, Aquensis, Martyr. *Semid.* II *vel* III *s. Commem.* S. Brictii, Turonensis Episc. *an.* 444.
VIII	c	XVIII	14	Stremonii, primi Arvernorum Episcopi, *Semiduplex*: (*è* 1.) III *s. Commemor.* S. Rufi, Avenionensis Episc. III *s.*
VII	d	XVII	15	Eucherii, Lugdunensis Episc. *Semid. c. med.* V *s.*
VI	e	XVI	16	
V	f	XV	17	Gregorii, Thaumaturgi, Neocæsareæ in Ponto Episc. *Semiduplex*: *c. an.* 270. *Commem.* S. Gregorii, Turonensis Episc. *an.* 595.
IV	g	XIV	81	
III	A	XIII	19	Elisabeth, Andreæ Hungar. Regis filiæ, tertii Ordin. S. Francisci, Viduæ, *Simplex*: *an.* 1231.
II	b	XII	20	Felicis Valesii, Presb. *Simpl. an.* 1212.
	c	XI	21	Præsentatio B. M. Virgin. *Dupl. maj. Commem.* sancti Columbani, Abbat. *an.* 615.
●	d	X	22	Cæciliæ, Virgin. et Martyr. *Semid.* II *vel* III *s.*
●XXIX	e	IX	23	Clementis, Papæ et Mart. *Semiduplex*: *an.* 100.
XXVIII	f	VIII	24	Chrysogoni, Romæ Martyris, *Simplex*: *an.* 304.
XXVII	g	VII	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virg. et Mart. *Semidupl.*
25. XXVI	A	VI	26	Lini, Papæ et Mart. *Semid. c. an.* 78. *Commem.* S. Petri, Alexandrini Episc. et Mart. *an.* 311.

Cycl. Epactæ.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
XXV. XXIV	b	V	27	Maximini, Regiensis Episc. *Dupl. min. c. an.* 460.
XXIII	c	IV	28	Vitalis et Agricolæ, Bononiæ in Italia Mart. *Simplex: an.* 303.
XXII	d	III	29	Saturnini, primi Tolosani Episc. et Mart. *Semid. c. med.* III *s.*
XXI	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli, *Dupl. maj.* I *s.* Dominicâ ultimâ post Pentecosten celebratur Festum S. LEONTII, FOROJULIENSIS EPISCOPI, ECCLESIÆ CATHEDRAL. AC TOTIUS DIŒCESIS PATRONI, *Annuale-majus: an. quibusdam* 432 *vel* 433; *aliis* 450; *cujus Officium cum* Octava ac Festo Omnium SS. Episcoporum et aliorum Ministror. Eccles. Forojul. *invenitur ad calcem Proprii SS. in parte autumnali.*

DECEMBER.

XX	g	Cal.	1	
XIX	f	IV	2	Francisci Xaverii, Presbyt. Indiarum Apost. *Dupl. min. an.* 1552.
XVIII	A	III	3	Petri Chrysologi, Ravennensis Episc. et Eccl. Doct. *Commem. c. an.* 457.
XVII	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. et Mart. *Commem.* III *vel* IV *s.*
XVI	c	VIII	5	
XV	d	VII	6	
XIV	e	VII	7	
XIII	f	VI	8	CONCEPTIO Beatæ Mariæ Virg. *Solemne-majus.*
XII	g	V	9	Nicolai, Myrensis in Lycia Episc. *Semid. c. an.* 320. *Commem.* Octavæ Conceptionis.
XI	A	IV	10	De Octava Conceptionis, *Semid.*
X	b	III	11	Damasi, Papæ, *Semiduplex: an.* 384; *Commem.* Octavæ Conceptionis.
IX	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonensis Episcopi, *Semiduplex:* III *s. Commem.* Octavæ.
VIII	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virg. et Mart. *Semid. an.* 304; *commem.* Octavæ.
VII	e	XIX	14	De Octava, *Semid.* (post nonam nihil fit amplius de Octava.)

Cycl. Epactæ.	Lit. Dom.	Dies Menis.		
VI	f	XVIII	15	Expectatio Partûs Beatæ Mariæ Virg. *Dupl. maj.* 1 s.
V	g	XVII	16	
IV	A	XVI	17	
III	b	XV	18	Gatiani, primi Turonensis Episc. *Commem.* III s.
II	c	XIV	19	
I	d	XIII	20	
✱	e	XII	21	Thomæ, Apostoli, *Dupl. maj.* 1 s.
XXIX	f	XI	22	
XXVIII	g	X	23	
XXVII	A	IX	24	Vigilia cum jejunio.
XXVI	b	VIII	25	NATALE DOMINI, *Annuale-majus.*
25. XXV	c	VII	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMARTYRIS, *Solemne-min. an.* 33. *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
XXIV	d	VI	27	JOANNIS, APOST. ET EVANG. *Dupl. maj. an.* 100 *vel* 104. *Commem.* Octavar. Nat. Domini (ac in Cath.) S. Stephani.
XXIII	e	V	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus: Commem.* Octavarum Natalis Domini (*in Cathedr.* S. Stephani.)
XXII	f	IV	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex*: (*In Cathedr. Commem.* Octavæ sancti Stephani.)
XXI	g	III	30	
19. XX	A	Prid.	31	

* Hæc Epacta 19 nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero XIX.

RUBRICÆ GENERALES.

Rubricæ vocantur leges quibus regitur Officium sive ordinandum sive recitandum.

Rubricæ in tres partes dividuntur. In primâ, agitur de Officio in genere in secundâ, de Horis Officii; in tertiâ, de Horarum partibus.

PARS PRIMA.

DE OFFICIO IN GENERE.

Officium quotidiè fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex, prout notatur in Calendario, aut in Breviario. Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Festo, aut de Dominicâ, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de Beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus possunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hâc primâ Parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Translatione, et Concurrentiâ Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. Officium Annuale, vel majus, vel minus; præter Annualia-majora omnibus Ecclesiis Diœcesis Communia, Festum Patroni primarii ac etiam Titularis (si à Patrono differat), et ipsa Ecclesiæ dedicatio ritu Annuali-majori celebrantur.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Vesperis usque ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infra, ante finem hujus Partis.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. Officium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne-majus fit in Festis Sanctorum qui in aliquibus Ecclesiis, aut Congregationibus quasi patroni habentur, et diebus in Calendario, vel Breviario designatis.

3. Solemne-minus fit in Festo Patroni secundarii, et in Festis in quibus in Calendario apponitur hæc vox: *Solemne-minus*.

4. De Solemni fit totum Officium à primis Vesperis usque ad Completorium diei sequentis inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii.

CAPUT III.

De Officio Duplici.

1. Officium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in die Octavâ Annualium quorumcumque, et Solemnium-majorum Domini, in Festis secundariis Patroni principalis ac titularis; in Festo Sancti cujus habentur Re-

liquiæ insignes (modo non sint de earum numero, quibus sive Romæ, sive Coloniæ, aut alibi, ad libitum nomen imponitur; de iis enim ne quidem fieri debet commemoratio, nisi interveniat specialis DD. Episcopi licentia); et in diebus quibus in Calendario, aut Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-majus*.

3. Duplex-minus fit in die Octava Festi Solemnis-majoris non Domini; in omnibus Dominicis; et in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-minus*.

4. Officium Duplex-minus non transfertur, sed de eo fit, ipso die quo cadit, saltem Commemoratio, si eodem die occurrat Festum dignius.

5. Duplex sive majus, sive minus habet primas et secundas Vesperas, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam alterius Officii.

CAPUT IV.

De Officio Semiduplici.

1. Officium fit Semiduplex in diebus intra Octavas, et in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Semiduplex*.

2. Illud Officium non transfertur, sed de eo fit ipso die quo cadit: vel si eodem die fieri debeat Officium de digniori, tunc de Festo Semiduplici fit solùm Commemoratio, si solemnitas diei patiatur fieri Commemorationem; alioquin omninò omittitur, ut fusiùs dicetur capite de *Occurrentia Officii*.

3. Habet utrasque Vesperas integras, nisi ob concurrentiam alterius Festi aliter fieri debeat.

CAPUT V.

De Officio Simplici.

1. Officium Simplex fit in Festis, quæ in Calendario sic designantur, et quando ita notatur in Proprio de Tempore vel de Sanctis.

2. Illud Officium non transfertur, sed fit ipso die quo cadit; nisi contingat eodem die fieri de Semiduplici, aut supra, vel de die intra Octavam, vel de Dominica anticipata, vel de Vigilia, aut de Feria majore; tunc enim de Simplici fit tantùm Commemoratio; alioquin omninò omittitur.

3. De Simplici fit tantùm à Capitulo Vesperarum præcedentis diei, et terminatur ad Nonam.

CAPUT VI.

De Dominicis.

1. Dominicæ omnes in quatuor classes dividuntur. Prima classis est earum quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia: et sunt octo sequentes: prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, Paschæ, in Albis, Pentecostes et Trinitatis.

2. Secunda earum est quæ Annualia et Solemnia-majora Domini, ac B. Mariæ admittunt, cetera excludunt; et sunt sex sequentes: secunda, tertia et quarta Adventûs; secunda, tertia et quarta Quadragesimæ.

3. Tertia earum quæ Solemnia-majora quæcumque admittunt, cetera excludunt: et sunt tres sequentes: Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.

4. Dominicæ omnes supradictæ dicuntur *Privilegiatæ*.

5. Quarta classis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes et per annum vocantur; et cedunt Festo Duplici-majori et supra.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici-minori, nisi contingat illud transferri vel anticipari, ut dicetur infra: ac proinde habet primas et secundas Vesperas, quas nunquam dimidiat; et ideò, si in Sabbato Officium fiat de sancto cujus Festum est Duplex-minus, Vesperæ erunt integræ de Dominicâ sequenti cum Commemoratione de Festo illo Duplici-minori. Similiter, si Feriâ secundâ fieri debeat de Duplici-minori, Vesperæ in ipsâ Dominicâ erunt integræ de Dominicâ; quod ipsum servatur etiam quando Officium Duplex-majus transfertur à Dominica privilegiata in Feriam secundam; secùs autem, si Festum sit Solemne-minus aut supra.

7. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, nisi in quibusdam casibus de quibus dicetur in Breviario in propriis locis.

8. Ità assignantur Officia sex Dominicarum inter Epiphaniam et Septuagesimam, et viginti quatuor inter Pentecosten et Adventum; ut si aliqua earum non possit celebrari suo loco, transponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdum propter occursum Septuagesimæ celebranda supersunt, ponuntur post vigesimam quartam post Pentecosten, ut notatur proprio loco. Contingit autem aliquando, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam post Pentecosten locum habere possit, tunc que Sabbato ante Septuagesimam in Officio de Beata, omissis Lectionibus ipsius Sabbati, tres Lectiones de primo Nocturno illius Dominicæ in unam coguntur; secunda Lectio est de Beata; Lectio verò tertia de Homilia in Evangelium ejusdem Dominicæ; et in Laudibus fit Commemoratio Dominicæ per Antiphonam, quæ ponitur ad *Benedictus*, Versiculum de Tempore, et Collectam propriam. Idem fit de Officio Dominicæ vigesimæ secundæ post Pentecosten quando accidit die 13 vel 14 Novembris, tunc enim Sabbato præcedenti fit Commemoratio prædictæ Dominicæ ritu quo suprà. Quòd si Sabbato occurrat Festum novem Lectionum; in primo Nocturno leguntur tres primæ Lectiones prædictæ Dominicæ, et nona Lectio erit de Homilia ut supra, cum Commemoratione Dominicæ in Laudibus.

CAPUT VII.

De Feriis.

1. Feriæ aliæ sunt majores, aliæ minores; et inter majores et minores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

2. Feriæ majores privilegiatæ, sunt Vigilia Natalis Domini, Feria IV Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusive, et à Vigilia Pentecostes inclusivè usque ad Dominicam Sanctissimæ Trinitatis. Harum Feriarum Officium nulli cedit Officio, nequidem Annuali; et ordinatur in propriis locis.

3. Feriæ majores non privilegiatæ, sunt Feriæ Adventûs et Quadragesimæ, Feriæ Rogationum, Feria VI post Octavam As-

censionis Domini, Feriæ Quatuor Temporum, et omnes Vigiliæ de quibus suo loco dicetur.

4. Feriæ Quadragesimæ nullum admittunt Festum, nisi festivetur à populo; Duplex-majus et supra in his occurrens, transfertur vel anticipatur. De Duplici-minore et infra fit tantùm Commemoratio.

5. Feriæ Adventûs et aliæ de quibus n. 3, cedunt Officio Semiduplici, aut superioris gradûs, et tunc de iis fiet Commemoratio, ut dicetur infra. Excipiendæ ab hac regula Feriæ Quatuor Temporum in quibus non fit de Festo nisi sit Duplex aut supra.

6. Feriæ minores sunt aliæ omnes Feriæ per annum; et cedunt omni Officio, etiam Simplici.

CAPUT VIII.

De Vigiliis.

1. Vigiliæ aliæ majores, aliæ minores. Majores sunt (præter Vigilias Natalis Domini et Pentecostes, de quibus dictum est cap. præcedenti) Vigiliæ Epiphaniæ, et Ascensionis Domini, Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Festi Omnium Sanctorum, et Patroni, si Vigiliam habeat; de his fit quâcumque die, etiam Dominicâ, si in illam aliquæ incidant, ut in propriis locis notatur; quòd si in una ex his Vigiliis occurrat Festum Duplex-majus aut suprà, fit de Festo cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno et Laudibus. De Duplici-minore et infrà fit tantùm Commemoratio in Laudibus.

2. Vigiliæ minores sunt omnes aliæ Vigiliæ de quibus fit Officium ut notatur in propriis locis. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Festo Solemni festivato, anticipatur die præcedenti cum jejunio (si sit jejunium). Si verò occurrat in Duplici, aut Semiduplici, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno et in Laudibus.

3. De Vigiliis occurrentibus in Adventu, aut in Feriis Quatuor Temporum, nihil fit in Officio.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. Octavæ aliæ aliis sunt solemniores, et ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes, et Corporis Christi, quæ ritus habent peculiares in suis locis notatos; item Epiphaniæ et Ascensionis quæ nullum admittunt Festum, nisi sit Duplex-majus aut supra.

4. Ad secundum ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Domini, sive Annualia sint, sive Solemnia-majora, ac Festorum Beatæ Mariæ et Sanctorum quæ ritu Annuali celebrantur. Sola admittunt Duplicia-minora et supra. De Semiduplici fit Commemoratio in utrisque Vesperis, Nocturno et Laudibus. De Simplici verò, in primis Vesperis, Nocturno et Laudibus. De Dominica intra Octavam occurrente fit Officium ut in Psalterio cum Commemoratione Octavæ. Excipitur ab hac regula Octavâ Assumptionis Beatæ Mariæ intra quam fit Officium de Dominica, ut suo loco notatur. Earum omnium Octavarum dies Octava habet Officium Duplex-majus.

4. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Solemnium-majorum; intra

eas Officium fit ritu Semiduplici; de Semiduplicibus intra eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Vesperis, usque ad Capitulum Vesperarum sequentium exclusivè. Reliqua verò sunt de Octava cum Commemoratione Festi. Duplex verò quodcumque plenum habet Officium cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item integrè fit Officium ut solet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque*, ad Primam. Dies octava habet Officium Duplex-minus; ideoque admittit Duplicia-majora et supra.

5. Si duæ Octavæ simul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Verbi gratiâ, si Octava Assumptionis B. Mariæ, et Octava Patroni primarii alicujus loci, simul occurrant, fiet de Octava Assumptionis cum Commemoratione Octavæ Patroni.

6. A Vesperis diei 15 Decembris inclusivè usque ad Natale Domini, et à Nocturno Feriæ quartæ Cinerum usque ad Pascha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum absolutis; quod et observatur à Vigilia Pentecostes usque ad Trinitatem.

7. Si dies octava, quæ ritu Duplici-minori solet celebrari quando per hebdomadam occurrit, incidat in Dominicam, tunc non fit de ea nisi Commemoratio in Vesperis Sabbati ante Dominicam occurrentem, ut in primis Vesperis Festi, nisi sit aliquid proprium: Dominicâ verò ad Laudes et Vesperas more consueto. Idem ritus servetur in Octavis etiam quæ ritu Duplici-majori celebrantur, si in Dominicas privilegiatas incidant.

8. Si Festum Octavam habens occurrerit Feriâ IV et V, etc. post Sexagesimam, tunc Feriâ tertiâ sequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Vesperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ sunt reliquis diebus in quibus factum est de Octava, sumendo Versiculum et Antiphonam ad *Magnificat* ex secundis Vesperis Festi: similiter et Completorium dicitur cum propriis Antiphonis, si quas habuit per Octavam; et posteà nihil fit ampliùs de Octava.

CAPUT X.

De Officio Beatæ Mariæ in Sabbato.

1. In omnibus Sabbatis per annum, iis exceptis in quibus non potest fieri de Semiduplici, aut nisi fiat de aliqua Octava Beatæ Mariæ, vel nisi occurrat Festum superioris gradûs, fit Officium de Beata Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii disponitur, ritu quidem Duplici-minori à Circumcisione Domini ad ejus Præsentationem; aliis verò temporibus, ritu Semiduplici. De Festo autem Semiduplici, ac etiam Duplici-minori, quando Officium Beatæ Mariæ est Duplex, Sabbato occurrente, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, Nocturno et Laudibus. De Simplici autem in primis Vesperis, Nocturno et Laudibus.

2. Quando Feriâ sextâ occurrit Festum Duplex aut supra (nisi sit de ipsa Beata Maria), fit in Vesperis Commemoratio de ea; et ad Completorium dicitur Hymnus de Psalterio, cum Doxologia de Beata; cetera ut in Psalterio. Aliter Officium istud incipit à primis Vesperis. Ad Completo-

rium dicitur Hymnus *Virgineis*. Si verò Officium Feriæ sextæ sit de ipsa Beata Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Vesperis.

4. Quando non fit Officium de Beata Maria in Sabbato propter Festum superioris gradûs occurrens, fit Commemoratio de Beata Maria in Sabbato, in utrisque Vesperis et Laudibus, nisi sit Festum Solemne-minus et supra. Omittitur etiam hæc Commemoratio intra Octavas Annualium Domini.

CAPUT XI.

De Commemorationibus.

1. COMMEMORATIONES fiunt hoc modo: Post orationem diei, dictis *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, et *Benedicamus Domino*, in Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad *Magnificat*, et in Laudibus quæ posita est ad *Benedictus*. In Officio de quo fit Commemoratio, sive in Proprio extet, sive de Communi sumatur, post Antiphónam dicitur Versiculus indè sumendus undè sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum aut Laudum, deindè dicitur Collecta.

2. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, sit ejusdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, si in Festo Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre, tunc pridiè in Vesperis pro ejusmodi memoriâ sumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus*, cum Versiculo Laudum, et Collecta quæ ibidem notatur; ad Laudes verò sumitur Antiphona quæ in Communi assignatur ad *Magnificat* secundarum Vesperarum, cum Versiculo et Collecta Officii, nisi Sanctus ille de quo fit Officium, aut ille de quo fit memoria, propriam habeant Collectam; tunc enim vel utraque, vel alterutra, de Proprio sumitur.

3. Si de Dominica, Vigilia, aut Feria fiat Commemoratio, Antiphona, Versiculus et Oratio, nisi aliter notetur, sumuntur è Proprio de Tempore. Si Versiculus defecerit, aut etiam Antiphona, sumuntur de Psalterio.

4. Quando contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm esset memoria.

CAPUT XII.

De Concurrentia Officii.

1. CONCURRERE dicuntur duo Officia, quando alterum ante incipit, quàm alterum terminari extra concursum debeat, quod nisi in Vesperis non accidit. Sic autem concurrunt Officia, vel æqualia gradu et dignitate, vel inæqualia in utroque vel in alterutro.

2. Gradus in Festis et Officiis attenditur secundùm denominationem solemnitatis. Sic Festum Annuale habet gradum superiorem respectu Solemnis, et Solemne respectu Annualis inferiorem; et sic de ceteris. Dignitas attenditur ab eo cujus est Officium: sic inter Festa æqualis gradûs, Officium Domini dignius est Officio Festorum quorumcumque quæ non sunt Domini.

3. Non potest concurrere Festum Simplex cum Festo Simplici, quia Officium Festi Simplicis terminatur ad Nonam; neque Feria potest concurrere cum

Feria, quia Feria nunquam habet primas Vesperas.

4. Si in crastinum Festi Simplicis fiat de Feria, Vesperæ erunt feriales, non quòd Feria habeat primas Vesperas, sed quia Officium Feriæ ibi incipit, ubi desinit præcedens Officium. Si verò duo Festa Simplicia invicem subsequantur, cùm præcedentis Officium terminetur ad Nonam, et Officium sequentis incipiat tantùm à Capitulo Vesperarum, sumuntur Psalmi et Antiphonæ feriales ut in Psalterio, usque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem cum sequente Semiduplici, aut die intra Octavam tertii ordinis concurrente, Vesperæ sunt de præcedente usque ad Capitulum exclusivè: à Capitulo autem sunt de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

6. Idem est de Duplici-minore cum sequente Duplici-minore; et sic de aliis quæ sunt æqualis inter se gradûs. Sed excipiuntur ab hoc ordinario Festa Apostolorum, quæ ratione dignitatis, in æquali gradu super aliorum Sanctorum Festa, etiam Evangelistarum; Festa sancti Joannis Baptistæ, quæ super Apostolorum; adeòque aliorum; Festa Angelorum, quæ super sancti Joannis Baptistæ et Apostolorum; cum aliis Festis Beatæ Mariæ, quæ super omnium præcedentium; et Festa Domini, quæ super quæcumque, Vesperas habent integras. Festa Crucis, Coronæ spineæ, et similia, itemque Dedicatio Ecclesiæ, Annuntiatio, Præsentatio Domini, et Visitatio B. Mariæ inter Festa Domini numerantur.

8. Quando dies Octava Corporis Christi concurrit cum Visitatione Beatæ Mariæ, Vesperæ dicuntur integræ de Octava, cum Commemoratione de sequenti, quia Octava illa ritu quasi Solemni-majori celebratur.

8. Semiduplici concurrente cum sequente Simplici, aut Duplici cum sequente Semiduplici vel Simplici, aut Duplici-majore cum sequente Duplici-minore et infra; Vesperæ sunt de præcedente, cum Commemoratione sequentis. Contrà, Semiduplici concurrente cum sequente Duplici, aut Duplici-minore cum sequente Duplici-majore, Vesperæ sunt de sequente, cum Commemoratione præcedentis; et sic de aliis quæ sunt inæqualis inter se gradûs.

CAPUT XIII.

De Occurrentiâ Officii.

1. Occurrentia attenditur inter Officia quæ simul eodem die occurrunt: sæpè enim fit ut uno eodemque die occurrant duo Festa, vel Festum et aliqua Dominica; aut Feria vel Octava, quorum unum excludit aliud: ideòque necesse est illud quod excluditur, in alium diem transferri, vel saltem anticipari, siquidem sit translationis aut anticipationis capax, vel de eo solam Commemorationem fieri, vel nihil omnino, quod etiam quandoque contingit.

2. Festum itaque Simplex quod nunquam transfertur, occurrens in Annuali aut Solemni-majore, prætermittitur.

3. De Simplici occurrente in Solemni-minore fit Commemoratio ad Laudes; in aliis verò gradûs inferioris, ad primas Vesperas: et si Festum Simplex habeat

Lectionem propriam, hæc legitur pro ultima Officii Nocturni, nisi sit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Octavæ, vel Feriæ majoris eo die occurrentis.

4. Licet autem diebus intra Octavas, in Officio Nocturno, omissâ Lectione ultimâ diei de quo fit Officium, ponatur Lectio Festi Simplicis occurrentis, non tamen ea dicetur, si legenda sit Homilia in Evangelium Feriæ majoris, et similiter omittetur in Officio Nocturno Festi Semiduplicis de Sancto, ubi pariter legenda erit hujusmodi Homilia, si quæ occurrat, duabus tunc Festi Semiduplicis Lectionibus (si duas habeat proprias) in unam junctis.

5. Nunquam pariter transfertur Festum Semiduplex, sed prætermittitur occurrens in Annuali. De Semiduplici autem occurrente in Solemnibus-majoribus fit Commemoratio in Laudibus, nisi aliter notetur.

6. Festi Semiduplicis occurrentis in Solemni-minore, Duplici quocumque, Dominicâ, et in die intra Octavam secundi ordinis, fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus: et duæ ejus Lectiones (si duas habeat) in unam junctæ ponuntur pro ultima Officii Nocturni, nisi legenda sit Homilia in Evangelium, ut dictum est num. 3. Quando autem occurrit in die intra Octavam tertii ordinis, fit de eo Officium et Commemoratio Octavæ, servato ritu qui servari solet in Festorum Semiduplicium concurrentia.

7. Festum Duplex-majus occurrens in Festo superioris gradûs, transfertur in primum diem Festo Semiduplici et suprà non impeditum.

8. De Dominica quacumque, vel de die Octava secundi ordinis, vel de Feria majore occurrentibus in Festo superioris gradûs, etiam Annuali, fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus. Hæ Commemorationes dicuntur privilegiatæ.

9. Anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi, et Dedicationis, quæ diversa sunt à Festorum ipsorum Officio, et Propriis dicata mysteriis, ubicumque Festum, ipsis diebus occurrens solet et debet ritu Annuali vel Solemni-majori à Clero celebrari, vel à populo ipsarum Ecclesiarum feriari. Quod fiet etiam in simili casu de Officio sanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum; non verò propter Festa privatæ devotionis aut fundationis quarumdam Sodalitarum, quocumque ritu aliàs celebrari consueverint, quæ in alium diem transferri possunt, nec debent publico et regulari totius Diœceseos Officio anteferri.

10. Quotiescumque fit in Laudibus memoria Dominicæ, seu diei Octavæ cujuscumque habentis Evangelium diversum ab Evangelio Festi, vel Feriæ majoris, aut Vigiliæ; toties pro ultima Lectione Officii Nocturni legitur Homilia in Evangelium Dominicæ, vel diei Octavæ, Feriæ, vel Vigiliæ. Si autem eodem die fiat Commemoratio diei Octavæ habentis Evangelium proprium, et etiam Dominicæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ; tunc legitur utraque Homilia pro penultima et ultima Lectione Officii Nocturni, ità ut pro penultima Lectione legatur Homilia Officii gradûs superioris.

11. In primis Vesperis Annualium, præter Commemorationes privilegiatas (si quæ occurrant), non fit alia, nisi de Duplici-majore concurrente, et supra.

12. In Laudibus Annualium fit Commemoratio de die Octava Duplici-minore, et de die intra Octavam secundi ordinis, si occurrant, nisi aliter notetur; in secundis verò Vesperis de concurrente Festo Duplici et supra, vel de die intra Octavam secundi ordinis.

13. In primis Vesperis Solemnium-majorum fit Commemoratio de Duplici-minore, et de die Octava Duplici pariter minore, seu concurrente, seu postridiè occurrente, ac de die intra Octavam secundi ordinis. Similiter in Laudibus. In secundis denique Vesperis fit Commemoratio dierum intra Octavas quascumque, aut Semiduplicis alterius; licèt horum die sequenti fiat tantùm Memoria, propter Dominicam quæ occurrat aut Festum Duplex.

14. In primis Vesperis Solemnium-minorum fit Commemoratio Semiduplicis cujuscumque, et suprà; in Officio Nocturno et Laudibus, etiam Simplicis; et similiter in secundis Vesperis, licèt de Simplici fiat postridiè tantùm Memoria.

15. In Duplicibus-majoribus et infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuscumque Officii gradûs inferioris vel minùs digni, quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

16. Festum Annuale aut Solemne-majus occurrens in Dominicis, Feriis aut Vigiliis privilegiatis, quas videre est in Tabula gradûs et diversitatis Officiorum, transfertur in proximum diem Solemn.-majori vel supra non impeditum. Solemne-minus his diebus privilegiatis occurrens transfertur in primum diem Duplici-minore non impeditum; denique Duplex-majus translatum fit primâ die Festo Semiduplici non impeditâ.

17. A Vesperis Feriæ IV post Dominicam Palmarum inclusivè usque ad Dominicam in Albis etiam inclusivè; et à Vigilia Pentecostes inclusivè usque ad Festum SS. Trinitatis inclusivè, de Semiduplici aut Simplici occurrente nihil fit. De Duplici verò minore fit Commemoratio ultimo triduo Hebdomadæ Paschæ et Pentecostes.

18. Si plura Festa transferantur, priùs de digniori; alioquin, si sint ejusdem gradûs, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario, exceptis Festis Apostolorum et suprà, quæ aliis inferioris gradûs, etiam Festis Evangelistarum, præferuntur.

19. Si Festum Simplex vel Semiduplex occurrat in die in quo fieri tantùm possit de eo Commemoratio, fit etiam tantùm Commemoratio de eo in Vesperis præcedentis diei, etiamsi dicantur de Feriâ: si autem in die in quo nihil possit fieri de eo, nihil etiam fiet in Vesperis præcedentibus.

20. Cùm Festum habens Octavam transfertur, non transfertur ejus Octava, sed semper suo die terminatur, ità ut, verbi gratiâ, si aliquo anno Festum celebraretur eo die, qui si non transferretur, esset dies ejus sexta, postridiè fieret de die septima; sequenti verò die, de die Octava: si verò celebraretur post diem in quam incidit Octava, eo anno nullam haberet Octavam.

PARS SECUNDA.

DE HORIS OFFICII.

OFFICIUM est Nocturnum vel Diurnum.

1. Officium Nocturnum, quod etiam Vigiliarum nomine nuncupatur, institutum est ut celebretur ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte surgebat ad confitendum nomini Domini : nunc quia in plerisque locis ex consensu Ecclesiæ manè persolvitur, dicitur vulgato nomine *Matutinum*.

2. Officium Diurnum (sic nuncupatum, quòd per diem celebrari soleat, ad exemplum ejusdem Davidis qui septies in die laudem dicebat Domino), in septem horas dividitur, quæ sunt : Laudes, sic dictæ à Psalmis Laudum qui hâc horâ Deo cantantur ; olim Matutinæ, quòd manè persolverentur, appellatæ : Prima, quæ orto sole ante Officium Capituli : Tertia, quæ inter ortum solis et meridiem : Sexta, quæ meridie ante prandium : Nona, quæ inter meridiem et occasum solis : Vesperæ, quæ occidente sole, sive advesperascente die, ante cœnam : Completorium deniquè, quod completo die ante cubitum Deo persolvitur ; sicque omne Officium consummatur.

3. De his octo Horis singillatim agendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium noctis hæc per ordinem regulariter dicuntur, nisi aliter quibusdam diebus notetur ; *Pater*, *Ave*, *Credo*, secretò : deindè altâ voce Celebrans dicit : *Domine*, *labia*, etc., pollice signando sibi os signo crucis. Tum manu extensâ, signando se à fronte ad pectus, et à sinistro humero ad dextrum (quod servatur initio omnium Horarum), dicit : *Deus*, *in Adjutorium*, etc. Dicto *Alleluia*, vel *Laus tibi*, *Domine*, etc., dicitur Invitatorium conveniens cum Psalmo *Venite*, modo præscripto in ordinario Officii. Posteà dicitur Hymnus.

2. Hymnum sequuntur Psalmi et Lectiones, sed diversâ ratione, pro diversitate Officii. Nam si sit Duplex-majus, et suprà (extra Tempus Paschale), dicuntur novem Psalmi cum totidem Antiphonis, tribus Versiculis, novem Lectionibus ac Responsoriis, per tres Nocturnos distinctis hoc modo :

3. In I Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, scilicet post singulos Psalmos Antiphona una ; Antiphonam tertiam sequitur Versiculus, post quem dicitur secretò *Pater noster*, usque ad *Et ne nos*, etc. ; quod clarâ voce pronuntiatur (quod in aliis Horis observatur in Choro, quandò in ipsis dicitur Oratio Dominica) ; sequitur Absolutio ; deinde tres Lectiones : quamlibet præcedit Benedictio ; et post singulas conclusas, ut infrà dicetur, Part. III, c. VIII, dicitur Responsorium. (Absolutiones et Benedictiones habentur post Psalterium in Ordinario.) Lectiones desumuntur ex sacra

Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliæ propriæ de Scriptura assignentur, quod fit in majoribus tantùm solemnitatibus); Responsoria verò dicuntur ut in Proprio de Tempore, si Officium fiat de Tempore; si verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamsi Lectiones fuerint de Tempore. In fine Responsorii tertii cujusque Nocturni dicitur *Gloria Patri*, cum reclamatione Responsorii, nisi aliter in propriis locis notetur.

4. In II Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, cum totidem Antiphonis, Versiculus alius, *Pater noster:* Absolutio et Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, et in Festis Domini, de B. M. aut de Sanctis in ipsorum Officiis. Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, aut de vita illius Sancti de quo fit Officium; et post quamlibet Lectionem, unum Responsorium cum *Gloria Patri*, ut suprà, n. 3.

5. In III Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, Versiculo, *Pater noster*, etc., ut suprà; leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Festo, secundùm qualitatem Officii, ultimâ interdum exceptâ, ut videbitur infrà; et primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii de quo est Homilia. Post singulas Lectiones unum dicitur Responsorium, in fine ultimi additur *Gloria Patri*, et post reclamationem dicitur *Te Deum*, nisi aliter notetur: post *Te Deum*, vel quando non dicitur, post ultimum Responsorium, dicitur Versus sacerdotalis (si sit dicendus); quo dicto, inchoantur Laudes ut infrà; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, n. 8.

6. In Festis Duplicibus-minoribus, Semiduplicibus et Simplicibus, post Invitatorium et Hymnum (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi sub tribus Antiphonis, cum Versiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de Communi secundùm Feriam: tres videlicet Psalmi sub una Antiphona, posteà *Pater noster*, deinde Absolutio et tres Lectiones sub tribus Benedictionibus: scilicet in Festis Semiduplicibus Lectio prima erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tum II et III de Festo. In Simplicibus verò, I et II Lectio de Scriptura occurrente; prima videlicet sola, secunda ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Festo. Post unamquamque Lectionem dicitur unum Responsorium ex Proprio, vel ex eodem Nocturno de Communi, secundùm Feriam. Posteà in Semiduplicibus et Simplicibus dicitur *Te Deum*, deinde Versus sacerdotalis.

7. In Officio Feriæ (extra Tempus Paschale) Invitatorium et Hymnus, si non sint in Proprio de Tempore, de Psalterio sumentur; deinde novem Psalmi sub tribus Antiphonis, cum Versiculo, ut in Psalterio. Post Versiculum, *Pater noster*, Absolutio et tres Lectiones, quæ erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore, nisi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum sua Homilia, vel Commemoratio facienda sit de Sancto per Lectionem de vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Post singulas Lectiones dicitur Responsorium,

ut notatur in Proprio de Tempore, deinde Versus Sacerdotalis.

8. Versum Sacerdotalem communiter sequuntur Laudes, ut infra. Si vero non dicantur continuò, dicitur cum integra conclusione Collecta, et ante et post dicitur *Dominus vobiscum*, deinde in fine, *Benedicamus Domino*. In Feriis majoribus (extra Tempus Paschale) ante Collectam, et *Dominus vobiscum*, dicuntur flexis genibus Preces positæ ad Tertiam.

9. Tempore Paschali, id est, à Dominica Resurrectionis ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, constans tribus Psalmis, totidem Lectionibus, et Responsoriis; Psalmi variantur, ut notatur in Proprio de Tempore.

10. In Semiduplicibus et infrà, Psalmi dicuntur ut in Officio de Feria, sub una Antiphona, quæ, nisi adsit propria, est tertia de Communi. In Duplicibus verò et suprà, dicuntur sub tribus Antiph.

CAPUT II.

De Laudibus.

1. Ad Laudes, (si separentur ab Officio præcedenti, dictis, *Pater* et *Ave*; si vero non separentur, post Versum Sacerdotalem) Hebdomadarius absolutè dicit *Deus, in adjutorium*, ut supra, et dicuntur Psalmi et Canticum cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Psalterio pro unoquoque hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Semiduplicibus et supra, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ, si non adsint propriæ, sumuntur de Communi. At in Festis Simplicibus, Psalmi dicuntur sub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intra Octavas, sub quarta Antiphona de Laudibus Festi, nisi propria assignetur.

3. Post Psalmos (nisi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Benedictus*, cum Antiphona et Collecta; omnia pro qualitate Officii.

4. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur post Antiphonam ad *Benedictus*. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi* et *Oremus*. Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum*, deinde dicitur *Benedicamus*, et secretò Versiculus *Fidelium animæ*, et *Pater noster*.

5. Si Commemorationes sunt faciendæ, fiunt post *Benedicamus*; et post ultimam Orationem dicitur iterum *Benedicamus*, cetera ut suprà.

6. Tempore Paschali in Officio de Feria, ut in Simplicibus, Psalmi dicuntur sub una Antiphona; in Semiduplicibus verò et supra, nihil mutatur: cetera ut in alio Tempore.

CAPUT III.

De Prima.

1. Ad Primam, (si separetur ab Officio præcedenti, dictis, *Pater* et *Ave* secretò) dicitur, *Deus, in adjutorium*, et Hymnus, *Jam lucis*. Post Hymnum imponitur Antiphona conveniens; quod fit etiam ad ceteras Horas ante intonationem Psalmorum, ut habetur infrà, Parte III, Cap. V, *de Antiphonis*. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad Horas diei, ex Laudidus per ordinem, quartâ prætermissâ. In Feriali verò Offi-

cio sumuntur Antiphonæ quæ notantur in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, pro unaquaque Hora. Psalmi tres in Festis Annualibus ac Solemnibus-majoribus, iidem sunt qui pro die Dominica in Psalterio notantur, omisso tamen Symbolo *Quicumque*. In omni alio Officio, tam de Tempore quàm de Sanctis, aut de Feria, Psalmi feriales sumuntur ut in Psalterio, nisi aliter notetur.

2. Post Psalmos, dictâ Antiphonâ, cetera dicuntur ut notatur in Ordinario ad calcem Psalterii.

CAPUT IV.

De Horis, Tertia, Sexta et Nona.

1. Ad Tertiam, Sextam et Nonam (si separentur ab Officio præcedenti, dictis secretò *Pater* et *Ave*), dicitur *Deus, in adjutorium*, et Hymnus, deinde Psalmi per Ferias distributi (præterquàm in Annualibus, et Solemnibus-majoribus, in quibus dicuntur Psalmi de Dominica), quibus dictis cum Antiphona, dicuntur Capitulum et Responsorium breve pro qualitate Officii. Post Responsorium breve et Versiculum (nisi dicendæ sint Preces) dicitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, et Collecta quæ habetur in Proprio de Tempore; aut si fiat de Sancto, in Proprio vel in Communi Sanctorum.

2. Post Collectam, repetitur *Dominus vobiscum*, et dicitur *Benedicamus*, et secretò, *Fidelium animæ*, deinde *Pater*.

CAPUT V.

De Vesperis.

1. Ad Vesperas (si separentur ab Officio præcedenti, dictis secretò *Pater* et *Ave*), dicitur *Deus, in adjutorium*, deinde quinque Psalmi cum quinque Antiphonis (nisi aliter notetur), posteà Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Magnificat* cum sua Antiphona, et Oratio, cum *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, antè et post; et in fine, *Benedicamus*, ac secretò, *Fidelium*.

2. In primis Vesperis Duplicium-majorum et suprà, dicitur Responsorium ante Hymnum. In II autem Vesperis Solemnium-minorum et suprà, ante Hymnum dicitur *Alleluia*, cum Versu, cujus loco à Septuagesima ad Pascha dicitur nonum Responsorium Officii Nocturni.

3. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur post Antiphonam ad *Magnificat*.

4. Quando autem fiunt Commemorationes, sive propriæ, sive communes, quæ suffragia dicuntur, fiunt post *Benedicamus*.

CAPUT VI.

De Completorio.

1. Ad Completorium absolutè dicitur *Converte nos*, signando pollice pectus, tum *Deus, in adjutorium*, faciendo signum crucis. Psalmi tres distributi per Ferias omni die, exceptis Solemnibus-majoribus et suprà, in quibus dicuntur Psalmi de Dominica ipso die Festo, non autem in Vigilia, nec per Octavam. Antiphona, vulgò communis, de Psalterio; propriæ verò in Festis Solemnibus-majoribus et suprà, etiam quando Psalmi de Feria in Vigiliis et per Octavam dicuntur. Hymnus, Capitulum, Responsorium *In manus*, Versiculus, *Nunc dimittis*, cum sua Antiphona, ut habetur in Psalterio, nisi aliter notetur.

PARS TERTIA.

DE HORARUM PARTIBUS.

Singulæ Horæ nisi aliter (notetur) inchoantur per *Deus, in adjutorium*, præmisso ad Officium Nocturnum, *Domine, labia*, et ad Completorium, *Converte nos.*

CAPUT I.

De Invitatorio.

1. Invitatorium dicitur regulariter in omni Officio Nocturno, cum Psalmo *Venite;* sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, Proprio de Tempore, ac in Proprio de Communi Sanctorum.

2. Variatur quoque pro modo et ordine quo dicitur, tam ante quàm post Psalmum, et post singulos versus Psalmi; de quo vide Ordinarium.

3. Tempore Paschali, in fine Invitatorii additur unicum *Alleluia.*

CAPUT II.

De Hymnis.

1. Hymnus dicitur in qualibet Hora, præterquàm à Vesperis Feriæ IV majoris Hebdomadæ usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, et præterquàm in Officio Defunctorum.

2. Ad Officium noctis Hymnus dicitur post Psalmum *Venite*; ad Laudes post Capitulum; ad Horas diei, post *Deus, in adjutorium;* ad Vesperas, post Responsorium si dicatur; alioquin, post Capitulum; ad Completorium, post Antiphonam Psalmorum.

3. Dicuntur autem Hymni in Officio de Tempore ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: in Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. Doxologia quæ reperitur in decursu Breviarii, mutatur in propriam, quoties Officium habet propriam.

CAPUT III.

De Psalmis.

1. Psalmi eo modo et ordine quo sunt in Psalterio distributi, dicuntur singulis diebus ad omnes Horas, tam diurnas quàm nocturnas, non solùm in Officio de Tempore, sed etiam in Officio de Sanctis, exceptis Annualibus et Solemnibus majoribus, in quibus ad Officium Nocturnum et ceteras diei Horas dicuntur Psalmi de Dominica, nisi alii assignentur. Ad primas autem Vesperas et ad Completorium quod eas sequitur, semper dicuntur Psalmi Feriales (nisi aliter notetur).

2. In fine Psalmorum, et ad quamlibet Psalmorum divisionem semper dicitur *Gloria Patri*, et *Sicut erat;* præterquàm in triduo ante Pascha; tunc enim in fine Psalmorum nihil dicitur: et in Officio Defunctorum, post Psalmos et Cantica, loco *Gloria Patri*, dicitur *Requiem.*

CAPUT IV.

De Canticis.

1. Cantica dicuntur in Officio, tam de Tempore quàm de Sanctis, ad Laudes, Vesperas et Comple-

torium, ut in Psalterio distribuuntur, nisi alia in Proprio tam de Tempore quàm de Sanctis assignentur.

2. Canticum quod post tres Psalmos priores dicitur in Laudibus, variatur secundùm diversitatem Officii.

3. Cantica propria quæ assignantur in Festis Domini et Beatæ Mariæ Virginis, ac in aliis quibusdam Festis dicuntur etiam intra Octavam quando fit de ea, et si sit Octava Festi Domini, etiam in Festis intrà eam occurrentibus, nisi suum habeant.

4. In ceteris Officiis de Sanctis, inde sumitur Canticum, unde sumuntur Psalmi Laudum.

5. In fine omnium Canticorum dicitur *Gloria Patri*, etc., nisi aliter notetur.

CAPUT V.

De Antiphonis.

1. Ad omnes Horas, nocturnas et diurnas, semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii et Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, putà de Dominica aut de Feria, dicuntur in omnibus Horis, nocturnis vel diurnis, Antiphonæ post Psalmos, ut in Psalterio habentur, nisi aliter notetur. Antiphonæ positæ ad Completorium in Psalterio non mutantur, nisi in Festis Annualibus aut Solemnibus-majoribus, ac per eorum Octavas, quando fit Officium de Octava. Intra Octavas tamen Festorum Domini, et Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, etiamsi Officium non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ de Octava, nisi occurrat aliud Festum habens Antiphonas proprias.

3. In Festis Duplicibus et supra, Antiphonæ quinque dicuntur ad Laudes et Vesperas, sive ex Proprio, sive ex Communi Sanctorum. In Semiduplicibus ad primas Vesperas unica dicitur Antiphona quæ est propria, vel prima de Communi: ad Laudes autem et ad secundas Vesperas, quinque dicuntur Antiphonæ. In Simplicibus, et in diebus intra Octavas secundi aut tertii ordinis, Psalmi dicuntur sub unica Antiphona propria, vel de Communi, quæ ad Laudes est quarta Laudum. In Semiduplicibus et supra, ad Horas similiter, tam in Proprio de Tempore quàm de Sanctis, quando propriæ habentur in Laudibus Antiphonæ, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus hoc ordine: ad Primam, prima; ad Tertiam, secunda; ad Sextam, tertia; et ad Nonam, quinta.

4. Tempore Paschali, in fine omnium Antiphonarum additur *Alleluia*, quod à Septuagesima usque ad Pascha demitur, et omittitur ubicumque reperitur.

5. Antiphonæ, in quocumque Officio, eodem semper modo dicuntur, videlicet inchoantur tantùm ante Psalmos et Cantica, et post Psalmos et Cantica integræ dicuntur.

6. Excipiuntur ab hac regula Antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat*, quæ in Solemnibus-minoribus et supra dicuntur integræ ante et post Canticum. Excipiuntur etiam Antiphonæ majores in Adventu, quæ *O* vocantur. Hæ enim ter repetuntur integræ; primò scilicet, ante *Magnificat*, secundò ante *Gloria Patri*; tertiò, post *Sicut erat*. Vel si pro sola Commemoratione

dicantur, ter etiam hoc modo; primò, ante *Gloria Patri*; secundò, inter *Gloria Patri* et *Sicut erat*; tertiò, post *Sicut erat*.

7. In Officio quod absque cantu recitatur, Psalmi et Cantica inchoantur absque Antiphonarum impositione.

9. Sabbato ante Septuagesimam additur *Alleluia* in fine illius Antiphonæ quæ immediate præcedit, vel Capitulum, vel Commemorationem Septuagesimæ in Vesperis illius Sabbati, et post deinceps usque ad Pascha dimittitur.

CAPUT VI.

De Versiculis.

1. Versiculus semper dicitur post Antiphonam quæ sequitur ultimum Psalmum cujusque Nocturni; ad Laudes et Vesperas, dicitur post Hymnum: ad Primam, et ad reliquas Horas, post Responsorium breve.

4. Versiculis prædictis, Tempore Paschali, non additur *Alleluia*, ut nec Versiculis Precum, nec in *Pretiosa* et sequentibus, neque Versiculis Responsoriorum quorumcumque.

CAPUT VII.

De Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones.

1. Absolutiones et Benedictiones dicuntur, ut in Ordinario disponuntur; scilicet, post Versiculum, dicto *Pater noster*, fit Absolutio, et dantur Benedictiones, ut ibi; præterquam triduo ante Pascha, et in Officio Defunctorum.

2. Variantur hæ Benedictiones pro diversitate Officiorum, id est, sive novem, sive trium Lectionum, sive de Tempore, sive de Sanctis, et pro varietate Temporum, ut in Ordinario notatur.

3. In Officio trium Lectionum de Sanctis, Absolutio sumitur secundùm Feriam, Benedictiones verò, ut notantur pro secundo Nocturno in Officio novem Lectionum de Sanctis.

4. Lector petens Benedictionem in Choro, dicit *Jube*, *domne* (apud Moniales Lectrix dicit *domna*); qui verò solus recitat, dicit absolutè Benedictionem.

5. Quando Dominus Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more, *Jube*, *domne*, dignior post ipsum dicit illi: *Ora pro nobis, Pater*; ipse autem Episcopus dicit pro Benedictione, *Oro ut caritas*, etc., et dicit Lectionem. Idem observatur ubi est unicus Presbyter, et cùm privatim Officium recitat Sacerdos cum aliis Clericis, inter quos non est alius ab ipso Sacerdos.

6. Ad Absolutiones et Benedictiones, semper respondetur *Amen*.

CAPUT VIII.

De Lectionibus.

1. Lectiones leguntur in quolibet Nocturno post Psalmos, præmisso semper *Pater noster*, etc.

2. In Duplicibus-majoribus et supra (extra Tempus Paschale) leguntur novem Lectiones, tres scilicet in quolibet Nocturno; in Festis autem Duplicibus-minoribus, Semiduplicibus ac Simplicibus, in Feriis, ac intra Octavas, et toto Tempore Paschali, in quo Nocturnum unum dicitur, tres tantùm Lectiones leguntur.

3. In Officio novem Lectionum, in primo Nocturno leguntur tres Lectiones ex sacra Scriptura, quæ per ordinem et sua

quaque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, nisi aliæ suis locis assignentur. In secundo Nocturno leguntur ut designantur in Proprio. In tertio Nocturno leguntur de Homilia in Evangelium, ut in Proprio assignantur, et primæ Lectioni de Homilia præponitur principium Evangelii quod eo die legitur in Missa. Excipiuntur ab hoc Lectionum ordinario Officium tridui ante Pascha in quo Homiliæ non leguntur.

4. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cùm occurrunt, observetur quod dictum est suprà, in prima Part. cap. XI, *de Commemorationibus.*

5. In Officio trium Lectionum ordinabuntur Lectiones ut sequitur. Si Festum duas habet Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis; secunda et tertia de Festo. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, prima et secunda erunt de Scriptura, tribus in duas redactis; tertia de Festo. In Feriali verò Officio tres Lectiones erunt de Scriptura, nisi legenda sit Homilia pro tertia Lectione; tunc enim tres Lectiones de Scriptura contrahentur in duas.

6. Quando duas tantùm leguntur Lectiones de Scriptura, quæ prima assignatur, eo die legitur sola; secunda verò et tertia junguntur in unam.

7. Tempore Paschali, in Festis Sanctorum Annualibus, et Solemnibus-majoribus, prima Lectio erit de Scriptura; secunda, de Historia Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus Laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Festis Lectiones ordinabuntur sicut alio Tempore ordinantur, quando tres tantùm leguntur Lectiones.

8. Si Tempore Paschali, in Festo non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda sit Commemoratio de Officio occurrente quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; secunda, de Festo, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio et Homilia Officii occurrentis, de quo facienda est Commemoratio.

9. Nulla prorsus esse debet dies in anno, in qua ad Officium Nocturnum non legatur de Scriptura sacra, sive propria, sive occurrente. Si sit Officium novem Lectionum, tres Lectiones primi Nocturni erunt de Scriptura; si sit Officium trium Lectionum, prima et secunda Lectio, aut saltem prima, erunt de Scriptura, juxta regulam suprà positam.

10. Initia Librorum sacræ Scripturæ nunquam omittuntur; sed si in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, ut sunt Officia Annualia, et Solemnia-majora, tunc initium Libri ponitur die sequenti. Quòd si contingat etiam in hac die sequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdum potes quando leguntur Prophetæ minores; tunc, si sit Officium novem Lectionum, prima Lectio eri de initio Libri die præcedente positi, secunda et tertia Lectio, de initio Libri hoc ipso die occurrentis, nisi sit Dominica, in cujus Officio Lectiones assignatæ in Breviario nunquam mutantur.

Itaque si ultimis duobus post Pentecosten Sabbatis celebretur Festum aliquod Annuale aut Solemne-majus propriam habens Scripturam, initia Michææ et Malachiæ quæ duobus illis Sabbatis assignantur, legentur die præcedenti, saltem pro tertia Lectione; si fortè duæ priores sint de alio initio; vel pro secunda, si tertia sit de aliquo Festo occurrente. Si verò fit Officium Semiduplex in quo duæ sint Lectiones de Sancto, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ut in prima et secunda Lectione poni possint duo initia Librorum Scripturæ, scilicèt diei præcedentis, et diei præsentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Festum habens Scripturam propriam, vel propter initium Libri quod in hanc diem translatum fuerit, non resumuntur illæ Lectiones omissæ, sed eo anno omittuntur, et tantùm resumuntur initia Librorum omissorum.

11. Omnia Festa Annualia et Solemnia-majora habent proprias de Scriptura selectas Lectiones; in Solemnibus verò minoribus, et in omnibus aliis Officiis, legitur de Scriptura occurrente.

12. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo sumuntur (nisi aliter in propriis locis notetur). Lectiones etiam secundi Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epistolâ, aut alio quovis Libro sanctorum Patrum, leguntur cum titulo et nomine auctoris, aliàs minimè; et similiter in tertio Nocturno præponitur titulus et nomen auctoris cujus est Homilia quæ legitur.

13. Ante quamlibet Lectionem, nisi aliter notetur, Lector petit Benedictionem per verba solemnia *Jube*, *domne*, et ita concludit quamlibet, dicens: *Tu autem, Domine, miserere nostrî*; et respondetur *Deo gratias*, præterquàm in triduo ante Pascha, ubi tamen, in primo Nocturno, loco *Tu autem*, dicitur *Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum*, et nihil respondetur. In secundo autem et tertio non dicitur *Tu autem*, nec quidquam aliud: sicut nec in Nocturnis Officii Defunctorum. Eâdem clausulâ *Jerusalem* terminantur omnes Lectiones de Jeremia et de Baruch, à Dominica Passionis usque ad Feriam IV majoris Hebdomadæ, inclusivè. In Adventu ad Lectiones de Isaia, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem*, dicitur, *Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini ad me, ut salvi eritis*, et sic terminantur, nihil respondendo: aliæ verò Lectiones de Prophetis more solito terminantur.

CAPUT IX.

De Responsoriis post Lectiones.

1. Post quamlibet Nocturni Lectionem, et post Capitulum primarum Vesperarum Duplicium, majorum, ac etiam à Septuagesima usque ad Pascha, in secundis Vesperis Solemnium-minorum et suprà dicitur Responsorium.

2. Sumuntur autem Responsoria in Officio de Tempore ex eo loco ubi primò sunt posita, scilicet die quo inchoatur unus ex sacræ Scripturæ Libris; et repetuntur, quamdiu de illo Libro legitur.

3. In Officio autem de Sanctis

sumuntur ex Proprio aut ex Communi Sanctorum.

4. In Officio trium Lectionum, cujus Responsoria ex Officio novem Lectionum sumenda sunt, sumuntur hoc ordine: Feriâ II et V, è primo Nocturno; Feriâ III et VI, è secundo Nocturno; Feriâ IV et Sabbato, è tertio Nocturno.

5. In feriali Officio (extra Tempus Paschale) Responsoria sumuntur ex Dominica præcedenti, nisi aliter notetur, aut propria Responsoria huic Feriæ assignentur. Sumuntur autem alternatim ex primo et secundo Nocturno, hoc ordine: Feriâ II, IV et VI, è primo Nocturno; Feriâ III, V, et Sabbato (si fiat de Feria), è secundo Nocturno. Cùm autem Responsoria propria cuidam Feriæ assignantur, et eâ die dici non possunt, propter Festum occurrens de quo eâ die erat Officium, hæc Responsoria propria huic Feriæ non resumuntur in alia Feria, sed omittuntur eo anno. Responsoria verò quæ in aliqua Dominica ponuntur, tamdiù resumuntur in Officio, seu Feriarum, sea etiam Dominicarum sequentium, quamdiù alia Responsoria non assignantur. In Feriis Temporis Paschalis Responsoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Responsoriis tres partes distingui solent, quarum prima Initium; secunda, Reclamatio; tertia, Versus dicitur. Reclamatio distinguitur ab Initio per Asteriscum *, et semper post Versum integra repetitur.

7. Præterea post Versum et Reclamationem additur *Gloria Patri*, ad ultimum cujusque Nocturni Responsorium, et ad Responsorium Vesperarum ubi dicitur (præterquàm in Officio Defunctorum, in Compassione Beatæ Mariæ Virginis, et in omni Officio de Tempore à Dominica Passionis ad Pascha), et post *Gloria Patri*, iterùm repetitur Reclamatio; vel, si divisionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ ✠ signatur.

8. Circa Responsoria tam Vesperarum quàm Officii Nocturni, hæc sunt observanda: In Annualibus quibuscumque ad primas Vesperas, post *Gloria Patri*, fit Reclamatio ab Asterisco * vel ✠, et repetitur ℟. integrum usque ad ℣., et sic ad III, VI et IX Officii Nocturni, in Annualibus-majoribus tantùm; præterea dicitur in iisdem Annualibus-majoribus, *Gloria Patri* ad omnia Responsoria; sed in duobus prioribus cujusque Nocturni fit tantùm Reclamatio. In Solemnibus quibuscumque ad primas Vesperas, post *Gloria Patri*, omissâ Reclamatione, repetitur Responsorium integrum usque ad Vers. In Solemnibus-minoribus, Resp. ultimum officii Nocturni repetitur post *Gloria*, usque ad Vers. In Annualibus-minoribus et Solemnibus-majoribus, Responsoria III, VI et IX Officii Nocturni resumuntur post *Gloria* usque ad Vers.

9. In Dominicis et Duplicibus in quibus *Te Deum* non dicitur, statim in ultimo Responsorio, post *Gloria Patri*, omissâ, quæ sequi deberet, Reclamatione, resumitur Responsorium usque ad Versum exclusivè.

10. At in Dominicis Passionis et Palmarum, ac in Officio Compassionis, et tridui ante Pascha, in nono Responsorio fit statim resumptio post Reclamationem quæ Versum sequitur: eo enim

tempore non dicitur *Gloria Patri*. In Officio quoque Defunctorum, propter eamdem rationem, Responsorium ultimum *Libera* repetitur ab initio post ultimum Versum et ejus Reclamationem.

II. In aliis Feriis, etsi *Te Deum* non dicatur, non resumitur Responsorium ultimum Nocturni, sed Reclamatio tantùm.

CAPUT X.

De Cantico *Te Deum*.

In omni Festo Simplici et suprà, et intra quamcumque Octavam per annum, ac in Officio de Beata Maria in Sabbato, ac per omne Tempus Paschale, post ultimum Responsorium, dicto *Gloria Patri*, cum ejus Reclamatione, vel post resumptionem, dicitur immediatè *Te Deum*, exceptis Dominicis Adventûs, et à Dominica in Septuagesima usque ad Pascha; nec non Festis quinque plagarum Christi, ac aliorum Mysteriorum Passionis quæ Feriis sextis Quadragesimæ celebrantur, et Compassionis Beatæ Mariæ, quorum Officia pro Quadragesimalibus habentur, ac, ipso Tempore Paschali, Feriâ secundâ Rogationum.

CAPUT XI.

De Versu Sacerdotali.

Versus sacerdotalis dicitur à Sacerdote post ultimum Responsorium, vel post *Te Deum*, quando dicitur; quem Versum (nisi continuò sequantur Laudes) excipiunt in Feriis majoribus Preces positæ ad Tertiam; aliis vero diebus Collecta tantùm, cum *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, ante et post, et ultimò *Benedicamus*; et sic Officium Noctis terminatur per hunc Versum.

CAPUT XII.

De Collecta, seu Oratione.

I. Oratio in Nocturnis, si Laudes iis non jungantur, dicitur post Versum Sacerdotalem; in Laudibus et Vesperis, post Antiphonas ad *Benedictus* et ad *Magnificat*, nisi quando dicendæ sunt Preces quæ dicuntur post Antiphonam; et in fine illarum, Oratio: ad Horas diei, post Versiculum qui Responsorium breve sequitur, nisi dicendæ sint Preces; tunc enim Oratio dicitur post ultimum Versiculum Precum: ad Primam et Completorium, post Preces, nisi aliter notetur.

2. Ad Primam et Completorium, non mutatur Oratio quæ habetur in Psalterio, præterquàm in triduo ante Pascha, et die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum. In aliis Horis dicitur Oratio quæ assignatur in Proprio.

3. Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in Feriali Officio per hebdomadam, quando propria non assignatur.

4. In Quadragesima, Quatuor Temporibus, et Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fiat de Feria, dicitur, vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur, *Dominus vobiscum*, non tamen ab eo qui solus recitat, nec ab eo qui non est saltem in ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia, nec à Monialibus, etiam consecratis; sed ab iis omnibus ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*, deinde

Oremus. In fine Orationis, postquàm responsum fuerit, *Amen*, repetitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, posteà *Benedicamus*, et respondetur *Deo gratias* : quod semper servatur in fine primæ Orationis, sive unica, sive plures dicantur. Quòd si plures Orationes dicendæ sint, (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona et Versiculus, deinde *Oremus*, et post ultimam Orationem iterùm repetitur *Domine exaudi*, vel *Dominus vobiscum*, et *Benedicamus*, et statim secretò dicitur Versus *Fidelium animæ*, si aliud Officium non sequatur. Ad Primam non dicitur, etsi sæpiùs immediatè non succedit Tertia, si saltem Officium Capituli sequitur : similiter nec post aliam Horam quamcumque cui subjiciuntur, vel Officium parvum Beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Processio, aut Missa, aut Concio, aut Psalmus, sive Canticum pro Rege, aut pro aliqua necessitate, aut aliud ejusmodi.

6. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur : *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula seculorum*. R. *Amen*. Si ad Filium, *Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula*, etc. Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur : *Per eumdem Dominum nostrum*, etc. Si in fine Orationis, dicitur : *Qui tecum vivit et regnat in unitate*, etc. Si fiat mentio Spiritûs sancti, dicitur : *In unitate ejusdem Spiritûs sancti Deus*, etc. In Orationibus pro Defunctis, nisi aliter notetur, dicitur : *Per eum qui venturus est judicare vivos et mortuos, et seculum per ignem*. R. *Amen*.

7. Quando plures Orationes dicendæ sunt, prima tantùm et ultima dicuntur cum magna conclusione ; *Per Dominum nostrum*, etc. vel aliter, ut suprà. Intermediæ autem sic concluduntur: *Per Christum Dominum nostrum*. R. *Amen ;* vel : *Per eumdem Christum*, etc. vel : *Qui vivis et regnas Deus*. R. *Amen ;* vel : *Qui tecum vivit et regnat Deus*. R. *Amen*.

8. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus*, et levis pausa, præterquàm in Officio Defunctorum et in Litaniis, cùm plures Orationes dicuntur conjunctim sub uno *Oremus*.

9. In Orationibus et Versiculis in quibus notatur *N*. pronuntiatur nomen baptismale ejus de quo fit mentio.

CAPUT XIII.

De Oratione Dominica, et Salutatione Angelica.

1. Oratio Dominica *Pater*, et salutatio Angelica *Ave*, dicuntur secretò ante Horas quaslibet, excepto Completorio, post cujus finem dicuntur. Si Hora jungatur præcedenti Officio, non dicuntur ante ejus initium.

2. Quando Oratio Dominica dicitur cum Precibus, dicitur secretò usque ad *Et ne nos*, quod altâ voce profertur. Id quoque observatur in medio cujusque Nocturni, præterquam triduo ante Pascha, quo tempore *Pater* dicitur totum secretò.

3. In fine uniuscujusque Ho-

ræ, nisi aliud Officium sequatur, dicto submissiori voce, *Fidelium animæ*, dicitur etiam secretò, *Pater noster*.

4. Salutatio Angelica sola dicitur ante Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, quando non jungitur Officio Canonico.

CAPUT XIV.

De Symbolo Apostolorum, et Symbolo *Quicumque*.

1. Symbolum Apostolorum, *Credo in Deum*, dicitur integrum secretò post *Ave*, ante Officium Nocturnum, et post finem Completorii.

2. Symbolum *Quicumque* dicitur ad Primam post Psalmos, omnibus Dominicis in quibus Officium fit de Dominica ut in Psalterio, etiam Tempore Paschali, et in Festo Trinitatis, non autem intra Octavam. In fine illius dicitur *Gloria Patri*, ut in fine Psalmorum.

CAPUT XV.

De Capitulis et Canone.

1. Capitula dicuntur ad Vesperas, Laudes, et alias Horas post Psalmos, et Antiphonas: ad Completorium verò, post Hymnum.

2. Nullum legitur Capitulum ad Laudes Natalis Domini, neque in toto Officio à Vesperis Feriæ quartæ majoris Hebdomadæ inclusivè ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, neque in Officio Defunctorum.

3. Capitula Primæ et Completorii dicuntur semper ut in Psalterio.

4. In Horis omnibus ad Capitulum, quodcumque sit, respondetur *Deo gratias*.

5. Ad Primam, legitur singulis diebus Canon, ut habetur ad calcem Breviarii, nisi alius assignetur in Proprio Sanctorum pro quibusdam Festis; tunc enim Canon qui eâ die occurrit in Proprio de Tempore omittitur. Non dicitur Canon in triduo ante Pascha; quod si dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius Liber Scripturæ inchoetur (sicut interdum accidit intra Octavam Epiphaniæ), omittuntur etiam Canones notati pro diebus quorum Scriptura dimittitur, et sumuntur Canones relativi Scripturæ quæ tunc incipit.

CAPUT XVI.

De Responsoriis brevibus.

1. Responsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Horas minores tantùm; id est, Primam, Tertiam, Sextam; Nonam et Completorium, præterquàm in Feria quinta in Cœna Domini usque ad Dominicam in Albis exclusivè, et in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. Quando fit Officium de Dominica aut Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio; in Adventu autem, Septuagesimâ, Quadragesimâ, Tempore Passionis et Paschali, quibus Capitula de Psalterio mutantur, mutantur etiam Responsoria brevia, et dicuntur ut in propriis locis notantur. In Festis, si propria desint, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3. A Dominica Passionis inclusivè usque ad Pascha, in Responsoriis tam brevibus quàm prolixis Officii cujuscumque de Tempore, *Gloria Patri*, non dicitur; sed post Versum et ejus reclamationem repetitur ab initio Responsorium breve usque ad Versum.

4. In Responsorio brevi, *Christe*, ad Primam, ℣. *Qui sedes*, qui dicitur per annum, mutatur aliquando in Officio, sive de Tempore, sive de Sanctis, prout in propriis locis notatur.

5. In omnibus Festis Solemnibus et Annualibus (præterquàm à Septuagesima ad Pascha), et à Natali Domini ad Octavam Epiphaniæ et toto Tempore Paschali, et intra Octavas Annualium in fine Responsoriorum brevium Tertiæ, Sextæ et Nonæ, ante Versum dicuntur duo *Alleluia*, quæ etiam post dictum Versum pro Reclamatione repetuntur. Responsoria brevia Primæ et Completorii nunquam mutantur; nec *Alleluia*, iis unquam additur, nisi Tempore Paschali.

CAPUT XVII.

De Precibus.

1. Preces constant aliquot Versiculis, qui sive pluribus, sive paucioribus, pro dierum diversitate, dicuntur ante Orationem, præmisso *Kyrie, eleison*, et *Pater noster*.

2. Preces hæ non dicuntur in Semiduplicibus et suprà, nec à Vigilia Natalis Domini usque ad Præsentationem ejusdem, nec à Feria quarta majoris Hebdomadæ inclusivè ad Trinitatem, nec intra quascumque Octavas.

3. Preces feriales ad Laudes et Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadragesimæ et Quatuor Temporum, exceptis Quatuor Temporibus Pentecostes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum est Parte primâ, cap. VIII, *de Officio Vigiliarum*. Dicuntur etiam ad Vesperas in Feriis Quadragesimæ.

4. Quotiescumque autem ad Laudes et ad Vesperas Preces dicuntur, si sit dies jejunii, dicuntur flexis genibus; similiter ad alias Horas; aliàs flexis genibus non dicuntur.

5. Quando dicuntur Preces flexis genibus, ceteris genua flectentibus, et conversis ad altare, Celebrans solus genua flectit conversus ad chorum, et incipit *Kyrie*, et in eodem ritu cetera prosequitur usque ad *Dominus vobiscum*.

6. Ad Versiculum *Dominus vobiscum*, surgit, ac pronuntiat Orationem, ceteris usque ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, et ad Altare conversis.

CAPUT XVIII.

De Suffragiis.

1. Suffragia, seu Commemorationes communes, de Beata et de Sanctis, dicuntur in fine Laudum et Vesperarum ab Octava Natalis Domini ad Dominicam Passionis, et à Trinitate ad Adventum exclusivè, in Feriis et aliis Simplicibus, eo modo qui sequitur.

2. Commemoratio de Beata, quæ habetur in Proprio Sanctorum, die 2 Januarii, quotidie fit ab eo die (exceptis Festo et Octavâ integrâ Epiphaniæ) usque ad Præsentationem Domini exclusivè, etiam in Duplicibus majoribus, non autem in Solemnibus quibuscumque ac Annualibus, nec per eorum Octavas. In Simplicibus verò et Feriis ejusdem Temporis, alia Suffragia non dicuntur.

3. Commemoratio de Cruce, cum ceteris quæ in Psalterio sequuntur, fit tantùm in Feriis à Præsentatione Domini ad Domi-

nicam Passionis, et à Trinitate ad Adventum. A Dominica verò in Albis ad Ascensionem, in Feriis, ac etiam in Festis Simplicibus, fit memoria de Cruce, prout habetur in Proprio de Tempore post Dominicam in Albis; tuncque non fiunt aliæ Commemorationes.

4. Commemoratio de Beata posita in Psalterio, non fit ubi ejus parvum Officium dicitur.

5. Commemoratio de Patrono ac Titulari fit post Commemorationem de Beata. Quòd si in Ecclesia sub titulo Sanctæ Trinitatis, aut alicujus ex Personis divinis dedicata sit, tunc fit ante Commemorationem Crucis; si autem sub titulo alicujus ex Mysteriis Christi Domini, fit de iis quæ Passionem ejus præcesserunt ante Commemorationem Crucis; post ipsam verò, de iis quæ subsecuta sunt.

6. Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit ante ipsa Suffragia, etiam ante Commemorationem de Cruce.

CAPUT XIX.

De Officio parvo Beatæ Mariæ, et Antiphonis de eadem in fine Officii.

1. Officium parvum Beatæ Mariæ quando et quomodo dici debeat, habentur Rubricæ propriæ suo loco, in fine Breviarii.

2. Antiphonæ autem de eadem positæ in fine Psalterii post Completorium, variantur pro Temporis diversitate, ut ibidem annotatur.

3. Dicuntur autem tam in Choro quàm extra Chorum, et quidem flexis genibus, exceptis Dominicis et Festis Domini à primis Vesperis, et toto Tempore Paschali.

4. Illæ Antiphonæ non dicunur in triduo ante Pascha.

CAPUT XX.

De Psalmis Pœnitentialibus, et aliis usque ad finem Breviarii.

1. Psalmi Pœnitentiales dicuntur in choro Feriâ quartâ Cinerum post Sextam, ac Feria quintâ in Cœna Domini post Nonam, ut habetur in Missali.

2. De Officio Defunctorum, et Commendationibus, et Benedictione mensæ, ac Itinerario, habentur suis locis propriæ Rubricæ, circa finem Breviarii.

3. Psalmi autem graduales, qui indicantur post indicem Psalmorum ad finem Breviarii, dicuntur ad Processionem, triduo Rogationum, eo modo qui in processionali designatur.

SERIES TITULORUM

SUB QUIBUS ORDINANTUR CANONES CONCILIORUM IN TOTO BREVIARIO DISTRIBUTI.

1. De Adventûs Tempore. De reverentia sacris Scripturis debita, et de sacrorum Canonum auctoritate atque observantia : *à Dominica I Adventûs, ad finem ejusdem hebdomadæ.*

2. De Tyrocinio clericali, Tonsura et minoribus Ordinibus : *à Dominica II Adventûs, ad tertiam.*

3. De Jejuniis Quatuor Temporum, et de Ordinationibus : *à Dominica III Adventus ad quartam* : item *et in Quatuor Temporibus Septembris.*

4. De Functionibus et Officiis sex Ordinum inferiorum : *à Dominica IV Adventûs, usque ad Vigiliam Natalis Domini.*

5. De solemni Presbyterorum Officio, et partibus muneris eorum ordinarii ac operis : *à die* 26 *Decembris, ad Epiphaniam Domini.*

6. De hierarchicis Presbyterorum functionibus, Episcoporum auctoritatis specialiter subordinatis : *à die* 7 *Januarii, ad Octavam Epiphaniæ.*

7. De virtutibus Clero necessariis, ac primùm de obedientia erga Superiores præscripta, et unitate in ministerio servanda et insinuanda : *à Dominica I post Epiphaniam, ad Dominicam tertiam.*

8. De spiritu paupertatis et modestia ecclesiastica in possessione, usu, vel acquisitione rerum temporalium : *à Dominica III post Epiphaniam, ad Dominicam sextam.*

9. De castitate, verecundia et temperantia clericali : *à Dominica VI post Epiphaniam, ad Dominicam Quinquagesimæ.*

10. De præparatione ad Quadragesimalem pœnitentiam : *Dominicâ Quinquagesimæ, et Ferâ II et III sequentibus.*

11. De Jejunio et observantia Quadragesimali : *à Feria IV Cinerum, ad Feriam VI Hebdomadæ I Quadragesimæ.*

12. De Sacramento Pœnitentiæ in genere : *Ferâ VI et Sabbato Quatuor Temporum Quadragesimæ.*

13. De Contritione et Confessione ; item de Confessariorum officio : *à Dominica II Quadragesimæ, ad Dominicam quartam.*

14. De Satisfactione et Indulgentiis : *à Dominica IV Quadragesimæ, ad Dominicam Palmarum.*

15. De annua peccatorum Confessione et Paschali Communione unicuique adulto præscriptis. De prima Communione, et requisitis ad sacræ Eucharistiæ perceptionem dispositionibus : *à Dominica Palmarum, ad Sabbatum in Albis inclusivè.*

16. De Sacrificio Missæ à Sacerdotibus ritè celebrando, et de pietate quâ fideles huic adstare

debent : *à Dominica in Albis, ad Dominicam quartam post Pascha.*

17. De verbi divini prædicatione : *à Dominica IV post Pascha, ad Dominicam quintam.*

18. De Rogationibus, aliisque Supplicationibus Processionis nomine designatis : *à Dominica V post Pascha, ad Ascensionem Domini.*

19. De Baptismo, ejusque cæremoniis : *à Feria VI intra Octavam Ascensionis, ad Pentecosten.*

20. De Sacramento Confirmationis : *die sancto Pentecostes, et per totam Hebdomadam.*

21. De Festo SS. Trinitatis, et pueris in ejus et ceterorum mysteriorum fide instituendis : *ab ipso die SS. Trinitatis, ad Feriam quartam sequentem inclusivè.*

22. De Solemnitate Corporis Christi, et latriæ cultu interno et externo ei debito : *die Festo Corporis Christi, et per Octavam.*

23. De Sacramentis Viatici et Extremæ-Unctionis, et reliquo Sacerdotali ministerio erga infirmos : *à Feria VI post Octavam Corporis Christi, ad Dominicam quartam post Pentecosten.*

24. De Sacramento Matrimonii : *à Dominica IV post Pentecosten, ad Dominicam sextam.*

25. De nominatione et institutione canonica ad Beneficia et dignitates ecclesiasticas : *à Dominica VI post Pentecosten, ad Dominicam septimam.*

26. De Prælatorum residentia, et Pastorali sollicitudine : *à Dominica VII post Pentecosten, ad Dominicam octavam.*

27. De Visitatione Episcopali : *à Dominica VIII post Pentecosten, ad Dominicam nonam.*

28. De Conciliis, et de Synodis Diœcesanis : *à Dominica IX post Pentecosten, ad Dominicam decimam.*

29. De Pontificum vita domestica, et de viris Ecclesiasticis quorum operâ utuntur in Diœceseon regimine : *Dominicâ et Hebdomadâ X post Pentecosten.*

30. De Moribus et officiis Canonicorum : *Dominica et Hebdomadâ XI post Pentecosten.*

31. De Officii divini publica celebratione, et privata recitatione : *à Dominica XII post Pentecosten, ad usque Dominicam XV.*

32. De Precibus pro Defunctis : de Exequiis et Cœmeteriis : *Dominicâ et Hebdomadâ XV post Pentecosten.*

33. De ambitione à Clericis fugienda : *Dominicâ et Hebdomadâ XVI post Pentecosten.*

34. De Scholis, Seminariis, et Collationibus Ecclesiasticis : *Dominicâ et Hebdomadâ XVII post Pentecosten.*

35. De iis qui pœnitentiam tantùm in extremis vitæ postulant : *Dominicâ et Hebdomadâ XVIII post Pentecosten.*

36. De Excommunicatione : *Dominicâ et Hebdomadâ XIX post Pentecosten.*

37. De Ecclesiasticorum conversatione cum laicis et mulieribus : *Dominicâ et Hebdomadâ XX post Pentecosten.*

38. De fugienda à Clero avaritia : *Dominicâ et Hebdomadâ XXI post Pentecosten.*

39. De Potestate civili et ecclesiastica, et obsequio ipsis debito : *Dominicâ et Hebdomadâ XXII post Pentecosten.*

40. De Miraculis : de Sanctorum reliquiis et imaginibus *Dominicâ et Hebdomadâ XXIII post Pentecosten.*

41. De Hæreticis *Dominicâ et Hebdomada XXIV post Pentecosten.*

42. De reverentia Ecclesiis aliisque locis sacris debita : *Dominicâ et Hebdomadâ III quæ superfuit post Epiphaniam.*

43. De Sanctificatione diei Dominicæ, aliarumque Festivitatum : *à Dominica IV quæ superfuit post Epiphaniam, ad Dominicam IV.*

44. De operibus caritatis et misericordiæ erga proximum, et domos hospitales pauperum et infirmorum : *Dominicâ et Hebdomadâ VI quæ superfuit post Epiphaniam.*

In hac serie non comprehenduntur Festa et Solemnitates quæ proprios habent Canones, ratione peculiaris ritûs, aut disciplinæ, prædictis Solemnitatibus congruentis.

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS VERNA.

DOMINICA.

Ob creatam Lucem, Christi Resurrectionem, novæque Legis promulgationem, cultu sempiterno celebranda.

OFFICII FINIS,

Dei et divinæ Legis Amor.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

Quomodo inchoandum et ordinandum sit Officium Nocturnum sicut et ceteræ Horæ, habetur in Ordinario Breviarii ad calcem Psalterii, p. 119.

IN I.° NOCTURNO.

*Asteriscus hic * notat mediationem et pausam.*

PSALMUS I.

BEATUS vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum perìbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória *et* Sicut erat *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum et Canticorum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt ínania?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Póstula à me; et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, * nequandò irascátur Dóminus, et pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum; * et exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi síne causa, * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus; * et super pópulum tuum benedíctio tua.

IN II.° NOCTURNO.

PSALMUS 17.

DILIGAM te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus,* et sperábo in eum.

Protector meus, et cornu salútis meæ, * et susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * et clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est et contrémuit terra : fundamenta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, et ignis à fácie ejus exarsit : * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descendit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt : * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

DIVISIO PSALMI 17.

Misit de summo (Dóminus,) et accépit me, * et assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * et factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * et secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * et justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * et secundùm puritátem má-

me; * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misertus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, et non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

PSALMUS 65.

Jubilate Deo, omnis terra; psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi; * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam; * et eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso ariétum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * et attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam à me.

AD LAUDES.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, et ínvia, et inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * et in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

PSALMUS 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM.

(Dan. 3.)

DOMINE, in ánimo contrí-to, * et spíritu humilitátis suscipiámur.

Sicut in holocausto ariétum, et taurórum, * et sicut in míllibus agnórum pínguium.

Sic fiat sacrifícium nostrum in conspectu tuo hódiè, ut pláceat tibi : * quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, * et quærimus fáciem tuam.

Ne confundas nos : * sed fac nobiscum juxtà mansuetúdinem tuam, et secundùm multitúdinem misericórdiæ tuæ.

Et érue nos in mirabílibus tuis, * et da glóriam nómini tuo, Dómine.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi assignetur proprium*,

CANTICUM.

(Apoc. 5.)

DIGNUS es, Dómine, accìpere librum, * et aperíre signácula ejus :

Quóniam occísus es, et redemisti nos Deo in sánguine tuo, * ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne :

Et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : * et regnábimus super terram.

Sedenti in throno, * et Agno, benedíctio,

Et honor, et glória, et potestas * in sécula seculórum. Amen.

Non dicitur Glória Patri.]

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum, de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in æternum, et in séculum séculi : * præceptum pósuit, et non præterí-bit.

Laudáte Dóminum, de terra ; * dracónes, et omnes abyssi ;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes, et omnes colles ; * ligna fructífera, et omnes cedri ;

Béstiæ et universa pécora ; * serpentes, et vólucres pennátæ ;

Reges terræ, et omnes pópuli ; * príncipes, et omnes júdices terræ ;

Júvenes et vírgines, senes

cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram; * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

AD PRIMAM.

PSALMUS 117.

Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis; * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, bene prosperáre: * benedictus qui

venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Beati immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas !

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquísivi te : * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In láhiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non obliviscar sermónes tuos.

DIVISIO PSALMI 118.

Retribue servo tuo, vivífica me; * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lége tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium et contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est, * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudisti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * et de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi; * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur hic sequens

SYMBOLUM.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes personas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, et unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam,

Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * et Unitas in Trinitáte, et Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * et homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, et humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo; * ità Deus et homo unus est Christus,

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

AD TERTIAM.

EX PSALMO 118.

Legem pone mihi, Dómine,

viam justificatiónum tuárum; * et exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutábor legem tuam; * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avaritiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me;

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia speráví in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, et in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * et exercébar in justificatiónibus tuis.

DIVISIO PSALMI 118.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * et consolátus sum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum

turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * et legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Miseri córdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

DIVISIO PSALMI 118.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me; * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri et argenti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intellectum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * et in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

EX PSALMO 118.

Defecit in salutáre tuum ánima mea, * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnía mandáta tua, véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consumma-

vérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * et custódiam testimónia oris tuî.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundasti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego; * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

DIVISIO PSALMI 118.

Quomodo dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo; * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper; * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi; * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

DIVISIO PSALMI 118.

Iniquos ódio hábui, * et legem tuam dilexi.

Adjútor et susceptor meus es tu; * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni; * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, et vivam; * et non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero; * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis, * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeò dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * super aurum et topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

EX PSALMO 118.

Mirabilia testimónia tua; * ídeò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * et intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, et attraxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum; * et non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxerunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * et servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æ-

ternum ; * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum : * intellectum da mihi, et vivam.

DIVISIO PSALMI 118.

CLAMAVI in toto corde meo, exaudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac ; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi ; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo ; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine ; * et secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine ; * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis ; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus ; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, et tríbulant me : * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, et tabescébam ; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

DIVISIO PSALMI 118.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis ; * et à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine ; * et mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * et dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua et testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio

mea in conspectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tùum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te ; * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * dominére in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo ;

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus, véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómni-

bus faciéntibus eum; * laudátio ejus manet in séculum séculi.

PSALMUS 111.

Beatus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus; * et justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * misérícors, et miserátor, et justus.

Jucundus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus, * justítia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur; déntibus suis fremet, et tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc et usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Suscitans à terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de populo bárbaro;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * et tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut arietes? * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in

stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine; non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua et veritáte tua;

Nequandò dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum et aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt; pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protector eórum est.

Domus Aáron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * et benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos et super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino: * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in séculum.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * et exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et óllei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * et requiescam;

Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Susceptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi; * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre nocturno.

A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, tu es, Dómine, spes mea; * altíssimum posuisti refúgium tuum:

Non accédet ad te malum, * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * et ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * eripiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

FERIA SECUNDA.

OFFICII FINIS.

Magnifici in suis operibus Creatoris, erga homines caritas ac beneficentia celebratur.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

In Feriis Quadragesimæ et Passionis, dicuntur, pro unico Nocturno, novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. Tempore verò Paschali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui descriptus est in Proprio pro unaquaque die.

IN I.º NOCTURNO.

PSALMUS 103.

Benedic, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem et decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestimento ;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum ; * qui ámbulas super pennas ventórum ;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * et ministros tuos ignem urentem ;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus ; * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient ; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuïsti, quem non transgredientur ; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumentis, * et herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * et vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in

óleo, * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * et cedri Líbani quas plantávit.

Illìc pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt; * et in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

DIVISIO PSALMI 103.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illìc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illìc naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, et creabuntur; * et renovábis fáciem terræ.

ALTERA DIVISIO PSALMI 103.

Sit glória Dómini in séculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, et facit eam trémere; * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, et iníqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

IN II.° NOCTURNO.

PSALMUS 104.

Confitemini Dómino, et invocáte nómen ejus: * annuntiáte ínter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham; * et juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * et Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * et íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * et in prophétis meis nolíte malignári.

DIVISIO PSALMI 104. Et Vocavit [Dóminus] famem super terram, * et omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * et príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * et dolum fácerent in servos ejus.

ALTERA DIVISIO PSALMI 104.

Misit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aáron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit; * et non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; et venit cœnomyía, et cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, et ficúlneas eórum; * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; et venit locusta et bruchus, * eujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento et auro; * et non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit coturnix; * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina:

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * et electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

IN III.° NOCTURNO.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

DIVISIO PSALMI 105.

PECCAVIMUS cum pátribus nostris: * injuste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum, et exsiccátum est: * et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulan-

tes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * et laudavérunt laudem ejus.

Citó fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aáron sanctum Dómini.

Aperta est terra, et deglutívit Dathan, * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ígnis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * et adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit; * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * et vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * et distinxit in lábiis suis.

ALTERA DIVISIO PSALMI 105.

Non disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * et didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem fi-

liórum suórum, et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum; * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * et abomináta est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * et humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * et pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster; * et cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, et usque in séculum; * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

AD LAUDES.

PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, et apparúerint omnes qui operantur iniquitátem; * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui perìbunt, * et dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * et senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: *

sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini,* in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * et bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * et non est iníquitas in eo.

PSALMUS 135.

Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deò deórum,* quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi,* quóniam in æternum misericórdia ejus;

Lunam et stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

DIVISIO PSALMI 135.

[Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

In manu potenti, et bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem et virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM.

(Eccli. 5.)

Ne díxeris : peccávi, et quid mihi áccidit triste ? * Altíssimus enim est pátiens rédditor.

De propitiáto peccáto noli esse sine metu, * neque adjícias peccátum super peccátum.

Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, * multitúdinis peccatórum meórum miserébitur.

Misericórdia enim, et íra ab illo citò próximant, * in peccatóres réspicit ira illíus.

Non tardes converti ad Dóminum, * et ne dífferas de die in diem.

Súbitò enim véniet ira illíus, * in témpore vindictæ disperdet te.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi proprium habuerint*,

CANTICUM.

(Is. 65.)

Ecce ego creo cœlos novos, et terram novam : * et non erunt in memóriâ prióra, et non ascendent super cor.

Sed gaudébitis et exultábitis usque in sempiternum * in his quæ ego creo :

Quia ecce ego creo Jerúsalem exultatiónem, * et pópulum ejus gáudium.

Et exultábo in Jerúsalem, * et gáudebo in pópulo meo :

Et non audiétur in eo ultrà vox fletûs * et vox clamóris.]

PSALMUS 134.

Laudate nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus, * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, et in terra, in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo

terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, et in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * et occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum et aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur: * óculos habent, et non vidébunt:

Aures habent, et non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aáron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

AD PRIMAM.

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam et stellas, quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ et honóre coronasti eum, * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves universas, ínsuper et pécora campi,

Vólucres cœli, * et pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 76.

Voce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * et non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum; et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigíliæ óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * et annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

DIVISIO PSALMI 76.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab initio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in brachío tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt; * et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitùs aquárum, * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis; * et vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi et Aáron.

AD TERTIAM.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agéntes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tótà die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et

misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * et ignoréntias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia et véritas * requiréntibus testamentum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

DIVISIO PSALMI 24.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * et testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére meî, * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam et labórem meum, * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me : * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes et recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus,

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte

in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus universa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, et exultet terra; commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

AD SEXTAM.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, et voce psalmi,

In tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ : * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitate.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est; * et honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus, * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

AD NONAM.

PSALMUS 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 72.

Quam bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * et firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia: *

operti sunt iniquitáte et impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * et lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic, * et dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * et, Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt; * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te; * et ego semper tecum.

DIVISIO PSALMI 72.

Tenuisti [Dómine] manum déxteram meam, et in voluntáte tua deduxisti me, * et cum glória sucepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion:

AD VESPERAS.

PSALMUS 114.

Dilexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me doló-

res mortis, * et perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni; * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * misérícors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in séculum

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

PSALMUS 125.

In convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis,

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

PSALMUS 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus, * et flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini, * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes ini-

míci mei : * convertantur et erubescant valde velóciter.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis ináni.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * et propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, et secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * et díriges justum, scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

DIVISIO PSALMI 7.

DEUS judex justus, fortis et pátiens, * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, et parávit illum;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum; * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * et psallam nómini Dómini altíssimi.

ASCENSION

FERIA TERTIA.

OFFICII FINIS.

Dilectionis proximi necessitas et fructus commendantur.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

IN I.° NOCTURNO.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit adversus próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ípse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

DIVISIO PSALMI 18.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

num, cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris et umbrâ mortis, * et víncula eórum disrúpit.

DIVISIO PSALMI 106.

CONFITEANTUR Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos; * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrifícium laudis, * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profundo.

Dixit: et stetit spíritus procellæ; * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius; * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * et de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et deduxit eos in portum voluntátis eórum.

ALTERA DIVISIO PSALMI 106.

CONFITEANTUR Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * et éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas; * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, et multiplicáti sunt nimis; * et jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt à tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabuntur; * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

AD LAUDES.

PSALMUS 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras; et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras; et elevámini, portæ æternáles; * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ: * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam; * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * et plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus,

* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * et justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exultet terra : * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, et lætáta est Sion : * et exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

[*In Quadragesima* ,

CANTICUM.

(Baruch. 2.)

PECCAVIMUS, ímpiè égimus, iníquè géssimus, Dómine Deus noster, * in ómnibus justítiis tuis.

Avertátur ira tua à nobis :.. * Exaudi, Dómine, preces nostras, et oratiónes nostras..

Ut sciat omnis terra * quia tu es Dóminus Deus noster ;

Et quia nomen tuum invocátum est super Israel, * et super genus ipsíus.

Réspice, Dómine, de domo sancta tua in nos, * et inclína aurem tuam, et exaudi nos, áperi óculos tuos, et vide :

Quia non mórtui qui sunt in inferno, quorum spíritus acceptus est à viscéribus suis, * dabunt honórem et justificatiónem Dómino ;

Sed ánima, quæ tristis est super magnitúdine mali, et

incédit curva et infirma, * et óculi deficientes, et ánima esúriens dat tibi glóriam et justítiam Dómino.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi proprium assignetur,*

CANTICUM.

(1. Paral. 16.)

AFFERTE Dómino, famílias populórum : * afferte Dómino glóriam et impérium.

Date Dómino glóriam nómini ejus, * leváte sacrifícium,

Et veníte in conspectu ejus : * et adoráte Dóminum in decóre sancto.

Commoveátur à fácie ejus omnis terra : * ipse enim fundávit orbem immóbilem.

Lætentur cœli, et exultet terra : * et dicant in natiónibus : Dóminus regnávit.

Tonet mare, et plenitúdo ejus : * exultent agri, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc laudábunt ligna saltûs coram Dómino : * quia venit judicáre terram.

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in æternum misericórdia ejus.]

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis ; * omnis spíritus laudet Dóminum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

JUDICA, Dómine, nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, * et exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam; et conclúde adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundantur et revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * et confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * et ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum, * et ángelus Dómini pérsequens eos ;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem

ignórat; et cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum et páuperem à diripiéntibus eum.

DIVISIO PSALMI 34.

Surgentes testes iníqui; * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * et in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

ALTERA DIVISIO PSALMI 34.

Exurge, et intende judício meo, * Deus meus et Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne et reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

JUDICA me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * et in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * et circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * et enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, et miserére meî.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est; * et vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * et in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, et terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar; Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis

terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

DIVISIO PSALMI 49.

PECCATORI autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, et assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * et projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * et cùm adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, et adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, et tácui.

Existimasti, iníque, quòd ero tuî símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * et illìc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

NOLI æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * et quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem; * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revála Dómino viam tuam, et spera in eo; * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, et derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, et non erit peccátor; * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem et inopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

DIVISIO PSALMI 36.

Novit Dóminus dies immaculatórum; * et hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, et in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimici verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficientes, quemádmodum fumus, deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledíventes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * et viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui; * et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, et cómmodat; * et semen illius in benedictióne erit.

Declína à malo, et fac bonum; * et inhábita in sécula sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur; * et semen impiórum perîbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * et inhabitábunt in séculum séculi super eam.

ALTERA DIVISIO PSALMI 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius; * et non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, et custódi viam ejus; et exaltábit te, ut hæreditate cápias terram: * cùm perierint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * et protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos; * et éruet eos à peccatóribus, et salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, et os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.

DIVISIO PSALMI 108.

Constitue [Dómine] super eum peccatórem; * et diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur éxeat condemnátus; * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, et mendícent, * et ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * et dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, et compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * et intrávit sicut aqua in interióra

ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * et sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * et qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

ALTERA DIVISIO PSALMI 108.

Libera me, quia egénus et pauper ego sum, * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * et excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * et operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * et in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * et à linguâ dolósâ.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, *

testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 132.

Ecce quàm bonum, et quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aáron;

Quod descendit in oram vestimenti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in séculum.

PSALMUS 140.

Domine, clamávi ad te, exaudi me : * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc et orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum : * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * et à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

PSALMUS 141.

Voce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * et tribu-

latiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum; * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam; * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * et non est qui requirat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 12.

Usquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua speráví.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

Beati quorum remissæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea,

érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, et ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem ; * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt ;

Quia comedérunt Jacob, * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjúva nos, Deus salutáris noster ; * et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos :

Et propítius esto peccátis nostris : * propter nomen tuum ;

Ne fortè dicant in géntibus : * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Introéat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum ;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pŏpulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

FERIA QUARTA.

OFFICII FINIS.

Deus Pater misericors, ipsi fidendum : hinc spes christiana.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

IN I.° NOCTURNO.

PSALMUS 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te:* psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, et peribunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum et causam meam : * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delesti in æternum, et in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu ; * et Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

DIVISIO PSALMI 9.

Miserére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exaltas me de portis mortis ; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gen-

tes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non perí-bit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo : * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

ALTERA DIVISIO PSALMI 9.

Ut quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper : * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consídéras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in æternum, et in séculum séculi : * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

IN II.° NOCTURNO.

PSALMUS 77.

ATTÉNDITE, pópule meus, legem meam; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab initio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea; * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognoscat generátio áltera.

Fílii qui nascentur, et exurgent, * et narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur óperum Dei, * et mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans:

Generátio quæ non direxit cor suum, * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

DIVISIO PSALMI 77.

FILII Ephrem intendentes et mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos, * et státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * et totà nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * et deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locáti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, et fluxérunt aquæ, * et torrentes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, et

dístulit : * et ignis accensus est in Jacob, et íra ascendit in Israel ;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

ALTERA DIVISIO PSALMI 77.

TRANSTULIT [Dóminus] Austrum de cœlo ; * et induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis ; et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum ; * et revertebantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * et Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propítius fiet peccátis eórum, * et non disperdet eos.

IN III.° NOCTURNO.

EX PSALMO 77. Et

ABUNDAVIT [Dóminus] ut avérteret iram suam, * et non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto ? * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?

Et conversi sunt, et tentavérunt Deum ; * et Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis :

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam,

et comédit eos; * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * et jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

DIVISIO PSALMI 77. Et

Abstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * et perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excelsum; * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit; * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * et víduæ eórum non plorabantur.

ALTERA DIVISIO PSALMI 77. Et

Excitatus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * et tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum; * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * et sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, et Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * et in intellécti-bus mánuum suárum deduxit eos.

AD LAUDES.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

PSALMUS 35.

Dixit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolóse egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni

viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines et jumenta salvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * et torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * et in lúmine tuo videbimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

PSALMUS 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion; * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * et campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * et exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM.

(Eccli. 17.)

CONVÉRTERE ad Dóminum,* et relinque peccáta tua :

Precáre ante fáciem Dómini, * et mínue offendícula.

Revértere ad Dóminum, et avértere ab injustítia tua,* et nimis odíto execratiónem :

Et cognosce justítias, et judícia Dei, * et sta in sorte propositiónis, et oratiónis altíssimi Dei.

In partes vade séculi sancti, * cum vivís et dántibus confessiónem Deo.

Non demoréris in erróre impiórum, ante mortem confitére : * à mórtuo quasi nihil perit conféssio.

Confitéberis vivens, vivus et sanus confitéberis, * et laudábis Deum, et gloriáberis in miseratiónibus illíus.

Quam magna misericórdia Dómini, et propitiátio illíus converténtibus ad se !]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi proprium assignetur*,

CANTICUM.

(Isai. 66.)

LÆTAMINI cum Jesúsalem,* et exultáte in ea omnes qui dilígitis eam :

Gaudéte cum eâ gáudio, universi * qui lugétis super eam.

Ut sugátis, et repleámini ab úbere consolatiónis ejus:* ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus.

Quia hæc dicit Dóminus:* Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pácis.

Et quasi torrentem inundantem glóriam géntium, quam sugétis, * ad úbera portabímini, et super génua blandientur vobis.

Quómodò si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, * et in Jerúsalem consolabímini.

Vidébitis et gaudébit cor vestrum ; * et ossa vestra quasi herba germinábunt,

Et cognoscétur manus Dómini servis ejus, * et indignábitur inimícis suis.]

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos córde, * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus ; * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus , * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum , * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum , * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum , * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi ; non confundar in æternum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam : * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii , * ut salvum me fácias ;

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi ; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum : * redemisti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè : * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo , et lætábor in misericórdia tua ; * quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci : * statuisti in loco spatióso pedes meos.

DIVISIO PSALMI 30.

Miserere meî , Dómine , quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus ;

Quóniam defécit in dolóre vita mea , * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea , * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium , et vicínis meis valde ; * et timor notis meis.

Qui vidébant me , * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde : * factus sum tanquam vas pérditum ;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commoránti um in circúitu : * in eo dum convenírent simul adversùm me , accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi ,

Dómine; * dixi : Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te : * erubescant ímpii, et deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, in supérbia, et in abusióne.

ALTERA DIVISIO PSALMI 30.

QUAM magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis et confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

DIVISIO PSALMI 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est : * propteréa memor ero tuî de terra Jordánis, et Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, et quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

PSALMUS 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus; * quare tristis es, ánima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * et tribuisti ei longitúdinem dierum in séculum, et in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino; * et in misericórdia

Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia et miserationibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

DIVISIO PSALMI 102.

Miserator et misérico rs Dóminus: * longánimis, et multùm misérico rs.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet, * et non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mémores sunt mandató-

rum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupillo: * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur et loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt, * et pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus; * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * et stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

DIVISIO PSALMI 93.

Beatus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * et hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; et in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

AD VESPERAS.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio superbis.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, et usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite, postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii : * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

PSALMUS 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 130.

Domine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in séculum.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 10.

In Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ : Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra; * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolóse agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiescet in spe;

Quóniam non derelinques

ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

FERIA QUINTA.

OFFICII FINIS.

Deus verax: ipsi credendum; hinc fides christiana.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

IN I.º NOCTURNO.

PSALMUS 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt; * nos autem surréximus, et erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * et exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Exultate, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

DIVISIO PSALMI 32.

Beata gens, cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus:* vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intéllígit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus ;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor et protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

IN II.° NOCTURNO.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, et dissipentur inimíci ejus; * et fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, * et delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo:* Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est : * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti

tuæ : * et infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

DIVISIO PSALMI 67.

Dominus dabit verbum evangelizántibus,* virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti dilecti : * et speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis:* mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psállentibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

ALTERA DIVISIO PSALMI 67.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem* tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut excludant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt : * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo,* psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis : * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis ; Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedictus Deus.

IN III.° NOCTURNO.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo ;

Quóniam dixisti : In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis ; * jurávi David servo meo.

Usque in æternum præparábo semen tuum ; * et ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine ; et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra : * orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem et mare tu creasti : * Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua.

Justítia et judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam.

DIVISIO PSALMI 88.

BEATUS pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * et in justítia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * et ín beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti : * Pósui adjutórium in poten-

te; et exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * et odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso; * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, et susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * et testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * et in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

ALTERA DIVISIO PSALMI 88.

Semel jurávi in sancto meo, * si David méntiar;

Semen ejus in æternum manébit; * et thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * et testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti et despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum : * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne, * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus : * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vanè constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, et non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium?

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum : * fiat, fiat.

AD LAUDES.

PSALMUS 80.

Exultate Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * et Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israel si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * et erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * et de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 107.

Paratum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo et psallam in glória mea.

Exurge, glória mea, exur-

ge, psaltérium et cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * et psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos; Deus; * et super omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ et exaudi me.

DIVISIO PSALMI 107.

Deus locútus est in sancto suo : * exultábo, et dividam Síchimam, et convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manasses; * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus qui repulisti nos? * et non exíbis, Deus, in virtútibus nóstris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM.

(Is. 64.)

Ecce tu irátus es, (Dómine,) et peccávimus : * in ipsis fúimus semper, et salvábimur.

Et facti sumus ut immundus omnes nos, * et quasi pannus menstruátæ universæ justítiæ nostræ.

Et cecídimus quasi fólium universi, * et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos.

Non est qui ínvocat nomen tuum : * qui consurgat, et téneat te :

Abscondisti fáciem tuam à nobis, * et allisisti nos in manu iniquitátis nostræ.

Et nunc, Dómine, Pater noster es tu, nos verò lutum : * et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos.

Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ, * ecce réspice, pópulus tuus omnes nos.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis, nisi proprium assignetur*,

CANTICUM.

(Is. 63.)

Quis est iste qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, *

grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam, * et propugnátor sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, * et vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Torcúlar calcávi solus, * et de géntibus non est vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea.

Et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea, * et ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspexi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi brachium meum: * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.]

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit;

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * et judícia sua non manifestávit eis.

AD PRIMAM.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostrî, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli ómnes.

Lætentur et exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * et métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Domine, refúgium factus

es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra et orbis; * à século et usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * et dixisti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, et custódia in nocte:

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat; * véspere décidat, indúret et arescat;

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, et in ira tua defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni: * si autem in potentátibus, octoginta anni,

Et ámplius eórum * labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * et corripiémur.

DIVISIO PSALMI 89.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ; * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua; * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: et ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * et opus mánuum nostrárum dírige.

AD TERTIAM.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

DIVISIO PSALMI 26.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

Quam dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus et Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice,

Deus, * et réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat ín te.

AD SEXTAM.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ íbi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum; et exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini; * et fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit; et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites egérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

DIVISIO PSALMI 33.

Venite, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * et lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et persequere eam.

Óculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, et reverentur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manasse.

Excita poténtiam tuam; * et veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte

nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

DIVISIO PSALMI 79.

[Domine] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, et plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * et arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * et vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de silva, * et singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * et super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, et suffossa: * ab increpatióne vultûs tui perîbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

PSALMUS 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua et veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocá-

vero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, et humília réspicit, * et alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

PSALMUS 144.

Exaltabo te, Deus meus rex: * et benedícam nómini tuo in séculum, et in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in séculum, et in séculum séculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis; * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua, * et poténtiam tuam pronuntiabunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * et justítiâ tuâ exultábunt.

DIVISIO PSALMI 144.

Miserator et miséricors Dóminus: * pátiens, et multùm miséricors.

Suávis Dóminus universis, * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * et sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * et poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * et imples omne ánimal benedictióne.

ALTERA DIVISIO PSALMI 144.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet, * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * et omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, et in séculum séculi.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 11.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus, * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * et linguam magníloquam ;

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt : * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum septuplum.

Tu, Dómine, servábis nos ; * et custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Dixi : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui à bonis ; * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, et in meditatióne mea exardescet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, et númerum diérum meórum, quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos : * et substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo ; * sed et frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

DIVISIO PSALMI 38.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, et tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vané conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam; * et ámpliùs non ero.

FERIA SEXTA.

OFFICII FINIS.

Exemplo Christi patientis, ad perferendas vitæ hujus ærumnas animetur Fidelis.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

IN I.° NOCTURNO.

PSALMUS 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem: * evellet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt; * et dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternum, et in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum quia fecisti; * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

EXAUDI, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, et exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * et conturbátus sum à voce inimíci, et à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me, * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * et volábo, et requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spirítûs; * et tempestáte.

Præcípita, Dómine, divide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas; * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus et notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * et descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * et Dóminus salvábit me.

DIVISIÓ PSALMI 54.

VESPERE, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo; * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * et appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum; * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam; et ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos;* ego autem sperábo in te, Dómine.

IN II.° NOCTURNO.

PSALMUS 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus; * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * et de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, et direxi.

Exurge in occursum meum, et vide; * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam; * et famem patientur ut canes, et circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, et gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

DIVISIO PSALMI 58.

Deus ostendet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * et depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum;* et comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.

Convertentur ad vésperam; * et famem patientur ut canes, et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si verò non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * et exultábo mane misericórdiam tuam;

Quia factus es susceptor meus et refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatió-

nem meam : * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditáteu timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 68.

Salvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * et tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam ; * et delicta mea à te non sunt absóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam ; * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta ; * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplaciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis

qui odérunt me, et de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profúndum, * neque urgeat super me púteus os suum.

DIVISIO PSALMI 68.

EXAUDI me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter éxaudi me.

Intende ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et miseriam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * et dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * et non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * et cum justis non scribantur.

ALTERA DIVISIO PSALMI 68.

EGO sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * et magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem et úngulas.

Vídeant páuperes, et lætentur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * et ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

AD LAUDES.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * et in veritáte tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi; * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * et super inimícos meos despexit óculus meus.

PSALMUS 70.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agentis, et iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, et comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur et defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * et adjíciam super omnem laudem tuam.

DIVISIO PSALMI 70.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi lit-

teratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte mea ; * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam et sénium : * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem brachium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, et malas ! * et conversus, vivificasti me, et de abyssis terræ íterùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam ; * et conversus, consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus : * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM.

(Dan. 3.)

PECCAVIMUS, iniquitátem fécimus : impiè égimus, et recéssimus : * et declinávimus à mandátis tuis, ac judíciis...

Tibi, Dómine, justítia, * nobis autem confúsio facíei...

Dómine, nobis confúsio facíei... ; * tibi autem Dómino Deo nostro miserieórdia, et propitiátio, quia recéssimus à te :

Et non audívimus vocem Dómini Dei nostri, * ut ambularémus in lege ejus, quam pósuit nobis per servos suos, Prophetas...

Inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * áperi óculos tuos, et vide desolatiónem nostram...

Neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces antè fáciem tuam, * sed in miseratiónibus tuis multis.

Exaudi, Dómine, placáre, Dómine : * attende et fac : ne moréris propter temetipsum, Deus meus.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum, nisi proprium assignetur*,

CANTICUM.

(Is. 60.)

SCIES quia ego Dóminus salvans te (Sion), * et Redemptor tuus fortis Jacob...

Non audiétur ultrà iníquitas in terra tua, * vástitas et contrítio in términis tuis;

Et occupábit salus muros

tuos * et portas tuas laudátio.

Non erit tibi ámpliùs sol ad lucendum per diem, * nec splendor lunæ illuminábit te :

Sed erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, * et Deus tuus in glóriam tuam.

Non occídet ultrà sol tuus, * et luna tua non minuétur :

Quia erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, * et complebuntur dies luctûs tui.

Pópulus autem tuus omnes justi * in perpétuum hæreditábunt terram.]

PSALMUS 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum et víduam suscípiet; * et vías peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

AD PRIMAM.

PSALMUS 43.

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantasti eos : * afflixisti pópulos, et expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * et gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * et odientes nos confudisti.

DIVISIO PSALMI 43.

In Deo laudábimur totâ die; * et in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, et confudisti nos; * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves eseárum, * et in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * et confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis et obloquentis, * à fácie inimíci et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * et iníque non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * et declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

ALTERA DIVISIO PSALMI 43.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum.

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, et ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * et rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * et eduxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * et direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt; * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen

Dómini spes ejus, * et non respexit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

DIVISIO PSALMI 39.

Annuntiavi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua et véritas tua semper susceperunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur et revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsum, et revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te; * et dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Si verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, et obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem

incantántium, * et venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

Domine, exaudi oratiónem meam; * et clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, et áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * et qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ et indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

DIVISIO PSALMI 101.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * et terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * et vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * et non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in genera-

tióne áltera : * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * et laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, et reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

ALTERA DIVISIO PSALMI 101.

Initio tu, Dómine, terram fundasti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * et sicut opertórium mutábis eos, et mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * et semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquisti ? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies ; * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberasti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt ; * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo ; * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

DIVISIO PSALMI 21.

[Deus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, *

et dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis; * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

ALTERA DIVISIO PSALMI 21.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * universum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quóniam non sprévit neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me; * et cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabuntur; et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum séculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fa-

bricavérunt peccatóres : * prolongavérant iniquitátem suam.

Dóminus justus* concídit cervices peccatórum.

Confundantur et convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam, qui metit ; * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

PSALMUS 138.

Domine, probasti me, et cognovisti me : * tu cognovisti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè : * sémitam meam et funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * et quò à fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in infernum, ades :

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te ; et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * sucepisti me de útero matris meæ.

DIVISIO PSALMI 138.

Confitebor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es ; * mirabília ópera tua, et ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto ; * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui ; et in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus :* nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabuntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, pec-

catóres : * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognosce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * et deduc me in via æterna.

PSALMUS 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

DIVISIO PSALMI 139.

Domine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos; * in miséríis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * et habitábunt recti cum vultu tuo.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * et gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

DIVISIO PSALMI 37.

Amici mei, et próximi mei * adversùm me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt ; * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * et, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me ; * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Miserere meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea exa-

crabantur : * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut et in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

SABBATO.

OFFICII FINIS.

Bonorum operum Deus merces magna nimis, Canticis gratiarum actionis celebratur.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

IN I.° NOCTURNO.

PSALMUS 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére meî ; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et perîbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * et loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei : *

ASSOMPTION

Chez **DOPTER**, *Éditeur, rue St. Jacques, 21.*

adve
mala
V
tuer
num
adji
E
in
pan
sup
T
rer
et
I
vol
ga
pe

c
fi
in

Is
se

A
q

h
di

ti
n

a
i
n

e
c

s

adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me ; * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, et usque in séculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Audite hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, et fílii hóminum, * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * et in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam ;

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens et stultus períbunt, * et relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis ; * et pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno ; * et auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

DIVISIO PSALMI 48.

Ne timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * et cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * et usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

IN II.º NOCTURNO.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquam pariéti inclináto, et macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei: et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áfluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potestas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscondérent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo; * et laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus, * confitébimur, et invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est: * hunc humíliat, et hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * et inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta; * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * et exaltabuntur córnua justi.

IN III.° NOCTURNO.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium: * terra trémuit, et quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hómi-

nis confitébitur tibi, * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, et ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * et cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente, * et non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ,

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

DIVISIO PSALMI 82.

Deus meus, pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, * et sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant et conturbentur in séculum séculi, * et confundantur, et péreant:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus; * tu solus Altíssimus in omni terra.

AD LAUDES.

PSALMUS 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti; et non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter

verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

DIVISIO PSALMI 16.

Inimici mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Susceperunt me sicut leo parátus ad prædam, * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, et supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimíeis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis; * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cùm apparúerit glória tua.

PSALMUS 56.

Miserere meî, Deus, miserére meî, * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam; * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum, dentes eórum arma et sagittæ; * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo et psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium et cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * et super omnem terram glória tua.

[*In Quadragesimâ*,

CANTICUM.

(Dan. 3.)

JUSTUS es, Dómine, in ómnibus, quæ fecisti nobis, * et universa ópera tua vera, et viæ tuæ rectæ, et ómnia judícia tua vera...

Peccávimus enim, et iníquè égimus recedentes à te: * et delíquimus in ómnibus:

Et præcepta tua non audívimus, nec observávimus, * nec fécimus sicut præcéperas nobis ut benè nobis esset.

Omnia ergo, quæ induxisti super nos, et universa quæ fecisti nobis, * in vero judício fecisti...

Et nunc non póssumus aperíre os: * confúsio, et oppróbrium facti sumus servis tuís, et his qui colunt te.

Ne quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, * et ne díssipes testamentum tuum.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum, nisi proprium assignetur.*

CANTICUM.

(Soph. 3.)

EXPECTA me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum; * quia judícium meum ut cóngregem gentes, et cólligam regna.

Et effundam super eos indignatiónem meam * omnem iram furóris mei.

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium electum * ut ínvocent omnes in nómine Dómini, et sérviant ei húmero uno.

Ultrà flúmina Æthiópiæ, indè súpplices mei; * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illâ non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis * quibus prævaricáta es in me.

Quia tunc áuferam de médio tui, magníloquos supérbiæ tuæ, * et non adjícies exaltári ámpliùs in monte sancto meo.

Et derelinquam in médio tuî pópulum páuperem et egénum: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israel non fácient iniquitatem, nec loquentur mendácium; * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa.

Quóniam ipsi pascentur et accubábunt * et non erit qui extérreat.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in æternum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

Domine Deus salútis meæ, * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quia repléta est malis ánima mea, * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs ; * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuérunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die ; * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médici suscitábunt, et confitébuntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua ; * et justítia tua in terra oblivióni ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi ; * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam ? * ávertis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ ; * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die ; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum et próximum, * et notos meos à miséria.

PSALMUS 142.

Domine, exaudi oratiónem meam : * áuribus percipe obsecratiónem meam in veritáte tua ; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris

sicut mórtuos séculi; * et anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine ; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac míhi mane misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

DIVISIO PSALMI 142.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * et in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam ; * quóniam ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Afferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam et honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros ; * et confringet Dóminus cedros Líbani,

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani ; * et dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis desertum ; * et commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, et revelábit condensa ; * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * et sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit ; * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fílijs hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ et pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam; * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sécu-lum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam; * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui :

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ípse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs : * in fímbríis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentnr regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia et exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptéreà pópulí confitebuntur tibi in æternum, * et in séculum séculi.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * et fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * et gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * et nóbiles eórum in mánicis ferreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane diſúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * conteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et

exultent filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, et distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ et Tyrus, et pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea; * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

AD NONAM.

PSALMUS 59.

DEUS, repulisti nos, et destruxisti nos: * irátus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterà tuâ, et exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam, et convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manasses; * et Ephraim fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ; * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * et non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * et nos non cognoscet ámpliùs.

DIVISIO PSALMI 73.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem et ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus; * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

PSALMUS 131.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si íntroíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernaculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem christi tui.

DIVISIO PSALMI 131.

Juravit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eum: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucernam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

PSALMUS 143.

Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum; * susceptor meus, et liberátor meus.

Protector meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descende: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emitte sagittas tuas, et conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, et líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

DIVISIO PSALMI 143.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 50.

Miserere meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * et à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * et peceátum meum contra me est semper:

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitáti-

bus conceptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpíi ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique ; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocausta ; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exaudi me ; * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine ; quóniam ad te clamávi totâ die : * lætífica ánimam servi tui ; quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mítis ; * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * et intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine ; * et non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient et adorábunt coram te, Dómine, * et glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília ; * tu es Deus solus.

DIVISIO PSALMI 85.

Deduc me, Dómine, in via

tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * et eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * et non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére meî : * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me.

Orate Spiritu, Orate et mente, Psallite spiritu, Psallite et mente. 1. *Cor.* 14. 8.

Si orat Psalmus, orate; et si gemit, gemite; et si gratulatur, gaudete; et si sperat, sperate; et si timet, timete: omnia enim quæ hìc scripta sunt, speculum nostrum sunt. *S. Aug. in Ps. XXX. enarr. IV. n.* 1.

NATIVITÉ DE N-SEIGNEUR

Déposé.

ORDINARIUM BREVIARII.

Ante Orationem, præpara animam tuam; et noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18.
Domine, doce nos orare. *Luc.* 11.

ANTE RECITATIONEM DIVINI OFFICII DICETUR AD DEVOTIONEM ORATIO SEQUENS.

APERI, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum; munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitatiónibus; intellectum illúmina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, ac devótè hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspectum divínæ majestátis tuæ: Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Dómine Jesu, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dicitur secretò:

PATER noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua sicut in cœlo et in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódiè: et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen. *Matth.* 6.

AVE, María, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. *Luc.* 1.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli et terræ: Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepultus: descendit ad ínferos: tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclé-

siam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deindè altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

Domine, ✠ lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Tum signando se à fronte ad pectus, et à sinistro humero ad dextrum.

Deus, ✠ in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

[*In Quadragesimâ,*
Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.]

[*Tempore Paschali,*
Allelúia.]

Sequitur Invitatorium quod sicut et cetera partes Officii infrà designandæ, reperitur vel in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, vel denique in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem semper bis dicitur ante Psalmum Veníte. *Et si Festum sit Solemne aut Annuale, repetitur etiam integrè post singulos ejusdem Psalmi versus; in Duplicibus verò et infrà, post secundum et quartum Versum, repetitur tantùm à reclamatione, quæ designatur per Asteriscum *.*

PSALMUS 94.

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse conspicit.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem populus ejus, et oves pascuæ ejus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, et Filio, et

Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, etc.

*Hic in quolibet Festo fit tantùm reclamatio designata per Asteriscum *, deindè semel integrè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Antiphonæ, Versiculi, habentur in Psalterio, vel in propriis locis; Psalmi autem dicuntur Tempore Quadragesimæ, prout distribuuntur in Psalterio pro singulis Hebdomadæ diebus, nisi aliter in quibusdam Festis notetur. Tempore verò Paschali, ubi unicum dicitur Nocturnum, dicuntur, ut notatur in Proprio.

Dominica et in Officiis novem Lectionum, (extrà Tempus Paschale) post singulos tres Psalmos cum suis Antiphonis et Versiculo, dicitur secretò, Pater noster.

Altâ voce,

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

Deinde Absolutio et Benedictiones ut sequitur.

IN I.º NOCTURNO.

ABSOLUTIO.

(2. Mach. 1.)

Adaperiat Deus cor nostrum in lege sua, et in præceptis suis; et det nobis cor ómnibus, ut colámus eum.

℟. Amen.

Ante quamlibet Lectionem, Lector petit Benedictionem, dicens: Jube, Domne, benedícere, *quod omittit qui solus recitat.*

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ, *Ephes.* 1. ℟. Amen.

Sic respondetur post omnes Absolutiones et Benedictiones.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II.º NOCTURNO.

ABSOLUTIO.

(3. Reg. 8.)

Deus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDCTIONES.

In Dominicis ac Festis Domini.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo; máneat in nobis et dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

In Festis B. Mariæ Virginis.

4. Deus à quo missus est Angelus Gábriel ad Vír-

ginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6.

5. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit et péperit, det nobis fílios Dei fíeri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus de quo est, quod in María natum est, sanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

In Festis Sanctorum.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* c. 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, et accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III.° NOCTURNO.

ABSOLUTIO.

(2. Mach. 1.)

DEUS memínerit testamenti sui quod locútus est, et exáudiat oratiónes nostras.

BENEDICTIONES.

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* c. 6.

8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

9. Deus spei répleat nos omni gáudio et pace in credendo; ut abundémus in spe et virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

9. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed et in virtúte. *Rom.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit:

9. Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

IN OFFICIO trium Lectionum post novem Psalmos, cum tribus Antiphonis et Versiculo, dicto Pater noster, *ut suprà, dicuntur* ABSOLUTIONES *et* BENEDICTIONES *ut sequitur.*

IN FERIIS

QUADRAGESIMÆ.

Feriâ II et V.

ABSOLUTIO.

(2. Mach. 1.)

ADAPERIAT Deus cor nostrum in lege sua, et in præceptis suis; et det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det

nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

Ante III quæ est de Evangelio.

3. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti *Rom.* 1.

Feriâ III et VI.

ABSOLUTIO.

(3. Reg. 8.)

DEUS noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

2. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

Ante III quæ est de Evangelio :

3. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

Feria IV et Sabbato.

ABSOLUTIO.

(2. Mach. 1.)

DEUS memínerit testamenti sui quod locútus est, et exáudiat oratiónes nostras.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 1.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

Ante III quæ est de Evangelio :

3. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

TEMPORE PASCHALI,

In omni Officio, tam de Tempore quam de Beatâ Mariâ et Sanctis.

ABSOLUTIO.

(1. Petr. 1.)

BENEDICTUS Deus qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis. ℣. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Confiteámur in ore, et in corde credámus quòd Deus suscitávit Jesum à mórtuis. *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nobis Christus qui mórtuus est et resurrexit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit :

3. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imago Dei. 2. *Cor.* c. 4.

Si duæ sint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedictio erit:

1. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* c. 4.

Ad secundam,

2. Permaneámus in fide fundáti, et immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

[*Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquam ipse præmisit ex more:* Jube, Domne, benedícere, *dignior post ipsum dicit illi:*

Ora pro nobis, Pater.

Ipse autem Episcopus respondet:

Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia et in omni sensu. *Chorus* ℟. Amen. *Philip.* 1.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

Lectiones et Responsoria habentur in Proprio de Tempore et de Sanctis.

Post ultimum Responsorium, Tempore Paschali, et in omni Officio de Beatâ M. V. et Sanctis, nisi aliter notetur, dicitur sequens.

HYMNUS.

Te Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, et universæ potestátes;

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus sábaoth
Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus* laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis:

Venerandum tuum verum, * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:

Tu ad déxteram Dei sedes* in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in séculum, * et in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

Dicto Te Deum, *aut si non dicatur, post ultimum Resp. dicitur* ℣. *Sacerdotalis; et si non continuò sequantur Laudes, dictis, in Quadragesimâ, Precibus ut infrà ad Tertiam, hic dicitur:*

Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo. (*Solus recitans* : Dómine exaudi oratiónem meam, *et sic ad omnes orationes.*)

Deindè Collecta *propria cum integra conclusione, et iterum.*

Dóminus vobiscum. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. *Submissa voce:* Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, *secretò.*

Sic terminantur Laudes, Officium Capituli, Tertia, Sexta, Nona et Vesperæ, quando unam ex his Horis aliud Officium non sequitur.

In eo autem casu ante Laudes aut aliam quamcunque suprà dictam Horam, Officium præcedens continuò non sequentem, dicitur secretò Pater *et* Ave.

AD LAUDES.

Deus, ✝ in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

[*In Quadragesima,*

Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.]

Tempore Paschali,

Allelúia.

Psalmi, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, Versiculus, ut notantur in Breviario.

In Solemnibus et suprà, Antiph. ad Benedictus *dicitur integra ante et post Canticum.*

CANTICUM ZACHARIÆ.

(Luc. 1.)

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurá-

vit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum;

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Post Antiphonam, dicitur Dóminus vobiscum, *Collecta propria, et cetera ut suprà.*

Si facienda sit aliqua Commemoratio, fit eo loco per Ant. quæ posita est ad Benedictus *in Officio de quo fit Commemoratio, et Versiculum qui habetur post Hymnum Laudum; deindè dicitur Collecta ut notatur in Proprio, quæ, si non sequatur alia Commemoratio, terminatur per integram conclusionem. Si autem plures sint, ultima tantùm integrâ conclusione finitur, et iterùm dicitur* Dóminus vobiscum. Benedicámus, *etc.*

In Feriis Quadragesimæ, post Antiph. ad Benedictus, *dicuntur flexis genibus sequentes.*

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Orémus pro universo Clero. ℟. Sacerdótes tui induantur justítiam; et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Pro Papa nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Ecclésiâ sanctâ Dei. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro. ℟. Dómine, salvum fac regem nostrum *N.* et exaudi nos in die quâ invocavérimus te *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo ℟. Salvum fac pópulum

tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : et rege eos, et extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Pro pace. ℟. Fiat pax in virtúte tua, Jerúsalem, et abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, et captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Educat eos Dóminus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Psalmus De profundis, *qui habetur suprà in Vesperis Feriæ quartæ*, 69, *et in fine*, Glória Patri et Fílio, *etc.*

[*In Vesperis ejus loco dicitur Ps.* Misérere, *suprà* 116, *cum* Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur :

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos : ℟. Et ostende fáciem tuam, et salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde post ultimam Commemorationem, si quæ sint, fiunt Suffragia ut sequitur.

DE S. CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

PERPETUA nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es. Qui vivis et regnas Deus.

℟. Amen.

DE B. MARIA VIRGINE.

Ant. Benedicentur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum : ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Ps.* 44.

COLLECTA. Orémus.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis et córporis sanitáte gaudére ; et gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, et æternâ pérfrui lætítiâ ; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Posteà fit Commem. de Patrono Ecclesiæ, ac de Titulari, si à Patrono differat. Si autem Ecclesia dedicata sit sub titulo

SS. Trinitatis, aut S. Spiritûs, vel alicujus ex Mysteriis Christi, ejusmodi Commemoratio fit suo loco, ante vel post Orationem de Cruce; sed semper ante Suffragium de Beatâ. Quòd si in honorem S. Crucis dedicata sit, supradicta Commem. de Cruce fit etiam in Festis simplicibus. Si verò sub invocatione B. Mariæ, non fit alia Commemor. de ea quàm quæ hic habetur.

In Cathedrali, et in tota Diœcesi.

DE S. LEONTIO.

Ant. Curávit gentem suam et liberávit eam à perditióne. *Eccli.* 50.

℣. Pavit eos in innocéntiâ cordis sui; ℟. Et in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos. *Ps.* 77.

COLLECTA. Orémus.

BEATI Pontíficis Leóntii suffrágium recolentes, quæsumus, Dómine, ut et ipsius patrocínio lætári, et veneranda virtútum exempla mereámur imitári; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea fit Commem. de omnibus Sanctis, et speciatim de iis quorum Corpora aut saltem Reliquiæ habentur.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, et habitábis in eis; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Ps.* 5.

In Collecta sequenti, extra Eccles. omittitur vox [hac].

COLLECTA. Orémus.

PROPITIARE, quæsumus, Dómine, fámulis tuis, per Sanctórum quorum Reliquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, et ómnium Sanctórum, mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur adversis; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ULTIMO, PRO PACE.

Ant. Deus qui fecit nobiscum secundùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, et fíeri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, à quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum vivit et regnat in uni-

táte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobiscum.
℣. Benedicámus Dómino.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, *si separetur à Laudibus.*
℣. Deus, ✝ in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.
Glória Patri.

HYMNUS.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
NIL lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
INCÆPTA dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet
Portas tuére sénsuum.
PRÆSTA díurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.
SUPERBÆ ne nímis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Doxologia in Quadragesima,
PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unítas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.
Tempore Passionis,
QUI Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.
Tempore Paschali,
DA, Christe, nos tecum, mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna de contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
Psalmi ut in Psalterio.
Ant. ut in Psalterio aut in Communi.
In Dominicis et toto Tempore Paschali.

Capitulum. (*Ephes.* 5.)

ERATIS aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut Fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítiâ, et veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.
℟. Deo grátias.

Aliis diebus,

Capitulum. (*Ephes.* 5.)

VIDETE, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.
℟. Deo grátias.
℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. [*In Quadra-*

gesima, ℣. Qui venisti * peccatóres salvos facere.] * Miserére nobis. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Tempore Passionis*, ℣. Qui passus es * pro nobis * Miserére nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri; *sed repetitur* ℟. Christe.]

[*Tempore Paschali*, ℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * miserére nobis, * Allelúia, allel. *Repet.* Christe. ℣. Qui surrexisti * à mórtuis, * Allelúia. Glória, *etc.* *Repet.* Christe. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In omni Officio Semid. et supra, et quando fit Offic. B. M. V. in Sabbato, et in Temp. Pasch., hic dicitur: Dóminus vobiscum; *deinde Collecta,* Dómine Deus, *etc.*

In Feriis Quadrages. et Pass., dicuntur flexis genibus

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

℣. Éripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Éripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum sécuri. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, et doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivis-

ci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam, ℟. Qui corónat te in misericórdia et miserationibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in honis desidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.]

Deindè signando se signo Crucis,

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens:

CONFITEOR Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, [et vobis, fratres] quia pecéávi nimis cogitatióne, verbo et ópere, *ad sequentia verba ter percutitur pectus*, meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, [et vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit: MISEREATUR tuî omnípotens Deus; et, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdom. respondet,* Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; et ubi dictum est vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicit* tibi, pater, *et* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres *et* pater, *dicunt*, soróres *et* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit: MISEREATUR vestrî omnípotens Deus; et, dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confíteor, *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, et additâ particulâ* et, *ante voces* ómnibus *et* omnes. *Deindè* Misereátur, *semel, ad quod dicit*, nostrî, nostris, nos. *Idem observatur quando nullus adest Presbyter.*]

Deinde signando se.

INDULGENTIAM, ✠ absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.

COLLECTA. Orémus.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes et ópera; Per Dóminum nostrum..... ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa, *et cetera quæ sequuntur; si verò non legatur Martyrol. Officium Capituli incipitur absolutè sic:*

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SANCTA María, et omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, et ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1. ℟. Amen.

[*Deindè, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Ps.* De profundis, 69, *et in fine*, Réquiem, *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Sancta et salúbris. Dómine exaudi. Dóminus vobiscum; *deindè Collecta ut sequitur; ubi verò non legitur Necrologium, dicitur tantùm sequens* ℣. *cum Collecta.*]

℣. Sancta et salúbris est cogitátio pro Defunctis exoráre, ℟. Ut à peccátis solvantur. 2. *Mach.* 12.

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glóriâ, inter sanctos et electos tuos ressuscitáti respírent: per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et séculum per ignem. ℟. Amen.

[*In Dominicis et Festis feriatis à populo, hic fit Lectio Canonis ut infrà.*]

Aliis diebus dicuntur

PRECES AD OPERA DIURNA.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua: ℟. Et dírige fílios eórum.

℣. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; ℟. Et

ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri, *et* Sicut erat.

COLLECTA. Orémus.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros, in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum; ut hìc, et in æternum, te auxiliante, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis et regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

LECTIO CANONIS.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna; *solus vel sola recitans, dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, et in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem Brevíarii; in cujus fine dicitur, Tu aútem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Hebdomadarius dicit: ℣. Adjutórium nostrum ✝ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, ℟. Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde*, Pater noster.

AD TERTIAM.

Pater, Ave, *si separetur à Prima.*

℣. Deus, ✝ in adjutórium

HYMNUS.

O FONS amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

QUI caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Aretis coapta néxibus.

Doxologia, in Quadragesima,

PRÆSTA, beáta Trínitas.

Tempore Passionis,

QUI Fílium tradit, Patri.

Tempore Paschali,

DA, Christe, nos tecum.

Psalmi ut in Psalterio, Antiph. Capitulum, ℟. *br. et Collecta, ut in Propriis locis.*

[*In Feriis Quadragesimæ, ante Collectam, dicuntur flexis genibus sequentes*

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, et salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta conveniens.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

Pater, Ave, *si separetur à Tertia.*

℣. Deus, ✝ in adjutórium meum, *etc.*

HYMNUS.

NUNC solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ,
Sol verus, accendis face.
FAC pura nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Doxologia, in Quadragesima,

PRÆSTA, beáta Trínitas.
Tempore Passionis,
QUI Fílium tradit Patri.
Tempore Paschali,
DA, Christe, nos tecum.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. Capitul. ℟. *br. et* ℣. *habentur suo loco.*

In Quadragesima, Preces flexis genibus, ut suprà ad Tertiam.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

Pater, Ave, *si separetur à Sexta.*

℣. Deus, ✝ in adjutórium meum, *etc.*

HYMNUS.

PRONO volútus ímpetu
Inclinat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O CHRISTE, dum fixus crucí
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia, in Quadragesima,

PRÆSTA, beáta Trínitas.
Tempore Passionis,
QUI Fílium tradit Patri.
Tempore Paschali,
DA, Christe, nos tecum.

Ant. Capitul. ℟. *br. et* ℣. *habentur suo loco.*

In Quadragesima, Preces flexis genibus, ut suprà ad Tertiam.

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Pater, Ave, *si separentur à Nona.*

℣. Deus, ✝ in adjutórium.

Psalmi ut in Psalterio;

Antiphonæ et Capitulum ut in Proprio.

In I Vesperis Duplicium-majorum, et suprà, ac etiam in II Vesperis Annualium et solemnium, in Quadragesima dicitur Responsorium ut in Proprio vel in Communi; extra Quadragesimam verò, in II Vesperis Annualium et Solemnium, loco Responsorii, post Capitulum dicitur Allelúia *cum ℣. ut in Proprio vel in Communi.*

Sequitur Hymnus et Versiculus.

Antiphona ad Magníficat, *in Solemnibus et suprà, dicitur integra ante et post Canticum.*

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS.

(Luc. 1.)

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam ma dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede; * et exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sécula.

Post Antiphonam, dicitur: Dóminus vobiscum. *Collecta conveniens. Deindè*

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum Spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si faciendæ sint Commemorationes de Sanctis, fiunt eo loco.

[*In Feriis Quadragesimæ post Antiphonam ad* Magníficat, *dicuntur flexis genibus Preces ut suprà ad Laudes; deinde post Commemorationes, si quæ sint, fiunt suffragia ut sequitur.*

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat.* 6.

℣. In Deo salutáre meum,
℟. Et glória mea. *Ps.* 61.

COLLECTA. Orémus.

PERPETUA nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis et regnas Deus. ℟. Amen.

DE B. MARIA.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

COLLECTA. Orémus.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, et æternâ pérfrui lætítiâ; Per Christum Dóminum nostrum.

Postea fit Commem. de Patrono et Titulari ut dictum est suprà 127, 128.

In Cathedrali, et in tota Diœcesi.

DE S. LEONTIO.

Ant. Hic est fratrum amátor et pópuli: hic est qui multùm orat pro pópulo, et universâ civitáte. 2. *Mach.* 15.

℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: ℟. Nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum. *Ps.* 19.

COLLECTA. Orémus.

BEATI Pontíficis Leóntii suffrágium recolentes, quæsumus, Dómine, ut et ipsíus patrocínio lætári, et veneranda virtútum exempla mereámur imitári; Per Christum.

℟. Amen.

Deinde de omnibus Sanctis, et specialim de iis quorum Corpora aut saltem Reliquiæ habentur.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno Patris eórum. *Matth.* 13.

℣. Justi confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps.* 139.

COLLECTA. Orémus

PROPITIARE, quæsumus, Dómine, fámulis tuis, per Sanctórum quorum Reliquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, et ómnium Sanctórum, mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur adversis; Per Christum Dóminum nostrum.

ULTIMO, PRO PACE.

Ant. Deus memínerit testamenti sui, et fáciat pacem; nec déserat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem ℟. In plebem suam. *Ps.* 84.

COLLECTA. Orémus

DEUS, à quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℣. Dóminus vobiscum.
℣. Benedicámus Dómino,
℟. Deo gratias.

AD COMPLETORIUM.

Pollice signando pectus, absolutè dicitur.

Converte † nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.
℣. Deus, † in adjutórium meum, *etc.*
Glória Patri.
Psalmi ut in Psalterio.
Tempore Quadragesimæ et Passionis.
Ant. 4. E. Scrutémur vias nostras, et quærámus et revertámur ad Dóminum. *Thren.* 3.

HYMNUS.

Jejunus ô qui plúrimam
Noctem precando dúcere,
Jesu, solébas, íncrepans
Noctis moras novíssimæ :
Da casta nox, nox pœnitens,
Consors tuárum nóctium,
Piaculári, quâ potest,
Tibi litet jejúnio.
Nos illa nempè víctima,
Quam lex adumbrans grátiam,
Nocturna per siléntia,
Totam cremári præcipit.
Fletus lavent hanc úbere;
Dolóris hanc sal cóndiat;
Fusæ preces hanc cónsecrent
Hanc ignis urat cáritas.
Sic præparátam víctimæ
Junges tibi nos víctimam,
Cùm manè rursùs te Patri,
Illapsus aris, ófferes.
Sit laus Deo ter óptimo,
Qui, dura pœniténtiæ
Mollíre blandus, dat suis
Amíca noctis ótia. Amen.

Tempore Paschali.

Ant. 7. d. Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum; et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ. Allelúia. *Coloss.* 3.

HYMNUS.

Jesu, redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas.
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina :
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cæcas dísjíce :
Ut justà dum curas levat,
Et corpus instaurat quies;
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat
*Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

In omni Officio de Beata Maria Virgine.

HYMNUS.

Virgineis títulis Matris quæ jungis honóres;

Hâc natos fóveas nocte, benigna, tuos.
FULGIDA stella maris, secli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris et benè fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
NUMINIS alma Parens, própiùs res áspice nostras:
Plebis ames dici vita salusque tuæ.
GLORIA summa Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

[*In Dominicis et toto Tempore Paschali.*

Capitulum. (1. *Thess.* 5.)

OMNES vos fílii lucis estis, et fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut et céteri, sed vigilémus et sóbrii simus. ℟. Deo grátias.]

Aliis diebus,

Capitulum. (1. *Petr.* 5.)

SOBRII estóte, et vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide:

℟. Deo grátias.

Tempore Quadragesimæ.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine,* Commendo spíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemisti me, Dómine,* Deus veritátis: * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

[*Tempore Passionis, omisso* Glória Patri *post reclamationem repetitur*, In manus.]

Tempore Paschali,

℟. *br.* In manus tuas, Dómine * commendo spíritum meum. * Allelúia, allel. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Allélúia. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Tempore Quadragesimæ et Passionis.

Ant. 3. a. Ecce nos.

Tempore Paschali.

Ant. 5. C. Cùm Christus.

CANTICUM SIMEONIS.

(Luc. 2.)

NUNC dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Tempore Quadragesimæ et Passionis.

Ant. Ecce nos vénimus ad te: tu enim es Dóminus Deus noster, dormiémus in confusióne nostra. Quó-

niam Dómino Deo nostro peccávimus. *Jer.* 3.

Tempore Paschali.

Ant. Cùm Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia. *Coloss.* 3.

Deindè in Feriis Quadragesimæ, dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum ; ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum ; ℟. Et laudábile, et superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli ; ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster : ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio ut suprà ad Primam, 131.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine ; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm speráviímus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi, oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,

COLLECTA. Orémus.

Illumina, quæsumus, Dómine, ténebras nostras, et totíus hujus noctis insídias tu à nobis repelle propítius ; Per Dóminum, *etc.*

[*Si domi dicatur, loco præcedentis Collectæ dicitur sequens*

COLLECTA. Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longè repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant ; et benedíctio tua sit super nos semper ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, *etc.*

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. [*Solus vel sola recitans*, nobis.] 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine ut sequitur, et quidem flexis genibus, exceptis Dominicis et festis Domini à primis Vesperis, et toto tempore Paschali

ANTIPHONÆ DE B. MARIA VIRGINE.

In Quadragesima, usque ad Feriam III majoris Hebdomadæ inclusivè.

AVE, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum :
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta :
Gaude, Virgo gloriósa :
Super omnes speciósa;
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.
℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

COLLECTA. Orémus.

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Tempore Paschali.

REGINA cœli, lætáre, Allelúia;
Quia quem meruisti portáre, Allelúia;
Resurrexit sicut dixit, Allel.
Ora pro nobis Deum, Allel.
℣. Circumdedisti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Orémus.

DEUS, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es; præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Christum Dóminum.

Post completum Offic. dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

Deindè ad devotionem dicitur Oratio sequens.

Orationem sequentem devotè post Officium recitantibus Leo Papa X, defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SACRO-SANCTÆ et indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini nostri Jesu Christi Humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ semperque Vírginis Maríæ fœcundæ Integritáti, et ómnium Sanctórum Universitáti, sit sempiterna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta Víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium;

℟. Et beáta Ubera quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave, María.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

IN QUADRAGESIMA.

In Dominicis Quadragesimæ *Officium fit à primis Vesperis, ut habetur infrà in quâlibet Dominicâ.*

In Feriis, *à Feriâ quartâ Cinerum, usque ad Dominicam Passionis, fit ut sequitur.*

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Dominum vocantem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte adorémus. *Luc.* 5.

Ps. Veníte, *ut in Ordinario,* 120.

HYMNUS.

Quod lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.
Utamur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis; et árctiùs
Perstémus in custódia.
Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quâ se dat, hostis óccupet.
Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.
Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.
Nos, testa quamquam fíctilis,
Opus tuum sumus tamen;
Períre ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.
Quod fécimus, sana malum;
Auge bonum quod póscimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Psalmi ad omnes Horas, ut in Psalterio.

FERIA II ET V.

Ant. 4. d. Convertímin ad me, ait Dóminus exercítuum; et convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, et dirígite vias vestras, et stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini, à viis vestris péssimis: et quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? ℟ Ut

quid díligitis vanitátem, et quæritis mendácium. *Ps.* 4.

Lectiones ut in qualibet Feria.

Post I Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, et fácite vobis cor novum, et spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dominus: revertímini, et vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos perire, sed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Post II Lect. ℟. Quasi columbæ meditantes gémemus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, et * Peccáta nostra respondérunt nobis, quia scélera nostra nobiscum, et iniquitátes nostras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. * Peccáta. *Is.* 59. 1. *Joan.* 1.

Responsorium tertium erit Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

FERIA III ET VI.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, et ideò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius et misérico rs est Deus, et remittet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Convertímini, et ágite pœniténtiam, et non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Lectiones ut in qualibet Feria.

Post I Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, et ego retríbuam. * Horrendum est incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, et non in manus hóminum. * Horrendum. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

Post II Lect. ℟. Tu, Dómine, in æternum permanébis. * Quare in perpétuum oblivísceris nostrî? Converte nos, Dómine, ad te, et convertémur. ℣. Dómine, salva nos, périmus: * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

Resp. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

FERIA IV ET SABBATO.

Ant. 3. à Mundémus nos ab omni inquinamento carnis et Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hære-

ditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

Lectiones ut in qualibet Feria.

Post I Lect. ℟. Jurávi, et státui custodíre judícia justítiæ tuæ. * Humiliátus sum usquequáque, Dómine: vivífica me secundum verbum tuum. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri; * Humiliátus sum usquequáque, Dómine: vivífica me. *Ps.* 118. *Luc.* 18.

Post II Lect. ℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, et deprecári * In jejúniis, sacco, et cínere. ℣. Memor esto undè excíderis, et age pœniténtiam. * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

Responsorium Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Orábit ad te, Dómine, omnis sanctus. ℟. In témpore opportúno. *Ps.* 31.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Sicut fuit sensus vester, ut errarétis à Deo: décies tantùm íterùm convertentes requirétis eum. *Baruch.* 4.

Capitulum. (*Isaiæ* 58.)

CLAMA, ne cesses; quasi tuba exalta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum

HYMNUS.

SOLEMNE nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat sacerdos; flébili
Clamóre templa pérsonant.
LUGUBRIS at frustra sonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulsus íntimo
Sensum dolóris índicet.
NIL fróntibus sparsus cinis,
Nil scissa vestis próderit,
Ni fracta scindantur simul
Vivo dolóre péctora.
VULTUM rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis nostri memor,
Intentat ultrices minas.
O JUSTE judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.
PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit. *Ps.* 129.

Ad Benedictus, *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur, flexis genibus, Preces ut in Ordinario, 126.

Post Collectam singulis diebus propriam, fiunt Commemorationes de Sanctis, si quæ occurrant; postremò Suffragia ut in Ordinario.

AD HORAS, *in fine Hymn., dicitur Doxologia sequens:*

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex unítas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justítia; nobis autem confúsio faciéi nostræ; peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. * Miserére nobis. 1. *Tim.* 1.

Preces et cetera ut in Ordinario, 130.

AD TERTIAM.

Ant. 7. b. Operiantur saccis hómines, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir à via sua mala. *Jonæ* 3.

Capitulum. (*Joel* 2.)

Nunc, dicit, Dóminus, convertimíni ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu; et scíndite corda vestra, et non vestimenta vestra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus salutáris noster. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis, * Deus. Glória Patri. Converte. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, ℟. Donec misereátur nostrî. *Ps.* 122.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus ut in Ordinario; Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Quiéscite ágere perversè, díscite benefácere: quærite judícium. Si fuérint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur. *Is.* c. 1.

Capitulum. (*Isaiæ* 55.)

Derelinquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus; et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostrî, Dómine, * Miserére nostrî. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostrî. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario: Collecta conveniens.

AD NONAM.

Ant. 6. c. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, et ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. (*Joel.* 2.)

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo, tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum : * Dómine. Glória. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrifícium Deo Spíritus contribulátus : ℟. Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario : Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Convertímini, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam. *Tob.* 13.

Capitulum. (*Ezech.* 33.)

Si ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, et non moriétur. Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

HYMNUS.

Audi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutator alme córdium,
Infirma tu scis vírium ;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extra cónterí
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Tempus beneplaciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat, *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, ut in Ordinario : Collecta *ut infrà in quálibet Feriâ, post Ant. ad* Magníficat : *dicto* Benedicámus, *fiunt Commemorationes de Sanctis, si quæ occurrunt.*

Deindè Suffragia ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Ordinario Breviarii.

FERIA QUARTA CINERUM.

IN CAPITE JEJUNII.

Omnia ut suprà in Feriis Quadragesimæ, 143, *additis quæ sequuntur.*

AD OFFIC. NOCTURNUM.

LECTIO I.

De libro Génesis.

(Cap. 37.)

Joseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui; accusavitque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eò quod in senectúte genuisset eum, fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis, quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixitque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro, et quasi consúrgere manípulum meum, et stare; vestrosque manípulos circumstantes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Tu autem.

℟. Jurávi, 145.

LECTIO II.

Cumque fratres illíus in pascendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præstò sum, ait ei : Vade, et vide si cuncta póspera sint erga fratres tuos et pécora, et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem : invenitque eum vir errantem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respondit : Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir : Recessérunt de loco isto; audívi autem eos dicentes : Eámus in Dóthain. Perrexit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidissent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mú-

tuò loquebantur: Ecce somniátor venit; veníte, occidámus eum, et mittámus in cisternam véterem; dicemusque: Fera péssima devorávit eum; et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℣. Pósui fáciem, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 6.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 207, in Quadrag. tertius. N. 2.)

Jejunemus humiliantes ánimas nostras, appropinquante die quo magister humilitátis humiliávit semetipsum, factus súbditus usque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abstinéntiæ clavis edómitas concupiscéntias configentes. Castigémus corpus nostrum, et servitúti subjiciámus; et ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea domanda aliquantùm et lícita subtrahámus. Crápula et ebriétas étiam per dies céteros devitanda; per hos autem dies étiam concessa prándia removenda. Fácilè tibi obtemperábit caro, ne inhæreat aliénis, quæ refrænári consuéverit et à suis. Cavendum est ne mutes, non mínuas voluptátes. Parcimónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris castiganda satúritas, ita gulæ irritamenta cavenda sunt.

℣. Convertímini ad me, dicit Dóminus, in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu; et * Scíndite corda vestra, et non vestimenta vestra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes: extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite. *Joel.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth.* 6.

COLLECTA. Orémus.

Præsta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda solémnia, et cóngruâ pietáte suscípiant, et secúrâ devotióne percurrant; Per Dóminum.

[*Hodiè, et deinceps usque ad Pascha, præterquàm diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.*]

Ad Magníficat, *Ant.* 4. A. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

COLLECTA. Orémus.

Deus, misericórdiæ dátor, et totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus et eleemósynis peccatórum remédia, et virtútum ómnium tríbuis incrementa: te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda salubérrimam dedisti doctrínam, ad complendum indefessam tríbuas efficáciam; per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA,

POST CINERES.

LECTIO I.

De libro Genésis.

(Cap. 37.)

Dixit Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celaverimus sánguinem ipsíus? Melius est ut venumdetur Ismaelitis, et manus nostræ non polluantur; frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismaelítis viginti argenteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversusque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et scissis véstibus, pergens ad fratres suos, ait: Puer non compáret, et ego quò ibo? * Tulerunt autem túnicam ejus, et in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui sit, an non. Quam cùm agnovisset pater ait: Túnica fílii mei est; fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilício, lugens fílium suum multo témpore.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

(Cap. 39.)

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. * Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo; et ómnia quæ gérerat, ab eo dirigi in manu illíus. Invenitque Joseph grátiam coram domino suo, et ministrábat ei, à quo præpósitus omnibus, gubernábat creditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substantiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph

pulchrâ fácie, et decórus aspectu.

℟. Quasi columbæ meditantes, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Cùm introisset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 62, de verb. Evang. Matth. 8.)

Audivimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: Non sum dignus ut sub tectum meum intres, sed tantùm dic verbum, et sanábitur. Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus paríetes, sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide et humilitáte, nisi illum quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in paríetes ejus, et non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed * Tantùm dic verbo, et ✝ Sanàbitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum et terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi difficile omne verbum: * Tantùm. Glória. ✝ Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Audiens Centuriónem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. *Matth.* 8.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui supplicantis propítius réspice, et flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis nostris merémur, averte; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

FERIA SEXTA

POST CINERES.

OFFICIUM

DE QUINQUE PLAGIS CHRISTI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

Ant. 4. f. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in torculári? *Is.* 63.

Ant. 2. D. Torcúlar calcávi solus, et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea: annus redemptiónis meæ venit. *Is.* 63.

Ant. 1. a. Ego sum, ego sum ipse qui déleo iniquitátes tuas propter me; et peccatórum tuórum non recordábor. *Is.* 43.

Capitulum. (*Zach.* 12.)

EFFUNDAM super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum; et aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aspiciámus in auctórem fídei, et consummatórem Jesum, * Qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, † Confusióne contemptâ. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm; * Qui. Glória. † Confusióne. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

HYMNUS.

PROME vocem, mens, canóram,
Plange tristi cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ sponte Christus
Pro reis fert víctima.
CÆSUS immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.
TRANS manus, pedesque fixus,
Nostra rumpit víncula:
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.
MORTUI pectus sacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Inde sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas sánguinem.
FAC, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum sint ac medéla,
Sint et olim præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis séculum.
Amen.

℣. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres; ℟. Prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps.* 128.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. G. Propter scelus pópuli mei percussi eum; et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum. *Is.* 53.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Pro Commemoratione Feriæ,

Ant. Multi ab oriente et occidente vénient, et recum-

bent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum; fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, nostrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, solámen in flétibus: parce pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus castigátus in tua miseratióne respíret; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 139.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

CHRISTUM propter iniquitátes nostras vulnerátum, * Veníte, adorémus. *Is.* 33.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Prome, *ut suprà*.

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 3. à Conclúsit me Deus apud iníquum, et mánibus impiórum me trádidit. *Job* 16.

Ant. 2. D. Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit lumbos meos, et non pepercit. *Job* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere super vulnus, írruit in me quasi gigas. *Job* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi; ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37.

LECTIO I.

De libro Génesis.

(Cap. 42.)

ERAT fames in terra Chánaan; et Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adorassent eum fratres sui, et agnovisset eos, quasi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Unde venistis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. Recordatusque somniórum quæ aliquando víderat, ait ad eos: Exploratóres estis; ut videátis infirmióra terræ venistis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine; sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conspectu tuo, Dómine, sunt omnes qui tríbulant me: * Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt, et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Christus non sibi plácuit; sed, sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me: * Et sustínui qui simul. *Ps.* 68. *Rom.* 15.

LECTIO II.

(Cap. 45.)

ELEVAVIT Joseph vocem cum fletu : quam audiérunt Ægyptii, omnisque domus Pharaónis. Et dixit frátribus suis : Ego sum Joseph : adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer : Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè : Ego sum, ait, Joseph frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur quòd vendidistis me in his regiónibus; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames esse in terra; et adhuc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmisitque me Deus ut reservémini super terram, et escas ad vivendum habére possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntáte huc missus sum, qui fecit me quasi patrem Pharaónis, et dóminum universæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festináte, et ascéndite ad patrem meum, et dicétis ei : Hæc mandat filius tuus Joseph : Deus fecit me dóminum universæ terræ Ægypti : descende ad me, ne moréris, et habitábis in terra Gessen.

℟. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco : * Retrorsùm non ábii; corpus meum dedi percutiéntibus. ℣. Baptismo hábeo baptizári; et quómodò coarctor usque dum perficiátur? * Retrorsùm non ábii; corpus meum dedi percutiéntibus. *Is.* 50. *Luc.* 12.

LECTIO III.

DIMISIT ergo Joseph fratres suos, et proficiscéntibus ait : Ne irascámini in via. Qui ascendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes : Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto, Jacob quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contrà referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidisset plaustra, et universa quæ míserat, revixit spíritus ejus, et ait : Súfficit mihi si adhuc Joseph fílius meus vivit : vadam, et vidébo illum ántequàm móriar.

℟. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea; ipsi verò * Consideravérunt et inspexérunt me : ✠ Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta sunt hæc, ut implerétur et ália Scriptúra : Vidébunt in quem transfixé-

runt : * Consideravérunt. Glória Patri. ✝ Tu autem. *Ps*. 21. *Joan*. 19.

IN II.º NOCTURNO.

Ant. 1. *a*. Sagittæ Dómini in me sunt, et terróres Dómini mílitant contra me. *Job* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéseere spíritum meum, et implet me amaritudínibus. *Job* 9.

Ant. 6. F. Instauras testes tuos contra me, et multíplicas iram tuam adversùm me. *Job*. 10.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine : ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego defeci. *Ps*. 38.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

(In Cant. 61, n. 3.)

Ubi tuta firmaque infirmis secúritas et réquies, nisi in vulnéribus Salvatóris? Tantò illíc secúrior hábito, quantò ille poténtior est ad salvandum. Peccávi peccátum grande : turbábitur consciéntia, sed non perturbábitur ; quóniam vúlnerum Dómini recordábor ; nempe vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte solvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque éfficax medicamentum, nullà jam possum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura ; sed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, et contínuò exívit sanguis et aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus. * Unus mílitum. *Joan*. 19. *Ps*. 104.

LECTIO V.

(N. 4.)

Ego fidenter quod ex me mihi deest, usurpo mihi ex viscéribus Dómini ; quóniam misericórdià áffluunt, nec desunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus et pedes, latusque lánceâ foravérunt ; et per has rimas licet mihi súgere mel de petra, oleumque de saxo duríssimo ; id est, gustáre et vidére quóniam suávis est Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, et ego nesciébam. Quis enim cognóvit sensum Dómini, aut quis consiliárius ejus fuit? At clavus réserans, clavus pénetrans factus est mihi, ut vídeam voluptátem Domini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd vere Deus sit in Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascendunt in corda vestra? * Vidéte manus meas et pedes, quia ego ipse sum. ℣. Nolite pavére;

pro salúte vestra misit me Deus.* Vidéte. *Luc.* 24. *Gen. c.* 45.

LECTIO VI.

FERRUM pertránsiitánimam ejus, et appropinquávit cor illíus, ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis sacramentum: patent víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos óriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant? In quo enim cláriùs quàm in vulnéribus tuis eluxisset, quòd tu, Dómine, suávis, et mitis, et multæ misericórdiæ? Majórem enim miseratiónem nemo habet, quàm ut ánimam suam ponat quis pro addictis morti, et damnátis.

℟. Infer dígitum tuum huc; et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum; * Et ✝ Noli esse incrédulus, sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniam redémi te: * Et noli esse incrédulus. Glória Patri. ✝ Noli esse. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III.º NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas super contritióne tua, Israel? Obdúcam enim cicatrícem tibi, et à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipse vúlnerat, et medétur: pércutit, et manus ejus sanábunt. *Job* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, et revertentur ad Dóminum; et placábitur eis, et sanábit eos. *Is.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 19.)

IN illo témpore; Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. tract. 120.)

VIGILANTI verbo Evangelista usus est, ut non díceret, Latus ejus percussit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, Apéruit: ut illic quodámmodò vitæ óstium panderétur, unde sacramenta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat et potum.

℟. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus; * Non in aqua solùm, sed in aqua et sánguine: et Spíritus est qui testi-

ficátur quóniam Christus est véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris,* Non in aqua solùm. 1. *Joan.* 5. *Zach.* 13.

LECTIO VIII.

Hoc prænuntiábat quòd Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormientis, et appelláta est vita materque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quod de látere dormientis efluxit. O mors, unde mórtui reviviscunt! Quid isto sánguine múndius? quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Iste asperget gentes multas. * In *Ephes.* 1. *Is.* 52.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 5.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi, Presbyteri.

(Lib. 1 in Matth.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non Sanctórum víribus, æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sunt; et dicunt suffícere virtútibus non odisse inimícos: céterùm dilígere plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum est ergo Christum non impossibília præcípere, sed perfecta: quæ fecit David in Saül et in Absalom. Stéphanus quòque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est, et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens: Pater, ígnosce illis.

℟. Commendat Deus caritátem suam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccátores essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ; * Quó-

niam. Glória. *Repet.* ℟. Commendat, *usque ad* ℣. Non. *Rom.* 5. *Levit.* 19. [*Is ritus observatur in omni officio novem Lect. in quo non dicitur* Te Deum.]

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* Quis est iste qui venit tinctis véstibus? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. *Is.* 63.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sánguine; et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. *Is.* 53.

CANTICUM.

(Is. 53.)

Dominus vóluit contérere eum * in infirmitáte.

Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, * et voluntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Pro eo quod laborávit ánima ejus, * vidébit et saturábitur.

In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, * et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei plúrimos: * et fórtium dívidet spólia.

Pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam; * et cum scelerátis reputátus est.

Et ipse peccáta multórum tulit; * et pro transgressóribus rogávit.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

Ant. 4. a. Disciplína pacis nostræ super eum; et livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

Capitulum. (*Iasiæ* 53.)

Vidimus eum, et non erat aspectus: et desideravímus eum; despectum et novíssimum virórum, virum dolórum et scientem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despectus, unde nec reputávimus eum.

HYMNUS.

Quæ te pro pópuli crimínibus nova
Insontem próperat pérdere cáritas?
Quid non pro mísera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex?
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis éruunt;
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Osbtetrix pénitùs láncea pérforat,
Quo nos partúriat, pectus amábile:

Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.
O VITÆ látices, vívida flúmina!
O sacros áditus péctoris íntimi!
O petræ sólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!
TE si nostra, Pater, crímina próvocant,
Nati sacra lubens vúlnera réspice,
Cùm noster láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.
FAC per sæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia,
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. G. Dixit Jesus discípulis suis: Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. *Joan.* 20.

COLLECTA. Orémus.

CONCEDE, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, et fontes salútis æternæ; PER eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos, et oráte pro persequéntibus et calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

INCHOATA jejúnia, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus; Per.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur DOXOLOGIA *sequens,*

QUI, per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Quis est iste.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vestítus erat

Capitulum. (*Isaiæ* 63.

CIRCUMSPEXI, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret; et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea.

℟. *br.* Deus confringet cá-

pita * Inimicórum suórum. Deus. ℣. Ut intingátur pes tuus * in sánguine * Inimicórum. Glória. Deus. *Ps.* 67.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipse

Capitulum. (*Isaiæ* 53.)

PRO eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse Justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repulisti, * Despexisti Christum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes transeuntes viam : * Despexisti. Glória. Tu, Dómine. *Ps.* 88.

℣. Omnia excelsa tua et fluctus tui ℟. Super me transiérunt. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Disciplína.

Capitulum. (1. *Petr.* 2.)

PECCATA nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus : cujus livóre sanáti estis.

℟. *br.* Sacrifícium noluisti; * Corpus autem aptasti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocaustum et pro peccáto * non postulasti; * Corpus. Glória. Sacrifícium. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

℣. Deus excelsus est misericors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Deus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíssimè sciat òmnis domus Israel, quia et Dóminum eum et Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. *D.* Erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. *Coloss.* 1.

Ant. 6. F. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram? *Hebr.* 9.

Capitulum. (*Ephes.* 5.)

CHRISTUS dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus, Prome, *ut in primis Vesperis*, 152.

℣. Orátio mea sicut incensum in conspectu tuo : ℟. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. C. Grátia et pax à Jesu Christo qui dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo: ecce venit cum núbibus; et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte perfecti, sicut et Pater vester cœlestis perfectus est. *Matth.* 5.

℣. Tempus beneplaciti, Deus: ℟. in multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

LIBERA, Dómine, quæsumus, à peccátis et hóstibus pópulum tibi supplicantem: ut in sancta conversatióne viventes, nullis inficiantur adversis; Per Dóminum.

SABBATO
POST CINERES.

LECTIO I.

De libro Génesis.

(Cap. 46.)

PROFECTUS Israel cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti, et mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocantem se, et dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui respondit: Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui; noli timére, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descendam tecum illuc, et ego inde addúcam te revertentem: Joseph quoque ponet manus suas super óculos tuos. Surrexit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum fílii cum párvulis et uxóribus suis in plaustris quæ míserat Phárao ad portandum senem, et ómnia quæ posséderat in terra Chánaan: venitque in Ægyptum cum omni sémine suo, fílii ejus, et nepótes, fíliæ, et cuncta simul progénies.

℟. Jurávi, 145.

LECTIO II.

(Cap. 47.)

INGRESSUS ergo Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus et fratres, oves eórum et armenta, et cuncta quæ pössident, venérunt de terra Chánaan; et ecce consistunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constítuit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, et nos, et patres nostri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non est herba grégibus servórum tuórum, ingravescente fame in terra Chánaan: petimusque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. * Dixit ítaque rex ad Joseph: Pater tuus et fra-

tres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspectu tuo est: in óptimo loco fac eos habitáre, et trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios, constítue illos magistros pécorum meórum. Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad regem, et státuit eum coram eo; qui benedícens illi, et interrogátus ab eo: Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? respondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt parvi et mali; et non pervenérunt usque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti sunt. Et benedicto rege, egressus est foràs.

℣. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

(Cap. 6.)

In illo témpore; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm serò esset, erat navis in médio mari, et ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

(In Marc. lib. 2, c. 28.)

Labor discipulórum in remigando, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários designat; quæ inter undas séculi adversantis, et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasi ad fidam líttoris statiónem pervenire conátur. Ubi bene dícitur quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra; quia nonnunquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solùm afflicta, sed et fœdáta est, ut, si fieri posset, Redemptor ipsíus eam prorsus deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Videns Jesus discípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans supra mare; et ✝ Ascendit ad illos in navim, et cessávit ventus. ℣. Gráditur super fluctus maris, facit magna, et incomprehensibília, et mirabília. * Venit ad eos, ámbulans super mare; et ascendit ad illos. Glória Patri. ✝ Ascendit ad illos. *Marc.* 6. *Job* 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fímbriam vestimenti Jesu tángerent: et quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc.* 6.

COLLECTA. Orémus.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et concéde ut hoc solemne jejúnium, quod animábus corporibusque curandis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato

Ant. 2. D. Pœniténtiam agite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matt.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes similiter perîbitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, et quiescátis, salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio vestrî: et præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permansêritis in jejúniis, et oratiónibus. *Judith.* 4.

Capitulum. (*Levit.* 16.)

In hac die expiátio erit vestrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris: coram Dómino mundabímini; sábbatum enim requietiónis est: et afflígétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

℟. Quærite Dóminum, dum inveníri postest; * Invocáte eum, dum propè est ℣. Ait enim; Témpore accepto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. * Invocáte. Glória. * Invocáte. *Is.* 55. 2. *Cor.* 6.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus, 147.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus; et indulgéntiam ejus, fusis lácrymis, postulémus. *Judith* 8.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Completorium, *ut suprà*, 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Venite, * Revertámur ad Dóminum; et sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Quod lex, 143.

Psalmi ut in Psalterio, et sic ad ceteras Horas.

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; et convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, et dirígite vias vestras, et stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: et quare moriémini, domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? *Ps.* 5.

LECTIO I.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

(Cap. 6.)

Adjuvantes exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei

recipiátis. Ait enim : Témpore accepto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum; sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non fictâ, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ à dextris et à sinistris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam : ut seductóres, et veráces : sicut qui ignóti, et cógniti : quasi morientes, et ecce vívimus : ut castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudentes : sicut egentes, multos autem locupletantes : tanquam nihil habentes, et ómnia possidentes.

℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. * In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non fictâ. ℣. Dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus. * In ómnibus. 2. *Cor.* 6. *Levit.* 23.

LECTIO II.

(Cap. 6 et 7.)

Nolite jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ societas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consensus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, et separámini, dicit Dóminus, et immundum ne tetigéritis; et ego recípiam vos : et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios et fílias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habentes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis et spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei.

℣. Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. * Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. ℣. Elongátum est judícium à nobis, et non apprehendet nos justítia : expectávimus lucem, et in ténebris ambulávimus. * Si dixérimus quóniam. 1. *Joan.* 1. *Is.* 59.

LECTIO III.

Qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me; ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo; non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur; séculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Defécit gáudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster, cécidit coróna cápitis nostri. * Væ nobis, quia peccávimus. ℣. Emundáte manus, peccatóres: míseri estóte, et lugéte; risus vester in luctum convertátur. * Væ nobis, quia peccávimus. Glória. * Væ nobis. *Thren.* 5. *Jac.* c. 4.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, et ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius et misericors est Deus, et remittet in die tribulatiónis peccáta *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Convertímini, et ágite pœniténtiam, et non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 4. de Quadragesima.)

Prædicaturus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam? dicamque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles profectus movéri, et amplióri fidúciâ oportet animári, quando ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat; ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum,

purificátis et corpóribus et ánimis, celebrémus.

℣. Ministri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, et clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte. * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri. *Joel* 1. *Act.* 17.

LECTIO V.

Debebatur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspectu Dei, quales nos in ipso paschali festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, et, dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere. Magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℣. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. * Nonne hoc est magis jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, et omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscóndito, reddet tibi. * Nonne hoc est magis jejúnium. *Is.* 58. *Matth.* 6.

LECTIO VI.

Ingressuri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, et jejuniórum remédiis consecrátos, præceptis Apostólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spíritûs; ut, castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utramque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ discrepârint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii; aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona est orátio cum jejúnio et eleemósyna, magis quàm thesauros auri recóndere, * Quóniam eleemósyna à morte líberat. ✠ Ipsa est quæ purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam et vitam æternam. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis; * Quóniam eleemósyna à morte líberat. Glória Patri. ✠ Ipsa est quæ purgat peccáta. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 3. à Mundémus nos ab omni inquinamento carnis et Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8 G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 4.)

In illo témpore; Jesus ductus est in desertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: et cùm jejunasset quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 16, in Evang. habita in Basil. S. Joan. Lat. Dominicâ primâ Quadrages. n. 1.)

Dubitari à quibusdam solet, à quo spíritu sit Jesus ductus in desertum, propter hoc quod súbditur: Assumpsit eum diábolus in sanctam civitátem; et rursum: Assumpsit eum in montem excelsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne convenienter accípitur, ut à sancto Spíritu in desertum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regressus est à Jordáne, et agebátur à Spíritu in desertum diébus quadraginta; * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum: et satan stabat à dextris ejus, ut adversarétur ei; * Et tentabátur à diábolo. *Luc.* 4. *Zach.* c. 3.

LECTIO VIII.

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est : et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequentes, et mílites crucifigentes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat suà morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, et tentabátur à sátana, eratque cum béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies et quadraginta noctes : panem non comédit, et aquam non bibit; * Et nihil. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

LECTIO IX.

Sed sciendum nobis est quia tribus modis tentátio ágitur, suggestióne, delectatióne et consensu. Et nos cùm tentámur, plerumquè in delectatiónem, aut étiam in consensum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetipso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut miséricors fíeret, et fidélis Póntifex; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est et eis qui tentantur auxiliári. ℣. Perféctio tua et doctrína tua sancto tuo, Dómine, quem probasti in tentatióne, * Ut. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Hebr.* 2. *Deut.* 33.

[*Non dicitur* Te Deum *in Dominicis et Feriis Quadragesimæ.*]

℣. *Sacerd.* Susceptor meus es tu, et refúgium meum : ℟. Deus meus, sperábo in eum. *Ps.* 90.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Fili, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum est; ipse autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unusquisque tentátur, à concupiscéntia

sua abstractus et illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induentes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

Capitulum. (*Jac.* 4.)

Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, et fúgiet à vobis.

Hymnus, Solemne, 145.

℣. Cùm mihi molesti essent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a. Cùm jejunasset Jesus quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. *Matth.* 4.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadragesimáli observatióne purificas: præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte, *etc.*

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Accédens tentátor dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Respondit Jesus: Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Capitulum. (*Deut.* 8.)

Dominus Deus tuus afflixit te penúriâ et dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, et patres tui; ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum, ℟. Et dulcióra super mel et favum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Capitulum. (*Sap.* 1.)

Sentite de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret

autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obdurâre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt et exacerbavérunt Deum excelsum: ℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. *Matth.* 4

Capitulum. (*Deut.* 6.)

Cave diligenter ne obliviscáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, et illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat * nómini tuo, * Et psallat tibi. Glória Patri. Omnis terra. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Ant. 3. a. Cùm jejunasset Jesus quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, pósteà esúrilit. *Matt.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei: Si Filius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Respondit Jesus: Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est: non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. (*Hebr.* 4.)

Non habémus Pontificem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fiducia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benigne, *ut suprà*, 147.

℣. Impulsus eversus sum ut cáderem; ℟. Et Dóminus suscépit me. *Ps.* 117.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* Consummátâ omni tentatióne, diábolus recessit ab illo usque ad tempus; et ecce Angeli accessérunt, et ministrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Oratio, ut sup. ad Laudes.

Completorium, *ut suprà*, 137.

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

Incipit liber Exodi.

(Cap. 1.)

Hæc sunt nómina filiórum

Israel qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob. Singuli cum dómibus suis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zabúlon, et Bénjamin; Dan, et Néphtali, Gad, et Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egressi sunt de fémore Jacob, septuaginta: Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, et universis frátribus ejus, omnique cognatióne illà, fílii Israel crevérunt, et quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surrexit intéreà rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph; et ait ad pópulum suum: Ecce pópulus filiórum Israel multus, et fórtior nobis est. Venite, sapienter opprimámus eum, ne forte multiplicétur; et si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatisque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

(Cap. 1 et 2.)

Præcepit ergo Phárao omni pópulo suo, dicens: Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid feminíni, reservâte. Egressus est post hæc vir de domo Levi; et accépit uxórem stirpis suæ: quæ concépit, et péperit fílium; et videns eum elegantem, abscondit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscellam scírpeam, et linávit eam bitúmine ac píce: posuitque intùs infántulum, et expósuit eum in carecto ripæ flúminis, stante procul soróre ejus, et considerante eventum rei. Ecce autem descendébat fília Pharaónis, ut lavarétur in flúmine, et puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidisset fiscellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis; et allátam apériens, cernensque in ea párvulum vagientem, miserta ejus, ait: De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri: Vis, inquit, ut vadam et vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum? Respondit: Vade. Perrexit puella, et vocávit matrem suam. Ad quam locúta fília Pharaónis: Accipe, ait, púerum istum, et nutri mihi; ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, et nutrívit púerum; adultumque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocavitque nomen ejus, Móyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 25.)

In illo témpore; Dixit Je-

sus discípulis suis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; et congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Lib. de fide et oper. C. 15.)

Si, mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est; illud quómodò verum erit, quod eis quos ad sinistram positúrus est, dicet: Ite in ignem æternum, qui parátus est diábolo et ángelis ejus? quos non increpat, quia in eum non credidérunt, sed quia bona ópera non fecérunt. Nam profectò ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promittat æternam; proptéreà omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permistæ eisdem páscuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patientem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tanquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur æternam. Neque illud dici hic póterit ignem æternum dictum, non ipsam pœnam æternam; cùm et hoc prævidens Dóminus senténtiam suam ita conclúserit, dicens: Sic ibunt illi in combustiónem æternam, justi autem in vitam æternam. Erit ergo æterna combústio, sicut ignis; et eos in illam itúros Véritas dixit, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; et separábit eos, sicut pastor ségregat oves ab hædis: * Et ✠ Státuet oves à dextris suis, hædos autem à sinistris. ℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum: * Et státuet. Glória. ✠ Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt: Veníte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25.

COLLECTA. Orémus.

Nostra tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos effíciant, et ad regna perdúcant æterna; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Dicet rex his qui à sinistris erunt: Discédite à me, maledicti, in ignem æternum. Et ibunt hi in supplícium æternum; justi autem in vitam æternam. *Matth.* 25.

COLLECTA. Orémus.

FAMULORUM tuórum, Dómine, quæsumus, ad te corda converte; ut ab his quibus offénderis abstinentes, non iram tuam, sed misericórdiam sentíre, mereantur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Exodi.

(Cap. 3.)

MOYSES pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cùmque minasset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quòd rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses. Qui respondit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceamentum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle.

℟. Scimus, 144.

LECTIO II.

VENI, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Ægypto. Dixitque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum; et hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israel: Qui est, misit me ad vos.

℟. Tu, Dómine, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 21.)

IN illo témpore; Cùm intras-

set Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnos vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Homil. 7. in Quadrag.)

EJECIT Christus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias et oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri et decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quantà putas animadversióne puníret, si invenisset ibi áliquos risui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur, quantò magis ea quæ nusquam fíeri licet, plus cœlestis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur?

℟. Cùm introisset Jesus in templum, docébat, dicens; * Nonne scriptum est quia ✝ Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecistis eam speluncam latrónum ℣. Ponam fáciem meam contra illum qui contamináverit sanctuárium meum, ac pollúerit nomen sanctum meum. * Nonne scriptum est. Glória Patri. ✝ Domus. *Marc.* 11. *Levit.* 20.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. g. Ejiciébat Jesus omnes vendentes et ementes in templo; et mensas numulariórum, et cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

COLLECTA. Orémus.

ASCENDANT ad te, Dómine, jejunántium preces, et ab Ecclésia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Accessérunt ad Jesum cæci et claudi in templo, et sanávit eos. *Matth.* 21.

COLLECTA. Orémus.

CONSERVA, Dómine, famíliam tuam bonis semper opéribus erudítam: et sic præséntibus consoláre subsídiis, ut ad superna perdúcas dona propítius; Per.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

LECTIO I.

De libro Exodi.

(Cap. 12.)

DIXIT Dóminus ad Móysen

Aáron in terra Ægypti ; ensis iste vobis princí- tum ménsium; primus erit ménsibus anni. Loquími- ad universum cœtum fi- rum Israel, et dícite eis : cimâ die mensis hujus llat unusquisque agnum r famílias et domos suas. n autem minor est númer- s ut suffícere possit ad scendum agnum, assúmet cínum suum qui junctus t dómui suæ, juxta númer- m animárum quæ suffí- re possunt ad esum agni. it autem agnus absque icula, másculus, annícu- ; juxta quem ritum tol- is et hædum. Et servábitis m usque ad quartam dé- nam diem mensis hujus; immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domórum in quibus cómedent illum.

℣. Jurávi, 145.

LECTIO II.

Sic autem comedétis illum ; Renes vestros accingétis, et calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, et comedétis festinanter : est enim Phase, (id est tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine usque ad pecus ; et in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; et vidébo sánguinem, et transíbo vos : nec erit in vobis plaga disperdens, quando percússero terram Ægypti.

℣. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 12.)

In illo témpore; Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis, dicentes : Magister, vólumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis : Generátio mala et adúltera signum quærit : et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(Hom. 44, in Matth.)

Viri Ninivítæ surgent, et condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; sic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquandó ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, meipsum primò exhortor. Capiámus iter angustum. Usquequò deliciábi-

mur? úsquequò degémus otiósè, ridentes ac oscitantes? Non sumus adhuc satiáti desídiâ et procrastinatióne? Eademne semper erunt? eadem mensa, idem sumptus, eædem pecúniæ, possessiónes, constructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, sepulcrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capessámus; ut rectè vivendo, futúra bona consequámur.

℣. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, et vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem, * Et ✝ Conversi sunt à via sua mala. ℣. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et conversi sunt à via sua mala. Glória Patri. ✝ Conversi sunt. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis; ita erit et Fílius hóminis generatióni isti. *Luc.* 11.

COLLECTA. Orémus.

SUSCIPE, quæsumus, Dómine, preces nostras, et ad aures misericórdiæ tuæ postulatiónes sacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est. *Matth.* 12.

COLLECTA. Orémus.

MEMENTO, Dómine, miseratiónum tuárum; et præsta fámulis tuis, ut à cibis et peccátis abstinentes, grato tibi jejúnio pláceant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Exodi.

(Cap. 14.)

DIXIT Dóminus ad Móysen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Israel, ut proficiscantur. Tu autem éleva virgam tuam, et extende manum tuam super mare, et divide illud; ut gradiantur fílii Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut persequantur vos: et glorificábor in Pharaóne, et in omni exércitu ejus, et in cúrribus, et in equítibus illíus. Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, et in cúrribus atque in equítibus ejus. * Tollensque se Angelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos: et cum eo páriter columna nubis, prióra dimittens, post tergum stetit inter castra Ægyp-

tiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa, et illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendisset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus, flante vento vehementi et urente totâ nocte, et vertit in siccum; divísaque est aqua.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

Et ingressi sunt fílii Israel per médium sicci maris; erat enim aqua quasi murus à dextra eórum et læva. Persequentesque Ægyptii, ingressi sunt post eos, et omnis equitátus Pharaónis, currus ejus et équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per columnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum, et subvértit rotas cúrruum; ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios, super currus et équites eórum. Cùmque extendisset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrérunt aquæ, et involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus et équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui sequentes ingressi fúerant mare; nec unus quidem supérfuit ex eis.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 15.)

In illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis égressa, clamávit, dicens ei: Miserére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 2. in Matth.)

Mira, sub persóna mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia et humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam; patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus persevérat: humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui ésui sánguinis dédíti et cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseveranter primùm fílium David, deinde

Dóminum vocet, et ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére meì, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respondit ei verbum. At illa venit, et adorávit eum, dicens: * Dómine, ✝ Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor: * Dómine. Glória Patri. ✝ Adjuva me. *Matth.* 15. *Esther* 14.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exaudis, da nobis constantem fídei ac devotiónis afectum; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur; Per Dóminum.

VESPERÆ *de sequenti.*

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM,

FIT OFFICIUM

DE SS. CHRISTI FACIE

In Passione ejus deformata.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria et sic in toto Officio.

Ant. 4. F. Opórtuit pati Christum, et ita intráre in gloriam suam. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Posuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

Ant. 6. C. Asperget gentes multas; super ipsum continébunt reges os suum. *Is.* 52.

Ant. 1. D. Inglórius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. *Is.* 52.

Ant. 7. d. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum. *Is.* 53.

Capitulum. (*Is.* 53.)

IPSE vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Putávimus eum quasi leprósum, et percussum à Deo, et humiliátum; * Ipse autem ✝ Vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℣. Quod scriptum est, oportet impléri: Et cum iníquis reputátus est. * Ipse. Glória Patri. ✝ Vulnerátus. *Is.* 53. *Luc.* 22.

HYMNUS.

O ADORANDI sacra Forma Christi,
Tristis extincto fácies decóre!
O reos propter patientis ultro
Regis imágo!
QUAM tibi dispar spécies ab illa

Monte quà celso Deus emicábas,
Atque vincébas rutilante circùm
Lúmine solem!
Hos vides vultus! Simul huc coactæ
Cónfluunt pœnæ, maculósa sputa,
Triste fel, spinæ, cólaphi, procácis,
Scómmata turbæ.
Asperum spinis diádema monstrat
Débitam summo cápiti corónam:
Hæc refert demens et acerba verum
Fíctio Regem.
Pulchrior Sponsus nitet inter atros
Sánguinis rivos, saniemque fœdam:
Inter et vepres rígidos refulget
Púlchrior Agnus.
Vivat in nostris ánimis imágo
Núminis passi; neque curiósos
Pascat obtútus, sed ubíque puris
Fúlgeat astris.
Christe, qui damno próprii decóris
Quæris informem reparáre mundum,
Méntibus fœdis pláceat nitentem
Réddere formam. Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. G. Dixérunt ímpii: Contumélia et tormento interrogémus eum; ut sciámus reveréntiam ejus, et probémus patiéntiam illius. *Sap.* 2.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Múlier cùm abiisset in domum suam, invénit puellam suam jacentem supra lectum, et dæmónium exiisse. *Marc.* 7.

℣. Tempus beneplaciti Deus. ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

Familiam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; nec suæ petitiónis frustrentur effectu, qui non in justificatiónibus suis, sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Christum despectum, et novíssimum virórum dolórum, * Veníte, adorémus. *Is.* 53.

Ps. 94. Venite, 120.

Hymnus, O adorandi, *ut suprà in. I. Vesperis.*

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 1. F. Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum quem præ-

cĕperat à diébus antíquis. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 3. à. Replévit me amaritudínibus : inebriávit me absynthio. *Thren.* 3.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam, ℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

LECTIO I.

De libro Exodi.

(Cap. 16.)

MURMURAVIT omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aáron in solitúdine. Dixeruntque fílii Israel ad eos : Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxistis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo : egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies; ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant; et sit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies.

℟. Tradent Fílium hóminis géntibus : illúdent ei, et * Cónspuent eum, et flagellábunt eum, et interfícient eum. ℣. Ad occisiónem ducétur, et non apériet os suum. * Cónspuent. *Marc.* 10. *Is.* 53.

LECTIO II.

FACTUM est ergo véspere; et ascendens coturnix, coopéruit castra : mane quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuisset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, et quasi pilo tusum in similitúdinem pruínæ super terram. Appellavitque domus Israel nomen ejus, Man : quod erat quasi semen coriandri album, gustusque ejus quasi símilæ cum melle.

℟. Nunc in eórum cánticum versus sum, et * Factus sum eis in provérbium; abominantur me, et longè fúgiunt à me. ℣. Odérunt me, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est : Odio habuérunt me gratis. * Factus sum. *Job.* 30. *Joan.* 15.

LECTIO III.

DIXIT autem Móyses : Iste est sermo quem præcépit Dóminus : Imple gomor ex eo, et custodiátur in futúras retrò generatiónes; ut nóverint panem quo álui vos in solitúdine, quandó educti estis de terra Ægypti. Dixitque Móyses ad Aáron : Sume vas unum, et mitte ibi Man, quantùm potest cápere gomor, et repóne coram Dó-

mino ad servandum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuitque illud Aáron in tabernáculo reservandum. Fílii autem Israel comedérunt Man quadraginta annis, donec venírent in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Opéruit confúsio fáciem meam; * Extráneus factus sum frátribus meis, et peregrínus fíliis matris meæ; quóniam † Zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Extráneus factus sum frátribus meis. Glória. † Zelus domûs tuæ comédit me. *Ps.* 68. *Matth.* 27.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 6. F. Jesus prócidit in fáciem suam, orans et dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste. *Matth.* 26.

Ant. 7. d. Summus Sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid vobis vidétur? Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis. *Marc.* 14.

Ant. 8. G. Expuentes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. *Matth.* 27.

℣. Ego sum vermis, et non homo: ℟. Oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis. *Ps.* 21.

Sermo Sancti Anselmi Episcopi.

(Medit. 9. de human. Christi.)

Concilio malignántium adversùs te Pontíficum, amantíssime Dómine Jesu, præsentátus es; et veritátem, prout opórtuit, confessus, quasi de blasphémia adjudicátus es morti. Quanta illic indigna à própria gente pertulisti! Vultum tuum honorábilem, in quem desíderant Angeli prospícere, qui omnes cœlos adimplet lætítiâ, quem deprecantur omnes dívites plebis, polláti lábii sui sputis inquinavérunt, sacrílegis mánibus cecidérunt, velo operuérunt in derisiónem; et te Dóminum universæ creatúræ, tanquam servum contemptíbilem, colaphizavérunt. Adhuc autem et vinctum ante fáciem Piláti præsidis te perduxérunt; postulantes supplício crucis périmi te, qui peccátum non nóveras, lupum agno, auro lutum præponentes.

℟. Qui tenébant Jesum, illudébant ei, cædentes: et velavérunt eum, et * Percutiébant fáciem ejus, et interrogábant eum, dicentes: Prophetíza, quís est qui te percussit. Et ália multa blasphemantes dicébant in eum. ℣. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. * Percutiébant. *Luc.* 22. *Thren.* 3.

LECTIO V.

Attende, ánima mea, quis est iste qui ingréditur habens imáginem quasi regis, et nihilóminùs servi despectíssimi confusióne replétus est. Coronátus incédit; sed ipsa ejus coróna cruciátus est illi, et mille punctúris speciósum ejus vérticem divúlnerat. Regáli púrpurâ indúitur; sed pótiùs in ea despícitur quàm honorátur. Sceptrum in manu gestat; sed eo ipso caput ejus verendum ferítur. Adórant coram ipso pósitis in terram génibus, regem conclámant; et contínuò ad conspuéndum amábiles genas ejus insiliunt, maxillas palmis concútiunt, et honorábile collum inhonórant. Vide, ánima mea, quómodò per ómnia vir iste coarctátur, et conspúitur, et spérnitur.

℟. Induunt Jesum púrpurâ, et impónunt ei plectentes spíneam corónam; et cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum. Et * Percutiébant caput ejus arúndine; et conspuébant eum. ℣. Dicentes: Deus derelíquit eum: persequímini eum; quia non est qui erípiat. * Percutiébant. *Marc.* 15. *Ps.* 70.

LECTIO VI.

Respice, Dómine, in fáciem Christi tui, qui tibi ad mortem usque obédiens factus est, nec recédant ab óculis tuis cicatríces vúlnerum ejus in perpétuum; ut memíneris quantam satisfactiónem pro peccátis nostris ab eo suscéperis. Utinam, Dómine, appendas in statéra peccáta nostra, quibus iram merúimus, et calamitátem quam passus est pro nobis Fílius tuus! Certè, Dómine, hæc grávior apparébit, et magis digna ut propter ipsam effundas misericórdiam super nos, quàm sint illi ut in ipsis contíneas in ira misericórdias tuas. Grátias tibi, Dómine, sancte Pater, réferet omnis lingua super abundántia pietátis tuæ; qui único Fílio cordis tui non pepercisti, sed pro nobis illum tradidisti in mortem, ut tantum tamque fidélem advocátum haberémus in cœlis coram te.

℟. Si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et * Ipse est propitiátio pro peccátis nostris. ℣. Protector noster, áspice, Deus, et réspice in fáciem Christi tui. * Ipse. Glória. * Ipse. 1. *Joan.* 2. *Ps.* 83.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 4. f. Dixérunt impii: Circumveniámus Justum, quóniam inútilis est nobis; et impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. a. Gloriátur Patrem se habére Deum: vi-

deámus si sermónes illíus veri sunt. *Sap.* 2.

Ant. 8. C. Promittit se sciéntiam Dei habére, et Fílium Dei se nóminat: gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

℣. Omnes videntes me derisérunt me: ℟. Locúti sunt lábiis, et movérunt caput. *Ps.* 21.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

(Cap. 14.)

In illo témpore; Summus Sacerdos interrogábat Jesum, et dixit ei: Tu es Christus Fílius Dei benedicti? Jesus autem dixit illi: Ego sum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Matth. Hom. 84.)

Cujus rei grátiâ Christus hoc responsum dedit? Ut omnem eórum tólleret excusatiónem. Idcircò ad extrémam usque diem apertè se Christum esse docébat, et quôd à dextris sédeat Patris, quòdque rursus ad judicandum orbem ventúrus sit; quæ res magnam ejus ad Patrem concórdiam significat. Vestimentis ergo conscissis, céteros intérrogat Póntifex, dicens: Quid vobis vidétur? Nóluit à seipso sententiam proferre; sed quasi manifestíssimo peccáto et blasphémiâ patente, ab eis illam elícere vóluit. Non enim, si res in cognitiónem et examinatiónem veníret exquisitam, ab omni eum crímine liberári; ac ídeò apud ipsos condemnári studébat, et auditóres præoccupábat, dicens: Vos ipsi blasphémiam audistis. Hæc dixit, urgens quasi atque impellens adversùs eum sententiam proferre. Quid ígitur illi? Reus est mortis. Condemnátum enim jam à se ad Pilátum dúcere volébant; ut facíliùs ipsum quoque ad condemnandum impéllerent. Cujus rei omnes cónscii, unâ voce respondent: Reus est mortis.

℟. Summus Sacerdos interrogábat Jesum, et dixit ei: Tu es Christus Fílius Dei benedicti? Jesus autem dixit illi: Ego sum. Summus autem Sacerdos scindens vestimenta sua, ait: * Quid adhuc desiderámus testes? Audistis blasphémiam. Quid vobis vidétur? ℣. Apprehendérunt eum Sacerdótes, et omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. * Quid. *Marc.* 14. *Jerem.* 26.

LECTIO VIII.

(Homil. 85.)

Tunc spuérunt in faciem ejus, et cólaphis eum cecidérunt. Sublímem discipulórum philosóphiam admiráre, qui ádeò exquisitè ista réferunt, ut quanti fácerent veritátem, fácilè appáreat; cùm ea quæ turpíssima vi-

dentur, ad unguem expónant; nihil celantes nec erubescentes, sed exímiam putantes glóriam: et profectò exímia est, quòd Dóminus orbis tália pro nobis pati volúerit. Quæ res et ineffábilem erga nos caritátem, protervitatemque eórum nullâ véniâ dignam ante óculos ponit, qui adversùs mitíssimum illum, atque leníssimum, qui vel quando cædebátur, ea verba dicébat, quibus étiam leónem in agnum redígere posset, tantam crudelitátem ostendébant. Sed ut ipse nihil lenitátis prætermísit, sic ipsi nihil contuméliæ, nihil impietátis: sed tam verbis quàm factis explére furórem suum conabantur. Quæ ómnia Isaías ille prædixit, qui paucíssimis verbis omnem hanc contuméliam multò antè apéruit.

℟. Oblátus est, quia ipse vóluit; et non apéruit os suum. * Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet. ℣. In humilitáte judícium ejus sublátum est. Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita ejus? * Sicut. *Is.* 53. *Act.* 8.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

(Cap. 5.)

In illo témpore; Erat dies festus Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Alexandríni Episcopi.

(Lib. 2. Comment. in Joan. cap. 5.)

Manifestum argumentum summæ Christi bonitátis, quòd útique laboántium preces non expectet, sed petitiónem benignitáte suâ prævéniet. Occurrit enim, ut vides, jacentí, et miserátur ægrum, ántequàm ei súplicet. Quòd autem intérrogat, utrùm velit infirmitáte liberári, non istud est ignorantis id quod ómnibus certè patébat; sed ad vehementius illíus rei stúdium excitantis, et ad flagitandam sanitátem instigantis. Quòd autem intérrogat, utrùm velit re optátâ frui, emphásim quamdam habet quâ significat se eam præbére posse, jamque ad id præstandum parátum esse, solamque petitiónem ejus qui grátiam acceptúrus erat, præstolári.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portantes. ℣. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. * Exeámus. ígitur ad eum. Glória. *Rep.* ℟. Jesus

usque ad ℣. Hebr. 13. *Is.* 53.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sancti tui lætentur in bonis, Dómine : ℟. Deus, ne averteris fáciem Christi tui. *Cant.* 2. *Paral.* 6.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. *Rom.* 15.

Ant. 5. a. Blasphemábant eum moventes cápita sua, et dicentes : Salva temetipsum. *Matth.* 27.

Ant. 1. f. Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur. *Is.* 53.

CANTICUM.

(Is. 53.)

Non est spécies ei, neque decor : * et vídimus eum et non erat aspectus ; et desiderávimus eum :

Despectum, et novíssimum virórum, * virum dolórum, et scientem infirmitátem.

Et quasi abscónditus vultus ejus, et despectus ; * unde nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros ipse tulit, * et dolóres nostros ipse portávit.

Et nos putávimus eum quasi leprósum, * et percussum à Deo, et humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras ; * attrítus est propter scélera nostra.

Disciplína pacis nostræ super eum ; et livóre ejus sanáti sumus.

Ant. 2. D. Mórtuus est pro nobis, ut simul cum illo vivámus. 1. *Thess.* 5.

Ant. 3. a. Dedit semetipsum pro peccátis nostris ; ut eríperet nos de præsenti século nequam. *Galat.* 1.

Capitulum. (1. *Petr.* 2.)

Peccata nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus : cujus livóre sanáti estis.

HYMNUS.

Quo forma cessit, par Deo ?
Non vultus idem, non decor,
Atro fluentem sánguine
Et ora fœdum vídimus.

Cum morte luctantis sedet
Quis fronte pallor, quis tremor ?
Sudóre mixtus córpore
Prorumpit è toto cruor.

Conficta testis ímpius
In os acervat crímina :
Divis adorandum caput
Miles scelestus pércutit.

Quæ solis obscúrant jubar,
Velo teguntur lúmina :
Dignum corónis síderum
Spinæ cruentant vérticem.

Ne qua vacáret córporis
Intacta pars dolóribus,
Proterva verba mílitum
Aures pudícas vúlnerant.

Nunc tanta passum rés-
pice
Nati lubens vultum, Pater;
Nec semper observa, quibus
Iram merémur, crímina.
Per probra veram quæ-
rere
Da glóriam fidélibus:
Cum Prole perpes sic tibi
Et Flámini reddant decus.
Amen.

℣. Dómino Deo nostro justítia: ℟. Nobis autem confúsio faciéi. *Cant. Baruch.* 2.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. G. Fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est. *Is.* 53.

COLLECTA. Orémus.

Concede, quæsumus, omnípotens et misércors Deus, ut qui Fáciem Christi tui propter peccáta nostra in Passióne deformátam venerámur, eamdem in cœlesti glória fulgentem contemplári perpétuò mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Pro Commemoratione Feriæ.

Ant. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula *Joan.* c. 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

Propitiare, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus, ut peccatórum remissióne perceptâ, in tua semper benedictióne lætémur; Per Dóminum nostrum.

Ad Horas. *In fine Hymnorum, dicitur Doxologia sequens:*

Qui per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

Canon, *ad calcem.*

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Blasphemábant.

Capitulum. (*Hebr.* 12.)

Per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen, aspicientes in auctórem fídei, et consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

℟. *br.* Láqueum paravérunt pédibus meis, * Et incurvavérunt ánimam meam. Láqueum. ℣. Fodérunt ante fáciem meam * fóveam. *

Et incurvavérunt. Glória Patri. Láqueum.

℣. Miserére meî, Deus, miserére meî; ℟. Quóniam in te confídit ánima mea. *Ps.* 56.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Pro eo quòd.

Capitulum. (*Hebr.* 5.)

Cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam; et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ.

℟. *br.* Quærite fáciem ejus semper, * Mementóte mirabílium ejus. Quærite. ℣. Laudámini *in nómine sancto ejus. * Mementóte. Glória. Quærite.

℣. Ipse Dóminus Deus noster: ℟. In universa terra judícia ejus. *Ps.* 104.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Dedit semetipsum.

Capitulum. (*Hebr.* 5.)

In diébus carnis suæ preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br.* Ne avertas fáciem tuam, Dómine, * A púero tuo. Ne. ℣. Non erubescant qui expectant te, * Dómine, * A púero. Glória Patri. Ne avertas.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. D. Recogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem. *Hebr.* 12.

Ant. 2. D. Cùm maledicerétur, non maledicébat: cùm paterétur, non comminabátur. 1. *Petr.* 2.

Ant. 1. D. Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Phil.* 2.

Ant. 8. G. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philip.* 2.

Ant. 5. C. Ecce venit cum núbibus; et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Capitulum. (2. *Cor.* 4.)

Prædicamus Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum; quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in Fácie Christi Jesu.

HYMNUS.

Quid obstupendum cérnimus!
Christum, triumphátâ nece,

Celsis sedentem nùbibus
Hinc inde stipant ágmina.
At quantus et quis vúltui
Accessit ex plagis honor!
Tormenta, probra, dédecus
Qualis repensat glória!
Damnatus insons à reis
In jus redíbit júdicis;
Ad cujus ora mox trement
Dijudicandi júdices.
Irrisa tot ludíbriis
Crux, inter áera fúlgurans,
Terror reis, probis amor,
Micábit ad Regis latus.
Fixere quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement,
Vultu beábit quo suos,
Hoc dissipábit ímpios.
At luce jam signat suâ
Quos livor ejus líberat;
Ut párticeps sit glóriæ,
Qui próficit dolóribus.
Qui nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Illúminet Deus vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostrî. *Ps.* 66.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, gloriâ et honóre coronátum. *Hebr.* 2.

Collecta ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne deteriùs tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

℣. Tempus beneplaciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

Præsta, quæsumus, Dómine, ut sancto famíliam tuam purificante jejúnio, et tibi toto corde sit subjecta, et inter mundánæ pravitátis insídias, te miserante, persevéret illæsa; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

LECTIO I.

De libro Exodi.

(Cap. 20.)

Locutus est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinem quæ est in cœlo désuper, et quæ in terra deorsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis ea, neque coles. Ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitátem patrum in fílios, in tértiam et quartam generatiónem eórum

qui odérunt me, et fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, et custódiunt præcepta mea. Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insontem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà.

℣. Jurávi, 145.

LECTIO II.

Memento ut diem Sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis, et fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui est: non fácies omne opus in eo, tu, et fílius tuus et fília tua, servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et ádvena qui est intra portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum et terram, et mare, et ómnia quæ in eis sunt, et requiévit die séptimo; idcirco benedixit Dóminus díei Sábbati, et sanctificávit eum. * Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupisces domum próximi tui, nec desiderábis uxórem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt.

℣. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Dicébat Jesús ad eos qui credidérunt ei, Judæos: Si vos mansérítis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; et cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Evang. Tract. 41.)

Amen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. O miserábilis sérvitus! Plerumque hómines, cùm dóminos malos patiuntur, venáles se petunt; non quærentes dóminum non habére, sed saltem mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem interpellet? apud quem se venálem petat? Deinde servus hóminis aliquandò sui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit: servus peccáti quò fugit? secum se trahit quòcumque fágerit. Non fugit seipsam mala consciéntia, non est quò eat, séquitur se, imò non recédit à se; peccátum enim quod facit, intùs est. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: voluptas transit, pec-

cátum manet: prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Ômnis qui facit peccátum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in æternum, fílius autem manet in æternum. * Si ergo vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini misit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, et clausis apertiónem. * Si. Glória. * Si. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Si vos mansèritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; et cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

ORATIO.

Protector noster, áspice, Deus; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur, perceptâ misericórdiâ, líberâ tibi mente famulemur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DOMINICA SECUNDA QUADRAGESIMÆ.

Duplex-Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. Pœniténtiam agíte: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes similiter períbitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, et quiescátis, salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio vestrî, et præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis, et oratiónibus. *Judith* 4.

Capitulum. (*Isaiæ* 1.)

Quæmte judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, defendite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur; et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus, Audi, benigne, ℣. Tempus., 147.

Ad Magnificat, *Ant.* 2. D. Cùm sanctificasset Móyses Aáron et fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óstio tabernáculi non exíbitis septem diébus, die ac nocte observantes custódias Dómini. *Levit.* 8.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Completorium, *ut in Psall.*

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Venite, * Revertámur ad Dóminum, et sanábit nos. *Os.* 6. *Ps.* 94. Veníte, 120.

Hymnus, Quod lex, 143.

Psalmi ut in Psalterio, et sic ad ceteras Horas.

IN 1.° NOCTURNO.

Ant. 4 d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercí-

tuum; et convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, et dirígite vias vestras, et stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: et quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, úsquequó gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? *Ps.* 4.

LECTIO I.

Incipit liber Levítici.

(Cap. 1.)

VOCAVIT Móysen, et locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus et óvibus, ófferens víctimas, si holocaustum fúerit ejus oblátio, ac de armento; másculum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi testimónii, ad placandum sibi Dóminum; ponetque manum super caput hóstiæ, et acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabitque vítulum coram Dómino, et ófferent fílii Aáron sacerdótes sánguinem ejus; fundentes per altáris circúitum quod est ante óstium tabernáculi.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna mane per síngulos dies: * Ignis est iste perpétuus, qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram; et quid volo, nisi ut accendátur? * Ignis est. *Levit.* 6. *Luc.* 12.

LECTIO II.

(Cap. 10.)

ARREPTISQUE Nadab et Abiu fílii Aáron thuríbulis, posuérunt ignem et incensum désuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum; quod eis præceptum non erat. Egressusque ignis à Dómino, devorávit eos, et mórtui sunt coram Dómino. Dixitque Móyses ad Aáron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi, et in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod audiens tácuit Aáron. Vocátis autem Móyses Misaéle et Elísaphan fíliis Oziel pátrui Aáron, ait ad eos: Ite, et tóllite fratres vestros de conspectu sanctuárii, et asportáte extra castra. Confestimque pergentes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, et ejecérunt foràs, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne móritur; * Quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Spiritui

grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui sunt Nadab et Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conspectu Dómini* Quantò. *Hebr.* 10. *Num.* 3.

LECTIO III.

(Cap. 16.)

LOCUTUSQUE est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aaron, quandó offerentes ignem aliénum interfecti sunt; et præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aáron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur sanctuárium, quod est intra velum coram propitiatório quo tégitur area, ut non moriátur, (quia in nube apparébo super oráculum), nisi hæc ante fécerit: Vitulum pro peccáto ófferet, et aríetem in holocaustum. Túnicâ líneâ vestiétur, femináliibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti; hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscipietque ab universa multitúdine filiórum Israel duos hircos pro peccáto, et unum aríetem in holocaustum.

℟. Si voluisses sacrifícium, dedissem útique; holocaustis non delectáberis. * Sacrifícium Deo spíritus contribulátus. ✝ Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. ℣. Impossíbile est sánguine taurórum et hircórum auferri peccáta. * Sacrifícium Deo spíritus contribulátus. Glória Patri. ✝ Cor contrítum. *Ps.* 50. *Hebr.* 10.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, et ideò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius et misérico rs est Deus, et remittet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Convertímini, et ágite pœniténtiam, et non erit vobis in ruínam iniquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 17. in Joan, n. 4.)

QUADRAGENARIUS númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur. Notum esse árbitror caritáti vestræ: testantur sæpíssime divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc número consecrátum esse bene nostis. Nam et Móyses quadraginta diébus jejunávit, et Elías tótidem; et ipse Dóminus noster, et salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur lex, per Elíam significantur Prophétæ, per Dó-

minum significátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis ostendit in claritáte vultûs et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tanquam Evangélium testimónium habéret à lege et Prophétis.

℟. Ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram Deo; * Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege et Prophétis. ℣. Multórum nobis et magnórum, per legem et Prophétas, sapiéntia demonstráta est: * Nunc autem sine lege. *Rom.* 3. *Eccli. Prolog.*

LECTIO V.

Sive ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus séculi, quod est perfectum jejúnium; ut abnegantes impietátem et seculáres cupiditátes, temperanter et justè et piè vivámus in hoc século. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Expectantes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei, et salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo século quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cùm benè vívimus, cùm ab iniquitátibus et ab illícitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei, et salvatóris nostri Jesu Christi.

℟. Humiliémus Deo ánimas nostras; * Et in spíritu constitúti humiliáto, servientes illi, expectémus húmiles consolatiónem. ℣. Abnegantes ímpietátem et secularia desidéria, sóbriè et justè et piè vivámus in hoc século; * Et. *Judith.* 8. *Tit.* 2.

LECTIO VI.

(In Ps. 148, n. 1.)

Quia verax est qui promísit, in spe gaudémus: quia tamen nondum habémus, in desidério gémimus. Bonum est nobis perseveráre in desidério, donec véniat quod promissum est, et tránseat gémitus, et succédat sola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc est in tentatiónibus et tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in securitáte et exultatióne perpétua, institúta est nobis étiam celébrátio duórum témporum, ante Pascha et post Pascha. Illud quod est ante Pascha, significat tribulatiónem in qua modò sumus; quod verò ágimus post Pascha, significat beatitúdinem in qua póstea éri-

mus. Ante Pascha ergo quod celebrámus, hoc et ágimus: post Pascha autem quod celebrámus, significámus quod nondum tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis et oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante resurrectiónem, hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra, quam nondum tenémus; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini, tenébimus post resurrectiónem nostram.

℟. Usque in tempus sustinébit pátiens; * Et ✝ Pósteà reddítio jucunditátis. ℣. Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; * Et pósteá. Glória Patri. ✝ Pósteà. *Eccli* 1. *Hebr.* 12.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 3. à. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis et Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 17.)

In illo témpore; Assúmit Jesus Petrum et Jacóbum et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsùm; et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

(Serm. 94, de Transfig. c. 3.)

Aperit Dóminus coram electis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarífícat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis; et vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus revelátaesset absconditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret quali esset commutatióne donandum; ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsisset.

℟. Ascendit Jesus in montem ut oráret: * Et facta

est, dum oráret Jesus, spécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm descénderet Móyses de monte, clarificátus est aspectus ejus ex consórtio sermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

LECTIO VIII.

(Cap. 4.)

Confirmandis verò Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehendis, ália quoque in illo miráculo accessit instrúctio. Móyses enim et Elías, lex scílicet et Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquentes; ut verissimè in illa quinque virórum præséntia cómplerétur quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris et novi testamenti cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína antiquárum protestatiónum instrumenta concurrunt? Adstipulantur enim sibi ínvicem utriusque fœderis páginæ; et quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, manifestum atque perspícuum præsentis glóriæ splendor ostendit.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant Móyses et Elías visi in majestáte, et dicébant excessum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Præcláritas in communicatióne sermónum ipsíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

LECTIO IX.

(Cap. 5.)

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excessu; et gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde et ait: Dómine, bonum est nos hìc esse: si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Sed huíc suggestióni Dóminus non respondit, significans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, et exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis toleántiam postulandam esse quàm glóriam: quia témpore patiendi non potest felícitas proveníre regnandi.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. ℣. Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et

Elíæ unum : * Mélior est. Glória Patri. *Repet.* ℟. Beáti, *usque ad* ℣. Si vis. *Ps.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd.* Fílii hóminum úsquequò gravi corde? ℟. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum. *Ps.* 4.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Miserére nostrî, Deus ómnium, et réspice nos, et ostende nobis lucem miseratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. ç. Quare jejunávimus, et non aspexisti; humiliávimus ánimas nostras, et nescisti? *Is.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo, et malum contra amícum ne cogitétis in córdibus vestris; et jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange esurienti panem tuum, et egénos vagosque induc in domum tuam : cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítiùs oriétur; et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. *Is.* 58.

Capitulum. (*Eccli.* 17.)

STA in sorte propositiónis et oratiónis altíssimi Dei. In partes vade séculi sancti, cum vivis et dántibus confessiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne, 145.

℣. Deus, misereátur nostrî, et benedícat nobis : ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsùm; et transfigurátus est ante eos. *Matt.* 17.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui nos inter mundi perícula et adversa, cœlestis beatitúdinis expectatióne sustentas : præsta, quæsumus, ut terréna fastidientes, in supernórum desidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses et Elías cum Jesu loquentes. Et cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum : Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matt.* 17. *Luc.* 9.

Capitulum. (*Hebr.* 3.)

MOYSES fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant : Christus

verò tanquam Fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam et glóriam spei, usque ad finem, firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória Patri. Fílii hóminum. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegisti et assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Capitulum. (*Jerem.* 7.)

HÆC dicit Dóminus Deus: Audíte vocem meam, et ero vobis Deus, et vos éritis mihi pópulus: et ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego sum, * Et testificábor tibi. Glória. Audi. *Ps.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos, et in eos qui convertuntur ad cor. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accessit Jesus, et tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, et nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. (*Exod.* 20.)

NOLITE timére: ut enim probáret vos venit Deus, et ut terror illíus esset in vobis, et non peccarétis.

℟. *br.* Excelsus Dóminus, * Et humília réspicit. Excelsus. ℣. Et alta * à longè cognoscit, * Et. Glória Patri. Excelsus. *Ps.* 137.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus; ℟. Humílians autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsum; et transfigurátus est ante eos. *Matt.* 17.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses et Elías cum Jesu loquentes. Et cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde.

Et accessit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. (*Eccli.* 24.)

Qui audit me, non confundetur; et qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus, Audi, benigne, *suprà*, 147.

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.

Collecta, ut suprà ad Laudes

Completorium, *ut suprà, in Ordinario*, 137.

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Levítici.

(Cap. 19.)

Cum messúeris ségetes terræ tuæ, non tondébis usque ad solum superfíciem terræ, nec remanentes spicas cólliges. Neque in vínea tua racémos et grana decidéntia congregábis; sed paupéribus et peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini; nec decípiet unusquisque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi óppriímes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum; sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injustè judicábis. Non consideres persónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susurro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo; sed públicè árgue eum, ne hábeas super illo peccátum.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

(Cap. 26.)

Custodite Sábbata mea, et pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, et mandáta mea custodiéritis, et fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, et terra gignet germen suum, et pomis árbores replebuntur. Apprehendet méssium tritúra vindémiam, et vindémia occupábit sementem: et comedétis panem vestrum in saturi-

táte, et absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in fínibus vestris : dormiétis, et non erit qui extérreat. Auferam malas béstias, et gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, et córruent coram vobis.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, et quærétis me; et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 38, n. 6 et 7.)

Tota infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum habére, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus : propter hoc ad baptismum cúrritur : propter hoc qui ægritúdine vel aliunde periclitantur, sibi desíderant subveníri : propter hoc étiam sugens párvulus à matre piis mánibus ad Ecclésiam fertur, ne sine baptismo éxeat, et in peccáto quo natus est moriátur. Infelicíssima condítio, mísera sors istórum qui de ore verídico audiérunt, In peccátis vestris moriémini. Unde tamen hoc eis contingat, expónit : Si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus : excitátio facta est dormiéntibus.

℟. Quia vocávi, et renuistis; ego quoque * In intéritu vestro ridébo, et subsannábo : † Qui autem me audíerit, absque terróre requiescet. ℣. Ego vado, et quærétis me; et in peccáto vestro moriémini : * In intéritu vestro. Glória Patri. † Qui autem me audíerit, absque terróre requiescet. *Prov.* 1. *Joann.* 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. b. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

COLLECTA. Orémus.

Exaudi nos, miséricors Deus; et ad expianda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus et fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. *f.* Qui me misit, mecum est, et non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

COLLECTA. Orémus.

Exaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicantis; ut qui de meritórum qualitáte diffídit, non judícium, sed miseri-

córdiam cónsequi mereátur; Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

Incipit liber Numerórum.

(Cap. 1.)

Locutus est Dóminus ad Móysen in deserto Sínai in tabernáculo fœderis, primâ die mensis secundi, anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens: Tóllite summam universæ congregatiónis filiórum Israel per cognatiónes et domos suas, et nómina singulórum, quidquid sexûs est masculini à vigésimo anno et supra, ómnium virórum fórtium ex Israel; et numerábitis eos per turmas suas, tu et Aáron. Eruntque vobiscum príncipes tríbuum ac domórum in cognatiónibus suis.

℟. Scimus, 144.

LECTIO II.

Locutusque est Dóminus ad Móysen: dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cum fíliis Israel; sed constítue eos super tabernáculum testimónii, et cuncta vasa ejus, et quidquid ad cæremónias pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum, et ómnia utensília ejus; et erunt in minisitério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. * Cùm proficiscendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum: cùm castrametandum, érigent: quisquis externórum accésserit, occidétur. Metabuntur autem castra fílii Israel unusquisque per turmas et cúneos atque exércitum suum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio super multitúdinem filiórum Israel; et excubábunt in custódiis tabernáculi testimónii.

℟. Tu, Dómine, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 23.)

In illo témpore; Jesus locútus est ad turbas et ad discípulos suos dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, serváte et fácite; secundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

(In cap. 23 Matth. Lib. 4.)

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Pharisæis, et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos ut subjiciantur eis; non ópera, sed doctrínam considerantes. Alligant ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hó-

minum; dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magistros dictum est, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Omnia verò ópera sua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba et Pharisæus est. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt.

℟. Nolíte vocári Rabbi: * Omnes vos fratres estis; unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: ✝ Magister vester unus est Christus. ℣. Odíbilis coram Deo est et homínibus supérbia: quid superbit terra et cinis? * Omnes. Glória. ✝ Magister. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Cavéte à Scribis, qui volunt in stolis ambuláre, et salutári in foro; qui dévorant domos viduárum sub obtentu prolixæ oratiónis: hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

COLLECTA. Orémus.

Da plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, spíritum aversári supérbiæ; ut non indignatiónem tuam provocémus eláti, sed miseratiónis tuæ dona subjecti capiámus; Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *G.* Qui major est vestrûm, erit minister vester: qui autem se exaltáverit, humiliábitur; et qui se humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

COLLECTA. Orémus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus pópuli tui; ut esse, te largiente, mereátur, et inter próspera húmilis, et inter adversa secúrius; Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro Numerórum.

(Cap. 14.)

Dixerunt fílii Israel alter ad álterum: Constituámus nobis ducem, et revertámur in Ægyptum. Quo audíto, Móyses et Aáron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Israel. At verò Jósue fílius Nun, et Caleb fílius Jéphone, qui et ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua, et ad omnem multitúdinem filiórum Israel locúti sunt: Terra quam circuívimus, valde bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, et tradet humum lacte et melle manantem. Nolíte rebelles esse contra Dóminum, neque timeátis pópulum terræ hujus; quia sicut panem ita eos póssumus devoráre: recessit ab eis omne præsídium: Dóminus nobiscum est, nolíte metúe-

remóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, et faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidendam; ut tímeas Dóminum Deum tuum, et custódias ómnia mandáta et præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, et fíliis ac nepótibus túis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi, Israel, et observa ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámpliùs sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manantem. Audi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc quæ ego præcípio tibi hódiè, in corde tuo: et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua, et ámbulans in itínere, dórmiens, atque consurgens. Et ligábis ea quasi signum in manu tua, eruntque et movebuntur inter óculos tuos; scribesque ea in límine et óstiis domûs tuæ.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 16.)

In illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ et bysso, et epulabátur quotídiè spléndidè. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 40.)

Dives iste non abstulisse aliéna reprehénditur, sed própria non dedisse. Nec dícitur quia vi quemquam oppressit, sed quia in acceptis rebus se éxtulit. Hinc ergo summóperè colligendum est quâ pœnâ mulctandus sit qui aliéna díripit, si inferni damnatióne percútitur qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed concessis lícitè rebus fruor; quia dives iste non idcirco punítus est, quóniam aliéna ábstulit, sed quia acceptis rebus semetipsum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit; quia percepta dona ad usum arrogántiæ inflexit; quia víscera pietátis ignorávit; quia peccáta sua redímere, étiam cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosarumque véstium non putant esse peccátum. Quòd si vidélicet culpa non esset, nequáquam sermo Dei tam vígilanter exprimeret quod di-

ves qui torquétur apud ínferos, bysso et púrpurâ indútus fuisset. Nemo quippe vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit; vidélicet ut honorábilior céteris esse videátur. Nam quia pro sola ináni glória vestimentum pretiósius quæritur, res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, et ipse* Clamábit, et non exaudiétur. ✝ Qui séquitur misericórdiam invéniet vitam, justítiam et glóriam. ℣. Dives cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, et Lázarum in sinu ejus: et clamans, dixit: Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. ✝ Qui. *Proo.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. *G.* Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, et Lázarus similiter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui jejúnia et eleemósynas nostrórum posuisti remédia peccatórum: fac nos ópere mentis et córporis semper tibi est devótos; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

FERIA SEXTA

intra Hebdom. II Quadrgesimæ,

FIT OFFICIUM

DE SANCTA CRUCE

DOMINI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, et sic in toto Officio

Ant. 8. G. Radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; et erit sepulcrum ejus gloriósum. *Is.* 11.

Ant. 3. a. Ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est spécies ei, neque decor. *Is.* 58.

Ant. 4. E. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; et quasi agnus coram tondente se, non apériet os suum. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen in longævum; et voluntas Dómini in manu ejus dirigétur. *Is.* 53.

Ant. 7. d. Justificábit ipse justus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. *Is.* 53.

Capitulum. (*Isaiæ* 11.)

LEVAVIT Dóminus signum in natiónes, et congrégabit prófugos Israel, et dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum et Scribis; et condemnábunt

eum morte, et * Tradent eum géntibus ad crucifigendum, et ✝ Tértiâ die resurget. ℣. Occidétur Christus; et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est: * Tradent. Glória Patri. ✝ Tértiâ die. *Matth.* 20. *Dan.* 9.

HYMNUS.

Crux alma, salve, Crux venerábilis,
Torrente Christi sánguinis ébria,
Testis dolórum, tu supréma
Verba Dei morientis audis.
Tu celsa sedes, undè suos docet;
Vitális, in quo nos péperit thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.
Non rapta, cæsis hóstibus, ímpia
Hic arma fulgent, nec dómiti duces.
Graves caténis hìc trahuntur:
Nobílior Crucis est triumphus.
Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Christi sánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles: salútem
Plena necis monumenta præstant.
Crux certa cœli sémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc álterâ nobis nefas est Ire viâ malè delicátos.
Laus summa Patri, qui creat ómnia,
Natóque mundum qui réparat Cruce:
Qui cuncta replet, summa sancto
Spirítui: tribus una semper. Amen.

℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt; ℟. Ego autem sperábo in te, Dómine. *Ps.* 30.

Ad Magnificat, *Ant.* J. Ego quasi agnus qui portátur ad víctimam; cogitavérunt super me consília, dicentes: Eradámus eum de terra viéntium, et nomen ejus non memorétur ámpliùs. *Jerem.* 11.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Commemor. Feriæ.

Ant. Si Móysen et Prophétas non áudiunt, neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

℣. Tempus beneplàciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

Famulorum tuórum cordibus, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; ut peccáta sua castigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótius macerentur, quàm supplíciis deputentur æternis; Per Dóminum.

Ad Complet. *ut in Ordinario*, 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

JESUM qui crucifixus est, * Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, CRUX alma, *ut in primis Vesperis.*

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 2. D. De sánguine agni ponent fílii Israel super utrumque postem, et in superlimináribus domórum. Erit autem sanguis vobis in signum, nec erit in vobis plaga disperdens. *Exod.* 12.

Ant. 8. c. Mórsibus colubrórum exterminabantur; sed ad correptiónem in brevi turbáti sunt, signum habentes salútis. *Sap.* 16.

Ant. 6. C. Qui conversus est, non per hoc quod videbat, sanabátur, sed per te ómnium Salvatórem. *Sap.* 16.

℣. Misit verbum suum, et sanávit eos, ℟. Et erípuit eos de interitiónibus eórum. *Ps.* 106.

LECTIO I.

De libro Deuteronómii.

(Cap. 16.)

TRIBUS vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit, in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, et in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; sed ófferet unusquisque secundùm quod habúerit juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quam déderit ei.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo: qui percussus aspéxerit eum, vivet: *Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

LECTIO II.

JUDICES et magistros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas; ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persónam, nec múnera; quia múnera excæcant óculos sapientùm, et mutant verba justórum. Justè quod justum est persequéris; ut vivas et possídeas terram quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum et omnem árborem juxta altáre Dómini Dei tui: nec fácies tibi neque constítues státuam; quæ odit Dóminus Deus tuus.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto

* Ità exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam æternam. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo: quem cùm percussi aspícerent, sanabantur; * Ità. *Joan.* 3. *Num.* 21.

LECTIO III.

(Cap. 17.)

Si difficile et ambíguum apud te judícium esse perspéxeris inter sánguinem et sánguinem, causam et causam, lepram et lepram, et júdicum intra portas tuas víderis verba variári; surge, et ascende ad locum quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniesque ad sacerdótes Levítici géneris, et ad júdicem qui fúerit illo témpore; quæresque ab eis, qui indicábunt tíbi judícii veritátem: et fácies quodcumque díxerint qui præsunt loco quem elégerit Dóminus, et docúerint te juxta legem ejus; sequerisque senténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram, neque ad sinistram. Qui autem superbíerit, nolens obedíre sacerdótis ímpério, qui eo témpore ministrat Dómino Deo tuo, et decréto júdicis, moriétur homo ille, et áuferes malum de Israel: cunctusque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intumescat supérbia.

℟. Lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sécula in glóriam nostram, quam * Nemo príncipum hujus séculi cognóvit; si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. ℣. Nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ, Dómine: vir insípiens non cognoscet, et stultus non intélliget. * Nemo. Glória Patri. * Nemo. 1. *Cor.* 2. *Ps.* 91.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce levábo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo signum meum. *Is.* 49.

Ant. 4. d. Signa Thau super frontes virórum geméntium et doléntium super cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio Jerúsalem. *Ezech.* 9.

Ant. 7. a. Aspícient ad me quem confixérunt. *Zach.* 12.

℣. Dedisti metuéntibus te significatiónem, ℟. Ut liberentur dilecti tui. *Ps.* 59.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Lib. contra Gentiles et Judæos, quod Christus sit Deus, n. 9.)

Prænuntians Prophéta dicébat: Erit radix Jesse, et qui exurget ut ímperet Géntibus: in ipso Gentes sperábunt, et erit réquies ejus hónor; ac si díceret:... Tunc

honóris magnitúdinem vi-
débis, cùm mortis ejus sym-
bolum didíceris : mortis,
inquam, maledictæ, mortis
ómnium ignominiosíssimæ.
Hoc quippe solum mortis
genus maledicto obnóxium
erat..... Maledictus enim,
inquit, omnis qui pendet in
ligno. Attamen maledictum
illud execrábile, extrémi
supplícii symbolum, nunc
desiderábile amabileque fac-
tum est. Nihil enim impe-
ratóriam corónam sic exor-
nat, ut Crux universo mun-
do pretiósior : et quod omnes
olim exhorrescébant, ejus
nunc figúra ita certátim ex-
quíritur ab ómnibus, ut
ubíque reperiátur, apud
príncipes et súbditos, apud
mulíeres et viros, apud vír-
gines et nuptas, apud servos
et líberos : nam illud omnes
signum frequenter ímprimunt in membrórum nobiliori parte ; et in in fronte ceu in columna figurátum quotídiè circúmferunt.

℟. In ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, * Pacíficans per sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. ℣. Redemisti, Domine, iniquitátem plebis tuæ, operuisti ómnia peccáta eórum : mitigasti omnem iram tuam, * Pacíficans per sánguinem crucis ejus. *Coloss.* 3. *Ps.* 84.

LECTIO V.

Hoc in sacra mensa, hoc in sacerdótum ordinatiónibus, hoc rursùm cum córpore Christi in mystica cœna refulget.... Nemo pudóre affícitur, vel erubescit dum cógitat hoc maledictæ mortis symbolum esse ; sed illo omnes magis exornámur, quam corónis, diademátibus, et mille margaritárum monílibus : ità non modò non aversámur Crucem, sed étiam amábilis illa desiderabilisque ómnibus est : ubíque illa fulget, in pariétibus domórum, in tectis, in libris, in úrbibus, in vicis, in incultis, in cultis locis. Hìc libenter Gentílem interrogárem ; úndenam fit ; ut damnatiónis maledictæque mortis symbolum, ómnibus ita amábile optabileque sit ?... Illud veró ipsum lignum in quo sacrum Corpus passum et crucifixum est, cur certátim omnes ádeunt ? Cur partículam ejus multi sumentes auro inclúsam, tum viri tum mulíeres à collo suspendunt ad ornátum ; etsi damnatiónis et ultiónis symbolum hoc lignum fúerit ?

℟. Vetus homo noster simul crucifixus est ; * Ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. ℣. Egressus es in salútem pópuli tui cum Christo tuo, Dómine : Percussisti caput

de domo ímpii; * Ut. *Rom.* 6. *Habac.* 3.

LECTIO VI.

Hæc ígitur ómnia prævídens Prophéta dicébat : Et erit réquies ejus gloriósa. Hoc quippe mortis symbolum, neque enim finem fáciam ità loquendi, multis benedictiónis argumentum effectum est, et omnímodæ firmitátis murus.... Hoc mortem sústulit, hoc inferni portas æreas confrégit, vectes férreos contrívit, diáboli arcem destruxit, peccáti nervos éxcdit, totum orbem damnatióni subjectum erípuit, immissam divínitùs natúræ nostræ plagam curávit. Quid dico? quod non potuére mare divísum, petræ scissæ, aër mutátus, manna quadraginta annis tot hóminum míllibus erogátum, lex et ália signa cùm in deserto, tum in Palæstína facta; hæc pótuit Crux, non in una gente, sed in toto orbe ; Crux, inquam, maledictum symbolum, ómnibus horrendum, ómnibus execrandum, post crucifixi mortem pótuit ómnia nullo negótio perfícere.

℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit Christus de médio, affígens illud Cruci; * Et ✝ Expólians principátus et potestátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso. ℣. Dícite in natiónibus quia Dóminus regnávit à ligno ; * Et expólians. Glória Patri. ✝ Expólians. *Coloss.* 2. *Ps.* 95.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum. *Joan.* 8.

Ant. 1. *D.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; et vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multa et majestáte. *Matth.* 24.

Ant. 3. *à.* Vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt; et plangent se super eum omnes tribus terræ. *Apoc.* 7.

℣. Exultábunt ligna sylvárum à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 95.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 3.)

In illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo : Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, ità exaltári oportet Fílium hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Joan. Hom. 26.)

Cur Christus non apéruit manifestè se crucifigendum, sed ad véterem figúram au-

ditóres remísit? Primùm quidem, ut vetérum cum novis cognatiónem intellígerent: deinde ut scias non invítum ad passiónem venisse, et prætéreà nullum sibi ex eo damnum, sed multórum salútem secutúram. Ne ígitur quispiam díceret, et quómodò possunt in crucifixum credentes salvári, cùm ipse se à morte non liberáverit? véterem in médium históriam addúcit. Si enim ad simulácrum ærei serpentis aspicientes Judæi, fugábant mortem; quantò magis in crucifixum credentes?

℟. Vos qui aliquando erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, ut reconcíliet ambos in uno córpore Deo per Crucem. ℣. Creávi pacem, pacem ei qui longè est, et qui propè, dixit Dóminus; et sanávi eum. * Ipse. *Ephes.* 2. *Is.* 57.

LECTIO VIII.

Vides Crucis causam, et ex ipsa salútem? Vides quomodò figúra veritáti concordet? Illìc mortem vítárunt Judæí, sed temporálem; hìc æternam Fidéles? Illìc morsus serpentum sanávit suspensus serpens; hìc intelligentis dracónis curávit plagas crucifixus Jesus. Illìc qui córporis óculis aspiciébat, curabátur; hìc qui mentis óculos figit, ómnia depónit peccáta. Illìc æs suspensum erat in spéciem serpentis effictum; hìc corpus Domínicum à Spíritu formátum. Serpens mordébat illìc, et serpens sanábat; hìc mors pérdidit, et mors salvávit.

℟. Christus passus est pro nobis: * Qui peccátum non fecit, peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus: * Qui. 1. *Petr.* 2. *Is.* 53.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 21.)

In illo témpore; Dixit Jesus Princípibus Sacerdótum et Senióribus pópuli: Parábolam audíte: Homo erat paterfamíliàs, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 87, cap. 2.)

Plantata est vínea, lege datà, in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ quærentes fructum, bonam vitam eórum: Prophétæ ab eis contuméliis affecti, et occísi sunt. Missus est et Christus, únicus fílius pa-

tris famílias; et ipsum occidérunt hærédem, et ídeò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt: et quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est. Occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est, cùm pendéret in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquando pulsanti. Non pulsasti, et áperit, et foris rémanes? Ne ergo dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem * Mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. ℣. Quid mihi est in cœlo, et à te quid vólui super terram? Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. * Mihi. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Gal.* 6. *Ps.* 72

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. Christus mórtuus est pro peccátis nostris et resurrexit tértia die secundùm Scriptúras. 1. *Cor.* 15.

Ant. 4. E. Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod et Deus exaltávit illum. *Philipp.* 2.

Ant. 2. D. Cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ. *Hebr.* 5.

Canticum, Dóminus vóluit, *ut suprà*, 158.

Ant. 3. a. Sic oportébat pati Christum, et resúrgere, et prædicáre in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes. *Luc.* 24.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. (1. *Cor.* 1.)

PRÆDICAMUS Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vo-

cátis Judæis atque Græeis,
Christum Dei virtútem, et
Dei sapiéntiam.

HYMNUS.

UNCTA Crux Dei cruóre,
Quam potens et éfficax!
Hujus attactu jacentes
Erigunt se mórtui:
Christus olim quâ pependit,
Tanta vis fuit Crucis.
PUBLICI fontes salútis,
Sacra Christi vúlnera,
Vulnerátos illa sanant
Anguis instar ænei.
Quisquis æger speret, et spe
Non suâ fraudábitur.
CRUX tribúnal, quo sedébit
Justus ultor críminum,
Sponte sed nos judicémus,
Cedet ira Júdicis,
Nosque primi puniámus,
Ne secundus púniat.
TOTIUS fons sanctitátis,
Sancta quo sunt ómnia,
Qui tuo quodcumque crimen
Expiasti sánguine,
Labe puros, Christe, serves
Christiános môribus.
SEMPITERNA laus Parenti
Qui creávit ómnia,
Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ,
Par et illi cujus almo.
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. C. In médio civitátis sanctæ Jerúsalem lignum vitæ, et fólia ligni ad sanitátem géntium. *Apoc.* 22.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi pretióso sánguine humánum genus redímere dignátus es: concéde propítius, ut qui vivíficæ Crucis ejus memóriam recólimus, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Antiphon. Auferétur à vobis regnum Dei, et dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine, ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à via sua, et vivat: te súpplices exorámus, ut quiescente irâ tuâ, spíritum nobis pœniténtiæ, et delictórum véniam largiáris; Per.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia sequens.

QUI per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

CANON, *ad Calcem.*

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Humiliávit.

Capitulum. (*Act.* 5.)

QUEM vos interemistis, suspendentes in ligno, hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * Hic factus est in caput ánguli. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris. * Hic factus est. Glória Patri. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi, ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Cùm esset.

Capitulum. (*Hebr.* 2.)

DECEBAT eum propter quem ómnia, et per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummáre.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ. * Operátus est. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. (*Ephes.* 3.)

DEUS det vobis ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profundum, scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℟. *br.* Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus * non est númerus, * Et magna. Glória Patri. Magnus. *Ps.* 146.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. a. Jesus, convocátâ turbâ cum discípulis suís, dixit eis: Si quis vult me sequi, déneget semetipsum, et tollat crucem suam. *Marc.* 8.

Ant. 2. D. Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. *Matth.* 10.

Ant. 7. c. Qui sunt Chris-

ti, carnem suam crucifixérunt cum vitiis et concupiscéntiis. *Galat.* 5.

Ant. 5. C. Ut Deo vivam, Christo confixus sum Cruci: vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. *Galat.* 2.

Ant. 4. E. Quòd ego nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei, qui dilexit me, et trádidit semetipsum pro me. *Galat.* 2.

Capitulum. (1. *Petr.* 4.)

CHRISTO passo in carne, et vos eâdem cogitatióne armámini; quia qui passus est in carne, désiit à peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis.

Hymnus, Crux alma, *ut suprà*, 206.

℣. Propter te, Dómine, mortificámur totà die; ℟. Exurge, Dómine, ádjuva nos. *Ps.* 43.

Ad Magnificat, *Ant.* 6. F. Currámus per patiéntiam ad propósitum nobis certámen, aspicientes in auctórem fídei, et consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio, sustínuit Crucem, confusióne contemptâ. *Hebr.* 12.

Collecta, ut suprà ad Laud.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Quærentes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ semper vírtútis mereátur protectióne defendi; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Deuteronómii.

(Cap. 34.)

ASCENDIT Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo in vérticem Phasga contra Jéricho: ostenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, et universum Néphthali, terramque Ephraïm et Manasse, et omnem terram Juda usque ad mare novíssimum, et australem partem, et latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, et Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidisti eam óculis tuis; et non transíbis ad illam. Mortuusque est ibi Móyses servus Dómini, in

terra Moab, jubente Dómino; et sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor, et non cognóvit homo sepulcrum ejus usque in præsentem diem.

℟. Jurávi, 145.

LECTIO II.

Moyses centum et viginti annórum erat, quando mórtuus est: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti sunt. Fleveruntque eum fílii Israel in campéstribus Moab triginta diébus: et compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. * Jósue verò fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei fílii Israel, feceruntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surrexit ultrà Prophéta in Israel sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, et ómnibus servis ejus, universæque terræ illíus et cunctam manum robustam, magnaque mirabília quæ fecit Móyses coram universo Israel.

℟. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 15.)

In illo témpore; Ait Jesus ad Pharisæos et Scribas: Homo quidam hábuit duos filios; et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contingit. Et divísit illis substántiam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 7. Comment. in Lucam.)

Qui se à Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Bene autem in se revértitur, qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; et qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quandò impensè rogátur. Sed etsi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, et illácrymet pópulus. Exurge ergo, curre ad Ecclésiam: hic est Pater, hic est Fílius, hic est Spíritus sanctus. Occurrit tibi, quia audit te intra mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt et accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque, supra collum cadit, ut jacentem érigat, et onerátum peccátis, atque in terréna deflexum, reflectat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam reviviscit.

℟. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccávi in cœlum et coram te; * Jam non sum dignus vocári fílius tuus; ✠ Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, et erubesco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. ✠ Fac me. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdiâ motus est; et accurrens cécidit super collum ejus, et osculátus est eum *Luc.* 15.

COLLECTA. Orémus.

POPULUM tuum, quæsumus, miséricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant de tua possint vénia gratulári; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DOMINICA TERTIA QUADRAGESIMÆ.

Duplex – minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matt.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes similiter perítibitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, et quiescátis, salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio vestrî: et præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis, et oratiónibus. *Judith.* 4.

Capitulum. (*Ezech.* 20.)

HÆC dicit Dóminus Deus: Ego sum Dóminus Deus vester, in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, et fácite ea; et Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me et vos, et sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

Hymnus, Audi, benigne Cónditor. ℣. Tempus beneplaciti, Deus, 147.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, successor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israel. *Eccli.* 46.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà, in Ordinario Brev.* 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

VENITE, * Revertámur ad Dóminum, et sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte, 120

Hymnus, Quod lex, 143.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; et convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, et dirígite vias vestras, et stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini, à viis vestris péssimis: et quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, usquequò gravi corde? ℟. Ut quid dílígitis vanitátem et quæritis mendácium? *Ps.* 4.

LECTIO I.

Incipit liber Jósue.

(Cap. 1.)

Et factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Josue fílium Nun, ministrum Móysi, et díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est; surge, et transi Jordánem istum, tu, et omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Israel. Omnem locum quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deserto et Líbano usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usque ad mare magnum contra solis occásum erit terminus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ: sicut fui cum Móyse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelínquam te. Confortáre, et esto robustus. Tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus suis ut tráderem eam illis.

℟. Egressus est pópulus ut transíret Jordánem; et sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum: * Ingressisque eis Jordánem, stetérunt aquæ, omnisque pópulus per arentem álveum transíbat. ℣. Tabernáculum testimónii induxérunt, suscipiéntes patres nostri cum Jesu in possessiónem géntium: * Ingressisque. *Josue* 3. *Act.* 7.

LECTIO II.

(Cap. 2.)

Misit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito, et dixit eis: Ite, et considerátе terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, et quievérunt apud eam. Nuntiátumque est regi Jéricho, et dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de fíliis Israel, ut explorárent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros qui venérunt ad te, et ingressi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, et omnem terram considerárе venérunt. Tollensque múlier viros, abscon-

dit, et ait : Fáteor, venérunt ad me; sed nesciébam unde essent : cumque porta claudetur in ténebris, et illi páritér exiérunt; néscio quò abiérunt : persequímini citò, et comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuitque eos stípulâ lini, quæ ibi erat.

℣. Ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et áliâ viâ ejíciens? ℣. Tollens múlier viros, abscondit, et demísit eos per funem de fenestra. * Nonne. *Jac.* 2. *Josue* 2.

LECTIO III.

(Cap. 3.)

Igitur Jósue de nocte consurgens, movit castra : egredientesque de Setim, venérunt ad Jordánem ipse et omnes fílii Israel, et moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, et clamáre cœpérunt: Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, et sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, et sequímini præcedentes : sitque inter vos et arcam spátium cubitórum duórum míllium; ut procul vidére possítis, et nosse per quam viam ingrediámini; quia priùs non ambulastis per eam : et cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixitque Jósue ad pópulum : Sanctificámini; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad sacerdótes : Tóllite arcam fœderis, et præcédite pópulum. Qui jussa complentes, tulérunt, et ambulavérunt ante eos. Dixitque Dóminus ad Jósue : Hódie incípiam exaltáre te coram omni Israel, ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ità et tecum sim.

℣. Stetérunt sol et luna, donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. * Nonne scriptum est in libro justórum : ✠ Stetit sol in médio cœli, et non festinávit occúmbere spátio uníus diéi, obediente Dómino voci hómínis? ℣. Dixit discípulis Jesus : Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, nihil impossíbile erit vobis.* Nonne. Glória Patri. ✠ Stetit. *Josue* 10. *Matth.* 17.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, et ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius et misérícors est Deus, et remittet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Convertímini, et ágite pœniténtiam, et non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

LECTIO IV.

Ex libro sancti Cypriáni Episcopi et Mártyris, de Lapsis.

Confiteantur sínguli, quæso vos, fratres dilectíssimi, delictum suum, dum adhuc qui deliquit in século est, dum admitti conféssio ejus potest, dum satisfáctio et remíssio facta per sacerdótes apud Dóminum grata est. Convertámur ad Dóminum mente totà, et pœniténtiam críminis veris dolóribus exprimentes, Dei misericórdiam deprecémur. Illi se ánima prosternat, illi mœstítia satisfáciat : illi spes omnis incumbat. Rogáre quáliter debeámus dicit ipse : Revertímini, inquit, ad me ex toto corde vestro, simulque et jejúnio, et fletu, et planctu ; et scíndite corda vestra, et non vestimenta vestra. Ad Dóminum toto corde redeámus. Iram et offensam ejus, jejúniis, flétibus, plánctibus, sicut ádmonet ipse, placémus.

℟. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, et non ut convertátur à viis suis, et vivat. * Quare moriémini, domus Israel? Nolo mortem morientis ; revertímini et vívite. ℣. Implétum est tempus, et appropinquávit regnum Dei. * Quare moriémini, domus Israel? *Ezech.* 18. *Marc.* 1.

LECTIO V.

Vos, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, et in ruína licèt ánimus constitútus, mali sui memor est, pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite, gravíssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delicti vestri óculos cordis aperíte, nec desperantes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens semper et bonus est, tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens et longa medicína non desit ; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ ; * Jam enim securis ad radícem árborum pósita est. Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, et in ignem mittétur. ℣. Altissimus misertus est pœniténtibus : ímpiis et peccatóribus reddet vindictam. * Jam. *Luc.* 3. *Eccli.* 12.

LECTIO VI.

Orare oportet impénsiùs et rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ad flétibus dúcere, tempus omne

lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére in cínere et cilício, et sórdibus volutári: post indumentum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis frequenter insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Quod adversárius auferébat, Christus accípiat: nec teneri jam, nec amári patrimónium debet, quo quis deceptus et victus est.

℟. Quærite primùm regnum Dei, et justítiam ejus: * Fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis; ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit. ℣. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. * Fácite. Glória. * Fácite. *Luc.* 12. *Tob.* 4.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 3. à. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis et Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggravâta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4,

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 11.)

In illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus: et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

(In Luc., lib. 4, c. 48.)

Dæmoniacus iste apud Matthæum, non solùm mutus, sed et cæcus fuisse narrátur; curatusque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium; ut expulso primùm dæmone, fídei lumen aspíciant; deinde ad laudes Dei tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam éjicit, adversùs se divísus est: quómodò ergo stabit regnum ejus? * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei.

℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me.* Si. *Matth.* 12. *Is.* 61.

LECTIO VIII.

Cum immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvis simplíciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum et sátanæ óperum adjunxisse; tamen et de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fídei, abrenuntiationemque mundánæ conversatiónis, ejiciátur; locaque inaquósa péragret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor explóret, si quos ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed benedícitur, Quærens réquiem, et non invéniens, quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi potest invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet: * Si autem fórtior vícerit eum, universa arma ejus áuferet, et spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem et captívitas à forti tollétur: * Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

LECTIO IX.

Dicit: Revertar in domum meam unde exívi. Timendus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam, sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Unde bene Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis prístinis per baptismum; vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam simulátis virtútibus per hypócrisim. Et tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus nequióres se, et ingressi hábitant ibi. Per septem malos spíritus, universa vítia designat. Quemcumque enim post baptisma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium prosternet in ima vitiórum. Unde rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi; quia non solùm habébit illa septem vítia, quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus, sed et per hypócrisim ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine dicit:

Revertàr in domum meam unde exívi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se; et * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum suum, sic imprúdens qui íterat stultítiam suam. * Fiunt. Glória. *Repetitur* ℟. Cùm immundus, *usque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

℣. *Sacerd.* In hoc cognóvi quóniam voluisti me: ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. *Ps.* 40.

AD LAUDES.

Ant 7. a. Némini mandávit Deus ímpiè ágere, et némini dedit spátium peccandi: non enim concupiscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. *G.* Qui jejúnat in peccátis suis, et íterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando se? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Facta sunt posterióra deterióra prióribus: mélius enim erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne quis desit grátiæ Dei, profánus ut Esaü: scitóte enim quóniam pósteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est, quanquàm cum lácrymis inquisisset eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. c. Orábat scelestus Antíochus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus. 2. *Machab.* c. 9.

Capitulum. (*Eccli.* 5.)

Ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur; misericórdia enim et ira ab illo citò próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes converti ad Dóminum, et ne díffera de die in diem.

Hynin. Solemne, 145.

℣. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? ℟. Réspice, et exaudi me, Dómine Deus meus. *Ps.* 12.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. g. Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; et admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

COLLECTA. Orémus.

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice, atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, et dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Capitulum. (*Isaiæ* 59.)

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat: sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos et Deum vestrum, et peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et dispergentur omnes * qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória Patri. Inimíci. *Ps.* 91.

℣. Contrítio et infelícitas in viis eórum: ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. (*Ezech.* 20.)

Judicabor vobiscum fácie ad fáciem: sicut judício contendi adversùm patres vestros in deserto terræ Ægypti, sic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem suam: * Hæreditátem suam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusque justítia convertátur * in judícium; * Hæreditátem. Glória. Non repellet.

℣. Quis consurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; et qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. (*Jerem.* 17.)

Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te in terra scribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti sunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti sunt. ℣. Et sermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória Patri. Locúti sunt.

℣. Fiant contra Dómidum semper; ℟. Et dispéreat de terra memória eórum. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejeciset dæmónium, locútus est mutus; et admiráta sunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, et dicébant: Numquid hic est Filius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum; contra me est; et qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. (2. *Petr.* 2.)

Si refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi, his rursus implicáti superantur, facta sunt eis posterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Audi, benigne, *ut suprà*, 147.

℣. In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; ℟. Quia in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *G.* Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti. At Jesus dixit: Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. *Luc.* 11.

Collecta, Quæsumus, omnípotens Deus, *ut suprà ad Laudes.*

Completorium, *ut suprà, in Ordinario Brev.* 137.

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Jósue.

(Cap. 3.)

Egressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem; et sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingressisque eis Jordánem, et pédibus eórum in parte aquæ tinctis, (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat) stetérunt aquæ descendentes in loco uno, et ad instar montis intumescentes apparébant procul ab urbe quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequò omníno defícerent. Pópulus autem incedébat contra Jéricho; et sacerdótes qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accincti, omnisque pópulus per arentem álveum transíbat.

℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes, 144.

LECTIO II.

(Cap. 4.)

QUIBUS transgressis, dixit Dominus ad Jósue : Elige duódecim viros síngulos per síngulas tribus; et præcipe eis, ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi stetérunt pedes sacerdótum, duódecim duríssimos lápides, quos ponétis in loco castrórum, ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavitque Jósue duódecim viros quos elégerat de fíliis Israel, síngulos de síngulis tribubus; et ait ad eos : Ite ante arcam Dómini Dei vestri ad Jordánis médium, et portáte inde sínguli síngulos lápides in húmeris vestris, juxta númerum filiórum Israel, ut sit signum inter vos. * Et quando interrogáverint vos fílii vestri cras, dicentes : Quid sibi volunt isti lápides? respondébitis eis : Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum : idcirco pósiti sunt lápides isti in monumentum filiórum Israel usque in æternum. Fecérunt ergo fílii Israel, sicut præcépit eis Jósue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxta númerum filiórum Israel, usque ad locum in quo castrametáti sunt, ibique posuérunt eos.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 4.)

IN illo témpore; ait Jesus ómnibus qui erant in Synagóga Názareth : Utique dicétis mihi hanc similitúdinem : Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hìc in pátria tua. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

(L. 4 in Luc. c. 4, n. 46, 47.)

NON mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in ácerba ódia causas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter et oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœlestis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas; aspernátor enim Dóminus invidórum est; et ab iis qui divína beneficia in áliis persequuntur, mirácula suæ potestátis avertit. Non otiòse ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit; ne fortassis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicárunt.

℟. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium; opéruit confúsio fáciem meam;

* Extráneus factus sum frátribus meis, et peregrínus filiis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus: Quia non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua, et in domo sua, et in cognatióne sua. * Extráneus factus sum. Glória Patri. † Quóniam zelus domûs tuæ. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Multi leprósi erant in Israel sub Eliséo prophéta; et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

COLLECTA. Orémus.

PURIFICET nos grátia tua, Deus; et per continéntiam salutáris jejúnii, ab omni semper iniquitáte custódiat; Per Dóminum.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *g.* Duxérunt Jesum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum: ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

COLLECTA. Orémus.

SUBVENIAT famíliæ tuæ, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum suórum periculis, mereátur, te protegente éripi, te liberante salvári; Per.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Jósue.

(Cap. 5.)

EO témpore ait Dóminus ad Jósue: Fac tibi cultros lapídeos, et circumcíde secundò fílios Israel. Fecit quod jússerat Dóminus, et circumcídit fílios Israel in colle præputiórum. Hæc autem causa est secundæ circumcisiónis: Omnis pópulus qui egressus est de Ægypto géneris masculíni, universi bellatóres viri, mórtui sunt in deserto per longíssimos viæ circúitus; qui omnes circumcísi erant. Pópulus autem qui natus est in deserto, per quadraginta annos itíneris latíssimæ solitúdinis incircumcísus fuit; donec consumerentur qui non audíerant vocem Dómini; et quibus ante juráverat ut non osténderet eis terram lacte et melle manantem. Horum fílii in locum successérunt patrum, et circumcísi sunt à Jósue; quia sicut nati fúerant, in præpútio erant, nec eos in via áliquis circumcíderat. Postquàm autem omnes circumcísi sunt, mansérunt in eódem castrórum loco, donec sanarentur. Dixitque Dóminus ad Jósue: Hódie abstuli oppróbrium Ægypti à vóbis. Vocatumque est nomen loci illíus Gálgala usque in præsentem diem.

℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, 144.

LECTIO II.

MANSERUNTQUE fílii Israel in Gálgalis, et fecérunt Phase

quartâ décimâ die mensis ad vésperum in campéstribus Jéricho : et comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, et polentam ejusdem anni. Defecitque manna, postquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec usi sunt ultrà cibo illo fílii Israel; sed comedérunt de frúgibus præsentis anni terræ Chánaan. Cùm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, et vidit virum stantem contra se, evaginátum tenentem gládium; perrexitque ad eum, et ait : Noster es, an adversariórum? Qui respondit : Nequáquam, sed sum princeps exércitûs Dómini, et nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram, et adórans ait : Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, sanctus est. Fecitque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟. Tu, Dómine, in æternum, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 18.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(Serm. 82, de verb. Evang. Matt. 18, n. 4.)

Debemus amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódie admóniti sumus : Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te et ipsum solum. Quare illum córripis? Quia tu doles quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris : nisi fecisses, perírat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, et * Córripe eum inter te et ipsum solum : ✝ Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam pósteà invéniet apud eum magis quàm ille qui per linguæ blandimenta décipit. * Córripe. Glória. ✝ Si te audíerit. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matt.* 18.

COLLECTA. Orémus.

Gratiæ tuæ nobis, Dómi-

ne, præsens auxílium impende; ut, sacro nos purificante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti, et in tua caritáte concordes; Per.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. a. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, et dimittam ei? Usque sépties? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties. *Matth.* 18.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui Ecclésiam sponsam tuam, matrem nobis et magistram providisti: da fidélibus tuis in ipsíus doctrína et præceptis vocem tuam agnóscere; ut, columnæ et firmamento veritátis innixi, eórum infírmitas custodiátur ab omni circumventióne erróris. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spirítûs sancti Deus.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro Jósue.

(Cap. 6.)

Jericho clausa erat atque munita, timóre filiórum Israel; et nullus égredi audébat aut íngredi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ecce dedi in manu tua Jéricho et regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semel per diem; sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas quarum usus est in jubiléo, et præcédant arcam fœderis: septiesque circúibitis civitátem, et sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, et in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, et muri fúndituùs córruent civitátis; ingredienturque sínguli per locum contra quem stéterint.

℟. Jurávi, 145.

LECTIO II.

Cumque séptimo circúitu clángerint búccinis sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israel: Vociferámini; trádidit enim vobis Dóminus civitátem: sitque civitas hæc anáthema, et ómnia quæ in ea sunt, Dómino. Sola Rahab méretrix vivat cum universis qui cum ea in domo sunt; abscondit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta sunt, quíppiam contingátis, et sitis prævaricatiónis rei, et ómnia castra Israel sub peccáto sint atque turbentur. Quidquid autem auri et argenti fúerit, et vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrétur, repositum in thesauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, et clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitusque increpúerit

puit, muri íllicò corruérunt: et ascendit unusquisque per locum qui contra se erat; ceperuntque civitátem, et interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 15.)

In illo témpore; Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ et Pharisæi, dicentes: Quare discípuli tui transgrediuntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 2, in Matth. c. 15.)

Mira Pharisæórum Scribarumque stultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes et præcepta non servet: Non enim lavant manus suas, cùm panem mandúcant. Manus, id est, ópera; non córporis útique, sed ánimæ lavandæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respondens, ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam verà responsióne confútat. Cùm, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcepta Dómini Dei negligátis, quare discipulos meos arguendos putátis, quòd seniórum jussa parvipendant, ut Dei scita custódiant?

℟. Quare transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? * Nam ✝ Deus dixit: Honóra patrem et matrem. ℣. Fili, súscipe senectam patris tui, et non contristes eum in vita illíus; * Nam. Glória Patri. ✝ Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. Cæcus si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

COLLECTA. Orémus.

Præsta nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abstinentes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus; Per.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria: hæc sunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

COLLECTA. Orémus.

Gratia tua fámulos tuos, quæsumus, Dómine, non derelinquat, quæ et illos sacræ déditos fáciat servitúti, et tuam illis opem semper acquírat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Jósue.

(Cap. 10.)

HABITATORES Gábaon urbis obsessæ misérunt ad Jósue, qui tunc morabátur in castris apud Gálgalam, et dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum : ascende citò, et líbera nos, ferque præsídium; convenérunt enim adversùm nos omnes reges Amorrhæórum qui hábitant in montánis. Ascenditque Jósue de Gálgalis, et omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíssimi. Dixitque Dóminus ad Jósue : Ne tímeas eos; in manus enim tuas trádidi illos : nullus ex eis tibi resístere póterit. Irruit ítaque Jósue super eos repentè, totâ nocte ascendens de Gálgalis. Et conturbávit eos Dóminus à fácie Israel; contrivitque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecútus est eos per viam ascensûs Beth-hóron, et percussit usque Azéca et Máceda. Cùmque fúgerent fílios Israel, et essent in descensu Beth-hóron, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca; et mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percússerant fílii Israel.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

TUNC locútus est Jósue Dómino in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israel, dixitque coram eis : Sol, contra Gábaon ne moveáris; et Luna, contra vallem Aíalon. Steteruntque sol et luna, donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Justórum? Stetit ítaque sol in médio cœli, et non festinávit occúmbere spátio unius diéi. Non fuit ánteà nec pósteà tam longa dies, obediente Dómino voci hóminis, et pugnante pro Israel. Reversusque est Jósue cum omni Israel in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges, et se abscónderant in spelunca urbis Máceda. Nuntiatumque est Jósue, quòd inventi essent quinque reges latentes in spelunca urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, et ait : Vólvite saxa ingéntia ad os speluncæ, et pónite viros indústrios, qui clausos custódiant; vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, et extrémos quosque fugiéntium cædite : nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, et usque ad interneciónem penè consumptis, hi qui Israel effúgere potuérunt, ingressi

sunt civitátes munítas. Reversusque est omnis exércitus ad Jósue in Máceda ubi tunc erant castra, sani et íntegro número; nullusque contra fílios Israel mutíre ausus est.

℟. Quasi columba, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

(Cap. 4.)

In illo témpore; Surgens Jesus de Synagóga introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebáturmagnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Matth. Hom. 28.)

Tetigit Jesus manum ejus; nec fébrium tantùm ardóres extinxit, aut certa incolumitátis signa reduxit: verùm étiam prístinas córporum vires recuperáre íllicò fecit; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis ostenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non potest. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, postquàm febres cessavérunt, opus sit ad prístinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc simul facta sunt, quod et in mari páriter evenisse perpéndere póssumus: nam et ibi non ventos solùm ac tempestátes sedávit; sed, quod inaudítum omnínò erat, fluctus étiam undasque statim compósuit. Nam etsi vis ventórum cessáverit, pérmanent tamen fluctus undárum diútiùs. Sed non ita hìc; non enim natúrà duce aut arte fiunt quæ à Christo fiunt, sed simul ómnia finem suum assequuntur quod subostendit Evangelista, dicens: Surrexit, et ministrábat illis. Id certè tam virtútem Christi supra hóminem significábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Christum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus: et * Rogavérunt Jesum pro ea. Et † Imperávit febri, et dimísit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium se Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória Patri. † Imperávit. *Luc.* 4. *Ps.* 144.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. Exíbant dæmónia à multis, clamántia, et dicéntia: Quia tu es Fílius Dei. Et increpans, non sinébat ea loqui; quia sciébant ipsum esse Christum. *Luc.* 4.

COLLECTA. Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum sancta devótio, et purificatiónem nobis tríbuat, et majestáti tuæ nos reddat acceptos; Per Dóminum.

Vesperæ *de sequenti.*

FERIA SEXTA,

FIT OFFICIUM

DE SANCTA CORONA SPINEA.

Duplex-majus.

[*Si hoc Festum occurrat die* 25 *Martii, anticipatur in Fer. IV præcedentem.*]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

Ant. 1. *D.* Filia Jerúsalem, ecce Rex tuus véniet tibi justus, et Salvátor : ipse pauper. *Zach.* 9.

Ant. 4. E. Inglórius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. *Is.* 52.

Ant. 2. D. Iste asperget gentes multas : super ipsum continébunt reges os suum. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Ipse portábit glóriam, et sedébit, et dominábitur super sólio suo; et Coróna erit memoriále in templo Dómini. *Zach.* 6.

Ant. 7. a. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat. *Sap.* 18.

Capitulum. (*Is.* 61.)

GAUDENS gaudébo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestimentis salútis, et indumento justítiæ circúmdedit me quasi sponsum decorátum Corónâ.

℣. Quis est iste qui venit tinctis véstibus, sicut calcántium in torculári? * Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. ℣. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel : * Iste. Glória. * Iste. *Is.* 63. *Joan.* 12.

HYMNUS.

CHRISTI cruentæ spléndida Príncipum
Non certet unquam púrpura púrpuræ :
Junco palustri sceptra cedant,
Textílibus diadéma spinis.
HIS fretus armis, victor ahéneos
Postes revulsit, claustraque tártari ;
Cœtusque captívos piórum
In pátrias revocávit arces.
QUIN et premébat quos fera sérvitus,
Tristi gementes erípuit jugo;
Et nocte damnátos profundà,
Ad súperas dedit ire sedes.
HÆC tincta cæsi sánguine prædicat
Dei supellex : hinc áliam nefas
Ambíre gazam Christiánis,
Morte quibus redimenda vita
QUI nos creávit, máxima laus Patri :
Qui nos redémit; máxima Fílio :
Qui consecrando nos inungis,
Par tibi laus utríusque Nexus. Amen.

℣. Da impérium tuum púero tuo, Dómine; ℟. Ut vídeant qui odérunt me, et confundantur. *Ps.* 85.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. *G.* Conculcábitur Coróna supérbiæ: et in die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ et sertum exultatiónis resíduo pópuli sui. *Is.* 28.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Egressus Jesus ibat in desertum locum, et turbæ requirébant eum, et venérunt usque ad ipsum; et detinébant illum, ne discéderet ab eis.

℣. Tempus beneplaciti tui, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut fámuli tui qui infirmitátis suæ cónscii de tua vírtúte confídunt, sub tua semper gáudeant pietáte; Per Dóminum nóstrum Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum.

AD COMPLETORIUM, *ut suprà, in Ordinario Breviarii.* 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

CHRISTUM Regem regum spinis coronátum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 27.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Quo forma cessit par Deo;
Non vultus idem, non decor!
Atro fluentem sánguine,
Et ora fœdum vídimus.
FRONS pro Coróna régia
Horret sub aspris vépribus.
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ serta nectis Príncipi?
ARUNDO pro sceptro datur,
Durusque pro throno lapis:
Quem vestit æternum jubar,
Ridenda vestit púrpura.
QUI sceptra regum dívidit,
Ut scénicus rex lúditur:
Quæ solis obscúrant jubar,
Velo teguntur lúmina.
ORBI piando qui parem
Offers Patri te víctimam,
O Christe, ne cassum tuæ
Sit passiónis præmium.
QUI nos creávit, laus Patri:
Laus qui redémit, Fílio:
Qui nos fovet, laus Flámini:
Uni Deo sit glória.
Amen.

IN I.º NOCTURNO.

Ant. 4. f. Addúcunt Jesum ad Pilátum, et cœpérunt illum accusáre, dicentes: Hunc invénimus dicentem se Christum regem esse. *Joan.* 18. *Luc.* 23.

Ant. 6. *C.* Jesus stetit ante præsidem, et interrogávit

eum præses : Tu es Rex Judæórum ? *Matth.* 27.

Ant. 8. *G.* Respondit Jesus : A temetipso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me ? *Joan.* 18.

℣. Deus rex noster operátus est salútem, ℟. In médio terræ. *Ps.* 73.

LECTIO I.

De libro Jósue.

(Cap. 18.)

CONGREGÁTI sunt omnes filii Israel in Silo, ibique fixérunt tabernáculum testimónii, et fuit eis terra subjecta. Remánserant autem filiórum Israel septem tribus, quæ necdum accéperant possessiónes suas. Ad quos Jósue ait : Usquequò marcétis ignáviâ, et non intrátis ad possidendam terram quam Dóminus Deus patrum vestrórum dedit vobis ? Elígite de síngulis tribubus ternos viros, ut mittam eos, et pergant atque circúmeant terram, et descríbant eam juxta númerum uniuscujusque multitúdinis ; referantque ad me quod descripserint.

℟. Regnum meum non est de hoc mundo : * Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei decertárent útique ut non tráderer Judæis ; nunc autem regnum meum non est hinc. ℣. Salvábo eos in Dómino Deo suo, et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello. * Si ex hoc. *Joan.* 18. *Osee* 1.

LECTIO II.

CUMQUE surrexissent viri, ut pérgerent ad describendam terram, præcépit eis Jósue dicens : Circúite terram, et descríbite eam, ac revertímini ad me : ut hic coram Dómino, in Silo mittam vobis sortem. Itaque perrexérunt : et lustrántes eam, in septem partes divisérunt, scribentes in volúmine. Reversique sunt ad Jósue in castra Silo. Qui misit sortes coram Dómino in Silo, divisitque terram filiis Israel in septem partes.

℟. Tu dicis ; quia rex sum ego. * Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti : omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. ℣. Ego constitútus sum rex à Deo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. * Ego. *Joan.* 18. *Ps.* 2.

LECTIO III.

(Cap. 23.)

EVOLUTO autem multo témpore, postquàm pacem déderat Dóminus Israéli, subjectis in gyro natiónibus universis, et Jósue jam longævo, et persenílis ætátis ; vocávit Jósue omnem Israelem, majoresque natu ; et príncipes, ac duces, et magistros, dixitque ad eos : Ego

sénui, et progressióris ætátis sum; vosque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipse pugnáverit, et nunc quia vobis sorte divísit omnem terram ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum: multæque adhuc supersunt natiónes: Dóminus Deus vester disperdet eas, et áuferet à fácie vestra; et possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est. Tantùm confortámini, et estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi; et non declinétis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram.

℟. Exívit Pilátus ad Judæos, et ait: Nihil invénio causæ in hoc hómine. * Et. † Cùm accusarétur à princípibus sacerdótum et senióribus in multis, nihil respondit. ℣. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum; * Et cùm. Glória Patri. † Cùm accusarétur. *Joan.* 18. *Luc.* 23. *Matth.* 27. *Marc.* 25. *Is.* 53.

IN II.º NOCTURNO.

Ant. 7. d. Congregátis Judæis, dixit Pilátus: Vultis dimittam vobis Regem Judæórum? *Matth.* 27. *Joan.* 18.

Ant. 8. G. Pontífices persuasérunt pópulis, ut péterent Barabbam, Jesum verò pérderent. *Marc.* 15. *Matth.* 27.

Ant. 6. F. Pilátus íterùm ait illis: Quid ergo fáciam Regi Judæórum, qui dicitur Christus? At illi magis clamábant: Crucifíge eum. *Matth.* 27. *Marc.* 15.

℣. Memor esto, Dómine, oppróbrii quod exprobravérunt, ℟. Quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

(Serm. 5, in Festo omnium Sanctorum.)

Hoc desidérium flagrat in nobis, ut sicut Sanctis, sic nobis étiam Christus appáreat vita nostra, et nos quoque cum ipso appareámus in glória. Interim nempè non sicut est, sed sicut pro nobis factum est, caput nostrum nobis repræsentátur, non coronátum glóriâ, sed peccatórum nostrórum circúmdatum spinis, dicente Scriptúrâ: Egredímini fíliæ Sion, et vidéte Regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. O Regem! ô diadéma! Mater síquidem Synagóga, non matrem sese éxhibens, sed novercam, Regem nostrum Corónâ spineâ coronávit.

℟. Mílites præsidis suscipientes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum uni-

versam cohortem; * Et plectentes Corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus. ℣. Dixérunt ímpii : Contumélià et tormento interrogémus eum, ut probémus patiéntiam illíus. * Et plectentes. *Matth.* 27. *Sap.* c. 2.

LECTIO V.

PUDEAT sectári glóriam membra, quibus caput suum tam inglórium exhibétur, non habens spéciem, aut decórem, vel áliquid hujus modi. Nimírùm Sálomon est, quod interpretátum est pacíficus, sane quod in præsenti est; non útique beatíficus, aut glorífícus : ut in ómnibus angélicum illud elógium commendétur, quo terris pacem, cœlis glóriam tradidérunt. Púdeat sub spináto cápite membrum fieri delicátum, quòd omnis ei ínterim púrpura non tam honóris sit, quàm irrisiónis.

℟. Veste purpúreâ circumdedérunt Jesum, et veniébant ad eum, * Et dicébant : Ave, Rex Judæórum. ℣. Subsannavérunt me subsannatióne : frenduérunt super me déntibus suis : * Et. *Joan.* 19. *Ps.* 34.

LECTIO VI.

(Tract. de Pass. Dom. cap. 4.)

QUÆCUMQUE ánima confitétur se filiam Sion, id est Ecclésiæ, egrediátur à curis seculáribus, à cogitatiónibus vanis; et vídeat per contemplatiónem mentis regem Salomónem, id est Christum Jesum, qui est pax nostra, déstruens inimicítias, amicitiasque reformans inter Deum et hómines. Vide hunc, ò felix ánima, in diadémate, quo coronávit eum mater ejus, Synagóga vidélicet plebs Judæórum. O mater amára! Quid peccávit hic bonus filius tuus?... Hancne dotem, hæccine munúscula núptiis illíus impendis?... Hàc arrhà, ô fidélis ánima, sponsus tuus pretiósus subarrhávit te; et ipse tanquam sponsus coronátus hódie processit. Coronátus, inquit, non auro, non gemmis, sed spinis.

℟. Genu flexo ante eum, illudébant ei mílites; et expuentes in eum, accepérunt arúndinem, * Et ✝ Percutiébant caput ejus. ℣. Dixérunt : Gloriátur Patrem se habére Deum; videámus si sermónes illíus veri sint. * Et percutiébant. Glória Patri. ✝ Percutiébant. *Matth.* 27. *Sap.* 2.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 1. *f.* Exívit Pilátus foràs, et dicit eis : Ecce addúco vobis eum, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. *Joan.* 19.

Ant. 3. a. Exívit Jesus portans Corónam spíneam,

et purpúreum vestimentum. Et dicit eis (Pilátus:) Ecce homo. *Joan.* 19.

Ant. 5. C. Cùm vidissent eum Pontífices et ministri, clamábant, dicentes: Crucifíge, crucifíge eum. *Joan.* 19.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 19.)

In illo témpore; Apprehendit Pilátus Jesum, et flagellávit; et mílites plectentes Corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Hierosolymitáni.

(Catech. 13. num. 13.)

Incredibilis profectò res est Deum, Dei Fílium et bráchium Dómini, ista pérpeti. Sed ne id crédere recúsent qui salvi fiunt, hoc prædícit Spíritus sanctus ex persóna Christi dicentis: (ipse enim qui tunc ea loquebátur, posteà præsens erat) Dorsum meum dedi in flagella (Pilátus enim eum flagellátum trádidit ad crucifigendum); maxillas verò meas in álapas; fáciem verò meam non averti à probro sputórum; quasi díceret: Prævidens quòd me verberatúri sunt, neque maxillam léviter deflexi. Quómodò enim discípulos ad mortem pro veritáte obeundam roborárem, si hoc ipse pavéscerem? Ego dixi: Qui amat ánimam suam, perdet eam: si vitæ amans fuissem, quómodò docérem, non fáciens quæ docérem?

℟. Adduxit Pilátus foràs Jesum, et sedit pro tribunáli, et dixit eis: *Ecce Rex vester. ℣. Egredímini, et vidéte Regem in diadémate, quo coronávit illum mater sua. *Ecce. *Joan.* 19. *Cant.* c. 3.

LECTIO VIII.

(N. 17 et 18.)

In figúra regnum adumbrátur: illúdunt síquidem, sed genuflectunt; crucíque illum affígunt mílites, injectâ priùs púrpurâ, et Corónam circumpónunt ejus cápiti. Quid enim inde, etsi spíneam? Rex omnis à milítibus proclamátur. Opórtuit et Jesum in figúra à milítibus coronári; ita ut propterea Scriptúra in Cánticis dicat: Egredímini et vidéte, fílliæ Jerúsalem, in rege Salomóne in Coróna quâ coronávit eum mater sua. Mystérium verò erat étiam Coróna illa: solútio enim erat peccatórum, absolútio à condemnatiónis senténtia. Accépit condemnatiónem

Adámus; Maledicta terra in opéribus tuis, spinas et tríbulos prodúcet tibi; propteréa Jesus spinas assúmit, ut solvat maledictiónem.

℟. Cum Jesu crucifígunt duos latrónes. Unus autem blasphemábat eum, et dicébat alter: Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: * Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso. ℣. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, et inspíciam omnes dormientes, et illuminábo omnes sperantes in Dómino. * Amen. *Marc.* 15. *Luc.* 23. *Eccli.* 24.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 4.)

In illo témpore; Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 15, n. 10 et 11.)

Venit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas: omninò vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum undè aquam hauríret, eò miráta est, quia Judæus petébat ab ea bibére, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Respondit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórsitan petísses ab eo; et dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere, et promittit bíbere. Eget quasi acceptúrus, et áffluit tanquàm satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur, et paulátim intrat in cor.

℟. Scripsit títulum Pilátus, et pósuit super crucem: * Jesus Nazarénus Rex Judæórum. ℣. Super sólium David et super regnum ejus sedébit, ut confirmet illud ámodo, et usque in sempiternum: * Jesus. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Joan.* 19. *Is.* 9.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium seculórum, ℟. Et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Vidi cœlum apertum: et ecce qui sedébat vocabátur Fidélis et Verax; et cum justítia júdicat et pugnat. *Apoc.* 19.

Ant. 7. ç. Oculi ejus sicut

flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa. *Apoc.* 19.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sánguine; et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Cant. Dóminus vóluit, *ut suprà*, 158.

Ant. 3. c. Habet in vestimento et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium. *Apoc.* c. 19.

Ant. 4. d. Data est ei Corónа; et exívit vincens, ut vínceret. *Apoc.* 6.

Capitulum. (*Isaiæ* 53.)

DISPERTIAM ei plúrimos; et fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum tulit.

HYMNUS.

EXITE, fíliæ Sion,
Regis pudícæ Vírgines,
Christi Corónam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.
HORRET, revulsis crínibus,
Spinis cruentátum caput;
Et vultus ille décolor
Mortem propinquam réspicit.
QUÆ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,
Lugúbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?
CHRISTI rubescens sánguine,
Acúleos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus,
Spina est triumphis áptior.
CULPIS satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant:
Evelle nostras, córdibus
Tuasque nostris ínsere.
QUI nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui nos fovet, laus Flámini:
Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Circumdedérunt me, et exarsérunt sicut ignis in spinis; ℟. Et in nómine Dómini ultus sum in eos. *Ps.* 117.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Christus expólians principátus et potestátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso. *Coloss.* 2.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTÀ, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ípso glóriâ et honóre coronári mereámur in cœlis; Qui tecum vivit et regnat.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Venit hora, et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu et veritáte. *Joan.* 4.

℣. Si iniquitátes observáveris Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

JEJUNIA nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente; Per Dóminum nostrum.

AD HORAS, *in fine Hymnorum*, *Doxologia*.

QUI per crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cunque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Vidi cœlum.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Oculi ejus.

Capitulum. (*Apoc.* 14.)

VIDI, et ecce nubem cándidam, et super nubem sedentem símilem Fílio hóminis, habentem in cápite suo Corónam áuream.

℟. *br.* Dóminus regnávit;* Decórem indútus est. Dóminus. ℣. Indútus est fortitúdinem, * et præcinxit se: * Decórem. Glória. Dóminus. *Ps.* 92.

℣. Prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: ℟. Posuisti in cápite ejus Corónam de lápide pretióso. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Vestítus.

Capitulum. (*Isai.* 63.)

TORCULAR calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum. Calcávi eos in furóre meo, et concalcávi eos in ira mea, aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea.

℟. *br.* Sicut viventes, * In ira absorbet eos. Sicut. ℣. Manus suas lavábit * in sánguine peccatóris: * In ira. Glória. Sicut. *Ps.* 57.

℣. Requirens sánguinem eórum recordátus est: ℟. Non est oblítus clamórem páuperum. *Ps.* 9.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Datá est.

Capitulum. (*Apoc.* 19.)

EXERCITUS qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis, vestíti byssino álbo et mundo, et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes: et ipse reget eas in virga férrea.

℟. *br.* Thronus tuus, Deus, * In séculum séculi. Thronus. ℣. Virga æquitátis * virga regni tui. * In. Glória. Thronus. *Hebr.* 1.

℣. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: ℟. Dominére in médio inimicórum tuórum. *Ps.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. Grátia vobis et pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, et princeps regum terræ. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo; et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo. *Apoc.* 1.

Ant. 1. g. Oportet illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Cùm evacuáverit omnem principátum, novíssima inimíca destruétur mors. 1. *Cor.* 15.

Ant. 8. G. Eum qui modícò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis, glóriâ et honóre coronátum. *Hebr.* 2.

Capitulum. (*Act.* 2.)

Certissime sciat omnis domus Israel quia et Dóminum eum et Christum fecit Deus hunc Jesum, quem vos crucifixistis.

Hymnus, Christi, 233.

℣. Glória et honóre coronasti eum, Dómine : ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Spíritus est Deus; et eos qui adorant eum, in spíritu et veritáte oportet adoráre : nam et Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

℣. Tempus benepláciti, Deus; ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui spíritus es, et eos qui te adórant, in spíritu et veritáte jubes adoráre : purífica, quæsumus, sancto amóre tuo corda famulórum tuórum, ut te in ómnibus, et super ómnia diligentes, sincérà tibi pietáte placeant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Jósue.

(Cap. 24.)

Dixit Jósue ad pópulum : Non potéritis servíre Dómino; Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignoscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, et serviéritis diis aliénis, convertet se, et afflíget vos, atque subvertet, postquàm vobis præstíterit bona. Dixitque pópulus ad Jósue : Nequáquam

ita ut lóqueris, erit; sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum: Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum ut serviátis ei. Responderuntque: Testes. Nunc ergo, ait, auferte deos aliénos de médio vestrî, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel. Dixitque pópulus ad Jósue: Dómino Deo nostro serviémus, et obedientes érimus præceptis ejus. Percussit ergo Jósue in die illo fœdus, et propósuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; et tulit lápidem pergrandem, posuitque eum subter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini; et dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimónium quòd audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus est vobis; ne fortè pósteà negáre velítis, et mentíri Dómino Deo vestro.

℟. Jurávi, 145.

LECTIO II.

Dimisitque pópulum, síngulos in possessiónem suam. Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun servus Dómini, centum et decem annórum; sepelieruntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáthsare quæ est sita in monte Ephraïm, à septentrionáli parte montis Gaas. Servivitque Israel Dómino cunctis diébus Jósue, et seniórum qui longo vixérunt témpore post Jósue, et qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Israel. Ossa quoque Joseph, quæ túlerant fílii Israel de Ægypto, sepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus, et fuit in possessiónem filiórum Joseph. Eléazar quoque fílius Aáron mórtuus est; et sepeliérunt eum in Gábaath Phínees fílii ejus, quæ data est ei in monte Ephraïm.

℟. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Jesus perrexit in montem Olivéti, et dilúculo íterùm venit in templum; et ómnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Enarr. in Psalm. 50, n. 8.)

Judæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehensa est; Móyses hujúsmodi lapidári jussit: tu de illa quid censes? tanquam bicípiti muscípulâ tentantes cápere Sapiéntiam

Dei : ut si juberet occídi, pérderet mansuetúdinis famam; si autem juberet dimittí, incúrreret, tanquam reprehensor legis, calúmniam. Quid ergo respondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimittite; sed ait, Qui se scit sine peccáto esse, primus in illam lápidem jáciat. Justa lex quæ jubet adúlteram occídi: sed hæc lex justa ministros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite et qui estis. Illi, hoc audíto, unus post álterum discessérunt. Remansit adúltera et Dóminus; remansit vulneráta et médicus; remansit magna miséria et magna misericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: adducta confúsa est, et sanáta.

℟. Judæi dixérunt Jesu; Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério. * Jesus dixit: Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. ✝ Audientes autem, unus post unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi; et tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. * Jesus. Glória. ✝ Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade; et jam ámpliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut dignitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur: Per Dóminum.

DOMINICA QUARTA QUADRAGESIMÆ.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. Pœniténtiam agíte: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes similiter peribitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, et quiescátis salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio vestrî: et præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis, et oratiónibus. *Judith.* 4.

Capitulum. (2. *Paral.* 7.)

SI conversus pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, Audi, benigne, *et ℣. ut suprà*, 147.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, et audiébat afflictórum gémitus, et liberábat eos de cæde vastántium. *Judic.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà, in Ordinario Brev.* 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

VENITE, * Revertámur ad Dóminum; et sanábit nos. *Osee* 6.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Quod lex, *ut suprà*, 143.

Psalmi ut in Psalterio, et sic ad ceteras Horas.

IN I.º NOCTURNO.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; et convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, et dirígite vias vestras, et stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini, à viis vestris péssimis: et quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, usquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? *Ps.* 4.

LECTIO I.

Incipit liber Júdicum.

(Cap. 1.)

POST mortem Jósue consuluérunt fílii Israel Dóminum, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananæum, et erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas ascendet; ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, et pugna contra Chananæum, ut et ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascenditque Judas, et trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum, et percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adoníbezec in Bezec, et pugnavérunt contra eum, ac percussérunt Chananæum et Pherezæum. Fugit autem Adoníbezec; quem persecúti comprehendérunt, cæsis summitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum summitátibus, colligébant sub mensa mea cibórum relíquias: sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúsalem, et ibi mórtuus est. Oppugnantes ergo fílii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, et percussérunt in ore gládii,

tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Jósue et Caleb constitúti sunt indúcere fílios Israel in hæreditátem : * Et Júdices síngulí suo nómine non aversi sunt à Dómino, ut sit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus sorte distríbuit pátribus nostris terram Chánaan, et post hæc dedit Júdices usque ad Sámuel Prophétam. * Et Júdices síngulí. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

LECTIO II.

(Cap. 2.)

Feceruntque fílii Israel malum in conspectu Dómini, et serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti; et secúti sunt deos aliénos, deosque populórum qui habitábant in circúitu eórum, et adoravérunt eos : et ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, et servientes Baal et Astaroth. Iratusque Dóminus contra Israel, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos, et vendidérunt hóstibus qui habitábant per gyrum : nec potuérunt resístere adversáriis suis; sed quòcumque pérgere voluissent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, et jurávit eis : et vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dóminus Júdices qui liberárent eos de vastántium mánibus; sed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, et adorantes eos.

℟. Cessavérunt fortes in Israel, donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israel. * Nova bella elégit Dóminus, et portas hóstium ipse subvertit. ℣. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret : * Nova bella. *Judic.* 5. 1. *Cor.* 1.

LECTIO III.

Citò deseruérunt viam per quam ingressi fúerant patres eórum; et audientes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária. Cùmque Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, et audiébat afflictórum gémitus, et liberábat eos de cæde vastántium. Postquàm autem mórtuus esset Judex, revertebantur; et multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, sequentes deos aliénos, servientes eis, et adorantes illos. Non dimisérunt adinventiónes suas, et viam duríssimam per quam ambuláre consuevérunt. Iratusque est furor Dómini in Israel, et ait : Quia írritum fecit gens ista pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum, et vocem meam audíre contempsit, et ego

non delébo gentes quas dimísit Jósue, et mórtuus est; ut in ipsis expériar Israel, utrùm custódiant viam Dómini, et ámbulent in ea, sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergo Dóminus omnes natiónes has, et citò subvértere nóluit, nec trádidit in manus Jósue.

℟. Defíciet tempus enarrantem de Gédeon, Sámuel, et Prophétis, qui * Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, † Adepti sunt repromissiónes. ℣. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. * Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Glória Patri. † Adepti sunt repromissiónes. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, et ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius et misérieors est Deus, et remittet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Convertímini, et ágite pœniténtiam, et non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℣. Et húmiles spíritu salvábit. 33.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Homil. 16, ad populum Antiochenum.)

Non hoc est expedivisse jejúnium, si tempus præteriérimus; sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc suputémus, si studiosióres facti sumus, si defectum áliquem nostrum corréximus, si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes jejúnium transegérimus? si álius dicat: Totam jejunávi Quadragésimam; tu dic: Inimícum habébam, et conciliátus sum: habébam detrahendi consuetúdinem, et déstiti: jurandi tenébar usu, et mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint; sed si cum rerum cópia et multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuóse ipsum tempus et témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus, præterit et jejúnium: si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, et contínuum erit: hinc nobis utílitas, et ante regnum cœlórum non parvas hic reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in

universa terra hódie propter peccáta nostra; et * Nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confundas nos. ℣. Nos omnes alíquando conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, facientes voluntátem carnis et cogitatiónum. * Nunc séquimur te in toto corde. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

LECTIO V.

Sicut enim in nequítia vivens, et ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abundans, et ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, se bonâ spe pascens. Idcirco et Christus inquit: Iterùm vidébo vos, et gaudébitis; et gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácile infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert: píetas autem et ánimi virtus è contra. Eleemósynam si féceris, méritum auferre potest nemo: sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres, et insidiatóres instent úndique, in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt; sed perenne pérmanet gáudium. Dispersit enim, inquit, dedit paupéribus; justítia ejus manet in séculum.

℟. Laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobiscum; * Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester, et non confundétur pópulus meus in æternum. ℣. Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, cum modéstia et timóre consciéntiam habentes bonam; * Et sciétis quia ego Dóminus. *Joel.* 2. 1. *Petr.* 3.

LECTIO VI.

Sic profectò, et fúgere juramentum si prævaleámus, et ab hac consuetúdine perniciósa linguam nostram abstinére persuadeámus; mériti quidem labor brevi absolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit et indesinenter. Cèterùm vos, et aliórum præceptóres esse oportet et dúces. Et amícos próximi, servos autem conservi, et júvenes coævos suscípere, et institúere, et indúcere debent. Nonne si quis tibi áureum unum pro síngulis homínibus correctis promisisset, omne stúdium adhibuisses, et assíduus astitisses persuádens et exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem; sed quod

orbe toto majus est, hoc tibi præbet cœlórum regnum.

℟. Justítiam et judícia sua Deus ostendit homínibus; et dixit illis: Atténdite ab omni iníquo; * Et ✝ Mandávit unicuíque de próximo suo. ℣. Hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum; * Et mandávit. Glória. ✝ Mandávit. *Eccli.* 17. 1. *Joan.* 4.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 3. à. Mundémus nos ab omni iniquinamento carnis et Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 6.)

In illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 24, n. 1.)

Miracula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligendum Deum de visibílibus admonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus quibus totum mundum regit, universamque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupenda in quólibet séminis grano: secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinemque natúræ; ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, et misertus est super eos; quia * Erant sicut oves non habentes pastórem: et cœpit illos docére multa; et eos qui curâ indigébant, sanábat. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem: qui misericórdiam habet, docet, et erúdit quasi pastor gregem suum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

LECTIO VIII.

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi,

quàm saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia május est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit universum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quómodò Deus : unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi : panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta; sed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia : et * Accépit Jesus panes; et cùm grátias egisset, distríbuit discumbéntibus : similiter et ex píscibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum misérícors Dóminus : escam dedit timéntibus se. * Accépit. *Joan.* 6. *Ps.* 110.

LECTIO IX.

(N. 2.)

Hoc ergo admótum est sénsibus, quò erigerétur mens; et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intellectus : ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur; et erecti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ípsum invisibíliter vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem nosceremus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christí. Interrogémus ipsa miracula, quid nobis loquantur de Christo : habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quia ipse Christus, Verbum Dei est; étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Manducavérunt omnes; et saturáti sunt : * Et discípuli sustulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, et supérfuit juxta verbum Dómini : * Et discípuli sustulérunt. Glória. *Repet.* ℟. Manducavérunt, *usque ad* ℣. Comedérunt. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

℣. *Sacerd.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Oculi Dómini sine intermissióne inspicientes in viis hóminum : non sunt absconsa testamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœniténtibus dedit viam justítiæ, et confirmávit deficientes sustinére, et destinávit illis sortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna misericórdia Dómini, et propitiátio illíus converténtibus ad se! *Eccli.* 17.

Ant. 4. D. Benedícite,

sancti et húmiles corde, Dómino; quia éruit nos de inferno, et salvos fecit de manu mortis. *Dan.* 3.

Ant. 5. F. A mórtuo, quasi nihil perit conféssio: confitéberis vivens, et laudábis Deum, et gloriáberis in miseratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

Capitulum. (*Isai.* 61.)

SPIRITUS Dómini super me; ut consolárer omnes lugentes, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus, Solemne nos jejúnii, 145.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D. Abiit Jesus trans mare Galilææ, et sequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

COLLECTA. Orémus.

CONCEDE, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6. 6.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, díxit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Capitulum. (*Ezech.* 34.)

OVES meas pascam, et in móntibus excelsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiescent in herbis vireńtibus, et in páscuis pínguibus pascentur super montes Israel. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * et imples omne ánimal benedictióne, * In témpore opportúno. Glória Patri. Tu das. *Ps.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Ps.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus et duóbus píscibus, respexit in cœlum, et benedixit illis; et fregit, et distríbuit díscipulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Capitulum. (*Sap.* 16.)

CREATURA ómnium nutríci grátiæ tuæ deservíebat, ad voluntátem eórum qui à te desiderábant; ut scirent fílii tui quos dilexisti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos qui in te credíderint, conservat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Ánimam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam esurientem * satiávit bonis, * Animam inánem. Glória. Satiávit. *Ps.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus, ℟. Dat escam esuriéntibus. *Ps.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. (*Deut.* 30.)

ABUNDARE te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis, si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, et custodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et saturabuntur. Edent páuperes. ℣. Et laudábunt Dóminum, * qui requírunt eum, * Et saturabuntur. Glória. Edent. *Ps.* 21.

℣. Manducavérunt et adoravérunt: ℟. In conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. Abiit Jesus trans mare Galilææ, et sequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus; et ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus et duóbus píscibus, respexit in cœlum, et benedixit illis; et regit, et distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. (*Tob.* 12.)

BENEDICITE Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus

confitémini ei; quia fecit vobiscum misericórdiam suam.

Hymnus, Audi, benigne, *ut suprà*, 147.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. g. Illi ergo hómines cùm vidissent quód Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Completorium, *ut in Ordinario Brev.* 137.

FERIA SECUNDA.

LECTIO I.

De libro Júdicum.

(Cap. 4.)

Addiderunt fílii Israel fácere malum in conspectu Dómini post mortem Aod, et trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Asor: habuitque ducem exércitûs sui, nómine Sísaram; ipse autem habitábat in Hároseth géntium. Clamavéruntque fílii Israel ad Dóminum; nongentos enim habébat falcátos currus, et per viginti annos vehementer oppresserat eos. Erat autem Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat populum in illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama et Bethel, in monte Ephraïm: ascendebantque ad eam fílii Israel in omne judícium. Quæ misit et vocávit Barac fílium Abínoem de Cedes Népthali, dixitque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Israel, vade, et duc exércitum in montem Thabor; tollesque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Népthali et de fíliis Zabúlon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison Sísaram príncipem exércitûs Jabin, et currus ejus, atque omnem multitúdinem; et tradam eos in manu tua.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

Dixitque Débbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas; en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, et decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Sísaram, et omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac; in tantum ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, et Barac persequerétur fúgientes currus, et exércitum usque ad Háróseth géntium, et omnis hóstium multitúdo

usque ad interneciónem cáderet. Sísara autem fúgiens, pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Asor, et domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel in occursum Sísaræ, dixit ad eum : intra ad me, dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingressus tabernáculum ejus, et opertus ab ea pállio, dixit ad eam : Da mihi, óbsecro, páululùm aquæ, quia sítio valde. Quæ apéruit utrem lactis, et dedit ei bíbere, et opéruit illum. Dixitque Sísara ad eam : Sta ante óstium tabernáculi; et cùm vénerit áliquis intérrogans te, et dicens : Numquid hic est áliquis? respondébis : Nullus est. Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter et málleum; et ingressa abscónditè et cum siléntio, pósuit supra tempus cápitis ejus clavum, percussumque málleo defixit in cérebrum usque ad terram : qui sopórem morti consócians, defecit et mórtuus est.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 2.)

In illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam : et invénit in templo vendentes boves, et oves, et columbas, et numulários sedentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 10, n. 4.)

Quid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; et ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; et tamen ejécit inde illos. Quid, si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus; si vendentes ea quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jesus his qui columbas vendébant : * Auferte ista hinc, et † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergo spelunca latrónum facta est domus ista? Ego, ego sum : ego vidi, dicit Dóminus : * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Cùm esset Jesus Jerosólymis in Pascha in die festo, multi

credidérunt in nómine ejus, videntes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificante, jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire; Per.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. *d.* Jesus non credébat semetipsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DEPRECATIONEM famulórum tuorum, quæsumus, Dómine, benignus exaudi: et quibus supplicandi præstas affectum, tribue defensiónis auxílium; Per.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De libro Júdicum.

(Cap. 6.)

VENIT Angelus Dómini, et sedit sub quercu quæ erat in Epha, et pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fíiius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, et ait: Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixitque ei Gédeon: Obsecro, mi Dómine si Dóminus nobiscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília ejus quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto eduxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus, et tradidit in manu Mádian. Respexitque ad eum Dóminus, et ait: Vade in hac fortitúdine tua, et liberábis Israel de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respondens, ait: Obsecro, mi Dómine, in quo liberábo Israel? Ecce família mea ínfima est in Manasse, et ego mínimus in domo patris mei.

℟. Scimus, 144.

LECTIO II.

(Cap. 7.)

INGRESSUSQUE est Gédeon, et trecenti viri qui erant cum eo in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ; et custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis clángere, et complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, et hydrias confregissent, tenuérunt sinistris mánibus lámpades, et dextris sonantes tubas, clamaveruntque: Gládius Dómini et Gedeónis; stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, et vociferantes ululantesque fugérunt; et nihilóminus

insistébant trecenti viri búccinis personantes. Immisitque Dóminus gládium in ómnibus castris, et mútuâ se cæde truncábant.

℟. Tu, Dómine, in æternum, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 7.)

In illo témpore; Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, et docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic lítteras scit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 29, n. 6.)

Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quod ílli placet? Ipse autem Dóminus apertè ália loco dicit: Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum, non ut credátis ei. Nam et dæmones credébant ei, et non credébant in eum. Rursus étiam de Apóstolis ipsíus póssumus dícere: Crédimus Paulo, sed non crédimus in Paulum: crédimus Petro, sed non crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui justíficat ímpium, deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergo, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, et ejus membris incorporári. Ipsa est ergo fides quam de nobis éxigit Deus: et non ínvenit quod éxigat, nisi donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisi quam definívit ália loco Apóstolus plenissimè, dicens: Neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed fides quæ per dilectiónem operátur. Non qualiscumque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur: hæc in te sit, et intélliges de doctrína.

℟. Dixit Jesus Judæis: Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína utrùm ex Deo sit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, et præbuit illam diligéntibus se: * Si quis volúerit. Glória Patri. * Si quis. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. *G.* Clamábat Jesus in templo, dicens: Et me scitis, et unde sim scitis; et à meipso non veni. *Joan.* 7.

COLLECTA. Orémus.

Da, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis quod profitentur agnóscere, et ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipisci; Per Dóminum nostrum.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. g. Quærébant eum apprehéndere; et nemo mísit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

COLLECTA. Orémus.

MISERERE, Dómine, pópulo tuo; et contínuis tribulatiónibus laborantem propítius respiráre concéde; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De libro Júdicum.

(Cap. 11.)

FUIT illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de qua suscépit fílios; qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatique sunt ad eum viri ínopes, et latrocinantes, et quasi príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contra Israel. Quibus ácriter instántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium suî Jephte de terra Tob; dixeruntque ad eum: Veni, et esto princeps noster, et pugna contra fílios Ammon. Quibus ille respondit: Nonne vos estis qui odistis me, et ejecistis de domo patris mei? et nunc venistis ad me necessitáte compulsi. Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur causam nunc ad te venímus, ut proficiscáris nobiscum, et pugnes contra Fílios Ammon, sisque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradideritque eos Dóminus in manus meas, ego ero vester princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quòd nostra promissa faciémus.

℣. Jurávi, 145.

LECTIO II.

FACTUS est ergo super Jephte Spíritus Dómini, et circúiens Gálaad et Manasse, Maspha quoque Gálaad, et inde tránsiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihique occúrrerit revertenti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustum ófferam Dómino. Transivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contra eos, quos trádidit Dóminus in manus

ejus. Percussitque ab Aroer usque dum vénias in Mennith, viginti civitátes, et usque ad Abel quæ est víneis cónsita, plagâ magnâ nimis; humiliatique sunt fílii Ammon à fíliis Israel. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam, occurrit ei unigénita fília sua cum tympanis et choris; non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, et ait : Heu me! fília mea, decepísti me, et ipsa decepta es : apérui enim os meum ad Dóminum, et áliud fácere non pótero. Cui illa respondit : Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, concessâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixitque ad patrem : Hoc solùm mihi præsta, quod déprecor : Dimitte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes, et plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit : Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiisset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletisque duóbus ménsibus, reversa est ad patrem suum, et fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exinde mos increbuit in Israel, et consuetúdo serváta est, ut post anni circulum convéniant in unum fíliæ Israel, et plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Pósui, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 9.)

In illo témpore; Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 44, n. 1 et 2.)

Genus humánum est iste cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit : Fúimus et nos aliquando natúrâ fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ; fílii vindictæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit : si vítium pro natúra inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre : si opus habet ductóre et illuminatóre, cæcus est ergo à natívitáte.

ıs

ı

té-
em
li-

tíni

ı a.)

iste
itas
ıine
ɔm-
non
ini-
ı est
átio
ıan-
nit?
ɔlus
etá-
nos
ræ,
ræ;
ıæ,
na-
ɔri-
na-
ɔro
ùm
cus
on
ɔus
a-
ti-

PENTECOTE

℣. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, et dixit ei : * Vade, lava. ✝ Abiit, et lavit, et venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam nésciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. ✝ Abiit. *Joan.* 9. *Is.* 42.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. d. A século non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Dèo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum; et Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis; ut ad superni lúminis claritátem, et regenerandi óculos apériant, et renáti semper incédant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Cùm invenisset Jesus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei : Tu credis in Fílium Dei? At ille ait : Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

COLLECTA. Orémus.

DA plebi tuæ, quæsumus, Dómine, perseverantem in tua voluntáte famulátum ; ut in diébus istis, et mérito, et número, pópulus tibi sérviens augeátur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De libro Júdicum.

(Cap. 13.)

RURSUM fílii Israel fecérunt malum in conspectu Dómini, qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, et de stirpe Dan, nómine Manue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, et dixit ad eam : Stérilis es, et absque líberis ; sed concípies, et páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas ; quia concípies et páries fílium, cujus non tanget caput novácula : erit enim Nazaræus Dei ab infántia sua, et ex matris útero; et ipse incípiet liberáre Israel de manu Philisthinórum. Quæ cùm venisset ad marítum suum, dixit ei : Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogassem, quis esset, et unde venisset, et quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere ; sed hoc respondit : Ecce concípies et páries fílium : cave ne vinum bibas nec síceram, et ne áliquo vescáris immundo; erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánue Dómi-

num, et ait: Obsecro, Dómine, ut vir Dei quem misisti, véniat íterùm, et dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui nascíturus est. Exaudivitque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Projícite, 144.

LECTIO II.

Et nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen; ut, si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille respondit: Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Tulit ítaque Mánue hædum de capris et libamenta, et pósuit super petram ófferens Dómino qui facit mirabília; ipse autem et uxor ejus intuebantur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascendit. Quod cùm vidissent Mánue et uxor ejus, proni cecidérunt in terram, et ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statimque intellexit Mánue Angelum Dómini esse, et dixit ad uxórem suam: Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respondit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum et libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixisset. Péperit ítaque fílium, et vocávit nomen ejus, Samson. Crevitque puer, et benedixit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo.

℟. Quasi columbæ, 144.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangelii secundùm Lucam.

(Cap. 7.)

In illo témpore; ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm; et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90, 92 et 93.)

Redditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepulcrum tuum guttur est: sepulcrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te líberat Christus: ab hoc túmulo resurges, si áudías verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre na-

túræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ; et hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdià motus super eam, ✝ Dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. ✝ Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jesus, et ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

COLLECTA. Orémus.

MOVEANT pietátem tuam, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ præces et lácrymæ: et ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuà virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum.

VESPERÆ *de sequenti.*

FERIA SEXTA.

Intra Hebd. IV Quadragesimæ,

FIT OFFICIUM

DE PRETIOSO SANGUINE CHRISTI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, et sic in toto Officio.

Ant. 6. C. Dixit Dóminus ad Caïn: Quid fecisti? Vox Sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. *Gen.* 4.

Ant. 1. f. Maledictus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit Sánguinem fratris tui de manu tua. *Gen.* 4.

Ant. 3. a. Dixit Judas qui trádidit Jesum princípibus Sacerdótum: Peccávi tradens Sánguinem justum. At illi dixérunt: Quid ad nos? *Matth.* 27.

Ant. 4. E. Dicit Judæis Pilátus: Innocens ego sum à Sánguine justi hujus. Et respondens universus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros *Matth.* 27.

Ant. 8. c. Véniet omnis sanguis justus, qui effúsus est super terram, à sánguine Abel justi, super generatiónem istam. *Matth.* 23.

Capitulum. (*Hebr.* 12.)

ACCESSISTIS ad testaménti novi mediatorem Jesum, et Sánguinis aspersiónem mélius lóquentem quàm Abel: vidéte ne recusétis loquentem.

℟. Complácuit Deo Patri, per Jesum reconciliáre ómnia in ipsum, * Pacíficans per Sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. ℣. Erit Sanguis Agni vobis in signum: cùmque víderit Dóminus Sánguinem, non sinet percussórem íngredi domos vestras, et lædere. * Pacíficans. Glória Patri. * Pacíficans. *Coloss.* 1. *Exod.* 12.

HYMNUS.

O MIRA Patris cáritas!
Sic ille dilexit suos,
Ut sponte natum tráderet:
Servi fit obses Fílius.

SPLENDORIS ímmemor sui,
Nostræ salútis fit memor;
Ut nos in altum próvehat,
Ad ima descendit Deus.

PER mille fusum vúlnera
Totum dat orbi Sánguinem;
Hoc fonte nascens grátia,
Terras inundans, éxpiat.

DUM cæsa tortóris manu
Procumbit insons víctima;
Hanc ímmolat cœlo Pater,
Hanc mactat in terris amor.

QUI nos creávit laus Patri.
Laus qui redémit fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Par sit, tibi, laus, Spíritus.
Amen.

℣. Redémit nos Dóminus ab inimícis nostris: ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. c. Non corruptibílibus auro, vel argento redempti estis; sed pretióso Sánguine quasi Agni immaculáti Christi, et incontamináti. 1. *Petr.* 1.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Antiphon. Magnificábant Deum, dicentes. Quia Prophéta magnus surrexit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

℣. Tempus beneplaciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DA fidélibus tuis, misericors Deus, in jejúnii humilitáte prostrátis, ut eis non váleat carnis infírmitas dominári; quia, si vis, potes eórum cítiùs miseréri, ut spirituália cogitáre, et concupiscéntias carnis, te adjuvante, víncere mereantur; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM, *ut suprà, in Ordinario Brev.* 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

JESUM Christum qui lavit nos in Sánguine suo: * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, O Mira, *ut in I. Vesperis.*

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 6. F. Propósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instaurâre ómnia in Christo. *Ephes.* 1.

Ant. 5. a. Próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8.

Ant. 3. a. Quóniam ipse prior dilexit nos, misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. 1 *Joan.* 4.

℣. Miséricors et miserátor Dóminus, ℟. Redemptiónem misit pópulo suo. *Ps.* 110.

LECTIO I.

De libro Júdicum.

(Cap. 16.)

Samson cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, et duxérunt Gazam vinctum caténis, et clausum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renasci cœperant; et príncipes Philisthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóstias magníficas Dagon deo suo, et epularentur, dicentes: Trádidit deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laŭdábat deum suum, eademque dicébat: Trádidit deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, et occídit plúrimos. Lætantesque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samson, et ante eos lúderet.

℟. Peccatóres, effabuntur et loquentur iniquitátem: captábunt in ánimam justi, * Et Sánguinem innocentem condemnábunt. ℣. Tradent Filium hóminis géntibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum. * Et. *Ps.* 93. *Matth.* 20.

LECTIO II.

Qui adductus de cárcere, ludébat ante eos; feceruntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus, et reclíner super eas, et páululùm requiescam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum: et erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto et solário círciter tria míllia utriusque sexûs, spectantes ludentem Samson.

℟. Consília impiórum fraudulenta: * Verba impiórum insidiantur Sánguini. ℣. Quærébant Sacerdótes et Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. * Verba. *Prov.* 12. *Luc.* 22.

LECTIO III.

At ille, invocáto Dómino, ait: Dómine Deus, memento meî, et redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus; ut ulciscar me de hóstibus meis, et pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus, alteramque eárum déxterâ, et álteram lævâ tenens, ait: Moriátur anima mea cum Philísthiim. Concussisque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes, et céteram multitúdinem quæ ibi erat: multòque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat.

℟. Opus iniquitátis in mánibus eórum: pedes eórum

ad malum currunt, et * Festínant ut effundant Sánguinem innocentem. ℣. Omnes príncipes Sacerdótum, et seniórcs, vinctum adduxérunt Jesum, et tradidérunt Piláto. * Festínant ut. Glória Patri. * Festínant ut. *Is.* 59. *Matth.* 27.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 8. G. Quò mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? sánguinem vitulórum, et agnórum, et hircórum nólui. *Is.* 1.

Ant. 2. D. Impossíbile est sánguine taurórum et hircórum auferri peccáta. *Hebr.* 10.

Ant. 1. a. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei, emundat nos ab omni peccáto. 1. *Joan.* 1.

℣. Ipse rédimet Israel, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

LECTIO IV.

Ex Tractátu de Passióne Dómini, inter ópera sancti Bernardi.

(Cap. 35 et seq.)

Quia ómnia quæ passus est Dóminus enumeráre non póssumus, Sánguinis effusiónes salutíferas nos non pígeat iteráre: ut quæ júgiter sunt memoranda, tenáci memóriæ árctiús imprimantur. Primam Sánguinis effusiónem légimus in Circumcisióne, quandò nomen ejus vocatum est Jesus, jam tunc mystério hoc significante, quòd effusióne Sánguinis sui futúrus nobis esset verus Jesus, id est, Salvátor. Secunda Sánguinis effúsio, invenítur in sudóre sánguineo orantis et agonizantis benigni Jesu. Ita enim ait Evangelista: Et factus in agónia prolíxius orábat: et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguinis decurrentis in terram.... Væ misero cordi, quod tali et tanto sudóre non madescit perfúsum!

℟. Jesus factus in agónia prolíxiùs orábat; * Et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguinis decurrentis in terram. ℣. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. * Et. *Luc.* 22. *Is.* 53.

LECTIO V.

O cum quanta quantitáte putas illum sanctíssimum Sánguinem è conscisso córpore et flagelláto distillásse in terram? O quantà putas sævítiâ impiórum freméntium, quanto frémitu sæviéntium flagellátum putas fuisse dulcem Jesum, qui vénerat ut nos à flagellis liberáret æternis. Hìc moráliter erudímur, ut flágella benignissimi Patris nostri discámus æquanímiter toleráre, qui pessimórum flagella pro nobis indignis tam patienter sustínuit dulcis Jesus. Quis enim flagella non

sufferret homo in flagella parátus, ad labórem natus, in peccátis nutrítus et conversátus, hæreditáti cœlestis aulæ destinátus, quæ non nisi mundos récipit : cùm vídeat Regem ómnium regum, et Dóminum dominántium dulcem Jesum qui peccátum non fecit, et in cujus ore non est dolus inventus, tam grávibus flagellatiónibus esse contrítum ?

℟. Non est spécies ei, neque decor : * Et nos putávimus eum quasi leprósum, et percussum à Deo et humiliátum. ℣. Apprehendit Pilátus Jesum, et flagellávit, et dicit Judæis : Ecce homo. Et nos putávimus. * *Is.* 53. *Joan.* 10.

LECTIO VI.

Quis de fossis, imò et de perfossis mánibus pedibusque innocentis Jesu cópiam sacráti Sánguinis dúbitet effluxisse? Quis unquam tam grávia, tam pudenda passus fuit? Deus est qui pátitur, nec in áliquo sibi durum torcúlar passiónis alléviat, qui servis suis vel omninò auferre, vel alleviáre, vel breviáre vires tormentórum consuévit..... Captus ergo post plúrimas illusiónes tam Judæórum quàm Géntium; post Sánguinis plures effusiónes clavis immítibus, mánibus simul et pédibus perforátur et confígitur ligno crucis Salvátor noster, mitíssimus Jesus.... O suavíssime universórum Dómine et Salvátor bone Jesu, quales tibi condignas gratiárum referre pótero actiónes? Qui à princípio ortûs tui, usque ad mortem duríssimam, immò et post mortem, pro me pretiosíssimum Sánguinem effudisti; qui ardórem excellentíssimæ caritátis tuæ tam crebris Sánguinis tui effusiónibus manifestáre curasti.

℟. Vídimus eum, virum dolórum, et scientem infirmitátem : * Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℣. Jesum flagellis cæsum eduxérunt in Calváriæ locum, ubi crucifixérunt eum. * Ipse. Glória Patri. * Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras. *Is.* 53. *Marc.* 15. *Joan.* 19.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 4. E. Christum Jesum propósuit Deus propitiatiónem per fidem in Sánguine ipsíus. *Rom.* 3.

Ant. 7. c. Justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. *Rom.* c. 5.

Ant. 4. A. Qui aliquandò erátis longè facti estis propè in Sánguine Christi. *Ephes.* c. 2.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 26.)

Cœnantibus discípulis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait: Accípite, et comédite: Hoc est corpus meum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(Homil. in Joan. 46, al. 45.)

Christi Sanguis effúsus totum orbem ábluit. Multa de hoc Sánguine beátus Paulus in Epístola ad Hebræos philosóphicè trádidit. Hic Sanguis adyta et sancta sanctórum purgávit. Quòd si ejus figúra tantam vim hábuit in Hebræórum templo, in médio Ægypto limínibus aspersus, multò majórem véritas habet. Hic Sanguis aram auream sacrávit: sine hoc non audébat princeps sacerdótum in ádyta íngredi. Hic Sanguis Sacerdótes ordinábat, hic in figúris peccáta abluébat: si in figúris tantam vim hábuit; si umbram ità mors hórruit, veritátem, quæso, quantùm formidábit? Hic Sanguis salus animárum nostrárum est: hoc ablúitur ánima, hoc ornátur, hoc incénditur: hic igne splendidiórem mentem nostram reddit. Hic Sanguis effúsus cœlum pérvium fecit.

℣. Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. * In quo. *Col.* 1. *Is.* 53.

LECTIO VIII.

Hunc Sánguinem olim præfigurábant in altáribus, in legítimis cædibus. Hoc est orbis prétium, hoc est quo Christus Ecclésiam emit, hoc illam totam ornávit. Ut enim qui servos emit aurum dat, et illos si ornáre velit auro ornat; ità et Christus nos Sánguine suo et emit et ornávit. Qui hujus Sánguinis partícipes sunt, cum Angelis stant et Archangelis et supernis Potestátibus, régiâ Christi stolâ indúti et armis spirituálibus instructi. Sed nihil magnum háctenùs dixi: nam ipso sunt indúti Rege... Cogitémus, dilecti, quibusnam nos Deus dignátus sit, grátias agámus, glóriam referámus, non modò per fidem, sed étiam per ópera, ut futúra consequámur bona, grátiâ et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi.

℣. Si sanguis hircórum, et taurórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magis Sanguis

Christi, emundábit conséntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi? ℣. Móyses sumptum sánguinem réspersit in pópulum, et ait: Hic est Sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiscum. *Quantò. *Hebr.* 9. *Exod.* 24.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 11.)

In illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de Castello Maríæ et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

(Serm. 98, de verbis Evang. n. 6.)

Vimete genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, et ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos: sólvite eum, et sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, et non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, et incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deinde displicentes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt: sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo, ut qui revixit, solvátur, et ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt et in cœlo.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in Sánguine Agni; *Ut sit potestas eórum in ligno vítæ, et per portas intrent in civitátem. ℣. In Sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu. * Ut sit. Glória Patri. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. In Sánguine. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

Non dicitur, Te Deum.

℣. *Sacerd.* Notam fecisti in pópulis virtútem tuam; ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Quis est iste qui venit tinctis véstibus? Iste formósus in stola sua. *Is.* 63.

Ant. 6. F. vestítus erat veste aspersâ Sánguine: et vocátur nomen ejus, verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo. *Ephes.* 5.

Canticum, Dóminus vóluit, *ut supra*, 158.

Ant. 5. a. Participávit carni et sánguini : ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium. *Hebr.* 2.

Ant. 8. G. Non quemádmodùm Póntifex intrat in sancta in sánguine aliéno; Christus, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. *Hebr.* 9.

Capitulum. (*Hebr.* 9.)

CHRISTUS assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per Sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per própriumSánguinem introívit semel in sancta, æternâ redemptióne inventa.

HYMNUS.

QUICUMQUE defixam Cruci
Dei vides imáginem,
Simulque diro cónspicis
Mucróne confossum latus;
AGNOSCE, quanto vúlnere
Natúra læsa décidit :
Divínus en tanti Cruor
Medéla sola vúlneris.
Nos ergo Christus ínnocens
Livóre sanávit suo;
Nostrosque languóres tulit,
Ut lánguidis foret salus.
QUI tanta passus es, Deus,
Ne sit tibi cassus labor :
Nec Sánguinis fructum tui
Sinas nocentes pérdere.
QUI nos creávit, laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Fovens redemptos gratiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Hæc recordátus sum, ℟. Et effúdi in me ánimam meam. *Ps.* 41.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Gratificávit nos Deus in dilecto fílio suo, in quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus. *Ephes.* 1.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui per próprium Sánguinem introísti semel in sancta, æternâ redemptióne inventâ : concéde, ut pretiósi illíus Sánguinis virtúte mundáti, in cœlestia tabernácula admitti mereámur; Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spiritûs sancti Deus.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis; et fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jésus : Sólvite eum, et sínite abíre. *Joan.* 11.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine, ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

EXAUDI nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro

peccatóribus misericórdiam deprecantes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminum nóstrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia sequens:

Qui, per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterne sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. F. Quis est iste.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis.

Canon ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vestítus est.

Capitulum. (*Isaiæ* 63.)

Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimentu tua sicut calcántium in torculári? Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

℟. *br.* Protector noster, * Aspice, Deus. Protector. ℣. Et réspice * in fáciem Christi tui. * Aspice. Glória. Protector. *Ps.* 83.

℣. Egressus es in salútem pópuli tui, ℟. In salútem cum Christo tuo. *Cant. Habac.* 3.

AD SEXTAM.

Ant. 2 D. Dilexit nos.

Capitulum. (1. *Tim.* 2.)

Unus mediátor Dei, et hóminum Homo Christus Jesus; qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus

℟. *br.* Quis loquétur * Poténtias Dómini? Quis. ℣. Audítas fáciet * omnes laudes ejus? * Poténtias Dómini. Glória Patri. Quis loquétur. *Ps.* 105.

℣. Salvávit eos propter nomen suum; ℟. Ut notam fáceret poténtiam suam. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Non quemádmodùm.

Capitulum. (*Hebr.* 9.)

Omnia penè in Sánguine secundùm legem mundantur; et sine sánguinis effusióne non fit remíssio: necesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári: ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis.

℟. *br.* Holocaustum et pro peccáto non postulasti; * Tunc dixi: ecce vénio. Holocaustum. ℣. Sacrifícium et oblatiónem * noluisti. * Tunc. Glória. Holocaustum. *Ps.* 39.

℣. Scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: ℣. Deus meus vólui. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. c. Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine: Quis non magnificábit nomen tuum? quia solus pius es. *Apoc.* 15.

Ant. 5. c. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, et redemisti nos. *Apoc.* 5.

Ant. 8. G. Redemisti nos Deo in Sánguine tuo, et fecisti nos Deo nostro regnum. *Apoc.* 5.

Ant. 4. E. Habentes ítaque fidúciam in Sánguine Christi, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei. *Hebr.* 10.

Ant. 6. F. Quanta putátis meréri supplícia qui Fílium Dei conculcáverit, et Sánguinem testamenti pollútum dúxerit? *Hebr.* 10.

Capitulum. (*Apoc.* 1.)

Gratia vobis, et pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, qui dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in Sánguine suo.

HYMNUS.

Sperate, mortáles, gravi
Peccáta, quos premunt jugo;
Qui Sanguis in terras fluit,
Vestræ salútis pignus est.
Divina mundi víctima,
Amando non servas modum:
Cur totus it venis Cruor?
Guttam dedisse súfficit.
Immensus hoc amor jubet,
Suasque dat leges tibi:
Hic solus impónit Crucem,
Et Crux amanti fit levis.
Sic ergo, Christe, nos amas!
Salváre sic mundum juvat!
O ter beátum! cui licet
Tecum pati, tecum mori.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Quid mihi est in cœlo, et à te quid vólui super terram! ℟. Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. *Apoc.* 6

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam et Martham, et víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

℣. Tempus beneplaciti Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

Deus, humílium consolá-

tor, et fidélium fortitúdo, propítius adesto précibus supplicántium; ut humána fragílitas quæ per se proclívis est ad labendum, per te semper muniátur ad standum; et quæ per se multíplicat offensam, per te semper reparétur ad véniam; Per Dóminum.

SABBATO.

LECTIO I.

Incipit liber Ruth.

(Cap. 1.)

In diébus uníus Júdicis, quando Júdices præerant, facta est fames in terra. Abiitque homo de Béthleem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, et uxor ejus Nóemi: et duo fílii, alter Máhalon, et alter Chélion, Ephrathæi de Béthleem Juda. Ingressique regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Nóemi; remansitque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera verò Ruth. Manseruntque ibi decem annis, et ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet et Chélion: remansitque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et surrexit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru sua de regióne Moabítide; audíerat enim quòd respexisset Dóminus pópulum suum, et dedisset eis escas.

℣. Jurávi, 145.

LECTIO II.

(Cap. 4.)

Tulit itaque Booz Ruth, et accépit uxórem, ingressusque est ad eam; et dedit illi Dóminus ut concíperet et páreret fílium. Dixeruntque mulíeres ad Nóemi: Benedictus Dóminus, qui non est passus ut defíceret successor famíliæ tuæ, et vocarétur nomen ejus in Israel, et hábeas qui consolétur ánimam tuam, et enútriat senectútem: de nuru enim tua natus est, quæ te díligit; et multò tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Susceptumque Nóemi púerum pósuit in sinu suo, et nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, et dicentes: Natus est fílius Nóemi, vocavérunt nomen ejus Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

℣. Pósui fáciem meam ad Dóminum, 145.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Locútus est Jesus Scribis et Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi; qui séquitur me,

non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Evang. Tract. 34, n. 2.)

Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquando veniámus; et in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriámur. Qui me, inquit, séquitur, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, post habébit: modò séquitur per fidem, post habébit per spéciem.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed ✝ Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. * Qui séquitur. Glória. ✝ Habébit lumen vitæ. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. à. Locútus est Jesus, docens in templo: et nemo apprehendit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

COLLECTA. Orémus.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut, mandatórum tuórum lege perceptâ, te sequámur, et ad lumen æternæ vitæ perveníre mereámur; Qui vivis et regnas eum Deo Patre.

DOMINICA PASSIONIS DOMINI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 7. d. Quis audívit unquam tale? et quis vidit huic símile? *Is.* 66.

Ant. 2. D. Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos facere. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. c. Pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

Ant. 6. F. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Recogitáte eum, qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem. *Hebr.* 12.

Capitulum. (*Levit.* 23.)

Hæ sunt Fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ décimâ die mensis ad vésperum, Phase

Dómini est : et quintâ décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est:

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas; et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus : * Immolábit eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Ecce Agnus Dei : ecce qui tollit peccátum mundi. * Immolábit. *Repet.* ℟. Décimâ, *usque ad* ℣. Ecce Agnus Dei. *Exod.* 12. *Joan.* 1.

Ab hac die usque ad Pascha in omni Officio de Tempore omittitur Glória, *in Responsoriis.*

HYMNUS.

Fando quis audívit ? Dei
Quis grande dicat brachium?
Perculsa mens confúnditur;
Stupet fides, vox déficit.
Ab orbe, Jesu, cóndito
Occísus Agnus, nunc Patri
Priscis adumbrátam sacris
Ardes litáre víctimam.
At cur humi stratus jaces?
Quis iste mœrentis pavor?
Quis iste qui toto fluit
Sudor cruentus córpore?
Hunc vis dolóris éxprimit,
Horrorque teter críminum:
Vices nocentûm sústinens,
Iram reformídas Patris.
Te terret objectus calix :
At ille, ni totum bibas,
Per sempiterna nos manet
Exhauriendus sécula.
Vincet pavórem cáritas,
Vincet voluntas pátria :
Temet potestáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.
Et jam flagellis, ictibus,
Ludíbriis, spinis, cruci,
Piaculáris hóstia,
Voves adorandum caput.
Qui Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium et oblatiónem noluisti; ℟. Corpus autem aptasti mihi. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. c. Ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Completorium, *ut in Ordinario*, 137, *sine* Glória Patri, *ad* ℟. *br.* In manus.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte, *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *sed ejus loco repetitur Invitatorium. Quod servatur quotidie in Officio de Tempore usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ inclusivè.*

Hymnus, Oppróbriis, *ut infrà*, 281.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I.º NOCTURNO.

Ant. 8. G. Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? *Jerem.* 18.

Ant. 2. D. Pópulo huic factum est cor incrédulum et exásperans, recessérunt et abiérunt. *Jerem.* 5.

Ant. 4. E. Negavérunt Dóminum, et dixérunt: non est ipse. *Jerem.* 5.

℣. Secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; ℟. Quóniam irritavérunt te, Dómine. *Ps.* 5.

LECTIO I.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

(Cap. 1.)

VERBA Jeremíæ fílii Hélciæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóachim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedeciæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te: et ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te; et Prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus; ecce nésscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis; et universa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. ¶ Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta; ab hac die usque ad Pascha exclusivè, nihil respondendo.*]

℟. Dixit Dóminus ad Móysen: Mense primo, quartà décimâ die mensis, Phase Dómini erit: offeretisque hircum pro peccáto unum,* Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum et taurórum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in sancta;* Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

LECTIO II.

(Cap. 2.)

HÆC dicit Dóminus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, et ambulavérunt post vanitátem, et vani facti sunt? Et non dixérunt: Ubi est Dóminus qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti; qui traduxit nos

per desertum, per terram inhabitábilem et ínviam, per terram sitis, et imáginem mortis, per terram in quia non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et induxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, et óptima illíus: et ingressi contaminastis terram meam, et hæreditátem meam posuistis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi est Dóminus? Et tenentes legem nesciérunt me, et pastóres prævaricáti sunt in me, et Prophétæ prophetavérunt in Baal, et idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobiscum, ait Dóminus, et cum fíliis vestris disceptábo. Jerusálem.

℟. Sument fílii Israel de sánguine agni, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domórum: * Erit autem sanguis in signum, nec erit plaga disperdens. ℣. Justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum: * Erit. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

LECTIO III.

TRANSITE ad ínsulas Cethim, et vidéte; et in Cedar míttite, et consideráte vehementer: et vidéte si factum est hujuscémodi, si mutávit gens deos suos; et certè ipsi non sunt dii: pópulus verò meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite cœli, super hoc; et portæ ejus, desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cisternas, císternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exustæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore quo ducébat te per viam? Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum: et damnábunt eum morte, et tradent eum géntibus: * Illúdent ei, et cónspuent eum, et flagellábunt eum, et interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et non apériet os suum. * Illúdent ei. *Marc.* 10. *Is.* 53.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 1. f. Væ genti peccatríci: pópulo gravi iniquitáte, fíliis scelerátis *Is.* 1.

Ant. 5. a. Dereliquérunt

Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israel. *Is.* 1.

Ant. 6. F. Pedes illórum ad malum currunt, et festínant ut effundant sánguinem. *Prov.* 1.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam; ℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(De Quadrag. 9, c. 1.)

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacramentum esse præcípuum. Cui condignè et cóngruè suscipiendo totíus quidem nos témporis institúta præformant; sed devotiónem nostram præsentes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacramento scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúrá est expectátio promissæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis. Tu autem.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, et ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, et érue me. ℣. Odérunt et me et Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. * Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

LECTIO V.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur; et ídeò nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ípse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne discésseris à me, quóniam tribulatio próxima est. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

LECTIO VI.

Sicut ergo totíus est témporis piè vívere, ita totíus est témporis crucem ferre; quæ méritò unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis; et plus plerumquè perículi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupiscit adversùs spíritum, et spíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis et Dei timóre transfígitur.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me; * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora: * Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 3. c. Convenérunt; Dómine, adversùs sanctum púerum tuum Jesum, quem unxisti. *Act.* 24.

Ant. 7. c. Dixérunt: gloriátur patrem se habére Deum: videámus ergo si sermónes illíus veri sint. *Sap.* 2.

Ant. 8. c. Morte turpíssimâ condemnémus eum: Si enim est verus fílius Dei, liberábit eum. *Sap.* 2.

℣. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: ℟. Supérbia eórum qui te odérunt ascendit semper. *Ps.* 73.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 8.)

In illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 18, in Evang. habitâ in Basilica S. Petri, Dom. Pass. n. 1.)

Pensate, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse;

qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit; proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est; intérroget se unusquisque si verba Dei in aure cordis pércipit, et intélliget unde sit. Cœlestem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria contérere, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergo apud se unusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convâluit, et quia jam ex Deo sit, agnoscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? ℣. Quare detraxistis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me? * Si veritátem. *Joan.* 8. *Job* 6.

LECTIO VIII.

(N. 2.)

Ego dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat; facit mala quæ potest; minátur et quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non irásci tur, non contumeliósa verba respondet. Qui si eisdem ista dicéntibus respondére voluisset, Dæmónium vos habétis, verum profectò díceret; quia nisi impléti essent dæmónio, tam perversa de Deo loqui non possent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit; ne non dixisse veritátem, sed provocátus contuméliam reddidisse viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitáte contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne ministérium justæ correptiónis in arma vertámus furóris?

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit : * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos Prophétas, et non audistis; * Proptéreà. *Joan.* 8. *Jer.* 25.

LECTIO IX.

Sed quia quisque Dei zelo úritur, sæpè à pravis homínibus dehonestátur, in semetipso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait : Sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorastis me. Sed quid nobis ad ista faciendum sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit : Ego autem non quæro glóriam meam; est qui quærat, et júdicet. Scimus certè quod scriptum

est : Quia Pater omne judícium dedit Fílio; et tamen ecce idem Fílius injárias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dum se adhuc ulcisci non vult et ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu : Nonne bene dícimus nos quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Respondit Jesus : * Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum. ℣. Insurrexistis super me ore vestro, et derogastis adversùm me verba vestra. * Ego dæmónium non hábeo. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Quem contestábor ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, et audíre non possunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium : idcircò laboráví sústinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes subsannant me; quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt : Veníte, percutiámus eum lingua, et non attendámus ad universos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidisti, Dómine, omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. (*Jerem.* 20.)

Audivi contumélias multórum, et terrórem in circúitu : Persequímini, et persequámur eum, ab ómnibus víris qui erant pacífici mei, et custodientes latus meum, si quo modo decipiátur; et prævaleámus adversùs eum, et consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Christe, *ut infrà*, 282.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam : ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. *G.* Dixit Jesus : Ego non quæro glóriam meam : est qui quærat, et júdicet. *Joan.* 8.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui per Unigénitum tuum passum et humiliátum usque ad mortem, antíqui hostis contrivisti supérbiam : da nobis fidélibus tuis, et quæ ipse propter nos pertulit, digne recólere, et adversa ómnia ejus exemplo patiénter toleráre; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Pelz.* 2. *Non dicitur* Glória Patr.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? et Prophétæ mórtui sunt. Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

Capitulum. (*Rom.* 15.

UNUSQUISQUE vestrûm próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exurge. ℣. Memor esto * improperiórum tuórum; * Júdica. *Resumitur* ℟. Exurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me; et non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. (*Hebr.* 5.)

CHRISTUS in diébus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * et iníqui, * De manu peccatóris. ℟. Deus meus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum: ℟. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. (*Hebr.* 11.)

FIDE óbtulit Abraham Isaac cùm tentarétur: et unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia et à mórtuis suscitáre potens est Deus: unde eum et in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis suæ, * Exultábit Jacob. ℟. Quis dabit ex Sion salutáre Israel? *Ps.* 52.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Dixit Jesus : Ego non quæro glóriam meam : est qui quærat, et júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi : Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? et Prophétæ mórtui sunt. Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui glorificat me; et non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum : vidit, et gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. (*Deut.* 9.)

Domine Deus, ne disperdas pópulum tuum, et hæreditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. Recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac, et Jacob : ne aspícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Vexilla regis, *ut infrà*, 284.

℣. Deus rex noster ante sécula : ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis; ántequàm Abraham fieret, ego sum. *Joan.* 8.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Completorium, *ut in Ordinario*, 137.

IN FERIIS

PER HEBDOM. PASSIONIS,

ET USQUE AD FERIAM QUINTAM IN CŒNA DOMINI.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte, 120, *sine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

HYMNUS.

Opprobriis, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.

Clavis statim trabálibus
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.

Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi scelus;
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.

Crux débítæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.
Qui Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi ut in Psalterio sub tribus Ant. sequentibus.

Ant. 3. c. Convenérunt, Dómine, adversùs sanctum púerum tuum Jesum, quem unxisti. *Act.* 24.

Ant. 7. c. Dixérunt: Gloriátur patrem se habére Deum: videámus ergo si sermónes illíus veri sint. *Sap.* 2.

Ant. 8. c. Morte turpíssimâ condemnémus eum: Si enim est verus filius Dei, liberábit eum. *Sap.* 2.

℣. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: ℟. Supérbia eórum qui te odérunt ascendit semper. *Ps.* 73.

Lectiones et ℟℟℟. infrà in qualibet Feria.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio.

Ant. 1. a. Deus, salvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre mei, et tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Ant. 8. G. Insidiáti sunt mihi, et prævaluérunt, et non fuit qui ferret auxílium. *Job.* 30.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: lætáti sunt, quóniam tu fecisti. *Thren.* 1.

Capitulum. (*Jerem.* 11.)

Cogitaverunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámpliùs.

HYMNUS.

Dum, Christe, confixus cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri figere
Intenta ligno lúmina.
Anguis veneno pérfidi
Inflicta nobis válnera,
Pendentis è celsa trabe
Sanábit aspectus Dei.
Hic nos olympo párturis;
Hic Mártyres formas tuos:
Hic último sanctam fidem
Fundas amóris pignore.
Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinque protensæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergo cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári sánguine.
O SPES salútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infixa semper hæreas
Imisque regnes córdibus.
QUI Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam; ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus, *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadragesimæ, 145.

Collecta, ut in qualibet Feria, post Antiph. ad Benedictus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Vesperis.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis orto sídere, 129.

Psalmi de Feria; et sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

Cetera ut in Ordinario, suprà, 129.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons, 133.

Ant. 2. D. Dómine.

Capitulum. (*Jerem.* 11.)

TU, Dómine, Sábaoth, qui júdicas justè, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória, *sed repet.* ℟. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, ℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut suprà in Ordinario, 133.

AD SEXTAM.

Hymnus, Nunc solis excelsum jubar, 134.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine.

Capitulum. (*Thren.* 3.)

AUDISTI lábia insurgéntium mihi, et meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Sessiónem eórum, et resurrectiónem eórum vide: ego sum psalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos, * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu scis impropérium meum, * et confusiónem meam: * Eripe me, Dómine. ℟. Propter. *Ps.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur: ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces, flexis genibus, 133.

AD NONAM.

Hymnus, Prono volútus impetu, 134.

Ant. 7. d. Omnes.

Capitulum. (*Jerem.* 18.)

ATTENDE, Dómine, ad me, et audi vocem adversarióram meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℟. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Persecúti sunt me gratis. ℟. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam sequébar bonitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus, 134.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. *Thren.* 3.

Ant. 6. F. Audiérunt quia ingemisco ego, et non est qui consolétur me. *Thren.* c. 1.

Ant. 7. c. Fremuérunt déntibus, et dixérunt: Devorábimus: En ista est dies quam expectabámus. *Thren.* c. 2.

Ant. 4. f. Venatióne cepérunt me quasi avem inimici mei gratis. *Thren.* 3.

Ant. 8. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. (*Jerem.* 18.)

RECORDARE, Dómine, quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

HYMNUS.

VEXILLA Regis pródeunt;
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor,
Suspensus est patíbulo.

QUO vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ et sánguine.

IMPLETA sunt quæ concinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

ARBOR decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno stípite,
Tam sancta membra tángere.

BEATA cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O CRUX, ave, spes única;
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reisque dona véniam.

TE, summa Deus Tríntas,
Collaudet omnis spíritus;

Quos per Crucis mystérium Salvas, rege per sécula.

Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat, *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Ordinario, 130.

Collecta, ut in qualibet Feria, post Antiphonam ad Magníficat.

Completorium, *ut suprà, in Ordinario*, 137.

FERIA SECUNDA

HEBDOMADÆ PASSIONIS.

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 2.)

Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide quia malum et amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem meî apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A século confregisti jugum meum, rupisti víncula mea, et dixisti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne semen verum: quómodò ergo conversa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus ad Moysen, 274.

LECTIO II.

Verterunt ad me tergum, et non fáciem; et in témpore afflictiónis suæ dicent: Surge, et líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? Surgant, et líberent te in témpore afflictiónis tuæ; secundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustrà percussi fílios vestros, disciplínam non recepérunt; devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini. Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid obliviscétur virgo ornamenti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est meî diébus innúmeris. Jerúsalem.

℟. Sument fílii Israel, 275.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 7.)

In illo témpore; Misérunt Príncipes et Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 31, n. 8 et 9.)

Principes illi, audítâ multitúdinis fide, et eo múrmure quo Christus glorificabátur, misérunt ministros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergo non póterant apprehéndere nolentem, missi sunt ut audírent docentem? Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobiscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò, quia modò nolo? Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiscum sum; et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam. Quærétis me, et non inveniétis; et ubi sum ego, vos non potestis veníre. Hìc jam resurrectiónem suam prædixit: noluérunt enim agnóscere præsentem, et pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem. Tu autem.

℣. Adhuc módicum tempus vobiscum sum; et vado ad eum qui me misit. * Quærétis me, et non inveniétis: et ubi ego sum, vos non potestis veníre. ℣. Quia despexistis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexistis; ego quoque subsannábo * Quærétis me. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. *G.* Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. *Joan.* 7.

COLLECTA. Orémus.

Imploramus ín jejúnio, Dómine, misericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto desidério sitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus; Per omnia sécula seculórum.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

COLLECTA. Orémus.

Clamantium ad te, quæsumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut sicut Ninivítis in afflictióne pósitis pepercisti, ita et pópulo tuo in præsenti tribulatióne succurras; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 3.)

Vulgo dicítur : si dimíserit vir uxórem suam, et recédens ab eo, dúxerit virum álterum, numquid revertétur ad eam ultrà ? Numquid non pollúta et contamináta erit múlier illa ? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis : tamen revértere ad me, dicit Dóminus, et ego suscípiam te. Leva óculos tuos in directum, et vide ubi non prostráta sis : in viis sedébas, expectans eos quasi latro in solitúdine ; et polluisti terram in fornicatiónibus tuis et in malítiis tuis. Quamobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum, et serótinus imber non fuit : frons muliéris meretrícis facta est tibi, noluisti erubéscere. Ergo saltèm ámodò voca me : Pater meus, dux virginitátis meæ tu es. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum.

℟. Réspice inimícos meos, 276.

LECTIO II.

Et dixit Dóminus ad me in diébus Josíæ regis : Numquid vidisti quæ fécerit aversátrix Israel ? Abiit síbimet super ómnem montem excelsum et sub omni ligno frondóso ; et fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecisset hæc ómnia : Ad me revértere ; et et non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo quòd mœcháta esset aversátrix Israel, dimisissem eam, et dedissem ei libellum repúdii : et non tímuit prævaricatrix Juda soror ejus ; sed ábiit, et fórnicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram, et mœcháta est cum lápide et ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me : Justificávit ánimam suam aversátrix Israel, comparatióne prævaricatrícis Judæ. Vade, et clama sermónes istos contra aquilónem, et dices : Revértere, aversátrix Israel, ait Dóminus, et non avertam fáciem meam à vobis ; quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, et non irascar in perpétuum. Jerúsalem.

℟. Deus meus, 276.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 7.)

In illo témpore ; ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambulére, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 28, n. 1, 8 et 11.)

Non potest mundus odisse vos. Quid est hoc; nisi, Non potest mundus odisse amatóres suos, falsos testes? Bona enim dícitis quæ mala sunt, et mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergo quærébant eum in die festo: et murmur multum de eo erat in turba. Unde murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum: Hoc dícitur modò. Quicumque enim eminuerit in áliqua grátia spiritáli, profectò álii dicunt: Bonus est; álii: Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergo de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odisse vos: me autem odit, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est; * Quia ego. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondum implétum est. *Joan.* c. 7.

COLLECTA. Orémus.

Auxiliare, Dómine, pópulo tuo; ut sacræ devotiónis proficiens incrementis, et tuo semper múnere gubernétur, et ad redemptiónis æternæ pervéniat, te ducente, consórtium; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. ç. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

COLLECTA. Orémus.

Suscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces, et secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum fámulos tuos ab ómnibus absolve peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparentur; et quos vénià féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 5.)

Circuite vias Jerúsalem, et aspícite: et consideráte, et quærite in platéis ejus, an inveniátis virum facientem judícium, et quærentem fidem; et propítius ero ei.

Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint; et hoc falsó jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem: percussisti eos, et non doluérunt: attrivisti eos, et renuérunt accípere disciplínam: induravérunt fácies suas supra petram, et noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt et stulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, et loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui; et ecce magis hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus, 274.

LECTIO II.

Super quo propítius tibi esse pótero? Fílii tui dereliquérunt me, et jurant in his qui non sunt dii. Saturávi eos, et mœchá'i sunt, et in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, et emissárii facti sunt: unusquisque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus, et in gente tali non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, et dissipáte; consummatiónem autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quia non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israel, et domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, et dixérunt: Non est ipse; neque véniet super nos malum: gládium et famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, et responsum non fuit eis: hæc ergo evénient illis. Jerúsalem.

℟. Sument fílii, 275.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 10.)

In illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; et hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 48, n. 2.)

Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Didicistis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo et páscua inveniendo sunt, oves vitâ æternâ perfruendo sunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóstolus: Novit Dóminus qui sunt ejus; et: Quos præscívit, ipsos et prædestinávit; quos autem prædestinávit, ipsos et vocávit;

quos autem vocávit, illos et justificávit; quos autem justificávit, ipsos et glorificávit : de óvibus istis nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus est de número eárum, qui pro eis novit quod dedit. Tu autem.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me : * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousque non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? * Sed vos non créditis. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam áudiunt: et ego vitam æternam do eis; et non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

SANCTIFICATO hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illustra : et quibus devotiónis præstas effectum, præbe supplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, Per.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoscátis et credátis quia Pater in me est, et ego in Patre. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui misericórdiæ jánuam in te sperántibus patére voluisti : réspice in plebem tuam ejusque miserére, ut quæ voluntátis tuæ viam, te donante, séquitur, à vitæ sémitis mereátur nunquàm deviáre; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

FERIA QUINTA.

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 6.)

ERUDIRE, Jerúsalem, ne fortè recédat ánima mea à te; ne fortè ponam te desertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Usque ad racémum cólligent quasi in vínea relíquias Israel : converte manum tuam, quasi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? et quem contestábor, ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, et audíre non possunt : ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, et non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum, laborávi sústinens. Effunde super párvulum foris, et super consílium júvenum simul : vir enim cum mulíere capiétur, senex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri et uxóres páriter; quia extendam manum meam su-

per, habitantes terram. Jerúsalem.

℟. Réspice, 276.

LECTIO II.

A MINORE quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student: et à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes: Pax, pax; et non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt: quin pótiùs confusióne non sunt confúsi, et erubéscere nesciérunt. Quamòbrem cadent inter ruentes: in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus: State super vias, et vidéte, et interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, et ambuláte in ea; et inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt: Non ambulábimus. Et constítui super vos speculatóres: Audíte vocem tubæ. Et dixérunt: Non audiémus. Jerúsalem.

℟. Deus meus, 276.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 7.)

IN illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisæi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 33, n. 2.)

LIQUET, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat: sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore superba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex se Deum contémpserat in culpa. Tu autem.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti: et* Stans retro secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capillis suis tergébat; osculabátur pedes ejus, et unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ ascendunt

usque ad cœlum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat: * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam dilexit multùm. *Luc.* 7.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis: infunde córdibus nostris tui amóris affectum; ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur; Per Dóminum nostrum.

VESPERÆ *de sequenti.*

FERIA SEXTA.

FIT OFFICIUM

DE COMPASSIONE B. MARIÆ.

Duplex-majus.

[*Si hoc Festum occurrat die* 25 *Martii, transfertur in diem sequentem; tunc nulla fit Commemoratio primarum Vesperarum.*]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

Ant. 2. D. Fília pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárum. *Jer.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

Ant. 8. c. Torcúlar calcávit Dóminus vírgini fíliæ Juda, quóniam inváluit inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 6. C. Fília Sion oppressa est amaritúdine, et egressus est omnis decor ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. f. Ipsa gemens conversa est retrorsùm: depósita est vehementer, non habens consolatórem. *Thren.* 1.

Capitulum. (*Ruth* 1.)

NE vocétis me, Nóemi (id est, pulchram): sed vocáte me, Mara, id est, amáram; quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens.

℟. Fília Jerúsalem, numquid rex non est tibi, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, et sátage quasi partúriens, quia liberáberis: rédimet te Dóminus. ℣. Nonne opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? * Dole, *Repet.* ℟. Fília, *usque ad* ℣. *Mich.* 4. *Luc.* 24.

HYMNUS.

DUM spargit aram sánguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum,
María pectus immolat.

CAPUT cruentum Filii
Matris corónat vértiecm:
Clavis iisdem fígitur
Christus cruci, Christo parens.

O PASSIONIS mútuæ,
Jesu, María, cónscii!
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandem párcite.

QUEM vos dolétis, noster est

Error, furorque críminum:
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Anima mea turbáta est valde; ℟. Sed tu, Dómine, úsquequò? *Ps.* 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúsalem? Cui exæquábo te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tuî! *Thren.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui non solùm peccántibus véniam tríbuis, sed étiam præmia pœniténtibus impertíris: da ut pópulus tuus ad tuæ majestátis cultum, et sálubri timóre disponátur, et sancto amóre perducátur, Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Completorium, *ut suprà, in Ordinario Brev.* 137.

Hymnus, Virgíneis, *ut in Ordinario.*

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Jesum crucifixum super quem planxit Mater quasi super unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Ps. 94. Veníte, 120, *sine* Glória Patri, *sed dicto* Quadraginta, *dicitur* * Veníte, adorémus; *deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum spargit, *ut suprà, in I. Vesperis.*

IN I.° NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. C. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. ç. Vocem meam audisti, Dómine; ne avertas aurem tuam à singultu meo et clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es spes mea, Deus. *Ps.* 60.

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 8.)

Quomodo dícitis: sapientes nos sumus, et lex Dómini nobiscum est? Verè mendácium operátus est stylus mendax scribárum. Confúsi sunt sapientes, pertérriti et capti sunt; verbum enim Dómini projecérunt, et sa-

piéntia nulla est in eis. Propterea dabo mulieres eórum éxteris, agros eórum hæredibus; quia à mínimo usque ad máximum omnes avarítiam sequuntur, à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et sanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax; cùm non esset pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt: quinímò confusióne non sunt confúsi, et erubéscere nesciérunt; idcircò cadent inter corruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Jerúsalem.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica vestra in planctum, et * Ponam diem eam quasi luctum unigéniti, et novíssima ejus quasi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus est in manus hóminum; et occídent eum. * Ponam diem. *Amos* 8. *Matth.* 17.

LECTIO II.

A Dan audítus est frémitus equórum ejus; à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta est omnis terra: et venérunt, et devoravérunt terram et plenitúdinem ejus, urbem et habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis serpentes régulos, quibus non est incantátio: et mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris fíliæ pópuli mei de terra longínqua: Numquid Dóminus non est in Sion? aut rex ejus non est in ea? Quare ergo me ad iracúndiam concitavérunt in sculptílibus suis, et in vanitátibus aliénis? Transiit messis, finíta est æstas, et nos salváti non sumus. Super contritióne fíliæ pópuli mei contrístatus sum et contristátus; stupor obtínuit me. Numquid resína non est in Gálaad? aut médicus non est ibi? Quare ígitur non est obducta cicátrix fíliæ pópuli mei? Jerúsalem.

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ Jerúsalem: * Induxi eis super matrem adolescentis vastatórem merídie; et resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent: Beátæ stériles, et ventres qui non genuérunt, et úbera quæ non lactavérunt: * Induxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

LECTIO III.

(Cap. 9.)

Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Contemplámini, et vocáte lamentatríces, et véniant; et ad eas quæ sapientes sunt, míttite, et próperent: festínent, et assúmant super nos lamentum; dedúcant óculi nostri

lácrymas, et pálpebræ nostræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta est de Sion: Quómodò vastáti sumus et confúsi vehementer? quia derelíquimus terram, quóniam dejecta sunt tabernácula nostra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini; et assúmant aures vestræ sermónem oris ejus; et docéte fílias vestras lamentum, et unaquæque próximam suam planctum; quia ascendit mors per fenestras nostras; ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforis, júvenes de platéis. Jerúsalem.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem et diem, et non táceant; * Quóniam contritióne magnà contríta est virgo fília pópuli mei, plagâ péssimâ vehementer ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II.° NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo super te, decóre nimis et amábilis. Sicut únicum filium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori mágis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multipliciter tibi caro mea! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis

(Serm. de 12 Prærog. B. M. V. n. 14.)

MARTYRIUM Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidem, sed speciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non posset, apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimirùm ánima jam ibi non erat; sed tua planè inde nequíbat avelli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquàm Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimirùm corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis affectus. Tu autem.

℟. Símeon dixit ad Ma-

ríam matrem Jesu : Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur; * Et tuam ipsius ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Repléberis cálice mœróris et tristítiæ, et bibes illum, et epotábis usque ad fæces; * Et tuam. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

LECTIO V.

(N. 15.)

An non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille, revérâ pertránsiens ánimam, et pertingens usque ad divisiónem ánimæ et spíritûs : Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jesu tráditur, servus pro dómino, discípulus pro magistro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licèt sáxea, licèt férrea péctora sola recordátio scindit?

℟. Sequebátur Jesum turba mulíerum quæ plangébant et lamentabantur eum. Et postquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxta crucem Jesu mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conspersérunt cínere cápita sua, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem. * Stabat. *Luc.* 23. *Joan.* 19. *Thren.* 2.

LECTIO VI.

Non mirémini, fratres, quòd María Martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audísse Paulum inter máxima géntium crímina memorantem, quòd sine affectióne fuissent. Longè id fuit à Maríæ viscéribus; longè id sit étiam à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat : Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non, sperábat contínuò resurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit : fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jesus matrem, et discípulum stantem quem diligébat; * Et dicit Jesus matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. * Et dicit Jesus matri suæ. *Non dicitur* Glória Patri. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

ADORATION DES MAGES

IN III.º NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam; ego enim derelicta sum sola, et clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret et vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repellet in sempiternum Dóminus; quia si abjécit, et miserébitur secundùm multitúdinem miserationum suárum. *Thren.* c. 3.

℣. In umbra alárum tuárum speráho, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 19.)

In illo témpore; Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

(De Instit. Virg. c. 7, n. 48, 49.)

Claudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, et paulisper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes testamento Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur et discípulo matris custódia, pietátis grátiâ commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua. Non útique Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater; et, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

LECTIO VIII.

(N. 49.)

Stabat non degéneri mater spectáculo, quæ non motúeret peremptórem. Pendébat in cruce Filius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut ante Fílium prosternerétur, laudandus pietátis affectus, quòd Fílio superstes esse nolébat. Sin verò, ut eum

Fílio morerétur, cum eódem gestiébat resúrgere, non ignára mystérii quòd genuisset resurrectúrum: simul quæ público úsui impendit mortem Filii nóverat, præstolabátur si fortè etiam suâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pássio adjutório non éguit, sicut ipse Dóminus longè antè prædixit: Et respexi, et non erat auxiliátor; et attendi, et nemo suscipiébat: et liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergo extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jesu discípulus in sua. * Erat ferè hora sexta, et ténebræ factæ sunt in universam terram. ℣. Misi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat ferè hora sexta, et ténebræ. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 11.)

In illo témpore; Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium, et dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 49, n. 26.)

Dicebant: Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent ne perírent. Et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem Temporália pérdere timuérunt, et vitam æternám non cogitavérunt; ac sic utrumquè amisérunt. Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnando et transferendo; et illud eos séquitur quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quæ fiébant, percutientes péctora sua revertebantur: stabant autem * Noti ejus et mulíeres de longè aspicientes. ℣. Plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum ut in morte primogéniti, * Noti ejus. *Non dicitur* Glória Patri, *sed repetitur* ℟. Omnis

usque ad ℣. Plangent. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. Sacerd. Quámdiu ponam consília in ánima mea, ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 5. C. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* c. 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* c. 2.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: Dómine, vim pátior. *Is.* 38.

CANTICUM.

(Thren. 2.)

QUOMODO obtexit calígine in furóre suo Dóminus * fíliam Sion;

Projécit de cœlo in terram * inclytam Israel:

Et non est recordátus scabelli pedum suórum * in die furóris sui.

Præcipitávit Dóminus, nec pepercit, * ómnia speciósa Jacob.

Destruxit in furóre suo munitiónes Vírginis Juda: * et dejécit in terram:

Pólluit regnum* et príncipes ejus:

Confrégit in ira furóris sui* omne cornu Israel.

Avertit retrorsùm déxteram suam * à fácie inimici:

Et succendit in Jacob quasi ignem flammæ * devorantis in gyro.

Tetendit arcum suum quasi inimícus; * firmávit déxteram suam quasi hostis:

Et occídit omne, quod pulchrum erat visu, * in tabernáculo filiæ Sion.

Ant. 2. D. Numquid oblivisci potest múlier infantem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? *Is.* 49.

Ant. 4. *D.* Angústia possédit me sicut angústia parturientis: córrui, cùm audírem, cùm vidérem; ténebræ stupefecérunt me. *Is.* 21.

Capitulum. (*Thren.* 1.)

VIDE, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subversum est cor meum in memetipsa; quóniam amaritúdine plena sum.

HYMNUS.

ILLÆSA, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor;
Nascente quem nescíveras
Orbáta sentis Fílio.

DUM te salútat últimùm,
Natoque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Christum párturis.

NON ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;

Silensque plus novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit Glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dum turbábitur terra,
℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Ps.* 45.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. G. Fortis est ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant. c.* 8.

COLLECTA. Orémus.

Da, quæsumus, Dómine, córdibus nostris íntimum veræ pietátis affectum: ut in tui Fílii passióne sanctíssimæ Matri ejus dignè compatientes, salutáris mystérii fructum percípere mercámur; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium adversùs Jesum, et dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

Tuæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illustra; ut semper in regendis áctibus et móribus potióra probantes, et quod nocet fúgere, et quod prodest elígere, te inspiránte, possímus; Per Dóminum.

Ad Horas, *in fine Hymnorum dicitur Doxologia seq.*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Et non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

Capitulum. (*Job* 30.)

Interiora mea efferbuérunt absque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis: mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis, * Et dolórem invéni. *Repetitur* ℟. Tribulatiónem et dolórem invéni. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; ℟. Et qui consolarétur, et non invéni. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt.

Capitulum. (*Thren.* 3.)

Inundaverunt aquæ super caput meum; dixi: Périi.

Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Usquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Usquequò. ℣. Irrítat adversárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Usquequò. *Ps.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et salvum fac fílium ancillæ tuæ. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Angústia.

Capitulum. (*Jerem.* 4.)

VOCEM quasi parturientis audívi, angústias ut puérperæ. Vox filiæ Sion intermorientis expandentisque manus suas: Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est: * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Lumen oculórum meórum, * et ipsum non est mecum: * Derelíquit. ℟. Cor meum. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, et non pepercit, et lætificávit super te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Consurge, fília Sion; effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini: leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Persecútus est te inimícus tuus; sed citò vidébis perditiónem ipsíus, et super cervíces ipsíus ascendes. *Baruch* 4.

Ant. 6. F. Nocentes peribunt qui te vexavérunt; et exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

Capitulum. (*Jerem.* 15.)

DICIT Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bonum, si non occurri tibi in témpore afflictiónis, et in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus, Dum spargit aram, *suprà*, 292.

℣. Quando consoláberis me, Dómine? ℟. Quando fácies de persequéntibus me judícium? *Ps.* 118.

Ad Magnificat, *Ant.* 4. E. Animæquior esto: exhortátur enim te, qui te nominávit; et qui gratuláti sunt in tua ruína, punientur. *Baruch* 4.

Collecta, ut suprà ad Laud.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergo jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxta desertum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam

Justi, ℣. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

COLLECTA. Orémus.

MISERERE, Dómine, deprecantis Ecclésiæ tuæ, et inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende, ut quos unigéniti Fílii tui morte redemisti, nec peccátis fieri permittas obnóxios, nec óprimi patiáris adversis; Per eumdem Dóminum nostrum.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, *in Ordinario Brev.* 137.

Hymnus, Virgíneis, *ut in Ordinario*.

SABBATO
ANTE PALMAS
LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 9.)

LOQUERE: Hæc dicit Dóminus: Et cadet morticínum hóminis quasi stercus super fáciem regiónis, et quasi fœnum post tergum metentis; et non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua, et non gloriétur fortis in fortitúdine sua, et non gloriétur dives in divítiis suis; sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire et nosse me, quia ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, et judícium, et justítiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et visitábo super omnem qui circumcísum habet præpútium, super Ægyptum, et super Juda, et super Edom, et super fílios Ammon, et super Moab, et super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto; quia omnes gentes habent præpútium: omnis autem domus Israel incircumcísi sunt corde. Jerúsalem.

℣. Réspice, 276.

LECTIO II.

(Cap. 10.)

NON est símilis tuî, Dómine: magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex géntium? tuum est enim decus. Inter cunctos sapientes géntium, et in universis regnis eórum nullus est símilis tuî. Páriter insipientes et fátui probabuntur; doctrína vanitátis eórum lignum est. Argentum involútum de Tharsis affertur, et aurum de Ophaz, opus artíficis, et manus ærárii: hyacinthus et púrpura indumentum eórum; opus artíficum universa hæc. Dóminus autem Deus verus est: ipse Deus vivens, et Rex sempiternus. Ab indignatióne ejus commovébitur terra; et non sustinébunt gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis: Dii, qui cœlos et terram non fe-

cérunt, péreant de terra et de his quæ sub cœlo sunt. Jerúsalem.

℟. Deus meus, 276.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

(Cap. 12.)

In illo témpore; Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut et Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 50, n. 24.)

Viso Lázaro ressuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non poset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus; ecce Dóminus utrumque fecit: et Lázarum mórtuum, et seipsum suscitávit occísum. Tu autem.

℟. Adhuc módicùm, lumen in vobis est. * Ambuláte, dum lucem habétis: ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat: * Ambuláte, dum lucem habétis, *etc. Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

COLLECTA. Orémus.

Omnipotens, sempiterne Deus, cleméntiam tuam supplíciter exorámus, ut salutáribus jejúniis castigáti, et bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paschále mystérium dignis sénsibus accedámus; Per Dóminum.

DOMINICA PALMARUM.

Duplex-majus.

[*A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, non fit de ullo Festo novem Lectionum; sed ejus Officium transferlur post Octavam Paschæ.*]

De Semiduplici autem et Simplici fit Commem. usquè ad Vesp. Feriæ IV, hujus Hebdomadæ, exclusivè.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. Repulsa est, *cum reliquis ut in Feriis Passionis, suprà*, 284

Capitulum. (*Jerem.* 26.)

Ecce in mánibus vestris sum : fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte et cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, et contra civitátem istam, et habitatóres ejus ; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúsalem, Jerúsalem, quóties vólui congregáre fílios tuos? et noluisti : * Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis ; non me vidébitis ámodò, donec dicátis : Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus : hæréditas mea dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce relinquétur. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando quis audívit, 273.

℣. Dixi : Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. G. Jerúsalem, si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi ! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Completorium, *ut suprà, in Ordinario Brev.* 137.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Christum Jesum qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte, 120 *sine* Glória Patri ; *sed dicto* Quadraginta, *dicitur* * Veníte, adorémus ; *deinde repetitur Invit.*

Hymnus, Oppróbriis, *ut suprà*, 281.

IN I.° NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio.

Antiph. et ℣℣℣. *ut in Dominica Passionis.*

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 11.)

Quid est quòd dilectus meus in domo mea fecit scélera multa ? Numquid carnes sanctæ áuferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquélæ, grandis exarsit ignis in ea ; et combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum pro malis domûs Israel et domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrasti mihi, et cognóvi ; tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego

quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam; et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam. Jerúsalem.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias, et domos suas; et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: * Immolábitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in quâ necesse erat occídi Pascha. * Immolábitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

LECTIO II.

(Cap. 12.)

Justus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum; verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur? bene est ómnibus qui prævaricantur, et iníquè agunt? Plantasti eos; et radícem misérunt; proficiunt, et fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, et longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidisti me, et probasti cor meum técum: congrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est ánimal, et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades sexaginta duas * Occidétur Christus; et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, et condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

LECTIO III.

Reliqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in sylva: dedit contra me vocem, ídeò odíwi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte; congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorandum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxitque super me: desolatióne desoláta est omnis terra; quia nullus est

qui recógitet corde. Jerúsalem.

℣. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis? ℣. Dixit Dóminus ad Móysen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocaustum sempiternum; * Quantò magis sanguis Christi emundábit. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II.° NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 60, de Pass. Dom. 11, Cap. 1.)

DESIDERATA nobis, dilectíssimi, et universo optábilis mundo, adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur; quia etsi difficile est de cádem solemnitáte sæpiùs dignè aptèque disserére, non est tamen líberum Sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacramento, fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis officium: cùm ipsa matéria ex eo quòd est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur, dum nunquam potest satis esse quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et oblectat et súperat, sicut pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre uníus et æquális essèntiæ est, quóties, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potestas; et difficíliùs cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio. Tu autem.

℣. Factum est, dum complerentur dies assumptiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, * Et ipse. *Luc.* 9. 1. *Mach.* 6.

LECTIO V.

(Cap. 3.)

CHRISTUS, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et superbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injustis ódiis studuisset accéndere; ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debentis perséquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Filio Dei,

quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum qui reconciliando mundo et prétium esset et póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce supplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignosci.

℟. Præcedébat discípulos Jesus; et stupébant, et sequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Ecce ascéndimus Jerosólymam, et damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus sum; inimíci autem mei confirmáti sunt super me. * Ecce. *Marc.* 10. *Ps.* 37.

LECTIO VI.

(Cap. 5.)

Quod ergo falsi testes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério ignáviâ præsidis, et famulátu imperítæ cohortis egérunt, et detestandum universis séculis et amplectendum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente crudélis, ita est in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, et miserétur ómnium Christus. Quod sævítia infertur, potestáte súscípitur; ut licéntia facínoris æternæ opus ímpleat voluntátis. Unde omnis ordo rerum gestárum, quem pleníssime Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium est accipiendus audítu, ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non solùm remissiónem peccatórum in Christo complétam, sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℟. Ecce ascéndimus Jerosólymam, * Et consummabuntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur; et occídent eum. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus? Verbum iníquum constituérunt adversùm me. * Et. *Non dicitur* Glória Patri. *Luc.* 18. *Ps.* 40.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii sécundùm Matthæum.

(Cap. 21.)

In illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis, et venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castellum quod contra vos est, et sta-

tim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Matthæum. 67.)

Duplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adimplet: ópere quidem, quòd super ásinam séderit: verbis verò, quia scriptum est à Zacharía quòd in ásina sícuti rex sedébit. Cùm ígitur id, véluti scriptum est, explesset, altérius ipse prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium, et quòd in ipsis requiescet, et vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ita prophetíæ prophetía successit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedísse vidétur, verùm étiam ut vivendi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, et prophetías adimplébat, et dógmata veritátis plantábat, et vivendi præcepta exemplis præbébat et affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus éxigat, requirámus.

℣. Véniet qui mittendus est, et ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, et ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

LECTIO VIII.

Sed videámus jam tam verborum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem et pullum novum. Non currus, ut reges cèteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus; sed magnam úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profectò præter Christum dícere posset. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra significáret. Hic enim Ecclésia et novus pópulus olim immundus per pullum significátur; qui, postquàm in eo Jesus quievit, ab omni sorde liberátus, mundus effectus est. Perpende autem ad amussim imáginem esse conservátam. Discípuli quippe jumenta solvunt; quóniam et nos, et illi per Apóstolos vocáti, et adducti ad Christum sumus; et nostra fides in zelum illos deduxit. Idcircò ásina pullum suum sequi perspícitur; quóniam, postquàm in géntibus Christus séderit, tunc et Israelítæ zelantes vénient; quod Paulus signifi-

cans, dicébat : Quia cæcitas ex parte Israéli áccidit, quousque plenitúdo géntium intráret; et sic omnis Israel salvábitur.

℟. Dixit Jesus : Ite, inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite mihi; et * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet : et confestim dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, jumenta in móntibus. * Si quis. *Matth.* 21. *Ps.* 49.

LECTIO IX.

QUAM húmili autem et abjecto ánimo essent Judæi, considéra; qui, quamvis tam multa ejus signa víderint, numquam tamen ipsum sic admiráti sunt, quemádmodùm nunc : postquàm autem turbas concúrrere aspexérunt, vehementer obstupescunt. Concussa enim fuit, inquit, universa cívitas, dicens : Quis est hic? Turbæ autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Ita quando étiam magnum quid de ipso dícere nisi sunt, tunc húmilis et abjecta ipsórum senténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut se hâc pompâ ostentáret; sed partim ut et prophetíam, ut díximus, impléret, et vitam nostram instrúeret; partim ut discípuli horum testes hinc máximè solamen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum posse violári. Tu verò id étiam admiráre quómodò tam à Zacharía quàm à David ad unguem ista prædicta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus : et laudes cantémus, et vestimenta tradámus iis qui ipsum áfferunt. Quâ enim vénià digni érimus, cùm illórum álii ásinam vestimentis suis, Christi in ea sessúri grátiâ, ornárent; álii indumenta sub pédibus ásinæ stérnerent, si nos nudum ipsum videntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; et cùm illórum álii præcédant, álii subsequantur, nos advenientem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc supplício digna esse? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne supplicantem quidem audíre vis, sed accúsas et íncrepas.

℟. Exulta satis, fília Sion : júbila, fília Jerúsalem : * Ecce Rex tuus véniet tibi justus, et salvátor : ipse pauper, et ascendens super ásinam et super pullum fílium ásinæ. ℣. Invénit Jesus asellum, et sedit super eum, sicut scriptum est : * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri, *sed repetitur* ℟. Exulta, *usque ad* ℣. Invénit. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Israel in eo qui fecit eum; ℟. Et

fílii Sion exultent in Rege suo. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dícite fíliæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum filium subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum suscitávit à mórtuis : propteréa et óbviam venit ei turba, quia audiérunt eum fecisse hoc signum. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem vestimenta sua stravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, et sternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes : Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, et glória in excelsis. *Luc.* 19.

Ant. 6. *C.* Dico vobis : Quia, si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. (*Coloss.* 2.)

CHIROGRAPHUM decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit Christus de médio, affígens illud cruci, et expólians principátus et potestátes, traduxit confidenter, palàm triumphans íllos in semetipso.

Hymnus, Dum, Christe, *ut suprà*, 282.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedictus, *Ant.* J. Turbæ quæ præcedébant, et quæ sequebantur, clamábant, dicentes : Hosanna Fílio David : benedictus qui venit in nómine Dómini; hosanna in altíssimis. *Matt.* 21.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecisti : concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documenta, et resurrectiónis consórtia mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

Capitulum. (*Tob.* 13.)

IPSE salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi : Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

℟. *br.* Afferte Dómino * Glóriam et honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Glóriam. ℟. Afferte. *Ps.* 95.

℣. Commoveátur à fácie ejus universa terra; ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. (*Isaiæ.* 55.)

MONTES et colles cantábunt coram vobis laudem, et ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, et pro urtíca crescet myrtus; et erit Dóminus nomináts in signum æternum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus * qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus *et illuxit nobis,* In nómine Dómini. ℟. Benedictus qui venit in nómine Dómini.

℣. Constitúite diem solemnem in condensis, ℟. Usque ad cornu altáris. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Dico vobis.

Capitulum. (*Sap.* 10.)

DECANTAVERUNT, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, et linguas infántium fecit disertas.

℟. *br.* Ex ore infántium et lacténtium, * Perfecisti laudem. Ex ore infántium. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfecisti laudem. ℟. Ex ore infántium. *Ps.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. *Ps.* 112.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Videntes príncipes Sacerdótum et Scribæ mirabília quæ fecit Jesus, et púeros clamantes in templo, Hosanna Fílio David, indignáti sunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos: Vidétis quia nihil profícimus; ecce mundus totus post eum ábiit *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jesum pérdere; et non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum; sed non confitebantur, ut è Synagóga non ejicerentur *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fíeret. *Joan.* 9.

Capitulum. (*Hebr.* 12.)

RECOGITATE eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem: ut ne fatigémini, ánimis vestris deficien-

tes; nondum enim usque ad sánguinem restitístis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla, 284.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora, sed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Ordinario Breviarii.*

FERIA SECUNDA.

MAJORIS HEBDOMADÆ.

[*Hâc Feriâ et duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis his quæ hic habentur propria.*]

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 14.)

DIXIT Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: et si obtúlerint holocautómata et víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio, et fame, et peste consúmam eos. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus; prophétæ dicunt eis: Non vidébitis gládium, et fames non erit in vobis; sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo: non misi eos, et non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, et divinatiónem, et fraudulentiam, et seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi, dicentes: Gládius et fames non erit in terra hac: In gládio et fame consumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem præ fame et gládio, et non erit qui sepeliat eos. Jerúsalem.

℟. Décimâ die, 305.

LECTIO II.

(Cap. 18.)

DIXERUNT: Veníte et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes; non enim perìbit lex à Sacerdóte, neque consílium à sapiente, nec sermo à Prophéta: veníte, et percutiámus eum linguâ, et non attendámus ad universos sermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da fílios eórum in

famem, et deduc eos in manus gládii, fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ; et viri eárum interficiantur morte, júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repentè; quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Post hebdómades sexaginta, 305.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem

(Cap. 12.)

In illo témpore; Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 50, n. 5 et 6.)

Ne putárent hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Dóminus cum Lázaro et céteris, ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María verò, áltera soror Lázari, accépit libram unguenti nardi pistici pretiósi, unxit pedes Jesu, et extersit capillis suis pedes ejus; et domus implèta est ex odóre unguenti. Factum audivímus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento: unge pedes Jesu; bene vivendo Domínica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℣. Dixit Judas qui erat Jesum traditúrus: Quare hoc unguentum non væniit trecentis denáriis, et datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israel in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quó-

niam erectus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me; et cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis hostis meus. *Job* 16.

*Ant.*8.c. Abjectiónem posuisti me in médio populórum : aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audisti opprobrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut suprà, 282.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. María unxit pedes Jesu, et extersit capillis suis; et domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

COLLECTA. Orémus.

LARGIRE nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis, Christi bonum odórem ubíque diffundámus; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

AD HORAS, *Antiph.de Laudibus, quartâ prætermissâ.*

AD VESP. *Ant. ut in Feriis Passionis, ut suprà*, 284; *sic et cras.*

Ad Magnificat, *Ant.* 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut pópulus tuus qui in tot adversis ex humána infirmitáte deficit, intercedente unigéniti Fílii tui passióne, respíret; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti.

FERIA TERTIA.

LECTIO I.

De Jeremía Prophéta.

(Cap. 26.)

CUM complesset Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad universum pópulum, apprehendérunt eum Sacerdótes, et Prophétæ, et omnis pópulus, dicens : Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens : Sicut Silo, erit domus hæc, et urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc; et ascendérunt de domo regis in domum Dómini, et sedérunt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti sunt Sacerdótes et Prophétæ ad príncipes, et ad omnem pópu-

lum, dicentes : Judícium mortis est viro huic; quia prophetávit adversùs civitátem istam, sicut audistis áuribus vestris. Jerúsalem.

℟. Præcedébat discípulos Jesus; et stupébant, et sequentes, 307.

LECTIO II.

Et ait Jeremías ad omnes príncipes et ad universum pópulum, dicens : Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam et ad civitátem hanc ómnia verba quæ audistis. Nunc ergo bonas fácite vias vestras et stúdia vestra, et audíte vocem Dómini Dei vestri; et pœnitébit Dóminum mali quod locútus est adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus vestris sum : fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris : verúmtamen scitóte et cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, et contra civitátem istam et habitatóres ejus: in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes et omnis pópulus ad Sacerdótes et ad Prophétas : Non est viro huic judícium mortis; quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos. Jerúsalem.

℟. Ecce ascéndimus Jerosólymam, 307.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

(Cap. 14.)

In illo témpore; Erat Pascha et ázyma post bíduum : et quærébant summi Sacerdótes et Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, et occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Matth. 25, Hom. 80.)

Principes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque : pópulum enim valde formidábant, ac ídeò præteríre diem festum volébant, dicentes : Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè pássio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Considera valde ipsos timére, non Deum, neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere, sed hóminés et tumultum. Irâ tamen inflammáti, postéaquàm proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, sed in ipsa solemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furoreque irritáti, quamprímùm sibi facultas

data est, peregérunt. Et quamvis ipse nequítiâ illórum dispensando in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium cùm mille cruciátus ex voluntátis parvitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera et immensa beneficia suscéperant, et qui propter illos, gentes intérea neglígere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes et Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, et occíderent.* Dicébant autem; Non in die festo; ne forte tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti sunt vanitátes, et dolos totâ die meditabantur; * Dicébant. *Marc.* 14. *Ps.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Dixérunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam inútilis est nobis, et impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum: gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquàm nugáces æstimáti sumus ab illo; et ábstinet se à viis nostris tanquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contumélià et tormento interrogémus eum, ut sciámus reverénsiam ejus, et probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut supra, 282.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, sed ego pono eam à meipso: et postestátem hábeo ponendi eam, et potestátem hábeo íterùm sumendi eam. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

Reminiscere miserationum tuárum, Dómine, et famulos tuos æternâ protectióne sanctífica, pro quibus Jesus Christus Fílius tuus sponte se morti tradidit, et Paschále sacrifícium fuso sánguine consummávit; Qui tecum vivit et régnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, Per ómnia.

Ad Horas, *Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ.*

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. D. Sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. *Joan.* 13.

COLLECTA. Orémus.

Deus, in cujus præcípuis

mirabílibus est humána reparátio: solve ópera diáboli, et mortífera peccáti víncula disrumpe; ut, destructâ malignitáte quæ nócuit, vincat misericórdia quæ redémit; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, Per omnia.

FERIA QUARTA.

LECTIO I.

Incipit liber Baruch Prophétæ.

(Cap. 1.)

Et hæc verba libri quæ scripsit Baruch fílius Neríæ, fílii Maasíæ, fílii Sedecíæ, fílii Sédei, fílii Helcíæ in Babylónia, in anno quinto, in séptimo die* mensis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, et succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ fílii Jóakim regis Juda, et ad aures universi pópuli venientis ad librum, et ad aures poténtium filiórum regum, et ad aures presbyterórum, et ad aures pópuli, à mínimo usque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia, ad flumen Sodi. Qui audientes plorábant, et jejunábant, et orábant in conspectu Dómini. Jerúsalem.

℟. Congregáti sunt príncipes Sacerdótum et Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum; * Et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, et adversùs Christum ejus: * Et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent. *Matth.* 26. *Ps.* 2.

LECTIO II.

(Cap. 3.)

Et nunc, Dómine omnípotens, Deus Israel, ánima in augústiis, et spíritus ánxius clamat ad te. Audi, Dómine, et miserére, quia Deus es miséricors; et miserére nostrî, quia peccávimus ante te. Quia tu sedes in sempiternum, et nos perîbimus in ævum? Dómine omnípotens, Deus Israel, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, et filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, et non audiérunt vocem Dómini Dei sui: et agglutináta sunt nobis mala. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed memento manûs tuæ et nóminis tui in témpore isto, quia tu es Dóminus Deus noster: et laudábimus te, Dómine, quia propter hoc dedisti timórem tuum in córdibus nostris, et ut invocémus nomen tuum, et laudémus te in captivitáte nostra; quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum qui peccavérunt ante te. Et ecce

nos in captivitáte nostra sumus hódie, quâ nos dispersísti in impropérium, et in maledictum, et in peccátum, secundùm omnes iniquitátes patrum nostrórum qui recessérunt à te, Dómine Deus noster. Jerúsalem.

℣. Intrávit sátanas in Judam; et locútus est cum princípibus Sacerdótum quemádmodùm Jesum tráderet eis: et * Pacti sunt pecúniam illi dare; et spopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti sunt. *Luc.* 22. *Ps.* 9.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 22.)

In illo témpore; Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant príncipes Sacerdótum et Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Comment. in Luc. Lib. 6. c. 22.)

Abiit Judas, et locútus est cum princípibus Sacerdótum et Magistrátibus quemádmodum Jesum tráderet eis: et pacti sunt illi pecúniam dare; et spopondit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum sine turba. Multi hódie Judæ scelus, quòd Dóminum ac Magistrum, Deumque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne et nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falsum contra quémlibet testimónium dicunt; profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúnia vendunt. Ipse enim dixit: Ego sum Véritas. Cùm societátem fraternitátis áliquâ discórdiæ peste commáculant, Dóminum produnt. Nam sicut Joannes Baptista qui non pro Christi confessióne, sed pro defensióne veritátis martyr occúbuit; ídeò tamen pro Christo, quia pro veritáte martyrium suscépit. Ita è contrário, qui caritátis et veritátis jura spernit, Christum útique, qui est cáritas et véritas, prodit.

℣. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. ℣. Ait Judas: Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? At illi constituérunt ei triginta argénteos, * Decórum prétium. *Zach.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Fodérunt fóveam, ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pé-

dibus meis. Tu, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. c. Despiciébant me, et detrahébant mihi; et quem máximè diligébam, aversátus est me. *Job* 19.

Ant. 8. c. Et quidem Fílius hóminis, secundùm quod definítum est, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod scriptum est, oportet impléri in me; étenim ea quæ sunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut suprà, 282.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jesum sine turbis. *Luc.* 22.

COLLECTA. Orémus.

PRÆTENDE nobis misericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli discípulo tradi pertulisti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoscámus, et in tua semper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ.*

Hodie Vesperæ inchoantur absolutè ab impositione primæ Antiphonæ.

[*Officium deinceps usque ad Pascha dicitur sine* Deus, in adjutórium, *sine* Glória Patri, *sine* Dóminus vobiscum, *sine* Orémus, *et sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℟℟. *brevia et Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. G. Scitis quia post bíduum Pascha fiet, et Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè est: euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discípulis meis manducem? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Vos estis qui permansistis mecum in tentatiónibus meis; et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, sine Dóminus vobiscum *et sine* Orémus, *dicitur Oratio sequens.*

RESPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *sub silentio dicitur*, Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen. *Et nihil additur, sicque terminantur Horæ usque ad Vesperas Sabbati sancti.*

COMPLETORIUM *inchoatur absolutè à Psalmo* Cùm invocárem, *ut in Completorio Dominicæ; et continuò dicitur Cantic.* Nunc dimittis; *deinde Oratio*, Réspice, *ut suprà.*

[*Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* Pater, Ave, Credo, *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiphonæ in primum Psalmum. Et in fine cujuslibet Antiphonæ Nocturnorum et Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis in loco conspicuo ante vel retro altare positis.*]

FERIA QUINTA.

IN CŒNA DOMINI.

IN I.º NOCTURNO.

In Ps. 2. Quare fremuérunt, 2, *Ant.* 1. g. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, et adversùs Christum ejus.

In Ps. 22. Dóminus regit me, 81, *Ant.* 6. F. Parasti, Dómine, in conspectu meo mensam adversùs eos qui tríbulant me: et calix meus inébrians quàm præclárus est!

In Ps. 25. Júdica me... quóniam, 47, *Ant.* 8. G. Cum ímpiis non sedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine; ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo, post ℣. *cujusque Nocturni*, Pater noster *dicitur totum secretò. Et statim sine Absolutione et sine Benedictione leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem, Dómine.

LECTIO I.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

(Cap. 1.)

QUOMODO sedet sola cívitas plena pópulo? facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus; omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter af-

flictiónem et multitúdinem servitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdótes ejus gementes, vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppressa amaritúdine. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt, quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, et cœpit lavére pedes discipulórum, et dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi íniquè; qui odérunt me gratìs, et ánnuunt óculis: * Vos. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

LECTIO II.

Et egressus est à fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páscua; et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequentis. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúsalem; propterea instábilis facta est. Ómnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus; ipsa autem gemens, conversa est retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est vehementer, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum.

℟. Turbátus est Jesus spíritu, et protestátus est, et dixit: Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me: * Ecce manus tradentis me mecum est in mensa. ℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem: * Ecce. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

LECTIO III.

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem, dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad

refocillandam ánimam. Vide, Dómine, et considera, quóniam facta sum vilis. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus, in die iræ furóris sui. De excelso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm: pósuit me desolátam, totà die mœróre confectam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo; infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur; *Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, et vénient ei; et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo: *Bonum. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II.° NOCTURNO.

In Ps. 27. Ad te, Dómine, 5, *Ant.* 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum próximo suo; mala autem in córdibus eórum.

In Ps. 39. Expectans, *cum sua divisione*, 94, *Ant.* 4. A. Confundantur et revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Ps. 40. Beátus qui intélligit, 102, *Ant.* 1. *g.* Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: verbum iníquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Pater noster, *secretò.*

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Homil. 1, in prodit. Judæ, et in Pascha, Ed. Ben. t. 2, n. 1.)

Hodie, dilectíssimi fratres, Dóminus noster Jesus Christus tráditus est: hujus namque diéi vésperâ Judæi, illo comprehenso, abiérunt. Verùm ne contristéris áudiens Christum próditum esse: imò pótiùs contristáre, et acerbè luge non próditum, sed proditórem Judam. Etenim qui próditus est, mundum salvum fecit; próditor verò ánimam suam pérdidit. Qui próditus est, ad déxteram Patris sedet in cœlis: próditor in inferno nunc est, inevitábile ferens supplícium. Hujus causâ luge et ingemisce: hujus causâ lacrymáre; ejus quippe causâ flevit Christus. Nam cùm vidisset eum, inquit, turbátus est, et dixit: Unus ex vobis tradet me.

℟. Jesus cùm intinxisset

panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ; et * Post buccellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, et in retributiónes, et in scándalum. * Post. *Joan.* 13. *Ps.* 68.

LECTIO V.

(N. 5.)

Erat olim Pascha Judáicum, sed nunc solútum est; advenitque spirituále Pascha, quod trádidit Christus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit et dixit: Hoc est corpus meum, quod pro vobis frángitur in remissiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti sunt illa quæ dicuntur. Et rursus cálicem, dicens: Hic est sanguis meus, qui pro multis effúnditur in remissiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Christo dicente. Hoc est corpus quod vendidisti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter iníbas cum ímprobis Pharisæis. O Christi benignitátem! O Judæ deméntiam et insániam! Ille namque véndidit illum triginta denáriis: Christus verò pósteà non recusávit hunc ipsum sánguinem vénditum vendenti dare in remissiónem peccatórum, si ipse voluisset. Aderat Judas, et sacræ mensæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut et aliórum discipulórum; ita et sacræ mensæ párticeps ille fuit, ut nullum excusatiónis locum habéret, si in nequítia perseveráret. Omnia enim quæ penès se erant, Dóminus ei tribúerat et protúlerat; ille verò in malo suo propósito mansit.

℣. Accepto Jesus pane, grátias egit, et fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Hoc est corpus meum quod pro vobis datur: * Hoc fácite in meam commemoratiónem ℣. Cùm díxerint vobis fílii vestri: Quæ est ista relígio? dicétis eis: Víctima tránsitûs Dómini est: * Hoc. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

LECTIO VI.

(N. 6.)

Sed tempus demum est ad terríbilem hanc mensam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum congruenti temperántia ac vigilántia. Nullus ultrà Juda esto, nullus ímprobus, nullus venéno infectus, neque ália in ore versans, ália in mente rétinens. Adest Christus; et nunc is qui mensam illam apparávit, hic ipse hanc nunc exornat. Non enim homo est qui facit ut propósita efficiantur corpus et sanguis Christi; sed ipse Christus qui pro nobis crucifixus est. Figúram implens stat sacerdos, verba illa próferens; virtus autem et grá-

tia Dei est. Hoc est corpus meum, inquit. Hoc verbum transformat ea quæ propósita sunt. Ac quemádmodùm vox illa, Créscite et multiplicámini, et repléte terram, semel quidem prolàta est, omni verò témpore natúræ nostræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; íta et vox hæc semel prolàta in Ecclésiis ad unamquamque mensam ab illo, ad hodiernum usque tempus, et usque ad adventum ejus, sacrifícium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jesus cálice, grátias agens dedit eis; et bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jesus: Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyses sumptum sánguinem respersit in pópulum, et ait: Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiscum. * Et ait. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III.° NOCTURNO.

In Ps. 54. Exaudi, Deus, oratiónem, *cum sua divisione*, 87, *Ant.* 2. D. Cor meum conturbátum est in me, et formído mortis cécidit super me.

In Ps. 55. Miserére... quóniam, 101, *Ant.* 4. E. Sustinuérunt ánimam meam: posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, Dómine,

In Ps. 108. Deus, laudem, *cum suis divis.*, 50. *Ant.* 1. D. Líbera me, quia pauper ego sum, et cór meum conturbátum est intra me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Ps.* 17

Pater noster, *secretò*

LECTIO VII.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

(Cap. 11.)

Hoc præcípio, non laudans quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidem, conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse ínter vos; et ex parte credo. Nam oportet et hæreses esse; ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsúmit ad manducandum. Et álius quidem ésurit; álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducandum et bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filióli, adhuc módicùm vobiscum sum. Quærétis me, et sicut dixi Judæis, Quò ego vado, vos non potestis veníre, * Mandátum

novum do vobis : Ut diligátis ínvicem, sicut dilexi vos. ℣. Custodíte præcepta mea, et fácite ea : ego Dóminus sanctífico vos. * Mandátum novum do vobis. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

LECTIO VIII.

Ego enim accépi à Dómino quod et trádidi vobis ; quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur ; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquàm cœnávit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sánguine : hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte ; scriptum est enim : Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, et super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus : pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zachar. c.* 13.

LECTIO IX.

Itaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo ; et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indignè, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet ; ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Pater, quos dedisti mihi custodívi ; ego dedi eis sermónem tuum ; * Et pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus ; * Et pro eis ego sanctífico meipsum. *Repetitur* ℟. Pater, *usque ad* ℣. Ecce. *Joan.* 17. *Is.* 8.

AD LAUDES.

In Ps. 6. Dómine, ne in furóre.... Miserére meî, 3, *Ant.* 6. *C.* Cœpit Jesus pavére et tædére ; et ait discípulis suis : Tristis est ánima mea usque ad mortem,

Sustinéte hic, et vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matt.* 26.

In Ps. 12. Usquequò, Dómine, 53, *Ant.* 7. *d.* Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem : spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Ps. 16. Exaudi, Dómine, justítiam, *cum sua divis.*, 106, *Ant.* 2. D. Prócidit in fáciem suam, orans et dicens : Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste; verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

CANTICUM.

(2. Reg. 22.)

DOMINUS petra mea, et robur meum, * et salvátor meus.

Deus fortis meus; sperábo in eum : * scutum meum, et cornu salútis meæ :

Elevátor meus, et refúgium meum : * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * et ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis, * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me : * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * et ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * et clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. 3. c. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat : et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Ps. 148. Laudáte Dóminum, de cœlis, 8, *Ant.* 4. d. Appropinquávit Judas, ut oscularétur eum. Dixitque illi Jesus : Amíce, ad quid venisti ? Juda, ósculo Filium hóminis tradis ? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Dum cantatur Benedictus *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus, *Ant.* 1. g. Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se : Quasi ad latrónem existis cum gládiis et fústibus. Cùm quotídie vobiscum fúerim in templo, non extendistis manus in me : sed hæc est hora vestra et potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide summus cereus accensus, et absconditur retro altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, retro altare flexis genibus, Kyrie, *cum Tropis; et omnes de Choro genuflexi repetunt* Kyrie, *vel* Christe, *ut infrà notatur : quod observatur in hocce triduo ante Pascha.*

PRECES.

Clerici. KYRIE, eléison. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére :

parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem. *Philip.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedisti redemptiónem teipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12. *Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixisti : Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam ábstulit, expólians potestátes, et palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison. Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philip.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére meî, Deus, 116, *quem omnes, flexis genibus, alternis choris prosequuntur mediocri voce.*

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum : *secretò*, Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus ; Per ómnia.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus ; et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Ad Horas, *dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica ; excepto quòd ad Primam, loco Ps.* Confitémini, *dicitur Psalmus*, Deus, in nómine, 91, *omisso Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde*, Miserére, 116, *flexis genibus, et Oratio*, Réspice, *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii et Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales ; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Ps. 114. Dilexi quóniam, 35, *Ant.* 4. E. Occidétur Christus : et non erit ejus

pópulus, qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Ps. 115. Crédidi, propter, 83, *Ant.* 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Ps. 119. Ad Dóminum, 51, *Ant.* 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Ps. 120. Levávi óculos, 36, *Ant.* 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit; et iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In Ps. 127. Beáti omnes, 115, *Ant.* 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. *Hebr.* 10

Ad Magnificat, *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice, *suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, lavantur Altaria, et fit Mandatum, etc.

COMPLETORIUM, *ut suprà,* 318.

FERIA SEXTA,

IN PARASCEVE.

IN I.° NOCTURNO.

In Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti, 2, *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. 21. Deus, Deus meus, *cum suis divis.* 97, *Ant.* 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens et rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Ps. 26. Dóminus illumínátio mea, *cum suis divis.* 79, *Ant.* 8. G. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

LECTIO I.

De Lamentatióne Jeremiæ Prophétæ.

(Cap. 3.)

Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem. Tantùm in me vertit, et convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed et cùm clamávero et rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvertit. Ur-

sus insídians factus est mihi, leo in abscónditis. Jerúsalem.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant. * Multi enim testimónium falsum dicébant; et conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

LECTIO II.

TETENDIT arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absynthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, et spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis et transgressiónis meæ, absynthii et fellis. Memóriâ memor ero, et tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ideò sperábo. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti. At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris: * Reus est mortis. *Matth.* 26. *Jer.* 26.

LECTIO III.

VENATIONE cepérunt me quasi avem inímici mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, et posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti: ne avertas aurem tuam à singultu meo et clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te: dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illorum adversùm me: júdica judícium meum. Vidisti omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. Audisti oppróbrium eórum, Dómine: omnes cogitatiónes eórum adversùm me, lábia insurgéntium mihi, et meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Sessiónem eórum et resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum, *etc.*

℟. Expuérunt in fáciem Jesu, * Et cólaphis cecidé-

runt, dicentes: Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percussit? ℣. Aperuérunt super me ora sua, et exprobrantes percussérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II.° NOCTURNO.

In Ps. 37. Dómine, ne in furóre... Quóniam sagittæ tuæ, *cum sua divisione*, 100, *Ant.* 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Ps. 58. Eripe me de inimícis, *cum sua divis.*, 88, *Ant.* 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Ps. 61. Nonne Deo, 104, *Ant.* 7. *d.* Deo subjecta esto, ánima mea; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatióne: ℟. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(De Cruce et Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2, n. 1.)

Hodie Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus? In excelso patíbulo. Novum altáre hujus sacrifícii, quia ipsum sacrifícium novum stupendumque est. Idem quippe et sacrifícium et sacerdos erat: sacrifícium secundùm carnem, sacerdos secundùm spíritum, Idem et offerébat, et secundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóstia offertur, sed extra urbem et mœnia? Ut impleretur illud: Cum iníquis reputátus est. Cur autem in sublími patíbulo jugulátur, non sub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in sublími immolarétur. Purgabátur item et terra; fluébat enim è látere sanguis in ipsam. Ideò non sub tecto, ídeò non in templo Judáico, ne sibi Judæi hóstiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem et mœnia; ut discas universále sacrifícium esse, quia pro universa terra erat oblátio; et purgatiónem item esse communem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, et juráre: Quia néscio hóminem istum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ sicut aliénum habuérunt me, et quasi peregrínus fui in óculis eórum.* Ille. *Marc.* 14. *Job.* 19.

LECTIO V.

(N. 2.)

Vis díscere áliud ejus insigne opus? Paradísum clau-

sum hódie nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introduxit Deus. Hódie antíquam pátriam nobis réddidit: hódie in pátriam civitátem nos reduxit: nam, Hódie, inquit, mecum eris in paradíso. Quid dicis? Crucifixus es et clavis affixus, et paradísum pollicéris? Etiam, inquit; ut in cruce virtútem meam ediscas. Quia enim res erat tristis, ne natúræ crucis atténderes, sed Crucifixi virtútem edísceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus máximè virtútem demonstrat. Non enim cùm mórtuum suscitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret, sed crucifixus, clavis perforátus, contuméliis, sputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippe totam commóvit, petras scidit; sed petrâ duriórem latrónis ánimam attraxit.

℟. Quem vultis dimittam vobis; Barabbam, an Jesum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jesu? Dicunt omnes: * Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur homo iste; síquidem non quærit pacem pópulo, sed malum: * Crucifigátur. *Matth.* 27. *Jerem.* 38.

LECTIO VI.

(N. 3.)

Sed quid tantùm fecit latro, ínquies, ut post crucem paradísum sit adeptus? Visne ut virtútem ejus bréviter demonstrem? Cùm Petrus negábat infra, tunc ille supra confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias et dictéria jaculantem, non attendit illis: non cogitávit præsentem Crucifixi vilitátem; sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vílibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum, et ad ipsum ánimo procumbens, dicébat: Memento meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Viden quantórum nobis bonórum crux causa fúerit? Dic mihi, regnum petis? Quid vides hujúsmodi? Clavi et crux in conspectu sunt. Verùm ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideò ipsum regem voco, quia vídeo crucifixum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus: ergo et bonus rex ánimam suam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam suam pósuit, ideò regem illum voco. Memento meî, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum mílites índuunt púrpurâ, et impónunt ei spíneam corónam; et cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum; et * Percutiébant caput ejus arúndine, et conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus, fáciem meam non averti à conspuéntibus in me: * Percutiébant. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III.° NOCTURNO.

In Ps. 63. Exaudi... cùm déprecor, 104, *Ant.* 1. *f.* Protexisti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

In Ps. 68. Salvum me fac, *cum suis divisionibus*, 88, *Ant.* 4. E. Quem tu percussisti, persecúti sunt; et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Ps. 73. Ut quid, Deus, repulisti, *cum sua divisione*, 113, *Ant.* 2. D. Exurge, Deus, júdica causam tuam: memor esto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

LECTIO VII.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

(Cap. 4 et 5.)

HABENTES Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Filium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant et errant; quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptéreà debet, quemadmodùm pro pópulo, ita étiam et pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, et eduxérunt. * Et bájulans sibi crucem, exívit Jesus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocausti, et impósuit super Isaac fílium suum: * Et. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

LECTIO VIII.

(Cap. 5.)

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aáron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego

hódie génui te. Quemádmodùm et in álio loco dicit : Tu es Sacerdos in æternum secùndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex eis quæ passus est, obediéntiam ; et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt Jesum, et latrónes, unum à dextris, et álterum à sinistris. Jesus autem dicébat : * Pater, dimitte illis ; non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum scelerátis reputátus est ; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit. * Pater, dimitte illis. *Luc.* 23. *Is.* 53.

LECTIO IX.

(Cap. 7.)

Et álii quidem plures facti sunt sacerdótes, idcircò quòd morte prohiberentur permanére : hic autem eò quòd máneat in æternum, sempiternum habet sacerdótium. Unde et salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, et excélsior cœlis factus : qui non habet necessitátem quotídie, quemádmodùm sacerdótes, priùs pro suis delictis hóstias offerre, deinde pro pópuli ; hoc enim fecit semel, seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : * Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. * Disciplína *Repet.* ℟. Ipse *usque ad* ℣. Peccáta. *Is.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. 5. Verba mea áuribus, 60, *Ant.* 8. c. Pósuit Pilátus títulum super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

In Ps. 41. Quemádmodùm, *cum sua divisione*, 64, *Ant.* 5. a. Mílites cùm crucifixissent eum, accepérunt vestimenta ejus et túnicam, mittentes sortem super eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

In Ps. 56. Miserére meî, Deus, miserére, 107, *Ant.* 7. a. Prætereuntes blasphemábant eum, moventes cápita

sua, et dicentes : Salva temetipsum : si Filius Dei es, descende de cruce. *Matt.* 27.

CANTICUM.
(Isaiæ 5.)

CANTABO dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, * et plantávit eam electam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * et torcúlar extruxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * et fecit labruscas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, * judicáte inter me et váneam meam.

Quid est quòd débui ultrà fácere víneæ meæ, et non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, et fecit labruscas?

Et nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * et erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam: non putábitur, et non fodiétur; * et ascendent vepres et spinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. 3. a. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum; et mílites, acétum offerentes ei, illudébant, dicentes: Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

In Ps. 149. Cantáte... laus ejus, 111, *Ant.* 6. F. Unus de latrónibus blasphemábat eum. Respondens autem alter increpábat eum, dicens: Nos quidem digna factis recípimus; hic verò nihil mali gessit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. g. Dicébat ad Jesum: Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen dico tibi; hódie mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Kyrie, etc. *ut heri*, 326.

AD HORAS, *post Pss. dicitur Ant.:* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Psalm. Miserére, 116.
Collecta, Réspice, 327.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Psalmi et Antiphonæ sequentes.

In Ps. 123. Nisi quia Dóminus, 36, *Ant.* Cùm vidisset Jesus matrem, et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde dicit discípulo; Ecce mater tua. *Joan.* 19.

In Ps. 128. Sæpè expugnavérunt, 98, *Ant.* Erat ferè hora sexta, et ténebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam; et obscurátus est sol. *Luc* 23.

In Ps. 139. Eripe me, *cum sua divisione*, 100, *Ant.* Circa horam nonam clamávit Jesus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ? *Matth.* 27.

In Ps. 140. Dómine, clamávi ad te, 52, *Ant.* Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. *Joan.* 19.

In Ps. 141. Voce meâ, 52, *Ant.* Vas erat acéto plenum; illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat, *Ant.* Cùm accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Collecta, Réspice, 327.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 318.

SABBATO SANCTO

IN I.° NOCTURNO.

In Ps. 7. Dómine, Deus meus, *cum sua divisione*, 38, *Ant.* 2. D. Consumétur nequítia peccatórum; et díriges justum, Dómine.

In Ps. 14. Dómine, quis habitábit, 39, *Ant.* 4. E. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

In Ps. 15. Conserva me, 70, *Ant.* 7. ç. Caro mea requiescet in spe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno, ℟. Nec dabis Sanctum tuum vídere corruptiónem. *Ps.* 15.

LECTIO I.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

(Cap. 4.)

QUOMODO obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, et amicti auro primo, quómodò reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum figuli ? Sed et lamíæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos : fília pópuli mei crudélis quasi strúthio in deserto. Adhæsit lingua lactentis ad palátum ejus in siti : párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis. Qui vescebantur voluptuóse, interiérunt in viis : qui nutriebantur in cróceis, amplexáti sunt stércora. Et major effecta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subversa est in momento, et non cepérunt in ea manus. Jerúsalem.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt : et * Plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum ut in morte primo-

géniti. ℣. Centúrio, et qui cum eo erant, timuérunt valde, dicentes : Verè Fílius Dei erat iste. Et percutientes péctora sua, revertebantur : *Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

LECTIO II.

Cum adhuc subsisterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum, appropinquávit finis noster : compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli : super montes persécuti sunt nos, in deserto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris ; cui díximus : In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude et lætáre, fília Edom quæ hábitas in terra Hus : ad te quoque pervéniet calix : inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion : non addet ultrà ut transmigret te : visitávit iniquitátem tuam, fília Edom, discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, et * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ut Scriptúra implerétur : *Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

LECTIO III.

De Oratióne Jeremiæ Prophétæ.

(Cap. 5.)

Defecit gáudium cordis nostri : versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri : væ nobis quia peccávimus. Propterea mœstum factum est cor nostrum ; ídeò contenebráti sunt óculi nostri. Propter montem Sion quia dispériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in æternum permanébis, sólium tuum in generatiónem et generatiónem. Quare in perpétuum obliviscéris nostrî ? derelinques nos in longitúdine diérum ? Converte nos, Dómine, ad te, et convertémur : ínnova dies nostros sicut à princípio. Sed projíciens repulisti nos ; irátus es contra nos vehementer. Jerúsalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus milítum lánceâ latus Jesu apéruit, et contínuò exívit sanguis et aqua * In ablutiónem. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II.° NOCTURNO.

In Ps. 23. Dómini est terra,

43, *Ant.* 5. a. Elevámini, portæ æternáles; et introíbit Rex glóriæ.

In Ps. 29. Exaltábo te, Dómine, 7, *Ant.* 8. G. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam.

In Ps. 60. Exaudi, Deus, deprecatiónem, 88, *Ant.* 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ; à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miserére meî, ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis. *Ps.* 40.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(De Cœmet. et Cruce. T. 2, Ed. Ben. n. 2.)

Hodiè, dilectíssimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noster: hódie portas æreas confrégit, hódie vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas; sed, Confrégit; ut inútilis deinceps carcer fiat. Non ábstulit vectes, sed contrívit; ut custódia deinceps frágilis et infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, et licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Christus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, missis epístolis non ita agunt; sed tam fores quàm custódes relinquunt, ut ostendant eò dénuò ingrediendum esse, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metamque pervenisse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immítem illam, et inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, et vectes férreos confrégit; * Et his qui in cárcere erant. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 106.

LECTIO V.

Porro, quod admiratióne digníssimum est, Rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere; sed ministri vinctos dimittunt. Secùs hic: ípsemet Rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere (de eo enim quem fínxerat erubéscere non pótuit), et confrégit fores, et vectes contrívit. Superástitit inferno; et desertam fecit totam illíus custódiam; carcerisque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur; fortis vinctus; ipsa

mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni et sánguini, * Ut per mórtem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, et liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, quia Dóminus locútus est; * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium. *Hebr.* 2. *Is.* 25.

LECTIO VI.

VIDISTI mirandam victóriam? vidisti crucis beneficia? De morte immortáles facti sumus: hæc sunt præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam, intellexisti modum victóriæ; disce nunc quómodò sine labóre et sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: et tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergo et nostra sit victória, mílites imitémur, lætisque vócibus victóriæ laudes et cármina hódie decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones erectum, gládius contra peccátum, gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris voluntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Ecclésiæ secúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; * Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu; * Ut sit potestas. *Apoc.* 22 *Zach.* 9.

IN III.° NOCTURNO.

In Ps. 75. Notus in Judæa Deus, 105, *Ant.* 7. D. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

In Ps. 87. Dómine Deus, 109, *Ant.* 4. d. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

In Ps. 93. Deus ultiónum Dóminus, *cum sua divisione*, 67, *Ant.* 6. F. Nisi quia Deus adjúvit me, paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? *Ps.* 40.

LECTIO VII.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

(Cap. 9.)

CHRISTUS assistens Póntifex

futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æternâ redemptióne inventâ. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspersus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi?

℣. Quando appensus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eádem die sepeliétur; * Quia maledictus à Deo est omnis qui pendet in ligno. ℣. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

LECTIO VIII.

Et ídeò novi testamenti mediátor est; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub priori testamento, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo; ipsum quoque librum et omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine similiter aspersit. Et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundantur; et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℣. In die illa radix Jesse qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur: * Et erit sepulcrum ejus gloriósum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, et sepultus est: * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

LECTIO IX.

Necesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári, ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis; neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in sancta per

síngulos annos in sánguine aliéno; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi : nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium ; sic et Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta : secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam et viventem per velámen, id est, carnem suam, in introítum sanctórum; nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habente statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, et Dóminus in cápite eórum, * Initiávit nobis. *Repetitur* ℟. Christus, *usque ad* ℣. Ascendet. *Hebr.* 9 *et* 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. 42. Júdica me, Deus, 65, *Ant.* 4. d. Ero mors tua, ô mors : morsus tuus ero, ínferne. *Osee* 13.

In Ps. 85. Inclína, *cum sua divisione*, 117, *Ant.* 3. *à.* De manu mortis liberábo eos; de morte rédimam eos. *Os.* 13.

In Ps. 142. Dómine, exaudi... áuribus, *cum sua divis.* 109, *Ant.* 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, et inspíciam omnes dormientes, et illuminábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. sicut.

CANTICUM JONÆ.

(Cap. 2.)

Clamavi de tribulatióne mea ad Dóminum, * et exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi, * et exaudisti vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris, * et flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui et fluctus tui * super me transiérunt.

Et ego dixi : Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum : * verúmtamen rursus vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * usque ad ánimam.

Abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi : * terræ vectes conclusérunt me in æternum.

Et sublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi : * quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, sic erit Fílius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

In Ps. 150. Laudáte Dóminum in sanctis, 45, *Ant.* 2. D. Dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *Is.* 53.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. *C.* Accepérunt Joseph et Nicodémus corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, et posuérunt illud in monumento. *Joan.* 19.

Kyrie, etc. *ut suprà,* 326.

Ad Horas, *post Psalmos dicitur :* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Ps. 50. Miserére, 116.

COLLECTA. Orémus.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *secretò* Qui tec.

[*Factâ Communione in Missa, pro Vesperis dicitur tantùm Psalmus et Canticum sequens, cum suis Antiphonis, sine* Glória Patri.]

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Allelúia.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Allelúia, quóniam in æternum, allelúia, misericórdia ejus, allelúia, allelúia. *Ps.* 135.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allel. *Marc.* 16.

Sacerdos ad altare dicit :

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum Spíritu tuo.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui nos per Paschále mystérium docuisti vetustátem vitæ relínquere, et in novitáte spíritûs ambuláre : præsta ut Unigénitus tuus per hoc sacramentum nobis vitam suam tríbuat, qui mortem nostram suscépit, et occídit; Qui tecum vivit et regnat.

Deinde, ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Diaconus dicit, Ite, Missa est. ℟. Deo grátias.

[*Extra Chorum, Vesperæ dicuntur ut suprà; cum Collecta sequenti.*

Non dicitur Dóminus vobiscum *nec* Orémus.

COLLECTA.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut divíno múnere satiáti, et sacris mystériis innovémur, et móribus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen.

Post Orationem nihil additur.]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur Converte nos, Deus salutáris noster, *nec* Deus, in adjutórium, *sed dictis sine* Glória Patri, *Psalmis* Cùm invocárem, exaudívit me.... Qui hábitat in adjutório... *et* Ecce nunc benedícite, 20, *de* 2 *in* b, *dicitur*: Allelúia.

Deinde, Nunc dimittis servum tuum, Dómine, 138, *de* 8 *in* G, *sine* Glória Patri, *sub Antiphona* Véspere sábbati, quæ lucescit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Statim sequitur Collecta, ante quam non dicitur Dóminus vobiscum, *nec* Orémus.

COLLECTA.

ILLUMINA, quæsumus, Dómine, ténebras nostras, et totíus hujus noctis insídias tu à nobis repelle propítius; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

[*Si domi dicatur, loco præcedentis Collectæ dicitur sequens*

COLLECTA.

VISITA, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam; et omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Non dicitur Dóminus vobiscum, *nec* Benedicámus.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE-MAJUS.

AD NOCTURNUM.

℣. Dómine, lábia, *etc. cum* Allelúia.

INVITATORIUM.

ALLELUIA. Surrexit Dóminus verè : * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte, 120.

Non dicitur Hymnus, nec accinitur jubilus in fine Antiphonarum : quod servatur etiam ad omnes Horas per totum Octavam.

In Ps. 2. Quare fremuérunt gentes, 2, *Ant.* J. Repromissiónem Deus adimplévit, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo scriptum est : Fílius meus es tu, ego hódie génui te, allelúia. *Act.* 13.

In Ps. 15. Conserva me, 70, *Ant.* 4. *D.* Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit : Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem, allelúia. *Act.* 13.

In Ps. 29. Exaltábo te, 5, *Ant.* 8. G. Definíto consílio, et præsciéntiâ Dei tráditum Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2.

℣. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : ℟. Salvasti me à descendéntibus in lacum. *Ps.* 29.

Pater noster.

Absol. Benedictus Deus *et Bened.* Confiteámur, 123.

LECTIO I.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

(Cap. 6.)

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo ; scientes quòd Christus resurgens ex mór-

tuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, viventes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem.

℣. Ego sum primus et novíssimus; et vivus, et fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sécula seculórum: ✝ Et hábeo claves mortis et inferni, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, et soporátus sum, et exurrexi, quia Dóminus suscépit me; * Et ecce sum vivens in sécula seculórum. Glória Patri. ✝ Et hábeo claves mortis. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet pro nobis, 123.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Tom. 5, Serm. 231, in diebus Pasch. II, n. 2.)

Resurrectio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum; et hoc est sacramentum passiónis et resurrectiónis ejus, quod valde nosse et ágere debétis. Non enim sine causa vita venit ad mortem; non sine causa fons vitæ, unde bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus náscitur omnis homo, sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiscum sine culpa pœnam, et culpam solvit et pœnam. Quam pœnam solvit? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergo crucifixus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum; et resurrexit, ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur.* Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed ✝ In ázymis sinceritátis et veritátis, allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, et dissipentur inimíci ejus: et justi epulentur et exultent in conspectu Dei, * Non in fermento véteri. Glória Patri. ✝ In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fúlgeat, 123.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

(Cap. 16.)

In illo témpore; María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 21, habit. in Basilica B. Mariæ in die Paschæ, n. 2.)

Audistis, fratres caríssimi, quòd sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monumentum venérunt; et ei quem viventem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis, obsequuntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergo in eum qui est mórtuus credentes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supernos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscuntur. Notandum verò nobis est quidnam sit quòd in dextris sedére Angelus cérnitur, qui stolâ cándidâ coopertus appáruit. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat: Páveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertimescitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuisse descríbens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, et vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est, in nive autem blandimentum candóris. Quia verò omnípotens Deus, et terríbilis peccatóribus, et blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, et in fulgóre vultûs, et in candóre hábitûs demonstrátur: ut de ipsa sua spécie et terréret réprobos, et mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus est magnus; * Angelus enim Dómini descendit de cœlo, et accédens revolvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit et quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória. * Angelus. *Repetitur* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. Terra. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Unâ sábbati valde dilúculo, mulíeres ve-

nérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; et invenérunt lápidem revolútum à monumento, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris: et obstupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, et vestimentum ejus sicut nix, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Canticum Dignus es, *ut in Psalterio*, 8.

Ant. 7. d. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. G. Respondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hic, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni et Versiculi, dicitur sine neumate:

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Surrexit sicut dixit: veníte, et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserasti: vota nostra, quæ præveniendo aspíras, etiam adjuvando proséquere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus.

AD HORAS *Ps. de Dominica.*

Dicto Deus, in adjutórium, *non dicitur Hymnus; sed absolutè inchoatur Psalmus de* 2 *in* b; *et loco Antiphonæ, Capituli,* ℟℟℟. *brev. et Versic. dicitur* Allelúia, *semel; deinde,* Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. *Et statim dicitur*, Dóminus vobiscum, *et Collecta.*

AD PRIMAM *non dicitur Symbolum* Quicumque; *sed dicitur Collecta solita, quam sequitur lectio Martyrologii, et reliquum Capituli Officium, ad cujus absolutionem legitur Canon proprius, ad calcem.*

[*Prædictus modus Horarum servatur usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.*]

AD VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit Dóminus, 18, *Ant.* 6. F. Dícite discípulis ejus quia surrexit, allelúia, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Ps. 110. Confitébor tibi.... in concílio, 18, *Ant.* 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Ps. 111. Beátus vir, 19, *Ant.* 1. *f.* Et exiérunt citò de monumento cum timóre et gáudio magno, currentes

nuntiáre discípulis, allelúia. *Matth.* 28.

Graduale. Hæc, *Chorus*, dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia, *Chorus*, * ejus. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surrexit Dóminus, et occurrit muliéribus, dicens : Avéte. Illæ autem accessérunt, et tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

PROSA.

VICTIMÆ Paschali laudes immolent Christiáni.

Agnus redémit oves; Christus innocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duello conflixére mirando : dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidisti in via?

Sepulcrum Christi viventis, et glóriam vidi resurgentis,

Angélicos testes, sudárium, et vestes.

Surrexit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Scimus Christum surrexisse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur :

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Cùm serò esset die illo, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis : Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usque ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis, ubi non sunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò, dicto* Benedicámus, *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur : ℟. Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultra non dominábitur : quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deinde dicitur Ps. 112. Laudáte, púeri, 19, *de* 1 *in* A. *cum* Glória Patri *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul : ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, et oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra : * Mors. *Is.* 25.

Versic. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas : imple pietátis tuæ ineffábile sacramentum; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptismo regenerári, fácias beátâ immor-

talitáte vestíri; Per eumdem.

Eundo ad Stationem :

℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus : * Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Ps. 113. In éxitu, 19, *de* 3 *in* a, *cum* Glória Patri *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul : ℣. Dóminus scídit aquas ante eos; ut fáceret sibi nomen sempiternum : eduxit eos per abyssos. * Consepulti. *Is.* 63.

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur Versic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptismi grátiam in nobis obsignáre voluisti : concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis et regnas, Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Redeundo cantatur : ℟. Quid quæritis viventem cum mórtuis? Non est hìc, sed surrexit: * Recordámini quáliter locútus est vobis, dicens : Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, et crucifígi, et die tértiâ resúrgere, allelúia, allelúia. *Luc.* 24.

Ante Crucifixum cantatur: ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus; commoveátur à facie ejus universa terra : dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Ps.* 95.

Tum Clerus ingreditur Chorum, dicens : * Recordámini.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, ℟. Hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117.

COLLECTA. Orémus.

Deus, cujus Fílius pro nobis crucifixus mundum redímere dignátus est : præsta, ut qui de nostra redemptióne lætámur, æternis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum Spirítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Converte nos, *dicuntur absolutè Psalmi* Cùm invocárem.... Qui hábitat.... *et* Ecce nunc, 20. *Et in fine,* Allelúia, *semel.*

Deinde imponitur Hæc dies, *et dicitur* Nunc dimittis, *de* 2 *in* A. *Posteà dicitur integrè* Hæc dies, *ut suprà ad Laudes. Collecta;* Illúmina, quæsumus, 342.

DIEBUS

INTRA OCTAV. PASCHÆ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

SURREXIT Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte, 120.

Feriis secundâ, tertiâ et quartâ, in quibus Officium est duplex, dicuntur tres Psalmi in unaquaque Feria notati, sub tribus Antiph. sequentibus.

Feriis verò quintâ et sextâ, et Sabbato, dicuntur tres Psalmi, sub una ex tribus Antiphonis, ut singulis diebus notabitur.

Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris: et sepultus est, et resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allel. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiónem nostram. Allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem ut vitæ æternæ hærédes efficerémur. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum et caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectiones et ℟℟℟. *ut infrà in qualibet die.*

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi, ut in die Paschæ, 345.

Canticum Temporis Paschalis, ut in Psallerio, secundùm Feriam.

Ant. ad Benedictus *et Collecta, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, *ut in die Paschæ, præter Collectam.*

CANON *ad calcem.*

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiph. ut in die Paschæ, 346.

Graduale, Hæc dies, etc. *et Ant. ad* Magníficat, *cum Collecta, ut infrà in qualibet die.*

In Processione ad Fontes quæ fit post Benedicámus, ℟℟℟. *et* ℣℣℣. *ut in die Paschæ: Collectæ sunt propriæ cuilibet diei.*

AD COMPLETORIUM, *ut suprà*, 348.

FERIA SECUNDA

IN ALBIS.

Solemne-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 1.

LECTIO I.

Incípiunt Actus Apostolórum.

(Cap. 1.)

PRIMUM quidem sermónem

feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus et præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis, inquit, per os meum; quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrûm nosse témpora vel momenta quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaríà, et usque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus ignorantes Jesum, * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértiâ die, alle lúia, allel. ℣. Ipsi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, et non intellexérunt consílium ejus: * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò suscitávit *Act.* 13. *Mich.* 4.

LECTIO II.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(De resurr. Domini. 1, 4 et 6.)

Cum quadraginta diérum observántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis; adnitendum nobis est ut étiam resurrectiónis Christi inveniámur esse consortes, et de morte ad vitam, dum in isto sumus córpore, transeámus. Moriendum ergo est diábolo, et vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Resurréctio Dómini, non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtútis augmento consumpta substántia est. Quálitas transíit, non natúra defécit: et factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifígi; factum est immortále, quod pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoscat ígitur pópulus Dei novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surrexit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via, et cœptæ in Chris-

to resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte paschéli, sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Christus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei: et nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei, allelúia, allel. ℣. Vivificábit nos, et suscitábit nos; et vivémus in conspectu ejus. * Ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13. *Os.* 6.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 24.)

In illo témpore; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 235, in diebus Paschæ VI, n. 2 et 3.)

In via cum illis tanquam comes ambulábat, et ipse dux erat: útique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus: panem frángimus, et Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, et tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergo fidélis es, quisquis non inániter Christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre et spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia: habéto fidem, et tecum est quem non vides.

℟. O stulti et tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne hæc opórtuit pati Christum. Glória Patri. * Nonne hæc opórtuit pati Christum. *Repet.* ℟. O stulti, *usque ad* ℣. Dóminus. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Incípiens Jesus à Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui solemnitáte Paschéli mundo remédia contulisti, pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono proséquere; ut et perfectam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat

sempiternam; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum; Dóminus * nomen illi. *Ps.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via? allelúia. *Luc.* 24.

Prosa Víctimæ, 347.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Regressi sunt in Jerúsalem, et invenérunt congregátos úndecim, et eos qui cum illis erant; et ipsi ñarrábant quómodò cognovérunt Jesum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24.

Collecta, ut supra ad Laudes.

In Baptisterio.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui renátis ex aqua et Spíritu sancto cœlestis regni pandis intróitum, auge super fámulos tuos grátiam quam dedisti; ut qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis, nullis priventur promissis; Per.

Ad Stationem.

COLLECTA. Orémus.

Populus tuus, quæsumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus; et vivificatiónis tuæ grátiam consecútus, in tuo semper múnere gloriétur; Per Christum.

In Choro.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui pópulum tuum de hostis cállidi servitúte liberasti, preces ejus misericórditer réspice, et adversantes ei tuà virtúte prosterne; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II Nocturno Dominicæ, ut in Psallerio, 2.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 2.)

Stans Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est: Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestrî, sicut et vos scitis; hunc definíto consílio, et præsciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes interemistis: quem Deus suscitávit, solútus dolóribus inferni, juxta quod impossibile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum:

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; quóniam à dextris est mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiescet in spe; quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecisti vias vitæ; et replébis me jucunditáte cum fácie tua Viri fratres, líceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David, quóniam defunctus est, et sepultus: et sepulcrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm esset, et sciret quia jurejurando jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedére super sedem ejus; próvidens locútus est de resurrectióne Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jesum resuscitávit Deus, cujus omnes nos testes sumus.

℟. Vos Sanctum et Justum negastis: et petistis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecistis, * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus, allelúia, allel. ℣. Filii hóminum scitóte quóniam Dóminus mirificávit Sanctum suum, * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes, *ut supra*. *Act.* 3. *Ps.* 4.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Enarr. in Ps. 101, Serm. 2, n. 7.)

Non laus fídei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexisse Christum Nam mórtuum et pagánus credit; et hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidisti. Quæ ígitur laus tua? Crédere resurrexisse Christum, et speráre te resurrectúrum esse per Christum, hæc est laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, et confessus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait: Si confessus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum; sed quia eum Deus suscitávit à mórtuis, si confessus fúeris, tunc salvus eris.

℟. Crédimus, scientes quóniam * Qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem vestram: et veníte, audíte, et vivet ánima vestra. * Qui suscitávit Jesum. 2. *Cor.* 4. *Is.* 55.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 24.)

In illo témpore; Stetit Je-

sus in médio discipulórum suórum, et dixit eis : Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 26, in Evang. n. 1.)

Prima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod, clausis jánuis, ad discípulos íngredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet mérítum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensanda sunt; ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem suam, clauso éxiit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in æternum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis : * Pax vobis; ego sum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos : * Pax vobis Glória. * Pax vobis. *Luc* 24. *Gen.* 45.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. g. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, et favum mellis : et eùm manducasset coram eis, sumens relíquias, dedit eis, allelúia. *Luc.* 24.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas, concède fámulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Memor fuit in séculum testamenti sui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Ps.* 104.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jesus discípulis sensum, ut intellígerent * Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Prosa Víctimæ, 347.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere à mórtuis tértia die, et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Collecta, ut suprà ad Laud.

In Baptisterio.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, per quem nobis redémptio venit, et præstátur adóptio, réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, et æterna tribuátur hæréditas, et vera libertas; Per eumdem.

Ad Stationem.

COLLECTA. Orémus.

FAC, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschálibus remédiis innováti, similitúdinem terréni parentis evásimus, ad formam cœlestis transferámur auctóris; Qui tecum vivit et regnat Deus.

In Choro.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui nos, in cruce passus, prétio magno redímere voluisti: infunde nobis virtútem auxílii tui, ut nostra te semper vita glorificet; Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 5.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. I.)

HIS audítis, compuncti sunt corde, et dixérunt ad Petrum et ad réliquos Apóstolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum; et accipiétis donum Spíritûs sancti. Vobis enim est repromíssio, et fíliis vestris, et ómnibus qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. Aliis étiam verbis plúrimis testificátus est, et exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne ista prava. Qui ergo recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt: et appositæ sunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum, et communicatióne fractiónis panis, et oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor: multa quoque prodígia et signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, et metus erat magnus in universis.

℟. Secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, * In hæreditátem incorruptíbilem et incontaminátam, allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit nostrî, redémit nos Dóminus, quóniam in æternum misericórdia ejus; * In hæreditátem. I. *Petr.* I. *Ps.* 135.

LECTIO II.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

(Orat. 41.)

RESURRECTIONIS dies, faustumque princípium: proinde ob festum diem explendescámus: ei qui pro nobis passus est ac resurrexit, múnera offerámus. Aurum fortasse me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos et ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póssident ímprobi, et servi rerum terrenárum mundique príncipis. Imò verò nosmetipsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, ipsoque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem nostram agnoscámus: exemplar nostrum honóre prosequámur: mystérii vim intelligámus, et pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assumpsit quod detérius erat, ut det quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur: descendit, ut evehámur: tentátus est, ut vincámus: contemptus est, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus est, ut salútem nobis áfferat: ascendit, ut eos qui in peccáti lapsu jacébant, ad seipsum trahat. Omnia quisque donet: ómnia, inquam, ei qui seipsum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ nostræ succidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seipsum obtúlerit, hujus mystérii vim ac ratiónem probè intelligentem, et totum in eo nitentem, ut propter illum ómnia sit, quæcumque ipse propter nos factus est.

℟. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * In hoc enim Christus mórtuus est, et resurrexit, ut et mortuórum et vivórum dominétur, allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam: * In hoc enim Christus. *Rom.* 14. *Is.* 53.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 21.)

IN illo témpore: Manifestávit se íterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 24, hab. in Basilica sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paschæ.)

LECTIO sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne suâ vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest cur Petrus qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit; et cùm Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei; cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítiùs vidétur quia nimírum negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dicit eis : Míttite in déxteram navígii rete. Misérunt, et jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium, allelúia, allelúia. ℣. Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, in terra, in mari, et in ómnibus abyssis. * Dicit eis. Glória. * Dicit. *Joan.* 21. *Ps.* 134.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. *G.* Dicit discípulis suis Jesus : Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum, Tu quis es; scientes quia Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia æterna mereámur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui descendunt in mare; ipsi vidérunt mirabília ejus * In profundo. *Ps.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seipsum vivum in multis argumentis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Prosa Víctimæ, 347.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Accipit Jesus panem, et dat discípulis suis, et piscem similiter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus, postquàm resurrexit à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascén-

tium, fac eam propítius gaudére de suórum proféctibus filiórum; Per Christum.

Ad Stationem.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui per Paschále mystérium docuisti nos vetustátem vitæ relínquere, et in novitáte spíritûs ambulére: præsta, ut sacramentis tuis innováti, dona grátiæ tuæ servémus; Per Christum.

In Choro.

COLLECTA. Orémus.

Tua nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi; ut qui Unigéniti tui passióne sunt redempti, ejusdem resurrectiónis et glóriæ efficiantur partícipes; Per eumdem.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I Nocturno Dominicæ, sub sola Ant. Christus, *pag.* 349.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 3.)

Petrus et Joannes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum et Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: in nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum; et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, et laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi; et impléti sunt stupóre.

℟. Jesum Nazarénum virum approbátum à Deo virtútibus et prodígiis, per manus iniquórum affigentes, interemistis: * Quem Deus suscitávit, allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens, et ætèrnus in sécula, fáciens signa et mirabília in cœlo et in terra: * Quem Deus suscitávit. *Act.* 2. *Dan.* 6.

LECTIO II.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Cur initio Pentecostes legantur Actus Apostolorum. Serm. 4. n. 5 et 6.)

MERITO quæret áliquis quam tandem ob causam statútum fúerit ut históriam crucis in die crucis et passiónis legámus; Apostolórum autem Acta non ipsis illis diébus, aut illo témpore quo patráta sunt, legámus. Causam diligenter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem mirácula légimus Apostolórum, ut manifestam et indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mortuis, corpóreis óculis non vidisti; sed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidisti illum his óculis à mórtuis excitátum: at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fídei conspectum signórum exhibítio te dedúcet. Itaque multò major et evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fíerent, quàm quòd excitátus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audivissent turbæ claudo dicentem: In nómine Jesu Christi surge, et ámbula, tria míllia et quinque míllia virórum Christo credidérunt. At discípulus cùm suscitátum vidéret, nisi étiam tángeret, incrédulus fuit: hæc cùm vel inimíci ipsi spectassent, prótinus credidérunt. Ita in hujúsmodi miráculis majus áliquid visu fuit et evidéntius, plùsque ad illos alliciendos váluit atque flectendos, ut resurrectióni fidem adhibérent.

℟. Per Christum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei glóriam; * Ut fides vestra et spes esset in Deo, allelúia, allelúia. ℣. Antíquus diérum dedit ei potestátem, et honórem, et regnum; * Ut. 1. *Petr.* 1. *Dan.* 7.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 20.)

IN illo témpore; María stabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 25, habit. in Basilica S. Joan. Later. n. 4 et 5, Feriâ quintâ Paschæ.)

MULIER, quid ploras? quem quæris? Interrogátur dolóris causa, ut augeátur desidérium; quátenus cùm nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulisti

eum. Quid est quòd viso eo quem hortulánum crédidit, cui necdum díxerat quem quærébat, ait : Dómine, si tu sustulisti eum? Quasi enim jam dixisset ex cujus desidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo, ut quem ipse semper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè et hæc múlier quem quærit, non dicit; et tamen dicit, Si tu sustulisti eum; quia álteri non putat incógnitum, quem sic ipsa contínuo plangit desidério.

℣. María stabat ad monumentum foris, plorans. Dicit ei Jesus : Múlier, quid ploras? quem quæris? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei : Dómine, * Si tu sustulisti eum, dícito mihi ubi posuisti eum; et ego eum tollam, allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea : * Si tu sustulisti eum. Glória Patri. * Si tu sustulisti eum. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. Surgens Jesus mane, primâ sábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne. Allelúia. *Macc.* 16.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS, sempíterne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti : da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu; Per.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini * exaltávit me. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jesus : Vade ad fratres meos, et dic eis : Ascendo ad Patrem meum et patrem vestrum, Deum meum * et Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Prosa Víctimæ, 347.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis : Quia vidi Dóminum. Allelúia. *Joan.* 20.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua, et suórum firmitáte membrórum, et novâ semper fœcunditáte lætétur; Per Christum.

Ad Stationem.

COLLECTA. Orémus.

LARGIRE fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam : et præsta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno sunt baptismo regeneráti à regni tui poténtia nunquam divellantur; Per eumdem.

In Choro.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui nobis ad celebrandum Paschále sacramentum liberióres ánimos præstitisti : doce nos et odisse quibus irásceris, et amáre quæ præcipis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II Nocturno Dominicæ, sub sola

Ant. Tráditus est, 349.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum

(Cap. 3.)

Cum tenéret (claudus) Petrum et Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum et Justum negastis, et petistis virum homicídam donári vobis : auctórem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidistis et nostis, confirmávit nomen ejus; et fides quæ per eum est, dedit integram sanitátem istam in conspectu ómnium vestrûm.

℣. Convenérunt in civitáte ista adversùs sanctum Púerum tuum Jesum, quem unxisti : * Et nunc, Dómine, da servis tuis cum fidúcia loqui, in eo quòd manum tuam extendas ad sanitátes et prodígia, per nomen sancti Fílii tui Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, et adversùs Christum ejus. * Et nunc, Dómine, da servis tuis, cum fidúcia loqui. *Act.* 4. *Ps.* 2.

LECTIO II.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 21, in Evang. n. 7.)

Ecce ad memóriam redit quòd crucifixo Dei Fílio Judæi insultantes dicébant : Si rex Israel est, descendat de cruce, et crédimus ei. Qui si de cruce tunc descendéret, nimirùm insultántibus cedens, virtútem nobis patiéntiæ non demonstráret. Sed expectávit páululùm, tolerávit oppróbria, irrisiónes

sustínuit, servávit patiéntiam, dístulit admiratiónem; et qui de cruce descéndere nóluit, de sepulcro surrexit. Plus ígitur fuit de sepulcro súrgere, quàm de cruce descéndere. Plus fuit mortem resurgendo destrúere, quàm vitam descendendo serváre. Sed cùm Judæi hunc ad insultatiónes suas de cruce descéndere mínimè cérnerent, cùm morientem vidérent, eum se vicisse credidérunt, nomen illíus se quasi extinxisse gavísi sunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit, ex quo hoc infidélis turba extinxisse se crédidit: et quem gaudébat occísum, dolet mórtuum; quia hunc ad suam glóriam cognoscit pervenisse per pœnam.

℟. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus mortis peccátum est; * Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum, allelúia, allelúia. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, et abscónditæ ab óculis; * Deo autem grátias. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 28.)

In illo témpore; Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

(In Matth. Lib. 4.)

Post resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibique adorátur; licèt quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifestiùs ostènditur Thomæ; et latus lánceâ vulnerátum, et manus fixas demonstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurrexit. In cœlo autem et in terra potestas data est; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra, allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória Patri. * Data est. *Matt.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. à. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti, allelúia. *Matth.* 28.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunasti: da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum; Per.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Ps.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni * creatúræ. Allelúia. *Marc.* 16.

Prosa Víctimæ paschali laudes, 347.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia. *Marc.* 16.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui credentes in te fonte baptísmatis innovasti: hanc renátis in Christo concéde custódiam, ut nullo erróris incursu grátiam regeneratiónis amittant; Per eumdem Christum.

Ad Stationem.

COLLECTA. Orémus.

Depelle, Dómine, conscriptum peccáti lege chirógraphum, quod in nobis Paschali mystério per resurrectiónem Fílii tui delevisti; Qui tecum vivit et regnat Deus. ℣. Amen.

In Choro.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: érige nos ad consedentem in déxtera tua nostræ salútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat idem Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III Nocturno Dominicæ, sub sola Ant. Per resurrectiónem, 349.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 3.)

Et nunc, fratres, scio quia per ignoránticm fecistis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur et convertímini, ut deleantur peccáta vestra; ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini,

et míserit eum, qui prædicátus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem cœlum suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à século Prophetárum. Móyses quidem dixit: Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tanquam me; ipsum audiétis, juxta ómnia quæcumque locútus fuerit vobis. Erit autem; omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel, et deinceps qui locúti sunt, annuntiavérunt dies istos. Vos estis fílii Prophetárum, et testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus súscitans Fílium suum, misit eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque à nequítia sua.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértiâ die, et præcépit nobis testificári.* Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum et mortuórum, allelúia, allelúia. ℣. Correxit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte; * Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum et mortuórum. *Ps.* 95.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Serm. 228, in die Pasch. V, n. 1 et 2.)

Dies istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, festos habémus in lætítia usque ad Pentecosten, quando missus est de cœlo promissus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víscera, ut nascerentur, petendo pulsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati sunt Christo, qui priùs nati fúerant século. In illis est vita nováta, quæ in vobis debet esse firmáta; et qui jam fidéles estis, non eis exempla quibus péreant, sed quibus proficiant, præbeátis. Jam ipsos álloquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Ecclésiæ, óbsecro vos per quod accepistis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui dilexit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illumináv it vos, ut non sectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini,

Deum timentes, Ecclésiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℣. Estis in illo repléti qui est caput omnis principátûs et potestátis; consepulti ei in baptismo, * In quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. Cognóscite hódie quæ ignórant, qui non vidérunt magnália Dómini, et robustam manum, extentumque bráchium; * In quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei. *Coloss.* 2. *Deut.* 11.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 20.)

In illo témpore; Unâ sábbati, María Magdaléne venit mane, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 22, hab. in Basilica S. Joan. Later. Sabb. post Pascha, n. 1.)

Lectio sancti Evangélii, quam modò, fratres, audistis, valde in superfície históricâ est aperta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monumentum. Juxta históriam notátur hora: juxta intellectum verò mysticum requirentis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem carne víderat mórtuum, quærébat in monumento: et quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monumentum. Cucurrit cítiùs, discipulisque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt; vidélicet Petrus et Joannes.

℣. Unâ sábbati, María Magdaléne * Venit mane, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum, allelúia, allelúia. ℣. Fortis est ut mors diléctio. * Venit mane, cùm adhuc ténebræ essent. Glória Patri. * Venit mane, cùm adhuc ténebræ essent. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. *D.* Nondum sciébant scriptúram, quia oportébat Jesum à mórtuis resúrgere, allelúia. *Joan.* 20.

COLLECTA. Orémus.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Paschália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia æterna mereámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte.

DOMINICA
IN ALBIS DEPOSITIS.
Duplex-majus.

IN I. VESPERIS

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio.

Ant. 1. g. Confortábo domum Juda, et domum Joseph; ego enim Dóminus Deus eórum: et congregábo illos, quia redémi eos, allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 6. F. Ad pópulos exaltábo signum meum: et áfferent fílios in ulnis, et fílias super húmeros portábunt, allelúia. *Is.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos Deus Israel cum jucunditáte, in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia et justítia, quæ est ex ipso, allelúia. *Baruch* 5.

Ant. 4. E. Miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos, allel. *Is.* 49.

Ant. 7. D. Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt, allelúia. *Apoc.* 3.

Capitulum. (*Isaiæ* 60.)

Non óccidet ultrà sol tuus, Jerúsalem, et luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, et complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi, in perpétuum hæreditábunt terram.

℣ Liberávit nos Deus secundùm grátiam quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi; * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei qui ascendit super occásum; * Qui destruxit quidem mortem. Glória Patri. * Qui destruxit quidem mortem. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Hymnus, Forti, *infrà*, 376.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Numquid non tu, Dómine, percussisti superbum, vulnerasti dracónem? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, revertentur laudantes; et lætítia sempiterna super cápita eórum, allelúia. *Is.* 51.

Collecta, Præsta, quæsumus, omnípotens, Deus, *ut infrà ad Laudes.*

Completorium, *ut in Ordinario Brev.* 137.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Adeste, *infrà*, 371.

Psalmi è I Nocturno Dominicæ ut in Psalterio.

Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, et sepultus est, et resurrexit tértia die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiónem nostram. Allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficerémur. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum et caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 4.)

FACTUM est in crástinum ut congregarentur Príncipes sacerdótum, et Senióres, et Scribæ in Jerúsalem, et Annas princeps Sacerdótum, et Cáiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot erant de génere Sacerdotáli. Et statuentes Apóstolos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, et Senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Vos pópulus acquisitiónis; qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia dilexit vos, et redémit de domo servitútis: * Qui non consecúti misericórdiam. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 260, al. 11, habit. die Dom. in Oct. Paschæ.)

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptismo, qui hódie miscendi sunt pópulo, brevis, sed gravis sermo reddendus est. Vos qui baptizáti estis, et hódie complétis sacramentum Octavárum vestrárum, bréviter accípite, et intellígite translátam fuisse figú-

ram circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regeneráti estis, et novam vitam ingressi estis, et ad vitam æternam renáti estis, si hoc quod in vobis renátum est, malè vivendo non suffocétis. Reddendi estis pópulis, miscendi estis plebi fidélium : cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falsos fidéles; quasi confitendo fidéles, sed malè vivendo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo et Angelis ejus; castitátem serváte, sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam vovistis, réddite quod vovistis; quia non exigerétur, si non vovissétis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur, sed qui retro réspicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis et perjúriis. Cavéte à verbositáte et luxúria. Quæcumque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, et homínibus, et Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, et Deus pacis erit vobiscum.

℟. Deponentes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem, allelúia, allelúia. ℣. Testes vos estis quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei : nunc ergo inclináte corda vestra ad Dóminum; * Sicut. 1. *Petr.* 2. *Josue* 24.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 20.)

In illo témpore; Cùm seró esset die illo, unâ sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis : Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 26, hab. in Basilica sancti Joan. Later. in Oct. Paschæ, n. 2.)

Dixit eis, Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum; et ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit : sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur à Patre, et tamen ad passiónem míttitur: ita et discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad pas-

siónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos ; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem venire ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos: * Accípite Spiritum sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; et quorum retinuéritis, retenta sunt, allelúia, allelúia. ℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini : Ministri Dei nostri, dicétur vobis : * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. Cùm mórtui essétis in delictis, convivificávit vos cum Christo Deus, donans vobis ómnia delicta, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti estis legi per corpus Christi, ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurrexit, ut fructificémus Deo, allelúia. *Rom.* c. 7.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos facit baptisma per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 3. c. Omnes vos fílii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu, allelúia. *Galat.* 3.

Ant. 1. a. Quicumque in Christo baptizáti estis, Christum induistis, allel. *Galat.* 3.

Capitulum. (*Apoc.* 1.)

Gratia vobis, et pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : qui dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

Hymnus, Auróra lucis, *ut infrà*, 373.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília : ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. c. Post dies octo, iterùm venit Jesus, jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit : Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

COLLECTA. Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa peregimus, hæc, te largiente, móribus et vitâ teneámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Horas, *dicuntur Hymni cum Doxologia propria, ut infrà*, 374.

Psalmi de Dominica ut in Psalterio, sub Antiphonis de Laudibus, ut suprà.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Dicitur Symb. Quicumque.

Capit. et ℟. br. ut in Ordinario Brev.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

Capitulum. (*Rom.* 6.)

Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto.

℟. *br.* Beáti * quorum remissæ sunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta sunt peccáta, * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos.

Capitulum. (*Tit.* 3.)

Non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regenerationis et renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen suum, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret * poténtiam suam, * Allelúia. Glória Patri. Salvávit eos.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto: ℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Capitulum. (*Eccles.* 9.)

Deo placent ópera tua. Omni témpore sint vestimenta tua cándida, et óleum de cápite tuo non defíciat.

℟. *br.* Non discédimus à te, * vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus, * Allelúia. Glória. Non discédimus. *Ps.* 79.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Christus resurrexit à mórtuis, allelúia; oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirá-

bile lumen suum, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, et constítuens ad dexteram suam, allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. (1. *Petr.* 1.)

Benedictus Deus et pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem.

Hymnus, Forti, *infrà*, 376. *et sic in Vesperis de Tempore, usque ad Ascensionem.*

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii; ℟. Proptéreà populi confitebuntur tibi in æternum. *Ps.* 44.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *G.* Multa fecit Jesus quæ non sunt scripta: hæc autem scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus Fílius Dei; et ut credentes vitam habeátis in nómine ejus, allelúia. *Joan.* 20.

Collecta ut suprà ad Laud.

Ad Completorium, *Psalmi ut in Psalterio. Cetera, ut in Ord. Brev.* 137.

IN FERIIS

TEMPORIS PASCHALIS,

USQUE AD ASCENSIONEM DOMINI

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Qui crucifixus est, surrexit, * Allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte, exultémus Dómino, 120.

HYMNUS.

Adeste, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.

Frustra sepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.

Inanis absistat metus:
Hinc nemo corpus áuferet:
Sed vi reviviscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.

Clausa, sigillis íntegris,
Exíre spelunca potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.

Ridebat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, et Deum
Illi Patrem fatébimur.

At tu, paternis óbsequens
Ad usque mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descendit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite

* Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. 6. F. Quem occidérunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est: ℟. Indútus est Dóminus fortitúdinem. *Ps.* 92.

Absolutio et Benedictiones *ut in Ordinario Breviarii pro Tempore Paschali*, 123.

Lectiones ut assignantur infrà in qualibet Feria, ℟℟℟. *verò ut infrà, alternatim secundùm Feriam.*

FERIA II ET V.

Post I. Lect. ℟. Cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: * Deus verò suscitávit eum à mórtuis; * Allelúia, allel. ℣. De angústia et de judício sublátus est; ábcissus est de terra vivéntium. * Deus. *Act.* 13. *Is.* 53.

Post II. Lect. ℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adímplévit fíliis nostris, * Resúscitans Jesum. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel. * Resúscitans. *Act.* 13. *Judith.* 13.

Post III. Lect. ℟. Quem intermistis suspendentes in ligno, * Hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum. ✝ Allelúia, allelúia. ℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc príncipem et salvatórem. Glória. ✝ Allelúia, allelúia. *Act.* 5. *Is.* 53.

Te Deum.

FERIA III ET VI.

Post I. Lect. ℟. Certíssimè sciat omnis domus Isrsel, * Quia et Dóminum et Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. Allelúia. ℣. Ecce servus meus exaltábitur et elevábitur, et sublímis erit valdè; * Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

Post II. Lect. ℟. Quem Deus suscitávit à mórtuis, hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus: * Et non est in álio áliquo salus. Allelúia, allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificantes: hic factus est in caput ánguli. * Et non est. *Act.* 4. *Ps.* 117.

Post III Lect. ℟. Deus

patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, * Quem suscitávit à mórtuis. ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum. * Quem. Glória. ✝ Allelúia. *Act.* 3. *Ps.* 4.

Te Deum.

FERIA IV.

Post I Lect. ℟. Jesus Christus dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo; * Ipsi glória et impérium in sécula seculórum : amen. Allelúia, allelúia. ℣. Vitam pétiit à te Dómine, et tribuisti ei : magna est glória ejus in salutári tuo. * Ipsi. *Apoc.* 1. *Ps.* 20.

Post II Lect. ℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David : * Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et glóriam. Allelúia, allel. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula : ipse liberátor, atque salvátor. * Dignus est. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Post III Lect. ℟. Audívi vocem dicéntium. * Allelúia : Gaudeámus et exultémus, quia venérunt núptiæ Agni. ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit, lætáta est Sion, et exultavérunt fíliæ Judæ : * Allelúia. Glória. ✝ Allelúia. *Apoc.* 19. *Ps.* 96.

Post Te Deum, ℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico temp. Pasc. sub sola Ant. 3. à. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum. Hunc Deus suscitávit tértiâ die, allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. (*Hebr.* 13.)

Deus pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono.

HYMNUS.

Aurora lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissoque sanctuárium
Patére dat velámine.

Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat :
Hinc quanta púllulat seges!

Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora :
Fecit resurgendi viam
Surgens ab inferis Deus.

Affixa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget splendidis
Christi decóra dótibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117.

Ad Benedictus, *Ant. secundùm Feriam, ut sequitur.*

Feria II. Ant. 2. D. Humiliávit se Christus factus obédiens usque ad mortem: propter quod et Deus exaltávit illum. Allelúia. *Philipp.* 2.

Feria III. Ant. 4. E. Stipéndia peccáti, mors: Grátia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu Dómino nostro. Allelúia. *Rom.* 6.

Feria IV. Ant. 1. D. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allel. *Ephes.* 5.

Feria V. Ant. 7. d. Regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Feria VI. Ant. 6. F. In hoc Christus mórtuus est, et resurrexit, ut et mortuórum et vivórum dominétur. Allelúia. *Rom* 14.

Collecta Dominica. præced.

Dicto Benedicámus, *fit Commem. de Cruce et Resurrectione Christi, ut sequitur.*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei, allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus ℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Hæc Commem. fit etiam in Festis Simplicibus.

Ad Horas, *in fine Hymnorum,*

* Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, etiam in Festis, nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut

osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos, allelúia. *Ephes.* 2.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexisti * à mórtuis. * All. all. *Rom.* 6.

Cetera, ut in Ordinario.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia. *Coloss.* 1.

Capitulum. (1. *Cor.* 1.)

Christus resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * et benedictus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Vivit. *Ps.* 17.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et brachium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 8. 6. Si complantáti facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus, alleluia. *Rom.* 6.

Capitulum. (*Rom.* 6.)

Si mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui posuit ánimam meam * ad vitam, * Allelúia. Glória. Audítam. *Ps.* 65.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. (1. *Petr.* 3.)

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Convertisti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertisti planctum meum. ℣. Conscidisti saccum meum, * et circumdedisti me lætitiâ, * Allelúia. Glória Patri. Convertisti planctum meum. *Ps.* 29.

℣. In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Ps.* 27.

AD VESPERAS.

Psal. de Feria sub sola Ant. 4. d. Deus et Dóminum suscitávit; et nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. (1. *Cor.* 15.)

Cum mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus?

HYMNUS.

Forti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agnique mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.
Hujus sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Hic agnus; hæc est víctima,
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.
O digna cœlo víctima,
Mors ipsa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póstibus.
Christus sepulcri fáucibus
Emersus ad lucem redit;
Hostem retrúdit tártaro,
Cœlique pandit íntima.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum: ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Magnificat, *Ant. secundùm Feriam, ut sequitur.*

Feria II. Ant. 1. g. Conversi estis ad Deum, servíre Deo vivo et vero, et expectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis Jesum. Allel. 1. *Thess.* 1.

Feria III. Ant. 5. c. In Christo exultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Feria IV. Ant. 1. g. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Feria V. Ant. 7. d. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, et resurrexit: ita et Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Allelúia. 1. *Thess.* 4.

Collecta Dominicæ præcedentis.

Dicto Benedicámus, *fit Commemoratio de Cruce et Resurrect. Christi, ut sequitur.*

Ant. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimici à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem Christum.

Hæc Commem. fit etiam in Festis Simplísibus.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria. Cetera ut in Ordinario Brev. 137.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Benedic, 22. Quàm magnificáta, 23. Sit glória Dómini, *ibid.*

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 4.)

VIDENTES Petri constántiam et Joannis, comperto quòd hómines essent sine litteris, et idiótæ, admirabantur, et cognoscébant eos, quóniam cum Jesu fúerant: hóminem quoque videntes stantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos foras extra concílium secédere: et conferébant ad ínvicem, dicentes: Quid faciémus homínibus istis? quóniam quidem notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus Jerúsalem: manifestum est, et non póssumus negáre. Sed ne ámpliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

ET vocantes eos, denuntiavérunt ne omninò loquerentur, neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò et Joannes respondentes, dixérunt ad eos: Si justum est in conspectu Dei vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte; non enim póssumus quæ vídimus et audívimus, non loqui. At ílli comminantes dimisérunt eos, non invenientes quómodò punírent eos, propter pópulum, quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod accíderat. Annórum enim erat ámpliùs quadraginta homo, in quo factum fúerat signum istud sanitátis.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

DIMISSI autem venérunt ad suos, et annuntiavérunt eis quanta ad eos príncipes Sacerdótum et senióres dixissent. Qui cùm audissent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, et dixérunt: Dómine, tu es qui fecisti cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt; qui Spíritu sancto per os patris nostri David púeri tui dixisti: Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum et adversùs Christum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte ista adversùs sanctum púerum tuum Jesum quem unxisti, Heródes et Póntius Pilátus cum géntibus, et pópulis Israel, fácere quæ manus tua et consílium tuum decrevérunt fieri. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, et da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum; in eo quod manum tuam extendas ad sanitátes, et signa, et prodígia fieri per nomen sancti Fílii tui Jesu. Et cùm orassent, motus est locus in quo erant congregáti; et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

℟. Quem interemistis suspendentes in ligno, 372.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalm.* Dómine, quis habitábit, 39. Cœli enarrant, *ibid.* Lex Dómini immaculáta, *ibid.*

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 4.)

MULTITUDINIS credéntium erat cor unum et ánima una: nec quisquam eórum quæ possidébat áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri; et grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant, et ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, et áttulit prétium, et pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

(Cap. 5.)

VIR autem quidam nómine

Ananías, cum Sáphira uxóre sua, véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónsciâ uxóre suâ : et áfferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus : Ananía, cur tentávit Sátanas cor tuum mentíri te Spirítui sancto, et fraudáre de prétio agri ? Nonne manens tibi manébat, et venúndatum in tua erat potestáte ? Quare posuisti in corde tuo hanc rem ? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit, et expirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum, et efferentes sepeliérunt.

℟. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

Factum est autem quási horárum trium spátium ; et uxor ipsíus nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidistis. At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini ? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum ad óstium, et éfferent te. Confestim cécidit ante pedes ejus, et expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam ; et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclésia et in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Deus Patrum, 372.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Psalm.* Confitébor, 55. Miserére meî, *ibid.* Ut quid, 56.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 5.)

Per manus Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis, sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum ; ita ut in platéas ejícerent infirmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniente Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberarentur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferentes ægros, et vexátos à spirítibus immundis ; qui curabantur omnes.

℟. Jesus Christus, 373.

LECTIO II.

Exurgens autem princeps Sacerdótum, et omnes qui cum illo erant, quæ est hæ-

resis Sadducæórum, repléti sunt zelo: et injecérunt manus in Apóstolos, et posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, et edúcens eos, dixit: Ite, et stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audissent, intravérunt diluculo in templum, et docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótum, et qui cum eo erant, convocavérunt concílium, et omnes Senióres filiórum Israel; et misérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem venissent ministri, et aperto cárcere, non invenissent illos, reversi nuntiavérunt, dicentes: Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, et custódes stantes ante jánuas; aperientes autem, néminem intùs invénimus.

℟. Ecce vicit, 373.

LECTIO III.

Ut autem audiérunt hos sermónes Magistrátus templi, et príncipes Sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fieret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis: Quia ecce viri quos posuistis in cárcerem, sunt in templo stantes, et docentes pópulum. Tunc ábiit Magistrátus cum ministris, et adduxit illos sine vi; timébant enim pópulum, ne lapidarentur. Et cùm adduxissent illos, statuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; et ecce replestis Jerúsalem doctrínâ vestrâ; et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus. Respondens autem Petrus et Apóstoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magis quàm homínibus. Deus patrum nostrórum suscitávit Jesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno. Hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum. Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus sanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus sibi.

℟. Audívi, 373.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Psalm*. Exáudiat, 71. Exultáte, *ibid*. Beáta gens, 72.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 5.)

Hæc cùm audissent, dissecabantur, et cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Pharisæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis universæ plebi, jussit

foràs ad breve hómines fieri; dixitque ad illos: Viri Israelítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens se esse áliquem, cui consensit númerus virórum círciter quadringentórum, qui occísus est; et omnes qui credébant ei, dissipáti sunt et redacti ad níhilum. Post hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus professiónis, et avertit pópulum post se, et ipse périit; et omnes, quotquot consensérunt ei, dispersi sunt.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

Et nunc ítaque dico vobis: Discédite ab homínibus istis, et sínite illos; quóniam si est ex homínibus consílium hoc aut opus, dissolvétur: si verò ex Deo est, non potéritis dissólvere illud, ne fortè et Deo repugnáre inveniámini. Consensérunt autem illi. Et convocantes Apóstolos, cæsís denuntíavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu: et dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contumélíam pati. Omni autem die non cessábant, in templo et circa domos docentes, et evangelizantes Christum Jesum.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

(Cap. 8.)

Saulus autem devastábat Ecclésiam, per domos intrans; et trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. Igitur qui dispersi erant pertransíbant, evangelizantes verbum Dei. Philippus autem descendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, et videntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum qui habébant spíritus immundos, clamantes voce magnâ, exíbant. Multi autem paralytici et claudi curáti sunt. Factum est ergo gáudium magnum in illa civitáte.

℟. Quem interemistis suspendentes, 372.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Psalm.* Quid gloriáris, 86. Exaudi, 87. Véspere, *ibid.*

LECTIO I.

De Actíbus Apostolórum.

(Cap. 8.)

Vir quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum; cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vo-

cátur magna. Attendébant autem eum : propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit : et cùm baptizátus esset, adhærébat Philippo. Videns étiam signa et virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

Cum autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joannem: qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidisset autem Simon, quia per impositiónem manûs Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens : Date et mihi hanc potestátem, ut cuicumque ímposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem, quóniam donum Dei existimasti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars neque sors in sermóne isto; cor enim tuum non est rectum coram Deo : pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, et roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respondens autem Simon, dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixistis.

℟. Deus Patrum nosterórum, 372.

AD VESPERAS

Fit de beata Maria Virgine in Sabbato, (nisi occurrat Festum Duplex et suprà) et sic in tribus Sabbatis sequentibus.

SABBATO.

Ad Noct. *Ps.* Beátus qui intélligit, 102. Audíte hæc omnes gentes, 103. Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo, *ibid.*

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 10.)

Vir quidam erat in Cesaréa, nómine Cornélius, centúrio cohortis quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas

plebi, et déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifeste, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad se, et dicentem sibi, Cornéli. At ille íntuens eum, timóre correptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accersi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

IN FESTO TRANSLATIONIS RELIQUIARUM SANCTI FELICIS, AC ALIORUM MARTYRUM

IN DIŒCESI QUIESCENTIUM.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 3. a. In bonis justórum exultábit cívitas, et benedictióne justórum exaltábitur. Allelúia. *Prov.* 11.

Ant. 6. F. Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Allelúia. *Sap.* 5.

Ant. 8. G. Dedérunt se perículo, ut starent sancta et lex; et glóriâ magnâ glorificavérunt gentem. Allelúia. 1. *Mach.* 14.

Ant. 4. d. Ideò accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini. Allelúia. *Sap.* 5.

Ant. 1. f. Córpora ipsórum in pace sepulta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Allelúia. *Eccli.* 44.

Capitulum. (*Is.* 66.)

Hæc dicit Dóminus : Ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini, et ossa vestra quasi herba germinábunt : et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis.

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed * Tristítia vestra vertétur in gáudium : et gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Allelúia, allel. ℣. Non erunt in memória prióra, et non ascendent super cor; sed gaudébitis et exultábitis usque in sempiternum : * Tristítia. Gloria *Rep.* ℟. *usque Joad* ℣. *Joan.* 16. *Is.* 65.

HYMNUS.

Divulsos rábies quos modò spárserat,
Hos artus píetas sédula cólligit :
Conservatque futúris
Munus nóbile séculis.
Huc cives páribus cúrrite méntibus,
Sanctos sancta juvet cárpere gáudia :

Sacris ferte sepulcris
Puri múnera péctoris.
VIRES indè novas, robur et háuriat
Languescit gélido quisquis in ótio :
Fax extincta propinquis
Ignes ducat ab ígnibus.
FELIX terra sacer quam tóties cruor,
Sudor quam tóties ille rigáverit,
Tantas undè nepótes
In messes adolévimus.
TANTÆ nos mémores simus oríginis ;
Sanctórum soboles, ne steriléscere,
Ne torpére sinámus
Priscam degéneres fidem.
CUJUS parta venit múnere sánctitas,
Hæc laus, Christe, tibi tota refúnditur :
Dum nos membra verémur,
Suprémum cóleris caput.
Amen.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; ℟. Unum ex his non conterétur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. c. *duplicanda.* Dicit Dóminus Deus óssibus his : Ecce ego intromittam in vos spíritum, et vivétis. Allel. *Ezech.* 37.

Collecta ut infrà ad Laud.

Pro Commem. Sabbati antè Dom. II post Pascha.

Ant. Tanquam ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est : generatiónem ejus quis enarrábit? Allelúia. *Act.* 8.

℣. Dóminus ipse est Deus noster; ℟. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *Ps.* 94.

Collecta, ut infrà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordin. Brev. 137.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

JESUM resurrectiónem et vitam; * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 11.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Divulsos, *ut in I. Vesperis.*

Tres Psalmi è II Noct. Dominicæ ut in Psallerio.

Ant. 8. G. Stabunt justi in magna constántia adversùs eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Allelúia. *Sap.* 5.

Ant. 3. c. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Allel. *Sap.* 5.

℣. Exaltatiónes Dei in gútture eórum, ℟. Ad faciendam vindictam in natiónibus. *Ps.* 149.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 13.)

ERANT in Ecclésia quæ erat Antiochiæ, Prophétæ et Doc-

tóres, in quibus Bárnabas, et Simon qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenensis, et Mánahem qui erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponéntesque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto, abiérunt Seleúciam, et inde navigavérunt Cyprum. Et cùm venissent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joannem in ministério. Et cùm perambulassent universam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudo-prophétam, judæum, cui nomen erat Bárjesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersítis Bárnabâ et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, intuens in eum, dixit : O plene omni dolo et omni fallácià, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te; et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cécidit in eum calígo, et ténebræ; et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Proconsul cùm vidisset factum, crédidit, ádmirans super doctrína Dómini.

℟. Vivent mórtui tui, Sion, interfecti mei resurgent : * Expergiscímini, et laudáte, qui habitátis in púlvere. Allelúia, allelúia. ℣. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? * Expergiscímini. *Is* 26. 1. *Cor.* 15.

LECTIO II.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 10.)

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére eos, qui óccidunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(Homil. de SS. Mart. n. 2 et 3.)

Non ita nos prata delectant, dum rosas violasque spectandas suppéditant, ac Mártyrum túmuli, dum nunquam marcescentem et indissolúbilem spectatórum ánimis áfferunt voluptátem. Thecas ígitur illas cum fide complectámur, inardescámus mente, gémitus profundámus. Multa sunt à nobis

admissa delicta, et magna sunt nostra peccáta : propteréa multâ medícinâ, et diligenti confessióne indigémus. Effudérunt sánguinem sancti Mártyres, óculi tui lácrymas tibi effundant; possuntet lácrymæ peccatórum rogum extínguere. Laceráta fúerunt illis látera, carnífices videbantur circumstantes : idipsum tu quoque adversùs tuam conscientiam præsta. Ratiónem tanquam incorruptum júdicem in solio mentis cólloca, et quæ à te commissa sunt ómnia profer in médium, séveras et terríbiles præfíciens cogitatiónes peccâtis, obscœnos ánimi motus castíga, ex quibus peccáta sunt nata, et ácriter acerbèque torqueantur. Si nos ità ad judícium in nosmetipsos exercendum comparémus, tremendum illud tribúnal evitábimus.

℟. Sit memória illórum in benedictióne, * Et ossa eórum púllulent de loco suo. Allelúia, allelúia. ℣. Amodò jam, dicit Spíritus, ut requiescant à labóribus suis : * Et ossa. *Eccli.* 46. *Apoc.* 14.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 10.)

In illo témpore, Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 14, hab. in Basilica S. Petri, Dom. II, post Pascha.)

Fecit Dóminus quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit; ut in sacramento nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ alimento satiáret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequámur; appósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum verò, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ substántiâ quam extériùs possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Fulgébunt justi, et tanquam scintillæ in arundinéto discurrent : * Judicábunt natiónes, et dominabuntur pópulis : Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sécula seculórum : * Judicábunt. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Sap.* 3. *Apoc.* 22.

Te Deum.

℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Fortes estis, et verbum Dei manet in vobis, et vicistis malignum. Allelúia. 1. *Joan.* 2.

Ant. 8. c. Vos ex Deo estis, et vicistis: quóniam major est qui in vobis est, quàm qui in mundo. Allel. *Joan.* 4.

Ant. 2. D. Mórtui estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Allel. *Coloss.* 3.

CANTICUM.

(Eccli. 44.)

Illi viri misericórdiæ sunt * quorum pietátes non defuérunt.

Cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum: * et in testamentis stetit semen eórum:

Et fílii eórum propter illos usque in æternum manent: * semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Córpora ipsórum in pace sepulta sunt, * et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem.

Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, * et nomen eórum núntiet Ecclésia.

Ant. 6. E. Cùm Christus apparúerit vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia, allelúia. *Coloss.* 3.

Ant. 4. d. Sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

Capitulum. (1. *Thess.* 4.)

Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, et resurrexit; ità et Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo.

HYMNUS.

Vobis quanta venit de nece glória!
Dum vestros cíneres, sanctaque pígnora,
Hic nostras super aras
Christo júngimus Hóstiæ.
Ultor nempè Deus córpora Mártyrum
Condi pulvéreo non pátitur situ;
Summo pensat honóre
Probrum non méritæ necis.
Fusus pro Dómino fumat adhuc cruor;
Sacris pignóribus spirat adhuc fides;
Si vox multa silescit,
Sanguis dísserit éloquens.
Tali depósito pátria gáudeat,
His et præsídibus læta supérbiat;
Ingens undè fidéli
Plebi spes venit et decus.
Si jam pace datâ non líceat mori,
Si nos vincla, rotæ, defíciunt cruces,

Duro quisque labóre
Sese plectat et immolet.
SEMPER máxima laus ingénito Patri,
Semper laus génito máxima Fílio,
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Dabis, Dómine, gáudium et lætítiam; ℟. Et exultábunt ossa humiliáta. *Ps.* 50.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G. *Duplicanda.* In virtúte Dei custodímini in salútem; ut probátio vestræ fídei multò pretiósior auro, inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui ad immortáles triumphos sanctos Mártyres tuos extulisti, da córdibus nostris dignam pro eórum sacra translatióne lætítiam; ut quorum córpora pio amóre ampléctimur, eórum précibus adjuvémur; Per Dóminum.

Fit Commem. Dominicæ secundæ Paschæ.

Ant. Ego sum óstium óvium: veni ut vitam hábeant, et abundántiùs hábeant: Ego sum pastor bonus. Allelúia. *Joan.* 10.

℣. Pópulus Dómini oves páscuæ ejus: ℟. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen ostendis: da cunctis qui christiánâ professióne censentur, et illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta sectári; Per Dóminum.

[*Et hæc Collecta dicitur per Hebdomadam, quando fit de Feria.*]

AD HORAS, *Psalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Fortes estis.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vos ex Deo.

Capitulum. (*Apoc.* 12.)

IPSI vicérunt propter sánguinem Agni, et propter verbum testimónii sui, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem; proptérea lætámini cœli, et qui habitátis in eis.

℟. *br.* In Deo * faciémus virtútem, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et ipse ad níhilum * Dedúcet inimícos nostros, * Allelúia. Glória. In Deo. *Ps.* 107.

℣. In humilitáte nostra memor fuit nostrî, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD SEXTAM.

Ant. 1. D. Mórtui estis

Capitulum. (2. *Cor.* 4.)

SEMPER nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. *br.* Non discédimus à te, * vivificábis nos. * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus. * Allelúia. Glória Patri. Non. *Ps.* 79.

℣. Numquid narrábit aliquis in sepulcro misericórdiam tuam, ℟. Et veritátem tuam in perditióne? *Ps.* 87.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Sicut sócii.

Capitulum. (1. *Cor.* 15.)

CUM mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est, Absorpta est mors in victória.

℟. *br.* Oculi Dómini * super metuentes eum, * Allelúia, allelúia. Oculi. ℣. Ut éruat à morte * ánimas eórum, * Allelúia. Glória Patri. Oculi. *Ps.* 32.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi; ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Ps.* 67.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. a. Vidi eos qui vicérunt béstiam, habentes cítharas Dei, et cantantes cánticum Agni. Allel. *Apoc.* c. 15.

Ant. 3. a. Allelúia: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est; quia vera et justa judícia sunt ejus. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 5. a. Exulta, cœlum, et sancti; quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

Ant. 7. *d.* Agnus vincet, quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum, et qui cum illo sunt, vocáti, electi, et fidéles. Allelúia. *Apoc.* 17.

Ant. 4. *D.* Vidérunt illos inimíci eórum; et réliqui in timórem sunt missi, et dedérunt glóriam Deo cœli. Allelúia. *Apoc.* 11.

Capitulum. (*Apoc.* 20.)

VIDI sedes, et sedérunt super eas, et judícium datum est illis; et ánimas decollatórum propter testimónium Jesu, et propter verbum Dei, et qui non adoravérunt béstiam neque imáginem ejus, nec accepérunt caractérem ejus in fróntibus aut in mánibus suis: et vixérunt, et regnavérunt cum Christo.

Allelúia, allelúia ℣. Momentáneum et leve tribulatiónis nostræ æternum glóriæ pondus operátur in nobis. Allelúia.

HYMNUS.

QUORUM mens súperis regnat in árcibus;
Ipsis en suus est hic honor ártubus:

Istis quanta fluant, quot bona fóntibus,
Experti tóties canant.
Vos cives mémori vísite péctore,
Sanctórum túmulos vísite Mártyrum :
Tantis hæc méritis débita grátia,
Fuso débita sánguini.
VERUM nec lápides, tecta nec áurea,
Nec cantáta juvent cármina cœlites,
Ni sit vita piis cónsona vócibus :
Laudas, quisquis es æmulus.
PORTU nunc plácido certa licèt quies
Secúros hábeat, flúctibus óbrutos
Cùm spectant médiis, sollícitos tenet
Nunc et pátria cáritas.
A QUO cuncta fluunt, sit tibi laus, Deus,
Sacros quâ décuit dum reveréntiâ
Artus nos cólimus, tota refúnditur
Summo glória vértici. Am.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. c. *duplicanda.* Lætítia sempiterna super caput eórum; gáudium et lætítiam obtinébunt, et fúgiet dolor et gémitus. Allelúia. *Is.* 35.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio Dominicæ II post Pascha.

Ant. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovili; et illas oportet me addúcere : et vocem meam áudient, et fiet unum oviles, et unus pastor. Allel. *Joan.* 10.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum; ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Breviarii, 137.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini, 23. Vocávit, 24. Misit Dóminus, *ibid.*

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 15.)

SURREXERUNT quidam de hæresi Pharisæórum qui credidérunt, dicentes : Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque servâre legem Móysi. Convenérunt-que Apóstoli et Senióres, vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhí-

buit, dans illis Spíritum sanctum sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam et Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa et prodígia in Géntibus per eos.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

Et, postquàm tacuérunt, respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concordant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revertar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædificábo, et érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes gentes super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à século est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scríbere ad eos, ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

Tunc plácuit Apóstolis, et Senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus; scribentes per manus eórum: Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Syriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, evertentes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum carissimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis referent éadem. Visum est enim Spirítui sancto et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris quàm hæc necessária: Ut absti-

neátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne, à quibus custodientes vos, bene agétis. Valéte.

℟. Quem interemistis, 372.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Ps.* Deus, judícium, 40. Reges Tharsis, *ibid.* Misericórdiam, 41.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 17.)

Paulus cùm Athénis Silam et Timótheum expectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis et colentibus, et in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei et Stóici philósophi disserébant cum eo, et quidam dicébant: Quid vult seminivérbius hic dícere: Alii verò: Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse, quia Jesum et resurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehensum eum ad Areopágum duxérunt, dicentes: Póssumus scire quæ est hæc nova, quæ à te dícitur, doctrína? nova enim quædam infers áuribus nostris: vólumus ergo scire quidnam velint hæc esse. (Athenienses autem omnes, et ádvenæ hóspites, ad nihil áliud vacábant, nisi aut dícere aut audíre áliquid novi.)

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cùm sit Dóminus, non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia: fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam fáciem terræ, defíniens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum si fortè attrectent eum, aut invéniant; quamvis non longè sit ab unoquóque nostrûm. In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus; sicut et quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus.

℟. Quem Deus suscitávit, 372.

LECTIO III.

Genus ergo cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argento, aut lápidi,

sculptúræ artis et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ígnoránti æ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audissent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhærentes ei, credidérunt; in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis.

℟. Deus Patrum, 372.

FERIA QUARTA.

An Noct. *Ps.* Atténdite, 57. Fílii Ephrem, 57. Tránstulit, 58.

LECTIO I.

De Actibus Apostólorum.

(Cap. 20.)

Proposuerat Paulus transnavigáre Ephesum, ne qua mora illi fíeret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die quâ ingressus sum in Asiam, quálitervobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, et docérem vos públicè et per domos; testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum et ministérium verbi, quod accépi à Dómino Jesu testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Jesus Christus, 373.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodiernâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium; non enim subter-

fúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et universo gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi; et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant díscipulos post se. Propter quod vigiláte, memóriâ retinentes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm. Et nunc commendo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argentum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quóniam sic laborantes oportet suscípere infirmos, ac méminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátiùs est magis dare quàm accípere.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, 373.

LECTIO III.

(Cap. 20 et 21.)

Et cùm hæc dixisset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium; et procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum esset ut navigarémus, abstracti ab eis, recto cursu vénimus Coum, et sequenti die Rhodum, et inde Pátaram. Et cùm invenissémus navem transfretantem in Phœnícen, ascendentes navigávimus. Cùm apparuissémus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, navigávimus in Syriam, et vénimus Tyrum: ibi enim navis expositúra erat onus. Inventis autem discípulis, mánsimus ibi diébus septem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne ascénderet Jerosólymam. Et explétis diébus, profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus et fíliis usque foràs civitátem; et pósitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefecissémus ínvicem, ascéndimus navem; illi autem rediérunt in sua. Nos verò, navigatióne explétâ, à Tyro descéndimus Ptolemáidam: et salutátis frátribus, mánsimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, vénimus Cæsaréam.

℟. Audívi vocem dicéntium, 373.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Psalm.* Exurgat Deus, 72. Dóminus dabit verbum, 73. In Ecclésiis benedícite Deo, *ibid.*

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 24.)

Descendit Princeps Sacerdótum, Anánias, cum Senióribus quibusdam, et Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præsidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens: Cùm in multa pace agámus per te, et multa corrigantur per tuam providéntiam; semper et ubíque suscípimus, óptime Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham, oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem pestíferum et concitantem seditiónes ómnibus Judæis in universo orbe, et auctórem seditiónis sectæ Nazarenórum: qui étiam templum violáre conátus est, quem et apprehensum volúimus secundùm legem nostram judicáre. Supervéniens autem Tribúnus Lysias, cum vi magna erípuit eum de mánibus nostris, jubens accusatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipse júdicans de ómnibus istis cognóscere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem et Judæi, dicentes hæc ita se habére.

℣. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

Respondit autem Paulus, (annuente sibi Præside dícere): Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascendi adoráre in Jerúsalem: et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quòd secundùm sectam quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri et Deo meo, credens ómnibus quæ in lege et Prophétis scripta sunt; spem habens in Deum, quam et hi ipsi expectant, resurrectiónem futúram justórum et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum et ad hómines semper. Post ánnos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam veni, et oblatiónes et vota; in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportebat

apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent adversùm me, aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cùm stem in concílio, nisi de una hac solúmmodò voce, quâ clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

Distulit autem illos Felix, certíssimè sciens de via hac, dicens: Cùm Tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussitque Centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusilla uxóre sua quæ erat Judæa: vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justítia et castitáte, et de judício futúro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc áttinet, vade; témpore autem opportúno accersam te. Simul et sperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo; propter quod et frequenter accersens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

℟. Quem interemistis, 372.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Psalm.* Eripe me, 88. Deus ostendet, *ibid.* Exaudi, Deus, *ibid.*

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 25.)

Festus descendit Cæsaréam, et álterâ die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cùm perductus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas et graves causas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccavi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me oportet judicári: Judæis non nócui, sicut tu méliùs nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concílio locútus respondit: Cæsarem appellasti, ad Cæsarem ibis.

℟. Certíssimè sciat, 372.

LECTIO II.

(Cap. 27.)

Ut autem judicátum est navigáre eum in Itáliam, et tradi Paulum cum réliquis custódiis Centurióni, nómine Júlio, cohortis Augustæ, ascendentes navem Adrumetínam, incipientes navigáre circa Asiæ loca, sustúlimus, perseverante nobiscum Aristarcho Macédone Thessalonicensi. Sequenti autem die devénimus Sidónem. Humáne autem tractans Július Paulum, permísit ad amícos ire, et curam suî ágere. Et inde cùm sustulissémus, subnavigávimus Cyprum, proptéreà quòd essent venti contrárii. Et pélagus Cilíciæ et Pamphíliæ navigantes, vénimus Lystram, quæ est Lyciæ: et ibi invéniens Centúrio navem Alexandrínam navigantem in Itáliam, transpósuit nos in eam. Et cùm multis diebus tardè navigarémus, et vix devenissémus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem: et vix juxta navigantes, vénimus in locum quemdam qui vocátur Boniportus, cui juxta erat cívitas Thalassa. Multo autem témpore peracto, et cùm jam non esset tuta navigátio, eò quòd et jejúnium jam præteriisset, consolabátur eos Paulus, dicens eis: Viri, vídeo quóniam cum injúria et multo damno non solùm óneris et navis, sed étiam animárum nostrárum, íncipit esse navigátio. Centúrio autem gubernatóri et naucléro magis credébat, quàm his quæ à Paulo dicebantur. Et cùm aptus portus non esset ad hiemandum, plúrimi statuérunt consílium navigáre inde, si quo modo possent, devenientes Phœnícen, hiemáre.

℣. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

Valida autem nobis tempestáte jactátis, sequenti die jactum fecérunt; et tértiâ die suis mánibus armamenta navis projecérunt. Neque autem sole, neque sidéribus apparéntibus per plures dies, et tempestáte non exíguâ imminente, jam abláta erat spes omnis salútis nostræ. Et cùm multa jejunátio fuisset, tunc stans Paulus in médio eórum, dixit: Oportébat quidem, ô viri, audíto me, non tóllere à Creta, lucrique fácere injúriam hanc et jactúram. Et nunc suádeo vobis bono ánimo esse: amíssio enim nullíus ánimæ erit ex vobis, præter quàm navis. Astitit enim mihi hâc nocte Angelus Dei, cujus sum ego, et cui desérvio, dicens: Ne tímeas, Paule, Cæsari te oportet asístere; et ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum. Propter quod bono

ánimo estóte, viri : credo enim Deo, quia sic erit, quemádmodùm dictum est mihi. In ínsulam autem quamdam oportet nos devenire.

℣. Deus patrum nostrórum, 372.

AD VESPERAS.

De Beata Maria in Sabbato (nisi occurrat Festum Duplex.)

SABBATO.

Ad Noct. *Psalmi,* Nonne Deo subjecta erit, 104. Exaudi, Deus, *ibid.* Confitébimur tibi, Deus, 105.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 28.)

Cum venissémus Romam, permissum est Paulo manére síbimet cum custodiente se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum ; cùmque convenissent, dicébat eis : Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens aut morem paternum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum : qui, cùm interrogatiónem de me habuissent, voluérunt me dimíttere eò quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, et álloqui ; propter spem enim Israel caténà hàc circúmdatus sum. Cum constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadensque eis de Jesu ex lege Móysi et Prophétis à mane usque ad vésperam. Mansit autem biénnio toto in suo conducto ; et suscipiébat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo, cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

DOMINICA TERTIA

POST PASCHA.

In Ecclesia Cathedrali et civitate Forojuliensi, fit Officium de S. Francisco de Paula, Solemne-majus, ut in Proprio Sanctorum.

Per diœcesim, de Dominicâ tertiâ post Pascha,

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 7. d. Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei glóriam. Allelúia. 1. *Pet.* c. 1.

Ant. 4 d. Deus et Dóminum suscitávit ; et nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Ant. 2. d. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet. Allelúia. 1. *Pet.* 5.

Ant. 4. E. Si commórtui sumus Christo, et convivémus : si sustinébimus, et conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Ant. 1. g. Qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit. Allelúia. 1. *Cor.* 4.

Capitulum. (*Exod.* 19.)

Si audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in peculium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra : et vos éritis mihi in regnum sacerdotále, et gens sancta.

Hymnus, Forti tegente bráchio, 376.

℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : ℟. Mandávit in æternum testamentum suum. *Ps.* 110.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, et linguâ, et pópulo, et natióne; et fecisti nos Deo nostro regnum et sacerdótes. Allelúia. *Apoc.* 5.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Completorium, *ut in Ordinario Breviarii*, 137.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Auctorem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte, 120. *Hymnus*, Adeste, *ut suprà*, 371.

Tres Psalmi è III Nocturno Dominicæ, ut in Psalt.

Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, et sepultus est, et resurrexit tertiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiónem nostram. Allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficerémur. Allel. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum et caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

LECTIO I.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 1.)

Apocalypsis Jesu Christi quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fíeri citò; et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis

quæ sunt in Asia : Grátia vobis et pax ab eo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est; et à septem spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt; et à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ; qui dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo : ipsi glória et impérium in sécula seculórum : amen. Ecce venit cum núbibus; et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt : et plangent se super eum omnes tribus terræ : Etiam, amen. Ego sum Alpha et Oméga, princípium et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Grátia vobis et pax à Jesu Christo, * Qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, allelúia, allelúia. ℣. Ejus regnum, regnum sempiternum est, et omnes reges sérvient et obédient ei, * Qui est testis. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

LECTIO II.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi.

(De fide Res. lib. 2, n. 90, 91 et 92.)

QUONIAM Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia : resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset; ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergo resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus; ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resurgunt, sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgendi, cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidem resurgent; sed unusquisque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distinctus ordo meritórum.

℟. Beátus et sanctus qui habet partem in resurrectióne prima : * In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt sacerdótes Dei et Christi, et regnábunt cum illo, allelúia, allelúia. ℣. Vivent mórtui tui, Sion; interfecti mei resurgent : expergiscímini et laudáte, qui habitátis in púlvere. * In

his secunda mors. *Apoc.* 20. *Is.* 26.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 16.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Módicum, et jam non vidébitis me : et íterùm módicum, et vidébitis me; quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 101, n. 6.)

Modicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat séculum. Unde dicit idem ipse Evangelista in epístola sua : Novíssima hora est. Illis ergo ait, Módicum, et jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, et eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem cùm ista loquerétur vidébant. Quod verò áddidit, Et íterùm módicum, et vidébitis me, universæ promísit Ecclésiæ, sicut universæ promísit, Ecce ego vobiscum sum usque in consummatiónem séculi. Non tardat Dóminus promissum: módicum, et vidébimus eum ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus; quia nihil desiderandum remanébit, nihil quærendum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur : cùm finítum fúerit, tunc sentiémus quàm módicum fúerit.

℟. Módicum, et jam non vidébitis me : et íterùm módicum, et vidébitis me; * Quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia. ℣. Ego consolábor vos, et consolabímini : vidébitis, et gaudébit cor vestrum; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. C. Allelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus et exultémus, et demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, et Agno, benedíctio et honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum. Allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. (*Rom.* 8.)

Scimus quòd omnis creatúra ingemíscit, et párturit us-

que adhuc. Non solùm autem illa, sed et nos ipsi primítias Spíritûs habentes; et ipsi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri: spe enim salvi facti sumus.

Hymnus, Auróra, *suprà,* 373.

℣. Ad vésperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Amen, amen, dico vobis quia plorábitis et flébitis vos; mundus autem gaudébit: vos autem contristàbímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúia. *Joan.* 16.

COLLECTA Orémus.

DEUS, qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexisti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus, gáudiis fácias sempiternis pérfrui; Per.

AD HORAS, *Antiph. et reliqua ut in Feriis Temporis Paschalis,* 374.

AD VESPERAS.

Psalmi, ut in Psalterio.

Ant. 1. D. Christus resurrexit à mórtuis, Allelúia: oportet autem illum regnare, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4 *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, et constítuens ad dexteram suam. Allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. (1. *Petr.* 4.)

CARISSIMI, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat; sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti, 376.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Nunc quidem tristítiam habétis: íterùm autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum; et gáudium vestrum

nemo tollet à vobis. Alleluia. *Joan.* 16.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Ord. Brev.* 137.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM. *Psalmi* Confitémini, 25. Peccávimus, *ibid.* Non disperdidérunt, 26.

LECTIO I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 1.)

EGO Joannes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno et patiéntiâ in Christo Jesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; et mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ. Et conversus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; et conversus, vidi septem candelábra áurea, et in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, vestítum podére, et præcinctum ad mamillas zonâ áureâ. Caput autem ejus et capilli erant cándidi tanquam lana alba et tanquam nix, et óculi ejus tanquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichalco sicut in camíno ardenti, et vox illíus tanquam vox aquárum multárum: et habébat in déxtera sua stellas septem; et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

ET cùm vidissem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus; et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus et novíssimus: et vivus, et fui mórtuus; et ecce sum vivens in sécula seculórum, et hábeo claves mortis et inferni. Scribe ergo quæ vidisti, et quæ sunt, et quæ oportet fíeri post hæc. Sacramentum septem stellárum quas vidisti in déxtera mea, et septem candelábra áurea: Septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum; et candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

(Cap. 2.)

ANGELO Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureó-

rum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos; et tentasti eos qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt, et invenisti eos mendáces; et patiéntiam habes, et sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Sed hábeo adversùm te, quòd caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque unde excíderis, et age pœniténtiam; et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi; et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaïtárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei.

℟. Quem interemistis, 372.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Ps.* Confitémini Dómino, quóniam bonus, 41. Confiteantur Dómino, 42. Confiteantur Dómino, *ibíd.*

LECTIO I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 2.)

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam; sed dives es, et blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, et non sunt; sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce misúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini; et habébitis tribulatiónem diebus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vícerit, non lædétur à morte secunda.

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

Et Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui habet romphæam utráque parte acútam : Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ : et tenes nomen meum, et non negasti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo adversùs te pauca; quia habes illic tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere, et fornicári : ita habes et tu tenentes doctrínam Nicolaïtárum. Similiter pœniténtiam age : si quóminùs véniam tibi citò, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincenti dabo manna abscónditum, et da-

bo illi cálculum cándidum; et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℟. Quem Deus suscitávit à mortuis, 372.

LECTIO III.

Et Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tanquam flammam ignis, et pedes ejus símiles aurichalco: Novi ópera tua, et fidem, et caritátem tuam, et ministérium, et patiéntiam tuam, et ópera tua novíssima plura prióribus, sed hábeo adversùs te pauca, quia permittis mulíerem Jézabel, quæ se dicit Prophéten, docére, et sedúcere servos meos, fornicári, et manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret, et non vult pœnitére à fornicatióne sua. Ecce mittam eam in lectum; et qui mœchantur cum ea, in tribulatióne máxima erunt, nisi pœniténtiam ab opéribus suis égerint. Et fílios ejus interfíciam in morte: et scient omnes Ecclésiæ quia ego sum scrutans renes et corda, et dabo unicuíque vestrûm secundùm ópera sua.

℟. Deus patrum nostrorum, 372.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *ex Ps.* 77. Abundávit, 58. Abstulit, 59. Excitátus est. *ibid.*

LECTIO I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 3.)

Et Angelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem spíritus Dei, et septem stellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confirma cétera quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, et néscies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestimenta sua: et ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis; et non delébo nomen ejus de libro vitæ, et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Jesus Christus, 373.

LECTIO II.

Et Angelo Philadelphíæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Sanctus et verus, qui habet clavem David; qui aperit, et nemo claudit; claudit, et nemo áperit: Scio ópera tua. Ecce dedi coram

te óstium apertum, quod nemo potest cláudere; quia módicam habes virtútem, et servasti verbum meum, et non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, et non sunt, sed mentiuntur: ecce fáciam illos ut véniant, et adórent ante pedes tuos; et scient quia ego dilexi te. Quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, et ego servábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra est in orbem universum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; et foras non egrediétur ámpliùs; et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis Dei mei, novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, et nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ecce vicit, 373.

LECTIO III.

Et Angelo Laodíciæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, Amen, testis fidélis, et verus, qui est princípium creatúræ Dei: Scio ópera tua; quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus esses, aut cálidus! sed quia tépidus es, et nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quòd dives sum, et locupletátus, et nullíus égeo; et nescis quia tu es míser, et miserábilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, et vestimentis albís induáris, et non appáreat confúsio nuditátis tuæ; et collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo et castígo. Æmuláre ergo, et pœniténtiam age; ecce sto ad óstium, et pulso. Si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, et cœnábo cum illo, et ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Audívi vocem, 373.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Psalmi*: Misericórdias, 74. Beátus, *ibid.* Semel jurávi, 75.

LECTIO II.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 4.)

Fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ.

Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor, et super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vítreum, símile crystallo : et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè et retrò. Et ánimal primum símile leóni, et secundùm ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quatuor animália, síngula eórum habébant alas senas; et in circúitu et intùs plena sunt óculis; et réquiem non habébant, die ac nocte dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

(Cap. 5.)

Et vidi in déxtera sedentis supra thronum librum scriptum intùs et foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris; ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi, et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tanquam occísum, habentem córnua septem et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália, et viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum; et cantábant cánticum novum, dicentes : Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, et redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua et pópulo, et natióne; et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes; et regnábimus super terram.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

(Cap. 15 et 16.)

Et vidi áliud signum in cœlo magnum et mirábile: Angelos septem habentes plagas septem novíssimas, quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tanquam mare vítreum mistum igne, et eos qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habentes cítharas Dei, et cantantes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicentes: Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens; justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspectu tuo, quóniam judícia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, et ecce apertum est templum tabernáculi testimónii in cœlo, et exiérunt septem Angeli habentes septem plagas, de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcincti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei viventis in sécula seculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, et de virtúte ejus; et nemo póterat introíre in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelórum. Et audívi vocem magnam de templo dicentem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram.

℟. Quem interemistis, 372.

FERIA SEXTA,

Ad Noct. *Ps.* Salvum me fac, Deus, 89. Exaudi me, Dómine, 90. Ego sum pauper et dolens, *ibid.*

LECTIO I.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 18.)

Et post hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: et terra illuminátа est à glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna; et facta est habitátio dæmoniórum, et custódia omnis spiritûs immundi, et custódia omnis vólucris immundæ et odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, et reges terræ cum illa fornicáti sunt, et mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus divites facti sunt. Et audívi áliam vocem de cœlo, dicentem: Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum

ejus, et de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum, et recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Réddite illi sicut et ipsa réddidit vobis, et duplicáte duplícia secundùm ópera ejus: in póculo quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantùm glorificávit se, et in delíciis fuit, tantùm date illi tormentum et luctum; quia in corde suo dicit: Sédeo regína, et vídua non sum; et luctum non vidébo. Ideò in una die vénient plagæ ejus, mors, et luctus, et fames, et igne comburêtur; quia fortis est Deus qui judicábit illam.

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

(Cap. 19.)

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est; quia vera et justa judícia sunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum de mánibus ejus. Et íterùm dixérunt: Allelúia. Et fumus ejus ascendit in sécula seculórum. Et cecidérunt senióres viginti quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusilli, et magni. Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Alleluia; quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens.

℟. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

Et vidi cœlum apertum, et ecce equus albus; et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis et Verax, et cum justítia júdicat et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis; et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspersâ sánguine: et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis, vestíti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes: et ipse reget eas in virga férrea; et ipse calcat torcúlar vini furóris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

℟. Deus patrum, 372.

AD VESPERAS.

De Beata Maria in Sabbato, (nisi occurrat Festum Duplex.)

SABBATO.

Ad Noct. *Ps.* Notus in Judæa, 105. Deus, quis símilis? 106. Deus meus, pone illos, *ibid.*

LECTIO I.

De libro Apocalysis beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 22.)

Et ostendit mihi flúvium aquæ vitæ, splénditdum tanquam crystállum, procedentem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum; et fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámplius; sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: et non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sécula seculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spirituum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetiæ libri hujus. Ecce vénio citò: et merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Ego sum Alpha et Oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni, ut sit potestas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis servientes, et omnis qui amat et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella splendida, et matutína. Et spíritus et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contestor enim omni audienti verba prophetiæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetiæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

DOMINICA QUARTA
POST PASCHA.
Duplex-minus.

In I. Vesp. Ps. de Sabbato.

Ant. Per Jesum, *cum reliquis, ut in I. Vesp. Dominicæ III. post Pascha,* 399.

Capitulum. (*Act.* 10.)

Nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum et Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno : hunc Deus suscitávit tértiâ die.

Hmnus, Eorti, 376.

℣. Confitébimur tibi, Deus : ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Resurrexit Christus, et visus est Cephæ, et post hoc Undecim : deinde visus est plusquam quingentis frátribus simul; deinde visus est Jacóbo, deinde Apostolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Completorium, *ut suprà, in Ordinario Breviarii,* 137.

AD NOCTURNUM.
INVITATORIUM.

Auctorem vitæ quem Dens suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allel. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Adeste, *ut suprà,* 371.

Tres Psalmi è I Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 1.

Antiphonæ et Versiculus, ut in Nocturno Dominicæ III. post Pascha, 400.

LECTIO I.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

(Cap. 1.)

Jacobus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis, scientes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perfectum habet; ut sitis perfecti et íntegri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, et non impróperat; et dábitur ei. Póstulet autem in fide, nihil hæsitans : qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui à vento movétur et circumfertur. Non ergo æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo inconstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua; dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exortus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultûs ejus depériit; ita et dives in itinéribus suis marcescet.

℟. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrî : * Et redémit nos ab inimícis nostris : quóniam in æternum misericórdia ejus, alleluía, alleluía. ℣. Finem Dómini vidistis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor, * Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135. *Jac.* 5.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Tom. V. Serm. 242, in diebus Paschæ, 13. C. 1.)

DIEBUS his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum, donante ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, et in ipso præcessit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt; quàm disputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexisse qui erant; et tamen ista mirácula non consideratióne comprehensa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Résurrexit Christus : absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emísit ánimam; pósita est caro in sepulcro : exhíbuit illam vivam, qui vivebat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus est qui fecit. Considera auctórem, et tolle dubitatiónem.

℟. Benedictus Dóminus die quotídie, Deus salutárium nostrórum : * Deus noster, Deus salvos faciendi; et Dómini Dómini éxitus mortis, alleluía. ℣. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. * Deus noster, Deus salvos faciendi. *Ps.* 67. *Philipp.* 3.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 16.)

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Vado ad eum qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrûm. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 94, n. 4.)

VIDEBAT útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discipulórum ágerent. Spiritálem quippe nondum intériùs habentes consolatiónem, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri, id quod extérius in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissúros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contristabátur humánus affectus, quia carnális desolabátur aspectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret: quia visus intérior ipse est útique mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus: non cerném̃tium corpóribus ingestúrus corpus humánum, sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos, si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquam díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, et isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis; si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; et * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúia, allel. * Qui lóquitur iníqua, non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium: * Cùm. Glória. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. Antiphonæ ut in Dominica III post Pascha, 402.

Capitulum. (2. *Cor.* 5.)

SI cognóvimus secundùm carnem Christúm, sed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra, 373.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. à. Nunc vado ad eum qui misit me, allelúia, allelúia. *Joan.* 16.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promittis ; ut ínter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD HORAS, *Pss. ut in Psalt. Antiph. ut suprà in Feriis Temp. Paschalis*, 374.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio. Antiphonæ ut in Dominica III post Pascha, 403.

Capitulum. (*Rom.* 8.)

QUI in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem ín carne non estis, sed in spíritu ; si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.

Hymnus, Forti, 376.

℣. Memor esto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi spem dedisti. *Ps.* 118.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Expedit vobis ut ego vadam : si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos, allelúia. *Joan.* 16.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Ordinario Breviarii*, 137.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Psalmi* Bénedic, 22. Quàm magnificáta sunt, 23. Sit glória, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola Cathólica beati Jacóbi Apóstoli.

(Cap. 1.)

OMNE datum óptimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis ; ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, et tardus ad iram ; ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

ESTOTE autem factóres verbi, et non auditóres tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro consideranti vultum nativitátis suæ in

spéculo; considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualís fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perfectam libertátis, et permánserit in ea, non auditor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum; hujus vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupillos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

(Cap. 2.)

Fratres mèi, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in conventum vestrum vir áureum ánnulum habens, in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum qui indútus est veste præclárà, et dixéritis ei: Tu sede hic bene; páuperi autem dicátis: Tu sta illic, aut sede sub scabello pedum meórum; nonne judicátis apud vosmetipsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorastis páuperem. Nonne dívites per poténtiam óppriment vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen quod invocátum est super vos?

℟. Quem interemistis, 372.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Ps.* Dómine, quis habitábit, 39. Cœli enarrant, *ibid.* Lex Dómini immaculáta, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

(Cap. 2.)

Si legem perfícitis regálem secundùm Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teipsum; bene fácitis. Si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quasi transgressóres. Quicumque autem totam legem serváverit, offendat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit: Non mœcháberis, dixit et: Non occídes. Quòd si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgressor legis. Sic loquímini, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipientes judicári. Judícium enim sine

misericórdia illi qui non fecit misericórdiam; superexaltat autem misericórdia judícium.

℟. Certíssime, 372.

LECTIO II.

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa. Sed dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo: ostende mihi fidem tuam sine opéribus, et ego ostendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus. Bene facis: et dæmones credunt, et contremiscunt.

℟. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

Vis autem scire, ô homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus; et ex opéribus fides consummáta est? Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantùm? Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

℟. Deus patrum, 372.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Ps.* Confitébor, 55. Miserére mei, *ibid.* Ut quid, Dómine, 56.

LECTIO I.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

(Cap. 3.

Nolite plures magistri fíeri, fratres mei; scientes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir: potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiendum nobis, et omne corpus illórum circumférimus: ecce et naves, cùm magnæ sint, et à ventis válidis minentur, circumferuntur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigentis volúerit; ita et lingua módi-

cum quidem membrum est, et magna exaltat.

℟. Jesus Christus, 373.

LECTIO II.

Ecce quantus ignis quàm magnam sylvam incendit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis. Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflammat rotam nativitátis nostræ, inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domantur, et dómita sunt à natúra humána; linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem; et in ipsa maledícimus hómines qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio et maledíctio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fíeri. Numquid fons de eódem forámine emánat dulcem et amáram aquam? Numquid potest, fratres mei, ficus uvas fácere, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest fácere aquam.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, 373.

LECTIO III.

Quis sápiens et disciplinátus inter vos? Ostendat ex bona conversatióne operatiónem suam in mansuetúdine sapiéntiæ. Quòd si zelum amárum habétis, et contentiónes sint in córdibus vestris, nolíte gloriári, et mendáces esse adversùs veritátem: non est enim ista sapiéntia desursùm descendens, sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus et conténtio, ibi inconstántia et omne opus pravum. Quæ autem desursùm est sapiéntia, primùm quidem pudíca est, deinde pacífica, modesta, suadíbilis, bonis conséntiens, plena misericórdià et frúctibus bonis, non júdicans, sine simulatióne. Fructus autem justítiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem.

℟. Audívi vocem, 373.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Ps.* Exáudiat, 71. Exultáte, *ibid.* Beáta gens, 72.

LECTIO I.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

(Cap. 4.)

Unde bella et lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis: occíditis, et zelátis, et non potestis adipísci: litigátis, et belligerátis; et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, et non accípitis; eò quòd malè petis-

tis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi inimíca est Dei? Quicumque ergo volúerit amícus esse séculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. Cùm consummassent, 372.

LECTIO II.

An putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupiscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, et fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte. Risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspectu Dómini, et exaltábit vos.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

Nolite detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor et judex, qui potest pérdere et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus, qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, et deinceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; et: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis vestris. Omnis exultátio talis maligna est. Scienti ígitur bonum fácere, et non facienti, peccátum est illi.

℟. Quem interemistis, 372.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Ps.* Quid gloriáris, 86. Exaudi, 87. Véspere, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola Cathólica beáti Jácobi Apostoli.

(Cap. 5.)

Agite nunc, dívites: ploráte, ululantes in miséríis vestris quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefactæ sunt, et vestimenta vestra à tíneis comesta sunt. Aurum et argentum vestrum æruginávit, et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis

vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est à vobis, clamat; et clamor eórum in aures Dómini sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutristis corda vestra in die occisiónis. Addixistis et occidistis justum, et non réstitit vobis.

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

PATIENTES igitur estóte, fratres, usque ad adventum Dómini. Ecce agrícola expectat pretiósum fructum terræ, patienter ferens, donec accípiat temporáneum et serótinum. Patientes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra, quóniam adventus Dómini appropinquávit.

℟. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

NOLITE ingemíscere, fratres, in altérutrum; ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assistit. Exemplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris et patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuerunt. Sufferéntiam Job audistis, et finem Dómini vidistis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor.

℟. Deus patrum nostrórum, 372.

AD VESPERAS.

De Beata in Sabbato, (nisi occurrat Festum duplex.)

SABBATO.

AD NOCT. *Psalmi* Beátus, 102. Audíte, 103. Ne timúeris, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

(Cap. 5.)

ANTE ómnia, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non; ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus; et si in peccátis sit, remittentur ei. Confitemini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis, passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres et menses sex. Et rursùm orávit; et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fruc-

tum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

DOMINICA QUINTA

POST PASCHA.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. Per Jesum, *cum reliquis, ut in I. Vesperis Dom. III post Pascha*, 399.

Capitulum. (*Act.* 17.)

PAULUS disserébat Judæis de Scriptúris, adapériens et insínuans quia Christum opórtuit pati, et resúrgere à mórtuis; et quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Forti tegente bráchio, 376.

℣. Non móriar, sed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. David appósitus est ad patres suos, et vidit corruptiónem: quem verò Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà, in Ordinario Brev.*, 137.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

AUCTOREM vitæ, quem Deus suscitávit à mortuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Adeste, *ut suprà*, 371.

Tres Psalmi è secundo Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio.

Ant. et ℣. *ut in Nocturno Dominicæ III post Pascha*, 400.

LECTIO I.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 1.)

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, electis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secundùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi; Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui

in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicùm nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fídei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem, cùm non vidéritis, dilígitis; in quem nunc quoque non vídentes crédítis: credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili et glorificátâ, reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi; prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℣. Bonus Dóminus: in séculum misericórdia ejus, allelúia. * Dicant qui redempti sunt à Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Non corruptibílibus, auro vel argento redempti estis sed pretióso sánguine Agni immaculáti Christi: * Dicant qui rédempti sunt à Domino, allelúia, allelúia. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

LECTIO II.

Sermo sancti Cæsárii Arelatensis Epíscopi.

(Homil. 37, de Litan.)

Ecce, fratres dilectíssimi, dies sancti et spiritáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos regulériter in toto mundo célebrat Ecclésia, nullus se à sancto conventu subdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subrépunt. In istis tribus diébus fidéliter ad Ecclésiam currámus, et contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei misericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum nostrórum vúlnera, isto triduáno compunctiónis medicamento, ad sanitátem prístinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, et magis, legendo, et psallendo, vel órando, animábus nostris spiritáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogantem: audíte paternâ pietáte admonentem, ut vobis Deus, et in hoc século sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, et peccatórum indulgéntiam tríbuat, et in futúro ad æterna

præmia felíciter pervenire concédat.

℟. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus, sicut oportet, nescímus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ et precum: * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia, allel. *Hom.* 8. *Zach.* 12.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

(Cap. 16.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. t. 102, n. 1 et 2.)

Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse significat, et quod eo sono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accípiendus est dícere, cùm dicit, in nómine meo. Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Filio sentiendum, non petit in ejus nómine, etiamsi non táceat litteris ac syllabis Christum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit, ipse in ejus nómine petit; et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempiternam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negantur, sed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Usque modò, inquit, non petistis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, sed spiritále gáudium est; et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addendum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum, si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omninò res est, sed quia in tantæ rei comparatióne

quidquid áliud concupíscitur nihil est.

℟. Usque modò non petístis quidquam in nómine meo : * Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, et deprecatiónem eórum exáudiet : * Pétite et accipiétis. Glória Patri. * Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio, 17.

Ant. ut in Dominica III post Pascha, 402.

Capitulum. (1. *Joan.* 3.)

Carissimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum; et quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra lucis dum novæ, 373.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

COLLECTA. Orémus.

Deus, à quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, et, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

Ad Horas, *ut in Psalterio; Antiph. ut in Feriis Temp. Pasch.* 374.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 18.

Ant. ut in Dominica III post Pascha, 376.

Capitulum. (1. *Joan.* 5.)

Creditis in nómine Fílii Dei : et hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus : scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti tegente bráchio, 376.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, et non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis quia ego à Deo exívi. Allelúia. *Joan.* 16.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA

IN ROGATIONIBUS.

[*Hâc feriâ et sequenti, si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, de eo fiet Officium cum Commemoratione Feriæ ad Officium Nocturnum et ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurrente, duabus in unam junctis : secunda Lectio erit de Festo : tertia denique de Evangelio et Homilia Feriæ.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem. Hoc triduo, qui non intersunt processioni dicunt privatim, flexis genibus, Litanias SS. cum ℣℣. et orationibus, idque de præcepto.

Ad Noct. *Ps.* Confitémini Dómino, et invocáte, 23. Vocávit, 24. Misit Dóminus, *ibid.*

LECTIO II.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 1.)

Succincti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfectè speráte in eam quæ offertur vobis grátiam in revelatiónem Jesu Christi : quasi fílii obediéntiæ, non configuráti priióribus ignorántiæ vestræ desidériis : sed secundùm eum, qui vocávit vos, Sanctum, et ipsi in omni conversatióne sancti sitis; quóniam Scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum júdicat secundùm uniuscujusque opus, in timóre incolátûs vestri témpore conversámini.

℟. Cum consummassent, 372.

LECTIO II.

Scientes quòd non corruptibílibus, auro vel argento, redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, et incontamináti; præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo. Animas vestras castificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, simplíci ex corde ínvicem dilígite attentiùs; renáti non ex sémine corruptíbili, sed incorruptíbili per verbum Dei vivi et permanentis in æternum. Quia omnis caro ut fœnum, et omnis glória ejus tanquam flos fœni : exáruit fœnum, et flos ejus décidit : verbum autem Dómini manet in æternum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos.

℟. Quæ ad patres, 372.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 11.)

In illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos : Quis vestrûm habébit amícum, et ibit ad illum médiâ nocte, et dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

(L. 7, in c. 11 Lucæ.)

Alius præcepti locus est, ut ómnibus momentis, non solùm diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim quòd iste qui médiâ nocte perrexit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa petendi oratióne persistens, non defraudétur orátis. Et ídeò nóctibus ac diébus oratióni instantes, peccátis nostris véniam postulémus. Nam si ille Prophéta tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper intentus : quid nos fácere oportet, qui eò ámpliùs rogáre debémus, quò frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus?

℣. Pétite, et dábitur vobis : quærite, et inveniétis : * Pulsáte, et aperiétur vobis, alleluia, alleluia. ℣. Invocábitis et orábitis me, et ego exáudiam vos : quærétis me, et inveniétis : * Pulsáte et aperiétur vobis. Glória Patri. * Pulsáte et aperiétur vobis. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Non dicitur Te Deum.

Reliqua ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà, 373, *exceptis quæ sequuntur.*

Ad Benedictus, *Ant.* 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Alleluia. *Luc.* 11.

COLLECTA. Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra adversa ómnia tuâ semper protectióne muniámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. *D.* Si vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magis Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se? Alleluia. *Luc.* 11

COLLECTA. Orémus.

Deus, à quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt; et, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA TERTIA
IN ROGATIONIBUS.

Ad Noct. *Ps.* Deus, judícium, 40. Reges Tharsis, *ibid.* Misericórdiam, 41.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 2.)

Deponentes omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem, si tamen gustastis quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedentes, lápidem vivum, ab hominibus quidem reprobátum, à Deo autem electum et honorificátum; et ipsi tanquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, electum, pretiósum; et qui crediderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli; et lapis offensiónis et petra scándali his qui offendunt verbo, nec credunt in quo et pósiti sunt.

℟. Certíssimè, 372.

LECTIO II.

Carissimi, óbsecro vos tanquam ádvenas et peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis quæ mílitant adversùs ánimam, conversatiónem vestram inter gentes habentes bonam; ut in eo quod detrectant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerantes, glorificent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum; sive regi, quasi præcellenti; sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindictam malefactórum, laudem verò honórum; quia sic est voluntas Dei, ut benefacientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, et non quasi velámen habentes malitiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℟. Quem Deus, 372.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 11.)

In illo témpore; Fáctum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(Ep. 130 quæ est ad Probam, n. 21, 22 et 23.)

Hoc quod in Domínica oratióne pósitum est, tam latè patet, ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat, vel consequendo attendit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est, si rectè et congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat : quod néscio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidem Spíritu renátos non nisi spiritáliter decet oráre. Unde líberum est áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ : Dómine, multíplica divítias meas; aut : Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedisti; aut : Honóres meos auge; et hæc dicit, eórum habens concupiscéntiam, non id attendens ut ex his secundùm Deum prosit homínibus : puto eum non invenire in oratióne Domínica, quo possit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere; aut si et hoc pudet, sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet, cui dícimus : Líbera nos à malo.

℣. Cùm stábitis ad orandum, dimíttite, si quid habétis adversùs aliquem; * Ut et Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra, allelúia, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo: et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo; * Ut et. Glór. * Ut. *Marc.* 11. *Zac.* 17.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Dicit unus ex discípulis ad Jesum : Dómine, doce nos oráre, allelúia. *Luc.* 11.

COLLECTA. Orémus.

Excita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, et petendo perseveranter obtíneant, Per Dóminum nostrum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. d. Cùm orátis, dícite : Pater, sanctificétur nomen tuum. Allelúia. *Luc.* 11.

Collecta, Deus, à quo, 426.

FERIA QUARTA

IN ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS.

Simplex.

¶ *Si hodiè occurrat Festum Duplex-majus aut suprà, fit de eo cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno et Laudibus : de quolibet alio Festo etiam Duplici minore, fit tantum Commem. in Laudibus.*

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Filium hóminis contínuò clarificandum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Christe, quem sedes révocant paternæ;
Splendidos orbi rénovas triumphos,
Dum viâ tentas hómini negátâ
Scandere cœlum!
Ocior venti resonante pennâ,
Vi suâ celsum per inane fertur;
Non eget curru; jubet, et recédunt
Sídera nutu.
Clausa tot seclis patet aula Cœli,
Ipse Rex claros jaculátus ignes,
Mœnibus ruptis subit, et supernas
Transvolat arces.
Se Deo sistit; Pater, ecce Natus,
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas, et adhuc rubentes
Sánguine láuros.
Tu cáput surgis! tua sed jacémus
Membra : quam præfers, mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur!
Summa laus summæ Triádi per orbem;
Qui tenes dextram sólii paterni,
Pacis æternæ simul esto nobis
Auctor et obses. Amen.

Ps. Attendite, 57; Fílii Ephraïm, *ibid.*; Tránstulit, 58;

Sub sola Ant. 6. F. Deus clarificátus est in Fílio hóminis, et clarificábit eum in semetipso : et contínuò clarificábit eum. Allel. *Joan.* 13.

℣ Exaltáre, Domine, in virtúte tua : ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 2.)

Omnes honoráte : fraternitátem dilígite : Deum timéte : regem honorificáte. Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tan-

tùm bonis et modestis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei conscriéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. Quæ enim est glória, si peccantes et colaphizáti suffertis? Sed si benefacientes patienter sustinétis, hæc est grátia apud Deum: in hoc enim vocáti estis; quia et Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu et arca fortitúdinis tuæ, allelúia: * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui, allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

LECTIO II.

(Cap. 3.)

Et quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fnéritis? Sed et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe: sed cum modéstia et timóre consciéntiam habentes bonam; ut in eo quòd détrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim bene facientes (si voluntas Dei velit) pati, quàm malefacientes; quia et Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. Super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua, allelúia; * Ut liberentur dilecti tui, allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram: manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 17.)

In íllo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora: clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 104, n. 3.)

Clarificatum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste,

qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum; et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi super terram; opus consummávi, quod dedisti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui, priusquàm mundus esset, apud te, allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódie quia tu es Deus Israel, et ego servus tuus, et juxta præceptum tuum feci ómnia: * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Surge, Dómine, in réquiem tuam; ℟. Tu, et arca sanctificatiónis tuæ. *Ps.* 131.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Feria, et sic ad alias Horas.

Ant. 1. f. Exívi à patre, et veni in mundum, íterum relinquo mundum, et vado ad patrem. Allel. *Joan.* 16.

Ant. 7. d. Ascendo ad patrem meum, et patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Ant. 6. F. Si diligerétis me, gauderétis útique; quia vado ad patrem. Allelúia. *Joan.* 14.

CANTICUM.

(Dan. 7.)

Aspiciebam in visióne noctis, * et ecce cum núbibus cœli quasi fílius hóminis veniébat;

Et usque ad Antíquum diérum pervénit: * et in conspectu ejus obtulérunt eum.

Et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum: * et omnes pópuli, tribus, et linguæ ipsi sérvient:

Potestas ejus, potestas æterna, quæ non auferétur; * et regnum ejus quod non corrumpétur.

Ant. 4. E. Non turbétur cor vestrum: vado paráre vobis locum. Allel. *Joan.* 14.

Ant. 3. a. Iterùm vénio, et accípiam vos ad meipsum, ut ubi sum ego, et vos sitis. Allelúia. *Joan.* 14.

Capitulum. (*Act.* 1.)

Apostolis præbuit seipsum vivum Jesus post passiónem suam in multis argumentis,

per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei.

HYMNUS.

MUNDUS effusis redémptus
Júbilet jam gaúdiis :
Ecce sancta Christus intrat
Póntifex et hóstia;
Ut cruor quem sponte fudit
Flectat irátum Patrem.
INCLYTAM cœlo reportans
Passiónis glóriam
In throno sedet paterno,
Nec precári désinit :
Ipse nostra sanctus offert
Vota Patri Póntifex.
DUX suos præcédit : omnes
Ut sequámur íncitat :
Ibimus nos destinátum
Quò suis parat locum :
Illa longo sed labóre
Obtinenda glória.
SIT supréma, laus Parenti,
Qui creávit ómnia,
Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ,
Flaminíque cujus almo
Recreamur hálitu.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum : ℟. Dóminus nomen ílli. *Ps.* 67.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt; et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio, allelúia. *Joan.* 17.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat : et quò fide pergit, conversatióne pervéniat ; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymnorum, Strophe Da, Christe, *cum Doxologia*

QUI victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Exívi.

In ℟. *br.* ℣. Qui ascendisti * super omnes cœlos. *Ephes.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Ascendo.

Capitulum. (*Eph.* 4.)

QUOD ascendit, quid est nisi quia et descendit primùm in inferióres partes terræ ? Qui descendit, ipse est, et qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. *br.* Exaltáre super cœ-

los, * Deus. Allelúia, allelúia. Exaltáre. ℣. Et super omnem terram * glória tua. * Allelúia. Glória. Exaltáre. *Ps.* 107.

℣. Psállite Deo nostro, psállite; ℟. Psállite Regi nostro, psállite. *Ps.* 46.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Si diligéritis me.

Capitulum. (*Is.* 66.)

Quomodo si cui mater blandiátur, ità ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini : Vidébitis et gaudébit cor vestrum.

℟. *br.* Bénedic, * ánima mea Dómino. * Allelúia, allelúia. Bénedic. ℣. Dómine Deus meus, * magnificátus es vehementer. * Allelúia. Glória. Bénedic.

℣. Sit glória Dómini in séculum; ℟. Lætábitur Dóminus in opéribus suis. *Ps.* 103.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Iterùm vénio.

Capitulum. (*Hebr.* 13.)

Exeamus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portantes. Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus.

℟. *br.* Elégit nobis * hæreditátem suam. * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Spéciem Jacob, quam dilexit. * Allelúia. Glória. Elégit. *Ps.* 46.

℣. Cantent in viis Dómini, quóniam magna est glória Dómini; ℟. Quóniam excelsus Dóminus, et humília réspicit. *Ps.* 137.

IN ASCENSIONE DOMINI.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria quarta.

Ant. J. Quis ascendit in cœlum atque descendit; quis suscitávit omnes términos terræ? quod nomen est ejus, si nosti? allelúia. *Prov.* 30.

Ant. 7. a. Non est Deus álius, ut Deus ascensor cœli : magnificéntiâ ejus discurrunt nubes : habitáculum ejus sursum, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 3. a. Ascendet pandens iter ante eos : et transíbit Rex eórum coram eis, et Dóminus in cápite eórum, allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur, et elevábitur, et sublímis erit valde, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 4. *D.* Stabunt pedes ejus in die illâ super montem olivárum qui est contra Jerúsalem ad orientem, allelúia. *Zach.* 14.

Capitulum. (*Act.* 3.)

PRÆDICATUS est vobis Jesus Christus, quem oportet quidem cœlum suscípere, usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os Sanctórum suórum à século Prophetárum.

℣. Attóllite portas, príncipes, vestras : et elevámini, portæ æternáles, allelúia; et introíbit Rex glóriæ. * Quis est iste Rex glóriæ? ✝ Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ, allelúia, allelúia. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ. * Quis est iste. Glória Patri. ✝ Dóminus virtútum

Repet. ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

OPUS peregisti tuum :
Te, Christe, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo reposcit glória.
JAM nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis :
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.
MIRANTE turmâ Cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovansque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.
ILLIC patrónus, póntifex,
Pacis sequester, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguinem.
ILLINC adornas et foves
Ecclésiam sponsus tuam;
Cunctisque vitam dívidis,
Infúsa ceu mens, ártubus.
ILLINC tot inter prælia
Periclitantem sústines;

ASCENSION

Das
Pal

C

Hu

Ves
Fac

e

Jes
Cu

In

us
ni
no
pr

ge
se
4

E
si
e
r
p
e
h
l

1

Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.
Quo, Christe, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas:
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectentur viam.
* Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

* *Hæc Doxologia dicitur usque ad Octavam Ascensionis exclusivè, in fine Hymnorum hujus metri, nisi propria assignetur.*

℣. Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Ad Magníf. *Ant.* 7. G. *dupl.* Ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, et usque ad Antíquum diérum pervénit; et in conspectu ejus obtulérunt eum: et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum, allelúia. *Dan.* 7.

Collecta, Concéde, quæsumus, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria quarta.

Ant. 3. à. Lucerna civitátis est Agnus; et ambulábunt gentes in lúmine ejus, allelúia. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

Ascensor ô cœli Deus,
Perennis ô sol, pátriæ;
Surgens tuum, tuum cadens
Dies triumphum pérsonat.
At ille, Christe, quem refers,
Triumphus ille noster est:
En ipsa tecum prævolat
Redempta jam captívitas.
Olympus intranti, suas
Opes reclúdit: áccipe
Quæ dona frater éxuli
Fraternitáti dívitas.
Quid dona? donum grándius,
Quo fonte manant cétera,
Mittes ab alto Spíritum
Qui nos creátor ínnovet.
Hanc spem sinu fovéntibus
Sopóra jam nox íncubat:
Spes alma tuto córpora
Mentesque merget ótio.
Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibit sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

* *Ad* Nunc dimittis, *Ant.* 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est, allelúia. 1. *Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Alleluia: Dóminum Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

PROMISSA, tellus, cóncipe gáudia;
Te fausta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.
TU, Christe, victor mortis et Inferi,
Cruóre partam súscipe glóriam:
Procéde, regna, sume sceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.
QUID obstupentes suspícitis polo,
O vos, euntem, discípuli, Deum?
Ut nunc redemptor scandit astra,
Sic véniet metuendus ultor
O CHRISTE, dextræ qui Patris ássides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te; superémus hostem.
LAUS summa Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis súscipit óbsidem:
Laus, qui triumphat, summa Nato:
Par tibi laus, utriusque Nexus. Amen.

In Psalm. 8. Dómine Dóminus noster, 30, *Ant.* 5. C. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia.

In Ps. 10. In Dómino confído, 69, *Ant.* J. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo, allelúia.

In Ps. 18. Cœli enarrant, *cum sua divis.* 39, *Ant.* 7. *d.* A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

℣. Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli, ℟. Ad Orientem. *Ps.* 67.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 1.)

DIXIT Jesus Apóstolis: Accipiétis virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est; et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introissent in cœnaculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joannes,

Jacóbus et Andréas, Philippus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi, et simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Eduxit Jesus discípulos foràs in Bethániam, et elevátis mánibus, benedixit eis; et factum est, * Dum benedíceret illis, recessit ab eis, et ferebátur in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in æternum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace. * Dum benedíceret illis. Glória. * Dum. *Luc.* 24. *Ps.* 28.

LECTIO II.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 72, de Ascens. Domini, II. C. 1, 2 et 5.)

Sicut in solemnitáte Paschàli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi; ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem et ritè veneránti-bus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni et novi testamenti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Ecclésiæ fíliis divínitùs præstitúta peragantur, et ad judicandos vivos et mórtuos in eádem carne, in qua ascendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spiritáli; et dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Christus est, erigámus. Sursum vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad æterna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: et ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur non amplectenda néquiter, sed transeunda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías in cœlum, Eliséus autem vidébat, et clamábat: Pater mi; et non vidit eum ámpliùs. * Jesus. Glória Patri. * Jesus. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

(Cap. 16.)

In illo témpore; Recum-

béntibus Undecim appáruit Jesus, et exprobrávit increduliátem eórum, et durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 29, habit. in Bas.) Sancti Petri, in Ascensione Domini, n. 1, 5, 10 et 11.)

Quod resurrectiónem Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tam illórum infírmitas quàm nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est: quæ dum nos legentes agnóscimus, quid aliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diu dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium arctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est, assumptus est in cœlum, non curru, non Angelis sublevátus légitur; quia is qui fécerat omnia, nimírùm super ómnia suà virtute ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres carissimi, Christum oportet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus, allelúia, alleláia. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum, et sedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória * Psállite. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, ℟. Et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Christus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, excélsior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7.

CANTICUM.

(Dan. 3.)

BENEDICTUS es, Dómine Deus patrum nostrórum; * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; * et laudábile, et superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ; * et superlaudábilis, et superglorióusus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui; * et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, et sedes super Chérubim; * et laudábilis, et superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * et laudábilis, et gloriósus in sécula.

Glória Patri.

[*Et dicitur usquè ad vigiliam Pentecostes exclusivè.*]

Ant. 5. a. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei, allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Capitulum. (*Hebr.* 1.)

CHRISTUS cùm sit splendor, glóriæ, et figúra substántiæ Dei, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

HYMNUS.

JESU, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:
QUÆ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres?
INFERNI claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.
IPSA te cogat píetas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.
TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam: ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus, *Ant.* J. *Duplic.* Christus Jesus mórtuus est, et resurrexit: qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis, allelúia. *Rom.* 8.

COLLECTA. Orémus.

CONCEDE, quæsumus, om-

nípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus; Per eumdem Dóminum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat.

Ad Horas, *in fine Hymnorum, Strophe* Da, Christe, *cum Doxol.* Qui victor, 435. *Psalmi de Dominica*

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ascendisti * super omnes cœlos. * Allelúia. *Ephes.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

Capitulum. (*Hebr.* 8.)

Talem habémus Pontíficem, qui consédit in déxterà sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, et tabernáculi veri quod fixit Dóminus, et non homo.

℟. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis, * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum, * Allelúia. Glória Patri. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in æternum ℟. Secundùm órdinem Melchísedech. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Capitulum. (*Hebr.* 7.)

Christus sempiternum habet sacerdótium; unde et salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingressus tuos, Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingressus Regis mei * qui est in Sancto, * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

Capitulum. (*Hebr.* 2.)

Eum qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ et honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ et honóre * coronasti eum, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum : ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit, 18, *Ant.* 1. f. Ad quem Angelórum dixit Deus aliquando : Sede à dextris meis, quoadusque

ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? allelúia. *Hebr.* 1.

In Ps. 110. Confitébor, 18, *Ant.* 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est n cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

In Ps. 112. Laudáte, púeri, 19, *Ant.* 5. C. Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia, allelúia. *Ephes.* 4.

In Ps. 121. Lætátus sum, 50, *Ant.* 6. F. Initiávit nobis viam novam et viventem per velámen, id est, carnem suam, allelúia. *Hebr.* 10.

In Ps. 137. Confitébor... quóniam, 83, *Ant.* 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

Capitulum. (*Ephes.* 2.)

CONRESUSCITAVIT nos Deus, et consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Allelúia, allel. ℣. Christum constítuit Deus ad déxteram suam in cœléstibus, suprà omnem principátum, et potestátem, et virtútem, et dominatiónem. Allelúia. *Ephes.* 1.

Hymnus, Opus peregisti tuum, 434.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. *dupl.* Habentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem, allelúia. *Hebr.* 4.

Collecta, Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliquæ ut heri, 435.

DIEBUS

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi infrà notati in qualibet Feria, sub sola Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: et discípuli adorantes, regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, et volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones et ℟℟℟. *ut infrà, in qualibet Feria.*

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, 439, *sub sola Ant.* 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli:) hi omnes erant per-

severantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Psalmi de Feria. Reliqua ut in die Ascensionis, 440. *Canon ad Primam dicitur ut ad Calcem notatur pro qualibet Feria.*

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes et benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

Reliqua ut in die. Omittitur Allelúia *cum suo ℣.*

Ad Complet. *ut suprà*, 435.

FERIA SEXTA,

INTRA OCTAV. ASCENSIONIS.

Semiduplex

Ad Noct. *Psalm.* Eripe me, 88. Deus ostendet, *ibid.* Exaudi, Deus, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola príma beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 4.)

Estote prudentes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habentes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrantes, sicut boni dispensatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis ministrat, tanquam ex virtúte quam administrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus, per Jesum Christum; cui est glória, et impérium in sécula seculórum: Amen. Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis cóntingat: sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

℟. Auctor fídei et consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ; * Atque in déxtera sedis Dei sedet, allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo super Israel: magnificéntia ejus et virtus ejus in núbibus, * Atque. *Hebr.* 12. *Ps.* 67.

LECTIO II.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(De Asc. Dom. I. C. 1 et 4.)

Post beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit; quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum dié-

rum explétus est númerus, sacratíssimâordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus; ut dum à Dómino in hoc spátium mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documentis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat; et de supplício crucis, de emissióne Spíritûs, de exanimáti córporis sepultúrâ, gravátis mœstitúdine méntibus quidàm diffidéntiæ torpor obrépserat. Per omne ergo tempus, quod inter Resurrectiónem et Ascensiónem Dómini exactum est hoc providéntia Dei curávit, hoc suórum et óculis insinuávit et córdibus, ut Dóminus Jesus verè agnoscerétur resuscitátus, qui verè erat et natus, et passus, et mórtuus. Unde beatíssimi Apóstoli omnesque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte sublímia, non solùm nullâ afficerentur tristítiâ, sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur * Cœléstium, terréstrium, et infernórum, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: In memetipso juráví, quia mihi curvábitur omne genu, et jurábit omnis lingua, * Cœléstium, terréstrium. *Philip.* 2. *Isaiæ* 45.

LECTIO III.

Et revérâ magna et ineffábilis erat causa gaudendi, cùm in conspectu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos Ordines, et ultra Archangelórum altitúdines elevanda; nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi æterni Patris recepta consessu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra provéctio est; et quò præcessit glória cápitis, eò spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et piâ gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Christi grátiam, quàm per diáboli amiserámus invídiam.

℟. Christus Jesus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero * Expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus, alle-

lúia, allelúia. ℣. Dómini est regnum; et ipse dominábitur géntium, * Expectans donec. Glória Patri. * Expectans donec. *Hebr.* 10. *Ps.* 21.

SABBATO

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

Ad Noct. *Psalm.* Nónne Deo, 104. Exaudi, *ibid.* Confitébimur, 105.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 5.)

Seniores qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum, qui et ejus quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor: Páscite qui in vobis est gregem Dei providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Simíliter, adolescentes, súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte, quia Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinem vestram projicientes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, et vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; scientes eamdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabitque. Ipsi glória, et impérium in sécula seculórum: Amen. Tu autem.

℟. Ad interióra veláminis præcursor * Pro nobis introívit Jesus, Póntifex factus in æternum, allelúia, allelúia. ℣. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta; ut roget pro universo cœtu Israel. * Pro nobis introívit Jesus. *Hebr.* 6. *Levit.* 16.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

(De Ascensione Domini II, cap. 1.)

Sacramentum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, à die corporális ortûs usque ad éxitum passiónis per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam

in forma servi divinitátis signa radiáverint, próprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrandam suscepti hóminis pertínuit verítátem. Post passiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum qui peccáti erat néscius, incedendo perdíderat; infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam, quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestisque documentis, multórum declarávit aspéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportârat à mórtuis, inferret et cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cùm remótis à conspectu hóminum, quæ mérito reveréntiam suî sentiebantur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant: *Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia, allelúia. ℣. Regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, et usque in æternum: * Et ipse est. *Coloss.* 1. *Mich.* c. 4.

LECTIO III.

(Cap. 3 et 4.

Ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedentis eréxerant, nec jam corpóreæ visiónis tardabantur objectu, quóminùs in id ácíem mentis intenderent, quod nec à Patre descendendo abfúerat, nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excelléntiùs sacratiùsque innótuit, cùm in paternæ majestátis glóriam se recépit; et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, non egére; quóniam glorificáti córporis manente natúrâ, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spiritáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ constítuens Christum ad déxteram suam in cœléstibus su

pra omnem Principátum, * Ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum úsquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum. * Ipsum dedit. Glória Patri. * Ipsum dedit. *Ephes.* 1. *Ps.* 4.

IN FESTO
SANCTI MAXIMINI,
PRIMI AQUENSIS EPISCOPI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Omnia de Communi Pontific. exceptis quæ sequuntur.

Collecta, Deus, cujus ineffábilis, XVII.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Per Christum máxima et pretiósa nobis promissa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ, allelúia. 2. *Petr.* I.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Collecta ut infrà ad Laud.

Non fit alia Commemoratio Ascensionis.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 435.

AD NOCTURNUM.

Ut in Communi Pontific.

Tres Psalmi è III Nocturno Dominicæ.

LECTIO I.

Incipit Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

(Cap. I.)

SIMON Petrus, servus et Apóstolus Jesu Christi, iis qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ et virtúte, per quem máxima et pretiósa nobis promissa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ: fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem subinferentes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobiscum adsint, et súperent, non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præstò sunt hæc, cæcus est et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum

suórum delictórum. Quapropter, fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

LECTIO II.

Post sancti Stéphani necem sæviente Judæórum in christiános persecutióne, discípuli omnes in várias mundi partes ad Christi Evangélium disseminandum dispersi sunt. Hoc in omnes partes verbi Dei divulgandi inítium fuit: nam nisi ab illíus cæde, pópulus Judæórum in discípulos sæviisset, fórsitan Evangélii grátia in universum orbem sériùs propagáta fuisset: tunc verò agitáti à Judæis, et extrémas étiam regiónes peragrantes, úndique per mysteriórum doctrínam dæmónem exturbárunt. Hoc modo non solùm Samaría verbum recépit, sed Asia, Africa, et Europa Christum agnóvit, et omnes gentes sermo percurrens ad fidem adduxit. Verùm majóri ódio in Lázarum, Maximínum, Magdalénem, Martham, Joseph ab Arimathía, nóbilem decuriónem et quosdam álios, quàm in réliquos fidéles exarsérunt Judæi. Nam Jerosólymis pulsos, navi impósitos, sine velo ac remígio in certum perículum credidérunt. Qui divínâ dirigente providéntiâ Massíliam felíciter appulérunt, ipsorumque miráculis et prædicatióne primùm Massilienses, mox Aquenses et finitímæ gentes in Christum credidérunt. Lázarus Massiliensis, Maximínus Aquensis ecclésiæ epíscopus creátur: Joseph ab Arimathía ex Gállia in Británniam navigasse Evangélii causâ dícitur. Sanctus ergo Maximínus quadraginta fere annis Aquensem rexit Ecclésiam, quam vitæ sanctitáte, prædicatiónis et miraculórum luce collustrans, obdormívit in Dómino, sexto idus júnii.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 15.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 92. n. 1 et 2.)

Dominus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paraclétus, ille testimónium perhibébit de me. Tanquam díceret: Odio me habuérunt, et occidérunt videntes: sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in

me crédere non videntes. Et vos, inquit, testimónium perhibétis, quia ab initio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab initio mecum estis, potestis prædicáre quod nostis: quod ut modò non faciátis, illíus. Spíritûs plenitúdo nondum adest vobis. Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos perhibébitis: dabit enim vobis fiduciam testimónium perhibendi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum qui dábitur vobis.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica. Canticum diei Ascensionis, 439. *Cetera, de Communi Pontific.*

Collecta. Deus, cujus, XVII.

Pro Commem. Dominicæ Ant. Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 15.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam, ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

COLLECTA. Orémus.

Deus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter ascendens, captivitátem nostram suà duxit virtúte captívam; tribue, quæsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit largiátur et nobis. Qui tecum vivit et regnat.

Nec fit alia Commemoratio de Ascensione Domini.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica; reliqua de communi Pontificum. Collecta, Deus, cujus ineffábili, XVII.

Pro Commem. Dominicæ. Ant. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allel. *Joan.* 16.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Collecta ut suprà ad Laud.

AD COMPLETORIUM. *Psalmi de Dominica. Reliqua ut suprà*, 435.

FERIA SECUNDA

INTRA OCTAV. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalmi*: Confitémini Dómino, quóniam bonus, 25. Peccávimus, *ibid.* Non disperdidérunt, 26.

LECTIO I.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

(Cap. 3.)

Hanc ecce vobis, caríssimi, secundam scribo Epístolam, in quibus vestram excíto in commonitióne sincéram mentem; ut mémores sitis eórum, quæ prædixi, verbórum à sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum,

præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primùm scientes quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulantes, dicentes : Ubi est promíssio, aut adventus ejus ? Ex quo enim patres dormiérunt; ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant priùs, et terra, de aqua et per aquam consistens Dei verbo : per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt, et terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii et perditiónis impiórum hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant, sed patienter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient, elementa verò calóre solventur; terra autem et quæ in ipsa sunt ópera, exurentur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus et pietátibus, expectantes et properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli ardentes solventur, et elementa ignis ardóre tabescent ?

℣. Eduxit Jesus discípulos foras in Bethániam, 437.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 263. de Ascensione Domini III, n. 1.)

Glorificatio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo et ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsíus Paschæ Domínico celebrávimus, Ascensiónem hódie celebrámus. Festus nobis dies uterque. Ideò enim resurrexit, ut nobis exemplum resurrectiónis osténderet, et ídeò ascendit, ut nos désuper protégeret. Habémus ergo Dóminum et Salvatórem nostrum Jesum Christum priùs pendentem in ligno, nunc sedentem in cœlo. Prétium nostrum dedit, cùm pendéret in ligno : cólligit quod emit, cùm sedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit, quos útique per témpora cólliget, in fine témporis véniet; et quómodò scriptum est, Deus manifestus véniet, non quemádmodùm prímitus venit occultus, sed, sicut dictum est, manifestus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicerétur : manifestus

autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifestus venisset, judicáre manifestum quis audéret? quandóquidem dicit Apóstolus Paulus : Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed si ille non occiderétur, mors non morerétur. Trophæo suo diábolus victus est.

℟. Vidéntibus apostólis, 437.

LECTIO III.

(N. 2.)

Hodie Dóminus noster ascendit in cœlum ; ascendat cum illo et cor nostrum. Sicut enim ille ascendit, nec recessit à nobis ; sic et nos cum illo ibi jam sumus, quamvis nondum in córpore nostro factum sit quod promíttitur nobis. Neque enim proptéreà nobis desperanda est perfecta et angélica cœlestis habitátio, quia dixit : Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo ; sed hoc dictum est propter unitátem, quâ caput nostrum est, et nos corpus ejus. Cùm ascendit in cœlum, nos ab illo non separámur. Qui de cœlo descendit, non nobis ínvidet cœlum, sed quodámmodò clamat : Membra mea estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipsi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus. Hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vĕtustátem.

℟. Ascendit Deus in júbilo, 438.

FERIA TERTIA

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

Ad Noct. *Psalmi* Confitémini Dómino, quóniam bonus, 41. Confiteantur..... Quia, 42. Confiteantur... Et exaltent, *ibid.*

LECTIO I.

Incipit Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 1.)

Quod fuit ab inítio, quod audivímus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ ; et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis. Quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis ; ut et vos societátem habeátis nobiscum, et socíetas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis :

Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in tenebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℣. Auctor fídei et consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, 442.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 262, de Ascensione Domini II, n. 3.)

Hodierno die, hoc est, quadragésimo post resurrectiónem suam, Dóminus ascendit in cœlum. Non vidémus, sed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, et orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Psalmum. Cui dictum est, Exaltáre super cœlos, Deus? Cui dictum est? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam est humiliátus? Exaltáre, tu qui fuisti in ventre matris inclúsus, tu qui in illa factus es, quam fecisti; tu qui in præsépi jacuisti; tu qui esuristi propter nos, sitisti propter nos, fatigátus es in via propter nos; postrémo tu quem véndidit Judas, quem Judæi emérunt, et non possedérunt; tu apprehense, ligáte, flagelláte, spinis coronáte, in ligno suspense, lánceà percusse, tu mórtue, tu sepulte.

℣. Deus exaltávit illum, 443.

LECTIO III.

Exaltare, inquit, exaltáre super cœlos quia Deus es. Sede in cœlo, qui pependisti in ligno. Judex expectáris ventúrus, qui expectátus es judicandus. Quis ista credat, nisi illo faciente, qui érigit de terra ínopem, et de stércore élevat páuperem? Ille ipse ínopem carnem suam érigit, et cóllocat eam cum princípibus pópuli sui, cum quibus judicatúrus est vivos et mórtuos. Exaltáre ergo super cœlos, Deus. Jam factum est, jam implétum est. Non vídimus, sed credámus. Ecce ante óculos nostros est quod séquitur: Exaltáre super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua. Non credat illud, qui non videt istud. Quid est enim, Et super omnem terram glória tua, nisi, Super omnem terram Ecclésia tua, super omnem terram sponsa tua, dilecta tua? Ipsa est glória tua.

℣. Christus Jesus in sempiternum sedet in déxtera Dei, 443.

FERIA QUARTA,

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

Ad Noct. *ex Ps.* 77. Abundávit, 58. Abstulit, 59. Excitátus est, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 2.)

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta est : et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuistis ab inítio : mandátum vetus est verbum quod audistis. Iterùm mandátum novum scribo vobis, quod verum est et in ipso et in vobis; quia ténebræ transiérunt, et verum lumen jam lucet.

℣. Ad interióra, 444.

LECTIO II.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Ascensione Domini, 11.)

Propterea astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tanquam in cœlum ascendisse, instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id ait : Qui à vobis in cœlum assumptus est. Neque enim hoc simplíciter adjectum est. Quinímò, Elías tanquam in cœlum assumptus est, servus enim erat : Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidem ascendens, melóten super Eliséum dimísit : Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit, non unum solum Prophétam faciéntia, sed infinítos Eliséos, atque ádeò illo multò majóres et illustrióres.

℣. Ipse est, 445.

LECTIO III.

(Hom. 2. ad pop. Antioch.)

Tanquam máximam hæreditátem Eliséus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior : et erat posthac duplex Elías ille; et erat sursum Elías, et deorsum Elías.

Novi quòd justum illum beátum putátis, et vellétis quisquis esse ut ille. Quid ígitur si vobis demonstrávero quòd áliud quàm ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus? Elías nempe melóten discípulo relíquit. Fílius autem Dei ascendens suam nobis carnem relíquit: sed Elias quidem exútus; Christus autem et nobis relíquit, et ipsam habens ascendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur; neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, et carnem suam et rursus ipsum sánguinem nobis communicávit, quid pro salúte nostra fácere recusábit?

℣. Deus, 445.

VESPERÆ *de sequenti.*

FERIA QUINTA,

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. Factum est regnum hujus mundi Dómini nostri et Christi ejus; et regnábit in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; et tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus, allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honorificent Fílium, sicut honorificant Patrem, allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est, allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. (*Is.* 66.)

COGNOSCETUR manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis quia ecce Dóminus in igne véniet.

℟. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus qui assumptus est à vobis in cœlum, * Sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui, et princípibus ejus: * Sic véniet. Glória Patri. * Sic véniet. *Act.* 1. *Is.* 3.

HYMNUS.

FELIX dies mortálibus,
Quâ per profúsum sánguinem
Homo Deus clausas diu
Intrávit æternas domos!
Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

Discessit, et suis adest,
Præsente semper Spíritu :
Miscens suo se córpori
Omnes in artus ínfluit.
At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda sóntibus,
Dum sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum.
Damnatus insons à reis
Partes resúmet júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.
Ut morte dignos sólveret,
Morte volens se súbdidit:
Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ínminet!
Quem noxa lethális premit,
Prævertat iram Núminis;
Largisque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
℣. Venture Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.
℣. Parávit Dóminus in judício thronum suum; ℟. Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis sedentem à dextris virtútis Dei, et venientem in núbibus cœli, allel. *Matt.* 26.

Collecta, ut infra ad Laudes.

Completorium, *ut suprà*, 435.

In fine Hymni, post Strophen Da, Christe, *Doxologia*, * Ventúre Judex, *ut suprà; et eras ad omnes Horas.*

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Alleluia, Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 10.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Sensus quis horror pércutit?
Cœlum profundum scínditur:
Christum sedentem núbibus
Hinc inde stipant ágmina.
Feralis ad sonum tubæ
Mors jussa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hædis ségregat.
Ad Júdicis sedent latus,
Quicumque, spretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.
Crux antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixere quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Christe, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne misceámur sóntibus.

VENTURE Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Ps. 88. Misericórdias, 74, *Ant.* 1. a. Ego sum princípium et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est. Allelúia. *Apoc.* 1.

Divis. Ps. 88. Beátus, 74, *Ant.* 9. F. Ecce vénio citò, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera ejus. Allelúia. *Apoc.* 22.

Div. Ps. 88. Semel, 75. *Ant.* 5. a. Ecce vénio, sicut fur: Beátus qui vígilat, et custódit vestimenta sua, ne nudus ámbulet. Allelúia. *Apoc.* 16.

℣. Judicábit orbem terræ in æquitáte, ℟. Et pópulos in veritáte sua. *Ps.* 95.

LECTIO I.

De Epístolà prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 2.)

QUIS est mendax, nisi is qui negat quóniam Jesus est Christus? Hìc est Antichristus, qui negat Patrem et Fílium. Omnis qui negat Fílium, nec Patrem habet: qui confitétur Fílium, et Patrem habet. Vos quod audistis ab inítio, in vobis permáneat: si in vobis permánserit quod audistis ab inítio, et vos in Fílio et Patre manébitis. Et hæc est repromísso quam ipse pollícitus est nobis, vitam æternam. Hæc scripsi vobis de his qui sedúcunt vos. Et vos unctiónem quam accepistis ab eo, máneat in vobis. Et non necesse habétis, ut áliquis dóceat vos: sed sicut únctio ejus docet vos de ómnibus, et verum est, et non est mendácium. Et sicut dócuit vos, manéte in eo. Et nunc, filíoli, manéte in eo; ut cùm apparúerit, habeámus fidúciam, et non confundámur ab eo in adventu ejus.

℟. Sóbriè, et justè, et piè vivámus in hoc século, * Expectantes beátam spem, et adventum glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, allelúia, allelúia. ℣. Deus manifestè véniet; Deus noster, et non silébit: congregáte illi sanctos ejus, *Expectantes. *Tit.* 2. *Ps.* 49.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(In Psalm. 49, n. 5, 6 et 7.)

FECIT Dóminus cum discípulis suis quadraginta dies. Quadragésimo die commendans Ecclésiam suam, ascendit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum, admóniti sunt voce Angélicâ dicente: Quid statis, viri Galilæi? Hìc Jesus quem vidétis ire, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem

in cœlum. Qui venit occultus, véniet manifestus. Venit occultus judicandus, véniet manifestus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem staret; véniet manifestus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifestus, et non silébit. Ad judícium véniet, ignis ante eum præíbit. Timémus? Mutémur, et non timébimus. Ignem pálea tímeat: auro quid facit? Qui dulcédinem sapiéntiæ et veritátis utcumque sentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna sit tantúmmodó à fácie Dei separári. Qui autem illam dulcédinem non gustavérunt, si nondum desíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem: supplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi est quod Deus pollicétur; contremisce quod minátur.

℟. Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit super sólium, in veritáte júdicans, et velóciter reddens quod justum est, * Et. *Matth.* 25. *Is.* 16.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 24.)

In illo témpore; Dixit Jesus ad discípulos suos: Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobiscum; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, et Prophétis, et Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(Hom. 29, in Evang. n. 11.)

Hoc nobis est magnópere perpendendum, quia is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit; et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam suî, dum valet, ágere négligat; quia Redemptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiscum, fratres, ágite: hæc in mente sédulâ cogitatióne versáte. Quamvis adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in æternam pátriam fígite, intentiónem mentis in vera luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergo servémus in meditatióne, quod crédimus. Etsi adhuc hic tenémur infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Nostra conversátio in

cœlis est; unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ, allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, et bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit corpus. Glória Patri. * Reformábit. *Philipp.* 3. *Is.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedisti super thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas justítiam. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; et sic in reliquo Officio.

Ant. 7. c. Jesum Deus suscitávit tértiâ die, et præcépit nobis prædicáre pópulo, et testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum et mortuórum, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui sunt Christi; deinde finis, cùm tradíderit regnum Deo et Patri, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. *g.* Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CANTICUM.

(Apoc. 15 et 19.)

Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspectu tuo, * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est; * quia vera et justa judícia sunt ejus.

Ant. 2. D. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia enim subjécit sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Fílius subjectus erit ei qui subjécit sibi ómnia; ut sit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. (*Hebr.* 9.)

Quemadmodum statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic et Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

HYMNUS.

Nobis, olympo rédditus,
Qui, Christe, sedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Bonis abundans ómnibus,
Ingens eris merces, Deus.

Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!
Tunc ore nudo qualis es,
Quantusque, te vidébimus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.
Si quos amas, non déseris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adoptet, Spírítum.
℣. Venture Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.
℣. Jubiláte in conspectu regis Dómini: ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 99.

Ad Benedictus, *Ant.* 1 g. Accepisti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, et regnasti, et irátæ sunt gentes: et advénit tempus mortuórum judicári, et réddere mercédem servis tuis, et sanctis, allelúia. *Apoc.* 11.

COLLECTA. Orémus

Deus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis venisse erédimus Salvatórem, et in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus: fac nos eídem in déxtera tua regnanti casto timóre subjectos; ut in conspectu judicantis stare cum fiducía mereámur; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia:
℣. Venture judex séculi,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà, 375.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

Capitulum. (1. *Tim.* 6.)

Adventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus et solus potens, Rex regum, et Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, et lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.

℟. *br.* Exurge, Dómine; * non confortétur homo,* Allelúia, allelúia. ℣. Exurge. Judicentur gentes * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Exurge.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos: ℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. *Ps.* 9.

SEXTAM.

Ant. 1. g. Oportet.

Capitulum. (*Hebr.* 10.)

Christus in sempiternum

sedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus. Unà enim oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit, * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Dícite in géntibus. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta.

Capitulum. (*Thess.* 4.)

DOMINUS in jussu et in voce Archángeli, et in tuba Dei descendet de cœlo; et mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áera; et sic semper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus pópulum suum, * Allelúia, allelúia. Judicábit Dóminus. ℣. Et in servis suis * deprecábitur, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Judicábit Dóminus pópulum suum. *Ps.* 134.

℣. Lætentur omnes qui sperant in te: ℟. In æternum exultábunt, et habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Ecce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contra omnes, et argúere omnes ímpios, allelúia. *Judæ* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. De die illa et hora, nemo scit, neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater: ídeò et vos estóte paráti, allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte, et oráte: nescítis enim quando tempus sit, allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

Capitulum. (*Judæ* 20.)

CARISSIMI, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fídei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam æternam.

Hymnus, Felix dies, 454.

℣. Qui sedes super Chérubim, Deus virtútum, ℟. Ostende fáciem tuam; et salvi érimus. *Ps.* 79.

Ad Magníficat, *Ant.* J. Sint lumbi vestri præcinti, et lucernæ ardentes in má-

nibus vestris; et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. Allelúia. *Luc.* 12.

Collecta, Deus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis venisse crédimus, *ut suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut heri*, 455.

FERIA SEXTA,

POST OCTAVAM ASCENSIONIS.

Simplex.

[*Si hodie occurrat Festum Semidúplex, aut supra, fiet de Festo, cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes et Vesperas.*

De Festo autem Simplici occurrente fiat tantùm Commemoratio in Laudibus.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

ASCENDIT Christus in altum: * Veníte, adorémus, allelúia *Ephes.* 4.

Ps. 94. Veníte, 120. *Hymnus*, Promissa, 436.

Psalm. Salvum me fac, 89; Exaudi me, 90; Ego sum, *ibid.*, *sub solo Ant.* 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: et discípuli adorantes regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, et volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 3.)

VIDETE qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur, et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Carissimi, nunc filii Dei sumus; et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, et iniquitátem facit; et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appávuit, ut peccáta nostra tólleret; et peccátum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat; et omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos seducat. Qui facit justítiam, justus est, sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est; quóniam ab initio diábolus peccat. In hoc appáruit Filius Dei, ut dissolvat ópera diáboli.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia: * Cantábimus et psallémus virtútes tuas. Allelúia, allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepisti virtútem tuam

magnam, et regnasti: * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

LECTIO II.

Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit, quóniam semen ipsíus in eo manet; et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt fílii Dei, et fílii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum; quóniam hæc est annuntiátio quam audistis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Caïn, qui ex maligno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant; fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam æternam in semetipso manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, et cantent * Quóniam magna est glória Dómini, quóniam excelsus Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, et Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

LECTIO III.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

(Hom. 1.)

Quare Spíritus sanctus non advénit, cùm adhuc adesset Dóminus, aut mox ab illíus discessu; sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem advénit, cùm complerétur dies quinquagésimus? At si nondum advénerat, quómodò stat quod díxerat: Accípite Spíritum sanctum? Nimírùm, ut eos capáces rédderet et idóneos accipiendo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semótus est; multò magis hos decébat secédere, tanquam Dei donum acceptúros. Licetne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótiùs accipiendum est, quòd de eo quod futúrum erat, perinde quasi jam factum esset, sit locútus: velut cùm ait: Calcáte serpentes et scorpiónes, et omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tum prótinus advénit Spíritus? Oportébat illos desidério promissi tenéri, atque ita donum accípere. Ideòque, cùm ipse digressus esset, tum advénit Spíritus. Qui si venisset eo præsente, non habuisset illos tam ardens expectátio.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me : * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, et non est absque me Salvátor : ego salvávi ; vos testes mei, et ego Deus. * Et vos. Glória * Et vos. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, ℟. Et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

Capitul. Omnia subjécit Deus, 448.

Hymnus, Jesu, nostra redémptio. ℣. Dóminus, 439.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *G.* Nondum erat Spíritus datus, quia Jesus nondum erat glorificátus, allelúia. *Joan.* c. 7.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui nos resurrectiónis et ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecisti : da fámulis tuis, ut et advenientis Spíritûs sancti grátiam, purificátis méntibus, suscípere mereámur, Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Horas, *Psalmi de Feria. Cetera ut in die Ascensionis*, 440, *præter sequentia.*

In fine Hymn. post strophen Da, Christe, *Doxologia :*

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes et benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

Capitulum, Jesus Christus, 449.

Hymnus. Opus peregisti tuum, 434, *cum Doxologia*, Qui Patris ad déxteram sedes, *suprà.*

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. f. Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se, allelúia. *Luc.* 11.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

SABBATO

IN VIGILIA PENTECOSTES.

[*Ab hac Vigilia inclusivè, ad Festum SS. Trinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de ullo Festo novem Lectionum; sed quodlibet occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis.*

De Duplici minore autem nulla fit Commem., nisi ultimo triduo; de Semiduplici verò et Simplici, nihil fit.]

AD NOCTURNUM.

Simplex.

INVITATORIUM.

SEDENTEM ad déxteram majestátis Dei Jesum, * Venite, adorémus, allelúia. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

O CHRISTE, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hic jacentes réspicis,
Sursum voca, sursum rape.
AD illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides:
UNI labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos éxpleat,
In ómnibus fit ómnia.
QUI nos ad istam grátiâ
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.
QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu;
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalm. Notus in Judæa, 105; Deus, quis similis, 106; Deus meus, *ibid. sub solo Ant.* 7. c. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum, allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, ℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 3.)

QUI habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et clúserit víscera sua ab eo; quómodò caritas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere et veritáte. In hoc cognóscimus quóniam ex veritáte sumus; et in conspectu ejus suadébimus corda nostra. Quóniam si reprehénderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, et novit ómnia. Carissimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad

Deum; et quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus. Et hoc est mandátum ejus: Ut credámus in nómine Fílii ejus Jesu Christi, et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta ejus, in illo mánet, et ipse in eo: et in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℟. Effundam aquas super sitientem, et fluenta super áridam: effundam Spíritum meum, * Et germinábunt quasi sálices juxta præterfluentes aquas, allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ salientis in vitam æternam; * Et germinábunt. *Is.* 44. *Joan.* 4.

LECTIO II.

(Cap. 4.)

Carissimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei. Omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: et omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est Antichristus, de quo audistis quóniam venit; et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, et vicistis eum; quóniam major est qui in vobis, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeò de mundo loquuntur, et mundus eos audit.

℟. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, allelúia, allelúia. ℣. Ténebræ et palpátio in æternum, donec effundátur Spíritus de excelso. * Docébit. *Joan.* 16. *Is.* 32.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 14.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte; et ego rogábo Patrem, et álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 74, n. 4.)

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paraclétum dabit vobis; ostendit et se ipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim Latínè dícitur Advocátus; et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est in Deum, legi

enim Dei non est subjecta, nec enim potest; velut si dicámus: Injustítia justa esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres; quæ diléctio non est à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea serváte: * Et ego rogábo Patrem, et álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiscum in æternum, allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; et confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino: * Et. Glória. * Et. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent et lætentur super te omnes quærentes te: ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. *f.* Joannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum; vos autem cognoscétis eum, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, et in vobis erit. Non relinquam vos órphanos, allelúia. *Joan.* 14.

CANTICUM.

(Isaiæ 59.)

Timebunt qui ab occidente nomen Dómini, * et qui ab ortu solis glóriam ejus;

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spirítus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * et eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui est in te, et verba mea quæ posui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, et de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò et usque in sempiternum.

Ant. 4. D. Docébit vos ómnia, et súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Capitulum. (*Sap.* 9.)

Sensum tuum, Dómine, quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis, et sic correctæ sint

sémitæ eórum qui sunt in terris, et quæ tibi placent didícerint hómines.

HYMNUS.

SUPREME Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre signátam tuo
Ad astra pandis sémitam:
ALTO benignus è throno,
E Patris almi déxterâ,
Quos hìc relinquis órphanos,
Non intuéri désinas.
Nos, Christe, tot dolóribus
Quos parturisti, réspice,
Quos Obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.
PARTA tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promissum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.
QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Non erubescant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtútum. *Ps.* 68.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; et ego díligam eum, et manifestábo ei meipsum. Allelúia. *Joan.* 14.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spiritûs illustratióne confirmet; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymn. post Strophen Da, Christe, *dicitur Doxología:*

℣ QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. *Hebr. c.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. (*Sap.* 1.)

SPIRITUS sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, et corripiétur à superveniente iniquitáte: benignus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum sanctum tuum * ne áuferas à me, * Allelúia. Glória. Ne. *Ps.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me: ℟. Et de lege tua miserére meî. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. (*Ezech.* 36.)

SPIRITUM meum ponam in médio vestrî; et fáciam ut in præceptis meis ambulétis, et judícia mea custodiátis, et operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua, * Allelúia. Glória Patri. Spíritus tuus bonus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

Capitulum. (*Act.* 1.)

ACCIPIETIS virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci suæ * vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. Dabit Dóminus voci suæ. ℣. Date * glóriam Deo, * Allelúia. Glória Patri. Dabit. *Ps.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à signis tuis. *Ps.* 64.

Collecta, ut suprà ad Laud.

PENTECOTE

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

In Ps. 132. Ecce quàm bonum, 52, *Ant.* 5. C. Spíritus meùs erit in médio vestrûm: nolíte timére, dicit Dóminus exercítuum, allelúia. *Agg.* 2.

In Ps. 146. Laudáte Dóminum.... quóniam bonus est psalmus, 62, *Ant.* 1. D. Dabo vobis cor novum, et Spíritum novum ponam in médio vestrî; et áuferam cor lapídeum de carne vestra, allelúia. *Ezech.* 36.

In Ps. 47. Lauda, Jerúsalem, 78, *Ant.* 3. a. Cùm dédero Spíritum meum in vobis, sciétis quia ego Dóminus locútus sum, et feci, allelúia. *Ezech.* 37.

Capitulum. (*Joel.* 2.)

EFFUNDAM Spíritum meum super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ; senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. Super servos meos et ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum, * Et dabo prodígia in cœlo et in terra; et erit: ✝ Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit, allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Christum pati, et resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum; et ego mitto promissum Patris mei in vos: * Et Glória. ✝ Omnis. *Rep.* ℟. *usque ad* ℣. *Joel.* 2. *Luc.* 24.

Hymnus, Veni, superne, *ut infrà ad Nocturnum.*

℣. Deus Israel ipse dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníf. *Ant.* J. *duplicanda.* Ecce dies vénient, et hoc erit pactum quod fériam cum domo Israel: Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam. Allel. *Jerem.* 31.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Super tres Psalmos de Dominica, per totam Hebdomadam, Ant. 7. d. Ductor eórum fuisti, Dómine, per diem et per noctem; et Spíritum tuum bonum dedisti, qui docéret eos, allelúia. 2. *Esdr.* 9.

HYMNUS.

PRÆSENTE quos tu Númine
Perfundis, alme Spíritus,
His nulla nox, his cándidam
Nox ipsa transit in diem.
SOL ergo jam nunc áuream
Facem creátus ócculat :
Splendére tu non désines,
Sol increáte méntium.
SPLENDEBIS : immò flámmei
Nos in modum valli tegens,
Circumfrementis ímpetum
Franges leónis, et dolos.
SIT laus Patri, laus Fílio ;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Qui péctori pacem suam,
Suamque præstas córpori.
Amen.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. F. O quàm bonus et suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

ALLELUIA : Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

VENI, superne Spíritus :
Purgáta Christi sánguine,
Tuíque terra jam capax,
Expandit arentes sinus.
CHRISTI petentis æthera
Exolve promissam fidem ;
Et nostra præsens ígneo
Munda lavácro péctora.
LUGEMUS amissum Patrem ;
Te nostra tangat órbitas :
Soláre mœstos ; ánxiis
Spem redde, qui solus potes.
DOCERE quæ Christus rudes
Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis insere
Novus magister méntibus.
OLIM per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.
DIVINA jam nos únctio
Informet omnes : háctenus
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.
SIT laus Patri, laus Fílio ;
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

In Ps. 28. Afferte Dómino, fílii, 110, *Ant.* 7. *d.* Vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia ; Dóminus virtútem pópulo suo dabit : Dóminus benedícet pópulo suo, allelúia.

In Ps. 45. Deus noster refúgium, 112, *Ant.* 1. g. Dedit vocem suam, mota est terra : Dóminus virtútum nobiscum : veníte, et vidéte quæ pósuit prodígia super terram, allelúia.

In Ps. 47. Magnus Dóminus, 112, *Ant.* 8. *G.* Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, allelúia : lætétur mons Sion, quóniam hic est Deus, Deus noster, allelúia, allelúia.

℣. Terra mota est, cœli distillavérunt ℟. A fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israel. *Ps.* 67.

LECTIO I.

De Actibus Apostolórum.

(Cap. 2.)

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco : et factus est repentè de cœlo sonus tanquam advenientis spíritûs vehementis, et replévit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertítæ línguæ tanquam ignis, seditque supra síngulos eórum : et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, proùt Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Stupébant autem omnes et mirabantur, dicentes : Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? et quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Elamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, et Cappadóciam, Pontum, et Asiam, Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Líbyæ quæ est circa Cyrénen, et ádvenæ Románi, Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; et sic offerétis sacrifícium novum Dómino : et *Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctissimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco ; et repléti sunt Spíritu sancto : *Vocábitis. Glória Patri. *Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 155, aliàs 6, de verbis Apost. n. 5 et 6.)

Celebratum est Pascha in véteriópulo : nondum in luce fulgente, sed in umbra significante celebrátum est ; et post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ, datur lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha ; immolátur Christus ; tránsitum facit à morte ad vitam; et numerantur quinquaginta dies, et venit Spíritus sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, et hic quómodò. Ibi plebs longè stabat; timor erat, amor non erat : nam usque ádeò timuérunt, ut dícerent ad

Móysen : Lóquere tu ad nos; et non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Descendit ergo, sicut scriptum est, Deus in Sina, in igne; sed plebem longè stantem térritans, et dígito suo scribens in lápide, non in corde. Huc autem quando venit Spíritus sanctus, congregáti erant fidéles in unum : nec in monte térruit, sed intrávit in domum. De cœlo quidem factus est súbitò sonus, quasi ferrétur flatus véhemens : sónuit, sed nullus expávit. Visæ sunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divísæ, velut ignis. Numquid de longinquo térritans? Absit. Nam insédit super unumquemque eórum; et cœpérunt linguis loqui, sicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, et intéllige Spíritum, non in lápide, sed in corde scribentem. Lex ergo Spíritûs vitæ scripta in corde, non in lápide.

℣. Factus est repentè de cœlo sonus tanquam advenientis spíritûs vehementis : * Sedit ignis supra síngulos eórum; et ✝ Cœpérunt loqui váriis linguis, proùt Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus de Sínaï venit; in déxtéra ejus ígnea lex : et qui appropinquant pédibus ejus, accípient de dóctrína illíus. * Sedit ignis. Glória Patri. ✝ Cœpérunt loqui. *Act.* 2. *Deut.* 33.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 14.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit; et Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. 30, habit. die Pentec. in Basilica S. Petri, n. 1.)

Hodie Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentesque carnálium in suî amórem permutávit : et foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Unde et Joannes dicit : Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ et secúrâ mente respondet, Díligo. In ipso autem lectióuis exórdio audistis quid Véritas dicat : Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio er-

go dilectiónis, exhibítio est operis. Hinc in Epístola sua idem Joannes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria diffluit, profectò Deum non amat; quiaei in sua voluntáte contradícit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, et ipse in eo; * Et in hoc scimus quóniam mánet in nobis de Spíritu quem dedit nobis, allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu sancto, et effúdit illam super omnem carnem, et præbuit illam diligéntibus se; * Et in hoc. Glória. * Et. *Repet.* ℟. Qui servat, *usque ad* ℣. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

℟. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, et creabuntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. Erant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et Maríâ matre Jesu, et frátribus ejus, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes; et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ígnis, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes, allelúia. *Act.* 2.

CANTICUM.

(Judith. 16.)

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixisti, et facta sunt.

Misisti Spíritum tuum, et creáta sunt; * et non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. 2. D. Stupébant omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? et quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram in qua nati sumus? Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allelúia, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. (*Apoc.* 2.)

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

HYMNUS.

AUDIMUR : almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.
QUOT próditur miráculis
Præsentis adventus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.
PURO cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In considentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.
QUÆ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliscit arcánis simul
In pectus et mentem viis.
STUPENTE turbâ géntium,
Linguis loquuntur ómnibus:
Vatum crepant orácula,
Quidquid profantur, ignis est.
INTER profandum Spíritus
In audientes íruit,
Instincta quo passim nova
Surgit Prophetárum seges.
SIT laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Ben. *Ant.* 7. G. *dupl.* Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam: Effundam de Spíritu meo super omnem carnem, allel. *Act.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére; Per Dóminum..... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD HORAS, *in fine Hymnorum, Doxologia sequens, sine Strophe* Da, Christe.

SIT laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ígnibus.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Erant Apóstoli. *Non dicitur Symbolum* Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui de Spíritu tuo dedisti nobis, * Allelúia, allelúia. 1. *Joan.* 4.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons, *dicitur sequens hodie, et per Octavam.*

HYMNUS.

VENI, creátor Spíritus,
Mentes tuorum vísita,
Imple supernâ grátiâ
Quæ tu creasti péctora.
QUI Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.
TU septiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,

Tu ritè promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repellas lóngiùs
Pacemque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriusque Spíritum
Credámus omnis témpore.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ígnibus.
Amen.

Ant. 5. C. Sonus.

Capitulum. (2. *Cor.* 3.)

Si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magis ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus, * Allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et Altíssimus * dedit vocem suam, * Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta est et contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant 1. f. Audiébat.

Capitulum. (1. *Cor.* 12.)

Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum.

℟. *br.* Non sunt loquélæ * neque sermónes, * Allelúia, allelúia. Non sunt. ℣. Quorum non audiantur * voces eórum, * Allelúia. Glória. Non sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Audívimus.

Capitulum. (1. *Cor.* 2.)

Quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis; quæ et lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt om-

nes qui vidébant eos; ℟. Et timuit omnis homo. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit Dóminus, 18, *Ant.* 4. E. Déxterà Dei exaltátus Jesus, et promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis et audítis, allelúia. *Act.* 2.

In Ps. 112. Laudate, púeri, 27, *Ant.* 1. A. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri, allel. 1. *Cor.* 6.

In Ps. 113. In éxitu, 19, *Ant.* 3. a. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, allelúia, allelúia. *Ephes.* 1.

Capitulum. (*Tit.* 3.)

Secundum suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ æternæ.

Allelúia, allelúia. ℣. Unxit nos Deus, et signávit nos, et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allel. 2. *Cor.* c. 1.

HYMNUS.

Quo vos Magistri glória, quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.
Proh! quanta messis prótinus éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deoque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.
Compuncta passim péctora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent salutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.
At non Hebræis limítibus sacer
Hærébit ardor. Sol habitábiles
Quà lustrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla vestris.
Jam mille divûm templa solo ruunt:
Cedit superbæ vis sapiéntiæ,
Cedunt tyranni: victa cedit
Carníficum rábies furentûm.
Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.
Sit summa Patri, summaque Filio,
Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,

Quo dura mitescunt, novasque
Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, ℟. A templo tuo in Jerúsalem. *Ps.* 67.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. *dupl.* Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti et fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

Collecta, ut suprà ad Laud.

COMPLET. *ut suprà*, 469.

DIEBUS

INTRA OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die, 469, *exceptis quæ sequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub tribus, vel unica ex Antiphonis sequentibus, prout ibidem notatur.

Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; et consolatióne sancti Spíritûs replebátur. Allelúia. *Act.* 9.

Ant. 7. c. Disseminabátur verbum Dómini: Discípuli quoque replebantur gáudio, et Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 13.

Ant. 1. g. Magnificábat eos pópulus: magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. Allelúia. *Act.* 5.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer, ℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones et ℟℟. *Antiph. ad* Benedictus *et ad* Magníficat *et Collecta, ut notantur infrà in qualibet Feria.*

Canon, ad calcem.

FERIA SECUNDA.

Solemne-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ, ut suprà, super Psalm. Dómine, Dóminus noster, 30; Cœli enarrant, *cum sua divisione*, 39; Exultáte Deo, 76.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 4.)

Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos; qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris. Caríssimi, diligámus nos ínvicem; quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum; quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus

Deum, sed quóniam ipse prior dilexit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debémus altérutrum dilígere.

℟. Petrus cum Undecim locútus est eis : Pœniténtiam ágite, * Et baptizétur unusquisque vestrûm in remissiónem peccatórum; et accipiétis donum Spíritûs sancti, allelúia, allelúia. ℣. Usquequò stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient? Convertímini ad correptiónem meam, * Et baptizétur unusquisque vestrûm. *Act.* 2. *Prov.* 1.

LECTIO II.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Tom. 5, Serm. 269, aliàs 21, de Pentec. III, n. 3 et 4.)

Habetis baptismum Christi : veníte ut habeátis et Spíritum Christi. Timéte quod scriptum est : Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induistis Christum formâ sacramenti, indúite imitatióne exempli; quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere : Dóminus Jesus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóstolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait : Dicit, signátè pósitum est, et próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto; sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dóminus Jesus, étiam de quibus ait : Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dominus Jesus, nisi in Spíritu sancto : nemo planè, sed eo modo quod dictum est, id est, factis. Unde secútus adjunxit : Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos sanctum Spíritum habére cognóscite, quando mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt : erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, et habébant ómnia commúnia, allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum et quàm jucundum habitáre fratres in unum! quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * Omnes. *Act.* 2. *Ps.* 132.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 3.)

In illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 12, n. 5.)

Dicit Dóminus Nicodémo, et expónit ei: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis: Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ? Ex aqua et Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem nascitur, nascátur ex viscéribus matris carnális: si propter hæreditátem Patris Dei sempiternam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus successúrum; génerat Deus de Ecclésia fílios non successúros, sed secum mansúros. Et séquitur: Quod natum est de carne caro est; et quod natum est de Spíritu, spíritus est. Spiritáliter ergo náscimur, et in Spíritu náscimur verbo et sacramento.

℟. Quod natum est ex carne, caro est; et quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi: Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubi vult spirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit, et ostendit illi? * Spíritus. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Joan.* 3. *Is.* 40.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. *dupl.* Spíritus ubi vult spirat; et vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quò vadat: sic est omnis qui natus est ex Spíritu. Allelúia. *Joan.* 3.

COLLECTA. Orémus.

Deus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovasti baptísmatis, quosque Spíritûs sancti plenitúdine solidasti, in adoptiónis sorte fácias, quæsumus, dignanter ascríbi; Per... in unitáte ejusdem.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. *dupl.* Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Allelúia. *Joan.* 3.

Collecta, ut suprà.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ut suprà super Pss. Deus Deórum, *cum sua divis.* 47; Miserére meî, 116; Te decet, 61.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 4.)

Deum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognóscimus, quóniam in eo manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis: et nos vídimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis confessus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est cáritas Dei nobiscum, ut fidúciam habeámus in die judícii; quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfecta cáritas foràs mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos.

℟. Dixérunt Apóstoli: Dómine, da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm orassent, * Motus est locus in quo erant congregáti; et repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta est et contrémuit terra: * Motus est. *Act.* 4. *Ps.* 76.

LECTIO II.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(De Pentec. Serm. 1, c. 1 et 2.)

Repleti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ! et ubi Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum, non tempus ad stúdium, sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desertum et universam áridam rígavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; et ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cum micántium splendóre linguárum, et verbum Dómini lúcidum, et elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum, consumendumque peccátum, et

efficácia illuminandi, et vis inesset urendi.

℣. Salus ab eis qui audiérunt confirmáta est, * Contestante Deo signis, et portentis, et váriis virtútibus, et Spíritûs sancti distributiónibus, allelúia, allelúia. ℣. Crevérunt, et quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram. * Contestante. *Hebr.* 2. *Exod.* 1.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 10.)

In illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen, dico vobis; qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliundè, ille fur est et latro: qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 45, n. 2.)

Dominus de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodierna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant; quid prodest eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse bene vívere, ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi sunt, qui finem bene vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam quæ est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℣. Recordátus est Dóminus pópuli sui: eduxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui, allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * * Pósuit. Glória. * Pósuit. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Per me si quis introíerit, salvábitur; et ingrédiétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Collecta, ut suprà.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.
Duplex – minus.
AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ut supra super Pss. Exurgat, 72; Dóminus dabit, 73; In Ecclésiis, *ibid.*

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

(Cap. 5.)

TRES sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimónium dant in terra: spíritus, et aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est; quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum; quia non credit in testimónium, quod testificátus est Deus de Fílio suo. Et hoc est testimónium, quóniam vitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus est. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc scribo vobis; ut sciátis quóniam vitam habétis æternam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc est fidúcia quam habémus ad eum; quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

℣. Loquente Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum; et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est, allelúia, allelúia. ℣. Non est apud Deum nostrum personárum accéptio; * Et in natiónes. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

(De Jejun. Pentec. c. 2 et 3.)

HODIERNAM, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibusque curandis salúbriter institútum, devótâ nobis est observántiâ celebrandum. Replétis namque Apóstolis virtúte promissâ, et in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cétera cœlestis sacramenta doctrínæ, hanc spiritális continéntiæ disciplínam de Paracléti magistério primitus fuísse conceptam; ut sanctificátæ jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fíerent

aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deinde in cœlos ascendentis, exégimus, postque perceptum sancti Spíritûs donum, salúbriter et necessáriè consuetúdo est ordináta jejúnii; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas et licéntia inordináta præsumpsit, hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget; quæ ob hoc quoque studiósiùs exequenda est, ut illa in nobis quæ hâc die Ecclésiæ divínitùs sunt collátа, permáneant. Templum énim facti Spiritûs sancti, et majóre quàm unquam cópiâ divini flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℣. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, * Et nihil discrévit inter nos et illos, fide purificans corda eórum, alleluia, alleluia. ℣. Parávit Dóminus brachium sanctum suum in óculis ómnium géntium; * Et. *Act.* 15. *Is.* 52.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 6.)

In illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Nemo potest venire ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(In Joan. Tract. 26, n. 2 et 4.)

Magna grátia commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat et quem non trahat, quare illum trahat et illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, et intéllige. Nondum tráheris? Ora ut traháris. Inde et hic si advertis, noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis: Quómodò voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parùm est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porrò si poëta dícere licuit, Trahit sua quemque voluptas, non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempiternâ vitâ, quod totum Christus est? Da desiderantem, da esurientem, da in

ista solitúdine peregrinantem atque sitientem, et fontem æternæ pátriæ suspirantem; da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui ínvicem murmurábant.

℟. Est scriptum in Prophétis : * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre et dídicit, venit ad me, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus : Ponam universos fílios tuos doctos à Dómino : * Et. Glória. * Et. *Joan.* 6. *Is.* 54.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. c. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Allelúia. *Joan.* 6.

COLLECTA. Orémus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem; Qui tecum vivit et regnat in únitáte ejusdem.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; qui credit in me, habet vitam æternam, allel. *Joan.* 6.

Collecta, ut suprà.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Ant. sola Ecclésia, *ut suprà super Psalm.* Confitébimur, 105; Notus, *ibid.* Voce meâ..... et intendit mihi, *cum sua divisione*, 30.

LECTIO I.

Incipit Epístola secunda beáti Joannis Apóstoli.

Senior Electæ dóminæ, et natis ejus, quos ego díligo in veritáte; et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, et nobiscum erit in æternum. Sit vobiscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, et à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte et caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audistis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem : hic est seductor et Antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis; sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi,

Deum non habet; qui permanet in doctrína, hic et Patrem et Filium habet. Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atramentum; spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te filii soróris tuæ Electæ.

℣. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum suum; * Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia et fortitúdo ipsíus sunt: ipse revélat profunda et abscónditá; * Spíritus. 1. *Cor.* 2. *Dan.* 2.

LECTIO II.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

(In Pentecost. Orat. 44.)

PRIMUM Spíritus sanctus in angélicis et cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat; deinde in Pátribus et Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt; tum in Christi discípulis, iisque triláriam, prout ipsórum capíus ferébat, tribusque temporíbus; nempe ánte quàm Christus per passiónem glorificátus esset, postquàm post resurrectiónem glorificátus fuit, ac dénique post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè ostendit tum prima illa morbórum spirituumque depúlsio, quæ scílicet non absque Spíritûs númine fiébat; tum illa post confectum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ divinióris procul dúbio inspiratiónis spécimen habébat; tum postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solemni festo celebrámus. Verùm primò quidem obscúrè, secundò expréssiùs, nunc verò perféctiùs, útpote qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs; sed essentiáli, ut sic loquar, modo adsit, simulque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiscum consuetúdinem habuisset, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis igneis? Utrùm propter purgatiónem? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter essentiam? Deus autem noster ignis est, et quidem ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem; sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excellentiam, ejusque super sanctos requiétem.

℟. Prophétis qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, revelátum est; quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea * Quæ nunc nuntiáta sunt per eos qui evangelizavérunt, Spíritu sancto misso de cœlo, allelúia, allelúia. ℣. A século non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, * Quæ nunc. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 9.)

In illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(De Civit. Dei, Lib. 22, cap. 5.)

Tria sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne, et in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tam incredíbilem credidisse; incredíbile est hómines ignóbiles, ínfimos, paucíssimos, imperítos, rem tam incredíbilem, tam efficácíter mundo, et in illo étiam doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere: secundum coguntur et cérnere; quod non invéniunt unde sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, et in cœlum cum carne in qua resurrexit ascénsio, toto jam mundo prædicátur et créditur: si credíbilis non est, unde toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, et quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus et scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jam credenti adhuc usque non credunt?

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei, allelúia, allel. ℣. Creávit illis sciéntiam Spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enarrent óperum ejus: * Misit. Glória Patri. * Misit. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent, Allelúia. *Luc.* 9.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedisti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedisti fidem, largiáris et pacem; Per Dóminum nostrum.... in unitate ejusdem Spíritûs.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Egressi Apóstoli circuíbant per castella, evangelizantes et curantes ubíque. Allelúia. *Luc.* 9.

Collecta, ut suprà.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Ant. sola. Disseminabátur, *ut suprà, super Ps.* Bénedic, 22; Quàm magnificáta sunt, 23; Sit glória, 23.

LECTIO I.

Incipit Epístola tértia beáti Joannis Apóstoli.

Senior Gaío caríssimo: quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio prósperè te íngredi et valére, sicut prósperè agit ánima tua. Gavísus sus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspectu Ecclésiæ: quos benefáciens dedúces diguè Deo. Pro nómine enim ejus profecti sunt, nihil accipientes à Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsissem fórsitan Ecclésiæ: sed is qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos; et quasi non ei ista suffíciant, neque ipse súscipit fratres, et eos qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésia éjicit. Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est; qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte: sed et nos testimónium perhibémus, et nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere sed nólui per atramentum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim

℣. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésia doctóres, deinde

virtútes, exinde grátias curatiónum, allelúia, allelúia. ℣. Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine: * Et. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

(De Pentec. I. C. 4 et 5.)

Sicut detestámur Ariános, qui inter Patrem et Fílium áliquam volunt esse distántiam, ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licét Patri et Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen sanctum inferióris putant esse natúræ: non considerantes in eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício, dicente Dómino; Quicumque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contra Spíritum sanctum non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est; quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri: nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto, cujus æqualem cum Patre et Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíssime prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: et divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliisque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur; exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia Cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur; qui inspirátor fídei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, et totíus est causa virtútis.

℣. Non vocávit nos Deus in immunditiam; sed in sanctificatiónem; * Qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis, allelúia, allel. ℣. Deus excelsus, ipse est misérieors, et propítius fiet peccátis eórum; * Qui étiam. 1. *Thess.* 4. *Ps.* 77.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 5.)

In illo témpore; Factum est

in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, et legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

(Comment. in Matt. c. 8, n. 6.)

Movet Scribas remissum ab hómine peccátum : hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebantur. Et remissum est ab eo, quod lex laxáre non póterat ; fides enim sola justíficat. Deinde murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus : ergo qui remittit, Deus est ; quia nemo remittit nisi Deus, Deus in hómine manens ; curatiónem hómini præstábat ; et nulla ei agendi et loquendi erat difficultas, cui subest totum posse quod lóquitur. Porrò autem ut ipse esse in córpore pósitus intélligi posset, qui et ánimis peccáta dimítteret, et resurrectiónem corpóribus præstáret, ait : Ut sciátis quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico : Surge. Sed quia omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit : Tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Primùm remissiónem tríbuit peccáti, dehinc virtútem resurrectiónis ostendit, tum sublatióne léctuli infirmitátem ac dolórem corpóribus dócuit abfutúram : postrémò réditu in domum própriam, iter in paradísum credéntibus esse redhibendum.

℟. Quid cogitátis in córdibus vestris ? Quid est facílius dícere, Dimittuntur tibi peccáta ; an dicere, Surge, et ámbula ? * Ut autem sciátis quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittendi peccáta, tibi dico : Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam, et annum placábilem Dómino. * Ut autem. Glória. * Ut autem. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. E. Virtus Dómini erat ad sanandum eos. Allelúia. *Luc.* 5.

COLLECTA. Orémus.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ et corda nostra clementer expurget, et ab ómnibus tueátur adversis ; Per Dóminum nostrum.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Stupor apprehendit omnes, et magnificábant Deum ; et

repléti sunt timóre, dicentes : Quia vídimus mirabília hódie. Alleluia. *Luc.* 5.

Collecta, Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, *suprà*.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Ant. sola Magnificábat, *ut suprà*, *super Ps.* Confitémini, 41; Confiteantur.... Quia, 42; Confiteantur..... Et exaltent, *ibid.*

LECTIO I.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

JUDAS Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservatis et vocátis : Misericórdia vobis et pax, et cáritas adimpleátur. Carissimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis, déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, scientes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secundò eos qui non credidérunt, pérdidit : Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi vínculis æternis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomorrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeuntes post carnem álteram, facta sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes : similiter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Quid orémus sicut oportet, nescímus ; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, alleluia, alleluia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ et precum. * Ipse Spíritus. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

LECTIO II.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

(De Pentec. Serm. 3, n. 8.)

VERE múltiplex Spíritus, qui tam multiplíciter filiis hóminum inspirátur, ut non sit qui se abscondat à calóre ejus ; síquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad salútem, ad auxílium, ad

solátium, ad fervórem. Ad usum quidem vitæ, bonis et malis, dignis páriter et indignis communia bona abundantissimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque beneficium Spíritûs non agnoscit. Ad miráculum, in signis et prodigiis, in váriis virtútibus quas per quorúmlíbet manus operátur. Ipse est antíqua mirácula súscitans, ut ex præséntibus fidem ástruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam sine própria utilitáte largítur, tértio infúnditur ad salútem, cùm in toto corde nostro revértimur ad Dóminum Deum nostrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem nostram. Nam cùm testimónium pérhibet spirítui nostro, quòd fílii Dei sumus, ea inspirátio est ad consolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum vehementiùs spirans, válidum ignem caritátis accendit; ut non solùm in spe filiórum Dei, sed étiam in tribulatiónibus glorientur, contuméliam glóriam reputántes, opprobrium gáudium, despectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus est Spíritus ad salútem, ad fervórem non ita. Pauci enim sunt qui hoc Spíritu repleantur: pauci qui stúdeant æmulári. Orémus fratres, ut compleantur in nobis dies Pentecostes, dies remissiónis, dies exultatiónis, dies verissimi jubiléi, et invéniat nos semper Spíritus sanctus omnes propter præséntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promissam stabilitátem, ad laudem et glóriam sponsi Ecclésiæ Jesu Christi Dómini nostri, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℣. Qui confirmat nos in Christo, et qui unxit nos, Deus, qui et signávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster pépigit nobiscum fœdus, * Et dedit pignus Spíritûs. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 4.)

In illo témpore; Descendit Jesus in Capharnaüm civitátem Galilææ; ibique docébat illos Sábbatis: et stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

(In Luc. Lib. 4, num. 57, 58 et 63.)

Vide clementiam Dómini

Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit : quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infídæ plebis corda demulcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, et substítuit féminæ sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : et prior sanári débuit, qui prior creátus est ; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat ; ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus ante desívit ; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret ; nec solvi legem, sed impléri. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis ; et* Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Ecclesiis Altíssimi apériet os suum, et in médio pópuli exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur : * Stupébant in doctrína ejus. Glória. * Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *f.* Colloquebantur ad ínvicem, dicentes : Quod est hoc verbum, quia in potestáte et virtúte ímperat immundis spirítibus, et éxeunt ? Allel. *Luc.* 4.

COLLECTA. Orémus.

MENTIBUS nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum benignus infunde, cujus et sapiéntiâ cónditi sumus, et providéntiâ gubernámur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum... in unitáte ejusdem Spíritûs sancti,

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

[*Per Quadragesimam omittitur* Allelúia *in fine Antiphonarum quæ sumuntur de Communi pro Commem. Sanctorum*].

DIE IV FEBRUARII.

SANCTÆ JOANNÆ VALESIÆ, REGINÆ FRANCIÆ,

Commemoratio.

In Laudibus Feriæ quartæ Cinerum.

Ant. Cùm puellis suis clausa morabátur; et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ. *Judith.* 8.

℣. Induébar cilício; ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátam Joannam Valésiam, è cadúci honóris fastígio ad Crucis humilitátem vocasti, et pro temporáli coróna, Spíritûs tui donis, virtutumque splendóre illustrem effecisti; ejus méritis et intercessióne tríbue, ut spretis mundi illécebris, Christum sequi valeámus; Qui tecum vivit et regnat Deus.

℟. Amen.

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus, *ut in Communi*, XLIII. *Collecta*, Omnípotens, XLVI.

AD LAUD. *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. *Collecta*, Omnípotens, XLVI.

DIE VI.

SANCTI VEDASTI, EPISCOPI,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus, XIV. *Collecta*, Deus, qui pópulis, XVII.

AD LAUDES, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit, XVI. *Collecta*, Deus, qui pópulis, XVII.

DIE VIII.

S. JOANNIS DE MATHA, PRESBYTERI,

Commemoratio

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Quasi thus, XXVI. ℣. Stábit, XXV. *Collecta*, Deus, qui beáto, *ut infrà*.

AD LAUD. *Ant.* Euge. ℣. Sacerdótes, XXVIII.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beáto Joanni

Presbytero, ac sóciis ejus zelum fidéles redimendi captívos infudisti, da servis tuis illam córporis et ánimæ libertátem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

DIE IX.

SANCTÆ APOLLONIÆ,

VIRGINIS ET MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus, XLIII. *Collecta*, Deus, qui inter, XLVI.

AD LAUD. *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. *Collecta*, Deus, qui inter cétera, XLVI.

DIE X.

SANCTÆ SCHOLASTICÆ

VIRGINIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Complácuit, XLIV. ℣. Audi, XLIII. *Collecta*, Fidéles tuos, XLVII.

AD LAUD. *Ant.* Exultábit. ℣. Sitívit. *Collecta*, Fidéles tuos, XLVII.

DIE XI.

SANCTI BENEDICTI,

ANIANENSIS ABBATIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens, XXXI. *Collecta, ut infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte, XXXIV.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui beátum Benedictum Abbátem Spiritûs tui fervóre et disciplínæ zelo replétum, reguláris observántiæ instauratórem strénuum effecisti; da nobis, ejus méritis et intercessióne, ut reformáti in novitáte sensûs nostri, et in sancta conversatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per Christum Dóminum nostrum.

DIE XVI.

SANCTI ONESIMI,

DISCIPULI SANCTI PAULI, EPISCOPI ET MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Obsécro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo; Tu illum, ut mea víscera súscipe. *Philemon. v.* 10 et 12.

℣. Orátio mea in sinu meo convertétur; ℟. Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam. *Ps.* 34.

Collecta, Deus, qui beátum, *infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Súscipe illum, jam non ut servum, sed pro servo càrissimum fratrem. *Philem. c.* 16.

℣. Súscitans Dóminus à terra ínopem; ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus pópuli sui. *Ps.* 112.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Onésimum in vínculis Apóstoli Pauli Evangélio génitum, caríssimum illi fratrem et fidélem ministrum in ejusdem Evangélii opus sociasti; da Ecclésiæ tuæ, ut quos Christo fílios adoptiónis párturit, illòs æternùm recípiat Apostólicâ prece beátos; Per eumdem.

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS,

EPISCOPI ET MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS.

Ant. Víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent, sed nihil horum véreor, dúmmodò consummem cursum meum. *Act.* 20.

℣. Dóminus protector vitæ meæ; ℟. A quo trepidábo? *Ps.* 26.

Collecta, Omnípotens, *ut infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Vir ætáte provectus, et vultu decórus, sicut rex imperáverat, ad supplícium trahebátur. 2. *Mach.* 6.

℣. Príncipes persecúti sunt me gratis; ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Ps.* 118.

COLLECTA. Orémus.

Omnipotens Deus, qui beáto Simeóni Mártyri tuo atque Pontífici, Christo confígi in Cruce tribuisti, præsta, quæsumus, eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria crucifigentes, tibi fírmiter adhærére valeámus; Per eumdem.

DIE XIX.

SANCTI FLAVIANI,

EPISCOPI ET MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Ego Minister Christi, in labóribus plúrimis, in carcéribus, in plagis suprà modum. 2. *Cor.* 11.

℣. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè, ℟. Quæ non rápui, tunc exolvébam. *Ps.* 68.

Collecta, Deus, *infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Scio tribulatiónem tuam: blasphemáris ab his qui sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas, quæ passúrus es. *Apoc.* 2.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui; ℟. Et mentíta est iníquitas sibi. *Ps.* 26.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Flaviánum Pontíficem, tanquam murum inexpugnábilem, Cathólicæ veritátis hóstibus opposuisti; ejusque gloriósam confessiónem corónâ Mártyrii decorasti; concéde, propítius, ut cujus prædi-

cámus triumphum, fidem ac constántiam imitemur, Per.

DIE XXVIII, [vel XXIX.]

SS. MARTYRUM,

QUI OBIERUNT IN CARITATIS OFFICIO ERGA PESTILENTIA AFFLICTATOS ALEXANDRIÆ,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit, et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3.

℣. Misericórdiam et veritátem díligit Deus; ℟. Grátiam et glóriam dabit Dóminus. *Ps.* 83.

Collecta, Da, quæsumus, *infrà*.

AD LAUDES, *Ant.* Non injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis. *Hebr.* 6.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te; ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, intercedéntibus sanctis Martyribus tuis, qui frátribus dirâ lue afflictis cum vitæ dispéndio ministráre non timuérunt, nos eódem spíritu ferventes, necessitátibus Sanctórum communicáre; Per.

FESTA MARTII.

DIE I.

SANCTI ALBINI;

ANDEGAVENSIS EPISCOPI,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus, XIV. *Collectà*, Fámulos, *infra*.

AD LAUDES, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit, XVI.

COLLECTA. Orémus.

FAMULOS tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beáto Albino Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ caritátis spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, et cœlesti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per.

DIE VII.

SANCTARUM PERPETUÆ ET FELICITATIS,

MARTYRUM,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Timor Dómini cum electis féminis gráditur, et cum justis et fidélibus agnóscitur. *Eccli.* 1.

℣. Viriliter ágite, ℟. Et confortétur cor vestrum. *Ps.* 30.

Collecta, Deus, fortitúdo certántium, *infrà*.

Ad Laudes, *Ant.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Ps.* 96.

COLLECTA. Orémus.

Deus, fortitúdo certántium, et palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam et Felicitátem contra tormentórum immanitátem mirâ virtúte roborasti: quæsumus, ut sicut eárum nos triumpho lætíficas, ita semper supplicatióne defendas; Per Christum.

DIE VIII.

S. JOANNIS DE DEO,

ORDINIS FRATRUM CARITATIS INSTITUTORIS,

Commemoratio.

Pridie ad Vesperas, *Ant.* Reformámini innovitáte sensûs vestri: Necessitátibus sanctórum communicantes, hospitalitátem sectantes. *Rom.* 12.

℣. Beátus qui intélligit super egénum et páuperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Collecta, Deus, qui beátum, *infrà*.

Ad Laudes, *Ant.* Mónita salútis dabat eis, et consolabátur eos: esurientes alébat, nudisque vestimenta præbébat, et mórtuis sepultúram sollícitus exhibébat. *Tob.* 1.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum sæculi. *Ps.* 111.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Joannem misericórdiæ spíritu erga páuperes et infirmos implevisti; concéde, propítius, ut ejus vestígia sectantes, sicafflictórum necessitátibus compatiámur, ut cum ipso misericórdiam tuam cónsequi mereámur; Per.

DIE IX.

SANCTÆ FRANCISCÆ,

VIDUÆ,

Commemoratio.

Pridie ad Vesperas, *Ant.* Exultávit. ℣. Averte, L. *Collecta*, Deus, in quem sperat, LIII.

Ad Laudes, *Ant.* Orátio. ℣. Humiliábam. *Collecta*, Deus, in quem, LIII.

DIE X.

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM

Commemoratio.

Pridie ad Vesperas, *Ant.* Cùm vos. ℣. Viríliter, VIII. *Collecta*, Præsta, *infrà*.

Ad Laud. *Ant.* Beáti, XI. ℣. Multæ, X.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus : Per Christum.

DIE XIV.

SANCTI EUPERGII,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Memória justi cum láudibus, opus justi ad vitam. *Prov.* 10.

℣. Lætábitur justus in Dómino, ℟. Et sperábit in eo. *Ps.* 63.

Collecta, infrà.

AD LAUDES, *Ant.* Seminanti justítiam merces fidélis. *Prov.* 11.

℣. Utique est fructus justo : ℟. Utique est Deus júdicans eos in terra. *Ps.* 57.

COLLECTA. Orémus

SANCTI Eupérgii, Dómine, quæsumus, veneranda memória salutáris auxílii nobis præstet augmentum; Per Christum.

DIE XVII.

SANCTI PATRITII,

HIBERNORUM EPISCOPI,

Commemoratio.

Pridiè AD VESRERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus, XIV. *Collecta,* Deus, fidélium, XVII.

AD LAUDES, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit, XVI. *Collecta,* Deus, fidélium, XVII.

DIE XVIII.

SANCTI ALEXANDRI,

EPISCOPI ET MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo, II. *Collecta,* Omnípotens, *infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Bonum certámen, V. ℣. Adjútor, IV.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui beáto Mártyri et Pontífici Alexandro, non solùm crédere unigénito Fílio tuo, sed étiam pro ipso pati posse, tribuisti : concéde propítius, ut misericórdiam sempiternam pro qua ipse felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur; Per eumdem Christum.

VESPERÆ *de sequenti.*

Si Festum sequens occurrat in secunda, vel tertia, vel quarta Quadragesimæ, vel passionis Dominica, transfertur cum festivitate, in Feriam secundam; tunc Vesperæ erunt de Festo cum commemoratione Dominicæ. Si verò inciderit in Majorem Hebdomadam, transfertur cum Festivitate in feriam secundam post Dominicam in Albis, et in primis Vesperis Festi fiet tantum Commem. Dominicæ.

DIE XIX.

IN FESTO

S. JOSEPH, SPONSI B. M. V.

SOLEMNE-MINUS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. *f.* Jacob génuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat virgo desponsáta viro cui nomen erat Joseph, de domo David; et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, et páries Fílium. *Luc. c.* 1.

Ant. 8. G. Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in somnis. *Matth. c.* 1.

Capitulum. (*Prov.* 2.)

CUSTODIET Dóminus rectórum salútem, et próteget gradientes simplíciter, servans sémitas justítiæ, et vias sanctórum custódiens.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; *Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet Fílium; et vocábitur nomen ejus Emmánuel. *Quod enim. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 1. *Is.* 7.

HYMNUS.

REGUM progénies, Isácidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges,
Certatimque ferant cándida vírgines
Sponso lilia vírgini.
Tu, Joséphe, novi lux nova fœderis,
Tu custos sóciæ Vírginis ínteger,
Tu sanctæ thálamo, cónjugis ábstinens,
Tu Christi tamen es pater.
ALTO progéniem quàm bene créditam
Servas consílio, depósitum Dei!

Tecum pervígiles Unigenæ Pater
Curas juraque dívidit.
ARTUS inválidum tu Púerum foves,
Infantique Deo pábula súfficis;
Et formáta Dei te sine, de tuis
Crescunt membra labóribus.
SINT qui mille tubis úndique pérsonent
Adventasse Deum qui pópulos regat:
Tu commissa tibi non violábili
Velas sacra siléntio.
SIT laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víscera Vírginis,
Illábens útero Deus. Amen.

℣. Jacta super Dóminum curam tuam: ℟. Non dabit in æternum fluctuatiónem justo. *Ps.* 54.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. *duplic.* Páriet María fílium; et vocábis nomen ejus, Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. *Matth.* 1.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Deindè fit Comm. Feriæ.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

PUERUM Jesum, Maríæ et Joseph súbditum, * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, ut suprà.

IN I.º NOCTURNO.

Ant. 8. G. Oculus Dei respexit illum in bono, et erexit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11.

Ant. 1. f. Sapiéntia probatiónem indúcet super illum, donec tentet eum, et credat ánimæ illíus. *Eccli.* 4.

Ant. 2. D. Lætificábit illum et denudábit absconsa sua illi, et thesaurizábit super illum sciéntiam, et intellectum justítiæ. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus in te confído, non erubescam: ℟. Etenim universi qui sústinent te, non confundentur. *Ps.* 24.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post I Lect. ℟. Sapiéntiam amávi, et exquisívi à juventúte mea; et * Quæsívi sponsam mihi eam assúmere. ℣. Sapiéntia quæ desursum est, pudíca est, pacífica, modesta, plena frúctibus bonis. * Quæsívi sponsam. *Sap.* 8. *Jacob.* 3.

Post II Lect. ℟. Ambulávit servus tuus in conspectu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum: * Custodisti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. ℣. In sua generatióne cùm administrasset voluntáti Dei. * Custodisti ei. 3. *Reg.* 3. *Act.* 13.

Post III Lect. ℟. Dóminus fuit cum eo, et * Erat in cunctis próspere agens, ha-

bitavitque in domo Dómini sui. ℣. Joseph, vir Maríæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus; * Erat. Glória. * Erat. *Gen.* 39. *Matth.* 1.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 4. d. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 6. F. Qui díligit cordis mundítiam, habébit amícum regem. *Prov.* 22.

Ant. 5. a. Tu scis, Dómine, quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ; ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

LECTIO V.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

(Hom. 2, super Missus est, n. 16.)

CONJICE ex appellatióne quâ, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis et qualis homo fúerit iste Joseph. Simul et memento magni illíus quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto; et scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed et castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum et grátiam. Síquidem ille Joseph, fraternâ ex invídiâ vénditus et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnoscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit.

℟. Custodívi vias Dómini, et ero immaculátus cum eo; * Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, et secundùm puritátem mánuum meárum. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. * Et. *Ps.* 17. *Matth.* 3.

LECTIO V.

ILLI data est intelligéntia in mystériis somniórum; isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum. Ille frumenta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servandum accépit tam sibi quàm toti mundo. Non est dúbium quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem sibi fidelíssimum.

℟. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum. ℣. Qui custos est dómini sui, glorificábitur. * Amen. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

LECTIO VI.

Dicitur fuisse de domo David; verè enim de domo David, verè de régia stirpe descendit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Planè fílius David, non degénerans à patre suo David. Prorsus, inquam, fílius David, non tantùm carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne: quem tanquam álterum David Dóminus invénit secundùm cor suum, cui tutò committéret secretíssimum atque sacratíssimum sui cordis arcánum: cui tanquam álteri David, incerta et occulta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii quod nemo príncipum hujus séculi agnóvit: cui dénique datum est quod multi Reges et Prophétæ, cùm vellent vidére, non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solùm vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, ámplecti, deosculári, nutríre et custodíre.

℟. Invénit Joseph grátiam coram Dómino suo, et ministrábat ei, à quo * Præpositus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant. ℣. Fidelis erat in tota domo ejus, tanquam fámulus. * Præpositus. Glória. * Præpositus. *Gen.* 39. *Hebr.* 3.

IN III.° NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Dóminus erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. *Gen.* 39.

Ant. 7. *d.* Deus erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus, et dedit ei grátiam in conspectu regis. *Act.* 7.

Ant. 1. D. Dixit rex ad Joseph: Numquid sapientiórem et consímilem tuî invenire pótero? tu eris super domum meam. *Gen.* 41.

℣. Prævenisti eum, Dómine, ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Ps.* 20.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 1.)

In illo témpore; Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(In Matth. 4. n. 2, 3, 4.)

Cum esset desponsáta mater Jesu María. Non dixit, Virgo, sed simplíciter Mater,

ut sermo fácilè caperétur. Ideò cùm priùs præparasset auditórem ad áliquid eórum, quæ ex more véniunt, audiendum; et in hac cogitatióne retinuisset, tunc percellit rem admirandam subjungens, his verbis: Antequam convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Non dixit, Antequam ducerétur in domum sponsi: intus enim jam erat. Habitábat et ipsa cum Josepho. Sed cur non ante sponsália concépit? Ut res occultarétur, et ut Virgo pravam omnem suspiciónem effúgeret. Quando enim ille, qui plusquam omnes zelotypiâ córripi póterat, videbátur eam non modò non tradúcere nec inhonoráre, sed étiam in consórtium accípere, ipsíque ministráre prægnanti; palàm est eum non sic factúrum, nisi persuásum habuisset eam ex Spíritu sancto concepisse; alióquin illam nec apud se retinuisset, nec in áliis suo ministério dignátus esset. Appósitè autem et illud adjécit, Inventa est in útero habens; id quod dici solet de rebus stupendis, quæ præter spem et expectatiónem áccidunt. Ne ígitur ultrà procédas, neque díxeris, Quómodò Spíritus sanctus id ex Vírgine operátus est? Si enim natúrâ operante nemo potest formatiónis modum explicáre, quómodò, Spíritu mirabíliter agente, potérimus hæc explanáre?

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: * Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium; et vocábitur nomen ejus, Emmánuel: * Quod enim. *Matth.* 1. *Is.* 7

LECTIO VIII.

Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, inquit, et nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. Justum hìc, omni virtúte præditum dicit; estque justítia omnis virtus: et hoc máximè sensu Scriptúra justítiæ voce útitur. Justus ergo cùm esset, id est, benignus, moderátus, vóluit occultè dimíttere eam. Nostis quantus morbus sit zelotypia. Attamen ità erat ab hoc ánimi morbo liber, ut ne in mínimis quidem vellet Vírgini mœstítiam inferre. Quia ergo illam intus apud se retinére per legem non licére videbátur, tradúcere autem illam, et in judícium tráhere, id necessáriò erat ad mortem trádere; neutrum fecit; sed suprà legem se gérere cœpit. Oportébat enim, jam adveniente grátiâ, multa signa adesse sublímis hujusce institúti. Quemádmodùm enim sol, nondum rádios ostendens,

éminus tamen partem máximam orbis illustrat, sic quoque Christus ex útero illo oritúrus, ántequam egrederétur, orbem totum illuminávit. Idcirco vel ante partum prophétæ exultábant, et muliéres futúra prædicébant, et Joannes nondum è vulva egressus, ab útero exultábat. Hic itaque multam Joseph ostendit philosóphiam: neque enim accusávit illam, neque exprobrávit illi, sed dimíttere tantùm cogitábat.

℟. Exurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Lectio IX de Homilia in Eoang. Feriæ occurrentis.

℟. Non cognoscébat eam Joseph, donec péperit fílium suum pr mogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jesum. ℣. Concépit et péperit fílium; et dixit Dóminus: Voca nomen ejus. Et: Glória. *Rep.* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 1. *Is.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Constítuit eum dóminum domûs suæ, ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph à Galilæa in Béthleem, eò quòd esset de domo et família David, ut profiterétur cum María. *Luc.* 2.

Ant. 3. à. Venérunt pastóres, et invenérunt Maríam et Joseph, et Infantem pósitum in præsépio. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Tulérunt Jesum in Jerúsalem parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; et erant mirantes super his quæ dicebantur de illo: et benedixit illis Símeon. *Luc.* 2.

CANTICUM.

(Sap. 8.)

SAPIENTIAM amávi et exquisívi à juventúte mea, * et amátor factus sum formæ illíus.

Generositátem illíus glorificat * contubérnium habens Dei.

Sed et ómnium Dóminus dilexit illam; * doctrix enim est disciplínæ Dei et electrix óperum illíus.

Et si divítiæ appetuntur in vita, quid Sapiéntia locuplétius, * quæ operátur ómnia?

Si autem sensus operátur: * quis horum quæ sunt, magis quàm illa est artifex?

Et si justítiam quis díligit, * labóres ejus magnas habent virtútes.

Sobrietátem enim et prudéntiam docet, et justítiam et virtútem, * quibus utílius nihil est in vita homínibus.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph,

dicens : Surge, et áccipe Púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum. *Matth.* 2.

Ant. 6. F. Consurgens Joseph accépit Púerum et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum; et erat ibi usque ad óbitum Heródis. *Matth.* 2.

Capitulum. (*Sap.* 6.)

QUID est sapiéntia, et quemádmodùm facta sit, réferam, et non abscondam à vobis sacramenta Dei; sed ab inítio nativitátis investigábo, et ponam in lucem sciéntiam illíus, et non præteríbo veritátem.

HYMNUS.

MATRIS intactæ venerande conjux,
Testis et custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?
ANXIUM cœlo tibi missus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi visa major;
Mente sedátâ, modò nascitúrum
Numen adóras.
VIX Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem Puerumque tutas
Transfer in óras.
TU nihil contrà; per opáca noctis
Prótinus matrem Puerumque transfers:
Dírigit gressus, aperitque calles,
Dum silet Infans.
ORA mox solvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres, comitante matre,
Hunc senes inter, Púerum stupébis
Mira loquentem.
ANXIAS mentes, tenebrisque mersas
Christus illustret, Patris ipse splendor:
Nos inoffenso pede ducat astris,
Sémita factus.
NOSTRA te summum célebrent Parentem
Ora, te summo Génitum Parente:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. E. *duplicanda.* Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et áccipe Púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel. *Matth.* 2.

COLLECTA. Orémus.

CUSTODI nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, et Vírgini matri custódem providisti; Per

eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum.

Fit Commem. Feriæ.

Deindè S. Cyrilli Episcopi Hyerosolim. et Doct. Ant. Sapiéntia. ℣. Annuntiávi. *Collecta*, Omnípotens, XXXIII.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph.

AD TERTIAM.

Ant. 3. à. Venérunt.

Capitulum. (1. *Joan.* 4.)

Nos vídimus, et testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me lætítiâ, * Cum vultu tuo, Dómine. Adimplébis. ℣. Delectatiónes in déxtera tua, * usque ad finem. * Cum. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conspectu meo semper, ℟. Quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *Ps.* 72.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Tulérunt.

Capitulum. (*Eccli.* 35.)

Oblatio justi impinguat altáre; et odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. Sacrifícium justi acceptum est, et memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam * In holocaustis. * Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea. * In holocaustis Glória. Introíbo. *Ps.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion, ℟. Et tibi rédditur votum in Jerúsalem. *Ps.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Consurgens Joseph.

Capitulum. (*Sap.* 10.)

Profugum justum sapiéntia deduxit per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *br.* Consumétur nequítia peccatórum; * Díriges justum, Dómine. Consumétur. ℣. Scrutans corda * et renes, Deus, * Díriges. Glória. Consumétur. *Ps.* 7.

℣. In virtúte tua lætábitur; ℟. Et super salutáre tuum exultábit vehementer. *Ps.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* Ibant parentes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solemni Paschæ. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Ascendéntibus illis, remansit puer Jesus in Jerúsalem; et non cognovérunt parentes ejus. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Existimantes illum esse in comitátu, venérunt iter diéi: et requirébant eum inter cognátos et notos. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non invenientes. regressi sunt in Jerúsalem, et invenérunt illum in templo, sedentem in médio doctórum. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jesu ad eum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego dolentes, quærebámus te. *Luc.* 2.

Capitulum. (*Sap.* 1.)

In simplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. Non cognoscébat eam Joseph, donec péperit Fílium suum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jesum. ℣. Concépit et péperit Fílium; et dixit Dóminus: Voca nomen ejus. * Et vocávit. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 1. *Is.* 8.

HYMNUS.

Quos pompa secli, quos opes
Fulgóre perstringunt suo,
Adeste: mundi próspera,
Auctóre magno, spérnite.

Josephus en Christi pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipse, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.

Adæ nocentis ínnocens
Ultro gravem pœnam subit,
Docetque sontes víndicem
Placáre quâ possint Deum.

Tu rector et custos domûs,
Joséphe, egénus ómnium,
Adesse nobis ómnia.
Si Christus adsit, áddoces.

Sit summa Patri glória,
Natoque, pro nobis egens
Qui factus est de dívite:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exquisívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

Ad Magnificat, *Ant.* 2. D. *Duplic.* Descendit cum eis Jesus, et venit Názareth; et erat súbditus illis. *Luc.* 2.

Collecta, ut suprà ad Laudes. Deindè fit comm. Feriæ.

[*Si Festum sequens occurrat in tertia vel quarta Dominica Quadragesimæ, fit de eo, cum Commem. Dominicæ in utrisque Vesperis, Officio Nocturno et Laudibus. Si inciderit in Dominicam Passionis, transfertur cum Festivitate in Feriam secundam, et tunc Vesperæ erunt de Festo, cum Commem. Dominicæ. Denique si occurrat in majori Hebdomada, vel intra Octavam Paschæ, transferetur cum Festivitate in Feriam secundam post Dominicam in Albis, et in primis Vesperis Festi fiet tantum Commemoratio Dominicæ.*

Tempore Paschali fit ut notatur ad calcem hujus Officii, pag. 517.

DIE XXV MARTII.

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI,

AD BEATAM MARIAM VIRGINEM.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. a. Dómine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende, et fac: ne moréris propter temetipsum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7. d. Da testimónium his qui ab initio creatúræ tuæ sunt, et súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, misericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. (*Dan.* 9.)

Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempiterna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Audíte, domus David: Ecce virgo concípiet et páriet fílium; et * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. ℣. Habitábit cum homínibus; et ipsi pópulus ejus erunt; et ipse Deus cum eis erit eórum Deus: * Vocábitur. Glória. * Vocábitur. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 7. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

Hæc illa solemnis dies,
Dies salutis núntia,
Quâ missa cœlo trístibus
Venére terris gáudia.
Unius omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.
Qui Patris æterno sinu
Æterna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.
Mortale corpus índuit,
Orbi piando víctimam;

Ut innocenti sánguine
Scelus nocentûm díluat.
Qui cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit :
Ut nos redúcat ad Deum,
Est ipse nobiscum Deus.
℣ Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre : nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣ *Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejusdem metri, nisi propria assignetur.*

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. *duplicanda.* Lauda et lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aspíciam : expectábo Deum Salvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus, Virgíneis, 137.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 5. a. Vidébit omnis caro salutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Verbum caro factum est : Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Cœlestis Ales núntiat
Implenda mox mystéria
Virtúte fœcundà Deus
Illapsus implet Vírginem.
Qualis stupendo glória
Te, Virgo, de partu manet?
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.
De virginíli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.
Nobis per hanc mortálibus
Lactescit esca Cœlitùm :
Nos pascit infantes homo
Qui pascit Angelos Deus.
℣ Mundo redemptor qui venis, etc. *suprà.*

Psalmi de Officio parvo.

IN 1.º NOCTURNO.

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audisset María, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

LECTIO I.

De Isaía Prophéta.

(Cap. 7.)

Adjecit Dóminus loqui ad

Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audite ergo, domus David: Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, et páriet fílium; et vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, et páries Fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

LECTIO II.

(Cap. 11.)

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet: et requiescet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ et intellectûs, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus scientiæ et pietátis: et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit, neque secundùm audítum áurium árguet; sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virgà oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℣. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur: et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 23

LECTIO III.

(Cap. 35.)

Lætabitur deserta et ínvia; et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabunda et laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperientur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt: tunc sáliet sicut cervus claudus; et aperta erit lingua mutórum; quia scissæ sunt in deserto aquæ, et torrentes in solitúdine: et quæ erat árida, erit in stagnum; et sítiens, in fontes aquárum.

℣. Vocábis nomen ejus,

Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Fília Sion, rex Israel Dóminus in médio tuî; noli timére; * Ipse enim. Glória Patri. Vocábis. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II.º NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Dixit María ad Angelum : Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco? *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Respondens Angelus, dixit ei : Spíritus sanctus supervéniet in te; et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea : ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Benedictiones de festis Domini.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(De Natali Domini, II. C. 1.)

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas veném suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpenti futúrum semen muliéris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominemque significans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Elizábeth cognáta tua, et ipsa concépit Fílium in senectúte sua; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; * Quia non erit. *Luc.* 1. *Is.* 38.

LECTIO V.

Nam quia gloriabátur diábolus hóminem suâ fraude deceptum divínis caruisse munéribus, et immortalitátis dote nudátum duram mortis subiisse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenisse solátium; Deum quoque justè, severitátis exigente ratióne erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutasse senténtiam : opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cujus voluntas non potest suâ benignitáte privári, primam pietátis suæ dispositiónem sacramento occultióre compléret; et homo diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Dixit María ad Angelum : * Ecce ancilla Dómini;

fiat mihi secundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, et verba tua erunt vera : * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

LECTIO VI.

(C. 2.)

Adveníentibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei, de cœlesti sede descendens, et à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia ínvisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris, incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens esse cœpit ex témpore : universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit : impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, et immortális mortis légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, conceptus à Virgine, natus ex Vírgine, sine paternæ carnis concupiscéntiâ, sine maternæ integritátis injúriâ; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℟. Christi generátio sic erat : * Desponsáta María Joseph inventa est in útero habens de Spíritu sancto. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glór. *Rep.* ℟. *ad* ℣. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III.º NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Ant. 4. f. Relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel; et erit iste pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, Ecce virgo in útero habébit; et páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 1.)

In illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; et nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2 in Luc. n. 8.)

Disce vírginem móribus,

disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri íngressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur : bene enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre.

℟. Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram : * Benedictus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui : * Benedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

LECTIO VIII.

(N. 15 et 16.)

VIRGINEM párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Déniquè : Ecce, ínquit, ancilla Dómini; contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur; nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur : mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ípsa præferre.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini ejus in sécula. ℣. In me ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, * Sicut locútus est ad patres nostros. *Luc.* 1. *Judith* 13.

Lectio IX, de Evangelio et Homilia Feriæ occurrentis.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, et non fáciet? locútus est, et non implébit? * Perficientur ea. Glória Pa- * Perficientur ea. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* In humilitáte nostra memor fuit nostrî Dóminus, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. ç. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit; in própria venit, et sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. C. Quotquot recepérunt.

CANTICUM.

(Isaiæ 52.)

QUAM pulchri super montes * pedes annuntiantis et prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum: * levavérunt vocem, simul laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte et laudáte simul, deserta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus brachium sanctum suum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; et vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. (*Philipp.* 2.)

CUM in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu inventus ut homo.

HYMNUS.

PULSUM supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

CŒLESTIS en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum viam
Secumque ducat éxules,
Se sponte fecit éxulem.

SE dévíis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Est ipse quâ ducit via;
Quò ducit, ipse términus

DEUS, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

ET tu, tuórum sis memor,
Quæ, dum modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

MUNDO redemptor qui venis,

Fili, tibi laus máxima
Cum Patre : nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. *duplic.* Visitávit nos óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti : præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem.

Fit Commemoratio Feriæ.

Ad Horas, *in fine Hymnorum dicitur Doxologia,* Mundo redemptor, *suprà.*

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Toletáno décimo.

(Ann. 656. C. 1.)

Nativitatis Domínicæ sacrum quo evidenter de útero virginíali Verbum pródiit caro factum, absque dúbio servat témporis cursum et speciále diéi monúmentum. Si ergo Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Ecclésia concórditer celebrétur, cur non Festívitas gloriósæ Matris ejus eâdem observántià similique habeátur honóre? Numquid est Festum Matris, nisi incarnátio Verbi? cujus Festum ita debet esse solemne, sicut est et ejusdem nativitátis Verbi.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Omnia.

Capitulum. (*Ephes.* 1.)

Proposuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ * Operátus. Glória. Deus. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

Capitulum. (1. *Joan.* 4.)

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior dilexit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit Dóminus * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum * testamen-

tum suum * Pópulo. Glória. Redemptiónem. *Ps.* 110.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. (1. *Tim.* 3.)

MANIFESTE magnum est pietátis sacramentum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assumptum est in glória.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et sancti Israel * regis nostri, * Est assúmptio nostra. Glória. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiscum, ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Fílium suum factum ex muliere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui sanctíficat, et qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nusquam Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni et sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

Capitulum. (1. *Joan.* 4.)

DEUS cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idipsum. * Quia fecit. * Glória. * Quia. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 2. *Ps.* 33.

Hymnus, Hæc illa, 508.

℣. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia et pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. *duplicanda.* Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. 1. *Joan.* 4.

Collecta, ut suprà ad Laud

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut heri.

il.

sed se-
: débuit
is simi-

icipávit
it libe-
mortis
ibnóxii
. 2.

. 4.)

In hoc
in no-
suum
eus in
is per

it om-
Quia
i po-
omen
ómi-
émus
m.
Quia.
Luc.

508.
itas
stí-
int.

. D.
Fí-
un-
im,
xit

ad
x.

e-

ANNONCIATION

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI,

AD BEATAM MARIAM VIRGINEM.

TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semel Allelúia, *in fine Antiph. et Invit. et bis* Allelúia, *in fine* ℟℟℟. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Psalmi cum Ant. et ℣. è I Nocturno, ut suprà, 509. *Absol. et Bened. ut notantur pro Tempore Paschali,* 123.

LECTIO I.

De Isaía Prophéta.

(Cap. 7.)

Adjecit Dóminus lóqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, et páriet fílium; et vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, et páries Fílium, allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

LECTIO II

Sermo sancti Leónis Papæ.

(De Natali Domini, II. C. 1.)

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invidiæ, præparáta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpenti futúrum semen mulíeris, quòd nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominemque significans, qui natus ex Vír-

gine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret. Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei, de cœlesti sede descendens, et à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit: impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, et immortális mortís légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine paternæ carnis concupiscéntiâ, sine maternæ integritátis injúriâ; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℣. Ecce Elízabeth cognáta tua, et ipsa concépit Fílium in senectúte sua; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum, allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. *Luc* 1. *Is.* 38.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 1.)

In illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; et nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2, in Luc. n. 8 et 15.)

Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur: bene enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divi-

ni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Deniquè: Ecce, inquit, ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, et non fáciet? locútus est, et non implébit? * Perficientur. Glória. ✝ Allel. *Rep.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Ad Vesperas, *ante Hymnum*, Allelúia, allelúia. ℣. Exulta et lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tuî sanctus Israel. Allelúia. *Is.* 12.

DIE XXXI.

(*Quando Pascha occurrit* 22 *Martii, fit de septima die intra Octavam Annuntiationis, ut notatur in die Festi, pro Tempore Paschali, exceptis quæ sequuntur.*)

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Ant. 8. G. Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideòque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea; ℣. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Lectio I de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, et ipsa concépit Fílium in senectúte sua; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum, allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; * Quia non erit impossíbile. *Luc.* 1. *Is.* 38.

LECTIO II.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(In Nativit. Serm. 2. C. 2.)

Auctor Deo in carne nascenti Deus est, testante Archángelo ad beátam Vírginem Maríam: Quia Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, ideòque quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis: humáno usu et con-

suetúdine quod crédimus, caret; sed divínâ potestáte subnixum est, quòd virgo concéperit, quòd virgo pepérerit, et virgo permánserit. Non hìc cogitétur parientis condítio, sed nascentis arbítrium, qui sic homo natus est ut volébat et póterat. Si veritátem quæris natúræ, humánam cognosce matériam: si ratiónem scrutáris oríginis, virtútem confitére divínam.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum, allelúia, allelúia. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, et verba tua erunt vera: * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

LECTIO III.

VENIT enim Dóminus Jesus Christus contágia nostra auferre, non pérpeti; nec succúmbere vítiis, sed medéri. Venit ut omnem languórem corruptiónis, et universa úlcera sordéntium curáret animárum; propter quod opórtuit ut novo nascerétur órdine, qui novam impollútæ sinceritátis grátiam humánis corpóribus inferébat. Opórtuit enim ut primam genitrícis integritátem nascens incorrúptio custodíret, et complácitum sibi claustrum pudóris, et sanctitátis hospítium, divíni Spíritûs virtus infúsa serváret, quæ statúerat dejecta erígere, confracta solidáre, et superandis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem; ut virgínitas quæ in áliis non póterat salva esse generando, fieret in áliis imitábilis et confitendo et renascendo.

℟. Christi generátio sic erat: * Desponsáta María Joseph inventa est in útero habens de Spíritu sancto. ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta María Joseph. Glória Patri. ✝ Allelúia. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

AD LAUDES.

Ps. de Feria, cum Cantico de Festo, sub sola Ant. 6. *C.* Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his qui credunt in nómine ejus, allelúia. *Joan.* 1.

Cetera ut in die.

VESPERÆ *ritu Duplici-majori de die Octava. Psalmi de Feria occurrente.*

DIE I.

Quando Pascha occurrit die 22 vel 23 Martii, fit de

OCTAVA

ANNUNTIATIONIS.

Duplex-majus.

Omnia ut in die de Tempore Paschali; excepto quòd ad Noct. sumuntur tres Psalmi notati secundùm Feriam occurrentem, sub tribus Antiph. tertii Nocturni, 512.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Lectio I de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram : * Benedictus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, allelúia, allelúia. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventr is tui : * Benedictus Dóminus. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

(De Nat. 2, c. 3.)

VERAX misericórdia Dei, cùm ad reparandum humánum genus ineffabíliter ei multa suppéterent, hanc potíssimùm consulendi viam elégit, quâ ad destruendum opus diáboli, non virtúte uterétur poténtiæ, sed ratióne justítiæ. Nam supérbia hostis antíqui non imméritò sibi in omnes hómines jus tyránnicum vindicábat, nec indébito dominátu premébat quos à mandáto Dei spontáneos in obséquium suæ voluntátis illéxerat. Non ítaque justè amítteret originálem humáni géneris servitútem, nisi de eo quod subégerat, vincerétur. Quod ut fíeret, sine viríli sémine éditus est Christus ex Vírgine, quam Spíritus sanctus fœcundávit. Et cùm in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit unde concépit. Assumpta est de matre Dómini natúra, non culpa. Creáta est forma servi sine conditióne serváli; quia novus homo sic contemperátus est véteri, ut et veritátem suscíperet géneris, et vítium exclúderet vetustátis.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, * Sicut locútus est ad patres nostros,

nem, ómnibus fere civibus pestiléntiâ tunc grassante, aut consumptis, aut in lecto decumbéntibus. Pietáte commótus vir Dei, flexis génibus Dóminum deprecátus est, et cessavit pestis; cujus exindè contágia non sensit Forojúlium, quamvis plúries flagellum istud vicínas civitátes et universam vastáverit provínciam. Hinc Forojulienses cives inter primos fuére qui sancti Francisci de Paula alumnis monastérium extrúxerint, quod nunc à Minorítis occupátur. Hinc quotannis ritu solemni ad ejus Sacellum supplíciter procédunt Clerus et pópulus. Hinc váriis calamitátibus afflicti ad eum confúgiunt, opem ejus implorantes, quam tóties sibi præsentem adfuisse experti sunt.

COLLECTA. Orémus.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Sanctórum tuórum glóriâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et imitatióne promissa humílibus præmia felíciter consequámur; Per Dóminum nostrum.

[*Si Festum sequens occurrat in Quadragesima, transfertur semper post Pascha.*]

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur.

DIE IV.

S. AMBROSII, EPISCOPI,

ET ECCLESIÆ DOCTORIS.

Duplex-majus.

Ad Noct. *Lectio I, de Script. occur.; è tribus fit una.*

LECTIO II.

Ambrosius, patre Ambrósio Galliárum Præfecto in Gálliis natus, liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfecturæ Prætoriánæ summâ cum laude causas dixit. Pósteà Ligúriæ et Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpósitus venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Episcopo Ariáno, cathólici et hærétici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quare cùm ingressus Ecclésiam Ambrósius multa ad sedandam seditiónem præclárè dixisset, derepente púero Ambrósium Episcopum proclamante, universi pópuli vox erúpit Ambrósium Episcopum deposcentis. Recusante illo, et tantum onus váriis ártibus atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est, cui gratíssimum fuit à se delectos júdices ad sacerdótium postulári. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambrósio proficiscenti quasi vatícinans díxerat: Vade, age non ut judex, sed ut Episcopus.

Itaque Ambrósius baptizátus, (erat enim tantùm catechúmenus) susceptis intra septem dies ómnibus Ordínibus, octávo qui fuit séptimus Decembris, Epíscopus consecrátus est. Tum prædia sua, usufructu Marcellínæ sorári reserváto, dedit Ecclésiæ, cétera partítus inter Ecclésiam et páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium causas summâ patiéntiâ et æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapsus suos confessus esset, ita flebat, ut et illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum sepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intrà frugalitátis límites contínuit, et viduárum múnera accípere, nedum blandimentis elícere, prohíbuit.

LECTIO III.

Plurimos Ariános, aliosque hæréticos convertit ad fidem, et claríssimum imprímis Ecclésiæ lumen Augustínum Christo péperit. Multa passus est à Justína Valentiniáni Junióris matre, quam hærétici sedúxerant; eique, ne ullæ iis basílicæ Medioláni traderentur, fórtiter óbstitit. Eà occasióne institútum est, ut antíphonæ, psalmi, et hymni juxta morem Orientálium, canerentur; ne pia plebs excubans in Ecclésia, et cum

Epíscopo mori
róris tædio c
Tunc étiam An
nitùs indicátun
Mártyrum Ger
tásii córpora c
Egit apud Valen
niórem, ne Sy
bis Præfecto a
instaurandi fác
tem. A Valenti
missus ad M
terfectórem G
à communióne
Theodósium I
propter cædem
cæfactam, ingr
prohíbuit. Cui
ténderet David
gem adúlterun
dam fuisse, re
brósius : Qui s
rantem, séqu
tem. Quare Th
pósitam sibi ab
pœniténtiam h
et quod erubes
ti, non erúbu
Máximis pro I
ribus curisque
multis étiam
conscriptis, m
tus est. Ei Ho
cellensis Epís
Dómini obtúli
accépit, emísit
no Christi tre
nagésimo sép
die Aprílis in p
chæ, Episcopá
gésimo tértio.

COLLECTA.

Deus, qui beá

sium Pontíficem, cathólicæ fídei defensórem, et apostólicæ fortitúdinis exemplum, in Ecclésia tua posuisti: quæsumus, ut, ipso pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre discrímina, et de veritáte nunquam erubéscere; Per Dóminum.

Ad Vesp. *Fit Commem. S. Vincentii Ferrerii, Presb. Ant.* Quasi, xxvi. ℣. Stabit, xxv. *Collecta*, Deus, xxviii.

DIE V.

S VINCENTII FERRERII,

PRESBYTERI.

Semiduplex.

LECTIO II.

Vincentius Ferrérius Valéntiæ in Hispánia, honestis et piis paréntibus natus, ab infántia caritáte in páuperes, ac singulári erga Vírginem Deíparam devotióne enítuit. Peractis ingenti cum fructu, et sine ullo pjetátis detrimento Philosóphiæ ac Theológiæ stúdiis, anno ætátis suæ décimo séptimo, institútum sancti Dómínici ingressus est; ubi, sic in lítteris et in omni virtútum génere profécit, ut célebris illíus Ordinis, brevi decus eváserit et ornamentum. Láuream doctorálem summa cum laude adeptus, totum se regno Dei promovendo consecrávit. Saracénis, Judæis, pérditè vivéntibus Christiánis, ad melióra reducendis, indefesso zelo ac felíci successu incúbuit.

LECTIO III.

Legatus Apostólicus institútus, in Gállia, Itália, Hispánia ac Germánia tot verbi Dei virtúte prodígia operátus est, ut totíus Europæ cognominátus fúerit Apóstolus. Summam humilitátem illustri famæ, oratiónem assíduam functiónibus sacri ministérii, miram austeritátem labóribus Apostólicis conjunxít. Schísmati Occidentis extinguendo allaborávit, ac Concílio Constantiensi eum ob finem congregáto, intérfuit. Tandem tot provínciis cum immenso animárum fructu peragrátis, méritis cumulátus, Venétiæ in Británnia minóri, vitæ cursum felíciter consummávit. Quem miráculis antè et post mortem clarum, Calixtus tértius sanctórum número adscripsit.

Collecta, Deus, qui in Ecclésiæ tuæ, xxviii.

Ad Vesperas, *fit à Capitulo de S. Isidoro, ut in Communi Doct., cum Commem. S. Vincentii Ferrerii.*

DIE VI.

SANCTI ISIDORI,

EPISCOPI ET DOCTORIS.

Semiduplex.

LECTIO II.

Isidorus natióne Hispánus,

eximiâ doctrínâ, omnique virtútum christianárum génere flóruit. Adhuc adolescens, Ariánam hæresim étiam cum cápitis perículo palàm oppugnávit. Leandro fratre Epíscopo Hispalensi vitâ functo, unánimi Clerì et pópuli voce, in ejus successórem, licèt invítus, assúmitur. In instauranda Ecclesiástica disciplína, Monástico institúto per Hispániam promovendo, Collegiisque ædificandis sédulò óperam pósuit. Plúrimos sanctitáte et doctrínâ commendábiles discípulos hábuit, quos inter emícuit sanctus Ildephonsus Epíscopus Toletánus. Coacto Hispáli Concílio, Acephalórum hæresim quæ Hispániam jam petébat, eloquenti et erudítâ disputatióne contrívit.

LECTIO III.

Libros scripsit quàm plúrimos Christiánæ et Ecclesiásticæ disciplínæ ádeò útiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad Epíscopos Británniæ scríbere non dubitáverit, sicut Hierónymi et Augustíni, ita Isidóri dicta retinenda esse. Præfuit Concílio Toletáno quarto ómnium Hispániæ Conciliórum celebérrimo. Dénique cùm suam quadraginta circiter annos rexisset Ecclésiam, et ab Hispánia Ariánam eliminasset hæresim, Hispali ánimam Deo réddidit.

Legiónem tran
ubi templo sub
catióne dicáto,
li devotióne cól

Collecta, C
XXII.

DIE X

SANCTI J

RELIGIONIS AP
MARTY

Semidu

Pridie AD VES
mi sub Ant. sol
ut in Commun
tyris.

LECTI

Ex Diálogo sa
Mártyris cum

(N. 2. e

Cumánimus st
philosóphiæ;
ad Platónicos
rem. Sapiensq
bar intrà breve
sisse, ac, præ
in spem véne
prótinùs Dei.
aliquandò prof
agrum quemda
tum à mari. C
pinquárem hui
quidam, gravi
mitátem præ se
dico me interva
tur. Conversus
stiti. Tùm ille:
hic rerum? D
quam, ejusmo
tiónibus, in q

ipse libérrimè cólloquor. Sunt enim hæc loca philológiæ aptíssima. Sermónum ergo, inquit ille, amátor es, factórum autem et veritátis nequáquàm; nec actuósus esse conáris pótiùs quàm sophista? Extitére viri quidam istis ómnibus, qui philósophi existimantur, antiquióres, qui Spíritu sancto afflante locúti sunt: Prophétæ vocantur. Hi verum soli et vidérunt, et homínibus nuntiárunt. Extant adhuc eórum scripta, quæ si quis legat plúrimùm indè ad eórum, quæ philósophus scire debet, cognitiónem adipisci póterit. Hæc ille et multa ália cùm dixisset, ábiens præcépit ut ea meditando perséquerer; neque eum ámpliùs vidi. Mihi verò statim in ánimo ignis accensus est, meque amor invásit Prophetárum. Cùmque illíus sermónes apud ánimum propónerem, hanc solam reperiébam philosóphiam, quæ quidem tuta et útilis foret. Ad hunc ego modum atque hac de causa philósophus.

LECTIO III.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

JUSTINUS Philósophus, hábitu quoque Philosophórum incédens, de Neápoli urbe Palestínæ, patre Prisco Bácchio, pro religióne Christi plúrimùm laborávit, in tantùm, ut Antoníno et fíliis ejus et Senátui librum contrà gentes scriptum daret; ignominiamque Crucis non erubésceret: et álium librum successóribus ejusdem Antoníni, Marco Antoníno Vero, et Lúcio Aurélio Cómmodo. Extat ejus et aliud vólumen contra gentes, ubi de dæmonum quoque natúra dísputat. Hic cùm in urbe Româ Crescentem Cynicum, qui multa adversùm Christiános blasphemábat, redargúeret gulósum, et mortis timídum, luxuriæque et libídinum sectatórem; ad extrémum stúdio ejus et insídiis accusátus quòd Christiánus esset, pro Christo sánguinem fudit.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, cujus múnere sanctus Justínus fidem Scriptis propugnávit et sánguine confirmávit; da infirmitáti nostræ ejus intercessióne virtútem, ut fidem quam voce profitémur, ópere exequámur; Per.

DIE XXI.

SANCTI ANSELMI,

EPISCOPI ET DOCTORIS.

S mplex.

De Communi Doctorum.

LECTIO III.

ANSELMUS Augustâ urbe ad Alpínas radíces sitâ, parentibus non obscúris circa fi-

nem undécimi séculi natus est. Jam à puerítia virtúti déditus, toto ad vitam mónásticam stúdio ferebátur. Ætáte matúrior Lanfrancum Priórem Beccensem ádiit. Ibídem Mónachum professus, Prióris primò, deindè Abbátis, postrémò Archiepíscopi Cantuariensis dignitátem et onus suscípere coactus est. Quo in gradu multò magis enituérunt illíus doctrína, prudéntia, mansuetúdo et píetas, imprimisque invicta in tuendis Ecclésiæ júribus constántia summæ humilitáti et patiéntiæ conjuncta. Quapropter incurrit in offensiónem tùm Guillelmi rufi, Anglórum regis, tùm Henríci, Guíllelmi fratris et in regno successóris, à quibus et exílium et bonórum addictiónem perpessus est. Romam profectus, in Concílio Barensi summo fuit Ecclésiæ contra Græcos adjumento. Pacátis utcumquè discórdiis, in Angliam revocátus, Londíni Concílium hábuit, in quo Henrícus ipse iis quæ sibi injustè vindicábat, ultrò renuntiávit; et multa tùm ad disciplínam instaurandam, tùm ad tollendos abúsus sancíta sunt. Sedátâ tandem pénitus tempestáte, Cantuáriæ diútino languóre confectus migrávit in cœlum anno millésimo centésimo nono. Sciéntiam ejus exímiam libri, quos plúrimos édidit, commendant.

Collecta, E
ne, in Ecclési
VESPERÆ *ut*
poris Paschali.
A Capitulo
quenti, ut in
rium Martyr
Da, quæsumu

DIE X

SS. MAR'

PRO SOLEMNITA
OCCISC

Simp

De Commu

LECTIC

Ex libro prim
tóris Episc
de persecuti
lórum in Afi

QUODAM témp
solémnitas agel
in quodam lo
vocitátur, ob
lis honóris n
clausam Eccl
rent, comperé
Statim quidar
eórum, congr
armatórum m
pugnandam tur
tur innocentûr
evaginátis spari
rípiunt; álii q
conscendunt, e
tras Ecclésiæ s
gunt; et tunc f
pópulo Dei,
púlpito sistens,
melo canébat.
sagittâ in gúttu

cadente de mánibus códice, mórtuus post cécidit ipse. Nam et álii quamplúrimi sagittis et jáculis in médio crepídinis altáris probantur occísi. Qui gládiis tunc interempti non sunt, pósteà pœnis attríti, régio jussu omnes penè necáti sunt, præsertim maturióris ætátis.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut intercessióne sanctórum Mártyrum quos in solemnitáte Paschali tibi consecrasti, similitúdinis mortis Christi et resurrectiónis mereámur esse partícipes; Per eumdem.

VESPERÆ *de sequenti.*

Psalmi de Feria sub sola Ant. Fortitúdo, *ut in I Vesp. de communi unius Martyris*, *Collecta*, Deus, qui, *infrà.*

DIE XXIII.

SANCTI GEORGII,

MARTYRIS.

Semiduplex.

LECTIO II.

GEORGIUS inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo et multíplici certámine claruisse scríbitur. Sub illíus invocatióne dicáta fuisse Deo templa jam à quinto século in plúribus Orientis regiónibus, narrant várii históriæ ecclesiásticæ scriptóres. Insignis imprímis Basílica ab Imperatóribus Christiánis ejus túmulo superstructa est in Palestína, Lyddam inter et Rímulam: unde fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem pervásit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epístolis: et in Gállia latè jam suâ ætáte percrebuisse mémorant Gregórius Turonensis in libro de Miráculis, et Venántius Fortunátus in carmínibus.

LECTIO III.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(De SS. Martyribus.)

CUM Religiónis Athlétæ in cœlos ascénderint, concurrunt Angeli, omnesque úndique cónfluunt supernæ virtútes, eórum consíderant vúlnera, et tanquam victóres quosdam, è bello ac præliis revertentes, multis tropæis ac victóriis partis, cum voluptáte excípiunt eos omnes et amplexantur, ac deindè multo satellítio circumseptos ad Regem cœlórum, ad illum thronum multâ glóriâ redundantem, ubi Chérubim et Séraphim adstant, dedúcunt. Cùm verò illuc advénerint, eumque qui throno ínsidet adoráverint, multò majóri, quàm à conservis, à Dómino excipiuntur benevoléntiâ; non enim ut servos eos éxcipit:

quanquam et máximus hic est honor, cuique non possit æquális reperíri; sed tanquam amícos suos. Vos enim, inquit, amíci mei estis : ac méritò sanè : síquidem ipse rursus dixit : Majórem hâc nemo habet dilectiónem, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Geórgium gloriósâ remúneras palmâ Mártyrii; da nos, eódem intercedente, ità Christi mórtui et resurgentis mystéria venerári, ut vitæ novitáte éadem ássequi mereámur; Per eumdem.

DIE XXV.

SANCTI MARCI,

EVANGELISTÆ.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet : Ecce adsunt; et Jerúsalem Evangelistam dabo, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, et verba scripsit, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos, allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. (*Ephes.* 4.)

Christus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℣. Implétum est tempus, et appropinquávit regnum Dei : * Pœnitémini, et † Crédite Evangélio, allelúia, allelúia. ℣. Ecce super montes pedes evangelizantis et annuntiantis pacem. * Pœnitémini. Glória Patri. † Crédite. *Marc.* 1. *Nahum* 1.

HYMNUS.

Christi perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis :
Olim sub umbris cónditą
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.
Humana quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsistis Deo.
Loco remótos, témpore,

Vos rexit idem Spíritus;
Et quisque, pro ductu Dei
Scribendo Christum réddidit.
Nos ut docéret, índuit
Vocis sonos, verbum Patris:
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre de cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur. Allelúia. *Is.* 40.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Christi perennes, *ut suprà.*

Super Psalmos de Feria, Ant 1. a. In circúitu sedis quátuor animália réquiem non habébant, cùm darent glóriam et honórem sedenti super thronum, allelúia. *Apoc.* 4.

Ant. 7. d. Réquiem non habébant die ac nocte dicéntia: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus omnípotens, allelúia. *Apoc.* 4.

Ant. 8. c. Omnes audívi dicentes: Sedenti in throno et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potestas in sécula seculórum, ei quátuor animália dicébant, Amen; allelúia. *Apoc.* 4.

℣. In templo ejus omnes dicent glóriam; ℟. Et sedébit Dóminus rex in æternum. *Ps.* 28.

Lectio I de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Super montem excelsum ascende, tu qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester, allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, et annúntia regnum Dei: * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

LECTIO II.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

(Cap. 18.)

Marcus discípulus et interpres Petri juxta quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audisset, probávit, et Ecclésiæ legendum suâ auctoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in

sexto Hypotypóseon libro, et Pápias Hierapolitánus Episcopus. Méminit hujus Marci et Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam significans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, et Marcus fílius meus.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non évacuétur crux Christi. * Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne stultam. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

LECTIO III.

Assumpto ítaque Evangélio quod ipse confécerat, perrexit in Ægyptum: et primus Alexandríæ Christum annúntians, constituit Ecclésiam, tantâ doctrínâ et vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum suî cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia; sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et se-

pultus Alexan
dente sibi Aniá

℟. Manifest
grátia Dei per
nem salvatóris
Christi, * Qui
dem mortem,
autem vitam et
nem ✝ Per Ev
quo pósitus su
cátor, allelúia
Ascendit super
ecce dabit voc
virtútis; * Qu
tri. ✝ Per. 2. T

Te Deum.

℣. *Sacerd.* I
meum verbum
co ego ópera me

AD LA

Ant. 1. f. Se
de ómnibus qu
fácere et docé
diem quâ ass
allelúia. *Act.* 1

Ant. 2. D. V
hi, assecúto ó
cípio diligente
scríbere, allelú

Ant. 3. a.
factum est sa
sicut scripsi;
tis legentes int
déntiam meam
Christi, allelúi

Ant. 4. E. In
Deus vocávit v
gélium nostru
sitiónem glóriæ
tri Jesu Christi
Thess. 2.

Ant. 5. a. Ev
sum minister,

donum grátiæ Dei, allelúia. *Ephes.* 3.

Capitulum. (*Josue* 1.)

NON recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, et intélliges eam.

HYMNUS.

SINÆ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas et fúlgura
Præsens minabátur Deus.
NUNC, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.
INSCULPTA saxo lex vetus,
Servos coercébat metu:
Inscripta cordi lex nova
Amóre fílios regit.
SCRIPSISTIS hanc fidâ manu:
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc et sánguine.
AFFLANTE divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.
DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes. Allelúia. *Ephes.* 3.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui beátum Marcum Evangelistam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defendi; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

Capitulum. (*Hebr.* 2.)

QUOMODO nos effugiémus si tantam neglexérimus salútem? quæ cùm inítium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, et portentis, et váriis virtútibus, et Spíritûs sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * et cognóvimus, * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis! * Allel. all. Glória Patri. Quanta audívimus. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. (2. *Cor.* 2.)

Non sumus, sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu scisti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo, ℟. Veritátem tuam et salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. (1. *Thess.* 2.)

Sicut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia casta, * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Ps.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer. ℟. Et servus tuus dilexit illud. *Ps.* 118.

AD II. V

Ant. 4. E. l
vos in Evan
spem habente
dei vestræ, i
ficári, allelúi

Ant. 7. ç. (
mus trádere
lùm Evangél
étiam ánimas
lúia. 1. *Thess*

Ant. 1. a. S
sita est vol
audistis in v
Evangélii, qu
vos, allelúia.

Ant. 2. D. l
lio conversán
spíritu unáni
rantes fídei E
vobis donátu
Christum cre
Philipp. 1.

Ant. 3. a. (
et pax omni
num, in die
Deus occulta
cundùm Evan
allelúia. *Rom*

Capitulum. (
Hic liber man
et lex quæ est
omnes qui ten
vénient ad vit
dereliquérunt
tem.

Hymnus, C
nes, *ut suprà*,

℣. Suscitá
testimónium
Et legem pós
Ps. 77.

Ad Magníficat, *Ant.* J. Quod audívimus de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobiscum, et socíetas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo. Allelúia. 1. *Joan.* 1.

Collecta, Deus, qui beátum Marcum, *ut suprà ad Laudes.*

Fit Commem. sancti Cleti, Ant. Ecce Deus salvátor. ℣. In Deo, II. *Collecta,* Omnípotens, *infra.*

DIE XXVI.

SANCTI CLETI,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

LECTIO III.

CLETUS post Linum, qui primus sancto Petro successit, Románam rexit Ecclésiam. Hlum cum Lino à beáto Petro, dum víveret, in partem sollicitúdinis áliquam assumptum fuisse, commúnis est apud antíquos sententia. Cùm Románam sedem duódecim annis tenuisset, Martyr occubuisse tráditur, et in Cánone Missæ recensétur inter Mártyres, ritu antiquíssimo. Successórem hábuit sanctum Clementem.

COLLECTA Orémus.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui beátum Cletum Apostólici principátûs prærogatívâ conspícuum, martyrii corónâ illustriórem effecisti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, et sánguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

VESPERÆ *de sequenti. Ant. sola,* Fortitúdo, *de Communi unius Mart. p.* 1.

DIE XXVII.

SANCTI POLYCARPI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Semiduplex.

LECTIO II.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

(Cap. 27.)

POLYCARPUS Joannis Apóstoli discípulus, et ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnullos Apostolórum et eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit, et víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis et Valentíni persuasióne deceptos, reduxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviam fuisset Márcion, et díceret: Cognoscis nos? res-

pondit : Cognosco primogénitum Sátanæ. Póstea verò ; regnante Marco Antoníno, et Lúcio Aurélio Commodo, quartâ post Neróuem persecutióne, Smyrnæ sedente Procónsule, et universo pópulo in amphitheátro adversùs eum personante, igni tráditus est. Scripsit ad Philippenses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ conventu légitur.

LECTIO III.

Ex Epístola Ecclésiæ Smyrnensis ad Ecclésias Ponti.

(Apud Eusebium, Histor. Lib. 4.)

ALACRITER et próperè pergébat ad stádium Polycarpus ; aiente verò Procónsule : Jura, et dimitto te, convícium fac Christo, Polycarpus respondit : Octoginta et sex anni sunt ex quo sérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ ; et quómodò possum convícia dícere adversùs Regem meum qui me salvum fecit ? Urgente rursus illo, ac inquiente : Jura per Génium Cæsaris, respondit : Si ambitiósè contendis, ut jurem per Cæsaris, ut tu vocas, Génium ; simulas autem te ignoráre quis sim, palàm audi : Christiánus sum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quando autem rogus apparátus est, cùm clavis affigendus esset, dixit : Sínite me sic ; qui enim mihi dat ignem pati, dabit et sine vestra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergo non quidem clavis defixérunt, sed ligavérunt eum. Hic verò mánibus post tergum pósitis, ac revinctus tanquam áries insignis ex magno grege delectus qui gratíssimum holocaustum offerrétur, cœlum contúitus, dixit : Pater unigéniti et benedicti Fílii tui Jesu Christi, benedíco te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in consórtio Mártyrum, in cálice Christi tui ad resurrectiónem vitæ æternæ, ánimæ simul et córporis ; inter quos, quæso, suscípiar hódie coram te tanquam hóstia pinguis et accepta. Cùmque precatiónem complesset, ministri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicasset, ignis fórnicis spéciem præbens, tanquam navis velum à vento replétum atque sinuátum úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non posse consúmi, confectórem própiùs accédere, ensemque altè in corpus adígere jussérunt : quo facto, tanta vis sánguinis effluxit, ut ignis prorsùs extinguerétur. Ossa ipsíus gemmis pretiosíssimis carióra, et quó-

libet auro purióra, ubi decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fíeri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio et hilaritáte celebráre.

Collecta, Deus, cujus grátiâ beátum Polycarpum, *etc. in Communi*, v.

DIE XXIX.

S. MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

In I. Vesp. *super Psalmos Feriales*.

Ant. sola. 4. A. Non vocáberis ultrà derelicta : sed vocáberis voluntas mea in ea, allelúia. *Is.* 62.

Capitulum. (*Is.* 54.)

Noli timére, quia non confundéris neque erubesces : non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris.

HYMNUS.

O vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici : fémina sacris
Quondam pulsa ádyti, débita cœlo,
Nunc ad sidéreas tránsvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc est illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbsita densis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monstrat fáciles prævia portus
Passis naufrágium triste pudóris
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit : nulla sat altos,
Quò se condat, habet sylva recessus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus grámínis herba :
Nec soles cálidos veste repellit,
Nec duras hyemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máxima Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miserátor et miséricors Dóminus : ℟. Longánimis, et multùm miséricors. *Ps.* 102.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, et non avertam fáciem meam; quia sanctus ego sum, et non irascar in perpétuum. Allelúia. *Jerem. c.* 3.

Collecta ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

VENIT Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam : *Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 5.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, O vos, *suprà.*

Psalmi de Feria sub sola Ant. 2. D. Prosternens se Dómino, clamábat, dicens : Súbveni, quæso te, mihi, Dómine Deus meus, allelúia. *Judith.* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; ℟. Multum est enim. *Ps.* 24.

Lectio I, de Script. occurrente, ex tribus una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere ; non commovéberis : * Lava à malítia cor tuum, ut salva fias, allelúia, allelúia. ℣. Ego quos amo, árguo et castigo ; æmuláre ergo, et pœniténtiam age : * Lava. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

LECTIO II.

MARIA Ægyptia duodecennis témpore Justíni Imperatóris, relictis paréntibus, Alexandríam vénit; fuitque per annos septémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profecta, Calváriæ templum in festo Exaltatiónis sanctæ Crucis íngredi tentasset, ter divínitùs repı
ram imágin
nis vovit p
licéret sibi v
lignum vidé
Moxque tem
vidit et adorá
to trium pı
perceptâque
Oratório san
ripam Jordán
in vastíssima
secessit.

℟. Ibat p
suos, et meî o
dicit Dóminu
lactábo eam,*
solitúdinem ,
cor ejus, allel
℣. Vocábo n
dilectam; et nc
diam consecú
córdiam conse
Os. 2. *Rom.* 9.

LECTIO

IBI, consumptc
tritisque véstil
permansit annis
ta septem, done
tem quemdam
Zózimas Présby
obtínuit ut vésp
Dómini in adv
dánis ripam a
Corpus et Sáng
mini, quorum
tióne tot annos
Condicto die
eumdem locum
quò et María per
tatoque Symbol
ne Domínicâ, ut
accepto étiam p

divína dona suscépit; rursumque precáta est Zózimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò accessit, conspexit corpus ejus jacens in terra, in qua scripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míseræMaríæ corpúsculum; redde terræ quod suum est, et púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte salutíferæ passiónis, post divínæ et sacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipso loco terræ mandávit. Hic pósteà vitam ejus scripsit, per quam memóriæ ejus venerátio per orientem et occidentem propagáta est.

℟. Remittuntur tibi peccáta; *Fides tua te salvam fecit; † Vade in pace, allelúia, allel. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, et quasi nébulam peccáta tua. *Fides. Glória Patri. † Vade. *Luc.* 7. *Is.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; et sic in ceteris Horis.

Ant. 1. a. Quis Deus símilis tuî, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus: postquàm convértisti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. *G.* Ostendisti mihi, et erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* c. 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, et vivificábis me, Dómine, allelúia. *Is.* 38.

Ant. 2. D. Liberasti me de perditióne; proptéreà confitébor, et benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. (*Sap.* 11.)

MISERERIS ómnium, quia ómnia potes; et dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam: díligis enim ómnia quæ sunt, et níhil odisti eórum quæ fecisti.

HYMNUS.

ULTRIX ipsa suos sævit in artus,
Per quos et pótuit pulchra placére:
Deformis mácies íncubat ori;
Sed formam mélior grátia pensat.
IN pœnam scélerum sæpè recursant
Importúna malæ gáudia vitæ:
Sed versans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æstus.

JAM tu digna polo, désere terras;
Placasti lácrymis Núminis íram:
Jam tu pasta sacro córpore Christi,
Æternæ cápias pábula mensæ.
PATRI máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insímuas córdibus ígnes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta est: ℟. Proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis. *Ps.* 41.

Ad Benedictus, *Ant.* J. Miseratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit, et super multitúdinem bonórum quæ largítus est secundùm indulgéntiam suam, allel. *Is.* 63.

COLLECTA. Orémus.

LARGIRE nobis, misérieors Deus, ut beáta María Ægyptia, quæ, te super ómnia diligendo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus.

AD TER

Ant. 3. c. Tu

Capitulum.

DOMINABITUR te; Dóminus ex men ejus: et re Sanctus Israel terræ vocábit mulíerem derel rentem spíriti Dóminus.

℟. *br.* Dicam ceptor meus es allelúia. Dicam re * oblítus es lúia. Glória. D

℣. Quare tri mea, et quar me? ℟. Spera i niam adhuc co *Ps.* 41.

AD SE

Ant. 8. *G.* C hi.

Capitulum. (

HÆC dicit Dór cat vox tua à óculi tui à lá est merces ó Dóminus.

℟. *br.* Deus, annuntiávi tib allelúia. Deus. crymas meas * tuo, * Allelúia. Deus. *Ps.* 55.

℣. Discédit qui operámini ℟. Quóniam e minus vocem *Ps.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Liberasti me.

Capitulum. (*Tob.* 13.)

CONVERTIMINI, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam; ego autem et ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivisci, ánima mea, * retributiónes Dómini, * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur *ómnibus iniquitátibus tuis, * Allelúia. Glória Patri. Noli. *Ps.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, ℟. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* Venit Fílius hóminis quærere et salvum fácere quod perìerat, allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. à. Vadit ad ovem quæ perìerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis; gaudet super eam magis quàm super nonginta novem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

A Capitulo fit de S. Eutropio, Episc. et Mart. ut in Communi unius Mart. Collecta, Deus, qui, *infrà.*

Pro Comm. S. Mariæ ægyptiæ.

Ant. Ubi abundávit delictum, superabundávit grátia; ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justítiam in vitam æternam, allelúia. *Rom.* 5.

℣. Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

Collecta, Largíre, *ut suprà*, 541.

DIE XXX.

SANCTI EUTROPII,

SANTONENSIS EPISC. ET MART

Semiduplex.

LECTIO II.

EUTROPIUS Episcopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit; et ob instantem persecutiónem, loco minùs digno sepultus est. Cùmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus et sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudisse sic fuit revelátum. Palládius, Santonensis Episcopus, qui Concílio Parisiensi quarto,

et Matisconensi secundo intérfuit, in ejus honórem circa annum Dómini sexcentésimum Basílicam extruxit; ad quam convocátis Abbátibus, dum è túmulo sacras Eutrópli relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conspexérunt ictu secúris illísum caput. Quibus étiam nocte sequenti idem Sanctus appáruit, dicens : Scitóte me per eam cicatrícem quam vidistis in cápite martyrium consummasse. Ex eòque quòd Martyr esset innótuit pópulis, quia non áderat história passiónis.

LECTIO III.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 325, al. 30, ex Sirm. n. 1.)

Ne arbitrémur áliquid nos conferre Martyribus, quia eórum dies solemníssimos celebrámus. Ill tivitátibus non in cœlis cum dent : congau nobis, non si eos, sed si im Quamquàm et q mus, nobis pro lis. Sed honor imitári, nihil es mendáciter adu ergo istæ festivi clésia Christi sunt, ut per eas membrórum Cl neátur imitár Christi.

COLLECTA.

Deus, qui per trópium Márty atque Pontífic pópulos de tén cem veritátis ve ti : da nobis ej sióne, in fide s spe Evangélii q cávit immóbile Per Dóminum.

Vesperæ de se

FESTA MAII.

DIE I.

SANCTORUM PHILIPPI ET JACOBI, APOSTOLORUM.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; sic in toto Officio.

Ant. 3. a. Vóluit Jesus exíre in Galilæam, et invénit Philippum, et dicit ei: Séquere me, allel. *Joan.* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, et dicit ei: Quem scripsit Móyses in lege, et Prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph à Názareth, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael: A Názareth potest áliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni et vide, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jesus, et Apóstolos nominávit Philippum et Jacóbum Alphæi, allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. D. Docébat eos in Synagógis, ita ut mirarentur, et dícerent: Nonne hic est fábri fílius? et fratres ejus, Jacóbus, et Joseph, et Simon, et Judas? allelúia. *Matth.* 13.

Capitulum. (*Is.* 61.)

SCIENT in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dóminus.

℣. Vidébunt glóriam meam; et ponam in eis signum, et mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et ✝ Annuntiábunt glóriam meam géntibus, alletúia, allelúia. ℣. Manifestávi nomen tuum homínibus quos dedisti míhi de mundo: sicut tu me misisti, et ego misi eos; * Et annuntiábunt. Glória Patri. ✝ Annuntiábunt glóriam meam. *Is* 66. *Joan.* 17.

HYMNUS.

DUM morte victor óbrutâ
Ab ínferis Christus redit
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque testes rédditæ.

VOBIS datum præ céteris
Latus Magistri cíngere:
Vobis futúræ sédulus
Arcána credit glóriæ.

AT, ille privátim suæ
Dum núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit sensus, amor?

OPORTUIT Christum pati,
Qui pósteà resúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc se probat verè Deum

ILLOS magister qui doces,

Tu Christe, tu nos érudi :
Si quid latet, tu détege ;
Amáre da quod jam patet.
Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.
℣ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátà nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
℣ *Post Ascens. Doxologia :*
Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.
℣. Glória virtútis eórum tu es; ℟. Quia Dómini est assúmptio nostra. *Ps.* 88.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Dixit Jesus Philippo : Si quis mihi ministrat, me sequátur, et ubi sum ego, illìc et minister meus erit. Allelúia. *Joan.* 12.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Eutropii. Ant. Justum. ℣. Posuisti, VII. *Collecta,* Deus, qui per beátum Eutrópium mártyrem tuum, *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Christum Apostolórum Magistrum et Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13

Ps. 94. Veníte, 120.

HY

Prædicta
adest ;
At vos timó
Nil inde, nil
Remittet in
Durate fo
Mundi tumu
Deo volente,
Seréna succé
Cœli pere
Solábitur luc
Brevem triu
Æternus óbr
Qui carne
Mortem perér
Divinitátis vo
Dignábitur co
Da, Christ
mori ;
Tecum simul
Terréna da co
Amáre da cœlé
℣ Sit laus P
lio, *etc.*
Post Ascens.
victor, *et sic in*
Ant. 1. g.
suscitávit tertii
dit eum mani
téstibus præord
allelúia. *Act.* 10
Ant. 8. G. Ap
buit Jesus seips
per dies quadra
rens eis, et loq
gno Dei, allelúi
Ant. 4. E. A
sensum ut intelli
ptúras, et dixit :
Christum pati et
vos autem teste
rum, allelúia. *L*

℣. Magnificéntiam sanctitátis tuæ loquentur; ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

Lectio I, de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jesu stabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manum in discípulos suos, dixit: Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipse meus frater est, allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Ecclésiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Ps.* 21.

(*Si occurrat in Dominica vel in triduo Rogationum, secunda Lectio erit de SS. Philippo et Jacobo, duabus in unam junctis, tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis; et sic in simili casu.*)

LECTIO II.

Philippus Bethsáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Christo vocáti sunt; à quo cùm accepisset Nathánael venisse Messíam in lege et in Prophétis promissum, ad Dóminum deductus est. Hic in discipulórum órdine permansit, ille pósteà in número duódecim Apostolórum cooptátus est. Quàm verò Christus ipsum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quòd cùm in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic præ céteris illum affátus est: Unde emémus panes, ut manducent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum accessisse leguntur. Is, accepto Spíritu sancto, in utráque Phrygia prædicávit, et Ecclésias constítuit, ex quibus prodiérunt viri Apostólici complúres, quorum præcípuè ópera século sequenti res christiána Lugdúni et Viennæ in Gálliis constitúta est. Tandem glorióso fine quiévit Philippus, et Hierápoli sepultus est.

℟. Accessérunt quidam Gentíles ad Philippum, et rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jesum vidére. * Venit Philippus, et dicit Andréæ: Andréas rursum et Philippus dixérunt Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Consílium pacis inter illos duos. * Venit Philippus. *Joan.* 12. *Zach.* 6.

LECTIO III.

Jacobus frater Dómini, cognomento Justus, de útero matris sanctus fuit, ut ait sanctus Hegesippus: vinum et síceram non bibit; carne abstínuit: nunquam tonsus est, nec unguento nec bálneo usus. Huic soli in sancta licébat íngredi: líneâ veste, non láneâ, induebátur: ei assidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie

imitarentur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Episcopum creavérunt; ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta sex annos natus, cùm triginta annis illi Ecclésiæ sanctíssimè præfuisset, Christum Dei Fílium constantíssimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur; mox in altíssimum templi locum adductus, inde præcipitátus est. Qui, confractis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum salúte precabátur his verbis: Ignosce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne, fullónis fuste cápite gráviter percusso, ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno; et juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepultus est. Tradit Joséphus tantæ eum sanctitátis fuisse et celebritátis in pópulo, ut propter ejus necem créditum sit subversam esse Jerosólymam. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est. Ejus cáthedra, prióribus Ecclésiæ séculis, magno in honore Jerosólymis est hábita.

℣. Et si cognóvimus secundùm carnem Christum, sed nunc jam non nóvimus: * Vétera transiérunt; ómnia autem ex Deo qui ✝ Nos reconciliávit sibi per Chris-

tum, et dec
térium reco
lelúia, alle
Dóminus :
nova, et n
útique cogn
tera. Glória.
5. *Is.* 43. —
℣. *Sacerd.*
tentur qui q
Et dicant ser
cétur Dómin

AD L

Ant. 7. a.
lippus : Dó
nobis Patrer
nobis, allelúi
Ant. 3. c.
Jesus : Tant
biscum sum,
vistis me? Ph
det me, vid
allelúia. *Joan*
Ant. 6. F.
dicis : Osten
trem? Non
ego in Patre,
est? allelúia.
Ant. 4. D. J
muliéribus, e
timére; ite,
tribus meis, u
lilæam; ibi n
allelúia. *Matt*
Ant. 8. c. V
quàm quingen
simul: deinde
cóbo, deinde
nibus, allelúi

Capitulum.

PRÆBUIT Jesu
vum Apóstoli

nem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei; et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

HYMNUS.

Regnis paternis débitus
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter hospes éxteras
Adhuc colit terras Deus.
Ignota tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præsagas suî
Se détegens imágines.
En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.
Amoris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit et ligat Deus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
℣ Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascens. Doxol. Qui victor, etc..

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et justítiâ tuâ exultábunt. *Ps.* 144.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a.

Virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri: et grátia magna erat in ómnibus illis. Allelúia. *Act.* 4.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium: ut parátam in domo tua mansiónem hæreditáte consequámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia.

AD PRIMAM.

Ant. 7. A. Dicit Jesu.

AD TERTIAM.

Ant. 3. C. Dicit.

Capitulum. (1. *Cor.* 2.)

Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum; Spíritus enim ómnia scrutátur; étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc est generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc est generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Allelúia. Glória Patri. Hæc est generátio. *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi servói
in mánibus dominói
suórum, ℟. Ita óculi no
ad Dóminum Deum 1
trum. *Ps.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Quómodò

Capitulum. (1. *Joan.* 5

Scimus quóniam Fílius
venit, et dedit nobis
sum, ut cognoscámus
rum Deum, et simus in
Fílio ejus. Hic est v
Deus, et vita æterna.

℟. *br.* Credidérunt *
bis ejus, * Alleluia,
lúia. Credidérunt. ℣.
laudavérunt * laudem
* Allelúia. Glória P
Credidérunt. *Ps.* 105.

℣. Annuntiavérunt ó
Dei, ℟. Et facta ejus i
lexérunt. *Ps.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Visus est

Capitulum. (*Act.* 10

Præcepit nobis præd
pópulo, et testificári
ipse est qui constitútu
à Deo judex vivórui
mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur
* Deus, * Allelúia, alle
Confitébimur. ℣. Nar
mus * mirabília tua,
lúia. Glória. Confitébi
Ps. 74.

℣. Exultet terra à
Dómini, ℟. Quónian
nit judicáre terram. *P*

Christo Jesu per Evangélium.

HYMNUS.

NATUS Parenti rédditus
Non vos amícos déseret:
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.
HAUSTO repléti Númine,
Terras in omnes liberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.
NON jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.
Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempe pro Christo mori
Supréma vobis glória.
ORATE, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.
DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
℣. SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascensionem, Doxologia:

Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Annuntiavérunt justítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G Jacóbus, et Cephas, et Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi et Bárnabæ societátis, ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem. Allelúia. *Galat.* 2.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Deinde fit Commem. sancti Athanasii, Episcopi et Eccl. Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo, xx. *Collecta*, Præsta, *infrà.*

DIE II.

SANCTI ATHANASII,

EPISC. ET ECCLESIÆ DOCTORIS.

Duplex-minus.

LECTIO II.

ATHANASIUS Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Aríum constanter ab Ecclésiæ communióne répulit; unde Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliorumque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis íniito consílio, suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímiùm crédulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè exceptus est. Post óbi-

tum Constantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tam apud Júlium Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus auctoritáte coacta est Synodus apud Antiochíam, in qua depósitus est, et depósito Gregórius Cáppadox substitútus: sed à Júlio Papa in Synodo quinquaginta Episcopórum ínnocens declarátus, agente Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicensi ex utróque império congregátâ absólvitur, et sedi suæ restitúitur.

LECTIO III.

SUBLATO è vivis Constante, sex annis latére coactus est Athanásius, quòd eum Constántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexandríam reversus, Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam defíniit, ut fúerit imm eripuisse. rum cultór à Juliáno xandríæ del dáta esset Joviáno cat pacífice sua siam. Valen successor, al no baptizátu in paterno quátuor me coégit. Tan dríam post tempestátes pace quiévit; copátûs sui sexto, Christ septuagésimo tulo suo mórt

COLLECTA.

PRÆSTA, qua nípotens Deus tiam Verbi tu tus Athanásiu convenienter valeámus, et v fitéri; Per eur

VESPERÆ de

IN INVENTIONE
SANCTÆ CRUCIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

Ant. 8. G. Radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; et erit sepulcrum ejus gloriósum, allel. *Is.* 11.

Ant. 2. D. Factus est principátus super húmerum ejus; et vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, allelúia. *Is.* 9.

Ant. 1. *g.* Levábit signum in natiónes, et congregábit prófugos Israel, allel. *Is.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum suum, et scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, et frondére feci lignum áridum; ego Dóminus locútus sum et feci, allelúia. *Ezech.* 17.

Capitulum. (*Galat.* 3.)

CHRISTUS nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo signum meum, et áfferent fílios tuos: * Erunt reges nutrítii tui, Sion, et regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis est Agnus, et ambulábunt gentes in lúmine ejus: et reges terræ áfferent glóriam suam, et honórem in illam. * Erunt. Glória *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 49. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

TELLUS, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur;
Ultro tuos pandas sinus.
QUID, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.
EN illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.

RÉSURRECTION

Regina quæsítam crucem,
Monstrante Christo, réppe-
rit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.
Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ priori rédditur.
Da, Christe, nos tecum mori,
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
℣ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascensionem, Doxol. Qui victor, *et sic in ceteris.*

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. *Duplicanda.* Sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere à mórtuis tértiâ die, et prædicári in nómine ejus pœniténtiam et remissiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Fit Commem. S. Athanasii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir, xxiv. *Collecta*, Præsta, *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorém
Matth. 28.
Ps. 94. Venít

HYMN

Signum novi cr
Crux orbis arca
Cùm jam perím
Portus refers in
Telis rubent
Ultóris exarmas
Placátur, ut te
Iras et oblivísci
Lethale si vu
Infernus anguis
Læsi simul te vi
Repentè tu med
Ara sub illâ p
Se consecrávit h
Hâc sede læsum
Placávit orátor
Crux sancta, (
lis,
Crux tincta Chr
ne,
Hauríre da nos l
Vitam, Dei de fi
Da, Christe,
mori;
Tecum simul da
Terréna da conté
Amáre da cœlést
℣ Sit laus Pat
lio,
Quis nos, triump
Ad astra secum
Compar tibi laus,
Amen.

Ant. 4. A. Cùm
ritis Filium hór
cognoscétis quia
allelúia. *Joan.* 8.

Ant. 5. a. Sic
dilexit mundum,

suum unigénitum daret, allelúia. *Joan*. 3.

Ant. 3. a. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum, allelúia. *Joan*. 3.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas. *Ps*. 20.

Lectio I, de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego si exaltátus fúero à terra ómnia traham ad meipsum, allelúia, allelúia. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo; qui percussus aspéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan*. 12. *Num*. 21.

LECTIO II.

Ex Epístola sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum.

(Epistola 31, novæ Editionis.)

HELENA regina venerábilis, ut venit Jerosólymam, Crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorsa est. De loco tantùm passiónis cértior fieri stúduit. Jussit íllicò, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instinctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter et mílitári manu, brevi labórem istius molitiónis hausit; et contra spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, altâ egestióne reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino et latrónibus stéterant, repertæ fuissent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi justo piórum metu, ne fórsitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam æternam, allelúia, allelúia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabantur: * Ita. *Joan*. 3. *Num*. 21.

LECTIO III.

RESPEXIT pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; et ipsi potíssimùm quæ tam piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recens mórtuum inquíri et inferri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum est: depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, et áltera; sed reórum ligna mors

sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, et ad salutáris ligni tactum morte prófugâ funus excessum, et corpus erectum est : tremefactisque vivéntibus, stetit mórtuus, et funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, íllicò inter spectatóres suos redivívus incessit. *Ita, ut décuit, experimento resurrectiónis inventa et probáta Crux Christi est; dignoque mox ámbitu consecrátur, cónditâ in loco Passiónis basílicâ, quæ arcáno pósitam sacrário Crucem servat. De eádem minúta sacri ligni ad magnam fídei et benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Christus passus est pro nobis : * Qui peccátum non fecit, peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus, allelúia, allelúia. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus; * Qui. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. 1. *Petr.* 2. *Is.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : ℟. Justítia et pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. Christus mortuus est pro peccátis nostris, et resurrexit tértiâ die secundùm Sc
lúia. 1. *Cor.*

Ant. 2. D
adversùs nos
phum decré
contrárium n
tulit de médi
lud Cruci, all

Ant. 6. F
per eum recon
in ipsum, p
sánguinem Cr
quæ in terris,
cœlis sunt, al

Ant. 5. a. Ipse
solvens inimic
sua, ut recon
Crucem, alleli

Ant. 8. G.
cis pereúntil
stultítia est :
salvi fiunt, i
Dei virtus est
Cor. 1.

Capitulum. (

Prædicamus C
cifixum, Ju
scándalum, G
stultítiam; ip
cátis Judæis,
Christum Dei
Dei sapiéntian

HYM

Crux, sola la
Pendentis in t
Ejus dolóres i
Dic verba, di

Clavi pedes
Fixêre duro s
Cinctum crue
In te recumbé

Cum morte

Legis suprémos spíritus :
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.

Tu lectus in quo nos parit,
Suggestus è quo nos docet;
Olim tremendum sóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

℣ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno : ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Ps.* 95.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *D. Duplicanda.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; et vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multa et majestáte. Allelúia. *Matth.* 24.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne Passiónis tuæ mirácula suscitasti : concéde, ut vitális ligni prétio æternæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritus sancti Deus.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexisti * à mortuis. All. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Delens.

Capitulum. (*Act.* 5.)

Quem vos interemistis suspendentes in ligno, hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit nostrî, * Allelúia, allelúia. Dóminus dominórum. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Dóminus dominórum. *Ps.* 135.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. (*Ephes.* 1.)

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * misericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. (*Philipp.* 2.)

HUMILIAVIT semetipsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen.

℟. *br.* Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glória et honóre * coronasti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuisti. *Ps.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Ps.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. Christus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo noster simul crucifixús est, ut destruátur corpus peccáti, et ultrà non serviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6

Ant. 5. C. Si commórtui sumus, et convivémus: si

sustinébimus
bimus, allelú

Capitulum

NON corrup
vel argento re
vana vestra
paternæ tradi
tióso sánguin
immaculáti (
contamináti.

Allelúia, al
demptiónem r
pópulo suo;
in æternum
suum, allelúia

Hymnus, Si

℣. Omnis te
et psallat tibi
dicat nómini t

Ad Magnífic
Duplicanda. D
nus qui occís
pere virtútem
tem, et sapién
titúdinem, et
glóriam, et be
Allelúia. *Apoc.*

Collecta, ut su

Deinde, fit Co
tæ Monicæ,
Exultávit. ℣.
los, 1. *Collecta*
réntium, *infrà*.

DIE

SANCTÆ M

VIDU.

Semidu

LECTIO

MONICA, sanct
daplíciter mat
et mundo et co

Patrícium cónjugem, cui velut dómino semper serviérat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem adduxit. Lapso in Manichæórum hæresim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Episcopo : Fíeri non potest ut fílius istárum lacrymárum péreat. Terrâ marique illum secúta, Medioláni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quód eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat, pultes cum pane et mero attulisset, atque ab Ostiário prohiberétur; ubi hoc Episcopum vetuisse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quód tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuisset.

LECTIO III.

Rediens in Africam cum Augustíno qui, ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat; cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta : Fili, nullà jam re delector in hac vita : quid hìc fáciam adhuc, et cur hìc sim néscio, jam consumptâ spe hujus séculi : unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Christiánum Cathólicum vidérem; priusquàm mórerer : cumulátiùs hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit; et astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio : Ponétis hìc, inquit, matrem vestram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo sexto, ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit Psalmum, Misericórdiam et judícium cántabo tibi, Dómine. Juxta sepulcrum pósito cadávere, priusquàm deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullíus diéi prætermissióne serviérat, et unde nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

COLLECTA. Orémus.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepisti : da nobis utriusque interventu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, et grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per Dóminum nostrum.

Vesperæ *à Capitulo de sequenti, ut in Communi Pontificum. Collecta*, Misericórdiam, *infra*.

Fit Commem. S. Monicæ, Ant. Fortitúdo. ℣. Anima, LV. *Collecta*, Deus mœréntium, *suprà*.

DIE V.

SANCTI HILARII,

EPISCOPI.

Semiduplex.

LECTIO II.

Hilarius, quem jam adultum sanctus Honorátus, suis cohortatiónibus, lácrymis et précibus, Christo génuit, véndito património, ejusque prétio paupéribus et monastériis distribúto, Lirínum pétiit, ibíque tanto ánimi fervóre virtútes omnes excóluit, ut Christiánæ et religiósæ perfectiónis eváserit exemplar. Post óbitum Honoráti, ad Sedem Arelatensem assumptus, omnes boni Pastóris partes implévit. Potens ópere ac sermóne, gregem verbo et exemplo páscere non déstitit. Unicâ contentus túnicâ, æstátis ardórem, et híemis rigórem, inter oratiónes, vigílias et jejúnia, æquo ánimo tolerábat. Cilícii asperitáte corpus mácerans, iter pédibus sæpè conficiébat. Ut páuperes refíceret, bonórum suórum largitióni mánuum labórem adjécit: ut captívos redíme-

ret, ipsa étian
véndidit.

LECTIO

Sacris páginis
rens, Homílias
aliaque quàm p
conscripsit ad
pópuli sui mor
Prædecessóris
præcónium el
exarávit. Infir
rum própria v
tans, animáru
nuè et indefess
dit. Párciùs vi
pià lectióne co
plúribus in lo
suetúdinem int
fuit Synodis Re
sicánæ, Vasen
multa sunt ut
túta. Præfuit e
suntionensi in
dónii Vesunti
copi congregá
tos álios labór
miráculis clar
láte die quint
tusque est in
Honoráti.

COLLECTA.

Misericordia
quæsumus, D
Hilárii Pontífi
beáta concílie
cessábili culpá
ejusdem assíd
omni reátu li
Dóminum n
Christum Fil
tecum.

Vesperæ *de*

DIE VI.

SANCTI JOANNIS,

APOSTOLI,

ANTE PORTAM LATINAM.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officiō.

Ant. 1. D. Hæc dicit primus et novíssimus, qui fuit mórtuus et vivit: Nihil horum tímeas, quæ passúrus es, allelúia. *Apoc.* 2.

Ant. 7. a. Vocávi te et dixi tibi, servus meus es tu; confortávi te, et auxiliátus sum tibi, allel. *Is.* 41.

Ant. 6. F. Erunt quasi non sint, hómines bellantes adversùm te, quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, allel. *Is.* 41.

Ant. 2. D. Pósui verba mea in ore tuo, et in umbra manûs meæ protexi te, allelúia. *Is.* 51.

Ant. 5. C. Ego redemptor tuus sanctus Israel; et tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis, allelúia. *Is.* 41.

Capitulum. (*Isaiæ* 43.)

Hæc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, et flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, et flamma non ardébit in te.

HYMNUS.

Urbem Romúleam quis furor íncitat?
Christi Discípulus Cæsare júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc et fórtior éxilit.
Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hic ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.
Sic nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discamusque mori, simus ut et necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est. *Ps.* 22.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Jesus ait Jacóbo et Joanni:

Cálicem quem ego bibo, bibétis; et baptismo quo ego baptízor, baptizabímini Allelúia. *Marc.* 10.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Fit Commem. S. Hilarii, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum, XVIII. *Collecta*, Misericórdiam, *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

DEUM qui convertit luctum suórum in gáudium,* Veníte, adorémus. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Urbem Romúleam, *suprà.*

Ant. 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego Sanctus Israel, salvátor tuus: ego dilexi te, allelúia. *Is.* 43.

Ant. 6. F. Scient quia dilexi te, quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, et ego servábo te ab hora tentatiónis, allelúia. *Apoc.* 3.

Ant. 7. d. Liberábo te in die illa, et erit ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, allelúia. *Jerem.* 39.

℣. Igne me examinasti, Dómine; ℟. Et non est inventa in me iníquitas. *Ps.* 16.

Lectio I de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Nolíte timére: * Omnis qui confitébitur me coram hóminibus, confitébor et ego eum coram Patre meo qui in cœ lúia, allelúia. ℣ revelâre et con ficum est. * Om tébitur me. *Mc* 12.

LECTIO

Ex libro sanct Presbyteri, viniánum.

(Lib. 1. C

JOANNES unus qui mínimus ti inter Apóstolo des Christi vír rerat, virgo p ídeò plùs amáti et super pectus bit: et quod uxórem habúe gáre non audet ut intérroget; rectiónem, nur Magdaléne qu resurrexisset, currit ad sepulc prævénit. Cùm navi, et piscar Genézareth, Je líttore; nec sci toli quem vid virgo vírginem dicit Petro: D

℟. Stetit Jesu non cognovér quia Jesus est. pulus ille que Jesus, Petro: I allelúia, allelúi tia fácilè vidétu díligunt eam. * 21. *Sap.* 6.

LECTIO III.

Est Joannes, et Apóstolus, et Evangelista, et Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magister: Evangelista, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium púrior et vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberasti me, Deus, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et ✝ In médio ignis non sum æstnátus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi ástitit, et confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; et liberátus sum de ore leónis, * Et in médio ignis. Glória Patri. ✝ In médio ignis. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs consummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Ego Joannes párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula Patmos propter verbum Dei, et testimónium Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; et mitte septem Ecclésiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, et pópulis, et linguis, et régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes audívi et vidi hæc; et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ, tempus enim propè est, allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. (*Apoc.* 19.)

Cecidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conservus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra. Testimónium enim Jesu est Spíritus prophetíæ.

HYMNUS.

Jussu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celsa supra sídera.

Illic revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devictâ leo.

Arcana te valem docet
Regni sui mysteria:

Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.
Da, Christe, nos técum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra deserta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *D.* Dedit Jesus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò: et significávit mittens servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei. Allelúia. *Apoc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui cónspicis quia nos ándique mala nostra perturbant; præsta, quæsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui et Evangelistæ confessio gloriósa nos prótegat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. (*Eccli* 51.)

Liberasti me de perdítió-

ne, et eripui
pore iníquo;
fitébor, et la
bi, et bene
Dómini.

℟. *br.* Loq
móniis tuis
regum, * All
Loquébar. ℣
fundébar, *
ria. Loquéba

℣. Ecce l
prohibébo:
scisti. *Ps.* 39.

AD SI

Ant. 5. a.

Capitulun

Dominus ér
rem, ut áud
gistrum. Dór
ruit mihi aur
non contrad
non ábii.

℟. *br.* Ar
quátur in r
Deus, * All
Audiam. ℣.
quétur pace
suam, * A
Audiam. *Ps*

℣. Deus,
usque nunc
mirabília tu
in senectam
70.

AD I

Ant. 6. F.

Capitulun

Quæcumque
et improvís

nium enim ártifex dócuit me sapiéntia; est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usque in altíssima * quæ fecisti magnália, * Allelúia. Glória. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexisti, Dómine; ℟. Incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II VESPERAS.

Ant. 1. D. Quod vídimus óculis nostris, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut et vos societátem habeátis nobiscum, allelúia 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. *G.* Sit vobiscum grátia, et pax à Deo Patre, et à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte et caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre, allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, et mundus eos audit: nos ex Deo sumus, allel. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. (1. *Joan.* 4.)

Quisquis confessus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo: et nos cognóvimus, et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem Romúleam, *ut in primis Vesperis*, 560.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Eripuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Fit Commemoratio Sancti Fulgentii, Episcopi et Doctoris, Ant. Beátus qui. ℣. Beátus homo, xx. *Collecta*, Omnípotens, æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios sicut non cessas erudíre, xxii.

DIE VII.

SANCTI FULGENTII

EPISCOPI ET DOCTORIS.

Semiduplex.

LECTIO II.

Fulgentius in província Bisacéna, claro génere ortus, vix annum vigésimum attígerat, cùm in solitúdinem se recépit, ubi míra pietátis et abstinéntiæ præbuit exempla. Ab Ariáno Presbytero cæsus immániter, confessóris Christi nomen adeptus est et glóriam,

cui novum decus addidérunt persecutiónes quas toto vitæ decursu sustínuit. Romam ad visitanda Apostolórum Petri et Pauli sepulcra, profectus, Theodórici Regis aulæ magnificéntiâ attónitus, exclamávit : Si Roma terrestris ità fulget et coruscat, quantò splendídior erit Jerúsalem cœlestis, quam electis suis Deus promísit.

LECTIO III.

Redux in Africam, Presbyter ordinátus est, ac paulò post, invítus licèt ac multùm reluctans, ad Episcopátum Ruspensem assumptus. A Trasimundo rege Ariáno in Sardíniam relegátus, ibi præsules sexaginta et ámplius exulantes réperit, quibus ad propugnanda fídei dógmata, doctrínâ et ánimi fortitúdine plúrimùm prófuit. Mórtuo Trasimundo, Ecclésiæ suæ restitútus, hanc verbo et exemplo erudíre non déstitit. Longâ ante óbitum ægritúdine, acerrimisque fatigátus dolóribus, hæc sæpiùs iterábat verba : Da mihi, Dómine, hìc patiéntiam, pósteà indulgéntiam. Obdormívit in Dómino Calendis Januárii.

Collecta, Omnípotens, æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios sicut non cessas erudíre, XXII.

Vesperæ *de sequenti*.

DIE VIII.

SANCTI GABRIELIS,

ARCHANGELI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, et sic in toto Officio.

Ant. 4. E. Cùm vidérem visiónem, et quærerem intelligéntiam, ecce stetit in conspectu meo quasi spécies viri; allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 7. c. Et clamávit, et ait : Gábriel, fac intellígere istam visiónem ; allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 3. à. Venit, et stetit, et ait ad me : Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio ; allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 8. G. Cùmque loquerétur ad me, collapsus sum pronus in terram : et tétigit me, et státuit me in gradu meo ; allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 6. F. Dixitque mihi : Ego ostendam tibi quæ futúra sunt in novíssimo, quóniam habet tempus finem suum ; allelúia. *Dan.* 8.

Capitulum. (*Dan.* 9.)

Me loquente in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni.

℟. Dócuit me Gábriél, et locútus est mihi, dixit-

que : Dániel, ego veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : * Tu ergo animadverte sermónem, et intéllige visiónem. ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te. * Tu ergo. Glória. ✝ Allelúia. *Dan.* 9. *Luc.* 1.

HYMNUS.

O JUBAR cœli, decus Angelórum,
Angelus mundi, Gábriel, redempti;
Núntius portas, Maríam salútans,
Verba salútis.
IPSA te passu céleri secúta,
Mox salus intrat redivíva terras :
Tuta sic clauso reserantur orco
Regna polórum.
CEU gigas cœlo próperat remenso,
Sic suo sponsus thálamo recédens
Currit, et metam státuit cupítâ
Vírginis alvo.
Hoc videt testis Gábriel, ruentem
Cœlitùs solem : veneranda fructum
Dat suum tellus, plúvio madescunt.
Véllera rore.
GRATIAM tanto pópulus rependat
Núntio Verbi, meritisque Verbum
Láudibus tollat, sua Trinitáti
Glória plaudat.
Amen.

℣. Dómine, Deus meus, magnificátus es vehementer, ℟. Qui facis Angelos tuos Spíritus. *Ps.* 103.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Dóminus Deus spirituum Prophetárum, misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. Allelúia. *Apoc.* 22.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Fulgentii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir, XXIV. *Collecta*, Omnípotens, XXII.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

DEUM, cui ministrant Angeli ; * Veníte, adorémus. Allelúia. *Marc.* 13.

Ps. 94, Veníte, 120.

Hymnus ut in Vesperis.

Ant. 8. *G.* Cùm sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ, appáruit illi Angelus Dómini, stans à dextris altáris incensi; allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Zacharías turbátus est videns, et timor irruit super eum; ait autem ad illum Angelus : Ne tímeas, Zacharía; allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Exaudíta est deprecátio tua; et uxor tua Elízabeth páriet tibi filium,

et vocábis nomen ejus Joannem; allelúia. *Luc.* 1.

℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; ℟. Et erípiet eos. *Ps.* 33.

Lect. I. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Dixit Zacharías ad Angelum: Undè hoc sciam? Ego enim sum senex, et uxor mea processit in diébus suis. Et Angelus dixit ei: * Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum; allelúia, allelúia. ℣. Nunc egressus sum ut docérem te, et intellígeres. * Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum. *Luc.* 1. *Dan.* 9.

LECTIO II.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 34. in Evang.)

Ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellandas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmistam dícitur: Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio. Et rursùm: Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Per Dei

ergo fortitú
dus erat, qu
minus, et p
contra pote
bella veniéb
℟. Missus
briel à Deo
et nomen V
Et ingressu
grátiâ plena
cum: * Ben
liéribus; al
℣. Appáru
Dómini, et
tecum. * Ben
Judic. 6.

LEC

Sermo sanct
b

(Hom. 1, de
Missus est
à Deo. Non
Angelum de
qui quálibet
brò sóleant
legatióne: q
mine palam
quod interp
túdo dícitur
ab álio áliqu
lentiori se (
ritû, sed ab
perhibétur.
ergo pósitu
Angelus vere
appellátus e
hujuscémodi
rogatívam o
dem nuntiá
virtútis: vel
natúrâ pávid
verecundam

novitáte ne expavésceret, confortáre debéret.

℟. Turbáta est María in sermóne ejus : et ait Angelus ei : * Ne tímeas, María, invenisti enim grátiam apud Deum; † Allelúia, allelúia. ℣. Quàm pulchri pedes annuntiantis et prædicantis pacem : annuntiantis bonum! * Ne tímeas. Glória. † Allelúia. *Luc.* 1. *Is.* 52.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : ℟. Laudáte et superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Ait Angelus Maríæ : Ecce concípies in útero, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in æternum, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 5. D. Dixit María ad Angelum : Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco? allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 7. a. Respondens Angelus, dixit : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altísimi obumbrábit tibi, allelúia. *Luc.* 1.

Capitulum. (*Nahum.*)

Ecce super montes, pedes evangelizantis, et annuntiantis pacem : célebra, Juda, festivitátes tuas, et redde vota tua.

HYMNUS.

Daturus orbi sol diem,
Jubet præire Phósphorum :
Sol grátiæ terris adest;
Terris refulsit Gábriel.

Quid Eva, peccátum gemis?
En Eva nobis áltera
Fructu repónit cœlico,
Quod arbor invísa ábstulit.

Non virus hic spargit satan,
Non fallit hic sciéntia :
Arcána sed portans Dei
Adest minister Angelus.

Maria primùm térrita,
Mox plena gestit gáudio :
Concepta ventre sénserat
Totíus orbis gáudia.

Sic te sequestro, Gábriel,
Pax alma terris náscitur;
Dum fit caro Verbum patris,
Manetque nobiscum Deus.

Quem proni adórant Angeli,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, ℟. Ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus. *Ps.* 102.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. *G.* Dixit María ad Angelum : Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum.

Et discessit ab illa Angelus. Allelúia. *Luc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui beáti Gabriélis Archángeli ministério, magnum pietátis tuæ sacramentum nuntiáre voluisti: fac nos, ipso interveniente in Verbum tuum quod manifestátum est in carne, sic crédere, ut ad eam, in qua assumptum est, glóriam perducámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vívit et regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Ait Angelus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. Allel. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Hic erit magnus.

Capitulum. (*Is.* 9.)

FACTUS est principátus super húmerum ejus: et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis.

℟. *br.* Benedícite Dómino, * omnes Angeli ejus; * Allelúia, allelúia. Benedícite. ℣. Potentes virtúte, * facientes verbum illíus. * Allelúia. Glória. Benedícite. *Ps.* 102.

℣ Adoráte eum, ℟. Omnes Angeli ejus. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Dabit illi.

Capitulum. (*Is.* 9.)

MULTIPLICABITUR ejus impérium, et pacis non erit finis: super sólium David, et super regnum ejus sedébit; ut confirmet illud, et corróboret in judício et justítia, ámodo et usque in sempiternum.

℟. *br.* In conspectu Angelórum * psallam tibi; * Allelúia, allelúia. In conspectu. ℣. Et confitébor * nómini tuo, Dómine, * Allelúia. Glória. In conspectu. *Ps.* 137.

℣. Benedictus es qui intuéris abyssos, ℟. Et sedes super Chérubim. *Dan.* 3.

AD NONAM.

Ant. 7. a. Respondens ángelus.

Capitulum. (*Is.* 7.)

DABIT Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Qui sedes super Chérubim, * manifestáre, * Allelúia, allelúia. Qui sedes. ℣. Ostende fáciem tuam, * et salvi érimus. * Allelúia. Glória. Qui sedes. *Ps.* 79.

℣. Laudáte eum, omnes Angeli ejus; ℟. Laudáte eum, omnes virtútes ejus. *Ps.* 148.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam ; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 7. b. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est. Páriet autem fílium : et vocábis nomen ejus Jesum ; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 1. D. Péperit María Fílium suum primogénitum, et pannis eum involvit, et reclinávit eum in præsépio ; allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. c. Pastóres erant vigilantes super gregem suum : et ecce Angelus Dómini stetit juxta illos ; allel. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Dixit illis Angelus : Ecce evangélizo vobis gáudium magnum : Quia natus est vobis salvátor ; allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. (*Hebr.* 1.)

OMNES sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis.

Hymnus, Datúrus, *ut in Laudibus.*

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Facta est cum Angelo multitúdo milítiæ cœlestis, laudántium Deum, et dicéntium : Glória in altíssimis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia. *Luc.* 2.

Collecta, Deus, qui beáti Gábriélis, *ut suprà* 569.

Fit Commem. S. Gregorii Nazianzeni, Ant. Beátus. ℣. Beátus, xx. *Collecta*, Omnípotens, xxii.

DIE IX.

SANCTI GREGORII NAZIANZENI,

CONSTANTINOPOLITANI EPISC. ET ECCL. DOCT.

Duplex-minus.

Omnia de Commuui Doctorum, additis quæ sequuntur.

Collecta, Omnipotens, æterne Deus, xxii.

LECTIO II.

GREGORIUS, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia secunda natus est, Gregório patre qui Nazianzénæ Ecclésiæ Epíscopus fuit, et Nonnâ matre quæ nondum in lucem éditum Deo consecrávit. Adolescens, Cæsaréam primùm, deinde Alexandríam, hinc Athénas, discendi stúdio, perrexit ; ubi amicítiam íniit cum Basílio, et ab Atheniénsibus eloquéntiæ professor est designátus. In pátriam reversus anno ætátis trigésimo, baptizátus est. Tum Présbyter

a patre invitis licet creátus, mox, ne ab eódem Episcopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat, adduxit ut subscriptiónem revocáret, eumque Mónachis et magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter et Anthimum Tyanensem Episcopum de Sasimórum óppido, episcopátu cessit; et postquàm aliquándiu in nosocómio ægrótis ministrasset, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet.

LECTIO III.

CONSTANTINOPOLIM ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános et Apollinaristas expugnávit: multisque ab hæresi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus, et ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Episcopum per epístolas instítuit: at paulò post, mutáto consílio, ad eam sedem Maximum Cynicum, Clero et plebe repugnántibus, evexit. Convocátâ deinde Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, et Episcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia: qui cùm adessent, negarentque citra suum consensum Constantinópoli dari Episcopum potuisse, Gregórius in Concílio stúdio pacis se ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, et hæ tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à Synodo discédens, cùm Nectárius ei substitútus esset, Arianzum se recépit: unde Cæsaréam profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præsule orbátam aliquámdiu administrávit; eique Ecclésiæ hæresi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deinde secessit, ubi Mónachi vitam agens gravíssimas carnis tentati-nes oratiónibus, jejúniis vigíliis superávit. Demu Theodósio imperante, cessit; multis super æ et energúmenos patrát vita miráculis.

Collecta, Omníp æterne Deus, XXII.

DIE XI.

SANCTI MAMERTI,

EPISCOPI.

Simplex.

De Communi Pontificum.

LECTIO III.

MAMERTUS Hílari Papæ tempóribus circa annum quadringentésimum sexagésimum secundum Viennensis Epíscopus, ipsâ resurrectiónis Domínicæ vigília, deflagrante regális palátii arce, cùm cives facultátibus suis domibusque metuentes ex Ecclésia discessissent, ipse solus in ea remansit, et lácrymis et oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni spátium frequentes terræ motus plures ejusdem civitátis domos et basílicas concússerant, insóliti quoque sónitûs nocturni, et lupi, ursi, et cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eàdem nocte, cívibus post extinctum incéndium ad Ecclésiam reversis, ánimo concépit institúere Litánias usitátis sanctióres. Has pósteà indixit tríduo ante Ascensiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis et eleemósynis, ad quas universis fidélibus concurréntibus, coorta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox totâ Gállià præscriptas et observátas, Roma ipsa Leónis tértii auctoritáte amplexa est.

COLLECTA. Orémus.

CLAMANTES ad te, quæsumus, Dómine, dignanter exaudi; ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercisti, ita et nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succurras; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum.

DIE XII.

SANCTI PANCRATII,

MARTYRIS.

Semiduplex.

IN I. VESP. *Ant sola.* Fortitúdo, *de Communi unius Mart.*

Fit Commem. S. Epiphanii, Episcopi et Doctoris, Ant. Beátus. ℣. Beátus homo, xx. *Collecta*, Excíta, Dómine, in Ecclésia tua, xxii.

AD NOCT. *Lectio I de Scriptura occurrente; ex tribus fit una.*

LECTIO II.

PANCRATIUS ut tráditur, nobili génere natus, puer quatuórdecim annórum, è Phrygia Romam venit, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus. Ibi ob fidem Christiánam comprehensus, cùm diis sacrificáre constanter

renuisset, cápitis obtruncatióne Martyrii corónam consecútus est. Sepultus est in cœmetério Calepódii, quod deinceps à sancto Mártyre nomen hábuit. Antiquíssimus est in occidente sancti Pancrátii cultus. De ejus Relíquiis mentiónem honorificam habet sanctus Gregórius magnus. Perjurórum ultórem vocat sanctns Gregórius Turonensis, narratque jugi ac perpétuo miráculo pejetantes coram Pancrátii relíquiis criminis íllicò pœnas lúere. Sub ejus invocatióne, non Romæ tantùm, sed et in permultis áliis Itáliæ locis, in Gállia, Hispánia, ceterisque Occidentis pártibus, plures ædificátæ sunt Ecclésiæ. Ejus Título ac patrocínio gloriátur Ecclésia Parochiális et Collegiáta óppidi de Alpibus in hac Diœcési.

De S. Epiphanio.

LECTIO III.

EPIPHANIUS in território Eleutheropolitáno in Palæstína natus, ab ineunte adolescéntia, à præstantíssimis Mónachis institútus, singulári castitátis amóre et fídei constántiâ enítuit. Apud Ægyptios, Palæstínos, et Cyprios, et Mónachus, et Monachórum pater flóruit. A Cypriis electus, ut Salamínæ (quæ tunc Constántia vocabátur), totíus ínsulæ Metrópolis, onus Episcopále suscíperet, ex sedis digni-

táte, eruditi
et virtútum
mam per u
nóminis cel
tus est. Ariá
ristas primù
sectátus, de
témporis hæ
et collátis v
vit. Eâ fuit i
litáte, ut
sumptis, E
péndere n
Theóphili c
tus, in mag
mum quem
vére suspi
exércuit; se
ut homo p
hæc opéruit
cum Athana
maso, Hila
tas; cum Hi
conjúnctio,
num fratre
ordinávit et
dixit. Insign
tióne et m
óbiit octoge

COLLECT.

LÆTETUR Ec
beáti Pancrá
confísa suffr
précibus glo
permáneat, e
tat; Per Dór
Jesum Ch
tuum, qui
regnat.

Fit Comm
nii, Ant. Sa
nuntiávi. C
Dómine, XXI

DIE XIV

SANCTI PACHOMII,

TABENNNÆ IN THEBAÏDE ABBATIS.

Semiduplex.

Pridie AD VESP. *Ant. sola.* Quid prodest, *ut in Communi Abbatum.*

LECTIO II.

PACHOMIUS in Thebáïde natus, parentes idolólatras hábuit. Milítiæ invítus licèt sub Diocletiáno nomen dedit. Christianórum erga mílites benéficâ caritáte motus, Christi fidem et baptismum suscépit, et Palæmonis disciplínæ se trádidit, ut cum eo vitam Anachoréticam ágeret. Morabantur simul, texébant cilícia, et laborábant mánibus suis, vigíliis et contínuís ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris assíduus, eas memóriter dídicit. In vicoTabennensi habitatóribus vácuo Monastérium cóndidit, regulamque ab Angelo accépit, ad quam discípulos institúeret. Per quíndecim annos stans, et ne dorsum quidem paríeti reclínans, somnum cepit.

LECTIO III.

OCTO monastéria Mónachis úndiquè ad illum accurréntibus ædificávit, præcípiens eis, ut habérent moderátum cibum, vilíssimam vestem; somnum étiam competentem. Validióribus validióra ópera, infirmióribus levióra imponébat. In solemnitátibus ex vicínis locis Presbyteros advocábat, qui sacra perágerent, et discípulis, sibique corpus et sánguinem Christi Dómini ministrárent. Nullum enim inter Mónachos qui clericátûs offício fungerétur admittébat. Construxit étiam monastérium, in quo Vírgines Deo dicátæ Mónachos æmulabantur, præviâ et imperante ipsíus soróre. Pachómius tandem labóribus et áspero vivendi génere confectus, ánimam Deo réddidit circa annum Christi trecentésimum quadragésimum octávumvel nonum.

Collecta, Da nobis, XXXIV.

VESPERÆ, *à Capitulo de sequenti.*

DIE XV.

SS. MARIÆ JACOBI, ET SALOMES.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. (*Hebr.* 6.)

NON injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis, et ministrátis.

HYMNUS.

FORTES clientas concínimus crucis,

Christi docentis discípulas, Dei
Testes resurgentis, novæque
Partícipes sociasque vitæ.
TURPI magistrum de Cruce péndulum
Monstrárat illis viva Deum fides;
Amóris in signum, sepulto
Ecce ferunt pia dona Christo.
DEMISSUS alto núntius æthere
Solátur ægras, narrat et ínclytum,
Quem, morte calcátâ, resurgens
Christus ovans rétulit, triumphum.
TUNC è sepulcro prótinùs ádvolant:
Fidem labantûm córdibus érigunt;
Firmatque nutantes virórum
Allóquium muliébre mentes.
QUÆ prestitérunt Angélicas Deo,
Mortále corpus dùm géreret, vices;
Nunc et salútem nuntiando,
Angélicas subiére partes.
FAC, Christe, fervens nos dóceat fides
Jam non latentem spontè Deum sequi,
Et quos reposcis nunc odóres
Innócuæ tibi ferre vitæ.
LAUS summa Patri, summaque Fílio,
Victâ triumphat qui nece fórtior:

Urens amór
Glória sit til
men. A
℣. Non d
Dómine, viv
Et nomen t
mus. *Ps.* 79.
Ad Magníf
Stabant juxt
mater ejus,
ejus María Cl
Magdaléne.
c. 19.
Collecta, u
des.
Fil Comm
mii, Ant. At
tus, XXXVI. *C*
bis, XXXIV.
AD NOC
INVITA
DOMINUM qu
diligéntibus
adorémus. A
c. 14.
Ps. 94. Ve
Hymnus,
prà.
Super Psal
Ant. 8. c.
cum Jesu vén
læa vidérunt
et quemádm
erat corpus e
tentes paravé
et unguenta,
23.
℣. Innocen
hæsérunt mih
tínui te. *Ps.* 2
Lectio I de
currente.
℟. Cùm tra

tum; María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme, * Emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Dùm esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. * Emérunt. *Marc.* 16. *Cant.* c. 1.

LECTIO II.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Hom. 89, al. 88, in Matth.)

CONSIDERES velim quàm assíduæ sint mulíeres illæ. Sequebantur Jesum ministrantes, et usque ad perícula áderant. Ideòque ómnia spectábant, quómodò clamáverit et expiráverit, quómodò petræ scissæ sint, céteraque ómnia. Ipsæque primæ Jesum vident; hicque sexus máximè damnátus, primus bonórum spectáculo frúitur; quod máximè illárum fortitúdinem commendat. Discípuli fugérunt, illæ áderant. Quænam illæ erant? Mater ejus, quam dicit Jacóbi, et réliquæ. Cur illæ ità ássident? nihil adhuc magnum vel sublíme de illo sciébant. Ideòque unguenta attulérunt, et propè sepulcrum manébant; ut si Judæórum furor sedarétur, accéderent et corpus úngerent.

℟. Venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepulcrum; et ecce terræ motus factus est magnus: * Angelus enim Dómini descendit de cœlo, et accédens revolvit lápidem, allelúia, allelúia. ℣. Vicínæ Sion vídébunt in celeritáte salútem à Deo, quæ supervéniet cum honóre magnó et splendóre æterno. * Angelus. *Matth.* 28. *Baruch.* 4.

LECTIO III.

VIDES mulíerum fortitúdinem? vides amórem? vides liberalitátem in expensa usque ad mortis perículum? Hasce mulíeres imitémur viri: ne Jesum in tentatiónibus relinquámus. Illæ in mórtuum tot impendérunt in vitæ suæ perículum: nos autem, nec esurientem álimus, nec nudum indúimus, sed illum mendicantem videntes prætercúrrimus. Sanè si ipsum Christum videtis, sua sínguli profúnderent. Sed nunc idem ipse est. Ipse namque dixit: Ego sum. Cur ergo non ómnia effundis? étenim nunc dicentem audis, mihi facis. Neque quidquam ínterest utrùm huic, utrùm illi déderis, neque minùs féceris, quàm mulíeres illæ, quæ tunc ipsum nutriébant.

℟. Valdè manè véniunt ad monumentum; et * Dicébant ad ínvicem: Quis revolvet nobis lápidem ab óstio monumenti? Et Respicientes vidérunt revolútum lápidem, † Allelúia, allelúia.

℣. Desidérium suum justis dábitur. * Dicébant. Glória Patri. † Allelúia. *Marc.* 16. *Prov.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ad vésperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Mulíeres introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris coopertum stolâ cándidâ: et obstupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. G. Respondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hic, allelúia. *Matth.* c. 28.

Ant. 7. d. Surrexit sicut dixit; veníte et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Recordámini quáliter locútus est vobis, dicens: Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum; et crucifígi, et die tértiâ resúrgere, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Citò euntes, dícite discípulis ejus quia surrexit, et ecce præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allel. *Matth.* 28.

Capitulum. (*Jerem.* 29.)

Ibitis, quærétis me, et inveniétis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, et invéniar à vobis, ait Dóminus.

Christum fi
Clausum sep
Ut cùm ben
Olim manu
Sed vana
Piâ parastis
Hæc ferte d
Non his eget
Intus sed
Vos urget,
Christo plac
ra:
Hæc prima
lat.
Quem plar
Fessum Cru
Surgens sep
Testes facit
En ipse de
Pastor revísi
María, parce
Vocat Magis
Da, Chri
mori,
Tecum simul
Terréna da c
Amáre da cœ
Sit laus P
Qui nos, tri
Ad astra sec
Compar tibi
Amen.

℣. Narrát
bília ejus:
in nómine s
104.

Ad Benedic
Exiérunt Mu
monumento,
gáudio magr
nuntiáre disci
Matth. 28.

COLLECTA. Orémus.

Deus, cui tam viventi quàm mórtuo sanctæ mulíeres María Jacóbi et Salóme, devótis studuérunt obséquiis famulári: tríbue, quæsumus, eárum nos pietátem sic sincéris méntibus imitári, ut sicut illis ad solátium apparuisti redivívus à mórtuis, ità nobis ad præmium aliquandò justus judex appáreas: Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Mulíeres.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Respondens.

Capitulum. (*Is.* 66.)

Quomodo si cui mater blandiátur, ità ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini, et vidébitis, et gaudébit cor vestrum.

℟. *br.* Lætétur cor * quæréntium Dóminum, * Allelúia, allel. Lætétur. ℣. Quærite Dóminum, * et confirmámini, * Allelúia. Glória. Lætétur. *Ps.* 104.

℣. Quærite Dóminum, et virtútem ejus; ℟. Quærite fáciem ejus semper. 1. *Paral.* 16.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Surrexit.

Capitulum. (*Mich.* 5.)

Sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo, et descendet: et calcábit super excelsa terræ.

℟. *br.* Veníte et vidéte * ópera Dómini, * Allelúia, allelúia. Veníte. ℣. Quæ pósuit prodígia * super terram, * Allelúia. Glória Patri. Veníte. *Ps.* 45.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 95.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Citò euntes.

Capitulum. (*Tob.* 12.)

Sacramentum regis abscóndere bonum est; ópera autem Dei reveláre et confitéri honorífícum est.

℟. *br.* Circúmdate Sion: * narráte in túrribus ejus, * Allelúia, allelúia. Circúmdate. ℣. Quóniam hic est Deus, * Deus noster, * Allelúia. Glória. Circúmdate.

℣. Deus noster in séculum séculi: ℟. Ipse reget nos in sécula. *Ps.* 47.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. Regressæ sunt mulíeres à monumento; erat autem María Magdaléne, et María Jacóbi, et céteræ quæ cum eis erant, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Et ecce Jesus occurrit illis, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes ejus, et adoravérunt eum, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 4. E. Ait illis Jesus: Nolíte timére: íte, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Dicébant ad Apóstolos hæc. Petrus autem surgens, cucurrit ad monumentum, et procumbens vidit linteámina sola pósita; et ábiit secum mirans quod factum fúerat, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 7. d. Cùm abiissent Mulíeres, ecce quidam de custódibus venérunt in civitátem, et nuntiavérunt princípibus sacerdótum quæ facta fúerant, allel. *Matth.* 28.

Fit à Capitulo de S. Maxima, Virgine, ut in Communi Virg. Collecta, Deus, qui habitáculum, XLVII.

Pro Commem. SS. Mariæ Jacobi et Salomes.

Ant. Erant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus et María matre Jesu; et repléti sunt omnes Spíritu sancto; allelúia. *Act.* 1 *et* 2.

℣. Confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum; ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Collecta, ut suprà ad Laud.

DIE XVI.

SANCTÆ MAXIMÆ,

VIRGINIS.

Semiduplex.

LECTIO II.

CELEBRIS est et antíqua in Diœcési For Máximæ Vír De ea nono bébat beátus Epíscopus: liensi, qui v nus sanctæ M quæ multis c in pace qui minérunt á Martyrológi tur beátæ ill tûs antíquit usque absqu pervenisse p tera instrum officiórum E libri, tùm a in quibus in gines invocá

LEC

SACRUM V corpus plúril Callidiánum quandò Foro tum fuisse autem millés simo décimo diáno restitú nio post san rum venerat gentiárum la nestávit sun Leo décimus anno millési mo septuagé suæ Diœcésis tans Episcop sis, Callidián unam è costi mæ accépit, e suæ concessit religiósè asser

bus solémnibus públicæ veneratióni expónitur.

Collecta, Deus, qui habitáculum, XLVII.

AD VESP. *fit à Capitulo de sequenti, ut in Communi unius Martyris. Collecta*, Præsta, *ut infrà.*

Fit Commem. S. Maximæ, Ant. In resurrectióne. ℣. Vírgines, XLX. *Collecta*, Deus, qui habitáculum, XLVII.

Deinde S. Joannis Nepomuceni, Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor, v. *Collecta*, Deus, qui ob invictum, *ut infrà.*

DIE XVII.

SANCTI TORPETIS,

MARTYRIS.

Semiduplex.

LECTIO II.

TORPES unus è primis qui Romæ ad Christi fidem conversi sunt, magnus in offício Nerónis fuisse perhibétur. Is inter illos fidéles annumerári censétur, de quibus Apóstolus Paulus scribit ad Philippenses : Salútant vos omnes Sancti, máximè autem qui de Cæsaris domo sunt. Passus dícitur Pisis sub ipso Neróne, et post vária tormenta cápitis abscissióne Martyrium complevisse. Sacrum illius caput possidére se gloriantur Pisáni. Cèteræ verò ejus relíquiæ in Diœcési Forojuliensi asservantur, in pervetusta sancti Mártyris Ecclésia civitátis marítimæ sinûs Sambracitáni, unde et óppidum et sinus jam à multis séculis sancti Torpétis nómine insigniuntur.

De S. Joanne Nepomuceno.

LECTIO III.

JOANNES Nepomúci Bohémiæ óppido, undè Nepomucéni cognómen duxit, à paréntibus ætátę provectis ortus, adhuc infans magna futúræ sanctitátis dedit indícia. Sacerdótio initiátus, ministério verbi Dei totum se dedit. Inter Canónicos Pragensis Ecclésiæ cooptátus, Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicandi munus summo cum fructu obívit. Régiis illum eleemósynis in páuperes erogandis præfectum Joanna Regina consciéntiæ sibi moderatórem adscívit, et eo duce in Christiána pietáte multum profécit. Cùm autem Wencesláus in vítia præceps abriperétur, piæque cónjugis obtestatiónes et mónita gravátè ferret, conténdere ausus est, ut in sacro tribunáli crédita regínæ arcána, sibi à Joanne panderentur. At Dei minister blandítiis primùm, tormentis deindè, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Tandem Regis império in flumen Moldávam Pragam intérfluens noctu dejectus, illustrem novi géneris Martyrii corónam est

consecútus. Quem miráculis clarum Benedictus décimus tértius Póntifex máximus tanquàm primum sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignantem, sanctórum Mártyrum catálogo adscripsit.

COLLECTA. Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Torpétis Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum.

Fit Commem. S. Joannis Nepomuceni, Ant. Justum. ℣. Posuisti, VII.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui ob invictum beáti Joannis sacramentále siléntium, novâ Ecclésiam tuam martyrii corónâ decorasti, da nobis ejus intercessióne et exemplo, linguam cautè custodíre; ac ómnia pótiùs mala, quàm ánimæ detrimentum, in hoc século toleráre; Per.

DIE XIX.

SANCTI CŒLESTINI,

PAPÆ.

Semiduplex.

De Communi Pontificum.

Pridiè AD VESPERAS, *Psalmi sub sola Ant.* Suscitábo.

Fit Commem. sancti Yvonis, Presbyteri. Ant. Quasi thus, XXVI. ℣. Stábit, XXV.

Collecta, De
Yvonem, *in*

LEC

CŒLESTINUS
trus de Mur
ficátum app
réntibus ex
dus, à téner
pétiit. Tant
aspéritas, u
tesque ánim
legendo Psa
ret; et jejúr
nuum ac ci
étiam caténâ
domáret. Cù
eum, tantæ
permóti, co
gregatiónem
sub régula s
instítuit, ád
tióribus stat
tem Nicolái
des Apostól
ámpliùs vac
ficátum pro
se dignitáti
mans, post s
ses eam abdi
divinárum
libériùs vacá
serta repéter
in custódiam
tiæ corónan
proméruit,
togésimo qua
culis conspí
quintus sanc
ascripsit.

De sancto

LECT

YVO in Diœ

nobílibus paréntibus natus, Lutétiæ Parisiórum, deindè Aurélíæ lítteris óperam dedit. Ibi, ut inter lúbricos adolescéntiæ ímpetus, castam in casto córpore mentem serváret, à vino et cárnibus cœpit abstinére, idque per totum vitæ tempus, pane sæpiùs et aquâ contentus, observávit. Judex Ecclesiásticus ab Archidiácono Rhedonensi primùm; tùm à duóbus Epíscopis Trecorénsibus constitútus, ut spirituálibus exercítiis, et caritátis officiis tòtum se daret, munus abdicávit, unamque paróchiam per octo annos, álteram per annos decem sanctíssimè rexit. Singulári in páuperes, víduas, et órphanos affectu enítuit. Oratióni et verbi Dei prædicatióni vacábat assiduè. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipse Spíritus sanctus loquenti verba suggérere viderétur. Miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno ætátis círciter quinquagésimo; et post annos quátuor suprà quadraginta à Clemente sexto, instante Philippo Valésio, inter sanctos solémniter est relátus anno Dómini millésimo trecentésimo quadragésimo séptimo.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Cœlestínum ad sedem Apóstoli tui Petri evectum, et fídei firmitáte, et vitæ integritáte illustrem effecisti, ejus mérítis et intercessióne tales Ecclésiæ tuæ próvide pastóres, qui fidélibus tuis sincéræ doctrínæ præbeant alimentum, et rectæ conversatiónis ministrent exemplum; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Fit Commem. S. Yvonis, Ant. Euge. ℣. Sacerdótes, XXVIII.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Yvónem Presbyterum, misericórdiæ viscéribus implevisti; præsta, quæsumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effecisti, benignum apud te júgiter habeámus intercessórem; Per Christum Dóminum nostrum.

Ad Vesp. *fit Commem. sancti Baudilii, Mart. Ant.* Ecce. ℣. In Deo, II. *Collecta,* Adesto, V.

DIE XX.

SANCTI BAUDILII,

MARTYRIS.

Simplex.

LECTIO III.

Baudilius in Província Narbonensi, século tértio vel quarto pro fide Jesu Christi passus est. De eo sic lóquitur sanctus Gregórius Turonensis, labente século sexto: Est apud Nemausensis urbis óppidum beáti

Baudílii sepulcrum, de quo sæpiùs virtútes multæ manifestantur. Et áliquot recensítis subjungit: Ostendit autem beátus Martyr et in áliis virtútem suam. Percélebris est sancti Mártyris cultus in Gállia et in Hispánia; plúrimæ passim sub invocatióne Deo dicátæ conspiciuntur Ecclésiæ. Nomen illíus légitur in vetéribus Ecclésiæ Forojuliensis Calendáriis.

Collecta, Adesto, v.

DIE XXIV.

SANCTI VINCENTII,

LIRINENSIS PRESBYTERI, ET MONACHI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Monachorum.

In I. Vesperis, *Ant. sola*, Quid prodest, xxx.

Fit Commem. SS. Donatiani et Rogatiani, Mart. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter, viii. *Collecta*, Deus, invisíbilis, xi.

LECTIO II.

Vincentius, sancti Lupi Trecensis germánus frater, nóbili génere, Tulli Leucórum in prima Bélgica natus, milítiam adolescens secútus est. Várias in século expertus turbas et tempestátes, rerum humanárum pertæsus, mundo valedícens, in Monastérium Lirinense secessit, ut Deo to-

tus vacár
cam vitam
dem instit
Lupum f
mum, Hil
num, alios
ros, qui vá
teà præfuéi
cerdótium
diendis ju
chis præpó
buit discíp
célebres, i
nius et Ver
chérii Lugd
fílii, qui a
pátum assu
táte conspíc
lebritáti no
dérunt.

LEC

In Scriptúr
clesiástica d
tíssimus, su
tulo, celáte
próprio nóm
reum édidit
lenter et sóli
princípia, t
ómnium hæ
bus, tum C
táti asseren
Hoc in óper
mo, hanc fíd
dit, ac invi
id teneámus
quod semper
nibus crédit
ita fiet, inq
mur univers
quitátem,
Sequémur au
tátem, si ha

veram esse fateámur, quam tota per orbem confitétur Ecclésia. Antiquitátem verò, si ab his sénsibus nullátenus recedámus, quos sanctos majóres ac patres nostros celebrasse manifestum est. Confessiónem autem, si in ipsa vetustáte, ómnium, vel certè penè ómnium Sacerdótum páriter et Magistrórum definitiónes, sententiasque sectémur. Obiit Vincéntius doctrinâ et sanctitáte conspícuus. Corpus ejus in Monastério Lirinensi sepultum, ibi religiósè asservátur.

COLLECTA. Orémus.

Da nobis, quæsumus, Dómine, sancti Sacerdótis tui Vincéntii exemplo et intercessióne, terréna ómnia despícere, et te solum bonum nostrum purâ mente sectári; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Fit Commem. SS. Donatiani et Rogatiani, Ant. Beáti, XI. ℣. Multæ, X. *Collecta*, Deus, invisibilis, XI.

Ad Vesp. *fit à Capitulo de sequenti, ut in Communi Presbyterorum. Collect.* Deus, qui in Ecclésiæ, XXVIII.

Fit Commem. S. Vincentii, Ant. Scimus. ℣. Plantáti, XXXVI. *Collecta*, Da nobis, *ut suprà.*

Deinde S. Urbani, Papæ et Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo, II. *Collecta*, Omnípotens, *ut infrà.*

DIE XXV.

S. JOANNIS FRANCISCI REGIS,

PRESBYTERI.

Semiduplex.

De Communi Presbyterorum.

LECTIO II.

Joannes Franciscus Regis nóbili génere, in Gállia Narbonensi natus, exímiæ sanctitátis à téneris annis indícia præbuit. Societátem Jesu ingressus Tolósæ anno ætátis décimo nono, ómnibus excélluit vitæ religiósæ virtútibus. Absolútis stúdiis totum se procurandæ animárum salúti devóvit. Velaunórum et Forénsium montes, et ingentes Helviórum tractus, eorumque colónos barbárie intractábiles suscépit excolendos, eo successu ut innumerábiles hómines, aut Calviniánâ lue infectos, aut pérditis móribus corruptos, ad fidem Cathólicam, et ad Christiánam pietátem tradúxerit. Campéstribus missiónibus Hiberno témpore perfunctus, Æstívo revertebátur Anícium; ibíque per Nosocómia in ægrotórum ministériis, sustentandisque paupéribus strénuam exhibébat óperam. Grassante peste infirmos eo morbo laborantes sédulò invísens, ardenti caritáte reficiébat. Erga álios blandus,

ín se ipse sæviébat acérrimè. Somnum humi carpens, à vino pénitùs ábstinens, vili cibo víctitans, divíno amóre sic erat incensus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Tandem méritis cumulátus, clarusque miráculis, in Viennensis Diœcésis pago, cui nomen est Lalovescus, spíritum Creatóri réddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, vitæ suæ quadragésimo quarto.

De sancto Urbano.

LECTIO III.

URBANUS post Callistum, Románus Episcopus electus est, sub finem anni ducentésimi, imperante Alexandro Sevéro, qui Christiánis favébat. Vixit in Pontificátu annos septem, et successórem hábuit Pontiánum. Sepultus est in Cœmetério Prætextáti. Extat ejus nomen in antiquíssimis Calendáriis et Martyrológiis, et in codícibus áliquot vetéribus Sacramentárii Gregoriáni. Erecta est Romæ jam pridem sub ejus invocatióne Basílica, quæ cum vetustáte penè collaberétur, excitáta fuit ab Urbáno Papa octávo. Prisco ritu Románæ Ecclésiæ cólitur ut Martyr.

Collecta, Deus, qui in Ecclésiæ, XXVII.

Pro Commem. S. Urbani, Ant. Bonum certámen, v. ℣. Adjutor, IV.

COLLECT

OMNIPOTE
Deus, qui b
Apostólici I
rogatívâ cor
tyrii corónâ
fecisti; da E
patrocíniis
labóribus ex
sánguine cre
Per Dóminu
sum Christu
qui tecum v
unitáte.

AD VESPE
S. Augustini
Elégit. ℣. B
lecta, Deus,
bili, *ut infra*

DIE

SANCTI A

CANTUARIEN

Sim

LECT

AUGUSTINUS,
rius magnus
nastérii régu
cræ Scriptúr
plétus, bonis
opéribus præ
dem Gregóric
Anglórum g
lium prædicá
pártem áppul
rex erat Æth
mites hábuit
los, et cléri
Gallos qui f
rum intérpre
adjutóres. Au

disseminatum est cum úbere fructu Evangélii semen, annuente Rege, sed in primis favente Berthâ Chereberti Francórum regis fíliâ, Æthelberti uxóre. Ipse Rex se Christi jugo subjécit. Interim repétiit Gállias Augustínus, ut sibi plures adjúngeret, comministros; et ab Arelatensi præsule Virgílio Epíscopus est ordinátus. Ipso deindè in Angliam reverso, ádeò propagáta est per totam regiónem illam Relígio, ut vel uno die hómines ad decem míllia fúerint ab eo baptizáti. In Galliárum Ecclésiis diversæ erant ab Ecclésia Romána consuetúdines. Super his consúluit Gregórium magnum qui respondit: Ex síngulis quibusque Ecclésiis quæ pia, quæ religiósa, quæ Deo plácita invenisset, hæc quasi in fascículum collecta apud Anglórum mentes in consuetúdinem depóneret. Tandem ab idolórum cultu ad Christi fidem perductâ totâ fere Angliâ, vigésimâ sextâ Máii, circa annum sexcentésimum séptimum in pace defunctus est.

COLLECTA. Orémus.

Deus, cujus ineffábili misericórdiâ beátus Póntifex Augustínus in géntibus evangelizávit investigábiles divítias Christi; da nos ejus intercessióne créscere in sciéntia tua; et in omni ópere bono fructificantes, secundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

DIE XXVIII.

SANCTI GUILLELMI,

AQUITANIÆ DUCIS, COMITIS TOLOSANI, DEMUM MONACHI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Monachorum, præter ea quæ sequuntur.

Pridiè AD VESP. *Ant. sola*, Quid prodest.

LECTIO II.

Guillelmus, patre Theodoríco Cómite et matre Abdónâ natus, sub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis sortítus est principátum. Deindè cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam sibi laudem comparasset, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ Dux, Comesque Tolosánus renuntiátus est. Tùm, victis sæpiùs bárbaris, dilatatoque império Christiáno, et pace constitútâ, sub disciplína sancti Benedicti Anianensis, totum se dedit opéribus justítiæ, pietátis ac misericórdiæ. Nec multò post monastérium ædificári curávit in valle Gellonensi Diœcésis Lodovensis, scópulis et móntibus aspérrimâ, quod nunc sancti Guillelmi in erémo nuncupátur.

In aulam pósteà ab Imperatóre vocátus, hinc brevì discedendi licéntiam impetrávit; pergensque ad sanctum Benedictum, moram nullam fíeri passus, hábitu monacháli indúitur in Gellonensi monastério, quod quidem jam ánteà amplis à se redítibus donátum fúerat. Ibi ómnium deinceps virtútum splendóre, ac potíssimùm humilitátis laude antecélluit; contínuæ vacans oratióni, jejúniis impénsiùs favens, ac sæpè noctes sólitus insomnes dúcere. Demùm méritis plenus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino quinto Calendas Júnii, anno octingentésimo duodécimo. Ejus corpus in oratório sancti Michaélis quod ipse construxerat, primò sepultum, deindè in majórem monastérii Gellonensis basílicam translátum, sub altári cónditum est, ubi etiamnùm quiescit.

Da nobis,
mine, beá
imitári; ut
pediti neg
léstibus, t
mur; Per D

Ad Vesp
S. German
Elégit. ℣. E
lecta, Deus,
frà.

Dil

SANCTI

EF

Comm

Ad Laude
℣. Elégit, x

COLLECT.

Deus, San
splendor
hunc diem
Pontíficis d
secrasti: da
ejus natalíti
apud miser
exemplis eju
méritis: Per

FESTA JUNII.

DIE I.

SANCTI CAPRASII,

MONACHI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Monachorum.

In I. Vesp. *Ant. sola.* Quid prodest, xxx.

AD NOCTURNUM.

LECTIO II.

Caprasius génere nóbilis, egrégiis ánimi dótibus, ceterisque natúræ donis exornátus, à primo juventútis flore, Litterárum et Philosóphiæ stúdio mentem excóluit. Verùm blandientis sibi séculi fallácias métuens, divínâ intùs moventi grátiâ, uni Deo placére sollícitus, mundum relínquere státuit. Igitur possessiónibus véndítis, earumque prétio in páuperes erogáto, in solitúdinem se recépit, ubi oratióni assíduæ, jejúnia, vigílias, labórem mánuum, pœniténtiæque austeritátem jungens, vitam duxit angélicam Cœlestis illíus conversatiónis famâ permóti duo nóbiles adolescentes Honorátus et Venántius, ipsum invisérunt, summis précibus postulantes, ut ipsis dignarétur esse pater ac moderátor in peregrinatióne quam ad visitandas célebres Eremórum Orientis íncolas suscipiébant.

LECTIO III.

Pius ambórum fratrum votís ánnuens Caprásius, qui se peregrínum et hóspitem super terram sciens, nullíus loci affectu tenebátur, licet jam ætáte provectus, ipsos terrâ marique comitátus est. Incedentes ígitur per loca sánguine Mártyrum consecráta, perrexérunt usque in Achaïam, undè, Venántio mórtuo, regressi sunt in Gallias, et Forojúlium venérunt. Ecclésiam hanc tunc regébat, sanctitátis et prudéntiæ laude insignis Leóntius, qui tantæ virtútis viros admirátus, ipsis persuásit, ut in sua Diœcési consísterent. Sancti præsulis hortátu aliquándiu moráti sunt in solitúdine quæ Capo-fulvum dícitur. Indè in ínsulam Lirinensem tránsiens Honorátus, célebre monastérium fundávit, in quo, nolens ab illo separári Caprásius, licèt sénio gravis et Honoráti magister, ejus se disciplínæ subjécit. Honoráto ad sedem Arelatensem assumpto, non minóri ánimi demissióne ejus in monastérii regímine suc-

cessórem Máximum venerátus est Caprásius, qui tandem plenus méritis et confectus sénio migrávit ad Dóminum, et Lirini sepultus est.

COLLECTA. Orémus.

Deus, pro cujus amóre beátus Caprásius, mundi blandimenta declínans, perfectiónis evangélicæ viam ingressus est; ejus nobis intercessióne tríbue, ut spretis vitæ præsentis illécebris, Christum sequi valeámus; Per Dóminum.

Vesperæ *à Capit. de sequenti, ut in Communi plurium Mart.*

Collecta, Mártyrum, *infrà.*

Fit Commem. S. Caprasii, Ant. Scimus. ℣. Plantáti, xxxvi. *Collecta*, Deus, pro cujus, *ut suprà.*

Deindè SS. Marcellini et Petri, Mart. Ant. Beáti, xi. ℣. Multæ, x. *Collecta*, Da nobis, *infrà.*

DIE II.

SS. POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ VIRGINIS, ET SOCIORUM, MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ sequuntur.

Collecta, Mártyrum, *infrà.*

Fit Commem. SS. Marcellini et Petri, Mart. Ant. Beáti, xi. ℣. Multæ, x. *Collecta*, Da nobis, *infrà.*

Ex Epístol
Viennensi
sis, ad E
Phrygiæ.

(Euseb. hist.

Beatissimus
clésiæ Lugd
pus, nonage
córporis in
spíritum tr
cupiditátem
critáte ánim
tribúnal tr
perlátus,
ipsum Mag
tátis, et uni
riis eum cla
tente, tanqu
tus esset, e
testimónium
Præside q
Christianóru
pondit: Si
cognosces. I
mánè raptáti
plagis affect
quidem qui
bant, cálcib
lum contun
rent; qui ver
bant, quidq
erat, in ipsu
omnes déni
piáculi reos
nisi pro sua
ei petulante
Quippe hoc
deórum suór
arbitrabantu
adhuc spiran
projectus es

ægrotáre cœpisset; affirmante rege fore ut ídem ei quod fratri contíngeret, matris précibus convaluit.

LECTIO III.

At Régina non cessábat hortári virum, ut, abjectâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitórum conjúgis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, et Chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Turónos ádiit Clotildis: ibique ad sepulcrum sancti Martíni summâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis, aliisque piis opéribus intenta, munífica erga Ecclésias et Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium et Clodoaldum apud se educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; et Parísios inter psalléntium choros transláta; sepulta est à filiis Childeberto et Clotário régibus ad latus Clodovéi in sacrário Basilicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

Ad Laudes, *post Hymn.* ℣. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Ps.* 75.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Cùm invocasset ómnium rectórem et Salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis, allel. *Esther* 15.

COLLECTA. Orémus.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus Impérium: et quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulisti, iisdem nunc per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis affectum; Per.

Ad Vesperas, *post Hymnum.* ℣. Tríbuat tibi Dóminus secundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Ps.* 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *G.* Tu honorificéntia pópuli nostri, quia fecisti viríliter, et confortátum est cor tuum. Alleluia. *Judith* 15.

Collect. Réspice, *ut suprà.*

DIE VI.

SANCTI NORBERTI,

EPISCOPI.

Semiduplex.

Pridiè ad Vesperas, *Ant. sola*, Suscitábo, *de Communi Pontificum.*

LECTIO II.

Norbertus Sanctis, Clíviæ

óppido, in Diœcési Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, relictâ imperatóris aulâ, in Clerum ascriptus est, sacris Diaconátûs et Presbytérii Ordínibus uno die initiátus contra Canones, (quâ de re véniam pósteà pétiit à Gelásio secundo) verbi Dei prædicatióni totum se dedit. Abdicátis beneficiis ecclesiásticis quibus abundábat, et património paupéribus erogáto, austeriórem vitam amplexus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidentes ad concórdiam revocávit. Cùm esset Laudúni, à Bartholomæo Epíscopo rogátus ne ab ipsíus Diœcési discéderet, desertum in ea locum qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ex quo totus Ordo, quem ibi sub régula sancti Augustíni instituit, nomen accépit.

LECTIO III.

Sacramentariam et Adamíticam Tanchelíni hæresim Antuérpiæ grassantem, eò vocátus, profligávit: et qui multò ante oblátum sibi Cameracensem Episcopátum recusáverat, ad Magdeburgensem Archiepiscopátum pósteà raptus, Ecclesiásticam disciplínam, præsertimque sacrórum ministrórum cœlibátum constanter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium secundum egregiè adjúvit; et Ro-

mam cum
profectus,
Leónis co
céntio sua
Exactis in I
ferè octo, ál
anno millé
trigésimo q
Gregórius
anno millé
simo octo
in Sanctóru
tulit.

COLLECT

Da Ecclési
cors Deus,
Episcopi N
tuam pro i
rent, et fru
labórum ej
Per Dóminu
sum Christu
qui tecum vi
unitáte Spíri
per ómnia.

Vesperæ
quenti, cum
cedentis.

DE

SANCTI

EPI

Semi

LEC

Claudius
Episcopus su
cílio Epaone
ti quingent
séptimo, et
dunensi, anu

quibus multa circa disciplínam ecclesiásticam egrégie sancíta sunt. Cùm sedem per annos septem summâ cum laude tenuisset, abdicáto Episcopátu, ad Jurense monastérium se cóntulit, ubi monástici institúti régulam professus est.

LECTIO III.

INJURIOSO illíus cœnóbii sanctíssimo Abbáte vitâ functo, ómnium votis expetítus, in ejus locum suffectus est. Cui monastério per annos quinquaginta deinceps præfuisse tráditur. Démique longa vitæ spátia emensus, et méritis plenus ábiit ad Dóminum, anno Christi quingentésimo octogésimo primo. Corpus ejus in Jurensi monastério sepultum est, et usque nunc incorruptum et íntegrum magnâ populórum pietáte et frequéntiâ cólitur.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, sanctórum tuórum lux et via, qui beátum Cláudium à pastoráli sollicitúdine, in solitúdinem abduxisti: exaudi nos propítius, et concéde, ut ejus exemplo et intercessióne honóres fúgere, et in novíssimo loco recúmbere gaudeámus; Per Dóminum nostrum.

AD VESP. *fit Commem. sancti Medardi, Episc. Ant.* Elégit. ℣. Beátus, ℟v. *Collecta,* Da quæsumus, *infrà.*

DIE VIII.

SANCTI MEDARDI,

EPISCOPI.

Commemoratio.

AD LAUDES.

Ant. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur, et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnipótens Deus, ut beáti Medardi Pontíficis veneranda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

DIE XI.

SANCTI BARNABÆ,

APOSTOLI.

Duplex-majus.

Pridiè AD VESPERAS, *pro ejus Commem. Ant.* Joseph qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, et áttulit prétium, et pósuit

ante pedes Apostolórum, alleluia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit super egénum et páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Collect. Deus, qui beátum, Bárnabam, *ut infrà ad Laud.*

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

CAPUT córporis Ecclésiæ Dóminum, * Vénite, adorémus. *Coloss.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

CŒLO datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.
QUEM propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.
TU sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.
QUAS non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps?
Vos unus ambo spíritus,
Vos una junxit cáritas.
QUAM vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.
FAC, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant
DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria; et sic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehensum Saulum duxit ad Apóstolos: et narrávit illis quómodò in via vidisset Dóminum, et quia locútus est ei, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 8. *G.* Erant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, prophétæ et doctóres, in quibus Bárnabas et Saulus, allelúia. *Act.* 13.

Ant. 1. f. Ministrántibus illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos, allelúia. *Act.* 13.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui Deus; ℟. Nimis confortátus est príncipátus eórum. *Ps.* 138.

Lectio I de Scriptura occurrente; è tribus fil una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; *

Quia erat vír bonus, et plenus Spíritu sancto et fide, allelúia, allel. ℣. Mónita salútis dabat eis, et consolabátur eos; * Quia erat vir bonus. *Act.* 11. *Tob.* 1.

LECTIO II.

Barnabas, qui et Joseph, Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat, prétium áttulit ad pedes Apostolórum : ad quos et posteà Paulum adduxit recèns conversum. Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia, quæ accéperat quosdam ibi discípulos Dóminum Jesum Græcis annuntiasse, cùm vidisset grátiam Dei, gavísus est, et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Profectus est inde Tarsum ut quæreret Paulum; quem cùm invenisset, perduxit Antiochíam : et annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésia, et docuérunt turbam multam; ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ discípuli, Christiáni. Orta fame ab Agabo prædictâ, collectas eleemósynas ad fratres in Judæa habitantes cum Paulo détulit. Quo expléto ministério reversi sunt, assúmpto Joanne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus ministrárent Dómino, et jejunárent, dixit Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos.

℣. Proconsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei; sed résistébat illis Elymas magus, et cécidit in eum calígo. * Proconsul autem cùm vidisset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini, allelúia, allel. ℣. Pósuit Dóminus in eis verba signórum suórum, et prodigiórum in terra. * Proconsul autem cùm vidisset factum, crédidit. *Act.* 13 *Ps.* 104.

LECTIO III.

Itaque Seleúciam venérunt, inde Cyprum : ac multas prætérea urbes regionesque peragrárunt prædicantes Evangélium, et constituentes per síngulas Ecclésias Preshyteros. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur, vocarentque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne sibi immolárent. Reversi Antiochíam, ortâ ibi seditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum conversas circumcídi, rem ad Apóstolos retulérunt, qui in Concílio Jerosolymitáno super ea re de-

crétum statuérunt, remiserunt que eos ad Ecclésiam Antiochiæ, adjunctis Judâ et Silâ; scribentes per manus eórum. Postrémò Bárnabas digressus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demum perfunctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Refert Alexander Cyprius corpus ejus in ínsula Cypro, Zenóne imperante, repertum esse, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsius Bárnabæ manu conscriptum.

℟. Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, ecce convértimur ad Gentes, ✝ Allelúia, allel. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, et cervícem suam induravérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória. ✝ Allelúia. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant et flebant, mittentes sémina sua: ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Bárnabas et Paulus, cùm constituissent per síngulas Ecclésias Presbyteros, et orassent cum jejuniónibus, commen-

davérunt e
quem credi
Act. 14.

Ant. 8. c.
Antiochíam
diti grátiæ D
complevéru
quanta feci
illis, et quia
tibus óstiun
Act. 14.

Ant. 6. I
quidam de J
Quia nisi c
non potesti
lúia. *Act.* 15

Ant. 1. a.
ascénderent
nabas ad Ap
go deducti a
transíbant
versiónem
lúia. *Act.* 15

Ant. 4. d
Jerosólyma
ab Ecclésia,
et à seniórib
tes quanta D
illis, allelúia

Capitulun

TACUIT omn
audiébant Ba
lum narrant
fecisset sign
Géntibus pe

HY

NATUS Pare
Non vos amí
Sub imbre l
Infundet in
HAUSTO re
Terras in or

Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.
Non jam tenébit ámplius
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.
Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempe pro Christo mori
Supréma vobis glória.
Orate, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, et laudem ejus in Jérusalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Ps.* 101.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *D.* Jacóbus, Cephas et Joannes dextras dedérunt mihi et Bárnabæ societátis; ut nos in gentes, ipsi autem in circumcisiónem: tantùm ut páuperum mémores essémus. Allelúia. *Gal.* 2.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui beátum Bárnabam, plenum fide et Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris et caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, per ómnia.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas et Paulus.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm venissent.

Capitulum. (*Rom.* 9.)

Gentes quæ non sectabantur justítiam, apprehendérunt justítiam; justítiam autem quæ ex fide est. Israel verò sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit. Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * Hæreditátem suam, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * et gentes, * Allelúia. Glória. Elégit. *Ps.* 46.

℣. In conspectu Géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Descendentes.

Capitulum. (*Galat.* 2.)

Subintroiérunt falsi fratres

exploráre libertátem nostram quam habémus in Christo Jesu, ut nos in servitútem redígerent, quibus neque ad horam céssimus subjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * In testamento tuo, Dómine, * Allelúia, allel. Iníquè. ℣. Et non recessit retrò * cor nostrum, * Allelúia. Glória. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia ejus, ℟. Et véritas Dómini, manet in æternum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm venissent.

Capitulum. (2. *Cor.* 4.)

ABDICAMUS occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totà die, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in séculum, * Allelúia. Glória. In Deo. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Plácuit Apostólis et senióribus viros míttere Antiochíam cum Paulo

et Bárnabe
manus eórı
15.

Ant. 3.
Antiochían
multitúdin
epístolam;
gissent ga
consolatión
15.

Ant. 7. c
nabas demo
chiæ docen
zantes cum
verbum D
Act. 15.

Ant. 6. (
nabam Paul
visitémus
prædicávim
mini, allelú

Ant. 2. I
sumpto Mar
Cyprum; P
to Sylâ, pe
riam, allelú

Capitulum

DEO grâti
triumphat
Jesu, et odó
manifestat p
loco.

HY

CŒLO datur
Terris relict
Solemnis hæ
Finem dies l
QUEM pro
dito,
Opes cadúca
Magno repen
En fundus ip

Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.
Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps?
Vos unus ambo spíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.
Fac, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Dedisti nos tanquam oves escárum; ℟. Et in géntibus dispersisti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Bárnabas et Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia. *Act.* 15.

Collecta, ut suprà ad Laud

SUPPLEMENTU

PRO FESTO PRINCIPALI

PATRONI PRIMARII SEU TI

ALICUJUS ECCLESIÆ.

ANNUALE-MAJUS.

¶ *Si Officium desit in Breviario, aut non habeatur infrà in ordine quorumdam Officiorum quæ pro certis Festis disposita sunt, vel non sit proprium à DD. Episcopo approbatum, omnia sumentur de Communi tam in Breviario, quàm in præsenti Supplemento, servato aliundè ritu Annuali-majori.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi sumuntur de Feria occurrente.

℟. *Post ultimam reclamationem repetitur ab initio usque ad* ℣. *Duplicatur Ant. ad* Magnificat.

Ad Completorium, *Psalmi et Capitulum de Feria. Ant. ut in Propr. vel in Communi.*

Ad Offic. Noct. *Psalmi proprii sive ut in Breviario, sive ut in hoc Supplemento designati sunt.*

In I. Nocturno. *Lectiones dicuntur, prout habentur infrà.*

In II Noct. *si nihil habetur in Breviario de Sancto cujus fit Officium, tr ritur dicentur u tur in Patronor Si verò vel unc tiones in Bre Sancto habenti his quæ hic noi proindè locus quando vel n aderunt, vel n aut dividi com terunt; et tunc vel tertia sumen vel secunda in Communi infr*

In III Noct. *centur ut in Bre prà dicto Comm*

Ad singula Re ditur Glória Pa *cujusque Noctu mam reclamatic ab initio usque a*

Ad Laudes *Dominica, cum notato in Patro muni. Duplica* Benedictus.

Ad Horas, *P minica. Non di lum* Quicumque

CANON.

Ex sancto Cæsário Episcopo.

(Serm. 280, in Append. apud August.)

Ideo à Sanctis Pátribus nostris constitútum est Christiánis et mandátum, ut in solemnitátibus Sanctórum, et máximè in Domínicis diébus ótium habérent, et à terréno negótio vacárent; ut paratióres et promptióres essent ad divínum cultum, cùm non habérent quod eos indè retardáret incómmodum; relinquerentque eo témpore terrénam sollicitúdinem, quo facíliùs possent Dei inténdere voluntátem.

Ad Vesperas, *Psalmi proprii sive in Breviario, sive in Supplemento designati.*

Ad Completorium, *Psalmi et Capitulum de Dominica.*

Festum *Patroni primarii principale semper habet Octavam; nisi venerit in Quadragesima, aut intra solemnitatem Antiphonarum majorum* O.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM.

Officium fit ritu Semiduplici. De Festo Duplici-minore, et suprà, fiet Officium cum Commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis et Laudibus (nisi fiat de Festo Annuali aut Solemni-majori Domini.) De Semiduplici verò et Simplici fiet sola Commemoratio in Officio Nocturno per tertiam Lectionem, et in utrisque Vesperis et Laudibus, si sit Semiduplex; si verò sit Simplex, in primis Vesperis et Laudibus tantùm.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria ad omnes Horas.

Ad Officium Noct. *tres Antiph.* ℣. *et* ℟℟℟. *ex uno Nocturno Festi secundùm Feriam. Lectio I de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; II et III ut habentur infrà pro qualibet die.*

Ad Laudes, *Psalmi sub unica Antiphona, quarta de Laudibus Festi. Canticum ut in die.*

Ad Primam, *Canon de Feria.*

Ad Horas, ℟℟℟. *brevibus adduntur duo* Allelúia, *etiam in Festis occurrentibus, nisi hæc Octava occurrat à Septuagesima ad Cineres.*

Ad Vesperas, *Psalmi sub una Antiphona, vel propria, vel prima de Vesperis diei. Omittitur* Alleluia, *cum suo versu.*

Ad Completorium, *ut in die.*

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica cum Commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis et Laudibus.

LECTIONES INTRA OCT.

DIE II.

LECTIO II.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

(Orat. in 40 Mart.)

Hi sunt qui acceptam à Deo nostram regiónem, quasi turres quædam contra adversariórum incursum munientes, refúgium éxhibent. Benefícium hoc, fratres dilectíssimi, grátiam hanc mínimè cessantem à Deo obtinémus. Parátum est hic Christiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos cónfugit; qui rursùs lætátur, ad hos recurrit: hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò salútem implórat et óbtinet.

LECTIO III.

O sanctum chorum! ô sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii, precum ac votórum ínvicem suffragatóres! legáti apud Deum potentíssimi! astra mundi, flores Ecclesiárum, vos non terra contexit, sed cœlum excépit. Apertæ sunt vobis paradísi portæ, dignum profectò exercítibus

Angelórun
Prophétis
spectáculu

]

LI

Sermo sa
E

(Tract. I i

Joannes qu
peccáverit,
bémus ad
Christum J
áliquis: Er
tupt pro
Epíscopi et
petunt pro
téndite Scri
quia et Præ
dant se póp
stolus dicit
simul et p
Apóstolus
plebs pro A
pro vobis, f
oráte pro no
se ómnia me
put pro ómn

LEC

(Ser

Benedixit D
cum magnis
rùm videátu
poris memb
et illi quibus
póssumus. (
membrum p
tiuntur óm
ita, cùm glo
membrum, c
nia membra

unde consúlitur, et superióribus mánibus, et ínfimis pédibus. Sicut ille unus ánimam suam pro nobis pósuit, ita et imitáti sunt Mártyres, et ánimas pro frátribus posuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiam nos sumus. Mirámur eos, miserantur nos. Gratulámur eis, precantur pro nobis.

DIE IV.

LECTIO II.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

(In Vigil. SS. Petri et Paull.)

Tria sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilanter consideráre debemus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxilium ejus; quia qui potens in terra fuit, poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim, dum hic viveret, misertus est peccatóribus, et orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, sed augmentávit; neque enim quia impassíbilis omninò, ídeò et incompassíbilis factus est.

LECTIO III.

Debemus étiam atténdere exemplum ejus; quia quámdiu in terris visus est, et cum hominibus conversátus est, non declinávit neque ad déxteram, neque ad sinistram; sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego sum via, véritas et vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus; et tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, et non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita justi recta est; rectus callis justi ad ambulandum.

DIE V.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

(In Vigil. SS. Petri et Pauli.)

Diligentiori intúitu, in festivitátibus Sanctórum, confusiónem nostram inspiciámus; quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo et nos. Quid ergo est quòd non solùm difficile, sed et impossíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, et contremiscámus. Hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo et gaudére, et confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

LECTIO III.

Ita semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet; ut semper non solùm extréma, sed et prima gáudii luctus óccupet: quia etsi magna est gaudiórum matéria, sed máxima est dolórum. Verè nobis rubor confusiónis sunt, quos vix audeámus respícere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suum, júdicem nostrum, qui est Deus benedictus in sécula. Amen.

DIE VI.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

(In Fest. om. SS. Serm. 2, § 1.)

Erit, præstante Dómino, triplex sermónis (de Sanctórum felicitáte) utílitas, quátenus ágnitâ, vel ex parte áliqua, felíci retributióne Sanctórum, abundantióri deinceps sollicitúdine ipsórum inhærére vestígiis, ac ferventióri desidério ad eórum suspiráre consórtia, propensióri quoque devotióne eorumdem nos commendáre patrocíniis studeámus. Fidélis quippe sermo, et omni acceptióne dignus; ut quos solemni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur.

Quos beatís
mus, ad e
nem totâ avi
quorum del
niis, sublev
trocíniis.

LEC

Nec sanè p
invenítur n
Sanctórum,
pórem, erre
lens: cùm e
sióne juvétu
tra, conside
dinis excité
nostra, ign
nostra ipsó
exemplis.

DI

LEC

De Sermóne
Epí

(Serm. 230, in

Quando fe
mus, fratres
genter debéı
et totis vírib
quod visibíl
nobis invisib
tur. Qui nec
tódit in córp
tátem tenet in
sanctæ soleı
niunt, in c
habére gáudi
non célebrat
Quale enim
habére, in cu
tis vítiis occu
bolus probá

quàm Christus? Nos verò, fratres caríssimi, etiamsi nobis áliqua, ut solet fieri, peccáta subrépunt, quantùm póssumus, cum Dei adjutório laborémus, jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemósynis mundáre sórdida; ut vénien Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos suæ majestátis offendat.

LECTIO III.

(Serm. 265.)

Filios et omnes famílias vestras admonéte, fratres, semper ut castè et justè ac salúbriter vivant: nec solùm eos verbis, sed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicumque fuéritis, sive in domo, sive in itínere, sive in convívio, sive in consessu, verba túrpia et luxuriósa nolíte ex ore vestro proferre; sed magis vicínos et próximos vestros júgiter admonéte, ut semper quod bonum est et honestum, loqui stúdeant; ne fortè detrahendo, mala loquendo, et in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxuriósa et túrpia proferendo, de lingua sua, unde debúerant Deum laudáre, inde sibi vúlnera videantur inflígere. Isti enim infelíces et míseri hómines, qui balatiónes et saltatiónes ante ipsas Basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt, etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint, pagáni de Ecclésia revertuntur; quia ista consuetúdo balandi de paganórum observatióne remansit.

Vesperæ *de die Octava ut in I Vesperis Festi, servato ritu Duplici-majori.*

OCTAVA PATRONI,

SEU TITULARIS.

Duplex-majus.

Omnia ut in die Festi, servato ritu Duplici-majori. Psalmi de Feria ad omnes Horas.

In I Noct. *Lectiones de Scriptura occurrente.*

IN II.° NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

(Serm. 5, de omnib. Sanctis.)

Non tantúmmodò societas, sed étiam felícitas nobis est optanda Sanctórum, ut quorum desiderámus præséntiam, glóriam quoque ferventíssimis stúdiis ambiámus. Neque enim perniciósa hæc ambítio, aut illíus affectátio glóriæ ullátenus periculósa est. Sanè ut eam nobis speráre líceat, et ad tantam beatitúdinem adspiráre, summóperè nobis desideranda sunt suffrágia quoque Sanctórum, ut quod possibílitas nostra non óbtinet,

eórum nobis intercessióne donétur. Miserémini meî, miserémini meî saltem vos amíci mei. Nostis ipsi perículum nostrum : nostis figmentum nostrum : nostis ignoránti am nostram, et dolos adversariórum : nostis eórum ímpetus et nostram fragilitátem. Vobis enim loquor qui in eadem tentatióne fuistis ; qui eosdem superastis conflictus, eosdem láqueos evasistis; qui didicistis ex his quæ passi estis, compassiónem.

LECTIO V.

Etsi de Angelis mihi árbitror præsumendum, ob spirituális substántiæ et rationális formæ similitúdinem ; ampliori tamen fidúciâ ad eos mihi reor vertendum, quos habére me novérim, et in ipsâ humanitáte consortes ; ut opórteat eos familiáriùs et speciáliùs miseréri ossi de óssibus suis, et carni de carne sua. Dénique transeuntes ex hoc mundo ad Patrem, sancta nobis pígnora reliquérunt. Apud nos síquidem cópora eórum in pace sepulta sunt, quorum nómina vivent in séculum, id est quorum nunquam glória sepelítur. Absit, absit à vobis, ánimæ sanctæ, Ægyptia illa crudélitas pincernæ Pharaónis, qui in gradum prístinum restitútus, statim oblítus est Joseph sancti, qui in cárcere tenebátur.

Non enim
tis membr
fidéli cum
socíetas Is
tium, nor
ad ténebra

L

Nos quoq
ipsíus cáp
jus et san
solémnibu
gratulámu
rùm qui d
tur unum
gaudent ó
hoc quoqu
Quòd si pá
brum, con
membra. I
et eórum c
nos congra
compatiant
vótà mode
in eis, ipsi
nobis mílit
tióne. Nec e
pia ergà n
dubitémus,
non consu
bis, expec
dum retrib
vidélicet i
magno festi
mul in viru
suo tam exc
bra concur
cum hæred
Christus D
qui est sup
dictus, et la
riósus in sé

In III Nc
infrà in qu

FESTUM *primarium S. Institutoris in proprio Ordine, sicut et Festa Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur, celebrabuntur ritu Solemni-majori, cum Octava, intrà quam fiet de Semiduplicibus, si occurrant, cum Commemoratione Octavæ.*

AD NOCTURNUM.

Duæ primæ Lectiones erunt de Scriptura occurrente, tertia tantùm de Octava; nisi occurrat Festum simplex : tunc enim Lectio II erit de Octava; tertia de Simplici occurrente.

DE DOMINICA, *intrà Octavam occurrente fiet Officium ut in Psalterio, cum Commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis et Laudibus.*

FESTA *secundaria Patroni primarii celebrantur ritu Duplici-majori, nec habent Octavam.*

¶ *Si Festum Patroni eveniat Tempore Paschali, servabitur ritus proprius hujus Temporis. In Festo et in die Octava Antiphonæ ad Officium Nocturnum sumentur de III Nocturno. Prima Lectio erit quæ, extra Tempus Paschale, prima in primo Nocturno præscribitur : pro secunda (si nulla de sancto Patrono Lectio in Breviario habetur,) sumetur similiter prima quæ in secundo Nocturno hic assignatur : tertia similiter erit prima ex tertio Nocturno.*

IN DIE OCTAVA.

Lectio I, de Scriptura occurrente, duæ aliæ quæ prima et secunda suprà assignatæ sunt. Reliqua ut suprà.

OFFICIA ET SUPPLEM

FESTORUM QUORUMDAM PRÆ

QUÆ IN ECCLESIIS DIŒCESIS RITU ANNUA
MAJORI CELEBRARI POSSUN

FERIA SEXTA

INTRA HEBDOMADAM PASSIO

IN FESTO

COMPASSIONIS B. M. V

¶ *Si alicubi celebretur ritu Solemni-majori, Officium fiet ut in Breviario, addendo ea quæ sequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Omittitur Glória Patri, *in* ℟. *et ejus loco repetitur* ℟. *at initio, usque ad* ℣. *Duplicatur Ant. ad* Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. A. Pósuit me Dóminus desolátam, totâ die mœróre confectam. *Thren.* 1.

Hymnus, Virgíneis.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 3. c. Qui induxit mala, ipse rursùm addúcet sempiternam jucunditátem. *Baruch.* 4.

IN 1.° NOCTURNO.

Ps. 12. Usquequò Dómine, 53.

Ps. 27. A
clamábo, 5.

Ps. 29. E
mine, 5.

LE

Ex libro

(C

VIDE, Dóm
tríbulor; c
venter meus
cor meum
quóniam am
sum. Foris
dius, et dol
est. Audiér
misco ego,
consolétur r
míci mei au
meum, lætát
tu fecisti. A
consolatióni
les meî. Jeru
lem, conver
num Deum t

LECTIO II.

(Cap. 3.)

ERADICATIONEM et abjectiónem posuisti me in médio populórum. Aperuérunt super nos os suum omnes inimíci. Formído et láqueus : facta est nobis vaticinátio et contrítio. Divisiónes aquárum deduxit óculus meus, in contritióne fíliæ pópuli mei. Oculus meus afflictus est, nec tácuit, eo quòd non esset réquies, donec respíceret et vidéret Dóminus. Jerúsalem.

LECTIO III.

INUNDAVERUNT aquæ super caput meum : dixi, périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo, vocem meam audisti : ne avertas aurem tuam à singultu meo, et clamóribus. Appropinquasti in die, quando invocávi te : dixisti, ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Jerúsalem.

Loco Glória Patri, *repetitur* ℟. Dedúcant, *usque ad* ℣.

IN II.° NOCTURNO.

Ps. 45. Deus noster refúgium, 112.

Ps. 56. Miserére meî, Deus, quóniam, 101.

Ps. 55. Miserére meî, Deus, miserére, 107.

Repetitur tertium ℟. *usque ad* ℣.

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 60. Exaudi, Deus, deprecatiónem, 88.

Ps. 61. Nonne Deo subjecta erit, 104.

Ps. 63. Exaudi, Deus, oratiónem meam, 104.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica, cum Cantico ut in Breviario.

Duplicatur Ant. ad Benedictus.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica.

AD VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ante Hymn. dicitur ℟. IX. *Officii Noct. quod loco* Glória Patri, *repetitur ab initio.*

Duplic. Ant. ad Magnifícat.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

IN FESTO

SANCTI JOSE

Si hoc Festum celebretur Ritu Annuali aut Solemni-majori, omnia ut in Breviario, additis quæ sequuntur.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. d. Benedictiónes Patris tui fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos : *Temp. Pasch.* Allelúia. *Gen.* 49.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 5. a. Amantíssimus Dómini habitábit confidenter in eo, et inter húmeros illíus requiescet : *Temp. Pasch.* Allelúia. *Deut.* 33.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

Extra tempus Paschale, in I. Noct. Ps. 1. Beátus vir, qui non, *p.* 1; *Ps.* 2. Quare fremuérunt, 2; *Ps.* 100. Misericórdiam et judícium, 41. *Ceteri Psalmi ut in II et III Noct. de Communi patronorum pro Justis. Tres Lect. I Noct. infra positæ; reliquæ ut in Proprio. Ad Laudes et Horas Psalmi de Dominica, et ad Completor.; ad Vesp. verò ut notantur. Cantic. et Canon propr. Si habuerit Octavam, in die Octava omnia ut in Festo.*

I

De Lib

(

QUID sapié
quæ operát
tem sensus
horum, q
quàm illa
justítiam q
hujus magn
tes : sobri
prudéntian
tiam, et v
utílius nihi
mínibus. Et
sciéntiæ de
prætérita,
timat; scit
num, et dis
mentórum;
scit ántequà
tus témporu
Propósui e
cere mihi a
sciens quóni
municábit c
allocútio co
dii mei.

LE

HABEBO pro
tátem ad tur
apud senió
acútus invé

et in conspectu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabuntur me. Tacentem me sustinébunt, et loquentem me respícient, et sermocinante me plura, manus ori suo ímponent. Prætereà habébo per hanc immortalitátem : et memóriam æternam his, qui post me futúri sunt relinquam.

LECTIO III.

INTRANS in domum meam, conquiescam cum sapiéntia : non enim habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tædium convictus illíus, sed lætítiam et gáudium. Hæc cógitans apud me, et commemóransin corde meo, quóniam immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, et in amicítia illíus delectátio bona, et in óperibus mánuum illíus honestas sine defectióne, et in certámine loquélæ illíus sapiéntia, et præcláritas in communicatióne sermónum ipsíus : circuíbam quærens, ut mihi illam assúmerem.

TEMPORE PASCHALI.

AD NOCTURNUM.

Ps. 1. Beátus vir, qui non, 1. *Ps.* 14. Dómine, quis habitábit, 39. *Ps.* 100. Misericórdiam et judícium, 41.

Deindè pro prima Lectione legitur tertia præcedens.

Lectio II de Sermone S. Bernardi, ut in Breviario, duabus in unam junctis.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 1.)

IN illo témpore ; Cùm esset desponsáta mater Jesu, María, Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Episcopi.

(De Nuptiis et Concupisc. Lib. 1, § 12.)

NON fallácitèr ab Angelo dictum est ad Joseph : Noli timére : accípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsatiónis, quam concúbitu nec cognóverat, nec fúerat cognitúrus : nec perierat, nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat, nec futúra erat carnis ulla commíxtio. Erat quippe illa Virgo ídeò et sánctiùs et mirabíliùs jucunda suo viro, quia étiam fœcunda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidéle conjúgium parentes Christi vocári ambo meruérunt, et non solùm illa mater, verùm étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrumque mente, non carne. Sive tamen ille pater solâ mente, sive illa mater et carne, parentes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis ; infirmitátis, non divinitátis.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

CANTICUM.

(Sap. 8.)

Sapientiam amávi et exquisívi à juventúte mea, * et amátor factus sum formæ illíus.

Generositátem illíus glorificat, * contubérnium habens Dei.

Sed et ómnium Dóminus dilexit illam; * doctrix enim est disciplínæ Dei, et electrix óperum illíus.

Et si divítiæ appetuntur in vita, quid sapiéntiâ locuplétiùs, * quæ operátur ómnia?

Si autem sensus operátur: * quis horum quæ sunt, magis quàm illa est ártifex?

Et si justítiam quis díligit, * labóres hujus magnas habent virtútes.

Sobrietátem enim et prudéntiam docet, et justítiam, et virtútem * quibus utílius nihil est in vita homínibus.

Et dicitur per octavam, quando fit de ea.

AD PRIMAM.

Psalmi de Dominica.

CANON.

Ex beáto Petro Damiáno.

(De Cœlib. Sacerd. Opusc. 7, cap. 3.)

Ne sufficere videátur, ut

tantúmmm
mater Fílii
des est, ut
is, qui sim
Si ígitur R
tantóperè d
dóris integ
modò de vi
cerétur, sed
vírgine tra
cùm adhuc
ret in cunis
óbsecro, tr
pus suum,
sus regnat
Tu auten
serére nost
℟. Deo gr

AD II

Ps. 109.
18.
Ps. 111. I
met Dómin
Ps. 112. I
19.
Ps. 130. I
exaltátum,
Ps. 131.
mine, Dávi
sione, 115.

D

INTRA

ET IN D

Omnia ut
ritu Sèmidup
mos qui sunt
tiones quæ dic
muni Patron

DIE III MAII.

IN INVENTIONE SANCTÆ CRUCIS.

¶ *Hoc Festum etiamsi sit titulare, si incidat in Festum Ascensionis, transfertur in Feriam VI sequentem; et in die Ascensionis, Vesperæ erunt integræ de Ascensione cum Commem. solemni de Inventione S. Crucis, et per Octavam fiet Officium de Octava Ascensionis cum sola Commemorat. Octavæ S. Crucis. Octava autem Inventionis S. Crucis terminabitur eo in casu Feria VI post Octavam Ascensionis, licèt aliter ordinetur in Rubricis generalibus.*

Omnia ut in Breviario additis quæ sequuntur.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Córnua in mánibus ejus; ibi abscóndita est fortitúdo ejus: Allelúia. *Habac.* 3.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. C. Dixi: Ascendam in palmam, et apprehendam fructus ejus: Allelúia. *Cant.* 7.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

Psalmi. Quare fremuérunt gentes, 2. Dómine, quid multiplicáti sunt, 2. Cantáte Dómino..... Cantáte, 32.

LECTIO I.

De Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Hebræos.

(Cap. 12.)

DEPONENTES omne pondus, et circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen: aspicientes in auctórem fidei, et consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contemptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet. Recogitáte enim eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem, ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes. Nondum enim usque ad sánguinem restitìstis, adversùs peccátum repugnantes: et oblíti estis consolatiónis, quæ vobis tanquam fíliis lóquitur, dicens: Fili mí, noli neglígere disciplínam Dómini: neque fatigéris dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, castígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

Lectio II, Ex Epístola, *ut*

in Breviario, ex duabus fit una.

LECTIO III.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 3.)

In illo témpore; Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Epíscopi.

(Tract. 12. in C. 3. Evang. Joann.)

Sicut Móyses exaltávit serpentem in erémo, ita exaltári oportet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam æternam. Magnum sacramentum. Prosternebátur in erémo pópulus Israel mórsibus serpentum, fiébat magna strages multárum mórtium: dictum est ad Móysen à Dómino ut fáceret æneum serpentem et exaltáret in ligno in erémo, et admonéret pópulum Israel, ut si quis morsus esset à serpente, illum serpentem in ligno exaltátum atténderet. Factum est: mordebantur hómines, intuebantur, et sanabantur. Quid sunt serpen-

tes mord
mortalitá
serpens e
mini in
à serpent
tis effigi
Morsus
mors Dón

AD LAU

Psalmi

AI

Ex Concíli

(In

Sanctoru
vinórum
insistentes
clésiæ in
ritus inhál
observant
omni dilig
nerandas
ad modum
randæ et
cis... in te
collocanda
tùm in sac
bus, tùm i
bulis, in æ
viis públic

AD

Ps. 109.
18.

Ps. 110.
concílio,

Ps. 128.
runt, 98.

Ps. 139.
sua division

Ps. 76. V

DIEBUS

INTRA OCTAVAM

INVENTIONIS S. CRUCIS.

Fit de Duplicibus et de Dominica occurrentibus, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesperis et Laudibus. Ceteris diebus serventur Rubricæ generales Octavarum.

DIE IV.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Augustini, Epíscopi.

(Serm. 160, de verb. Apost. § 4.)

MIHI, inquit Apóstolus, absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Póterat dícere, in sapiéntia Dómini nostri Jesu Christi, et verum díceret : póterat in majestáte, et verum díceret; póterat in potestáte, et verum díceret; sed dixit, in cruce. Ubi mundi philósophus erúbuit, ibi thesaurum Apóstolus réperit : non contemnendo vile involucrum, pervénit ad pretiósum involútum. Absit, (inquit,) mihi gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Bonam sárcinam sustulisti, ibi totum est quod quæsisti; et quid ibi magnum latéret ostendisti. Quale adjutórium ? Per quem mihi, (inquit,) mundus crucifixus est, et ego mundo. Quando tibi crucifigerétur mundus, nisi pro te crucifigerétur, per quem factus est mundus ? Ergo qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Quo Dómino ? Christo crucifixo ! Ubi humílitas, ibi majestas; ubi infírmitas, ibi potestas ; ubi mors, ibi vita. Si vis ad illa perveníre, noli ista contémnere.

Lectio III, de S. Monica.

DIE V.

LECTIO II.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

(Serm. 160, de Verb. Apost. § 5.)

CHRISTUM quæritis excelsum ; redíte ad crucifixum. Vultis regnáre et gloriári in sédibus Christi ; priùs díscite dícere : mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Hæc est doctrína Christiána, humilitátis præceptum, humilitátis commendátio, ut non gloriémur, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Nam non est magnum in Christi sapiéntia gloriári : magnum est in cruce Christi gloriári; unde tibi insultat ímpius, inde gloriétur pius ; unde insultat superbus, inde gloriétur christiánus. Noli erubéscere de cruce Christi ; ídeò in fronte tanquam in sede pudóris signum ipsum accepisti.

LECTIO III.

(In Ps. 36. Serm. 2.)

DICITUR in psalmo : Sústine

Dóminum, viríliter age, et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. Quid est hoc, Sústine Dóminum? Ad tempus labóras, in æternum non laborábis: brevis est moléstia tua, æterna erit beatitúdo tua: ad módicum doles, sine fine gaudébis. Sed inter moléstias íncipis labi? Propónitur exemplum passiónum Christi. Vide quid pro te pértulit, qui quare perferret non habébat. Quantacumque patiáris, non pervénies ad illas insultatiónes, ad illa flagella, ad illam ignominiósam vestem, ad illam spíneam corónam, ad illam postrémò crucem non pervénies, quia jam et de pœna géneris humáni subláta est. A locis suppliciórum fecit tránsitum ad frontes imperatórum. Qui tantum honórem dedit pœnis suis, quid servat fidélibus suis?

DIE VI.

Fit de sancto Joanne Apostolo ante portam Latinam, cum Commemorat. Octavæ.

DIE VII.

LECTIO II.

Ex Enarratióne Sancti Augustíni Epíscopi in Psalmum centésimum quadragésimum primum.

(§ 9.)

INSULTET (pagánus) crucifixo Christo; vídeam ego in fróntibus regum crucem

Christi. C
salvor. Ni
ægróto, qu
mentum su
déret, acc
sanarétur.
est humili
supérbia n
cit, unde sa
mæ ipsíus.
nosco, in v
ádeo de cru
ut non in
beam cruc
in fronte p

Lectio II.
rente; si a
duplex, fit
Octavæ.

D

[*Ubi fit*
brielis Arch
mem. Octav

LE

De Sermón
Chr

(In C. 6. I
fi

MIHI absit
in cruce Dó
Christi. At
tur esse pr
in mundo, e
Céterùm in
déles glória
máxima. Na
probrósa es
riósa. Item s
gus ridículu
gloriámur.
est gloriand
verò dixit: F

sed absit ut ego glórier, perinde quasi de re portentósa loquens abominátus est, et ad hoc præstandum divínam opem implorávit. Et quid est quòd de cruce gloriátur? Quòd Christus meâ causâ formam servi accépit; et meâ causâ quæ passus est, pértulit: propter me, inquam, qui servus eram, qui inimícus, qui ingrátus; sed sic me dilexit, ut seipsum expóneret.

LECTIO III.

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joannem.

(Tract. 36. in Evang. Joan. § 4.)

CHRISTUS mori vóluit pro nobis: parum dícimus; crucifígi dignátus est, usque ad mortem crucis obédiens factus. Elégit extrémum et péssimum genus mortis, qui omnem fúerat ablatúrus mortem: de morte péssima occídit omnem mortem. Péssima enim erat non intelligéntibus Judæis; nam à Dómino electa erat. Ipsam enim crucem suam signum habitúrus erat, ipsa crucem de diábolo superáto tanquam trophæum in frontibus fidélium positúrus, ut díceret Apóstolus, Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. Nihil erat tunc in carne intolerabiliùs, nihil est nunc in fronte glorióśiùs. Quid servat fídeli suo, qui talem honórem dedit supplício suo?

DIE IX.

Fit Officium de S. Gregorio Nazianzéno, cum Commemoratione Octavæ in I. Vesperis, et Laudibus.

VESPERÆ *de die Octavâ ut in I. Vesperis Festi. Comm. S. Gregorii Nazianzeni.*

DIE X.

OCTAVA

INVENTIONIS S. CRUCIS.

Duplex-majus.

Omnia ut in die præter sequentia.

Psalmi de Feria ad omnes Horas.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

Lectio I, de Scriptura occurrente.

LECTIO II.

Sermo sancti Joannis Damascéni.

(L. 4. de Fide orthod. c. 11.)

QUANQUAM omnis Christi áctio et miraculórum edítio, præclára, divína ac mirábilis est: nihil tamen est ex ómnibus quod admiratióne dígniùs sit, quàm veneranda ipsíus Crux. Neque enim áliâ nullâ re destructa mors fuit, primi parentis peccátum extinctum, infernus spoliátus, resurrèctio

donáta, vis tum præséntia, tum mortem ipsam contemnendi nobis concessa, réditus ad antíquam beatitúdinem parátus, paradísi patefactæ jánuæ, natúra nostra ad Dei déxteram collocáta, nos dénique fílii Dei atque hærédes facti, nisi per Crucem Dómini nostri Jesu Christi. Crux nobis signi loco in fronte data est, haud secus ac Circumcísio Israeli. Per hanc nos fidéles ab infidélibus distínguimur atque agnóscimur. Hæc clypeus, armatúra atque tro-

pæum est
lum. Hæc
ne nos exte
lus tangat,
quitur. Hæ
tio est, stá
tum, infirr
óvium vir
tium admi
ciéntium p
et córporis
ómnium de
ómnium ca
tínctio, resu
ta, vitæ æte

Lectio III
Homilia ut i

COMMUNE UNIUS MAI

[*In hoc Communi, et in ceteris, ad I Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. Fortitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. Allelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. Allel. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, et in primis elígit eum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, et metum, et probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; et firmábit illum. Allel. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit à malis; et non illidétur quasi in procella navis Allelúia. *Eccli.* 33.

Capitulum. (*Josue* 1.)

Ecce præcípio tibi : Confortáre, et esto robustus. Noli metúere, et noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicib.-maj. et suprà :

℟. Labó
miles Chris
qui certat i
coronátur i
táverit. All
vir fortis, e
Dómini ; *
Non. a. *Tim*

H

Ex quo, sa
Fluxit sacer
Homo reden
Deo litávit s
Non jam
pudet :
Quin surgit
Deum fatéri
Pro mórtuo
Hoc iste pl
Ridet minas
Tuàque fretu
Tibi, Redem
Parata sp
Secúrus ad p
Sic pugnat, u
Et morte mo
Unus tot a
Stupente lass
Et tortus ipsi
Torquéntibu
Da Christe
Æquáre facta
Da sustinére
Quodcumque
mine.

℟ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul de súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℟ *Hæc Doxol.* Da, Christe, *et* Sit laus Patri *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, à Pascha usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur.*

℣. In Deo spéravi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

[*In Solemnibus-minor. et suprà, Antiph. sequens dicitur integra, ante et post Cantic.; et sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem; Allelúia. *Is.* 12.

Collecta, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Solemn.-maj. et supr., ad Complet.: Ant.* 3. *à.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

In fine Hymni post Da Christe, *Doxol.* Sit laus, v.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. C. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. Allelúia. *Mich.* 7.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Deum patiéntiæ et solátii, * Veníte, adorémus. Allel. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Felix morte tua, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

[*In Annualibus et Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II Vespe-*

ras, psalmî sunt proprii prout designantur in suo loco vel in Proprio Ecclesiarum; vel si nulli sunt ejusmodi, sumuntur de Dominica; ad Laudes verò, ad Horas, et ad Completor. dicuntur de Dominica: et sic in omni alio Communi.

In Solemnibus-minoribus et infrà Psalmi in toto Officio semper sunt de Feriâ.

In Duplicibus-min. et suprà dicuntur tres Antiph. ad Noct. in aliis ultima tantùm dicitur super tres Psalmos; et sic in omni alio Communi.

[*Ant.* 5. a. Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam; et quia sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Allel. *Apoc.* 2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego dilexi te: quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, et ego servábo te ab hora tentatiónis. Allel. *Apoc.* 3.]

Ant. 3. c. Qui vícerit, et custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut et ego accépi à Patre meo. Allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Pater noster.

Absolutio et Benedictiones *habentur in Ord. Brev.*

Lectio I, *de Scriptura occurrente, è tribus fit una;* II *et* III, *de Festo in Propr.; si unica sit lect. de Festo,* I *et* II, *de Script. tribus in duas coactis:* III, *de Festo; et sic in omni alio Co sint propria tuntur de Sc in Annual.*

℟. I. Qu mam suam perdet ear perdíderit propter me salvam fáci allel. ℣. Eu in salútem buisti fidú nus. * Qui.

℟. II. E ad mortem rónam vita non lædétu da. Allelúia ad mortem tia, et Deus te inimíco *Apoc.* 2. E

℟. III. Qu illum colu Dei mei; * E diétur ámp bam super mei, et nom Jerúsalem. ℣. Plantál túrbábitur dent fílii in flígant eum Et foras. Gl *Apoc.* 3. 2.

Te Deum

℣. *Sacer* mine, forti ℟. Et exultá córdiam tu

AD

Ant. 3. à

cum est, quasi bellátor fortis : idcircò qui persequuntur me, cadent, et infirmi erunt. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt meúndique, et non erat qui adjuváret : memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, et confortans in die tribulatiónis, et sciens sperantes in se. Allel. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum, quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. All. *Jer.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo, proptéreà confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. (*Apoc.* 3.)

Qui vícerit, vestiétur vestimentis albis ; et non delébo nomen ejus de libro vitæ : et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus.

HYMNUS.

Jam non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas Cœlítuum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes ;
Tu liber súperûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus et índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet ;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Filio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam ; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

[*In Solemnibus-minor. et suprà, Antiph. sequens dicitur integra, ante et post Cantic. et sic in aliis Communib.*]

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

COLLECTA. Orémus.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuste persequéntium, nec ullis perturbémur adversis ; Per Dóminum nostrum.

ALIA COLLECTA. Orémus.

Da nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.*

Mártyre tuo, in tua fide et sinceritáte constántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si sit summus Pontifex.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui beátum *N.* apostólici principátûs prærogatívâ conspícuum, martyrii corónâ illustriórem effecísti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocínio adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit et sánguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

Si sit fundator alicujus Ecclesiæ.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui per beátum *N.* Mártyrem tuum atque Pontíficem (*vel* Presbyterum), in fidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuisti; da nobis ejus intercessióne, in fide stábiles, et à spe Evangélii quod prædicávit, immóbiles permanére; Per.

Si sit tantùm Pontifex.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in festivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Filii tui Martyr et Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprol
prædicávit o
exemplo; Pe

ALIA COLLE

DEUS, cujus
N. Pontíficei
cerdótium e
ad prædicar
poténtia ad
confirmávit
ejus imitati
christiánum
vendi exemp
máre patien

Si sit Sacer

COLLECTA

DEUS, à qu
fides, et virt
fírmitas :
beáti *N.* Sac
tyris tui exe
bus, quidqu
tiónibus sæ
quid in m
fácias nos tu
fessióne supe

AD HORAS
norum dicit
Da, Christe
Patri, *usque*
nisi aliter n
aliis Commu

Antiphona
quartâ præ
observatur in
bus nisi alite

Cetera, ut

[*In Annu*
nibus-major
fine Hymno
Christe, *Do*

SIT laus Pa

Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres
Victis triumphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

Ad Officium Capituli leguntur Canones qui pro singulis diebus habentur ad calcem Breviarii.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, in ℟. br. ℣.* Qui confortas * in die tribulatiónis. *Nahum.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. (*Is.* 41.)

ERUNT quasi non sint, et véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, et glória mea. * Allelúia, allel. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * et spes mea in Deo est, * Allelúia, allel. Glória. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, et sperábo in eum: ℟. Protector meus, et cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

Collecta, ut suprà ad Laudes; et sic ad Sextam et ad Nonam: quod observatur in omni alio Communi.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. (2. *Tim.* 1.)

PATIOR, sed non confundor: scio enim cui crédidi; et certus sum quia potens est depósitum meum servàre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum. * Allelúia, allelúia. Si. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. (*Tob.* 3.)

POST tempestátem tranquillum facis, Dómine, et post lacrymatiónem et fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * susceptor meus, * Allelúia, allel. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Allelúia, allelúia. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. Propter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. Allelúia. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vítæ amórem. Allel. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. Allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam complectens, voluntárie præíbat ad supplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis et fortitúdinis derelinquens. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. (*Jac.* 1.)

Beatus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam
mísit Dei
[*In Sole*
Allelúia
centi dab
vitæ quo
Dei mei. *A*
Hymnu
ut in I. Ve
℣. Posu
cápite eju
lápide pre
[*In Soler*
Antiph. se
gra, ante
et sic in al
Ad Magn
Justum no
donec affe
tiam adver
deprimeba
claritátem
lúia. *Sapie*
Collecta,

COMMUNE PLURIUM MAR

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. Venit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Allel. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, et persequentur, trahentes ad reges et præsides propter nomen meum. Allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; et insurgent fílii in parentes, et morte eos afficient. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D
nibus propt
qui autem
usque in fi
erit. Allelúi
Ant. 8. *G*
et sapiéntia
terunt resis
cere omnes
tri. Allelúia

Capitulum.

Si exprobrá
Christi, bea
niam quod e
riæ, et virtu

est ejus Spíritus, super vos requiescit.

In Duplicibus-majoribus, et suprà :

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed tristítia vestra vertétur in gáudium : * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis. † Allelúiá, allel. ℣. Ego consolábor vos, et consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum : * Et. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

HYMNUS.

Christi Martyribus débita nos decet
Virtútis mémores, prómere cántica ;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víneere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes flúxaque gáudia :
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carnificum truces :
Fœtas supplíciis despíciunt manus :
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredibilem vim patiéntiæ !
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptà nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, et exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte et exultáte : ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

Collect. ut infrà ad Laudes.

[*In Solemn.-maj. et suprà, ad Complet. Ant.* 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion : non óccidet ultrà sol tuus : pópulus tuus omnes justi. Allelúia. *Is.* 60.

In fine Hymni, Doxologia : Sit laus, xi.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 3. E. Sérvient Deo servi ejus, et vidébunt fáciem ejus; et nomen ejus in fróntibus eórum. Allelúia. *Apoc.* 22.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Dominum legítimè certantes

coronantem, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.
Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, et Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces:
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
℣ Da Christe nos tecum, mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contemnere;
Amáre da cœlestia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. b
dimur pro
et vita Je
in carne
Allelúia. 2.
Ant. 3.
mori, mag
Dei leges
lelúia. 2. *M*
Ant. 6.
nobis Deus
útile relín
justítias Dei
vià. Allelúi
℣. In De
tem; ℟. Et
dedúcet t
Ps. 59.
℟. I. Ab
relinquámu
serviámus d
mino Deo n
et obedient
ceptis ejus.
℣. Et si su
dii, sive i
terra; nobi
Deus: * Dón
1. *Cor.* 8.
℟. II. Dón
ciet veritáte
bitur in nol
ab homínib
spem expect
rum ab ipso
Allelúia, a
abundant pa
in nobis, ita
abundat con
* Pótius est
2. *Cor.* 1.
℟. III. Ex
metipsos sic
tros, in mul

tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. Allelúia, allel. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles.* In. Glória Patri. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, et víncere eos. Allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, et noluérunt infríngere legem Dei sanctam; et trucidáti sunt. Allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. All. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis bene disponentur; quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respectus illórum. Allelúia. *Sap.* 3.

Capitulum. (*Jac.* 1.)

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: scientes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

Quam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat,
Audi tuos, qui sánguinem
Fudêre pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
* Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus, *Ant.* J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* et *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis et précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per.

ALIA COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritatisque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* et sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

[AD HORAS, *in Annualibus et Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum Doxologia:*

SIT laus Patri laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Martyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, in* ℟. *br.* ℣.

Qui legítim
rónas. 2. T

AD T

Ant. 7. d

Capitul

JUSTORUM
Dei sunt, e
tormentum
sunt óculis
ri, et æsti
éxitus illó
nobis est ite
illi autem s
℟. *br.* C
* ánimas
rum. Allel
tódit. ℣. De
* liberábit,
Glória Pat
96.
℣. Dómi
cem in plek
super sanct

AD

Ant. 1. f.
nibus.

Capitulu

QUOD in p
mentáneum
tiónis nostr
in sublimit
riæ pondus
bis, non
nobis quæ v
non videnti
dentur, te
quæ autem
æterna sun
℟. *br.* Pr
* et eduxisti

rium, * Allelúia, allel. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Allelúia, allel. Glória. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitulum. (*Isaiæ* 9.)

LÆTABUNTUR coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dividunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent. * Allelúia, allel. Qui. ℣. Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua; * Allelúia, allel. Glória. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Vidi ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. Allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. D. Stabant ante thronum in conspectu Agni; et palmæ in mánibus eórum. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulátióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 1. D. Ante thronum Dei sunt, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitábit super illos. Allel. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. Allelúia. *Apoc.* 7.

Capitulum. (*Apoc.* 21.)

ABSTERGET Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; et mors ultra non erit: neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

[*In Solemnibus-minoribus et suprà*:

Allelúia, allelúia, ℣. In his secunda mors non habet potestátem, sed erunt Sacerdótes Dei et Christi, et regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

Hymnus, Christi Martyribus, *ut in primis Vesperis*, VIII.

℣. In æternum exultábunt. ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; et dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut et illi. Allelúia. *Apoc.* 6.

Collecta, ut suprà ad Laud.

COMMUNE PONTIFI(

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoléret mihi incensum. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternum, quia zelátus est pro Deo suo, et expiávit scelus filiórum Israel. Allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. Allelúia. *Num.* 16.

Capitulum. (*Hebr.* 5.)

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aáron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíerêt, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm et in álio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum secundùm sedech.

[*In D bus, et supr*

℣. Locút Dómine, e servum me meo unxi mea auxiliá allel. ℣. Hu nium pérhi véni virum meum: * O unxi eum. Manus. *Ps.*

℟.

Christe, F atque p Præsulis fe lucem, Débitis supp votis Turba frequ Ille non v mendan Spíritu seder ausu: Sed sacrum j vocante Sumpsit hon Strénuum superni Chrísmatis p intùs Spíritus cor sanctam Páscere gente

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.
Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegisti et assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum et bonum odórem pro pópulo suo. Allelúia. *Eccli.* 45.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-maj. et suprà, ad Complet. Ant.* 3. *à,* Die noctuque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. Allelúia. *Gen.* 31.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* Supréme, XVII.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 7. G. Cùm vénerit Dóminus, et pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Christe, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens et invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Noverat quantis páteat periclis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Fecerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;

Et domum sanctam bene olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.
Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut æternæ súbeant ópima
Páscua vitæ. Amen.

[*Ant.* 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excelso in verbo glóriæ. Allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas : justítiam et fidem conservávit genti suæ; et exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. Allelúia. 1. *Mach.* 14.]

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Allelúia. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi : ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

℟. I. Quis est fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic facientem. Allelúia, allel. ℣. A Dómino suo præpósitus

ómnibus,
ditam sibi
Matth. 24
℟. II.
ómnia qua
tuet illum
cui multùm
tùm quærc
commenda
plus peten
allel. ℣. In
tas terræ,
rem susci
super illam
Luc. 12. *E*
℟. III. I
et fidélis;
fuisti fidéli
constítuam
dium dómi
allelúia. ℣.
meum cons
tia et sciénti
et glóriam
tra. Glória
25. 2. *Para*
Te Deum
℣. *Sacerd*
benedícite l
mus Levi,
mino. *Ps.* 1

AD 1

Ant. 7 a.
óstium, pas
huic ostiário
vocem ejus
lúia. *Joan.*
Ant. 2. D
vocat nomi
cit eas, et
Allelúia. *Joa*
Ant. 7. d.
quuntur, qu

ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; et cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, et fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Allel. *Joan.* 10.

Capitulum. (1. *Petr.* 5.)

PASCITE qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in Cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JESU, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
SUI probátus præmium
Amóris, et pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, et præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, et vivunt oves.
QUAM sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.
ARCET frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.
OFFERT frequentem victímam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.
℣ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

℣ *Ad* Benedictus, *Ant.* 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur, et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Si sit summus Pontifex.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui beátum *N.* ad sedem Apóstoli tui Petri evectum, et fídei firmitáte, et vitæ integritáte illustrem effecisti, ejus méritis et intercessióne, tales Ecclésiæ tuæ próvide pastóres, qui fidélibus tuis sínceræ doctrínæ præbeant alimentum, et rectæ conversatiónis ministrent exemplum; Per Dóminum nostrum.

Si sit fundator alicujus Ecclesiæ.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, cujus ineffábili misericórdiâ beátus Póntifex, *N.* in géntibus evangelazávit investigábiles divítias Christi; da nobis ejus intercessióne créscere in sciéntiâ tuâ; et in omni ópere bono fructificantes, secundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

Sit tantum sit Pontifex.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónsulis, et amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis ministros; da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, Spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ, ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia æterna pastórum; Per.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

ALIA COLLECTA. Orémus.

DEUS, fidélium lumen et Pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésia posuisti, ut oves tuas verbo pásceret, et informáret exemplo: da nobis ejus intercessióne, et fidem serváre quam verbo dócuit, et viam sequi quam exemplo monstrávit; Qui vivis.

[AD HORAS, *in Annuali-*

bus et Solen
dicitur in
post Da Ch

SUPREME
Jugis tibi s
Cum Patre
In sempite
Amen.

AD

Ant. 7. a
óstium.
[*In Solen*
et suprà, in
℣. Qui es
óvium. *Hei*

AD T

Ant. 2. D

Capitulun

DILIGENTER
pécoris tui
considera;
bis júgiter
coróna trib
tiónem et g
℟. *br.*
meus, * in
* Allelúia,
Qui subdit *
sub me, * A
Glória Patri
℣. Consti
super monte
℟. Prædica
ejus. *Ps.* 2.

AD S

Ant. 7. d.

Capitulum

INTRODUCAM
dabo vobis

cor meum; et pascent vos sciéntiâ et doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * in viam rectam, * Allelúia, allel. Deduxit. ℣. Ut irent in civitátem habitatiónis, * Allelúia, allelúia. Glória. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. (*Act.* 20.)

ATTENDITE vobis, et universo gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis sui. * Allelúia, allel. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * Allelúia, all. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus et oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. Allel. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, et docérem vos públicè, et per domos. Allel. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum a sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, et ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; et docébo vos viam bonam et rectam. Allelúia. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. (*Act.* 20.)

NOCTE et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: et nunc commendo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

[*In Solemn.-min. et suprà:* Allelúia, allel. ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, et beatificávit illum in glóriâ. Allelúia. *Eccli.* 45.

Hymnus, Christe, Pastórum, *ut in 1 Vesperis*, XIII.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui. Allel. 2. *Paral.* 6.

Collecta, ut suprà ad Laud.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia : et in ore fidéli abundábit; et Dominátor dabit eam illi. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit absconsa sua illi, et thesaurizábit super illum sciéntiam et intellectum justítiæ. Allel. *Eccli.* 4.

Ant. 8. *G.* Firmábitur in illo, et non flectétur; et continébit illum, et non confundétur; et exaltábit illum apud próximos suos. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, et adimplébit illum Spiritu sapiéntiæ et intellectûs. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolà glóriæ véstiet illum; et nómine æterno hæreditábit illum. Allelúia. *Eccli.* 15.

Capitulum. (*Eccli.* 51.)

ANIMAM meam direxi ad Sapiéntiam, et in agnitióne invéni eam : possédi cum ipsa cor ab initio; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus-majoribus, et supra:

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus; et sién-

tiam inte
plínam : *
funda et ab
cum eo est
℣. Spíritu
tur, étian
*Ipse. Glóri
1. *Cor.* 2.

E

O QUI perp
tor do
Vox æterna
vicário
Doctóres,
meas d
Nobis quàn
Hi semp
quid ac
Corrump
neum c
Lædi vel lév
fides,
His custódit
INFAMES ál
deùm :
Erróres ábi
dédocer
Christo res
malè cre
Mendax lúse
PATRUM ca
nerábile
Rugas objíci
fides :
Quæ sunt p
quæ nov
Servant dep

Sit suprema tibi glória Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris. Am.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, et in glória ejus requiescet. Allel. *Eccli.* 14.

Collecta, ut infrà ad Laud.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, ad Completorium: Ant.* 3. *à.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, et in lege sua lucem dare Israel. Allelúia. *Eccli.* 45.

In fine Hymni, post Da Christe, *Doxologia:* Supréma, Christe, Véritas, xxiii.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. C. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, et in viis ostendit se illis hiláriter. Allelúia. *Sap.* 6.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Jam nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Rellígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cum per mille neces impiétas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quando sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus incubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant instábiles, et dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónsona sénsibus;
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris. Am.

[*Ant.* 4. f. Propósui sapientiam addúcere mihi ad convivendum ; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. Allelúia. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea ; et efflóruit tanquam præcox uva. Allelúia. *Eccli.* 51.]

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui , Dómine ; et comédi eos : et factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. Allelúia. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine ; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps* 118.

℟. I. Super salútem et spéciem dilexi sapiéntiam : * Et propósui pro luce habére illam : venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. Allelúia, allel. ℣. Quæ desursum est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdià et frúctibus bonis ; * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. II. Optávi , et datus est mihi sensus ; et invocávi , et venit in me Spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus , * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Allelúia, allelúia. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei ; * Et divítias nihil esse. *Sap.* 7. *Philip.* 3.

℟. III. Sapiéntia bonórum

ómnium m
sine fictióne
invídia com
tus enim t
Quo qui usi
cipes facti
Dei. Allelúi
nus homo d
cordis sui p
* Quo qui t
Patri. † Par
Luc. 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd*
nuntiábit jus
Totâ die
Ps. 70.

AD I

Ant. 2. D.
mihi linguar
sciam suste
lassus est ,
Is. 50.

Ant. 6. E
non in persu
mánæ sapién
in ostensión
virtútis. Alle

Ant. 3. c.
tus Dei sto ,
nóri atque
extra dicens
Prophétæ loc
Act. 26.

Ant. 4. f. N
scire áliquid
Jesum Chris
crucifixum.

Ant. 5.
mystéria ómn
sciéntiam ; c
non habúerc
Allelúia. 1.

Capitulum. (*Sap.* 7.)

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, et præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, et sapiéntium emendátor : in manu enim illíus et nos, et sermónes nostri, et omnis sapiéntia, et óperum sciéntia et disciplína.

HYMNUS.

Vos succensa Deo spléndida lúmina :
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo cóndimur in álterum.
Per vos Rellígio, tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus :
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges :
Lac aptum púeris, et sólidum viris
Cauti suffícitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant dómos :
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses
Hæc nos accípimus tela supérstites :
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus, *Ant.* J. Sapiéntia et fortitúdo Dómini sunt : tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam et fortitúdinem dedisti mihi. Allel. *Dan.* 11.

COLLECTA. Orémus.

Omnipotens, æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre : da fidélibus tuis intercessióne béati *N.* quem eis æternæ salútis ministrum tribuisti, ut te miserante, sciéntiam recta faciendi, et virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

ALIA COLLECTA. Orémus.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit; ut eó-

dem nos replente, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit; Per... in unitáte ejusdem Spíritûs.

[Ad Horas, *in Annualibus et Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum, post* Da, Christe, *Doxologia:*

Suprema, Christe, Véritas,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es fons * sapiéntiæ. *Eccli.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. (1. *Cor.* 12.)

Unicuique datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * et scrutábor legem tuam, * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD S

Ant. 3. c

Capitulu

Si quis álit
acquiescit s
Dómini nos
et ei quæ sec
est doctrína
nihil sciens

℟. *br.* Via
* judícia tu
tus, * Alleh
℣. Adhæsi *
Dómine: *
Glória Patr

℣. A judí
clinávi; ℟.
posuisti mil

AD T

Ant. 5. a.

Capitulum

Finis præc
de corde pu
tiâ bonâ, e
à quibus qui
conversi su
quium, vol
doctóres, n
neque quæ l
que de quib

℟. *br.* Ve
et salutáre t
lúia, allel.
Non absco
diam tuam,
tuam; * Alle
ria Patri. Ve

℣. Pronu
dícia oris tu
moniórum t
tus sum. *Ps.*

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. Fuit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ; et erat potens in verbis et in opéribus suis. Allel. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret. Allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis et Prophetárum, vóluit et ipse scríbere quæ ad doctrínam et sapiéntiam pértinent. Allel. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, et conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. Allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; et laudem ejus enuntiábit Ecclésia. Allelúia. *Eccli.* 39.

Capitulum. (*Prov.* 3.)

BEATUS homo qui invénit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti et auri primi; et purissimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; et ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

[*In Solemnibus minoribus et suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Qui fécerit et docúerit hìc, magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus, O qui perpétuus, *ut in I. Vesperis*, XIX.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Allelúia. *Dan.* 12.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. Locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi: et in conspectu omnis pópuli glorificábor. Allelúia. *Levitic.* 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, et orent pro eis, ne sit in pó-

pulo plag?. Allelúia. *Num.* c. 18.

Ant. 4. *D.* Holocausta eórum, et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. Allelúia. *Is.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum super fílios Israel, et ego benedícam eis. Allelúia. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis adimplébitur. Allel. *Jer.* 31.

Capitulum. (*Num.* 16.)

NOTUM fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, et sanctos applicábit sibi; et quos elégerit, appropinquábunt ei.

[*In Duplicibus-majoribus, et suprà.*

℟. Sacerdótes sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen ejus. * Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium. Allelúia, allel. ℣. Sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia.* Qui. Glória Patri.* Qui. *Levit.* 21. *Tit.* 2.]

HYMNUS

QUID reluctátur, sibi quem ministrum.
Christus elégit? Tremor undè tantus?
Scílicet magnum timet imminentis
Pondus honóris.
COLLA submittit, Dómino jubenti

Cedit : en
aris;
Sumit et c
recúsa
Ferre labór
PROVIDUS
parcus
Páuperes,
levábat
Comis in c
suprén
Gratus et in
CAMEUS u
viresci
Dum vigil
minist
Ut, Deus, la
Créscere fr
QUAM doc
lit sevé
Móribus leg
urget;
Usquedum
suórum
Péctore Chr
QUID ven
profána
Tentet afflát
tes?
Excubat vin
dos
Arcet et hos
QUÆ tuis
ministr
Laus, tibi, j
prema:
Fac ut in Cl
virtus,
Christe, resu
℣. Stabit
Dómini, ℟.
nibus et mu
23.
Ad Magníf

Quasi thus ardens in igne, in ascensu altáris sancti glóriam dedit sanctitátis amictum. Allelúia. *Eccli.* 58.

Collecta, ut infrà ad Laud.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, ad Completorium: Ant.* 6. *C.* Flebam super eo qui afflictus erat, et compatiebátur ánima mea páuperi. Allelúia. *Job* 30.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* Jesu Sacerdos, XXVIII.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 1. D. Nocte et die non cessávi cum lácrymis monens unumquemque. Allelúia. *Act.* 20.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

SACERDOTEM in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 6.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

O TUA dignum pietáte munus!
Christe, cùm per te légitur Sácerdos
Ille, qui primum decus et ministris
Reddit et aris.
QUAM pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!
THURE fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
NEC sacrum durus sedet ad tribúnal:
Sublévat tristes miseráta casus,
Cáritas, clemens, aliisque mater,
Dum sibi judex.
QUAS relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis. Amen.

Ant. 3. à. Hæc dicit Dóminus: Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. g. Implévi eum Spíritu Dei, sapiéntiâ et intelligéntiâ, et sciéntiâ in omni ópere. Allel. *Exod.* 31.

Ant. 7. d. Juxta cor meum et ánimam meam fáciet; et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

℣. Servábo illi misericórdiam meam, ℟. Et testamentum meum fidéle ipsi *Ps.* 88.

℟. I. Dóminum elegisti, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis ejus, et custódias cæremónias illíus; et * Dóminus elégit te, ut sis ei, et fáciat te in laudem, et nomen, et glóriam suam. Allelúia, allel. ℣. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi, cum impositióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26. 1. *Tim.* 4.

℟. II. Quia sanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus. * Et scies quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidélis. custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se. Allelúia, allel. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. * Et scies. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℟. III. Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: * Argue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Allelúia, allel. ℣. Discurre, festína, súscita amícum tuum: ne déderis somnum óculis tuis. * Argue. Glória. * Argue. 2. *Tim.* 4. *Prov.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino; ℟. Laudáte et superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verur
3. *Reg.* 17.

Ant. 2.
multos : et
borasti :
firmavérun
Allelúia. *J*

Ant. 6. I
judíciis tém
cúndiam D
Eccli. 48.

Ant. 7. d
doctrínam,
mitátem,
tiéntiam. A

Ant. 8. G
vus, quem,
minus ejus,
cientem : su
sua constítu
Matt. 24.

Capitulum

Qui bene p
teri, dúpli
habeantur;
bórant in
trína.

HY

Quam Deo
Ministe
Qui nihil m
aurâ,
Mille virtú
cœtu
Scandit ad a
Quos doc
biles al
Firmat exen
dictis
(Instar accen
bunt
Facta magist

Hos alit verbis : alit hos et escis :
Nil suum dicit: sibi vindicáre
Páuperes credit, quasi commodáti
Pródigus auri.
Quippe véstigat, meditátus altâ
Mente, thesauros, sibi quos latrónum
Nulla vis tollat, neque dente vermis
Rodat iníquo.
Hunc cadens vidit, réperit renascens
Sol humi stratum, lácrymis madentem :
Intimæ menti Deus incubábat
Intimus hospes.
Prosit ut cunctis sua, seque tradit :
Nulla lex illì nisi lex amóris :
Cáritas nullos renuébat audax
Ferre labóres.
Luminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes par Amóris almi
Flamen inungis. Amen.

℣. Sacerdótes ejus índuam salutári; ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D. Euge, serve bone et fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam; intra in gáudium dómini tui. Allelúia. *Matth.* c. 25.

COLLECTA. Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, et regále sacerdótium coram te efficiámur; Per

ALIA COLLECTA. Orémus.

Deus, qui in Ecclésiæ tuæ decus et subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti : præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, et Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Ad Horas, *in Annualibus et Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum, post* Da, Christe, *Doxologia :*

Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Am.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Vir Dei.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, in* ℟. *brevi*,

℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Ps.* 109.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ecce.

Capitulum. (1. *Tim.* 4.)

Attende tibi, et doctrínæ :

insta in illis; hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. * Allelúia, allelúia. Veritátem

℣. Non abscondi * misericórdiam tuam. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo; ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Scriptus es.

Capitulum. (1. *Tim.* 1.)

GRATIAS ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério.

℟. *br.* Tríbuat tibi * Secundùm cor tuum. Allelúia, allel. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus * omnes petitiónes tuas, * Allelúia, allel. Glória. Tríbuat. *Ps.* 19.

℣. Memor sit omnis sacrifícii tui; ℟. Et holocaustum tuum pingue fiat. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

Capitulum. (1. *Tim.* 3.)

QUI bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. *br.* Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. Al-

lelúia, a
sericórd
suo; * A
ria. Hic.

℣. Be
et assum
bit in átr

AD I

Ant. 3
et prude
tuit Dón
liam suar
c. 24.

Ant. 4
de suo la
et dedit
decus. Al

Ant. 1
causta su
tusque est
suavitátis

Ant. 6
omnes hú
et legem e
tulit omi
malum: s
Allelúia. 1

Ant. 7.
verbis suis
cávit Dóm
tem, in op
circumstar
oblatióne
Allelúia. E

Capitulu

BEATIFICAV
in glóriâ,
eum zonâ g
eum stolam
návit eum
[*In Solemn*
Allelúia, a

vit eum, Dóminus in benedictiónibus suis et dedit illi hæreditátem. Allelúia. *Eccli.* 44.

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite
Cùm, præmiórum pródigus
Totum tibi dat se Deus!
PARTIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glórià
Ornant corónæ verticem.
QUOS parturisti Númini,
Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere
CHRISTUS tuum fit præmium,
Quem consecrasti víctimam;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitum.
ADHUC Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undisque mersos naúfragis,
Duc ad salútis líttora.
*DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus
Amen.

℣. Dómine, dilexi decórem domûs tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Ubi sum ego, illic et minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Allelúia. *Joan.* 12.

Collecta ut suprà ad Laud.

COMMUNE SS. ABBATUM,

MONACHORUM, COENOBITARUM,

ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus; et habébis thesaurum in cœlo. Allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, et in século futúro vitam æternam. Allel. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam

tuam : noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. Allelúia. *Genes*. 19.

Ant. 7. c. Séquere me, et dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. Allel. *Matth*. c. 8.

Capitulum. (2. *Cor*. 6.)

Exite de médio eórum, et separámini, dicit Dóminus, et immundum ne tetigéritis: et ego recípiam vos; et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus-majoribus, et suprà:

℣. Susceptor meus es tu, Dómine, et in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, et † Scrutábor mandáta Dei mei. Allelúia, allel. ℣. Magister, sequar te quocumque ieris. * Declináte à me. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps*. 118. *Matt*. 8.]

HYMNUS.

Felíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:

Ut vastu
Prudente
Ætern
que
Secúri r
dicr
Sano péc
Confísi n
Illis s
désp
Illis divít
Illis sum
Longo su
Fac n
quæ
In pœnan
bénti
Et, tellúr
Immortál
Æterni
nito
Sit par un
Sacri nex
Laus com
Amen
Si sit Al
terra erit
nerátio re
tur. *Ps*. 11
Ad Magi
Egrédere d
et de domo
ni in terr
strábo tibi
gentem m
dícam tibi.
Collecta,
Si non si
bra alárum
℣. Donec t
Ps. 56.
Ad Magn
Reliquisti
plenam me

Dómino Deo, ad quem venisti, et sub cujus confugisti alas. Allelúia. *Ruth* 2.

Collecta, ut infrà ad Laud.

[*In Solemn.-major. et suprà, ad Complet.: Ant.* 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus: et ponam eos in circúitu collis meibenedictiónem. Allelúia. *Ezec.* 14.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* Sit laus, xxxv.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempiternum. Allelúia. *Is.* 32.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

REMUNERATOREM inquirántibus se, Deum, * Veníte, adorémus. Allel. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte, 120.

Hymnus, Felíces, *ut suprà.*

Ant. 3. c. Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te. Allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et laborámus operantes mánibus nostris. Allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Allelúia? 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. Allelúia. *Ps.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. I. Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans; sed castígo corpus meum, et in servitútem rédigo. Allelúia, allel. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam: colluctáta est ánima mea in illa, et in faciendo eam confirmátus sum.* Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. II. Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Allelúia, allel. ℣. Excelsus Deus et hábitans cum contríto et húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, et vivíficet cor contritórum.* Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. III. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. Allelúia, allel. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómi-

no: ℣. Laudáte, et superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Perféctio tua, Dómine, et doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo et matri suæ: Néscio vos; et frátribus suis: Ignóro vos. Allel. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium: solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. Allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; et venit mihi gáudium à Sancto. Allelúia. *Baruch* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. Allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. Allelúia. *Jonæ* 2.

Capitulum. (*Isaiæ* 51.)

CONSOLABITUR Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus: et ponet desertum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis.

Pro S. Abbate, Monacho, et Cœnobita.

HYMNUS.

O PULCHRAS ácies, castraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!

Omnes leg
Uno sub d
HEU! qu
tra la
Pulsant pe
æther
Per jejúni
Vires córp
VOTIS u
que fl
Instant, e
nant
Et concór
Vim cœlo
HÆC vi
amat
Vinci per
mitus
Sic duris
Cœlum co
FERVENT
ta tur
Altum tu
dum
Hi per cán
Noctis lon
EXERCET
labor
Incumbun
des m
Tellus cult
Victum su
QUIN reg
que sú
Rectorisqu
óbseq
Nil servat
Capto libér
ÆTERNUS
nito P
Sit par uní
Sacri nexus
Laus comp
Amen.

Pro S. Anachoreta et Solitario,

HYMNUS.

QUID tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
MENTIS volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
PRÆSENS choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
* DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphatâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *D.* Ecce ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum et in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. Allelúia. *Is.* 8.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, et húmilem corde usque in finem perseverávit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam æternam apprehendant; Per eumdem.

ALIA COLLECTA. Orémus.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. Allelúia. *Thren.* 3.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo et intercessióne beáti *N.* cujus hódie tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere,

et ad æterna totâ mentis intentióne festináre; Per Dóminum.

ALIA COLLECTA. Orémus.

QUÆRÉNTIUM te, Dómine, Salvátor et custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre século, et sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, et te solum Dóminum purà mente sectári; Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

[AD HORAS, *in Annualibus et Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum post* DA, Christe, *Doxologia:*

SIT laus Patri, laus Fílio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es remunerátor * inquiréntibus te. *Hebr.* 11.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

Capitulum. (1. *Joan.* 2.)

SI QUIS díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculórum et supérbia vitæ,

quæ non e
mundo es
sit, et co
qui autem
Dei, man
℟. *br.*
* Mansi in
lúia, allel
Quóniam
* et conti
vitáte, *
Glória. E
℣. Conf
nes meas:
tuis tímui

AD

Ant. 3.

Capitulu

OMNIS di
senti qui
esse gáud
póstea aut
tíssimum
reddet jus
℟. *br.*
biórum t
todívi via
allel. Pro
gressus m
tuis. * Alle
Patri. Pro
℣. Indué
miliábam
meam. *Ps.*

AD

Ant. 8.

Capitulu

VIDETE óc
módicùm
véni mihi

Assúmite disciplínam in multo número argenti, et copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; et non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi. Allelúia, allel. Sépties in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Allelúia, allel Glória. Sépties. *Ps.* 118.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Sumus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, et ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, et ómnia possidentes. Allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum. Allelúia. *Hebr.* 10.

Capitulum. (*Deut.* 7.)

DOMINUS Deus ipse est fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

[*In Solemnibus-minoribus et suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, et custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

Hymnus, Felíces, XXXI.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, et quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, et benedixi ei, et multiplicávi eum. Allelúia. *Is.* 51.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvá-

tur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis, nam et in hoc ingemíscimus: habitatiónem nostram quæ de cœlo es pientes A

Collecta des.

COMMUNE JUSTOR

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. Dicébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. Allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Nisi conversi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Allelúia. *Matt.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, et non póterunt. Allelúia. *Luc.* 13.

Capitulum. (*Eccli.* 2.)

Qui timétis Dóminum, crédite illi; et non evacuábitur merces tis Dómin illum; et véniet vol Qui timétis gite illum; tur corda v

In Dupl et supra:

℟. Qui ti non erunt i bo illíus; illum, con illíus. Allel Plenitúdo l *Qui. Glóri *Rom.* 13.

HI

Summi pusil Timóre me Sui paternu Vult esse re

En regna Qui vixit oli Ignótus, ex Qui pauper

Angusta p Ingressus, e Per dura Cl Per damna r

Carnem te Linguam do In páuperun Abscondit e

Sapore verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil:
Mens celsa versátur polo.
*Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece.
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat, *Ant.* J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum et pax est electis ejus. Allelúia. *Sap.* 3.

Collecta, ut infrà ad Laud.

[*In Solemnibus-majoribus et supra, ad Completorium: Ant.* 2. A. Vigiláte, et estóte paráti; quia quâ nescítis hórâ Fílius hóminis ventúrus est. Allelúia. *Matth.* 24.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* Æterna, *infrà*, XL.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. Allelúia. *Is.* 64.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

Non parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis et durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides:
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
*Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*Ant.* 1. a. Qui vult vitam dilígere, et dies vidére bonos, declínet à malo, et fá-

ciat bonum. Allelúia.
Petr. 3.

Ant. 4. *D.* Cùm ingre
fúeris sémitas æquitá
non arctabuntur gressus
et currens, non habébis
fendículum. Allel. *Prov.*

Ant. 7. d. Inhabit
cum justítia, et prótege
in sempiternum; et in
agnitiónis invénies firm
mentum. Allelúia. *Eccli.*

℣. In nómine tuo exul
bunt justi, Dómine, ℟.
in justítia tua exaltabunt
Ps. 88.

℟. I. Tóllite jugum me
super vos, et díscite à
quia mitis sum et húm
corde : * Et inveniétis
quiem animábus vestris;
gum enim meum suáve e
et onus meum leve. Allelú
allel. ℣. Interrogáte quæ
via bona, et ambuláte in
* Et. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. II. Nihil dúlcius, quà
respícere in mandátis Dón
ni. * Glória magna est seq
Dóminum. Allelúia, all
℣. Si quis mihi ministra
me sequátur; et ubi su
ego, illic et minister me
erit. * Glória. *Eccli.* 2
Joan. 12.

℟. III. Omnis qui ven
ad me, et audit sermón
meos, et facit eos, oster
dam vobis cui símilis sit:
Símilis est hómini ædifican
domum, qui † Fodit
altum, et pósuit fundame
tum super petram. Allelúi
℣. Beátus homo, cui don

HYMNUS.

Qui te, Deus, sub íntimó
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámplius
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus:
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor:
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Proba me, Deus, et vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via æterna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus: quia in Deo sunt facta. Allelúia. *Joan.* 3.

COLLECTA. Orémus.

Fac, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est et plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

[Ad Horas, *in Annualibus et Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum, post* Da, Christe, *Doxologia:*

Æterna Justórum quies,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cæmque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, in ℟. br.*

℣. Qui propè es ómnibus * invocántibus te. *Ps.* 144.]

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. (*Philip.* 2.)

Cum metu et tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te, Dómine. Allelúia, allel. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Allelúia, allel. Glória. Convertantur. *Ps.* 118.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. (*Jac.* 1.)

Qui perspéxerit in legem perfectam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * verbum tuum, Dómine. Allelúia, allel. Lucerna pédibus meis. ℣. Et lumen * sémitis meis, Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lucerna. *Ps.* 118.

℣. Servávi mandáta tua et testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *à.* Donec súperest.

Capitulum. (*Eccli.* 15.)

Justitia longè abest à supérbiâ et dolo: víri mendáces non erunt illíus mémores; et viri veráces invenientur in illa, et successum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * justítia in æternum. Allelúia, allel. Justítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justítia tua. *Ps.* 118.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. Ecce verè Israélita, in quo dolus non est. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens à malo. Allelúia. *Job* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, et memor fuit Dómini in toto corde suo. Allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. Allelúia. *Josue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Allelúia. *Tob.* 2.

Capitulum. (*Galat.* 6.)

Fratres, quæ semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu de spíritu metet vitam æternam.

[*In Solemnibus-minoribus et suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Allelúia. *Eccli.* 1.

Hymnus, Summi, *ut in I. Vesperis, suprà, p.* XXXVII.

℣. Innocens mánibus et mundo corde, hic accípiet benedictiónem à Dómi-

no : ℟. Et misericórdiam à Deo salutári suo. *Ps.* 23.

Ad Magnificat, *Ant.* 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum. Allelúia. 3. *Reg.* 3.

Collecta, ut suprà ad Laud.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Quid Dómini bonum est, et quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, et vinum gérminans vírgines? Allelúia. *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, et cónfluent ad bona Dómini; et ultrà non esúrient : tunc lætábitur vírgo in choro. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dícat : Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus : Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum Allelúia. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis et filiábus : nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. Allelúia. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum ístud, sed quibus datum est. Allelúia. *Matth.* 19.

Capitulum. (1. *Cor.* 7.)

Unusquisque próprium donum habet ex Deo : álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, et víduis : Bonum est illis, si sic permáneant.

In Duplicibus-majoribus, et supra;

℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, et ✝ Portáte Deum in córpore vestro. Allelúia, allel. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî : ambulábo inter vos, et ero Deus vester. * Glorificáte. Glória Patri. ✝ Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

Festis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici : dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprimeret, dedídicit genus,
Virgo córporis immemor.

Sed quid cogis, amor? fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præclárae sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. Alleluia. 1. *Cor.* 1.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr

HYMNUS.

Vos ô virgínei cum cítharis chori,
Agni deliciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.

Hæc e
quâ
Cum ple
de j
Sponso,
pró
Virgo cá
Solo d
résp
Mortáles
mel
Sese fida
dépe
Ultro se l
Purum
ímag
In se tota
mem
Mens sese
vide
Surdis nil
Ægro v
córp
Ardet mil
mori
Quidquid
sibi
Unus fit D
Fac, ô
ginis
Hâc nos i
ditur
Qui gens s
ribus
Fac soli ti
Da te, s
lere l
Da te, Ch
rea Vi
Fac incens
árdea
Flammis fi
Amen
℣. Audi

inclína aurem tuam : ℟. Oblivíscere pópulum tuum, et domum Patris tui. *Psalm.* 44.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te: et gaudébit super te Deus tuus. Allelúia. *Is.* 62.

Collecta, ut infrà ad Laud.

[*In Solemnibus-majoribus et supra, ad Completorium: Ant.* 2. A. Ego dilecto meo; et ad me convérsio ejus. Allelúia. *Cant* 7.

In fine Hymni, post Da Christe, *Dox.* Æterne, XLVIII.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 3. E. Vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea. Allelúia. *Cant.* 5.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte, 120.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

Virginum robur, Deus, atque custos:
Sexus ímbellis, médios per ensés,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus:
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem:
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.
Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor et venustas,
Est sua membris.
Omnis à recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

Cœlestis aula pánditur:
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,

Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?
O virginales núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
* Da, Christe, nos tecum morí;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne. Allelúia. *Ephes.* 6.

Ant. 3. *à.* Incorrúptio facit esse próximum Deo. Allelúia. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. Allel. *Eccli.* c. 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

℟. I. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus: quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines. Allelúia, allel. ℣. Relígio munda apud Deum et Patrem
látum s
século.
enim me
Jac. 1.
℟. II.
* Et inc
fructum
márum s
allel. ℣.
secundù
óperis in
runt, vi
incoinqu
3. *Rom.*
℟. III.
templo I
Bonórum
riósus es
non cónc
tiæ. Allel
mundo c
Deum v
rum. Gl
Sap. 3. 1
Te Deu
℣. Sac
Dómine:
télligam i
Ps. 100.

AD

Ant. 1.
descendit
ad aréola
lília cóllig
Ant. 5
díligit án
eum, nec
Cant. 3.
Ant. 2. I
et dilectu
páscitur i
Cant. 6.

Ant. 6. *C.* Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. Allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; et fructus ejus dulcis gútturi meo. Allelúia. *Cant. c.* 2.

Capitulum. (*Sap.* 8.)

Ut scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; et hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum, ádii Dóminum.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

Quid sacram, Virgo generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoste triumphum.
Mollior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus;
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.
Lilius Sponsus récubat, rosisque:
Tu, tuo semper bene fida Sponso,
Et rosas martyr, simul et dedisti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meum: liberávit me, quia complácui ei: secundùm mundítiam manuum meárum reddet mihi. Allelúia. 2. *Reg.* 22.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

ALIA COLLECTA. Orémus.

Omnipotens sempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis et martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

Non vana dilectum gregem
Pavére mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.
Sed hæc tuárum própria

Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, et tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicissim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
*Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Qui nos, triumphátâ nece:
Ad astra secum dux vocat,
Compar tibi laus; Spíritus.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. Allelúia. *Is.* 61.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituisti: concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis sequámur exemplo; Per.

ALIA CO

Fideles
Dómine,
N. vírgi
mente pu
spiratión
xias del
præváleat
non capia
semper su
Per.

Ad Hor
et Solen
dicitur in
post Da,
gia:

Æterne
num,
Jesu, tibi
Cum Patre
In sempite

AD

Ant. 1.
[*In Sole*
et suprà, i
℣. Qui
sequuntur
14.]

AD

Ant. 5. a

Capitulun

De virgín
Dómini no
lium auter
misericórd
Dómino, u
℟. *br.* Læt
* exultent f
lúia, allel, I
ter judícia

Allelúia, allel. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, et lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. (1. *Cor.* 7.)

Mulier innupta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vélui super terram? * Allelúia, allel. Quid. ℣. Deus cordis mei, * et pars mea Deus in æternum. * Allelúia, allel. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum et caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. (2. *Cor.* 11.)

Æmulor vos Dei æmulatióne: despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia et exultatióne. Allelúia, allel. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * Allelúia, allel. Glória. Afferentur

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. D. Vírgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Allelúia *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, et ornavérunt lámpades suas. Allel. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médjà nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit sponsus; et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quócumque íerit; sine mácula enim sunt ante thronum Dei. Allelúia. *Apoc.* 14.

Capitulum. (*Apoc.* 19.)

Regnavit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se.

[*In Solemnibus-minoribus et suprà:*]

Allelúia, alleluia. ℣. Cantábant Vírgines quasi Cánticum novum ante sedem Dei et Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr, Hymnus, Festis læta sonent, *ut in primis Vesperis,* LVI.

℣. Conféssio et pulchritúdo in conspectu Dei : ℟. Sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certámi-num præmium vincens. Allelúia. *Sap.* 4.

Collecta, ut suprà ad Laud.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O VIRGO, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!
NON te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.
SIC ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ar
Mundána
Beáta c
Inter cane
Cœlo licet
Sponsi po
℣. DA, C
mori
Tecum sit
Terréna d
Amáre da
SIT laus
Qui nos tr
Ad astra s
Compar ti
Amen
℣. Vírg
men Dómi
tátum est
Ps. 148.
Ad Mag
In resurre
bent, neq
erunt sicu
cœlo. Allel
Collecta,

COMMUNE SANCTARUM M

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. Dómine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. Allelúia. *Esther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo : tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni con-

cupiscéntia
c. 3.
Ant. 8. c
ludéntibus
que cum hi
ámbulant,
præbui. Al
Ant. 3. a.
omne desid
me, et ánim
infrunítæ n
lelúia. *Eccli.*

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. Allelúia. *Esther.* 14.

Capitulum. (*Ephes.* 5.)

RELINQUET homo patrem, et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ; et erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo et in Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus-majoribus et supra:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula. Allelúia, allel. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória Patri. * Sit nomen tuum. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres et innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
LEX nuptiárum cáritas
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
TE multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.
QUACUMQUE confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; et sequi
Despecta gaudes, et pati.
BEATA quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
* DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimici. *Ps.* 60.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, et de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, et non est álius præter te. Allelúia. *Judith.* 9.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, et dilatátum est os meum; quia lætáta sum in salutári tuo. Allel. 1. *Reg.* c. 2.

Collecta, ut infra ad Laud.

[*In Solemnibus-majoribus et supra, ad Completorium : Ant.* 2. A. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Allel. *Prov.* 31.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia :* Divína, LIII.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. Allelúia. *Baruch* 5.]

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

DEUM in quo sperant sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

ADESTE, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

BLANDOS ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit :
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.

NON vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

NON illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit :
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

SE sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit :

Timet vid
Dum prod
PASCEND
Sacris stu
Templo fr
Redíbat a
* DA, Cl
mori;
Tecum sin
Terréna d
Amáre da
SIT laus
Qui nos, t
Ad astra s
Compar ti
Amen
Ant. 7. d
salem, tu
honorificé
tri. Allelúi
Ant. 8. (
Dómino; s
pópulus n
virtútis. Al
Ant. 5. C
te Dóminu
bit in dilec
tábit supe
Allelúia. *S*
℣. Bened
ex Sion; ℟.
Jerúsalem
vitæ tuæ. *P*
℟. I. M
gregavérunt
pergressa es
lax grátia,
chritúdo : m
minum ipsa
lelúia, allel
ruptibilitáte
tûs, qui es
Dei lócuples
res ornábat

grátia, et vana est. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. II. Fecisti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quòd castitátem amáveris: * Ideò et manus Dómini confortávit te, et ídeò eris benedicta in æternum. Allelúia, allel. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. III. Omnia quæ locúta es, vera sunt; et non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergo ✝ Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, et timens Deum. Allelúia, allel. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. ✝ Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum, ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Ant 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; et annos vitæ illíus in pace implébit. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta, et tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Allel. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte ac die. Allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. (1. *Petr.* 3.) Mulieres súbditæ sint viris suis; ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrífiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

HYMNUS.

Ardet Deo quæ Fémina
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
*Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátà nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus, *Ant.* J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; et exaudíta est orátio mea. Allel. *Eccli.* 51.

COLLECTA. Orémus.

DEUS cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus, ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per Dóminum.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; et non discédet, donec Altíssimus aspíciat. Allelúia. *Eccli.* 35.

COLLECTA. Orémus.

TUORUM corda fidélium, Deus miserátor, illustra: et beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, et amáre cœléstia; Per Dóminum.

Si sit Vidua,

COLLECTA. Orémus.

DEUS, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus et oratiónibus instantes, cœlés-

tium cons
mur esse
Dóminum.

AD HOR
et Solemnit
citur in
post Da,
gia:

DIVINA P
Jesu, tibi
Cum Patre,
In sempiter

AD
Ant. 1. a
[*In Soler*
et suprà in
℣. Qui es
rum, et J
Ps. 67.]

AD T
Ant. 2. D

Capitulum

MULIERES v
sint, sicut
niam vir ca
sicut Christ
clésiæ, ipse
ris ejus.

℟. *br.* Do
luntátem tu
meus es tu.
Doce me. ℣.
bonus * ded
lelúia, allel.
me. *Ps.* 142.
℣. Ab omn
líbui pedes n
tódiam verba

AD S
Ant. 3. c. 1

Capitulum. (1. *Tim.* 2.)

MULIER in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea, * Allelúia, allel. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Allelúia, allel. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ. ℟. Dicam Deo: Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

Capitulum. (1. *Tim.* 2.)

VOLO oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia et sobrietáte ornantes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ, sed quod decet mulíeres, promittentes ietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * et intendit mihi, * Allelúia, allel. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Allelúia, allelúia. Glória. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, et vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. In ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. Allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. Allelúia. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, et panem otiósa non comédit. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. Allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Allelúia. *Prov.* 21.

Capitulum. (1. *Tim.* 2.)

MULIER salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, et dilectióne, et sanctificatióne cum sobrietáte.

[*In Solemnibus-minoribus et suprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israel. Allel. *Judio.* 5.

HYMNUS.

O JAM beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!
PER quos gradus cœlum petit,

Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis et nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus et nos ígnibus;
Eoque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
℣ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amare da cœléstia.
Sit Laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, et con-

fundan
Dómin
85.

Ad M
Confité
Dómine
et prote
et liber
à perditi
c. 51.

Collect
Si no
Anima n
℣. Et se
ipsi. *Ps.*

Ad Ma
C. Fortit
dumentu
de fructu
et lauden
ópera eju
c. 31.

Collecta
des.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

SEMIDUPLEX.

IN I. VESPERIS.

Super Psalmos de Feria,

Ant. sola. 7. a. Gaudéte cum ea gáudio universi, qui lugétis super eam, ut repleámini ab úbere consolatiónis ejus; allelúia. *Is.* 66.

Capitulum. (*Is.* 62.)

Eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui: non vocáberis ultrà derelicta.

HYMNUS.

Proprios, Virgo, tibi, magna, plausus
Spléndido nati damus in triúmpho:
Ille dum vincit, tua, Mater, est pars
Máxima palmæ.
De tua crevit generátus alvo,
De tuo suxit sibi lacte corpus:
De tuo sanguis, prétium salútis
Ubére fluxit.
Quanta vis Matrem tétigit dolóris
Prole tot diras obeunte mortes!
Carne quas læsâ tulit ille plagas,
Corde tulisti.
Rupe dum clausus jácuit sepulchri,
Orba tunc lucis páriter jacébas:
At novam Christo reparante vitam,
Ipsa resurgis.
Filio gaude, Génitrix, recepto;
Nulla regnantem tibi fata tollent;
Quem Patri consors amor et pérennis
Glória jungit. Amen.

℣. Concupiscet rex decórem tuum! ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum. *Ps.* 44.

Ad Magnificat, *Ant* 1. g. Exue te stolâ luctûs, et índue te decóre: Deus enim ostendet splendórem suum in te; allelúia. *Baruch.* 5.

Collecta, ut infrà ad Laud.

Ad Completorium, *ut in Psalterio et Ordinario. Hymnus* Virgíneis.

AD NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

Dominum convertentem luctum in gáudium, * Venite, adorémus, allelúia. *Jer.* 31.

Hymnus, Próprios, Virgo, *ut suprà.*

Psalmi de Sabbato sub solâ Ant. 7. d. Fílius tuus vivit: et ipse dominátur in omni terra; allelúia. *Gen.* 4.

℣. Posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, Dómine, ℟. Sicut et in promissióne tua. *Ps.* 55.

Pater noster.

Absolutio et Benedictiones ut in Ordinario pro tempore Paschali.

Lectio I. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Jesum Deus suscitávit, * Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea; allelúia, allelúia. ℣. Súfficit mihi, Filius meus vivit. * Propter hoc lætátum est cor meum. *Act Gen.* 44.

LECTIO II.

Ex Epístola sancti Athanásii Epíscopi ad Epictétum.

HUMANUM natúrâ erat quod ex María pródiit, secundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque nostrum extíterit. Soror étenim nostra est María, omnes quippe ex Adam orti sumus. Nam postquàm à mórtuis surrexisset, cùm quidam existimárent se non in corpóre ex María génito Dóminum aspícere, sed illíus loco spíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, et vidéte quia spí-

ritus ca
habet, s
bére. N
détis ca
sed, ha
Verbum
formátu
sed illas
post resu
crederéti
℟. Om
passi sun
solátur h
est nos D
lúia. ℣.
facta est,
léctus me
tur. 2. *Co*

I

Ex libro d
tæ Ví

(Inter oper

SI tam m
tio beátæ
conversati
cùm ipsum
post morit
quanta put
cùm ipsum
cátis morti
rexisse, no
num victúr
et terræ on
perenni jur
Nolo hanc
gáudii ejus
labóret: qu
Angelis est
impenetrábi
credíderim
mini mortáli
netrábilis. S

buit eódem fílio suo, calcátâ morte, ab ínferis resurgente: num minóri gáudio exultávit ipso in ea carne, quam de se assumptam nóverat, coram óculis suis cœlos penetrante? Non ineffabili gáudio lætarétur, quando fílium suum unigénitum omnes cœlos, dominandi jure, penetráre, ac in Dei Patris omnipotentis vidit consessum ascendendo pertíngere? Quid huic gáudio unquam fuit audítum símile?

℟. Deus totíus consolatiónis consolátur nos in omni tribulatióne nostra: * Quóniam sicut abundant passiónes Christi in nobis: ita et per Christum abundat consolátio nostra; ✝ Allelúia, allelúia. ℣. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. * Quóniam sicut abundant. Glória Patri. ✝ Allel. 2. *Cor.* 1. *Cant.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cor meum et caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Exulta in omni corde, fília Jerúsalem, non timébis malum ultrà: Dóminus Deus tuus gaudébit super te in lætítiâ; allelúia. *Mich.* 3.

Ant. 6. F. En dilectus meus lóquitur mihi: jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recessit; allel. *Cant.* 2.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimittam, allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 3. a. Replébis me jucunditáte, quia Christus neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem; allelúia *Act.* 3.

Ant. 2. D. Dilectus meus cándidus et rubicundus, electus ex míllibus, et ipse est amícus meus; allelúia. *Cant.* 5.

Capitulum. (*Cant.* 5.)

OSCULETUR me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum, ídeó adolescéntulæ dilexérunt te.

HYMNUS.

VICTOR triumphat Fílius;
Lætáre, Mater, et tuo
Qui corde fixit vúlnera,
Nunc pulsus absistat dolor.
FIXUM cruci quem víderas,
Natum resurgentem vides;
Magnos amor luctus dedit,
Majóra nunc dat gáudia.
NEC jam rapáci gútture
Christum resúmet ínferus.
Mortem volens semel tulit,
Nunc vivus æternum manet.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen

℣. Convertisti planctum meum, ℟. In gáudium mihi. *Ps.* 29.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Ego in Dómino gaudébo: et exultábo in Deo Jesu meo; allelúia. *Habac.* 3.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ: Per eumdem.

AD HORAS, *in fine Hymnor. Doxol.* Qui natus es.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Exulta.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. En dilectus.

Capitulum. (*Tob.* 5.)

POST lacrymatiónem et fletum, exultatiónem infundis: sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Aníma mea exultábit in Dómino; * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Et delectábitur super salutári suo. * Allelúia. Glória. Anima. *Ps.* 34.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD

Ant. 5.

Capitulu

PONE me
per cor tu
lum super
quia fortis
léctio.

℟. *br.* C
cœlo? Et à
per terran
Quid mihi
mea et co
cordis mei
ria. Quid r

℣. Exqu
exaudívit n
nibus trib
éripuit me

AD

Ant. 2.

Capitulu

SUB umbra
sideráverar
ejus dulcis
troduxit m
riam, ordi
ritátem.

℟. *br.* M
nificéntiam
allelúia. M
Et convers
me. * Allel
tiplicasti. A

℣. Bénec
Dómino; I
bonis desid
102.

VESPERÆ
quenti.

Pro Commemoratione B. M. V.

Ant. Non óccidet ultrà sol tuus quia erit tibi Dóminus in lucem sempiternum. Allelúia. *Is.* 60.

℣. Super salutáre tuum exúltábit vehementer : ℟. Desidérium cordis ejus tribuisti ei, Dómine. *Ps.* 20.

COLLECTA. Orémus.

Deus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es; præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

OFFICIUM PARVUM B.

[EXTRA CHORUM DICITUR AD L

In Ecclesiis in quibus solet dici, dicitur in Feriis, extrà Tempus Paschale.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Vesperæ et Completorium antè Vesperas Officii diei; Officium verò Nocturnum cum ceteris Horis post Laudes Officii diei.

AD OFFIC. NOCTURNUM.

INVITATORIUM.

JESUM de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. *Ps.* 94. Veníte, 120.

HYMNUS.

O QUAM glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
QUEM cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc rité genu fléctitur omne;

A quo, t
nient
Æterni p
gni.
DIVINÆ
matre
In terris v
tri:
Cujus Vir
Nato:
Quo fœcu
Flame

In Festi
cuntur in
sequentes P
phonis pro
In Officiu
cuntur tant
secundum o
ut infrà no

IN I.°

Feri

Ant. sola

PSA

DOMINE Dó
quàm admi
tuum in un
Quóniam
gnificéntia t
Ex ore ini
téntium pe
propter ini
déstrues ini
rem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam et stellas quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ et honóre coronasti eum, * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves universas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, * et pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, et ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint dominati, * tunc immaculátus ero, et emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia

in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, *Potentíssime.

Spécie tuâ et pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam; * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, vírga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam; * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab int
áureis, ci
tátibus.

Adduc
gines post
ejus affere

Afferen
exultatión
templum

Pro pátr
tibi fílii:
príncipes
ram

Mémore
tui * in om
generatión

Proptér
buntur tib
in séculum

Ant. Av
Dóminus t
tu in muli

℣. Audi
inclína aur
concupisce
tuum. *Ps.*

Pater no

Lectiones
Nocturnum

IN II.°

Feriâ

Ant. sola

PSA

Deus nost
virtus: * ad
tiónibus qu
nimis.

Proptéreà
dum turbál
transferentu
maris.

Sonuérun

aquæ eórum; * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma, * et scuta combúret ígni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster; * et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis; * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * et plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquêtur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * et justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium* habitátio est in te.

Ant. Ecce concípies in útero, et páries fílium; et vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, *etc.*

Lectiones infrà.

IN III.° NOCTURNO.

Feria IV et Sabbato,

Ant. sola 2. D. Quod nascétur.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino, cántícum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniar
tium dæm
autem cœl
Conféssi
in conspec
mónia et
sanctificati
Afferte
géntium,
glóriam et
ferte Dóm
mini ejus.
Tóllite h
in átria eju
minum in
Commov
universa t
géntibus, q
gnávit.
Etenim
terræ, qui
tur: * judi
æquitáte.
Lætentur
terra; con
et plenitúd
bunt campi
in eis sunt.
Tunc ex
ligna sylvár
mini, quia
venit judicá
Judicábit
æquitáte, *
ritáte sua.

PSAL

Dominus re
terra, * læte
tæ.
Nubes et
ejus: * just
corréctio se
Ignis ant

det, et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, et lætáta est Sion: * et exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dílígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino, in cíthara, * in cíthara et voce psalmi.

In tubis ductílibus et voce tubæ córneæ, * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, *etc.*

ABSOLUTIO.

(Judith. 13.)

NOBISCUM sit Deus, qui in ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel.

Bened. Deus, à quo missus est Angelus Gábriel ad Vírginem Maríam, mittat nobis

de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6. ℟. Amen.

LECTIO I.

(Isaiæ. 7.)

ADJECIT Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est molestos esse homínibus : quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium ; et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam ei, et ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum : * Constituam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ℣. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et regnábit in domo Jacob in æternum. * Constituam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Bened. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit et péperit, det nobis fílios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

LECTIO II.

(Galat. 4.)

QUANTO témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium ; sed sub tutóribus et actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre : ita

et nos,
vuli, su
erámus
venit p
misit De
tum ex
lege; ut
redímer
filiórum
autem.
℟. Qu
de Spíri
autem f
fáciet p
cátis eó
nem óm
illi Dóm
Eccli. 4.
Benec
de quo e
tum est
ómnia.

(1

APERTI
in cœlo
tamenti
et facta
ces, et t
do mag
gnum
Múlier
sub péd
ejus co
decim.
℟. Ex
in Deo
respexit
suæ. ℣.
num m
nomen
Quia. G
Ps. 33.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Ps. 66. Deus misereátur, 78.

Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem, 7.

Ps. 99. Jubiláte Deo..... servíte, 7.

CANTICUM.

(Zach. 2.)

LAUDA et lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * et erunt mihi in pópulum, et habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * et éliget adhuc Jerúsalem.

Ps. 150. Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 43.

Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. (*Jerem.* 32.)

CREAVIT Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit vírum.

HYMNUS.

O GLORIOSA Vírginum
Regína, cœlo célsior,
Quanto, María, fœnore
Reddis quod Eva pérdidit!

CUNCTIS Deum, vírgo paris
Desiderátum géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redemptæ pláudite.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ. ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

HYMNUS

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostrî misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

ET nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice:
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. 71. Deus, judícium tuum regi da, 40; *Divisio Ps.* 71. Reges Tharsis, 40; *Ps.* 116. Laudáte Dóminum, omnes, 108; *sub Ant.* 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundum carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. (*Isaiæ* 11.)

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet, et requiescet super eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In. æternum manébit. Semen.
℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In. Glória Patri. Semen. *Ps.* 88.

℟. Dominábitur à mari usque ad mare, ℟. Et usque ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

COLLECTA. Orémus.

Protege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; et beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus et perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus, *suprà*.

Psalm. 115. Crédidi propter, 83; *Ps.* 119. Ad Dóminum, 51; *Ps.* 120. Levávi, 36, *sub Ant.* 4. d. De María

natus est
Christus.

Capitu

Dabit D
signum :
cípiet, e
vocábitu
mánuel.

℟. *br.* I
* Non co
℣. Adju
dilúculo
bitur. Gl
℣. El
℟. In hab
131.

COLL

Deus, q
beátæ Ma
cundà, h
mia præst
sumus, u
intercéde
quam m
vitæ sus
nostrum
Fílium t

AD

Hymnu
Ps. 122
Ps. 123.
124. Qui
Ant. 7. d
másculum
erat omne

Capitul

Ex te egr
minátori
ejus ab ini
nitátis.

num : * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israel. *Judith* 13.

Capitulum. (*Eccli.* 24.)

Qui créavit me, requiévit in tabernáculo meo : et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto;
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino : ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; et intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, et mentes nos-

tras humilitáte et caritáte sanctífica; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128. Sæpè expugnavérunt, 121; *Ps.* 129. De profundis, 84; *Ps.* 130. Dómine, non est exaltátum, 84. *sub sola Ant.* 5. a. In omni gente quæ audierit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIRGO Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
HINC méritò dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
SUSCIPE, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
GLÓRIA magna Patri: compar sit glória Nato:
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

Capitulum. (*Judith* 13.)

NOMEN tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fuérint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum.

℣. Om
* Depre
tri. Vul
℣. M
nis tui
tióne et
Ad N
℟. Mem
litátis t
num, e
nobis, e
te. *Esth*

COL

BEATÆ
que víre
mus, D
gloriósa
vitam
Per Dón

PRO

AD

INVIOLA
es, María
Quæ e
porta.
O mat
ríssima.
Súscip
cónia.
Nostra
sint et có
Te nu
corda et
Tua p
sona,
Nobis
per sécul
O beni
O benign
Quæ s
mansisti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

COLLECTA. Orémus

FAMULÓRUM tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

¶ *Tempore Paschali, si dicatur privatim Officium parvum, fit ut supra, addendo semel* Allelúia, *in fine Responsoriorum etiam brevium. Dicitur* Te Deum. *Ad Laudes et Vesperas dicitur Collecta,* Deus, qui per Resurrectiónem, LXI.

COMMUNE PATRON

PRO APOSTOLO

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 18. Cœli enárrant, *cum sua divisione*, 39; *Ps.* 43. Deus, áuribus nostris, *cum sua divisione*, 93; *Ps.* 44. Eructávit cor meum, 110.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

(Cap. 4.)

Sic nos exístimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dominus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadusque véniat Dominus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc la à Deo.

I

Hæc aute figurávi i propter v discátis, scriptum álterum i Quis enim autem hal cepisti; si quid glori céperis? J jam dívite nobis regn nétis, ut regnémus Deus nos mos ostend destinátos lum facti Angelis, e

I.

Nos stult tum, vos a Christo: n tem fortes autem ign hanc horar

sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operantes mánibus nostris. Maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo; sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres : nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

IN II.º NOCTURNO.

Ps. 46. Omnes gentes, pláudite, 33; *Ps.* 63. Exáudi Deus, oratiónem meam, 104; *Ps.* 74. Confitébimur tibi, Deus, 105.

IN III.º NOCTURNO.

Ps. 86. Fundamenta ejus in móntibus, 113; *Ps.* Cantáte Dómino..... omnis terra, 32; *Ps.* 98. Dóminus regnávit, irascantur pópuli, 34.

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Isaiæ 52.)

QUAM pulchri super montes pedes annuntiantis et prædicantis pacem, * annuntiantis bonum!

Prædicantis salútem, * dicentis Sion : Regnábit Deus tuus.

Vox speculatórum tuórum : * levavérunt vocem, simul laudábunt :

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte et laudáte simul, deserta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus brachium sanctum suum, * in óculis ómnium géntium :

Et vidébunt omnes fines terræ, * salutáre Dei nostri.

AD VESPERAS.

Psalm. 109. Dixit Dóminus, 18; *Ps.* 112. Laudáte, púeri, 19; *Ps.* 115. Crédidi propter, 83; *Ps.* 125. In convertendo, 36; *Ps.* 138. Dómine, probasti me, 99.

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 6.)

IN illo témpore; éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernoctans in oratióne Dei: et cùm dies factus esset, vocávit discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominávit. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

(Comm. in Matth. cap. 10. L. 1.)

BENIGNUS et clemens Dóminus ac magister non ínvidet servis atque discípulis virtútes suas. Et sicut ipse curáverat omnem languórem et infirmitátem, Apóstolis quoque suis tríbuit potestátem, ut curárent omnem languórem et omnem infirmitátem in plebe. Sed multa distántia est inter habére, et tribúere; donáre, et accípere. Iste quodcumque agit, potestáte Dómini agit: illi si quid fáciunt, imbécillitátem suam, et virtútem Dómini confitentur, dicentes: In nómine Jesu surge et ámbula.

LECTIO VIII.

DUODECIM autem Apostolórum nómina sunt hæc. Or-

dinem Ap
ritum uni
fuit distrib
arcána ri
scríbitur S
to Petrus,
altérius Si
látur Canar
Galilææ, u
nus vertit i
bum quoqu
dæi; quia
Jacóbus A
tolórum pá
sóciat. Ju
Andréam f
carne quàn
bum et Jo
trem córp
verum patr
Philippum
mæum, Th
Matthæum
teri Evange
tióne nóm
ponunt Ma
teà Thomar
nomen adsc
quæ conve
dantes sug
listam vide
et post Tho
publicánum
abundávit i
abundet et

LE

HOS duóde
præcípiens
tium ne abi
tátes Sama

intravérítis; sed pótiùs ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. Non est contrárius locus iste ei præcepto quod pósteà dícitur : Euntes, docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti; quia hoc ante resurrectiónem, illud post resurrectiónem præceptum est. Et oportébat primùm adventum Christi nuntiáre Judæis, ne justam habérent excusatiónem, dicentes, ideò se Dóminum rejecisse, quia ad gentes et Samaritános míserit. Juxta tropológiam verò præcípitur nobis, qui Christi censémur nómine, ne in via géntium et hæreticórum ambulémus erróre; ut quorum relígio separáta est, separarétur et vita.

PRO UNO MARTYRE.

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, 2; *Ps.* 12. Usquequò, Dómine, obliviscéris, 53; *Ps.* 16. Exaudi, Dómine, justítiam meam, *cum sua divis.* 106.

LECTIO I.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

(Cap. 4.)

Deus qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus; ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur : aporiámur, sed non destitúimur : persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur : dejícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

LECTIO II.

Semper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum; ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habentes autem eumdem spíritum fídei, sicut scriptum est : Crédidi, propter quod locútus sum; et nos crédimus, propter

quod et lóquimur : scientes quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobiscum. Omnia enim propter vos; ut grátia abundans, per multos in gratiárum actióne abundet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus : sed licèt is qui foris est noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem.

LECTIO III.

(Cap. 5.)

Id enim quod in præsenti est momentáneum, et leve tribulatiónis nostræ supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis; non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt. Scimus enim, quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est superíndui cupientes; si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti, eo quòd nólumus expoliári, sed supervestíri; ut absorbeátur quod mortále est, à vita.

IN II

Ps. 20.
túte tua,
rére meî..
culcávit,
ne Deo su
104.

L

Sermo s
I

(Sem. 311
M

Istum no
pássio be
fecit, cuju
lébritas in
votíssimos
celebrátio
tyrum im
virtútum.
rem Márt
magnum es
tiéntiam M
Hoc sic agá
témus; hoc
illud pótiu
laudámus i
Quia usqu
veritáte cer
cit. Blandi
contempsit
cessit; ideò
accessit.

LE

Abundant i
róres et ter
mus Martyr
tiâ, terróre
rávit. Magn
cit: secútus

vicit. Quando persecútor sæviébat, leo fremébat; sed quia Agnus sursùm attendebátur, leo deorsùm calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, et pro ista prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béstias, cruces, mortes.

LECTIO VI.

Alius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Nunquid hoc fácerent, nisi flagrántiâ caritátis de consciéntia veritátis? Prædicavérunt mórtuum quem sciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam: sciébant pro qua felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodest hómini, si totum mundum lucrétur, ánimæ autem suæ detrimentum patiátur?

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 63. Exaudi, Deus, oratiónem meam, 104; *Ps.* 69. Deus, in adjutórium meum intende, 82; *Ps.* 85. Inclína, Dómine, *cum sua divisione*, 117.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 10.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non est discípulus super magistrum, nec servus super dóminum suum. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Episcopi et Mártyris.

(Epist. 56, quæ est de exhort. ad martyrium ad Thibaritanos.)

Gaudere nos in persecutiónibus vóluit Dóminus; quia tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen militiæ dédimus, ut pacem tantúmmodô cogitáre, et recusáre militiam debeámus; quando in ipsa militia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis et tolerántiæ et passiónis magister, ut quod fieri dócuit, prior fáceret; et quod pati hortátur, prior pro nobis ipse paterétur. Sit ante óculos, fratres dilectíssimi, quod qui omne judícium à Patre solus accépit, et qui ventúrus est et judícatúrus, jam judícii sui et cognitiónis futúræ sententiam protúlerit, prænúntians et contestans confessúrum se coram Patre suo confitentes, et negatúrum negantes.

LECTIO VIII.

(Longè post præced.)

NEQUE áliquis persecutiónis metu sic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus et præceptis, ac mónitis cœléstibus, ad ómnia inveniátur armátus. Irascitur adversárius et minátur, sed est qui possit de ejus mánibus liberáre. Ille metuendus est, cujus iram nemo potest evádere, ipso præmonente et dicente : Ne timuéritis eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; magis autem metúite eum qui potest et corpus et ánimam occídere in gehennam. Et íterum : Qui amat ánimam suam, perdet illam; et qui odit ánimam suam in isto século, in vitam æternam conservábit illam. Ecce agon sublímis et magnus, et corónæ cœlestis præmio gloriósus. Præliantes nos spectat Deus, spectant Angeli ejus, spectat et Christus. Quanta est glóriæ dígnitas, quanta felícitas, præsente Deo cóngredi, et Christo júdice coronári!

LECTIO IX.

ARMEMUR víribus totis, et parémur ad agónem mente incorruptâ, fide íntegrâ, virtúte devótâ. Armat nos Apóstolus, dicens : Indúite arma Dei, ut possítis resístere in die nequíssimo. In-

duamus
ut contra
nítum sit
Calceáti si
gistério,
ut cùm se
bis cœperi
plantáre n
mus scutu
tegente, q
inimícus
Accipiámu
cápitis gá
ut munian
diant edict
tur óculi,
tanda simu
frons, ut s
lume serv
os, ut Dómi
tum victri
Armémus
dio spiritá
funesta fór
Eucharísti
Dómini co
sum comp
à Dómino
mium cœl
rum.

AD

CA

(E

CONFITEBOR
rex,* et coll
salvatórem
Confitébo
* quóniam
tector factu
Et liberas
à perditióne
guæ iníquæ

rantium mendacium, * et in conspectu astántium factus es mihi adjútor;

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adjutório.

Laudábo nomen tuum assíduè, et collaudábo illud in confessióne, * et exaudíta est orátio mea.

Et liberasti me de perditione, * et eripuisti me de témpore iníquo.

Proptéreà confitébor, et laudem dicam tibi, * et benedícam nómini Dómini.

AD VESPERAS.

Psalmi 109. Dixit Dóminus, 18; *Ps.* 111. Beátus vir, 19; *Ps.* 115. Crédidi propter, 83; *Ps.* 110. Ad Dóminum, cùm tribulárer, 51; *Ps.* 120. Levávi óculos, 36.

DIE OCTAVA.

IN III.º NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 16.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 131, in Nat. Martyrum.)

Illa Evangélicâ tubâ quando ait Dóminus, qui amat ánimam suam, perdet illam, et qui prediderit illam; propter me, invéniet eam, accensi sunt mártyres, et vicérunt; quia non de se, sed de Dómino præsumpsérunt. Duóbus modis intélligi potest quod dictum est, Qui amat ánimam suam, perdet illam. Si amas illam, perdis eam. Et álio modo: Noli amáre, ne perdas. Prior modus istum habet sensum: Si amas, perde illam. Hic sémina illam, et in cœlo metes illam. Agrícola si non tríticum pérdidit in sémine, non amat in messe. Alius modus sic habet: Noli amáre illam, ne perdas illam. Videntur sibi amáre ánimas suas, qui timent mori. Animas suas Mártyres si sic amassent, procul dúbio perdidissent. Quid enim prodesset tenére ánimam in hac vita, et pérdere in futúra?

LECTIO VIII.

Sed quia Christum non negavérunt, transiérunt de hoc mundo ad Patrem. Quæsié-

runt Christum, confitendo tenuérunt; moriendo magno lucro perdidérunt ánimas suas, fœnum perdentes, corónam promerentes, et vitam sine fine tenentes. Fit dénique, imò factum est in eis quod Dóminus subsequenter adjunxit : Et qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui perdíderit, inquit, propter me; tota causa ibi est. Qui perdíderit, non quomodocumque, non quâlibet causâ, sed propter me. Illi enim in prophetía jam dixérunt Mártyres : Propter te mortificámur totâ die. Proptérea Mártyrem non facit pœna, sed causa.

LECTIO IX.

Quando Dóminus passus est, tres cruces causa discrévit. Inter duos latrónes crucifixus erat. Si pœna inter-

rogarétur, s
tus latróni
térrogat qu
re crucifixu
respondet
vos. Dicant
tyres : Et n
propter te. I
nos áutem
sed ipse pro
ferret nobis
autem prop
impertiend
cium. Proin
que consult
manat ex ill
et quod fit
redit ad no
de quo dici
tátur in Dó
mino, Deu
quóniam bo
non eges. Q
nórum meó
datórum? E
áliquo bono,
ne bonum?

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 5. Verba mea, 60; *Ps.* 31. Beáti quorum, 53; *Ps.* 80. Exultáte, Deo, 76.

LECTIO I.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

(Cap. 8.)

Fratres; Debitóres sumus non carni, ut secundùm carnem vivámus. Si enim secundùm carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepistis spíritum servitútis íterùm in timóre; sed accepistis spíritum adoptiónis filiórum; in quo clamámus: Abba, Pater. Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi; si tamen compátimur ut et conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat.

LECTIO II.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit conformes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit; quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit adversùs electos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imò qui et resurrexit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

LECTIO III.

Quis ergo nos separábit à caritáte Christi? Tribulátio

an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur totâ die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis. Sed in his ómnibus superámus propter eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque fútura, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

IN II.° NOCTURNO.

Ps. 33. Benedícam, *cum sua divis.*, 81; *Ps.* 45. Deus noster refúgium, 112; *Ps.* 60. Exaudi, Deus, deprecatiónem, 88.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Serm. 335, in Nat. Mart.)

QUONIAM dies sanctórum Mártyrum est, unde pótiùs áliquid delectet nos dícere, nisi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò antè beátum Paulum Apóstolum prædicantem: Quis nos separábit à caritáte Christi? Ista vox est Mártyrum. Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an

gládius? si
Propter te
totâ die, c
oves occis
ómnibus su
qui dilexit
Mártyrum
et de se n
illum dilíg
tur in suis:
in Dómino

LI

NOVERANT
nos cantávi
Lætámini
exultáte, j
Dómino la
non novéru
século. Sed
ácies debella
cendæ sunt
póstea dole
potest super
vientem, qu
peráre blan
dítur hic mu
honóres, di
tes: minát
intentando
tes, humili
contemnit q
quómodò s
quod minátu

LEC

HABENT dele
divítiæ, qui
plus habet de
títia. Delectá
justítia. Ubi
tículus tentat
ut duo hæc
tatiónem, div

et non possis habére utrumque : sed si míseris manum ad divítias, necesse est ut amittas justítiam; si míseris manum ad justítiam, péreant divítiæ. Modò élige, modò pugna; modò videámus si non sine causa cantasti : Lætámini in Dómino, et exultáte, justi; modò videámus si non sine causa audisti : Quis nos separábit à caritáte Christi? Et quidem prætermísit ómnia quibus blanditur mundus, et te vóluit commemoráre cui blandítur mundus. Quare? quia certámina Mártyrum pronuntiábat : illa útique certámina, ubi vicérunt persecutiónem, famem, sitim, egestátem, ignomíniam; ad extrémum, timórem mortis, et hostem sævíssimum.

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 65. Jubiláte Deo, 7; *Ps.* 78. Deus, venérunt gentes, 54; *Ps.* 96. Dóminus regnávit, 34.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 6.)

In illo témpore; Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri; et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

(Lib. 1 Off. cap. 15 et 16.)

Non potest quis præmium accípere, nisi legítimè certáverit : nec est gloriósa victória, nisi ubi fúerint laboriósa certámina. Nonne injustus est, qui antè quærat præmium, quàm certámen fúerit absolútum? Ideòque Dóminus in Evangélio ait : Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum : beáti estis, cùm vobis maledícent hómines, et persequentur, et dicent omne malum adversùm vos propter justítiam : gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlo. Futúram, non præsentem, in cœlo, non in terra, mercédem promísit esse reddendam. Quid álibi poscis quod álibi debétur? Quid præpróperè corónam éxigis, ántequàm vincas? Quid detérgere púlverem, quid requiéscere cupis? Quid epulári gestis, ántequàm stádium solvátur? Adhuc pópulus spectat, adhuc athlétæ in scámmate sunt; et tu jam ótium petis?

LECTIO VIII.

Sed fortè dicas : Cur ímpii lætantur? cur luxuriantur? cur étiam ipsi non mecum labórant? Quóniam qui non subscrípserint ad corónam,

non tenentur ad labórem certáminis; qui in stádium non descénderint, non se perfundunt óleo, non oblíniunt púlvere. Quos manet glória, expectat injúria. Unguentáti spectáre solent, non decertáre, non solem, æstus, púlverem, imbresque pérpeti. Dicant ergo et ipsis athlétæ: Venite, nobiscum laboráte. Sed respondébunt spectatóres: Nos hic ínterim de vobis judicámus; vos autem sine nobis corónæ, si vicéritis, glóriam vindicábitis.

LECTIO IX.

Isti ígitur qui in delíciis, qui in luxúria, rapínis, quæstibus, honóribus, stúdia posuérunt sua, spectatóres magis sunt quàm præliatóres. Habent lucrum labóris, fructum virtútis non habent. Fovent ótium, astútiâ et improbitáte aggerant divitiárum acervos; sed exolvent, seram licèt, nequítiæ suæ pœnam. Perfectórum est coróna. Expecta ut véniat quod perfectum est, quando non per spéciem in ænígmate, sed fácie ad fáciem formam ipsam redopertæ veritátis possis agnóscere.

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Judith 5.)

Qui sponte obtulistis de Is-

rael ánima
culum, *
no.
Nova b
nus, et po
subvertit:
si apparú
Israel.
Cor me
pes Israel
voluntáte
discrímini
mino.
Qui sed
qui ambul
mini.
Ubi collí
hóstium su
citus; * ibi
tiæ Dómini
fortes Israe
Tunc de
Dómini ad
tínuit prin
Salvátæ s
puli; * Dó
bus dimicá
Venérun
vérunt, et t
prædantes:
cátum est c
Sic pére
míci tui, l
autem dílig
in ortu suo
tilent.

AD V

Psalm. 1
nus, 18; *P*
propter, 83
quia, 36; *P*
fídunt, 68;
vertendo, 36

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 21.)

In illo témpore, dixit Jesus discípulis suis: Cùm audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: oportet primùm hæc fieri; sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 35, in Evang.)

Mors justórum bonis in adjutórium est, malis in testimónium; ut inde perversi sine excusatióne péreant; unde electi exemplum cápiunt ut vivant. Sed audítis tot terróribus, turbári póterant infirmórum corda; atque ídeò consolátio adjúngitur, cùm prótinus subinfertur: Pónite ergo in córdibus vestris non præmeditári quemádmodùm respondeátis, ego enim dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri. Ac si apertè membris suis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte pertiméscere; vos ad certámen accéditis, sed ego prælior; vos verba éditis, sed ego sum qui loquor.

LECTIO VIII.

(Post pauca.)

Quia dura sunt quæ prædicuntur de afflictióne mortis, prótinùs consolátio súbditur de gáudio resurrectiónis, cùm dícitur: Capillus de cápite vestro non períbit. Scimus, fratres, quia caro incísa dolet, capillus incísus non dolet. Ait ergo Martyribus suis: Capillus de cápite vestro non períbit; videlicet apertè dicens: Cur timétis ne péreat quod incísum dolet, quando et illud in vobis períre non potest quod incísum non dolet? Séquitur: In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras Idcirco posséssio ánimæ in virtúte patiéntiæ pónitur; quia radix ómnium custosque virtútum patiéntia est. Per patiéntiam verò possidémus ánimas nostras; quia dum nobis ipsis dominári díscimus, hoc ipsum incípimus possidére quod sumus.

LECTIO IX.

Servate ergo, fratres, in mente patiéntiam; eamque, cùm res éxigit, exercéte in operatióne. Nullum vestrûm ad ódium próximi contumeliósa verba commóveant, nulla periturárum rerum damna perturbent. Si enim

fixâ mente mansúra damna pertimescitis, damna rerum transeúntium grávia non putátis : si æternæ retributiónis glóriam conspícitis, de temporáli injúria non dolétis. Toleráte ergo adversários vestros; sed ut fratres dilígite quos tolerátis. Æterna præmia pro damnis temporálibus quærite. Nec quisquam vestrùm suis se víribus hæc implére posse confídat; sed obtin ipse hæc tet. Et sci libenter a pétitur la Cùm cont prece, cór tentatióne tum Dóm qui cum Deus in sancti in s Amen. Tu

---

PRO PONTIFICIBU

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 8. Dómine Dóminus noster, 30; *Ps.* 19. Exáudiat te, 71; *Ps.* 20. Dómine, in virtúte, 65.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

(Cap. 3.)

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Oportet ergo Episcopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinolentum, non percussórem, sed modestum; non li pidum, se præpósitu tem súbdit titáte. Si mui suæ quómodò l géntiam ha phytum; elátus, in diáboli. O lum et tes bonum ab ut non in cidat, et in

L

De Epís

(

OPORTE ne crímine dispensatió

bum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobedientes, vaníloqui, et seductóres, máximè qui de circumcisióne sint, quos oportet redárgui; qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ.

LECTIO III.

(Cap. 2.)

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam. Senes, ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus similiter, in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino servientes, bene docentes, ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant; prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte; verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

IN II.° NOCTURNO.

Ps. 22. Dóminus regit me, 81; *Ps.* 25. Júdica me, Dómine, 47; *Ps.* 42. Júdica me, Deus, 65.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Hom. 10 in Epist. 1 ad Tim.)

Si quis Episcopátum áppetit, non principátûs ac dominatiónis fastu, sed pro cura regíminis et caritátis affectu non ímprobo: bonum quippe desíderat opus. Quippe et Móyses eamdem rem appetivisse cognóscitur. Verùm ille hujúsmodi poténtiam ambitumque dominandi nequáquam quæsívit; sed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audíre refúgeret, cùm illi dicerétur: Quis te constítuit príncipem et júdicem super nos? Si quis ígitur ita desíderat, desíderat bene. Episcopátus enim ex eo dícitur, quòd omnes inspíciat cunctaque speculétur. Oportet ígitur Epíscopum irreprehensíbilem esse. Hoc único verbo genus omne virtútum expressit. Itaque qui sibi vel lévis culpæ cónscius est, malè profectò facit eam

rem áppetens, quâ indignum se per ópera facit. Non enim decet hujúsmodi régere, sed pótiùs regi. Eum quippe qui regendos álios súscipit, tantâ decet glóriâ virtútis excéllere, ut instar solis, céteros véluti stellárum ignículos in suo fulgóre obscúret. Debet hujúsmodi vitam habére inmaculátam atque compósitam; ut omnes in illum et in ejus vitam, véluti in exemplum áliquod excellens, intueantur.

LECTIO V.

Oportet Epíscopum vigilantem esse, hoc est, claríssimâ mentis ácie præditum, innumerosque habentem omni ex parte óculos, quibus acutíssimè cuncta prospíciat. Sunt quippe plura quæ íncidant, et mentis hébetent áciem, putà concupiscéntiæ desidéria, curæ quotidiánæ, rerumque perturbátio; et plúrima id genus úndique ímminent. Vigilantem ígitur esse necesse est eum, qui non tantùm suî curam hábet, verùm étiam reliquórum. Decet esse pervígilem eum qui ejúsmodi est, ac spíritu vívere, et affectûs sui flammam opéribus ipsis osténdere, sollicitúdine atque indústriâ præcéllere; ut die noctuque exércitum et castra perlustret, labóret, et sui officii munus diligentíssimè ímpleat, atque ómnium curam et solli-

citúdinem
addit, ori
litátis an
súbditis
Verùm
eum et ea
habere, i
Aptum a
quippe à
quam exí
ante ómn
hujúsmoc
cium.

I

Indirco n
simus qu
véluti fe
mus, ut n
efficiámur
cum homi
terris, ut
infántibus
spirituáles
ut ex conti
géntia luc
sémina si
lætíssimur
opus esset
in modum
títátis luc
magistris
tútis prob
mus. Nem
lis esset,
Christiáni
si Dei món
temperaréi
perpessi vi
mus, si m
benediceréi
bona redde
set ita fera
statim ad c

giónis accúrreret, si vidéret hæc ab ómnibus fieri. Atque ut discas ita esse, unus Paulus qui talis fuit, tot pópulos attraxit ad Dei notítiam. Si omnes essémus hujúsmodi, quot terrárum orbes et ipsi attráhere possémus?

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 64. Te decet, 61; *Ps.* 83. Quàm dilecta, 80; *Ps.* 98. Dóminus regnávit, irascantur, 34.

LECTIO VII.

Léctio santi Evangélii secundum Matthæum.

(Cap. 24.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis quà horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

(Comment. in Matth. cap. 26.)

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte detentos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse ostendit zábulum ad detrahenda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiantem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit; quia diéi ignorátio intentam sollicitúdinem suspensæ expectatiónis exágitat.

LECTIO VIII.

(Cap. 27.)

Quis namque est fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam? Quanquam in commúne nos ad indefessam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventuque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudentem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commissi sibi pópuli curantem. Qui si dicto áudiens, et præceptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infirma confirmet, disrupta consólidet, depraváta convertat, et verbum vitæ in æternitátis cibum alendæ famíliæ dispendat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur; glóriam à Dómino tanquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultrà quod mélius sit.

LECTIO IX.

Quod si cóntuens longam

Dei patiéntiam, quæ in profectum humánæ salútis exténditur, adversùm conservos insolescet, et séculi malis vitiisque se tradet, præséntium tantùm curam in cultu ventris exercens; desperáta die Dóminus advéniet, eumque à bonis quæ spopónderat, dívidet, portionemque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia adventum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vità géntium víxerit, quia desperatióne judícii commissam sibi famíliam, fame, siti, cæde vexáverit.

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Eccli. 50.)

SACERDOS magnus in ascensu altáris sancti, * glóriam dedit sanctitátis amictum.

In acci
tes de ma
et ipse sta
Et circa
trum; * q
dri in m
Sic cir
quasi ram
nes fílii
sua.
Oblátio
mánibus i
omni Syn
Et con
gens in a
oblatióne
Porrexi
libatióne,
sánguine
Effúdit
táris odór
celso Prín

AD

Psalmi
timo excep
cilur Ps. 1
sua divisio

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 24.)

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homília
E
(Serm. 1, d

DOMINICU
bémus om
studiósè,
pienter au
tet humíli
ter obedíi
suæ tenen

riem, ut nec óvibus desint pábula, nec pastóribus alimenta; quædam speciáliter solis præcipit nobis, quædam verò generáliter et nobis et vobis. Nobis namque (id est, servis, quos Pater ille famílias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in sua magna domo constítuit, ut pópulo ejus verbum grátiæ ministrémus) speciáliter adjúngitur sanctæ prædicatiónis offícium; generáliter verò et nobis et vobis salutáris indícitur observántia mandatórum.

LECTIO VIII.

Servorum ígitur, quos pópulo suo præpósuit Dóminus speciáliter volens offícium demonstráre, ait: Quis putas est fidélis dispensátor et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus, invénerit ita facientem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dúbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me, Magister et Dómine; et bene dícitis: sum étenim. Quæ est étiam hujus Dómini família? Nimírùm illa est, quam ipse Dóminus de manu inimíci redémit, et suo domínio mancipávit. Hæc autem família sancta est Ecclésia cathólica, quæ per orbem terræ copiósà fertilitáte diffúnditur, et redemptam se pretióso sui Dómini sánguine gloriátur.

LECTIO IX.

(N. 2 et 3.)

Dispensator verò quis sit, quem oportet esse fidélem páriter ac prudentem, Paulus nobis ostendit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens, ait: Sic nos exístimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Ne quis autem nostrûm solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet; neglectoque milítiæ spiritális offício, servus piger infidéliter imprudenterque dormítet, ipse beátus Apóstolus Epíscopos esse dispensatóres ostendens, ait: Oportet ergo Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem. Servi Patris famílias sumus, dispensatóres Dómini sumus; mensúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ verò sit ista mensúra trítici si quærámus, ipsam quoque vobis beátus Paulus Apóstolus ostendet, dicens: Unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ spiritális, secundùm régu-

lam veræ fídei disputámus; et eamdem trítici mensúram per Domínicos dispen- satóres ac tídie per bum veri

PRO DOCTORIBU

DIE FESTO.

IN I.º NOCTURNO.

Ps. 1. Beátus vir, 1; *Ps.* 11. Salvum me fac, 85; *Ps.* 18. Cœli enarrant, *cum sua divisione*, 39.

LECTIO I.

De libro Ecclesiástici.

(Cap. 39.)

SAPIENTIAM ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occulta proverbiórum exquíret et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspectu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

LECTIO II.

COR suum tradet ad vigilandum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, et in conspectu Altíssimi depre- cábitur. A oratióne, deprecábit nus magnu tu intellig lum, et ips mittet elóq et in orat Dómino: sílium eju et in absc liábitur.

L

IPSE palàr nam doctr testamenti tur. Colla piéntiam séculum n recédet m nomen eju neratióne Sapiéntian gentes, et l tiábit Eccl

IN II.º

Ps. 25. mine, 47; cam Dóm *divisione*, injustus, 6

LECTIO IV.

Ex libro sancti Augustíni Episcopi contra Juliánum.

(Lib. 2, cap. 10.)

SANCTOS et in sancta Ecclésia illustres Antístites Dei, non Platónicis, et Aristotélicis, et Zenónicis, aliisque hujuscémodi, vel Græcis, vel Latínis, quanquam ex istis áliquos eórum, verùm omnes sacris lítteris erudítos, nominátim, sicut oportébat, expressi: eorumque senténtias, quantùm sufficere videbátur, sine ulla éditas ambiguitáte digessi: ut in eis tímeas non ipsos, sed illum qui sibi eos utília vasa formávit, et sancta templa construxit qui tunc de ista causa judicavérunt, quando eos nemo potest dícere pérperàm cuíquam vel adversári, vel favére potuisse. Nullas nobiscum vel vobiscum amicítias attendérunt, vel inimicítias exercuérunt: neque nobis neque vobis iráti sunt: neque nos, neque vos miseráti sunt. Quod invenérunt in Ecclésia, tenuérunt: quod didicérunt, docuérunt: quod à Patribus accepérunt, hoc fíliis tradidérunt.

LECTIO V.

(Longe post præcedentia.)

ISTI Episcopi sunt docti, graves, sancti, veritátis acérrimi defensóres adversùs gárrulas vanitátes: in quorum ratióne, eruditióne, libertáte, quæ tria bona júdici tribuisti, non potes invenire quod spernas. Si Episcopális Synodus ex toto orbe congregarétur, mirum si tales possent illic fácilè tot sedére, quia nec isti uno témpore fuérunt: sed fidéles, et multis excellentióres paucos dispensatóres suos Deus per diversas ætátes témporum, locorumque distántias, sicut ei placet atque expedíre júdicat, ipse dispensat. Hos ítaque de áliis atque áliis tempóribus atque regiónibus ab Oriente et Occidente congregátos vides, non in locum quó navigáre cogantur hómines, sed in librum qui navigáre possit ad hómines.

LECTIO VI.

QUANTO tibi essent isti júdices optabilióres, si teneres cathólicam fidem; tantò tibi sunt terribilióres, quia oppugnas cathólicam fidem, quam in lacte suxérunt, quam in cibo sumpsérunt, cujus lac et cibum parvis magnisque ministravérunt, quam contra inimícos, étiam vos tunc nondum natos, unde nunc revelámini, apertíssimè ac fortíssimè defendérunt. Tálibus post Apóstolos sancta Ecclésia plantatóribus, rigatóribus, ædificatóribus, pastóribus, nutritóribus crevit. Ideò

profánas voces vestræ novitátis expávit; et cauta ac sóbria, ex admonitióne Apostólica, ne sicut serpens Evam seduxit astútiâ suâ, sic et mens ejus corrumperétur à castitáte quæ est in Christo; cathólicæ fídei virginitáte, insídias vestri dógmatis surrepentis exhórruit, et tanquam caput cólubri calcávit, obtrívit, abjécit.

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 39. Expectans expectávi, *cum sua divis.* 94; *Ps.* 72. Quàm bonus Israel, *cum sua divis.* 34; *Ps.* 91. Bonum est confitéri, 27.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 5.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(Lib. 1, de Serm. Domini in Monte, c. 6.)

Ostendit Dóminus fátuos esse judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectantes, vel inópiam metuentes, amittunt æterna quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auferri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos

per quos
quodámm
persecutió
lium amis
rum; qui
per quos à
rátur, cùm
per quos
ceterórum

LE

Ergo ad 1
infatuátum
foràs, et c
nibus. Non
ab homínil
persecutiór
secutiónem
tur. Calcári
nisi infério
non est, q
pore multa i
corde tame
est.

LE

Vos estis
Quómodò d
terræ, sic nu
mundi. Nan
ista terra
quam pédib
cámus; sed
terra hábit
peccatóres,
diendis et e
tóribus Apo
Dóminus mi
Et hìc mund
et terram, s
sunt in mun
mundum, o
quibus illur
stoli missi.st

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Eccli. 15.)

Cibabit illum Deus pane vitæ et intellectûs, * et aquâ sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur : * continébit illum, et non confundétur ;

Et exaltábit illum apud próximos suos, * et in médio Ecclésiæ apériet os ejus ;

Et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectûs, * et stolâ glóriæ véstiet illum.

Jucunditátem et exultatiónem thesaurizábit super illum, * et in nómine æterno hæreditábit illum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica, sed loco ultimi dicitur Ps. 125. In convertendo Dóminus captivitátem Sion, *p.* 36.

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 7.)

In illo témpore; Ascendit Jesus in templum, et docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes : Quómodò hic litteras scit, cùm non didícerit? Respondit eis Jesus, et dixit : Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me Patris. Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. Et réliqua

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

(In Joan. Tract. 29.)

Dominum Jesum invénimus dixisse : Si quis volúerit fácere voluntátem ejus qui misit me, cognoscet de doctrína. Quid est, cognoscet? Hoc est, intélliget. Quid est autem, Si quis voluntátem ejus volúerit fácere? Hoc est crédere. Sed quia cognoscet, hoc est intélliget : omnes intélligunt : quia verò quod ait, Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, hoc pértinet ad crédere; ut diligéntiùs intelligátur, opus est nobis ipso Dómino nostro expositóre, ut índicet nobis utrùm revérâ ad crédere pertíneat fácere voluntátem Patris ejus. Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quod illi placet? Ipse autem Dóminus aperte álio loco dicit : Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem misit ille. Ipsa est ergo fides quam de nobis éxigit Deus : et non ínvenit quod éxigat, nisi donáret quod in-

véniat. Non qualiscumque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur. Hæc in te sit, et intélliges de doctrína. Quid enim intélliges? Quia, inquit, ista doctrína non est mea, sed ejus qui misit me Patris. Id est, intélliges quia Christus Fílius Dei, qui est doctrína Patris, nec est, nec lóquitur ex seipso; sed Fílius est, et Verbum Patris.

LECTIO VIII.

(Serm. 17, in Psalm. 118.)

Doce me, inquit Psalmus, quia mandátis tuis crédidi. Quid áliud est docére, quàm sciéntiam dare? Hæc duo ita sibi connexa sunt, ut álterum sine áltero esse non possit. Nemo enim docétur, nisi discat; et nemo discit, nisi doceátur. Et ídeò, si discípulus non sit capax eórum quæ à doctóre dicuntur, non potest Doctor dícere : Ego eum dócui, sed ipse non dídicit. Dícere autem potest : Ego ei dixi quod dicendum fuit; sed ille non dídicit, quia non percépit, non comprehendit, non intellexit. Nam profectò et ille didicisset, si iste docuisset. Et ídeò Deus, quando vult docére, prjùs dat intellectum, sine quo ea quæ ad divínam doctrínam pértinent, homo non potest díscere. Unde et paulò post dicit : Da mihí intellectum, ut discam mandáta tua.

Cùm íta
ídeò dís
modò s
ut étiam
ea Deus
scienda
veritáte
cienda fa
suavitáte
frustrà d
cere vol
inquit,
non tant

Quod v
mandátis
imméritc
non díxe
crédidi.
dáta, áli
data fac
ut accíp
reámur,
dimus,
perámus.
Mandátis
crédidi q
veris, n
quamvis
nibus mi
ítáque cr
dáta, ipsa
id crédidi
grátiam
mandasti.
mihi hoc
cùs, num
ceret quo
vábat intr
gò me su
rando ca
disciplína
tiéntiam;

tiam, illuminando intelligéntiam. Quóniam mandátis tuis crédidi. Te illa crédidi mandasse, qui Deus es, et hómini donas unde fácias eum fácere quod mandas.

PRO PRESBYTERIS.

DIE FESTO.

Psalmi ut in Communi Pontificum.

IN I.° NOCTURNO.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

(Cap. 4, 12 ad fin.)

Exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, attende lectióni, exhortatióni et doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam, cum impositióne mánuum Presbytérii. Hæc meditáre, in his esto; ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi, et doctrínæ: insta in illis. Hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt.

LECTIO II.

(Cap. 6, 6 ad 12.)

Est quæstus magnus, píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auférre quid póssumus. Habentes autem alimenta, et quibus tegámur, his contenti sumus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, et in láqueum diáboli, et desidéria multa inutília, et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appetentes, erravérunt à fide, et inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem, ô homo Dei, hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam æternam, in qua vocátus es.

LECTIO III.

(N. 17, ad fin.)

Divitibus hujus séculi præcipe non sublíme sápere; neque speráre in incerto divitiárum, sed in Deo vivo, (qui præstat nobis ómnia abundè ad fruendum) bene ágere, dívites fieri in bonis

opéribus, fácilè tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundamentum bonum in futúrum, ut apprehendant veram vitam. O Timóthee, depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ, quam quidam promittentes, circa fidem excidérunt. Grátia tecum. Amen.

IN II.º NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Tractátu sancti Joannis Chrysóstomi de Sacerdótio.

(Lib. 3, longe post init.)

Dum cónspicis Dóminum immolátum, Sacerdótem sacrifício incumbentem, ac preces fundentem; tum verò turbam circumfúsam pretióso illo sánguine intingi ac rubefíeri, etiamne te inter mortáles versári atque in terra consístere censes? An non pótiùs è vestígio in cœlos transferri? An non carnis cogitatiónem omnem abjíciens, nudo ánimo, mente purâ circúmspicis quæ in cœlo sunt? O miráculum! ô Dei benignitátem! qui cum Patre sarsùm sedet, in illo ipso témporis artículo ómnium mánibus pertractátur, ac se ipse tradit voléntibus ipsum excípere ac complecti..... Adest enim Sacerdos, non ignem mittens,

sed Spíri
preces d
non quò
lápsa sac
mat: sed
fícium in
ipsum ón
flámmet,
argénto ig
tóque.

I

(P

Si quis
tum id si
is scílicet
sit carne a
num cons
lútus, beá
táli natúra
queat: tur
quanto Sa
quantâ di
sancti grát
operántibu
sacra hæc
tur, perfic
étiam ália l
ra, quæ ips
lutisque r
spectant. E
íncolunt at
tur, iis cc
ea quæ in c
sent: iis da
tátem háb
óptimus, n
que Archár
vóluit. Neq
dictum est:
ligavéritis
alligáta et i
cumque sol
erunt solút

LECTIO VI.

(Paulò post.)

Hi sunt quibus et concréditæ sunt spirituáles partuirígines, et baptísmatis partus à Deo est commissus : per hos ipsos Christum indúimus, unà cum Dei Fílio sepelímur : beáti illíus cápitis membra effícimur.... Illi autóres nobis sunt nativitátis ejus quam à Deo hábémus, beátæ regenerationis illíus, libertátis veræ atque ádeo adoptiónis ejus, quâ nos per grátiam fílii Dei sumus effecti. Córporis lepram purgáre, seu vérius dicam, haud purgáre quidem, sed purgátos probáre, Judæórum Sacerdótibus solis licébat : neque nescis quanta cum ambitióne, quanto cum stúdio ac concertatióne Sacerdotális dígnitas id témporis acquirerétur. At verò nostris Sacerdótibus non córporis lepram, verùm ánimæ sordes, non dico purgátas probáre, sed purgáre prorsus concessum est.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

(Cap. 10, 1 ad 5.)

In illo témpore ; dixit Jesus Pharísæis : Amen, amen dico vobis; Qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliunde, ille fur est et latro. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

(Serm. 137. de Verb. Evang. Joann. §. 4. Alias Serm. 49. de Verb. Domini.)

Quis est qui intrat per jánuam? Qui intrat per Christum. Quis est iste? Qui imitátur Passiónem Christi, qui cognoscit humilitátem Christi : ut cùm Deus factus sit homo pro nobis, cognoscat se homo non esse Deum, sed hóminem. Qui enim vult Deus vidéri, cùm sit homo, non imitátur illum, qui cùm Deus esset, homo factus est. Tibi autem non dícitur : Esto áliquid minus quàm es: sed cognosce quod es. Cognosce te infirmum, cognosce te hóminem, cognosce te peccatórem. Cognosce quia ille justíficat ; cognosce quia maculósus es.

LECTIO VIII.

(§. 4 et 5.)

Qui ergo se exaltant, per álteram partem volunt ascéndere ad ovíle : qui autem se humíliant, per jánuam intrant ad ovíle. Ideo de illo dixit, (intrat ;) de illo, (ascendit.) Qui ascendit, vidétis ; qui alta petit, non intrat, sed cadit. Ille autem, qui se submittit, ut per jánuam intret, non cadit, sed pastor est. Sed tres persónas

dixit Dóminus, et debémus illas investigáre in Evangélio, pastóris, mercenárii, et furis. Cùm legerétur, puto quòd animadvertistis, designávit pastórem, designávit mercenárium, designávit furem. Pastórem dixit ánimam suam pónere pro óvibus, et intráre per jánuam. Furem dixit latrónem ascéndere per áliam partem.

LECTIO IX.

MERCENARIUM dixit, lupum vel étiam furem si vídeat, fúgere; quia non est illi cura de óvibus: mercenárius est enim, non pastor. Ille intrat per jánuam, quia pastor est; ille ascendit per áliam partem, quia fur est: ille videns eos qui volunt tóllere oves, timet et fugit, quia mercenárius est, quia non est illi cura de óvibus: mercenárius est enim. Si invenérimus

tres istas
sánctitas
ligátis, e
quos ca
est past
mercená
latro.

AI

(Ma

PACTUM
vitæ et p
mórem;
fácie nón
Lex ve
ejus, * et
inventa i
In pac
ambuláv
tos averti
Lábia e
tódient s
requírent
Angelus D
est.

DIE OCTAVA

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 10.)

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuaginta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum,

quò erat
réliqua.

Homília

(Hom.

MISSIS pra
Dóminus
Messis qui
rárii aute
ergo Dóm
mittat ope

suam. Ad messem multam operárii pauci sunt; quòd sine gravi mœróre loqui non póssumus, quia etsi sunt qui bona áudiant, desunt tamen qui dicant: Ecce mundus Sacerdótibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenítur operátor: quia offícium quidem sacerdotále suscépimus, sed opus officii non implémus. Sed pensáte, fratres caríssimi, pensáte quod dícitur: Rogáte Dominum messis ut mittat operários in messem suam. Vos pro nobis pétite ut digna in vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne lingua tórpeat, ne postquam prædicatiónis locum suscépimus, apud justum júdicem nostra nos tacitúrnitas addícat.

LECTIO VIII.

Sæpe enim pro sua nequítia, prædicántium lingua restríngitur: Sæpè verò ex subjectórum culpa ágitur, ut eis qui præsunt prædicatiónis sermo subtrahátur. Ex sua quippe nequítia prædicántium lingua restríngitur, sicut Psalmista ait: Peccatóri autem dixit Deus: Quare tu enarras justítias meas? Et rursùm ex vítio subjectórum vox prædicántium subtráhitur, sicut ad Ezechiélem Dóminus dicit: Linguam tuam adhæréscere fáciam paláto tuo, et eris mutus, nec quasi vir objurgans; quia domus exásperans est. Ac si apertè dicat: Idcircò tibi prædicatiónis sermo tóllitur, quia dum me in suis áctibus plebs exásperat, non est digna cui exhortátio veritátis fiat. Ex cujus ergo vítio prædicatóri sermo subtrahátur, non fácilè cognóscitur; quia verò Pastóris tacitúrnitas, aliquandò sibi, semper autem subjectis, nóceat, certíssimè scitur.

LECTIO IX.

(N. 8.)

Sed quid nos (quod tamen sine dolóre dícere non possum), quid nos, ô Pastóres, ágimus, qui et mercédem conséquimur, et tamen operárii nequáquam sumus? Fructus quippe sanctæ Ecclésiæ in stipéndio quotidiano percípimus; sed tamen pro æterna Ecclésia mínimè in prædicatióne laborámus. Pensémus cujus damnatiónis sit, sine labóre hic percípere mercédem labóris. Ecce in oblatióne fidélium vívimus; sed qui pro animábus fidélium laborámus? Illa in stipéndium nostrum súmimus, quæ pro redimendis peccátis suis fidéles obtulérunt; nec tamen contra peccáta éadem, vel oratiónis stúdio, vel prædicatiónis, ut dignum est, insudámus. Vix pro sua culpa quémpiam apertà voce reprehéndimus. Et adhuc (quod grávius est) aliquan-

do si persona in hoc mundo potens sit, ejus fórsitan erráta laudámus, ne si adversétur, per nus súbti pendébat.

PRO ABBAT., MONACHIS E

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 1. Beátus vir, 1; *Ps.* 6. Dómine, ne in furóre, 37; *Ps.* 16. Exaudi, Dómine, justítiam, *cum sua divis.* 106.

LECTIO I.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

(Cap. 3.)

FRATRES; Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta. Verúmtamen exístimo ómnia detrimentum esse, propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei, propter quem ómnia detrimentum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo non habens meam justítiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Jesu: quæ ex Deo est justítia in fide ad cognoscendum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus; configurátus morti ejus, si quo modo occ rectiónem tuis, non rim, aut j sequor au comprehe comprehe to Jesu.

L

FRATRES, tror comp autem, q sunt obliv quæ sunt meipsum pérsequor pernæ vo Christo J ergo perf sentiámus sápitis, et revelábit. quod perv sapiámus, maneámus

LE

IMITATORES tres et obs ámbulant, mam nost

ámbulant, quod sæpè dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos crucis Christi, quorum finis intéritus, quorum Deus venter est, et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in cœlis est.

IN II.° NOCTURNO.

Ps. 22. Dóminus regit me, 81; *Ps.* 25. Judíca me, Dómine, 47; *Ps.* 25. Dóminus illuminátio, *cum sua divis.* 79.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

(Homil. 69, in Math.)

In mentem véniat memória Sanctórum, qui cilício induuntur, erémum hábitant, qui nunquam oblátas púrpuras acceptárent; sed quemádmodùm rex, si quis pannósa indumenta páuperis induenda offerret, abominarétur, atque repélleret, non áliter illi régiam púrpuram contemnunt. Hæc illis institúta ciliciórum usu confirmáta sunt; unde régibus ipsis excellentióres sunt atque præstantióres. Nam si posses mentis eórum atque ánimi jánuas reseráre, et nudas cogitatiónes eórum, et omnem interiórem ornátum conspícere, fulgóre perculsus in terram concíderes; nec illárum véstium splendórem, nec consciéntiæ lucem perferre posses.

LECTIO V.

Nihil ergo in tabernáculis eórum triste inveniétis; sed tanquam in cœlo tugúria fabricáti, sic longè à séculi perturbatiónibus hábitant, adversùs diábolum militantes, et cum lætítia eum expugnantes. Ideircò enim in solitúdine domicílium constituérunt, cívitátibus et célebri habitatióne hóminum omninò relictâ; quóniam qui bellum gerit, non potest domi sedére; sed necesse est, quasi súbitò migratúrus, præparáto in diem domicílio hábitet. Quis unquam in exércitu domûs fundamenta jecit? Quis ædes ædíficat, cùm inde paulò post discessúrus sit? Quis in castris agri júgera emit? Nullus certè. In pátria hæc, non in castris, facienda sunt.

LECTIO VI.

Hæc tibi à me similiter dicuntur. Cùm in suprémam civitátem pervéneris, tunc ista fácito: imò verò nullo labóre opus ibi est, cùm universa hæc à Rege tibi præparáta sint. Ilic ígitur satis est nobis fossam fácere, vallum fígere: ædificiórum constructióne opus non est. Christiános adversùs diábolum pugnantes; captívos à mánibus ejus rapientes, óm-

nibus temporálibus neglectis, vívere oportet. Cur ítaque magnificas ædes struis ô, homo? An ut te ipsum magis víncias? Cur thesaurum óbruis? Ut diábolum adversùs ánimam tuam invítes? Cur mœnia condis? An ad cárceres tibi construendos? Quòd si hæc tibi difficília neglectu videantur, ad tabernácula Monachórum proficiscámur, ut reipsâ fácilè ista contemni posse perdiscas. Tugúria sibi constítuunt; quæ si relínquere oportébit, ita fácilè fáciunt, sicut mílites castra.

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 38. Dixi: Custódiam, *cum sua divis.*, 85; *Ps.* 60. Exaudi, Deus, deprecatiónem, 88; *Ps.* 83. Quàm dilecta, 80.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

(Cap. 19.)

In illo témpore; Respondens Petrus, dixit Jesu: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis. Et réliqua.

Homília sancti Paulíni Epíscopi.

(Epist. 24, ad Sulpit. Sever, aliàs 2, §. 5, 6.)

Bona quæ nobiscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre,

quasi mutu
nec ut cut
tráximus,
córpore re
opus est, u
sunt, depe
est, cor et á
ra nostra e
tiam vivan
Dómino; r
ficantes ei i
tum, in ip
ri, qui nob
nostræ fór
ipso dedit
tóte, quór
sum. Quæ
tia, si in al
les fuérim
prio serviá
líbero vol
ex toto c
totis ánima
tum est,
Deum?

LE

(

Quamobre
quæ in hoc
bonórum
tráctio: nc
sed ingress
sed ut jánu
athléta ti
exúitur; q
ut incípiat
gítimè ce
dus. Et na
terpósitum
exúitur; n
to apparát
liáverit, t

totíus córporis nisu torrentis ímpetum scindat, et labórem natatiónis exháuriat. Vídeo et in Jacob hujus expeditiónis órdinem prolúsisse; cùm illum lego, posteáquam torrente transmisso, præmissis curárum suárum onéribus, id est, facultátum et necessitúdinum impedimentis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

LECTIO IX.

Itaque ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, et prævalendum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur, et à diripiéntibus obtinétur, idónei esse non póssumus, nisi ómnia quæ vel amóre, vel curâ, si in itínere istíus séculi nobis adhæreant, impédiunt et retardant, ante óbitûs nostri vésperam præmittámus, et inde per totam hujus séculi noctem apprehéndere, et tenére Christum sollícitâ spiritálium óperum ac studiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Christi, sicut Jacob ab ejus amplexu, nisi extorqueámus benedictiónem. Atque útinam ad salutáris insigne luctáminis, nervum fémoris nostri majestátis suæ timóre percútiat; quo obstupescente, infirmábitur virtus carnis, et spiritális grátia convalescet!

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Thren. 3.)

Pars mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptéreà expectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, * ánimæ quærenti illum.

Bonum est præstolári cum siléntio * salutáre Dei.

Bonum est viro, * cùm portáverit jugum ab adolescéntiâ suâ.

Sedébit solitárius, et tacébit, * quia levávit super se.

AD VESPERAS.

Ps. 109. Dixit, 21; *Ps.* 120. Levávi, 44; *Ps.* 122. Ad te levávi, 68; *Ps.* 124. Qui confídunt, *ibid. Ps.* 141. Voce meâ, 52.

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 19.)

IN illo témpore; Dixit Jesus adolescenti: Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus, et habébis thesaurum in cœlo; et veni, séquere me. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

(Hom. 64, in Matth. post initium.)

ANTEQUAM Jesus adolescenti certámen et labórem ostén-deret, bravíum præ óculis pósuit, dicens: Si vis perfectus esse; ac tum infert: Vende ómnia quæ habes, et da paupéribus. Et mox íterùm præmia inculcat: Et habébis thesaurum in cœlo; et veni, séquere me. Magna enim retribútio est Dóminum sequi. Et habébis, inquit, thesaurum in cœlo. Nam quóniam magna illi cura de pecúniis erat, et quandóquidem ipsi cunctis denudári rebus consílium dabat, ut ostendat non amissúrum bona sua, sed tantò plura majoraque inventúrum, quantò cœlum terrâ

præstabíliu
nis præstár
appellávit,
tátem atqu
tátem præn
rat, per r
pressit. No
pecúniam s
étiam opor
tríre, et an
tum sequi,
præstáre qu
tur; paratur
tam labóre
omne genus
Si quis enin
post me ve
metipsum, t
suam, et sec

LEC

HÆC cùm s
cens, ábiit t
absque caus
significávit l
cens: Habéb
possessiónes
quippe modo
pauca póssid
nâ rerum có
tur; tunc eni
ipsórum cup
quam præd
quòd accéss
majórem acc
et eos qui pó
rióres reddit
dem eos in pl
tuit, cupidit
que ut indi

sentiant. Pérspice ígitur quanta vis sit talis affectùs. Cùm magnâ dives iste lætítiâ Christum adiisset, ita suffossus atque óbrutus fuit, ut nec respondére quidem potúerit, sed tristis ac mœstítiâ pressus decésserit. Quid ígitur Christus? Difficilè, inquit, in regnum cœlórum dívites intrábunt. Quibus verbis, non pecúniam, sed pecúniâ detentos carpit. Cur autem discípulis ádeò paupéribus, ut nihil prorsus habérent, hæc dicit? Sanè ut eos erudíret, ne pudóri paupertátem sibi dúcerent; et quasi respóndeat cur nihil illos habére permíserit.

LECTIO IX.

Discipulis perturbátis, Hoc apud hómines, inquit, impossíbile est; Deo autem ómnia possibília sunt. Et cujus rei grátiâ discípuli qui nímiùm ínopes erant, turbabantur? Quia propter perditiónem aliórum dolébant, quorum ómnium jam caritáte afficiebantur et quasi magistrórum ac patrum víscera suscéperant. Sic enim pro universo terrárum orbe hujus senténtiæ acrimóniâ expavérunt, ut non parvâ eis consolatióne opus fúerit. Hàc de causâ inspíciens eos, priùs dixit: Quæ apud hómines impossibília sunt. Quòd si dicta hæc ab ipso sunt, ut virtútis præ óculis magnitúdo ponátur, ex his quæ sequuntur perpendes. Nam cùm Petrus rogávit: Ecce nos, relictis ómnibus, secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Mercéde illíus priùs definítâ, subjunxit: Et quicumque relíquerit domos, vel agros, vel fratres, vel patrem, vel matrem, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam æternam possidébit. Ita quod impossíbile erat, possíbile factum esse vidémus. Véniat tibi in mentem qualis erat Paulus, qualis Petrus, qualis Joannes, qualis Elías: vèl pótiùs ipsíus unigéniti Dei Fílii recordáre, qui non habébat ubi caput reclinàret. Quòd si páululùm respéxeris, ac rursus tibi quasi in naufrágio procella incubúerit, ténebras áfferens; hanc Christi senténtiam tecum íllicò versa, repeteque sæpiùs quòd impossíbile sit ad cœlum dívitem pervenire. Ad hanc tu senténtiam, montes, terram, mária cónferas, ac ómnia, si ita vis, cogitatióne aurum fácito, ac te habére fíngito; nihil exæquári póterit damno quod inde patiéris. Hæc ígitur cogitantes, æmulémur ea quæ nostrâ digna sunt æmulatióne; non magníficas ædes, non ubérrima prædia, non cétera hujúsmodi habentes, sed eos qui magnam apud Deum fidúciam consecúti sunt; qui divítias ingentes in cœlo pósident, quorum

thesauri ibi reservantur, qui paupertátem longo divítiis intervallo præponentes, ve-

re dívites sunt omne tum páupe

PRO JUSTIS.

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 1. Beátus vir, qui non abiit, 1; *Ps.* 1. Quare fremuérunt gentes, 2. *Ps.* 5. Verba mea áuribus pércipe, Dómine, 60.

LECTIO I.

De libro Sapiéntiæ.

(Cap. 4.)

JUSTUS si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis est, non diuturna, neque annórum número computáta. Cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvertit sensum sine malítia. Consummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de tum.

L

POPULI au non intell nentes in quóniam sericórdia ejus et res illíus. Co justus mór et juventus máta long Vidébunt pientis, e quid cogitá et quare m minus. Vi temnent e Dóminus i post hæc d nóre et in mórtuos in niam disru tos sine vo bit illos à usque ad su buntur.

LE

(Ca

ET erunt g

mória illórum perîbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia adversùs eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, et mirabuntur in subitatióne insperátæ salútis, dicentes intra se, pœniténtiam agentes et præ angústia spíritûs gementes : Hi sunt quos habúimus aliquando in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre. Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est!

IN II.° NOCTURNO.

Ps. 14. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, 39; *Ps.* 23. Dómini est terra et plenitúdo ejus, 43; *Ps.* 25. Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea, 47.

LECTIO IV.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

(Lib. 10, cap. 16.)

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírùm prudéntia usu à juvénibus scitur : hæc à púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despíciendo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjecti et tímidi in áliis mirantur; quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

LECTIO V.

At contrà, sapiéntia justórum est nihil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntiùs toleráre quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocenter ágitur ab eis procul dúbio stultum putátur; et quidquid in

ópere véritas áppr
náli sapiéntiæ fátu
Quid namque stúl
tur, mundo, quàn
verbis osténdere,
machinatióne simu
las injúriis contum
dere, pro maled
oráre, pauper táte
re, possessa relínq
pienti non resíster
tienti maxillam ált
bére?

LECTIO VI.

(Post pauca

QUÆ nimírùm jus
citas bréviter sed
ter exprímitur, cù
nùs, subinfertur,
contempta apud c
nes dívitum. Sæpè
contingit, ut electu
qui ad æternam fe
dúcitur, contínuâ
versitáte deprimát
hunc rerum abund
ciat, non dignitátu
honorábilem osten
ei obsequéntium fr
súppetat, nulla hu
nis óculis véstium
compónat. A cun
despicábilis cérnitu
jus mundi glóriâ
æstimátur; sed tar
occulti Júdicis ócu
tútibus émicat, vita
coruscat. Honorári
déspici non réfugit
continéntiâ áfficit,
ánimo dilectióne
cit: mentem sempe
tiéntiam præparat, e

tris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubentur, et lumbos restríngere, et lucernas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinamenta non déserit; aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exercet.

LECTIO VIII.

Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere; nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrumque ágitur, restat ut quisquis ille est, spe ad supernam pátriam tendat, et nequáquam se à vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat. Qui etsi quædam bona aliquando pro honestáte ínchoat, in ejus tamen intentióne non debet permanére, nec per bona ópera præsentis mundi glóriam quærere; sed totam spem in redemptóris sui adventum constítuat. Unde et prótinùs súbditur : Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. Ad núptias quippe Dominus ábiit; quia resurgens à mórtuis, ascendens in cœlum, supernam sibi Angelórum multitúdinem novus homo copulávit. Qui tunc revértitur, cùm nobis jam per judícium manifestátur.

LECTIO IX.

Bene autem de servis expectántibus súbditur : Ut, cùm vénerit et pulsáverit, confestim apériant ei. Venit Dóminus, cùm ad judícium próperat : pulsat verò, cùm jam per ægritúdinis molléstias mortem vicínam esse designat. Cui confestim aperímus, si hunc cùm amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsanti non vult, qui exíre de córpore trépidat; et vidére eum, quem contempsisse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsanti confestim áperit, quia lætus júdicem sustinet; et cùm tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilarescit.

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Eccl. 2.)

Qui timétis Dóminum; crédite illi; * et non evacuábitur merces vestra.

Qui timétis Dóminum, speráte in illum; * et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia.

Qui timetis Dominum, dilígite illum; * et illuminabuntur corda vestra.

Respícite, fílii, natiónes hóminum; * et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est.

Quis enim permansit in mandátis ejus, et derelictus est? * aut quis invocávit eum, et despexit illum?

Quóniam pius et misérícors est Deus, et remittet

in die
cáta; * e
nibus e
veritáte.

AD

Ps. 10
Dómino
Beátus vi
112. Lau
num, *ibid*
fídunt, 6
ne, non

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 12.)

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusillus grex; quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

(Serm. 22.)

Discipulis suis Christus regnum ponit in præmio; ut in certámine non cedant perículis, non timóri. Perícula déspicit qui tendit ad regnum: victóriæ cúpidus nescit timére. Nolíte timére, inquit, pusillus grex; quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Adjécit quid faciendum sit regnatúris. Véndíte quæ possidétis,

et date e
potest d
nisi is q
nétur : d
qui fami
cùm voc

I

(

Facite
non vete
rum non
lo. Homo
tus te dit
dáre: ma
non perír
vacuári s
jussit te t
dere. O
mansúrus
hic repón
es, hic qu
relinquis
saurus ve
vestrum e
saurum t
cœlestem

in terram; aurum de profundo terræ, ánima ab excelsis cœli: mélius proinde est ad sedem ánimæ deferri aurum, quàm in sepulcro auri ánima demergátur. Exútos ergo totis divitiárum curis et jam per ómnia expedítos, militáre sibi in século jubet, quos regnáre donávit in cœlo.

LECTIO IX.

(Serm. 23.)

CONTRISTATUS es, quia quod habes, in cœlis cógeris collocáre. Rogo, crede Deo tuo, qui servo credis; et magis Deo quàm hómini commenda. Sed si times, ne quid inde præsúmat, ne quid dispergat píetas largitóris, signa fídei ánnulo sácculos tuos; ut tali custóde dórmias sic secúrus: quia ubi ille est, ibi locus nullus est furi. Non póterit tibi pecúniam tuam denegáre, qui tibi ómnia sua cóntulit, qui te regni sui honóre ditávit et glóriâ.

PRO VIRGINIBUS.

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 8. Dómine Dóminus noster, 30; *Ps.* 18. Cœli enarrant glóriam Dei, *cum sua divisione*, 39; *Ps.* 23. Dómini est terra, et plenitúdo ejus, 43.

LECTIO I.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

(Cap. 7.)

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccasti: et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: tempus breve est. Réliquum est, ut et qui habent uxóres, tanquam non habentes sint: et qui flent, tanquam non flentes: et qui gaudent, tanquam non gaudentes: et qui

emunt, tanquam non possidentes : et qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur; præterit enim figúra hujus mundi.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri; et divísus est. Et múlier innupta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico; non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honestum est, et quod facultátem præbeat sine impedimento Dóminum obsecrandi.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quòd sit superadulta, et ita oportet fieri : quod vult fáciat; non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et

qui non
Múliera
to témp
Quòd si
liberáta
tantùm
autem e
rit, secu
lium. Pu
Spíritun

IN

Ps. 4
meum,
110; *Ps.*
refúgium
47. Magn

Ex libro
Episco
discipl
ginum.

(Pau

Nunc nol
mo est, q
mior glóı
cura est.
siástici gé
que ornan
ritális, læ
et honóris
que incor
go respon
niam Dóm
tio gregis
per illas, a
ter floret E
riósa fœcú
que plùs c
número su
gáudium m

LECTIO V.

Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm potestáte : non quòd extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodùm cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quòd ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus. Neque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Dominica et vitália præcepta custódit; ut quæ se Christo dicáverint, et à carnáli concupiscéntía recedentes, tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consumment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant; à quo et mercédem virginitátis expectant, dicente ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est.

LECTIO VI.

Denuo quoque per hanc Angeli vócem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, inquit, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequuntur Agnum quòcumque íerit. Neque enim tantùm másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est; in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplastum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quòd si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornamentis, quibus dum homíníbus placére géstiunt, Deum offendunt?

IN III.° NOCTURNO.

Ps. 95. Cantáte Dómino... cantáte, 32; *Ps.* 96. Dóminus regnávit, exultet, 44; *Ps.* 97. Cantáte Dómino.... quia, 33.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 25.)

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

(In Evang. Homil. 12.)

Omnes lámpades habent, sed omnes óleum non habent; quia plerumquè bona in se ópera cum electis et réprobi ostendunt : sed soli

ad sponsum cum óleo véniunt; quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta Electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs. Moram autem faciente sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt; quia dum veníre Judex ad extrémum judícium differt, electi et réprobi in mortis somno sopiuntur.

LECTIO VIII.

(Post pauca.)

De adventu sponsi clamor in média nocte fit; quia sic dies judícii surrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde scriptum est: Dies Dómini sicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes Vírgines surgunt; quia et electi et réprobi à somno suæ mortis excitantur. Lámpades ornant; quia sua secum ópera númerant, pro quibus æternam recípere beatitúdinem expectant. Sed lámpades fatuárum Vírginum extinguuntur; quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obscurantur; et à Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

LECTIO IX.

Quid est autem quòd tunc

à prudén
nisi quò
cis, cùm
vénerint
quærunt
Vírgines
tes: Ne
nobis et
vendente
Sed dum
sponsus;
erant, in
ad núpti
nua. O!
paláto p
tiónis h
Venit sp
dinis, In
ad núpti
dinis, E
Tunc reg
claudétur
tídie pœn
erit nam
téntia; s
non erit,
tunc vén
modò ap
perdit.

AD

(

(

Gaudens
mino, * e
mea in De
Quia índ
tis salútis
justítiæ ci
Quasi
tum cord
sponsam
bus suis

Sicut enim terra profert germen suum, * et sicut hortus semen suum gérminat;

Sic Dóminus Deus germinábit justítiam, * et laudem coram universis géntibus.

AD VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo, B. M. V.

DIE OCTAVA.

IN III.° NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

(Cap. 19.)

In illo témpore; Venit Jesus in fines Judææ trans Jordánem: et secútæ sunt eum turbæ multæ, et curávit eos ibi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis. Chrysóstomi.

(In Matth. 63.)

Christus, quia ad virginitátem hortâri grave esse videbátur, à necessitáte legis de non solvendo matrimónio ad cupiditátem virginitátis trâhere studet. Deinde ut eam esse possíbilem ostendat, dixit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris sic nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seipsos eunúchos fecérunt propter regnum cœlórum. Quibus ómnibus, latenter ipsos ad eligendam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit. Cùm autem dicit; Qui seipsos eunúchos fecérunt, non de abscissióne membrórum dicit: sed pravárum mentis cogitatiónum interemptiónem intélligit. Nam qui membrum incídit, maledictióni subjectus est, ut Paulus ait: Utinam et abs indantur qui vos conturbant!

LECTIO VIII.

(Post pauca.)

Continentia enim mentis facit ut motus naturáles nullum ácferant ánimæ detrimentum. Cùm igitur eódem modo díxerit de illis eunúchis, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustrà et inutíliter tales sunt, ac de illis qui ut regnum cœlórum consequantur, se cóntinent; subjunxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat. Scílicet, ut alacrióres effíciat eo ipso quòd grave esse opus ostendit. Noluitque eam rem intra necessitátem legis conclúdere, et id quidem per ineffábilem benignitátem suam. Idque dicendo, adhuc magis domonstrat rem illam esse possíbilem; ut eò ámpliùs ipsam

eligendi desidérium in voluntáte gignátur.

LECTIO IX.

Sed si electiónis istud est, ínquies, quómodò ánteà dixit: Non omnes cápiunt, sed quibus datum est: Scílicet ut discas id esse magnum certámen, non sorte datam necessitátem: illud enim voléntibus datum est. Quod ideò dixit, ut osténderet superióre nobis auxílio opus esse (quod quidem ómnibus

illud pet
est), si vo
tatióne su
Mos enim
quandocu
proponeb
dicébat:
nosse my
esse præse
tat. Nam
donatióni
hil cónfer
tem profi
ipsis regn
lícitus est

PRO SANCTIS MULIE

DIE FESTO.

IN I.° NOCTURNO.

Ps. 18. Cœli enarrant glóriam Dei, *cum sua divisione*, 39; *Ps.* 22. Dóminus regit me, 81; *Ps.* 27. Ad te, Dómine, clamábo, 5.

LECTIO I.

De Parábolis Salomónis.

(Cap. 31.)

Mulierem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bónum, et non malum, ómnibus diebus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi na-

vis institó
tans pane
nocte sur
prædam d
cibária an
derávit ag
de fructu
plantávit
fortitúdin
et robor
suum.

LI

Gustavit,
est negotiá
tinguétur i
ejus. Manu
fórtia, et d
hendérunt
suam apéru
mas suas ex
rem. Non ti

à frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit ; et cíngulum trádidit Chananæo.

LECTIO III.

FORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domûs suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt; vir ejus et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu supergressa es universas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo; múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

IN II.° NOCTURNO.

Ps. 29. Exaltábo te, Dómine, 5; *Ps.* 38. Dixi : Custódiam, *cum sua divis.*, 85 ; *Ps.* 51. Quid gloriáris, 86.

LECTIO IV.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Lib. de veru. Relig. cap. 41.)

VINCAMUS cupiditátis, vel blandítias, vel moléstias, si viri sumus. Nobis dúcibus et ipsa erit mélior ; nec jam cupíditas, sed temperántia nominábitur. Nam cùm ipsa ducit, nos autem séquimur, cupíditas illa et libído, nos verò teméritas et stultítia nuncupámur. Hoc et féminis præcipi potest, non maritáli, sed fraterno jure ; quo jure in Christo, nec máscules, nec fémina sumus. Habent enim illæ viríle quiddam unde femíneas súbjugent voluptátes, unde Christo sérviant, et ímperent cupiditáti.

LECTIO V.

(Serm. 59, de Divers.)

TRES vitæ sunt in Ecclésia membrórum Christi : conjugális, víduális, virginális. Quia ipsæ vitæ, ipsæ pudicítiæ futúræ erant in sanctis membris Christi, omnes istæ vitæ tres attestátæ sunt Christum. Prima conjugális. Quando María virgo cóncipit, Elízabeth uxor Zacharíæ et ipsa concéperat. Hujus Júdicis præcónem ferébat in útero. Venit ad eam sancta María tanquam ad cognátam suam salutandam. Exultávit infans in útero Elízabeth. Ille exultávit, illa prophetávit. Habes attestantem pudicítiam conjugálem. Ubi víduális ? In Anna. Audistis quòd esset sancta Prophetissa, vídua octoginta

et quátuor annórum, quæ septem annis vixerat cum viro suo, frequentans templum Dómini, sérviens in oratiónibus nocte et die. Et ipsa vídua agnóvit Christum: vidit parvum, agnóvit magnum, et ipsa attestáta est. Habes et in ista vìtam viduálem, in María virginálem.

LECTIO VI.

ELIGAT sibi quisque de istis tribus quam volúerit. Qui præter istas esse volúerit, in membris Christi esse non dispónit. Non dicant conjugátæ: Nos ad Christum non pertinémus: habuérunt marítos sanctæ féminæ. Non se extollant Vírgines. Quantò magnæ sunt, humílient se in ómnibus: ómnia exempla salútis propósita sunt ante óculos nostros. Nemo exórbitet: si pudicítiam conjugálem quæris, habes Susannam; si viduálem, habes Annam; si virginálem, habes Maríam.

IN III.º NOCTURNO.

Ps. 50. Exaudi, Deus, deprecatiónem, 88; *Ps.* 72. Quàm bonus, *cum sua divis.* 34; *Ps.* 100. Misericórdiam, 41.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

(Cap. 10.)

IN in illo témpore; Intrávit

Jesus in q
et múlier
nómine,
domum s

Homília

(Lib. 1.

EST non
tióne plu
aut plus i
intentión
cérnimus
ríam et M
tántiam.
audiébat:
ca minist
et ait: D
bi curæ q
soror me
re? Dic e
vet. Et d
Martha, l
timam pa
non aufe
in áltera
dium, in
nistérium
que tame
tis stúdiu
quidem e
disset ver
non subii
tùm gráti
tulit perl
ut úngere
térgeret
domum su
pléret. Id
virtútis pl
est.

LECTIO VIII.

(Lib. 7, num. 84.)

Religiosa mentis intentio Dei verbo, si cum fide congruat, etiam ipsis operibus antefertur, juxta quod et hic scriptum est : María óptimam sibi partem elégit, quæ non auferétur illi. Studeámus et nos habére quod nemo nobis possit auferre ; non ut perfunctória, sed díligens audiéntia deferátur. Solent enim étiam ipsíus sémina verbi cœlestis auferri, si secùs viam sint seminata. Agat te, sicut Maríam, desidérium sapiéntiæ ; hoc enim majus, hoc perfectiónis opus ; nec ministérii cura cognitiónem verbi cœlestis avertat ; nec árguas eos, aut otiósos júdices quos vídeas studére sapiéntiæ. Hanc enim sibi cohabitantem Sálomon ille pacíficus adscívit.

LECTIO IX.

(N. 86.)

Nec Martha tamen in bono ministério reprehénditur ; sed María quòd meliórem partem sibi elégerit, antefertur. Jesus enim multis abundat, et multa largítur: et ídeò sapiéntior quis judicátur, quia quod principále advertit, elégit. Dénique et Apóstoli óptimum non putavérunt relínquere Dei verbum, et ministráre mensis. Sed utrumque munus sapiéntiæ est : nam et Stéphanus plenus sapiéntia minister electus est. Et ídeò qui ministrat, doctóri déferat ; et ministrantem doctor invítet et próvocet. Unum enim est corpus Ecclésiæ, etsi diversa membra, et álterum áltero eget. Non potest dícere óculus mánui : Opera tua non desídero ; aut íterùm caput pédibus, aut aurícula se negáre esse de córpore. Nam etsi ália principália, tamen ália necessária. Sapiéntia in cápite, actus in mánibus. Oculi enim sapientis in cápite ejus; quia ille verè sapit, cujus ánimus in Christo est, et cujus intérior óculus erígitur ad superna. Et ídeò sapientis óculi in cápite ipsíus ; stulti autem in calcáneo.

AD LAUDES.

CANTICUM.

(Prov. 31.)

Os suum apéruit sapiéntiæ (Múlier fortis,) * et lex cleméntiæ in lingua ejus.

Considerávit sémitas domûs suæ, * et panem otiósa non comédit.

Surrexérunt fílii ejus, et beatíssima prædicavérunt; * vir ejus, et laudávit eam.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : * tu supergressa es universas.

Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.

Date ei de fructi
suárum ; * et laud
portis ópera ejus.

AD VESPEI

Ps. 109. Dixit,

IN III.° NOCTU

LECTIO VI

Léctio sancti Eva
cundùm Luc

(Cap. 13.

In illo témpore; d
Cui símile æstimál
Dei? Símile est
quod acceptum n
scondit in farínæ
Et réliqua.

Homília sancti
Chrysóston

(Serm. 99.

Cui símile, inquit
bo regnum Dei? Si
appendit ánimosau
et attónitos reddi
toto; quid regno l
império divíno vál
parári? Atque ill
permulta et magn
gántibus cœli Dóm
hospítio páuperis,
panicoctrícis mulí
sui ínvenit et form
plum, dicendo: S
regnum cœlórum
quod acceptum m
scondit in farínæ
tribus, donec ferm
est totum. Antè

in Christo, et in Ecclésia. Comparatiónibus istis humáni géneris negótium géritur principále; per virum et féminam mundi causa séculis tractáta finítur. Adam primus homo, múlier prima Eva, ab árbore sciéntiæ boni et mali ad Evangélici sinápis árborem deducuntur; ut óculos quos illecebrósa arbor aperiendo clauserat, sinápis arbor grani sui collyrio et acritúdine ipsâ, dum claudit, aperíret; ut ora quæ venenósæ árboris gustus infécerat, salutáris arbor flámmeo gustûs sui sapóre sanáret, et ista arbor ígneo pastu suo conscientiam toto conversatiónis suæ ardóre succénderet, quam frígidam illa toto jam rigóre perfécerat. Neque hic jam vel alget, vel confúnditur núditas, ubi hóminem totum tegit vénia, fídei facit calére vestítus.

LECTIO IX.

Sed hoc per granum sinápis quod accéperat vir, confertur féminæ. Quid verò per fermentum quod accépit múlier, conferátur hómini, sollicítius perscrutémur. Símile est, inquit, regnum Dei fermento quod acceptum múlier abscondit in farínæ mensúris tribus. Múlier accépit à Deo fermentum fídei, quæ accéperat à diábolo perfídiæ fermentum: abscondit in mensúris tribus, hoc est in tribus hóminum tempóribus, quod est ab Adam usque ad Noë, à Noë usque ad Móysen, à Móyse usque ad Christum; ut múlier quæ corrúperat fermento mortis in Adam totam massam géneris humáni, fermento resurrectiónis totam carnis nostræ massam redintegráret in Christo; ut múlier quæ confécerat panem gémitûs et sudóris, panem vitæ cóqueret et salútis, et esset ómnium vivéntium mater vera per Christum, quæ erat in Adam mater ómnium mortuórum.

PSALMI POENITENT

Dicuntur flexis genibus Feria quartâ Cinerum, et Feriâ quintâ in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Missali.

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo, 37.

Ps. 31. Beáti quorum, 53

Ps. 37. Dómine, ne in furóre tuo, *cum sua divisione,* 100.

Ps. 50. Miserére meî, Deus, 116.

Ps. 10 oratióne *nibus*, 96

Ps. 1 clamavi,

Ps. 142 oratiónen *sua divis.*

Ant. D meî, et n de peccát miniscári parentum

LITANIÆ SANCTOR

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.

Fili redemptor mundi, Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchael, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis

Omnes san rítuum

Sancte Jo pro nob

Sancte Jo

Sancte Jó

Omnes san Prophé

Sancte Pet

Sancte Pa

Sancte An

Sancte Jac

Sancte Jo

Sancte Th

Sancte Jac

Sancte Ph

Sancte Ba

Sancte Ma

Sancte Sim

Sancte Th

Sancte Matthía, ora pro nobis. Sa
Sa
Sancte Bárnaba, ora. Sa
Sancte Luca, ora. Sa
Sancte Marce, ora. Sa
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte. Sa
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte. Sa
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis. Sa
Sa
Sancte Stéphane, ora. Sa
Sancte Clemens, ora. O
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Torpes, ora. O
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora. S
Sancte Irenæe cum sóciis tuis, ora pro nobis. S
S
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora pro nobis. S
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis. S
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.
Sancte Ansíli, ora.
Sancte Mitri, ora.
Sancte Victor, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Mauríci cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Ferréole, ora.
Sancte Donate, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Leonti, ora.

Sancta Anastásia, ora pro nobis.
Sancta Máxima, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Rossolína, ora.
Sancta Delphína, ora.
Sancta Therésia, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

DEPRECATIONES.

Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab subitánea et improvísa morte, líbera
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera

OBSECRATIONES.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per adventum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptismum et sanctum jeúnium tuum, líbera.

Per cruc
tuam,
Per mort
tuam,
Per sanct
tuam,
Per admi
nem tu
Per adven
paraclé
In die jud

P

Peccatóre
di nos.
Ut ad ve
nos per
Ut remi
rum n
nes,
Ut compu
fontem
nobis d
Ut fidem,
nobis d
Ut Ecclés
régere
gnéris,
Ut Domn
et omne
in sanct
váre dig
Ut Antís
et omn
illi con
sancto
váre dig
audi no
Ut Regem
dignéris
Ut inimíco
humiliá
Ut Régibu
Christi

ram concórdiam donáre dignéris, te rógamus, audi nos.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te.

Fili Dei, te rogámus, audinos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro *N.* ℟. Notam fáciat fíliis hóminum glóriam magnificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universâ Ecclésiâ. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; et exaudi nos in die quà invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuas. *Ps.* 27.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, et áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* c. 9.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Benéfac, Dómine, bonis et rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, et peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Ps. 69. Deus, in adjutórium, 82.

℣. Dómine, exaudi oratió-

nem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum Spíritu tuo.

ORATIONES. Orémus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos et à peccátis ómnibus éxuas, et à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpas delinquéntium districte feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEUS ómnium fidélium Pastor et Rector, fámulum tuum *N.* quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo et exemplo, quibus præest profí-

cere, ut a
grege sibi
sempiter

OMNIPO
Deus, mi
Pontífici
eum secu
tiam in vi
ut, te do
cúpiat, e
fíciat.

QUÆSU
Deus, ut
noster *N*
tióne sus
nácula, v
nium per
quibus d
vitiórum
hostes su
qui via,
gratiósus

DEUS, à
ria, recta
sunt ópe
illam, q
non pote
corda no
dédita, e
formídin
protectió

URE igne
nes nostr
Dómine;
pore serv
corde pla

ACTIONES
mus, D
præveni,
séquere;

orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

FIDELIUM, Deus, ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui vivórum dominárís simul et mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndére preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta Maria, Ora pro eo (*vel* ea).
Sancte Míchael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (*vel* eâ.)
Sancte Abel, ora
Omnis chorus Justórum, ora pro eo (*vel* ea).
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Jóseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ et prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora pro eo (*vel* ea).
Sancte Paule, ora
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte pro eo (*vel* eâ.)
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Mitri, ora.
Omnes sancti Martyres, oráte pro eo (*vel* ea).
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Augustíne, ora
Sancte Leonti, ora.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro ea (*vel* ea).
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Caprási, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, orate.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea).
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Máxima, ora.
Sancta Rossolína, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea).
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea).
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres di nos.
Ut ei parca
Kyrie, e
eléison. Ky
Deinde, exitûs anx citur:

Proficisce
tiána, de
nómine De
tentis, qu
nómine J
Dei vivi, e
est: In nóm
ti, qui in te
dienti de c
páteat ad S
vitátem Dei
lem cœleste
míllium An
tiam, et Ec
vórum qui
in cœlis. E
dissipentur
tenebrárum
spirituália
léstibus, e
Christi sáng
violáre non
te à cruciá
pro te cruci
te ab æterna
qui pro te m
ovem suam
agnoscat, at
suórum greg
demptórem
ciem vídeas
per assiste
mam beátis
veritátem i
rum. ℣. A

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, eam in pace suscípias, et in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua et Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutrítam córpore et sánguine tuo, et in Ecclésiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvisti. Delicta juventútis ejus et ignoántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii : sed memento miseratiónum tuárum, et glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te sperávit et crédidit, teque Deum et Salvatórem suum unà cum Patre et Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, 2.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. ℣. Et ne nos, *etc.* ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. *Ps.* 68.

℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte salútis tuæ. *Ps.* 68

℣. Eripe me de luto, ut non infígar : ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, et de profundis aquárum. *Ps.* 68.

℣. Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum : ℟. Neque úrgeat super me púteus os suum. *Ps.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi : ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. *Ps.* 34.

℣. Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me. *Ps.* 85.

COLLECTA. Orémus.

UNIGENITE et dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluisti in præsépio nasci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ad víctimam duci, flagellis et cólaphis cædi, sputis fœdári, spinis coronári, cruci affígi, cum scelerátis deputári, et inter acerbíssimos dolóres expiráre : quæsumus ut per has sanctíssimas pœnas tuas, et per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, et perdúcere quò perduxisti latrónem tecum crucifixum; Qui

cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus.

℟. Amen.

Posteà legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Marc. Luc.)

Assumit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem secum; et cœpit pavére, et tædére, contristári, et mœstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hic, et vigiláte mecum. Et progressus pusillùm, pósitis génibus, orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam, orans; et factus ín agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fieri posset, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste: ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

Ps. 69. Deus, in adjutórium meum, 82.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, et exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me: ℟. Et formí-

do mortis
Ps. 54.

℣. Tim
nérunt su
contexéru
Ps. 54.

℣. Ego
vi, Dómi
meus es tu
sortes mea

℣. Illúm
ne unqua
morte; ℟
inimícus
adversùs

℣. Custo
et érue m
cam; quó
Ps. 24.

COLLE

Domine J
méntiam t
plorámus
tuæ tristít
tem, et p
instante p
quando fa
sicut gutt
rentis in t
fámulo tu
tuæ] *N.*
constitúto
tuére * eu
hora cont
cursus: l
eam] à m
terróribus
rum suóru
midantem
eam] de
immensa la
[*vel* secúra
regnas Deu

Ps. 141. Voce meâ ad Dóminum,... voce meâ ad Dóminum deprecátus sum, 52.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam et labórem meum : ℟. Et dimitte universa delícta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor et miséricors, pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax; ℟. Réspice in me, et miserére meì. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : ℟. Ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo et requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte Justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

COLLECTA. Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attraxi te, míserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre et osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in hac hora éxitûs ejus; quátenùs cum ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt : Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus. Amen.

Finitis Psalmis et Collectis, (vel etiam antequam finiantur) si instet momentum exitûs animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Mat. Luc. Joann.)

TENEBRÆ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, et obscurátus est sol. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens : Eli, Eli, lamma sabacthání? hoc est : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? pósteà, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini; et dabat ei híbere. Cùm ergo accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et íterum clamans voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

COLLECTA. Orémus.

MEMOR esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? et íterùm : Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; et hæc dicens expirasti. Per istam ergo

pretiosíssimam mortem quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, et introdúcere in regnum tuum ubi te cum Deo Patre et Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, et cum sanctis et electis in æternum cantet misericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Collectâ, et egressâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi, *cum versibus et Collecta infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, proùt necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me, 97.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me, 45.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo, 91.

Ps. 56. Miserére meî, Deus..... quóniam in te confídit, 107.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi, 91.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam, 117.

Ps. 87. Dómine Deus salútis, 109.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório, 21.

Ps. 138. Dómine, probasti me, 96.

Egressa
citur : I
sperávi;
æternum
me : in
mendo sp
demisti n
veritátis
tuam sup
[*vel* ancil
vum [*vel*
misericór
ne Jesu,
meum : *]
30. *Act.* 7.
Kyrie,
eléison. K
eretò, Pat
Et ne nos,
nos à malc
℣. Noni
cum * serv
tua], Dón
justificábi
tuo omnis
℣. Ne t
mas confit
ánimas pá
obliviscári
℣. Dóm
℣. Dómi

COLLE

TIBI, Dón
mus ánim
[*vel* fámul
functus [*ve*
tibi vivat:
litátem h
tiónis pec
véniâ mise
tátis abste
Dóminum
℟. Ame

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora sequentis Officii inchoatur absolutè.

In hoc Officio, in fine Psalmorum et Canticorum, loco Glória Patri, *dicitur versus;* Réquiem æternam dona eis, Dómine; * et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

Ps. 114. Dilexi, 35.

Ant. 3. c. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ps. 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, 51.

Ant. 2. D. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ps. 120. Levávi óculos, 36.

Ant. 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum et terram.

Ps. 129. De profundis, 69.

Ant. 8. G. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

Ps. 137. Confitébor tibi Dómine,.... quóniam, 83.

Ant. 2. D. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò, Pater. *Clarâ voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória æterna erunt justi; ℟. Ab auditióne malà non timébunt. *Ps.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terra viventium. *Ps.* 26

Ps. 145. Lauda, ánima mea, Dóminum, 93.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

In Depositione Defuncti.

COLLECTA. Orémus:

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc século migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et sanctórum tuórum júbeas esse consortem; Per Dóminum nostrum.

[*Pro Diacono, post litteram N. additur* Diáconi.]

In depositione DEFUNCTÆ.

COLLECTA. Orémus.

QUÆSUMUS, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* et eam à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue; Per.

In depositione SACERDOTIS.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo, loco Sacerdotáli, *dicitur* Pontificáli.

In Anniversariis, dicuntur tres sequentes Collectæ.

COLLECTA. Orémus.

DEUS indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [sacerdótis, *vel* pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* et *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* et *N.* quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

COLLECTA. Orémus.

DEUS, véniæ largítor, et hu-

mánæ sal
sumus cl
nostræ c
tres, soró
benefactó
culo tran
semper v
cum ómi
ad perp
consórtiu
cédas. Pe

Pro om

FIDELIUM
cónditor
mábus fa
rumque
nem cune
catórum;
quam sen
piis suppli
quantur;
cum Deo

Privatiœ

COLLE

DEUS, qu
matrem
pisti: m
animábus
tris meæ,
cáta dimi
æternæ cla
vidére; Pe

Si aliud
quatur, di

℣. Requ
℟. Amen.

AD V

INVI

DEUM cui
Venite, ad

Divisio Ps. 24. Quis est homo, 32.

Ant. 2. D. Vide humilitátem meam, et labórem meum; et dimitte universa delicta mea.

℣. Custódi ánimam meam, et érue me: ℟. Non erubescam, quóniam sperávi in te. *Ps.* 26. Pater noster.

LECTIO IV.

(Job cap. 13.)

QUANTAS hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, et stípulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, et quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, et ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

LECTIO V.

(Job cap. 14.)

HOMO natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium. Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est; constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergo et salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, et opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergo. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* c. 3.

LECTIO VI.

(Job cap. 14.)

QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursùm vi-

vat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto dónec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti : sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israel, * Audi nunc orationem mortuórum Israel : noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum ; sed memento manûs tuæ et nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III.º NOCTURNO.

Ps. 26. Dóminus illuminátio mea, 79.

Ant. 1. a. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ut inhábitem in domo Dómini.

Divisio Ps. 26. Exaudi, Dómine, 80.

Ant. 4. E. Credo vidére bona Dómini in terra viventium.

Ps. 40. Beátus qui intélligit, 102.

Ant. 3. b. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? Dómine, miserére meî, et resúscita me.

℣. Quare tristis es, ánima mea? et quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Pater noster.

(Jo

Breves
sémitam
vertar,
meus att
breviabu
súperest
peccávi
nibus mc
Líbera m
ne me ju
manus p

℟. Sci
meus viv
die de ter
* Et in
Deum m
corruptíl
corruptic
hoc indu
tem; * E
1. *Cor.* 15

L

(J

Dies me
gitatiónes
sunt torq
Noctem v
et rursum
ro lucem.
fernus do
ténebris
meum. Pu
meus es; M
mea, vérm
nunc præ
patiéntiam
síderat?

℟. Qui
púlvere *

in vitam æternam, et álii in oppróbrium, ut vídeant semper. ℣. Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur; * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

LECTIO IX.

(Job cap. 19.).

PELLI meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum; et derelicta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltem vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo et plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle meâ, et in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex sécu-lórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. *Repet.* ℟. Líbera *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matt.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur mane, prælermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*]

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

COLLECTA. Orémus.

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* et *N.*] [*vel* famulárum tuárum *N.* et *N.*] et ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter sanctos et electos tuos resuscitáti

respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et séculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES.

In Ps. 50. Miserére meî, Deus, 116.

Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Ps. 64. Te decet hymnus, 61.

Ant. 8. G. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ps. 142. Dómine, exaudi oratiónem meam... aúribus, *cum sua divis.* 109.

Ant. 4. E. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. D. Miserére.

CANTICUM.

(Baruch 3.)

Domine omnípotens, Deus Israel,* ánima in angústiis, et spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, et miserére, quia Deus es miséricors; * et miserére nostrî, quia peccávimus ante te.

Quia
ternum,
in ævum
Dómi
Israel, *
nem mo
Et fili
peccavér
audiérur
Dei sui
sunt nob
Noli n
tum pat
sed mem
nóminis
isto:
Quia t
noster; *
Dómine.
Ant. M
mine; qu
te.
Ps. 15
num in sa
Ant. 7.
laudet D
Ad Ben
Ego sum r
qui cred
mórtuus
omnis qu
me, non
num. *Joa*
Pater, *
Vesperis,
quòd loc
dicitur Ps.

COMMENDATIONES.

PRO PLURIBUS DICUNTUR IN PLURALI.

DOMINE Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Memento manûs tuæ et nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sánguine tuo: * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, *etc.*

TIBI, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat: et quæ per fragilitátem mundánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénià misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COLLECTA. Orémus.

MISERICÓRDIAM tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam suffícimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte et inólitâ benignitáte, clementiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testamenti tui Míchael, et per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos et electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac et Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenus liberáta de princípibus tenebrárum et de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignoránti æ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis et beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos et electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur, Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ps. 113. In éxitu, 19, *in cujus fine dicitur* Réquiem, *Ant.* 7. ç. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino;

adjútor eórum et protector eórum est. *Ps.* 113.

COLLECTA. Orémus.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dum, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum sanctis et electis tuis æternis sédibus præcípias sociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque suscípias, et Angelos tuos sanctos ei óbviam mittas, viamque illi justítiæ demonstra, et portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea, omnes príncipes tenebrárum, et agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, et non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, et clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor mali desidérii: licet enim peccáverit, tamen te non négávit; sed signo fídei insigníta, te qui ómnia, et eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis et regnas Deus.

℣. Amen.

Psalm
didi, 8
num, o
Ant. sol
dérunt
et pericu
runt me.
ánimam

COLL

DIRI vúl
culsi, et
dibus sa
diam tu
demptor
implorán
tri *N.* [*ve*
ánimam
tiam, qu
revertent
que susc
carnáli c
traxit m
inólitâ b
déleas, *C*
indúlgeas
Oblivióni
das, *Ch.* A
laudem til
ditúram,
prium qu
ram, Sa
cœtibus ag
Qui cum
rítu sanct
Deus, per
culórum.
Pater,
Et ne nos
tatiónem;
à malo.
℣. Réqui
ei, Dómin
pétua lúce

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hæréditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

COLLECTA. Orémus.

PARTEM beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEUS, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem: præsta, quæsumus, ut ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Requiescat in pace, ℟. Amen.

BENEDICTIO ME

ET GRATIARUM A(

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

Benedicite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te sperant, Dómine; et tu das illis escam in témpore opportúno : áperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit : Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine

Tu aut
serére no.

℟. Deo

GRAT

POST

Confitea
ne, ómn
Sancti tu
Ps. 144. C

Qui bened

Agimus ti
potens De
beneficiis
regnas in s

℟. Ame

Deinde
clesiam, di
116. *Si ver*
dicitur Ps.
num, om
Qui Psalm
quando a
rum actio
tionis.

In fine P
ria Patri,
eléison. C
Kyrie, eléis
Pater, *s*
℣. Et ne no

tatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, et lætentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc, et usque in séculum. *Ps.* 112.

Retribuere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam æternam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Submissiori voce, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE CŒNAM.

Benedicite. ℟. Dóminus. Edent páuperes, et saturabuntur; et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, *etc.*

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

COLLECTA. Orémus.

Benedic Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST CŒNAM.

Memoriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri, *etc.*

Qui benedixit mensam, dicit.

Benedictus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit et regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalmi et reliqua, ut suprà, CXLIX.

[In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio mensæ et Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*]

¶ *Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias mutatur diebus infra scriptis, ut sequitur.*

AD UTRAMQUE REFECTIONEM.

FERIA IV, VET VI

MAJORIS HEBDOMADÆ.

BENEDICTIO.

CHRISTUS factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater, *totum secretò. Deinde nihil dicendo, signo crucis benedicitur mensa; quæ benedictio Feriâ sextâ omittitur.*

Ad Lectiones non datur benedictio; nec dicitur, Tu autem, Dómine.

GRATIARUM ACTIO

CHRISTUS factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Psalm. Miserére, *sine* Glória. Pater, *totum secretò.*

RESPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *secretò*, Qui tecum vivit, etc.

SABBATO SANCTO.

BENEDICTIO.

BENEDICITE. ℣. Dóminus Cùm transisset Sabbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allelúia. *Marc* 16.

Kyrie.
ut suprà,

GRA

VESPERE
quæ luc
bati, ven
et áltera
pulcrum
c. 28.

Benedi
nis. *suprà*
Ps. L
omnes g
Pater. ℣
qua, CL.

IN DI

et usque a
Sal

I

BENEDIC
Hæc dies
nus; exu
in ea, all
Glória.
reliqua, *t*

GRA

HÆC die
nus; exul
in ea, all
Glória,
suprà, c
loco Psalm
Psalmus

IN ASCE

et usque

BI

BENEDICT
Ascenden

tum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia. *Ephes.* 4.

Glória, Kyrie, *et reliqua, ut suprà*, CXLIX.

GRATIARUM ACTIO.

ASCENDIT Deus in júbilo, allelúia, et Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Ps.* 46.

Glória, *et reliqua omnia ut suprà*, CXLIX, *excepto quòd loco Psalmi* Miserére, *dicitur Psalmus* Omnes gentes, 33.

IN PENTECOSTE
ET PER HEBDOMADAM.

BENEDICTIO.

BENEDICITE. ℟. Dóminus. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia; et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1.

Glória Patri, *etc.* Kyrie, eléison. Christe, eléison. *et reliqua, ut suprà*, CXLIX.

GRATIARUM ACTIO.

REPLETI sunt omnes Spíritu sancto, allelúia, et cœpérunt loqui, allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri, *et reliqua omnia ut suprà*, CXLIX, *excepto quòd loco Ps.* Miserére meî, Deus, *dicitur Psalmus* Magnus Dóminus, 112.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat sequentia, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Canticum, Benedictus, 125.

Ant. 5. C. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò Pater noster, *etc. usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis, ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Via: monstra r tuas édoc

℣. Uti nostræ B justificati

℣. Eru ℟. Et ásp *Is.* 40.

℣. Ang dávit de diant tei *Ps.* 90.

℣. Dóm nem mea meus ad

COLL

DEUS, q maris mé ire fecisti ad te, ste tríbue n iter prós tranquill tuo sanc quò pérg mum ad tum per leámus.

DEUS, qu tuum de eductum peregrin custodist fámulos néris: es

in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próspere perveniámus; et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes víæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta, 80; Benedixisti, 43; Inclína, Dómine, *cum sua divis.* 117; Crédidi, 83; De profundis clamávi, 69.

Ant. Dómine, memor esto meî; et ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea.

PRECES.

Kyrie, eléison, Christe, eléison, Kyrie, eléison.

Pater noster, *etc.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convétere, Dómine; úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine; ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

ORATIONES. Orémus.

AURES tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte dilígere mereámur.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis voluntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, et dignè laudáre mereámur.

URE igne sancti Spíritûs renes nostros et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, procédit cat in on promísit

ADSIT n Dómine, sancti; q clementer ómnibus t

DEUS, q sancti Spí docuisti: Spíritu re ejus sem gaudére.

CONSCIEN sumus, D purífica; nus noste Fílius tuu nobis inve Qui tecum Deus. ℟. A

GRATIARUM ACT

POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me, 81; Benedícam Dóminum, *cum sua divisione, ibid.* Bénedic, ánima mea, Dómino; et ómnia, *cum sua divisione*, 66.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstíto, esurientes reples bonis, dívites dimittens i 16. *Luc.* 1.

KYRIE, e eléison. Ky Pater no ℣. Et ne ℣. Memó bílium suó et miseráto

Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

℣. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea; ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; ℟. Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

ORATIONES. Orémus.

VISITA, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: et corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis æternæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

QUÆSUMUS, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

COGNOSCIMUS, Dómine tuæ circa nos cleméntiæ largitátem: et ídeò fiduciálius implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, et dignè tibi servíre perfícias, et donis uberióribus prosequáris.

MAJESTATEM tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne perire patiáris quibus tanta remédia providisti; sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis effectus.

ACTIONES nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere; ut cuncta nostra orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

ADJUVET nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui officium sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte et consciéntia bona famulári valeámus: et si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus, et in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi fervéntiùs de cetero deservíre; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

De Jejunio et observantia Quadra

FERIA QUARTA

CINERUM.

Ex Concílio Avenionensi.

(Ann. 1594. Tit. 44.)

Parochi et Concionatóres in Domínica Quinquagésimæ, et Féria quarta Cínerum, pópulo demonstrent néminem absque legítima causa jejúnium violáre posse absque letháli crímine, simulque jejúnii modo atque conditiónibus enucleátis, plerosque ab erróre líberent.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA

POST CINERES.

Ex Statútis Bartholomæi Grassi Forojuliensis Epíscopi.

(Ann. 1336. n. 6.)

Quadragesimali Témpore circa horam nonam celebrátur major missa, et tunc ante Missam nona cantábitur, et post Missam Vesperæ subsequentur.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

FEI

POS

IN QUINQU

Ex Synod diolane sancto

(Anno 15 Offi

In Quad sextis, piu mœrórem siónis Chr præ pietát re, omníq fício, atq bus lácryr bent. Quar tis Fériis o siónis Dón Christi, pó convocetur

SA

POST

Ex Conc o

(Ann.

Quisquis al necessitáte, tátis evident étiam ætátis diébus Quac

cárnium præsúmpserit attentáre, non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejusdem diei sancta communióne.

DOMINICA PRIMA
QUADRAGESIMÆ.

Ex Capituláribus Theodulphi Aurelianensis Epíscopi.

(Anno 797. Can. 37.)

Jejunium (in Quadragésima) præter dies Domínicos qui jejúnio substracti sunt, nullátenùs resolvátur; quia isti dies décimæ sunt anni, quos cum omni religióne et sanctitáte transígere debémus. Hoc témpore non jejunáre, præceptum Dei transcéndere est.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi Aurelianensis Epíscopi.

(Anno 797. C. 38 et 43.)

Diebus jejúnii eleemósyna facienda est; et cibum vel potum quo quisque uti débuit, si non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ et eleemósynæ non commendant.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

(Anno 1579. P. 1, tit. 3.)

Ægroti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non possint, quodam íntimi ánimi dolóre gemituque, ut sanctus Augustínus monet, cibum cápiant, pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipsi abstinére non possint. Cáveant autem quod ex ejusdem sancti Augustíni senténtiâ cautum est, ne álios suo exemplo ad violandum jejúnium próvocent.

Tu autem, Dómine miserére nostrî.

℣. Deo grátias.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

FERIA QUARTA,
QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno.

(Sess. 14, de Pœnit. can. 1.)

Si quis dixerit in Cathólica Ecclésia pœniténtiam non esse verè et própriè Sacramentum pro fidélibus, quóties post baptismum in peccáta labuntur, ipsis Deo reconciliandis, à Christo Dómino institútum; anáthema sit.

Tu autem.

FERIA QUINTA,

inter quatuor Tempora.

Ex Epístola decretáli sancti Leónis Papæ ad Theodórum Forojuliensem Epíscopum.

(Ann. 452. n. 2, refertur à Gratiano de Pœnit. dist. 1, can. Multiplex.)

MULTIPLEX misericórdia Dei ita lápsibus súbvenit humánis, ut non solùm per Baptismi grátiam sed étiam per Pœniténtiæ medicínam spes vitæ reparétur æternæ, ut qui regeneratiónis donum violassent, própriosejudício condemnantes ad remissiónem críminum pervenírent. Mediátor enim Dei et hóminum homo Christus Jesus, hanc præpósitis Ecclésiæ trádidit potestátem, ut et confiténtibus actiónem Pœténtiæ darent, et eos sálubri satisfactióne purgátos ad communiónem Sacramentórum per jánuam reconciliatiónis admittérent.

FERIA SEXTA,

QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno.

(Sess. 14, de Pœnit. c. 2.)

AD novitátem et integritátem (in Baptismo receptam) per Sacramentum Pœnitén-

tiæ, sine
tibus et
id exigen
níre neq
ut mérit
riósus q
sanctis P
rit. Est
mentum
post Bap
necessári
regenerát

QUATU

Ex Con

(Ann. 154
ficati

QUI per p
si erant,
justítiam
vínâ grát
moventur
dentes ve
tùs revel
sunt; et
esse intel
justítiæ ti
concutiur
quendam
se conve
eriguntur
sibi propt
pítium fo
quam omn
dilígere in
téreà mo
peccáta, p
et detestat

DOMINICA SECUNDA QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14, de Pœnit. cap. 4.)

Si quis negáverit, ad íntegram et perfectam peccatórum remissiónem, requíri tres actus in pœnitente, quasi matériam Sacramenti Pœniténtiæ, vidélicet contritiónem, confessiónem, et satisfactiónem, quæ tres pœniténtiæ partes dicuntur, anáthema sit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Sess. 14, de Pœnit. c. 4.)

Declarat sancta Synodus, contritiónem, non solùm cessatiónem à peccáto et vitæ novæ propósitum et inchoatiónem, sed véteris étiam ódium continére.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Sess. 14, de Pœnit. c. 4.)

Docet sancta Synodus, etsi contritiónem alíquandò caritáte perfectam esse contingat, hominemque Deo reconciliáre, priusquam sacramentum actu suscipiátur; ipsam nihilóminùs reconciliatiónem ipsi contritióni, sine sacramenti voto, quod in illa inclúditur, non esse adscríbendam.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1551. Sess. 14. de Pœn. Cap. 4.)

Contritionem imperfectam, quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ et pœnárum metu communíter concípitur, si voluntátem peccandi excládat cum spe véniæ, declárat (sancta Synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam et magis peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, et Spíritûs sancti impulsum, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam sibi ad justítiam parat. Et quamvis sine Sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

FERIA QUINTA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

(Ann. 1700. Tit. 1.)

De dilectióne Dei, sicut ad

Sacramentum Baptismi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, quæ est laboriósus baptismus, requisítâ, ne necessáriam doctrínam omittámus; hæc duo imprímis ex sacrosancta Synodo Tridentína docenda esse dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacramento requíri, ut præviam, contritiónem eam quæ sit caritáte perfecta, et quæ cum voto Sacramenti, ántequàm actu suscipiátur, hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramento secúrum se esse, si præter fídei et spei actus, non incípiat dilígere Deum tanquam omnis justítiæ fontem.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Carnotensi.

(An. 1526. Tit. 7, vers. finem.)

Tempore Quadragesimáli sæpíssimè admóneant Curáti Parochiános suos, et illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confessiónem, ut fáciunt pleríque, usque circa finem hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Officium, aut minùs débitè compleátur.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Ex Con
primo,
(Anno 1
In Con
hanc
Episcopi
ráti, doc
tientes,
sollíciti,
sint eórú
sióne di
étiam et
quibus c
rum erun

DOMI

QUA

Ex Statút
tri Cam
Episcop
(Ann. 164
Co

Meminer
non solùn
gérere se
patris. T
nétur nor
téntibus
fícium da
dicus lep
nere deb
prudente
opportún
média. T
cera mise
ga pœn
eumque s
patrem
gnè et ét
suscípere
squalóre.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecensi.

(Anno 1429.)

SACERDOTES ne à confitente quærant nómina personárum, cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóque tantam aggravátiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest bene judicári.

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Aquensi.

(Tit. de his quæ ad Sacramentum Pœnit. pertinent.)

EPISCOPUS Confessários Sacerdótes aliquando ad se tum singulos, tum universos convocet, eosque præcipuè móneat quantum, quamquam grave, vel ad salútem, vel ad perníciem animárum, onus sustíneant. Proinde illis demonstret et, bene notos eos casus, quibus débeant in quibus vendi auctoritátem habent, et quam ci in pœniténtium, ne ágere, cum vel de occasión ad mortália p sit, abjiciend

sed ásseres et lámina Confessários à lemin dividítur non habé mulierum confess dicérint, ab audie fessiónis officio tionève, tum é copo vidébitur suórum, mó sint. Confe in aperto locentur tes quar cerdos spicia

FERIA

Ex Con

SACERD
fession

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecensi.

(Anno 1459.)

SACERDOTES ne à confitente quærant nómina personárum cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest bene judicári.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquensi.

(Tit. de his quæ ad Sacramentum Pœnit. pertinent.)

EPISCOPUS Confessários Sacerdótes aliquando ad se tum síngulos, tum universos cónvocet, eosque præcípuè móneat quantum, quamque grave, vel ad salútem, vel ad pernícíem animárum onus sustíneant. Proindè illis demonstret et quam bene notos eos casus habére débeant in quibus absolvendi auctoritátem nullam habent, et quam cautè ìtem in pœniténtium absolutióne ágere, cum præsertim vel de occasiónibus quibus ad mortália peccáta ádítus sit, abjiciendis, ágitur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Aquensi.

(Ut suprà.)

SACERDOTES qui extra Confessionália, vel in iis quidem sed ásseres et láminam quâ Confessários à fœmina rectè dividátur non habéntibus, mulíerum confessiónes audíerint, ab audiendæ Confessiónis officio, ministrationeve, tum étiam, si Episcopo vidébitur, ab órdinum suórum múnere suspensi sint. Confessionália autem in aperto Ecclésiæ loco collocentur, ut tam confitentes quam confessárius Sacerdos, ómnibus fácilè conspiciantur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquensi.

(Ut suprà.)

IN Pœniténtiæ Sacramento magna humílitas necessária est: ítaque pœnitens, cum ad Confessárium qui Christi Dómini locum in hoc Sacramento gerit, accédet, íntimo ánimi dolóre, omnique humilitáte sese ad illíus pedes projíciat ac prosternat, id quod ab Apostólicis usque tempóribus in more, usuque pósitum est, ut se reum agnoscat, atque profiteátur mortis æternæ. Et dum confitétur, sit mánibus junctis, óculis demissis.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Aquensi.

(Ut suprà.)

CONFESSARIUS quicúmque, sive seculáris, sive reguláris sit, non stando, neque pro-

locórum, ætátum vel témporum, seu pro qualitáte delictórum atque gemítuum uniuscujusque delinquentis, à sacris régulis óculos non reflectat.

DOMINICA PASSIONIS

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1551, de Pœnit. c. 8.)

Dum satisfaciendo pátimur pro peccátis, Christo Jesu qui pro peccatis nostris satisfécit, ex quo omnis nostra sufficiéntia est, conformes effícimur; certíssimam quoque inde arrham habentes, quòd si compátimur, et conglorificábimur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

(An. 813. Can. 36.)

Peccata quæ ex indústria, aut cujúslibet libídinis explendæ causâ, idcircò fiunt ut eleemósynis redimantur, nequáquam eis rédimi possunt; quia qui hoc perpetrárunt, videntur Deum mercéde condúcere, ut eis impúnè peccáre líceat. Non ergo quis idcircò peccáre debet, ut eleemósynam fáciat; sed ídeò eleemósynam fácere debet, quia peccávit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

(An. 813. Can. 45.)

A quibusdam qui Romam

Turonu
loca sub
inconsu
rimùm
putant
cáre, au
loca ora
Qui ver
cerdótib
Paróchi
ab iis a
consíliu
oratióni
mósynas
emendar
nendo,
na, vel
tórum, i
horum
ómnibus
Tu au

FER

Ex Co

(Ann. 15

Sacro
Indulgen
tiáno pe
lutárem
ciliórum
tum, ín
dum esse
In his t
moderati
rem et p
consuetú
cupit, ne
clésiastic
vétur;
quæstus
sequendi
Christiár

Sacerdótes ut satisfáctio quam impónunt, non sit tantùm ad novæ vítæ custódiam et infirmitátis medicamentum, sed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam et castigatiónem.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

(Ann. 829. L. 1, c. 32 et 46.)

Sacerdotes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat: Erit manus mea super Prophétas qui decepérunt pópulum meum, dicentes: Pax, pax; et non est pax.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Parísiis auctorítáte Cleri Gallicáni.

(Anno 1658.)

In pœniténtia imponenda adhibébit Confessárius et prudéntiam et pietátem et justítiam: habébit ratiónem statûs, conditiónis, sexûs, et ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna potestáte est, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in potestáte hábeat; neve eam quâ vel occásio detur spirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriusve peccátum détegi, vel áliquod scándalum suboríri, vel ipse pœnitens nímiùm deterréri, remissusve et tépidus reddi possit.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia

(Undè suprà.)

Confessarius talem pœnitenti pœniténtiam impónet, qualem ab eo præstári posse júdicet. Considerábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum et lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíssimas pœniténtias impónat: id quod et Confessóribus et pœniténtibus periculósum est.

SABBATO.

Ex Concílio Wormatiensi.

(Ann. 868. Can. 25.)

Debet Sacerdos in pœniténtia danda singulórum causas singulátim considerére, oríginem quoque modumque culpárum, et affectus gemitusque delinquéntium diligenter examináre manifestèque cognóscere; témporum étiam, et personárum, locórum quoque et ætátum qualitátes inspícere; ut étiam pro considerationé

locórum, ætátum vel témporum, seu pro qualitáte delictórum atque gemítuum uniuscujusque delinquentis, à sacris régulis óculos non reflectat.

DOMINICA PASSIONIS

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1551, de Pœnit. c. 8.)

Dum satisfaciendo pátimur pro peccátis, Christo Jesu qui pro peccatis nostris satisfécit, ex quo omnis nostra sufficiéntia est, conformes effícimur; certíssimam quoque inde arrham habentes, quòd si compátimur, et conglorificábimur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

(An. 813. Can. 36.)

Peccata quæ ex indústria, aut cujúslibet libídinis explendæ causâ, idcircò fiunt ut eleemósynis redimantur, nequáquam eis rédimi possunt; quia qui hoc perpetrárunt, videntur Deum mercéde condúcere, ut eis impúnè peccáre líceat. Non ergo quis idcircò peccáre debet, ut eleemósynam fáciat; sed ídeò eleemósynam fácere debet, quia peccávit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

(An. 813. Can. 45.)

A quibusdam qui Romam

Turonu
loca su
inconsu
rimùm
putant
cáre, au
loca or
Qui ve
cerdótil
Paróchi
ab iis
consíliu
oratióni
mósyna
emenda
nendo,
na, vel
tórum,
horum
ómnibu
Tu au

FER

Ex Co

(Ann. 1

Sacro
Indulge
tiáno p
lutárem
ciliórum
tum, ín
dum ess
In his
moderat
rem et p
consuet
cupit, ne
clésiastic
vétur;
quæstus
sequendi
Christiá

causa fluxit, omníno abolendos esse.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Petri Josephi de Castellána Forojuliensis Epíscopi.

(An. 1716. tit. de indulgentiis.)

Prohibemus ne in ullâ Ecclésia tam Seculárium quàm Regulárium annuntientur pópulo indulgéntiæ; nisi priùs Brévibus aut Bullis, quibus continentur, visis à nobis, mandavérimus ut publicentur. Prohibémus étiam ne pópulus in errórem inducátur easdem indulgéntias protrahendo ultra términum ipsis in lítteris Apostólicis designátum.

FERIA SEXTA.

IN COMPASSIONE B. M. V.

Ex Synodo Coloniensi.

(An. 1423. Can. 11.)

† Ad glóriam sanctæ et intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míseris peccatóribus Fílium suum crucifixum assíduè deprecantis, nec non ad honórem illíus angústiæ et dolóris, dum Redemptor noster Jesus Christus, expansis mánibus in ara crucis, pro salúte nostra immolátus, matrem suam benedictam dilectíssimo discípulo suo Joanni Evangelistæ commendávit, et præsertim ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem crucifixi et gloriósæ Vírginis dedicátas combúrere míninè formidárunt; Festum commemoratiónis præfátæ angústiæ et dolóris beátæ Maríæ Vírginis síngulis annis celebrétur.

SABBATO.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

(Circa ann. 447. C. 5.)

Dum cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Pascha Dómini, útraque substántia præparátur, profutúra omni témpore consuetúdo nutrítur, sevéra in súbditos impéria detumescant, cesset vindicta peccáti, et rei críminum ad hos dies pervenisse se gáudeant, in quibus à sanctis piisque Princípibus étiam publicárum austéritas remissa est ultiónum: aboleantur ódia, defíciant simultátes; quóniam judícium Dei, sicut immítibus vehémens, ità erit misericórdibus clemens.

Tu autem.

De annua peccatorum Confessione et Paschal cuique adulto præscriptis. De prima Comm ad sacræ Eucharistiæ perceptionem.

DOMINICA PALMARUM.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

(Anno 1215. C. 21.)

Omnis utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltem semel in anno, próprio Sacerdóti, et injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére, suscípiens reverenter ad minus in Pascha Eucharístiæ Sacramentum, nisi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem causam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinendum. Alióquin et vivens ab ingressu Ecclésiæ arceátur, et móriens Christiánâ cáreat sepultúrâ. Si quis autem aliéno Sacerdóti volúerit justâ de causâ sua confitéri peccáta, licéntiam priùs obtíneat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1551. Sess. 13, de Eucharist. can. 9.)

Si quis negáverit, omnes et síngulos Christi fidéles utriusque sexûs, cùm ad annos discretiónis pervénerint, tenéri síngulis annis, saltem in
municand
tum sanct
anáthema

FER
Ex Co
(Ann. 15
Dolemus,
rumdam
incúriam
in anno su
subsídia.
qui ad div
tiónem as
quentis C
tíquo usu,
ris frúctib
serant; et
dére nita
modum a
pendiosió
Apostólica
culo rédea

FERI
Ex Concí
s
(Ann.
In percep
sánguinis
discrétio a
vendum es
miùm in lo
ad pernící
neat, dicer

manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur, timendum est illud quod ait Apóstolus: Qui mandúcat et bibit indignè, judícium sibi mandúcat et bibit.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

Ex Concílio Matisconensi secundo.

(Ann. 583. Can. 2.)

✝Pascha nostrum in quo summus Sacerdos et Póntifex pro nostris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivíssimè cólere, et sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári; ut illis sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti, hymnis Paschálibus indulgentes, perseveratiónis nostræ præséntiam quotidiánis sacrifíciis ostendámus, laudantes Creatórem ac regeneratórem nostrum véspere, mane et merídie.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Avenionensi.

(Ann. 1337. c. 4, aderat Barth. Grassi Foroj. Episc. Cabbæus. tom. XI, col. 1850.)

Statuimus inhibendo quod Curáti nulli parochiáno suo cujuscumque conditiónis vel sexûs éxistat, in die sancto Paschæ, nec in octo diébus immediátè præcedéntibus, concédat licéntiam recipiendi, nisi ex causa infirmitátis, nec étiam alícui conferendi seu ministrandi Sacramentum Eucharistiæ extra Ecclésias suas parochiáles.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

(Ann. 1582. Tit. 9.)

Parochus si Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve necessitáte verè impedítus, non potest sacro Paschæ témpore ad Ecclésiam convenire, ubi sanctíssimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamsi paucis antè diébus percéperit) ipse illo Paschali témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Petri Josephi de Castellána Forojuliensis Episcopi.

(Ann. 1716. tit. de Euch. n. 6.)

Parochis mandámus ut per totam Quadragésimam ter in hebdómada, púeros in Ecclésiam cónvocent, ad docendum eos speciáliter doctrínam de sanctíssimo Eucharístiæ Sacramento. Transactâ autem Paschali quindennâ, diem habébunt, quo, ritu solemni, simul omnes ad sacram Communiónem admittent.

FERIA QUINTA.

Ex constitutiónibus Ecclésiæ Gallicánæ in Conventu Melodunensi.

(Anno 1579. Tit. de Euchar.)

Ad frequentem Communiónem cum fídei sinceritáte, spei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac ánimárum puritáte, pópuli excitandi sunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti sumptiónem admitti volentes, probentur; et per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei sinceritátem, usum et fructum tanti Sacramenti instituantur

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1551. Sess. 13, de Euchar. Cap. 7.)

Communicare volenti revocandum est in memóriam

Apóstol
bet seip
siástica
declárat
necessár
sibi cón
cáti, qu
trítus vi
missa sa
sióne ad
tiam acc

SABB

Ex Co

(A

Discor
oblatión
Canónis
modo re
sémus.
conciliát
nullus e
altáre D
grátiam C
tæ percíp
Tu aut

De Sacrificio Missæ à Sacerdotibus ritè celeb
quâ fideles huic astare debe

DOMINICA IN ALBIS.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 22, de Sacrif. Missæ. can. 1.)

Si quis díxerit in Missa non offerri Deo verum et próprium Sacrifícium, aut quòd offerri, non sit áliud quàm

nobis Ch
candum d

FERI

Ex Conc

(Sess. 22. I

Cum mu
deantur q

fícii) dignitáte aliéna sunt, decernit sancta Synodus, ut Ordinárii (locórum Epíscopi) ea ómnia prohibére atque è médio tóllere sédulò curent ac teneantur, quæ vel avarítia, idolórum sérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix sejuncta esse potest, vel superstítio veræ pietátis falsa imitátrix, induxit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

(Ann. 829. L. 3, c. 6.)

Posthabitis ædículis quas usus inólitus Capellas appellat, Basílicæ Deo dicátæ ad Missárum celebratiónem audiendam, et córporis et sánguinis Domínici perceptiónem sumendam, assíduè devotèque adeantur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Sess. 22. de Observ. in Missa.)

Omnis ópera et diligéntia in eo ponenda est, ut quantâ máximâ fieri potest interiori cordis mundítiâ et puritáte, atque exteriori devotiónis ac pietátis spécie, peragátur Missæ sacrifícium.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Rotomagensi.

(Anno 1591. Tit. de Episc. off. n. 11.)

Monéantur ab Epíscopo in sua promotióne Presbyteri, ut intra semestre, sine altérius cujuscumque licéntia, Missam primam célebrent, et deinceps répetant saltem ómnibus diébus Domínicis et Festis solémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tam frequenter, ut suo múneri satisfáciant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1562. Sess. 22. Decret. de observ. in Missa.)

Illiberales eleemosynárum exactiónes pótiùs quàm postulatiónes (pro celebrandis Missis) aliaque hujúsmodi quæ à simoníaca labe vel certè à turpi quæstu non longè absunt, omninò prohíbeant Ordinárii.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno.

(Sess. 22, de observ. in Missa.)

Ut irreveréntia vitétur, sínguli Epíscopi in suis Diœcésibus interdícant ne cui vago et ignóto Sacerdóti Missas celebráre líceat.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1562. Sess. 22. Decr. de observ. in Missa, versùs fin.)

Cavéant Epíscopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent, neve ritus

álios aut álias cæremónias et preces in Missárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Ecclésia probátæ ac frequenti et laudábili usu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis sit, et à quo potíssimùm provéniat sanctíssimi hujus sacrifícii tam pretiósus ac cœlestis fructus: móneant étiam eumdem pópulum, ut frequenter ad suas Paróchias, saltèm diébus Domínicis et majóribus Festis, accédant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

(Anno 1565. Part. 2, tit. 5.)

Missæ nec ante auróram nec post merídiem, nisi ex causa jure permissa, celebrentur. Ne Párochi cujusquam grátiâ, metuve, Missam (Parochiálem) antícipent aut différant; sed illam eâ potíssimùm horâ célebrent, quæ pópulo magis accommodáta sit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Burdigalensi.

(Ann. 1583. de Euchar.)

Sacerdotes quosdam usque ádeò nóminis et offícii sui, crassâ quâdam socórdiâ oblítos esse dolémus, ut vix semel in annos síngulos, aut certè raríssimè sacrifícium Missæ fáciant. Undè tales ad Epíscopum deferri præcípimus, ut ille pro suo jure eos

omni ra
ritè mun

FER

Ex Co

(Ann. 506
procur.
Refertu
de cons.
tom. 4.

Missas d
culáribus
ciáli ord
mus: ita
nem Sac
pulus no

FER

Ex Epísto
Epíscop

(Script. ci

Liquido
primùm
puli cor
Dómini,
jejúnos.
proptéreà
est univer
à jejúnis s
Ex hoc en
tui sancto
tanti Sac
Christiáni
mínicum
teri cibi. N
versum o
vátur.

FER

Ex Con

(Tit. de ce

In Metro

dráli vel Collegiáta aut Parochiáli Ecclésia quando elevátur sanctíssimi Dómini nostri Corpus in Missa majóri, vel Parochiáli semper signo majóris campánæ moneátur pópulus ut ille se Deo humíliet, et quamvis longè pósitus sanctíssimum Sacramentum adóret.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aquensi.

(Ut suprà.)

Ne quis vel vir, vel múlier, grádibus Altáris hæreat aut propè Altáre sit, dum Sacrum fit. Ideo Sacerdos celebratúrus hærentes lóngius abscédere júbeat, quo celebrante, id ministrans Cléricus præstet.

De Parochis et eorum Officiis.

DOMINICA TERTIA POST PASCHA.

Ex Concílio Aquensi.

(Tit. de Parochis et animarum Curatoribus.)

Monemus et hortámur benefícia curáta obtinentes ut divinórum præceptórum mores gregem pascant et regant in judício et veritáte: ac declarámus eisdem præceptis Parochiálibus Ecclésiis quocumque nómine ac título præfectos obligári ad personálem in Ecclésia sua et Paróchia residéntiam, ut injuncto sibi offício defungi váleant, neque abesse posse nisi ex legítima causa ab Ordinário in Scriptis approbanda.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aquensi.

(Ut suprà.)

Parochi perpétuo Ecclésiæ suæ assistant et gregi invígilent. Sint zelantes in salúte fidélium procuranda; sint diligentes in Sacramentis ministrandis, sint studiósi in verbi Dei prædicatióne, sit vígilans eórum cura erga infirmos, sit máxima eórum diligéntia in exercitatióne pópuli ad statas oratiónes, in Festórum diérum cultu, in Scholis Doctrínæ Christiánæ, in speculatióne pópuli, sint eórum mónita salutária, sit magna vigilántia in réliquis parochiális múneris pártibus adimplendis.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Petri Camelíni Forojuliensis Epíscopi.

(Ann. 1646. C. 2.)

PAROCHORUM est peccáta pública prudenter corrípere, occultis salúbriter medéri, discórdias et lites inter parochiános compónere, páuperum orphanórum, et viduárum speciálem curam habére, et præsertim infirmórum quibus consolatiónem dabunt et eleemósynam, mémores se ratiónem summo júdici redditúros pro animábus sibi commissis quarum sanguis juxta Ezechiélem Prophétam de manu Pastóris requirétur, si culpâ ipsíus perierint.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Andreæ Hérculis de Fleuri * et Petri Josephi de Castellána, ** Forojuliénsium Episcopórum.

(* Ann. 1704. N. 8. ** Ann. 1716. Tit. de Euch. n. 6.)

MANDAMUS Párochis ut curam speciálem hábeant adolescentum qui pascendis grégibus deputantur, et aliórum, qui jam ætáte provecti, rudes adhuc mysteriórum fídei, ad Eucharístiæ Sacramentum nondum accessérunt, quos benignè suscipientes et patienter pri-

vátim d
conscién
onerámu

FEI

Ex Statú
tri Jos
Foroj

(Ann. 171

DISTRICT
rochis n
rum adm
novitáte
tem intr
mus ut d
administ
horâ die
requisíti
animáru
riclitétur

FEI

Ex Co

(Tit.

PAROCHI,
dótes álii
Sacramen
spectat,
simè víd
peccáti l
aliórum s
æternæ si
nistri, at
didà inno
náti esse
extrínsecu
pellíceo,
lóris qui
nistrando
sint semp
Tu aute

SABBATO.

Ex Concílio Aquensi.

(Tit. de Parochis et animarum Curatoribus.)

Ad servítium parochiále perficiendum præsertim dominicis et áliis festis diébus non solùm obligantur Párochi, sed omnes étiam ejusdem Paróchiæ Presbyteri, sicut omnes Parochiáni ad illud audiendum, et ut ordo in ómnibus servétur in Ecclésia, omnes Presbyteros Paróchiæ, sicut omnes álios Parochiános, Párochis decet esse obedientes, et correctióni eórum ac directióni súbditos, de quorum vita et offício Párochi Epíscopum certiórem sæpè réddere teneantur.

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA QUARTA

POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1546. Sess. 5, de Ref. C. 2.)

†Quia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, et hoc est præcípuum Episcopórum munus, státuit sanctà Synodus omnes Epíscopos et álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aquensi.

(Tit. de Concionibus.)

Dum Episcopus, vel álius conciónem habet, eo ipso témpore in eâ Ecclésia, ejusve áliquo sacello, Missæ sacrifícium ab ullò quovis Sacerdóte fíeri, aut Baptismi, si modo mortis perículum non immíneat, Sacramentum ministrári prohibémus.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Joséphi Zongo Ondédei, * et Andreæ Hérculis de Fleury, ** Forojuliénsium Episcopórum.

(* Ann. 1666. Tit. 12. ** Ann. 1714. n. 6.)

Vetera Statúta à nobis et à prædecessóribus nostris facta revocantes prohibémus ne quis Sacerdos Missam célebret die Domínicà ante Missam Parochiálem in quâ cóncio habétur, mandantes Párochis ut executióni præsentis statúti invígilent.... et ne Sacerdótes tum seculáres, tum reguláres causam hábeant hoc statútum non observandi districtè præcípimus ut Missa Parochiális accurátè celebrétur horâ débitâ.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

(Ann. 816. C. 26.)

Ille cui dispensátio verbi commissa est, etiamsi sanctè vivat, et tamen pérditè viventes argúère aut erúbescat aut métuat, cum ómnibus qui eo tacente periérunt, perit.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquisgranensi

(Ann. 816. L. 1, cap. 23.)

Prima prudéntiæ virtus est, eam quam docére opórteat, existimáre persónam. Rúdibus pópulis, seu carnálibus, plana atque commúnia, non summa atque árdua prædicanda sunt, ne immensitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm erudiantur.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De Rogationibus, aliisque Supplicationibu designatis.

DOMINICA QUINTA

POST PASCHA.

Ex Mónitis sancti Cároli de Processiónibus.

(Monito 1.)

Dominica Processiónis diem immediátè præcedenti Paróchus fidéles móneat de

F

Ex Co

(Ann.

Cavea
dicatór
ciónibu
téria et
risus ex
Concio
risum n
auditór

Ex C

(Ann.

Erit P
henden
mens at
tus est
pópulo
tamen
tantùm
persóna
stringat

hujus di
de eos,
cessione
quàm
efficácit
Deus ón
sua mise
rum et c
trórum
benefíciu

díre: dicetque quantâ modéstiâ, devotióne et órdine hæ Processiónes celebrári débeant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

(Ann. 511. Can. 27 et 28. Aderat Chronopius Petrocorensis Episcopus.)

† Rogationes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini, ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abstíneant, et Quadragesimálibus cibis utantur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

(Ann. 747. Can. 16.)

Secundum morem, tres dies ante Ascensiónem Dómini in cœlos Missárum celebratióne venerentur. Cum timóre et tremóre, signo pasiónis Christi, nostræque æternæ redemptiónis, et Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genuflectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.

Ex Synodo Augustána.

(Ann. 1548. Cap. 23.)

Populum sédulò móneant Párochi, ne cæremónias religiosíssimè ínstitútas in abúsum vertant aut superstitiónem; sed ipsis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, et christiánâ Religióne dignæ.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

(Lib. 5, cap. 18, in fine.)

† Numeratis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini quo, die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet; quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte et glória multa, ad judicandum vívos et mórtuos.

Tu autem.

FERIA SEXTA,

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Ex Concílio Tridentíno.

(Ann. 1547. § 7, de Bapt. can. 3.)

Si quis díxerit in Ecclésia Romána quæ ómnium Ecclesiárum mater est et magistra, non esse veram de Baptismo doctrínam; anáthema sit.

SABBATO

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Ex Concílio Bituricensi.

(Ann. 1584. Tit. 19, de Baptismo.)

Adversus peccátum originále in quo omnes concípimur et náscimur, únicum est remédium Baptismus; cujus vim et necessitátem éxprimens Christus, ait: Nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu sancto, non potest introíre in regnum cœlórum.

DOMINICA

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Ex Concílio Burdigalensi.

(Ann. 1584. De Bapt.)

Præcipimus ut quàm certíssimè fíeri póterit, parentes líberos suos baptizandos cu-

rent, ne
susceptó
dùm in v
pompa
inepte
Christo
tas, máx
perículo
nunquan
nant.

FER

INTRA OC

Ex Concí

(Ann.

Quicumq
fonte fíli
cepérunt
eis fidejus
Deum: e
ut sempe
nem ver
dant, ad
gent, atq

FEI

INTRA OC

Ex Concíl

(Lib

Magna
num decu
renáti in
bus in E
tiárunt,
rant, ne
Christi p
nére sátag

FERIA QUARTA

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

(Lib. 1, can. 10.)

Constat unumquemque fidélem Deo in Baptísmate duárum pactiónum néxibus se obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, et ómnibus opéribus et pompis ejus, álterâ verò quâ se in Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum crédere profitétur. Undè étiam sub ejusdem sanctæ Trinitátis invocatióne, Baptísmatis grátiam conséquitur.

FERIA QUINTA

OCTAVA ASCENSIONIS.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

(Ann. 829. L. 1. Can. 10.)

Abrenuntiare diábolo, est pénitùs eum respúere, eique contradícere, seque unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus sunt, primùm supérbia, inítium omnis peccáti, et cétera vítia quæ ex radíce pródeunt supérbiæ. Pompa diáboli hæc est quæ pompa mundi, id est, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúslibet rei superflúitas in humánis úsibus. Hæc et his simília unusquisque fidélis témpore Baptísmatis rejécit, Christo se mancipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret.

FERIA SEXTA

EXTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Ex Concílio Avenionensi.

(Ann. 1326. c. 5. aderat. Barth. Grassi Foroj. Episc.)

Sacri Fontes coli debent digno veneratiónis honóre. Statúimus ígitur ut sínguli Parochiálium Ecclesiárum Rectóres, sic Fontes claudi cum clávibus fáciant et aptári quod nullus sórdibus ad illos ingressus immíneat, potiorque reveréntia illíus quod ibi tráditur Sacramenti succédat.

SABBATO

IN VIGILIA PENTECOSTES.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub S. Cárolo.

(Ann. 1579. Part. 3. Tit. de Baptismo.)

Fidelium unusquisque quo die baptizátus est, quotannis ardentiori prece, eleemósynâ, si per facultátes potest, spiritalisque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœlestis partícipem in Christo factum esse. Eo potíssimùm die sanctè se éxcitet ad præcláram illam sponsiónem et christiánam professiónem, quam in sacro lavácro per sponsóres solémniter édidit.

Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

De Sacramento Confirmationi

DIE SANCTO
PENTECOSTES.

Ex Concílio Toletáno tértio.

(Ann. 583. Can. 3.)

QUICUMQUE Spíritum sanctum non credit, aut non credíderit à Patre et Fílio procédere, eumque non díxerit coæternum esse Patri et Fílio, et coæquálem; anáthema sit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi.

(Ann. 1528. Can. 10. Tit. de Sacram. Confirm.)

SACRAMENTUM Confirmatiónis ab Apóstolis légimus promulgátum, cùm ad Samarítas misérunt Petrum et Joannem, à quibus illi (licèt à Philippo Diácono ánteà baptizáti) per impositiónem mánuum Spíritum sanctum accíperent..... Post Baptismum hoc Sacramento roborámur, cujus conferendi potestas Epíscopis à Christo concessa est.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Bituricensi.

(Ann. 1584. Tit. 20.)

VITA hóminis milítia est super terram, ut habet Scriptúra: ideò quotquot per Bap-

tismum r
pugnam,
sunt Após
costes.

FERI

Ex Conc

(Ann.

NON offer
mentum
nisi qui s
attígerint
fídei profi
Moneantu
mandi; et
menti susc
confiteanti

FERI

Ex Concíl

(Ann.

SANCTUM
Sacrament
nis ratión
robur et
adversùs v
mos animá
rum sanè q
et acrióres
ligéntiùs
hujus Sacr
pulo éxplic
dum curen
qui nondu
runt, admi
Tu auter
serére nosti

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

(Ann. 1579. Part. 1, Tit. 9.)

Curet Epíscopus ac Párochus, ut qui turpe ridiculumve nomen habet, neque planè convéniens Christiáno hómini, sumat in Confirmatiónis Sacramento nomen alicújus qui veræ pietátis sanctæque religiónis laude flóruit.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

(Ann. 1579. Part. 1. Tit. 9.)

Dum Sacramentum Confirmatiónis Epíscopus minístrat, non modò qui illud susceptúri sunt, quique eos ófferunt, sed omnes quicumque præsentes sacro illi ministério adsunt, sanctè pieque orent, ac summâ ánimi attentióne spectent quod in ea solemni mystérii celebritáte perágitur. Tum verò secum réputent cœléstia illa Spíritûs sancti dona, quæ illíus Sacramenti virtúte fidélibus impertiuntur, imprimìsque tácitâ meditatióne vídeant quas in illis ipsi progressiónes hábeant, anque vitam agant tantà cœléstium donórum ubertáte dignam.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî

℟. Deo grátias.

119 Ad Dominum, cum tribularer. . . . . .
27 Ad te, Domine, clamabo. . . . . .
24 Ad te, Domine, levavi. . . . . .
122 Ad te levavi oculos meos. . . . . .
28 Afferte Domino, filii Dei. . . . . .
77 Attendite, popule meus. . . . . .
48 Audite hæc, omnes gentes. . . . . .

118 Beati immaculati in via . . . . . .
127 Beati omnes qui timent Dominum. . . .
31 Beati quorum remissæ sunt. . . . . .
40 Beatus qui intelligit. . . . . .
1 Beatus vir qui non abiit. . . . . .
111 Beatus vir qui timet Dominum . . . . .
33 Benedicam Dominum in omni tempore .
103 Benedic, anima mea, Domino : Domine
102 Benedic, anima mea, Domino; et omnia.
143 Benedictus Dominus Deus meus. . . . .
84 Benedixisti, Domine, terram tuam. . .
91 Bonum est confiteri Domino . . . . . .

95 Cantate Domino canticum novum : cant
149 Cantate Domino canticum novum : laus e
97 Cantate Domino canticum novum, quia.
18 Cœli enarrant gloriam Dei . . . . . .
74 Confitebimur tibi, Deus. . . . . .
110 Confitebor tibi, Domine... in concilio. .
9 Confitebor tibi, Domine... narrabo. . .
137 Confitebor tibi, Domine... quoniam audi
104 Confitemini Domino, et invocate. . . .
135 Confitemini Domino, quoniam... Confite
106 Confitemini Domino, quoniam... Dican
117 Confitemini Domino, quoniam... Dicat n
105 Confitemini Domino, quoniam... Quis lo
15 Conserva me, Domine, quoniam speravi
115 Credidi, propter quod locutus sum. . .
4 Cum invocarem, exaudivit me Deus. . .

129 De profundis clamavi ad te, Domine. . .
43 Deus, auribus nostris audivimus. . . . .
49 Deus deorum Dominus locutus est . . . .
62 Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo. .
21 Deus, Deus meus, respice in me. . . . .

69 Deus, in adjutorium meum intende. 82
53 Deus, in nomine tuo salvum me fac. 91
71 Deus, judicium tuum regi da. 40
108 Deus, laudem meam ne tacueris. 50
66 Deus misereatur nostrî. 79
45 Deus noster refugium et virtus. 112
82 Deus, quis similis erit tibi? 106
59 Deus, repulisti nos. 113
81 Deus stetit in synagoga deorum. 67
78 Deus, venerunt gentes in hæreditatem tuam. 54
93 Deus ultionum Dominus. 67
114 Dilexi, quoniam exaudiet Dominus. 35
17 Diligam te, Domine, fortitudo mea. 2
38 Dixi: Custodiam vias meas. 85
109 Dixit Dominus Domino meo. 18
35 Dixit injustus, ut delinquat. 60
52 Dixit insipiens... in iniquitatibus. 34
13 Dixit insipiens... in studiis suis. 70
140 Domine, clamavi ad te. 52
7 Domine Deus meus, in te speravi. 38
87 Domine Deus salutis meæ. 109
8 Domine, Dominus noster. 30
142 Domine, exaudi orationem meam: auribus. 109
101 Domine, exaudi orationem meam: et clamor. 96
20 Domine, in virtute tua lætabitur rex. 65
6 Domine, ne in furore tuo... Miserere. 37
37 Domine, ne in furore tuo... Quoniam. 100
130 Domine, non est exaltatum cor meum. 69
138 Domine, probasti me. 99
3 Domine, quid multiplicati sunt. 2
14 Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? 39
89 Domine, refugium factus es nobis. 78
23 Domini est terra, et plenitudo ejus. 43
26 Dominus illuminatio mea. 79
22 Dominus regit me. 81
92 Dominus regnavit, decorem indutus est. 7
96 Dominus regnavit, exultet terra. 44
98 Dominus regnavit, irascantur populi. 34

133 Ecce nunc benedicite Dominum. 21
132 Ecce quàm bonum. 52
58 Eripe me de inimicis meis. 88
139 Eripe me, Domine, ab homine malo. 100
44 Eructavit cor meum verbum bonum. 110
144 Exaltabo te, Deus meus rex. 84
29 Exaltabo te, Domine, quoniam. 5
19 Exaudiat te Dominus in die tribulationis. 71
60 Exaudi, Deus, deprecationem meam. 88

63 Exaudi, Deus, orationem meam, cùm
54 Exaudi, Deus, orationem meam, et ne
16 Exaudi, Domine, justitiam meam. . .
39 Expectans expectavi Dominum. . . . .
80 Exultate Deo adjutori nostro. . . . .
32 Exultate, justi, in Domino. . . . . .
67 Exurgat Deus, et dissipentur. . . . .

86 FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis.

85 INCLINA, Domine, aurem tuam. . . .
125 In convertendo Dominus. . . . . .
10 In Domino confido. . . . . .
113 In exitu Israel de Ægypto. . . . . .
70 In te, Domine, speravi..... et eripe me
30 In te, Domine, speravi... in justitia. .

65 JUBILATE Deo, omnis terra, psalmum.
99 Jubilate Deo, omnis terra: servite. . .
34 Judica, Domine, nocentes me. . . . .
42 Judica me, Deus, et discerne. . . . .
25 Judica me, Domine, quoniam. . . .

121 LÆTATUS sum in his. . . . . .
145 Lauda, anima mea, Dominum. . . .
147 Lauda, Jerusalem, Dominum. . . . .
148 Laudate Dominum de cœlis. . . . . .
150 Laudate Dominum in sanctis ejus. . .
116 Laudate Dominum, omnes gentes. . .
146 Laudate Dominum, quoniam bonus. .
134 Laudate nomen Domini. . . . . .
112 Laudate, pueri, Dominum. . . . . .
120 Levavi oculos meos in montes. . . . .

47 MAGNUS Dominus, et laudabilis. . . .
131 Memento, Domine, David. . . . . .
56 Miserere meî, Deus, miserere meî. . . .
55 Miserere meî, Deus, quoniam. . . . . .
50 Miserere meî, Deus, secundùm. . . . .
100 Misericordiam et judicium. . . . . .
88 Misericordias Domini in æternum. . . .

126 NISI Dominus ædificaverit domum. . .
123 Nisi quia Dominus erat in nobis. . . . .
36 Noli æmulari in malignantibus. . . . .
61 Nonne Deo subjecta erit. . . . . .
75 Notus in Judæa Deus. . . . . .

46 Omnes gentes, plaudite manibus. 33

107 Paratum cor meum, Deus. 76

72 Quam bonus Israel Deus. 34
83 Quàm dilecta tabernacula tua. 80
2 Quare fremuerunt gentes. 2
41 Quemadmodum desiderat cervus. 64
124 Qui confidunt in Domino. 68
51 Quid gloriaris in malitia. 86
90 Qui habitat in adjutorio Altissimi. 21
79 Qui regis Israel, intende. 82

128 Sæpe expugnaverunt me. 98
68 Salvum me fac, Deus. 89
11 Salvum me fac, Domine. 85
57 Si verè utique justitiam. 95
136 Super flumina Babylonis. 37

64 Te decet hymnus, Deus, in Sion. 61

12 Usquequo, Domine. 53
73 Ut quid, Deus, repulisti in finem. 113

94 Venite, exultemus Domino. 120
5 Verba mea auribus percipe, Domine. 60
76 Voce meâ ad Dominum... voce meâ ad Deum. 30
141 Voce meâ ad Dominum... voce meâ ad Dominum. . . . 52

INDEX CANTICORUM PSALTERII.

ET ORDINARII.

Afferte Domino, familiæ populorum. 44
Benedictus Dominus Deus Israel. 125
Convertere ad Dominum. 62
Dignus es, Domine. 8
Domine, in animo contrito. 8
Ecce ego creo cœlos novos. 29
Ecce tu iratus es, Domine. 77
Expecta me, dicit Dominus. 108
Justus es, Domine. 108
Lætamini cum Jerusalem. 62
Magnificat anima mea Dominum. 135
Ne dixeris: Peccavi. 29
Nunc dimittis servum tuum. 138
Peccavimus, impiè egimus. 44
Peccavimus, iniquitatem fecimus. 92
Quis est iste qui venit de Edom. 77
Scies quia ego Dominus. 92

INDEX PSALMORUM GRAD

119 Ad Dominum, cùm tribularer clamavi. .
120 Levavi oculos meos in montes. . . . . .
121 Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi.
122 Ad te levavi oculos meos. . . . . .
123 Nisi quia Dominus erat in nobis. . . . .
124 Qui confidunt in Domino. . . . . .
125 In convertendo Dominus. . . . . .
126 Nisi Dominus ædificaverit domum. . . .
127 Beati omnes qui timent Dominum. . .
128 Sæpè expugnaverunt me. . . . . .
129 De profundis clamavi ad te, Domine. . .
130 Domine, non est exaltatum cor meum. .
131 Memento, Domine, David. . . . . .
132 Ecce quàm bonum. . . . . .
133 Ecce nunc benedicite Dominum. . . . .

FINIS.

INTONATIONES ET TERM

PSALMORUM ET CANTIC

SECUNDUM OMNES CUJUSQUE MODI I

In hocce Breviario ad Antiphonas quisque
tatur : variæ etiam cujusque Toni species, s
designantur; *Completi*, majusculis; minuse
Modus autem *completus* ille est qui in singulis
in legitimam Toni sui finalem; *incompletus* ve
versibus, sed in sola Antiphona perfectè term
e, *u*, *o*, *u*, *a*, *e*, infra particulares termin
brevitatis causâ, ponuntur : inveniuntur in l
amen, et quæcumque verba repræsentant. D
Tonum duplici modo oculis subjici posse.

Cùm intonatio Canticorum Evangelicorum
rum in Tonis imparibus, non hìc specialiter no

PRIMUS MODUS.

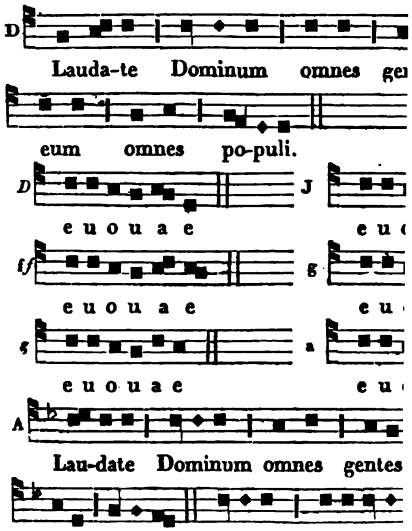

FOROJ. VERNA.

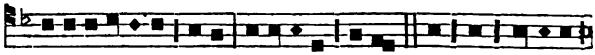

misericordi-a ejus. Spiritu-i sancto. Et in secula

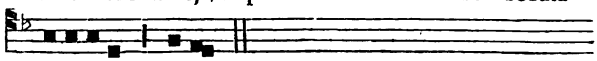

seculorum. Amen.

SECUNDUS MODUS.

D

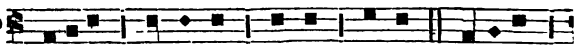

Laudate Dominum omnes gentes. Credidi

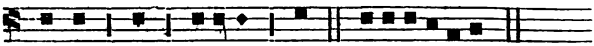

propter quod locutus sum. e u o u a e

In Canticis Evangelicis.

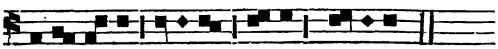

Bene-dictus Dominus Deus Is-ra-el.

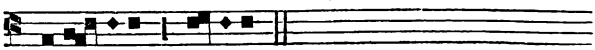

Magni- ficat ❊ a- nima.

A

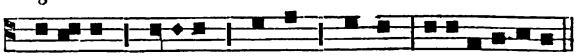

Lauda-te Dominum omnes gentes. e u o u a e

In monosyllabis hebræisque vocibus non declinabilibus.

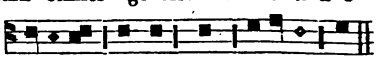

Credi-di propter quod locutus sum.
Me- men-to Do-mine David.

In Canticis Evangelicis.

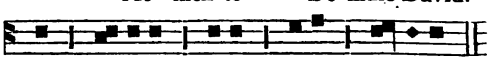

Nunc di-mittis servum tuum Do-mine.

TERTIUS MODUS.

E

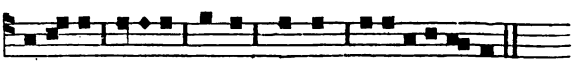

Lauda-te Dominum omnes gentes. e u o u a e

a a

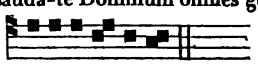

a a

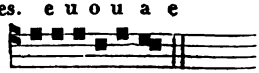

e u o u a e e u o u a e

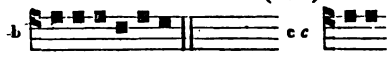

QUARTUS MODU

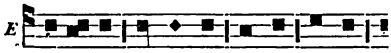

Lauda-te Dominum omnes gentes. e

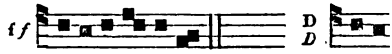

In monosyllabis, etc.

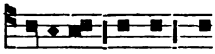

Credidi propter qu
Me- men-to D

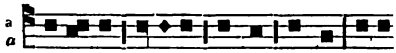

Lauda-te Dominum omnes gentes. e u

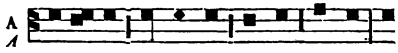

Lauda te Dominum omnes gentes. e

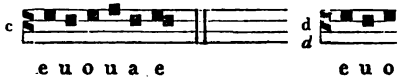

In Canticis Evangelicis.

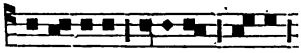

Bene-dictus Dominus De-us

QUINTUS MODUS.

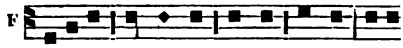

Laudate Dominum omnes gentes. e u

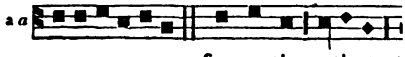

e u o u a e frumenti sati-at t

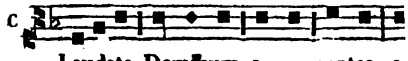

Laudate Dominum omnes gentes. e

In monosyllabis, etc.

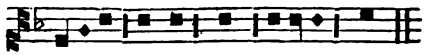

Credidi propter quod locutus sum.
Memento Do- mine Da-vid.

SEXTUS MODUS.

F

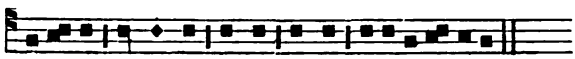

Lauda-te Dominum omnes gentes. e u o u a e

F

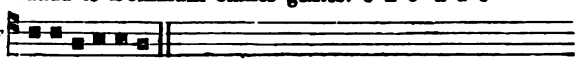

e u o u a e

In Canticis Evangelicis.

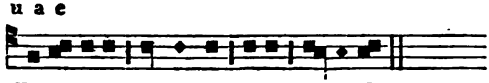

Bene-dictus Dominus Deus Is-ra-el.

C

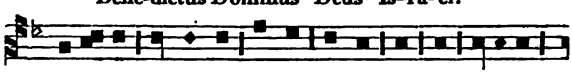

Lauda-te Dominum omnes gentes. Et in secula

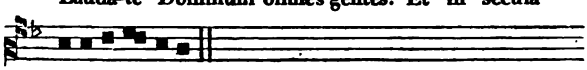

e u o u a e

In Canticis Evangelicis.

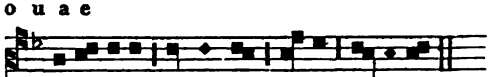

Benedictus Dominus De-us Is- ra-el.

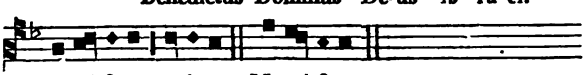

Magni-fi-cat anima. Magni-ficat.

C

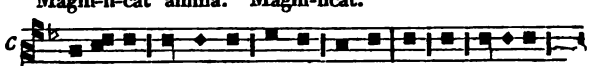

Lauda-te Dominum omnes gentes. Et in secula

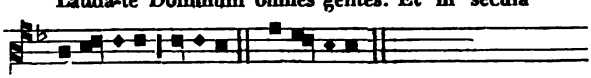

e u o u a e

In Canticis Evangelicis.

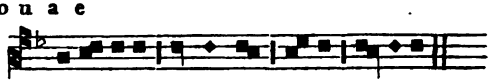

Bene-dictus Dominus De-us Is- ra-el.

SEPTIMUS MODUS

G

Lauda-te Dominum omnes gentes. e

a a b

e u o u a e e u o

c c c c

e u o u a e e u o

d d

e u o u a e e u o

OCTAVUS MODUS.

G

Laudate Dominum omnes gentes. e u

G c

e u o u a e e u o

d

e u o u a e

In Canticis Evangelicis

Benedic-tus Dominus De-us I

Magni-ficat a-nima magna qui potens

Hæc quat
eodem c

In monosyllabis, etc.

Credidi propter quod loc
Memen- to Do- mi

Notandum intonationes suprà notatas servari tantùm, in primo cujusque Psalmi versu; ceteros verò versus à dominante in directum inchoari; quod et observatur in Canticis Evangelicis, nisi organa pulsentur : tunc enim versus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos versus quæ ad primum. Quia verò in primo versu Cantici *Magnificat* propter brevitatem mediatio compleri nequit, in cæteris ejus versibus ad eam recurrendum est quæ ad *Benedictus* supra notatur.
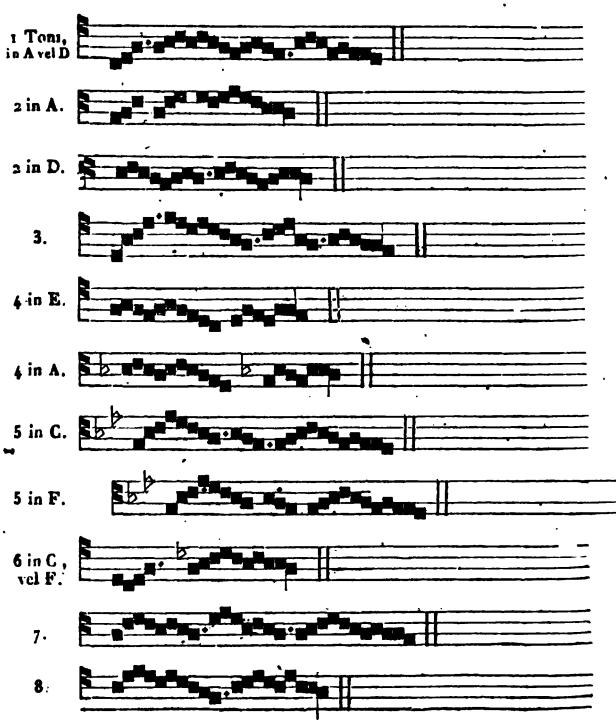
NEUMATA.